Giới thiệu Diệt Phệ Càn Khôn Convert

Tạp dịch thì như thế nào?

Hèn mọn thì như thế nào?

Ta từ hiểu rõ thế gian lạnh nhạt, ngược dòng ôm ấp tình cảm, tìm kiếm hư không chìa khóa , mở ra hoàn mỹ thế giới?

Luân hồi kính, ngẩng đầu không thấy thủy chung, vương giả tầm cỡ, cúi đầu khó nghe trước sau. Một người một kích, làm theo có thể chặt đứt trời cao; thân phận hèn mọn, như cũ có thể diệt phệ Càn Khôn.

Hắn nói ...

Cực hay nên hãy tiếp tục theo dõi nào các bạn

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Lão đại tạp dịch

Thế gian này từ xưa liền có tiên truyền thuyết. Song sự thật nhưng chỉ là tu sĩ tung tích trên thế gian bồi hồi, thay thế tiên hư vô mờ mịt.

Có tu sĩ trong đích vô cùng ... Khai tông tạo phủ, truyền thừa hương khói, siêu thoát thế tục, bao trùm vạn vật. Nhưng lại lâm vào người càng thêm tàn khốc pháp tắc thế giới, sinh sôi diệt diệt, vô thủy vô chung.

Song tiểu nhân vật thế giới vĩnh viễn chẳng qua là một ít phương nho nhỏ Niết bàn, trải qua nhìn như nhàm chán, vẫn như cũ có thể tự ngu tự nhạc cuộc sống, nhìn điên điên khùng khùng, thật ra thì tiêu dao tự tại.

Tức Mặc liền là như vậy một tiểu nhân vật, hắn vẫn cảm thấy bị sư phụ Mạc Thiên nhặt được 'Vong Trần tông' như vậy một tu chân đại phái làm công công, là một rất TRÂU BÒ~~ tồi. Hắn vẫn tin chắc, cuối cùng hắn nhất định có thể trở thành tạp dịch lão đại.

Mỗi ngày nhìn Vong Trần tông mây mù mờ ảo, tiên hạc bước chậm, Vũ Điệp bồng bềnh, tiên hoa dị thảo. Những thứ kia hơn mười trượng cao ban công phòng tạ, gần ngàn trượng vách đá dựng đứng vách núi. Giăng khắp nơi khổng lồ cổ thụ, nhất phi trùng thiên đấu củng điêu xà ... Cũng là như vậy thư thái.

Nhìn lại những thứ kia sư huynh đệ tĩnh tọa tu luyện, tay áo bồng bềnh, phi tiên đấu trong bảo khố, bản tính trương dương, vừa thật sâu hâm mộ, rồi lại chẳng muốn đi đố kỵ.

Hắn vẫn cho là, này tạp dịch lão đại, sớm muộn có một ngày có thể thực tới tên thuộc về.

Song, đây chỉ là Hoàng Lương một giấc chiêm bao, buổi sáng hôm đó sau khi tỉnh lại, phía trên phái xấu xí người không giải thích được làm tạp dịch rõ ràng hợp lý, thật ni mã quá đáng, cây chổi đem cũng không sờ qua, tại sao phải tới nơi này làm như vậy có tiền đồ tạp dịch tổng quản! Quần áo không dính bụi, chân không rơi, không phải là ỷ vào tự mình có một phương xa thân thích ở tông môn trong lăn lộn giới luật điện tổng quản tồi sao?

Lông trâu lông gà, tổng quản thân thích thì phải làm tổng quản, Mạc Thiên đồ đệ thì phải làm tạp dịch?

Tức Mặc không phục!

Thoáng một cái tam năm trôi qua, cái này xấu xí người cũng là điểm này tiền đồ, ba là ba không đi lên rồi, bởi vì hắn tổng quản thân thích không có thăng. Ha ha, đáng đời! Tức Mặc mỗi ngày đúng lúc ám thoải mái một lần, coi như là hàn huyên lấy an ủi tịch sao!

Tức Mặc công việc khẩu hiệu là: "Cùng thiên địa đấu, cùng tạp vụ đấu, cùng tổng quản đấu, kia vui mừng vô cùng cũng!"

...

Tức Mặc nằm ở trong chăn, hiểu rõ một ít sợi ấm áp lười nhác, chỉ nghe ngoài cửa canh ba ngày đích la tiếng vang quá, đếm ngược năm cái đếm, tổng quản nên rồi...

Quả nhiên, hắn không nên gọi kiếm vô địch, hắn là gọi kiếm gà, nửa đêm gáy nói chuyện lộ tin bay hơi vừa nữa la: "Tức Mặc, Mạc Thiên, đường đường một tạp dịch bộ, đã bị hai người các ngươi đồ lười biếng lôi tản mát !"

"Kiếm tổng quản sớm!"

Tức Mặc vừa nghe, sư phụ vừa mới đến.

"Hừ! Cho ngươi đi chặt Khỉ La thanh gốc cây, ngươi khen ngược, lười biếng để cái kia bất thành khí đồ đệ đi tìm, ngươi đồ đệ hay như vậy một chẻ tre cái sọt đem tiên thảo tựu giả bộ trở lại, một mình ngươi nhìn, tránh cho lại muốn quỵt nợ!"

Tức Mặc giận, thân thể trần truồng tựu xông ra ngoài, chửi ầm lên: "Ngươi đặc biệt mã có phải hay không vừa quên uống thuốc đi? Chẻ tre cái sọt tại sao?"

Mạc Thiên thông vội vàng kéo Tức Mặc đấu đá lung tung cường kiện thân thể, đem hắn đẩy mạnh phòng: "Mặc nhi a, không nên chạy trần truồng..."

Vừa bận rộn theo cười giải thích: "Tổng quản nột-chậm rãi (nói chuyện), ngài có điều không biết, này Khỉ La thanh Chu Tiên Thảo yêu thích trúc khí , gần sát tự nhiên, dùng chẻ tre cái sọt thừa giả bộ mới tốt nhất!"

Tức Mặc khoác chăn vừa lao ra, hai cái đại Trường Bạch chân chợt lóe nhanh chóng, thật là chói mắt, nhìn kiếm vô địch chửi ầm lên nói: "Không hiểu giả hiểu giả bộ con rùa tôn, ai ai, ngươi còn dư lại viên này răng cửa có phải hay không cũng nên thay đổi rồi?"

Kiếm vô địch không có chiếm được cái gì tiện nghi, hùng hùng hổ hổ tiêu sái rồi.

Đánh thức mục đích của bọn họ đã đạt tới, nhiều hơn nữa ngốc một hồi, răng cửa khó giữ được! Tức Mặc cái này hai hàng cái gì cũng dám làm ra, trong mắt của hắn không có tôn ti không có trật tự càng không sợ trừng phạt, nói thật, kiếm vô địch cũng rất sợ hãi... Ngày ngày hướng giới luật điện đưa cũng không phải là biện pháp, nhất định nơi đó cũng là uy nghiêm địa phương, cũng không phải là chuyên vì tạp dịch mở đích.

Tính , lão tử dầu gì cũng là tổng quản, đại nhân có đại lượng, hôm nay không cùng người so đo rồi! Kiếm vô địch hừ Tiểu khúc vừa chui trở về phòng tử. Ngủ hấp lại cảm giác.

Tức Mặc chạy trần truồng một lần, nửa thân trần một lần, buồn ngủ hoàn toàn không có, Mạc Thiên thở dài, mau lạnh là mau lạnh, cũng may hơn nửa đêm không ai nhìn thấy! Hắn đối với Tức Mặc cũng không nỡ trách cứ, mấu chốt là hắn cái này ái đồ đối với trách cứ hoàn toàn miễn dịch.

Nhớ ngày đó đồng ý đề cử Tức Mặc làm tạp dịch lão đại, không ngờ bị kiếm vô địch cho đoạt. Đáng thương hắn thuở nhỏ cơ khổ, từ nhỏ tựu pha trộn ở tên khất cái trong đống, Mạc Thiên đem hắn nhặt được, sống nương tựa lẫn nhau, coi như là đối với mình tuổi già làm bạn.

Mạc Thiên vốn cảm giác mình quá ích kỷ, thua thiệt đồ nhi quá nhiều, cũng không nhẫn trách cứ.

Sáng sớm, Kiếm Vô Song sai người đưa tới lời nhắn, hôm nay giới luật điện rất thanh tịnh.

Kiếm vô địch lập tức sẽ toan tính, ý tứ của những lời này là nên đưa Tức Mặc cùng Mạc Thiên thầy trò qua bên kia 'Báo cáo' xuống.

Vong Trần tông là thật tu chân bảo địa, tiên gia đàn tràng.

"Sư phụ, sáng nay ngươi tựu không nên ngăn ta?" Tức Mặc trên mặt như cũ tức giận bất bình.

Kiếm vô địch không biết lúc nào đã xuất quỷ nhập thần đứng ở Tức Mặc thầy trò hai người phía sau, hắn đam mê theo dõi ba tường cùng, vốn cảm giác này một già một trẻ sau lưng ngày ngày mắng hắn, để cho hắn bắt bớ hiện hành, đứng thẳng đưa giới luật điện xử theo pháp luật, ha ha...

Tức Mặc nghe thấy phía sau có chút rất nhỏ động tĩnh, không hề nghĩ ngợi, vung quyền tựu đập tới!

Đây là một quy luật, lần đầu tiên bới móc bình thường là vì đánh thức Tức Mặc cùng Mạc Thiên.

Lần thứ hai bới móc chính là giới luật điện cho mời, lúc này không đánh, còn đợi khi nào!

Kinh nghiệm lời tuyên bố, ba năm rồi, Tức Mặc đã sớm giữ kín như bưng, quen việc dễ làm!

Ngươi đã tiện hề hề đòi đánh, không đánh thật thật xin lỗi ta trong thân thể một viên chạy trần truồng tâm!

Tức Mặc cùng kiếm vô địch nữu đánh cho thành một đoàn, Mạc Thiên cũng không nói chuyện, đứng ở một bên nhìn, một khi Tức Mặc rơi xuống hạ phong, lập tức ra tay giúp đỡ kéo thiên chiếc!

Kết quả rất rõ ràng, giới luật điện hầu hạ, trước đánh kiếm vô địch rồi hãy nói!

Tức Mặc hai con mắt phiếm ô thanh, ánh mắt sung tia máu. Trên người áo xanh cũng là nếp uốn không chịu nổi, dính đầy bùn đất.

Kiếm vô địch mặc dù là cái bao cỏ, hoàn toàn dựa vào của hắn biểu ca Kiếm Vô Song vì cho hắn chỗ dựa, mới vừa ngồi lên tạp dịch đệ tử tổng quản vị, nhưng kiếm vô địch nhất định cũng có khải huyền nhất trọng ngày đích thực lực, Tức Mặc chẳng qua là ở vào phàm tiên có khác, có thể nào so ra mà vượt.

Phàm tiên có khác trừ tăng lên một chút khí lực ra, hay là cùng người phàm không kém bao nhiêu. Nhưng là khải huyền kính nhưng là hoàn toàn bước chân vào tu chân, vừa vào khải huyền, chẳng những có thể đủ dùng dùng đạo pháp, lực lượng bạo tăng, còn có thể tuổi thọ kéo dài tới hai trăm năm.

Bất quá đánh kiếm vô địch thật hả giận, nhìn kiếm vô địch kia trở nên giống như đầu heo loại đắc đầu, Tức Mặc thật vô cùng thư thái.

Người ngu ngốc chính là người ngu ngốc, có khải huyền nhất trọng ngày đích thực lực thì thế nào? Còn không phải là bị chính hắn một ở vào phàm tiên có khác tiểu tử đánh thành rồi đầu heo.

"Mặc nhi, ngươi này xúc động tính cách... Nhất định là sẽ cho ngươi khai ra tai họa."

Tức Mặc thở dài nói: "Mỗi lần đánh xong cũng nói như vậy, ta nghĩ nghe trọng điểm, còn có chút bình luận!"

Lão Mạc cũng rất bất đắc dĩ, tên tiểu tử này đánh xong chiếc còn muốn nghe phê bình, loạn quyền đánh chết con rùa già, chút gì bình luận? Cũng chính là hắn khi còn trẻ đánh nhau không muốn sống, lúc này mới có thể thắng... Bất quá cũng không nên nói mở, không thể làm gì khác hơn là bình luận rồi một phen, khen: "Quyền tựa như tật phong, thế như tia chớp! Trường lần này kiên trì, chắc chắn tinh tiến còn có đại thành!"

Lão Mạc nói xong, không nhịn được len lén nôn rồi mấy tiếng.

Tức Mặc hung hăng nhổ ngụm trọc khí, thoải mái! Có sư phụ khích lệ, trăm trận trăm thắng, thứ một trăm lẻ tám lần đánh ngã kiếm vô địch, nga da!

Tức Mặc làm một khuyến khích cùng ăn mừng động tác sau, nhếch môi hắc hắc cười cười, giơ hai đen nhánh hiện thanh ánh mắt nhìn lão Mạc, khóe miệng khó khăn kéo kéo, nhịn đau mút lấy lãnh khí, "Sư phụ, như ngươi vậy nói ta an tâm, đi, xin ngài bãi giá giới luật điện!"

Lão Mạc tức giận cười mắng, "Đi! Bãi giá giới luật điện!"

Kiếm vô địch giơ lên đầu heo, mắng: "Mẹ ôi! Lão tử đường đường một khải huyền nhất trọng ngày đích người tu hành, cách tam soa ngũ bị lần này, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục! Hôm nay từ phạt không cho ngủ, khổ tâm tu luyện! Ai u, đau chết lão tử rồi!"

Tức Mặc căn bản không để ý kiếm vô địch, nhìn lão Mạc vò đầu cười hắc hắc nói, "Sư phụ, tóm lại là biết bị phạt, còn không bằng ngồi thân thể trạng thái hảo, đòi lại chút lợi tức."

"Ngài tựu không nên lôi kéo ta, kiếm vô địch kia cái bao cỏ cái vốn cũng không phải là đối thủ của ta..."

"Mặc nhi, vi sư nếu không phải ngừng ngươi, ngươi kết cục liền không còn là đi giới luật điện đơn giản như vậy."

Lão Mạc lời nói thấm thía, "Kiếm kia thị huynh đệ đơn giản là không muốn để cho vi sư thăng làm Phó tổng quản, lo lắng vi sư uy hiếp được địa vị của bọn họ, mà mượn ngươi thái tới Khỉ La thanh gốc cây cố tình gây sự, bất quá là chút ít chèn ép vi sư đích thủ đoạn mà thôi."

"Vi sư nhịn một chút liền nhận việc rồi, ngươi liền như vậy đánh kiếm vô địch, nhưng nhớ được Kiếm Vô Song?"

Tức Mặc nhìn lão Mạc, cuối cùng chỉ đành phải không phục hừ nhẹ một tiếng, chậm rãi gật đầu.

Tu chân mỗi cái cảnh giới chia làm cửu trọng thiên, tự mình kính yêu sư phó ở trong ấn tượng của mình, cũng bất quá chẳng qua là khải huyền nhị trọng thiên. Song Kiếm Vô Song lại có khải huyền tam trọng ngày đích thực lực.

Hơn nữa Kiếm Vô Song đối với kiếm vô địch kia cái bao cỏ biểu đệ nhưng là cưng chiều quá đáng, nếu không cũng sẽ không mặc cho kiếm vô địch cố tình gây sự.

Nếu như Kiếm Vô Song muốn đối phó Tức Mặc, liền tựu rất đơn giản, thậm chí là muốn Tức Mặc tánh mạng, cũng không là không thể nào.

Kiếm Vô Song là Vong Trần tông nội môn đệ tử, lại càng giới luật điện tổng quản, mà Tức Mặc thầy trò bất quá là Vong Trần tông tạp dịch đệ tử, nội môn đệ tử địa vị so sánh với tạp dịch đệ tử khởi dừng lại cao gấp đôi.

Tạp dịch, tạp dịch, nói trắng ra là chính là nô bộc, song nội môn đệ tử, cũng là Vong Trần tông chân chính đệ tử, nói là chủ nhân cũng không quá đáng.

Trên đường, lão Mạc không nhịn được nghĩ nhiều nói vài lời, Nhân thượng rồi tuổi, khó tránh khỏi có chút dài dòng: "Mặc nhi, tính cách của ngươi xúc động dễ giận, đắc đối. Có một số việc, tình thế bức người, nhịn một chút liền đã trôi qua rồi, cố ý tranh nhau, chỉ biết càng ngày càng nghiêm trọng, khi nào phải hiểu rõ?"

"Vâng, sư phụ."

Tức Mặc đối với lão Mạc hi cười hì hì lấy, vốn định làm mặt quỷ trêu chọc lão Mạc vui vẻ, lại không nghĩ xem ra bị đánh đắc có chút dử tợn được yêu thích ngược lại nhắm trúng lão Mạc một trận thương tiếc.

Lão Mạc thở dài, tích cực nhận lầm, kiên quyết không thay đổi! Tức Mặc vẫn như thế, hắn những thứ này giải thích quyền cho là tẫn nhân sự, tìm nói chuyện lấy cớ thôi!

Tức Mặc cũng hiểu, đi giới luật điện, hắn thay sư phụ lĩnh trừng phạt liền là được.

Lão Mạc đánh Tức Mặc lúc còn rất nhỏ liền dùng dược thảo ngâm Tức Mặc thân thể. Tuy là ở phàm tiên có khác, nhưng Tức Mặc thể chất cùng khí

lực đã sớm vượt quá thường nhân, thậm chí thẳng đuổi theo một chút khải huyền nhị trọng ngày đích đệ tử, chẳng qua là Tức Mặc còn không có tu luyện công pháp mà thôi.

Không có bao nhiêu lo lắng, ngược lại nhiều vài phần mong đợi, lập tức lại muốn từ nơi nào trải qua...

"Đinh..."

"Đinh..."

"Keng..."

Thanh thúy dễ nghe Phong Linh thanh phá vỡ Tức Mặc trầm tư.

Phong Linh dằng dặc, dư âm lượn lờ, thanh thúy động lòng người.

Tức Mặc theo thanh âm nhìn lại, lại phát hiện là kia tòa cự đại lầu các trên mái hiên Phong Linh ở nhẹ nhàng rung động, mà ở trên lầu các lẳng lặng đứng một người.

Mang theo một chút mờ ảo hư ảo, giống như là mơ hồ bóng người, bất quá chẳng qua là ở đây một cái chớp mắt, cái kia mơ hồ đường viền liền từ từ rõ ràng.

Là nàng...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 : Thầm mến Yên Nhiên

Một trong thôn đẹp nhất chính là thôn hoa, một thành đẹp nhất chính là thành hoa, Yên Nhiên là Vong Trần Tông tông hoa.

Thầm mến nàng đã nhiều năm rồi, tưởng niệm nàng tay áo chỉ có, tưởng niệm nàng bạch y tố khiêu vũ, tưởng niệm mặt mũi của nàng tinh sảo, tưởng niệm nàng xảo đoạt thiên công!

Ngẩng đầu nhìn lầu các trên Yên Nhiên sư tỷ, Tức Mặc ngăn cổ họng ở dưới lầu hô nói: "Yên Nhiên sư tỷ, ta tới thăm ngươi rồi..."

Trên lầu cái kia một bộ bóng trắng lóe lóe, đảo mắt người đã đến trước người!

Thích đi giới luật điện còn có một rất trọng yếu nguyên nhân, từ nàng lầu các Phong Linh hạ đi qua, nghe nàng trên lầu Phong Linh ca hát, có lẽ còn có thể Kinh Hồng thoáng nhìn, chỉ cần có thể trải qua, thường ở tại giới luật điện cũng không sao nữa!

Tức Mặc có một lần nhìn nàng Ngân Bạch Sắc mềm mại tóc dài khẽ giơ lên, không gió từ giương. Màu trắng quần áo hạt bụi nhỏ bất nhiễm, thuần túy hoàn toàn. Ưm tùm ngọc thủ, khẽ nâng ở trước ngực, mềm nhẵn sợi tóc ở ngón giữa chậm rãi hoạt động. Lông mi khẽ giơ lên, một đôi tinh thần loại con ngươi sâu không thấy đáy, hàn nếu băng sương.

Tựu một ít lần, Tức Mặc liền đem đã học qua tất cả trong sách về mỹ nhân miêu tả, toàn bộ không có đền bù mà hào phóng đưa cho rồi trong lòng hắn tông hoa Yên Nhiên!

Không Cốc U Lan, trong tuyết tố Điệp, phàm trần tiên tử, băng trung người ngọc.

Chậm rãi cúi đầu, thản nhiên cười rồi cười, nhìn lão Mạc cùng Tức Mặc cùng nhau hướng giới luật điện đi tới, nhẹ nói nói: "Vừa nghịch ngợm rồi?"

Tức Mặc vừa mới chuẩn bị đáp lời, không biết nên không nên nói hắn đánh tơi bời kiếm vô địch vinh quang sự tích, rồi lại nghe thấy một cái thanh âm.

Ôn văn nhĩ nhã khẽ gọi Yên Nhiên đắc ý không gì sánh được tên.

Tức Mặc không quay đầu lại, hắn biết người đến là ai.

Người này thứ nhất, hắn sẽ không hí rồi! Trong mắt hắn, đích bụi, tựu là tình địch của hắn! Hắn thậm chí cảm thấy đắc tất cả Vong Trần Tông sư huynh sư đệ cũng là tình địch của hắn!

Nhìn của bọn hắn biết vâng lời, cầu khẩn nhiều lần, nịnh hót vô sỉ khuôn mặt, đơn giản chính là nghĩ bác Yên Nhiên sư tỷ cười một tiếng! Tức Mặc từ trong đáy lòng xem thường những người này, đáng tiếc đích bụi là Đại trưởng lão đồ đệ, lại cùng Yên Nhiên đồng thời nhập môn, đã là khải huyền cửu trọng thiên, cách này thiên xin cảnh cũng bất quá một bước ngắn.

Đánh cũng đánh không lại, so sánh với đẹp trai không sánh bằng, thật đặc biệt mã tích! Hơn đáng giận là hai người trời đất tạo nên, Kim Đồng Ngọc Nữ. Hơn được gọi là Vong Trần Tông tương lai khiêng đỉnh Cự Nhân, định có thể mang theo Vong Trần Tông đi lên đỉnh tuyệt đại Song Kiêu.

Tức Mặc vẫn ảo tưởng, đứng ở Yên Nhiên bên cạnh chính là mình mà không phải là đích bụi!

Chỉ có thể thán tạo hóa trêu ngươi, hết lần này tới lần khác hắn thậm chí ngay cả tạp dịch lão đại danh hiệu cũng bắt không được!

Tức Mặc chậm rãi cúi đầu, nhẹ giọng tự giễu, "Nghĩ gì thế? Đích bụi sư huynh cùng Yên Nhiên sư tỷ mới thật sự là xứng đôi." Tức Mặc ngoan cố huyễn tượng lập tức bị thực tế gõ đắc nát bấy.

Nhìn vốn đang đứng ở bên cạnh mình Yên Nhiên bồng bềnh rời xa dương thế, rơi xuống đích bụi bên cạnh, Tức Mặc lắc đầu bất đắc dĩ cười cười, "Chênh lệch."

Bất quá Tức Mặc nhưng không có oán hận, nếu như không phải là lão Mạc, Tức Mặc không biết sớm chết đói ở trong cái xó nào rồi, chẳng qua là cảm thấy người có lẽ thật sự có trời sanh chênh lệch.

Tựu như mình, trời sanh tên khất cái, cuối cùng cũng chỉ là bởi vì lão Mạc, mới có thể làm rồi Vong Trần Tông tạp dịch đệ tử, mỗi ngày cũng chỉ có thể đánh một trận kiếm vô địch cái kia mềm trứng dái, sau đó lại bị Kiếm Vô Song ở giới luật trong điện đánh một trận, cuối cùng trở về ngâm mình ở lão Mạc ném mãn dược thảo trong thùng gỗ, cũng đã rất vui vẻ.

Nhưng là giống như Yên Nhiên, đích bụi như vậy thiên chi kiêu tử, sinh hạ tới thì có tuyệt đỉnh đích thiên phú, lại bị Vong Trần Tông dốc lòng bồi dưỡng...

Những thứ này, thật ra thì cũng chỉ là của mình ảo tưởng. Tên khất cái kia có thể biết Hoàng Đế mỗi ngày ăn cái gì?

Tức Mặc khóe miệng khổ sở sâu hơn, "Sư phụ, chúng ta đi thôi!"

"Tức Mặc!" Ôn văn nhĩ nhã thanh âm sắp tới mực phía sau vang lên, còn chịu không được Tức Mặc phản ứng, kia người đã đi tới Tức Mặc bên cạnh.

Tức Mặc xoay người cùng hắn mặt đối mặt đứng, nhưng không có dũng khí ngẩng đầu nhìn hắn.

Đích bụi nhìn Tức Mặc khẽ mỉm cười, khuôn mặt ấm áp xuân phong, giơ tay lên vỗ nhè nhẹ hướng Tức Mặc bả vai, "Ngươi làm rất tốt..."

Tức Mặc thân thể quơ quơ, cách lão tử, cái gì không tệ, lão tử xen lẫn trong Vong Trần Tông thấp nhất quả nhiên tạp dịch cũng không tệ lắm, ngươi kia con mắt nhìn ra lão tử không sai? Rồi hãy nói chủ và thợ không sai sai, muốn ngươi nói!

Tức Mặc trong lòng trực tiếp liếc đích bụi một cái, vậy mà thân thể nhưng mềm nhũn, đặt mông ngồi trên mặt đất. Đích bụi này nhẹ nhàng vỗ, lực lượng nhưng như bài sơn đảo hải...

Nếu như nói Yên Nhiên là trên trăng sáng, kia Tức Mặc chỉ có thể coi là tất nhiên trên con kiến hôi, đích bụi còn lại là trăng sáng dựa vào... Hắn là mặt trời! Ngày! Có thể sáng lên hắn đại gia!

Tức Mặc lắc đầu nhẹ giọng thổn thức, thu thập xong tâm thái. Ngẩng đầu dùng kia hiện đầy tia máu ánh mắt quét mắt khuôn mặt hiền hoà lão Mạc, khóe miệng khẽ vung lên vẻ mỉm cười. Nghĩ thầm cũng không tệ lắm, đúng vậy a, cho dù không có Yên Nhiên đóa hoa này trong nước hoa, chủ và thợ còn có lão Mạc.

Lão Mạc dưới gối không có con, Tức Mặc là cô nhi tiểu khất cái. Mười năm, lão Mạc đối với Tức Mặc thị như mình ra, yêu thương phải phép.

Mỗi ngày coi chừng dùm lão Mạc đánh người nữa bị đánh, hết thảy nhìn như không khỏe, cũng không dùng trôi giạt khắp nơi, không cần phong xan lộ túc, lại càng không dùng vì áo cơm lo lắng. Từ điểm đó mà nói, lão Mạc cùng Vong Trần Tông đối với Tức Mặc ân tình là thật to tích! Hắn hồ nháo cũng tuyệt đối sẽ không ra ngoài điểm mấu chốt, một cho lão Mạc, Vong Trần Tông bất lợi điểm mấu chốt!

Tức Mặc nhìn phía chân trời mờ ảo Vân Yên, phát từ đáy lòng lộ ra vẻ mỉm cười. Về phần mỗi ngày ở giới luật điện được trừng phạt, Tức Mặc đã chẳng muốn đi suy nghĩ. Bởi vì sớm đã thành thói quen.

Đi giới luật điện vẻn vẹn cần nửa khắc cước trình, nhìn kia ba sâm nghiêm chữ to cùng với đen nhánh điện phủ, Tức Mặc trong lòng đối với ba chữ kia có nói không ra lời cảm thụ, căm hận hắn mang đến thân thể thống khổ, nhưng đồng thời làm ra cường thân kiện thể thần kỳ tác dụng; Tức Mặc vui mừng phát hiện, giới luật điện rất thần kỳ, thân thể của mình rất thần kỳ, người khác e ngại giới luật điện, Tức Mặc cũng không sợ, muốn sợ, hắn chỉ sợ giống nhau, Kiếm Vô Song làm khó lão Mạc.

Từ nhỏ đến lớn, hắn gặp qua quá nhiều người từ cánh cửa này miệng đi vào, rồi lại từ bên trong bị ném ra. Nhân duyên tốt bị đồng bạn mang tới trở về, nhân duyên kém lăn lộn đầy người máu tươi, tự mình gục trên mặt đất nhịn đau rụt trở về.

Mới đầu hắn cũng là bị lão Mạc kéo về đi, sau lại chính là bị lão Mạc đở trở về, nữa sau lại cũng là hiện tại, đã có thể tự mình đi đi trở về, có lẽ sau này...

Lão Mạc như cũ khuôn mặt hiền hoà, sắc mặt lại càng chưa từng thay đổi, nhìn sắc mặt biến huyễn Tức Mặc, "Mặc nhi, vào giới luật điện, ngươi sờ muốn lên tiếng, hết thảy tùy vi sư ứng phó cho giỏi."

Tức Mặc tự nhiên không chịu, hắn ỷ vào thân thể của mình cường kiện, hơn nữa rất có càng đánh càng mạnh khuynh hướng, bực này chuyện tốt làm sao sẽ tặng cho tuổi già sư phó?

Nói cho cùng, chỉ có Tức Mặc đã chết, người khác mới năng động lão Mạc, nếu không, hết thảy không bàn nữa! Trừ trong lòng âm thầm chôn dấu Yên Nhiên, lão Mạc chính là Tức Mặc đích thiên.

Lão Mạc nhìn Tức Mặc quật cường khóe miệng, trừ vui mừng ở ngoài, còn tại âm thầm tính toán, ngày này rốt cuộc đã tới, suốt mười năm rồi, hắn đợi mười năm!

Tức Mặc hồn nhiên không biết, lão Mạc mỗi ngày ngủ trước cho hắn cua thuốc súp, cần hao phí thập năm! Mỗi ngày ngủ trước dạy hắn đọc cổ quái văn tự, cần hắn ghi khắc mười năm!

Mười năm này, Tức Mặc thân thể, xương cốt, kinh lạc đều đã xảy ra cự biến hóa lớn, cùng thường nhân khác lạ, khi đó hắn thậm chí không biết, lão Mạc cho làm hết thảy, cũng là vì Tức Mặc tu luyện 'Tàng Đế Kinh' !

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 Tàng Đế Kinh

"Mạc Thiên, Tức Mặc ở đâu ?"

Một đạo hơi âm trầm tiếng quát từ kia ngăm đen cửa động truyền ra, Tức Mặc đưa tay ra mời lưng mỏi, khóe miệng mỉm cười nói giương, cất bước đi vào trong điện."Muốn đánh cũng nhanh đánh, đánh xong ngươi mực ông còn phải đi về ngủ, mỗi ngày khuya khoắt đã bị ngươi kia ngu vcl~ đệ đệ đánh thức, ngươi mực ông cũng là khốn sợ."

Vừa nói, Tức Mặc nhẹ nhàng đưa tay khoác lên khóe miệng, làm bộ đánh ngáp, liếc mắt bố mẹ ngồi đích người nọ hì hì cười một tiếng.

Người muốn mặt cây muốn da, da mặt dày tử muốn vô địch!

Kiếm Vô Song không nhịn được chào hỏi chừng kéo xuống, bất kể thế nào, nếu tới, trước hết đánh rồi hãy nói!

Tức Mặc thầm nghĩ, tự mình lo lắng là dư thừa rồi. Thật ra thì Kiếm Vô Song cũng sẽ không thật đánh lão Mạc, phía trên phải dùng tới sư phụ địa phương nhiều. Đả thương bọn họ thì ngược lại không tốt giao soa. Chủ và thợ lạn người một, hi nê một đống, tới a, đánh đi!

Tức Mặc quen việc dễ làm, gục ở bị hình chiều rộng trên ghế, chờ tiếp nhận gậy gộc.

Ngoại nhân có thể không rõ lắm, nước này hỏa côn đánh vào người, tam côn đi xuống, nhất định da tróc thịt bong.

Năm côn đi xuống, gân thịt cũng có thể cho đánh tan hình dạng, thật là uy mãnh.

Hảo vừa thông suốt ra sức đánh, Kiếm Vô Song âm thầm mắng: "Những người khác tới giới luật điện bị làm cho sợ đến tè ra quần, Tức Mặc này tiểu vương bát đản tới nơi này giống như là tới trà dư tửu hậu tiêu khiển, cách tam soa ngũ đánh một trận, không dùng được một ngày, tựu có thể vui vẻ, thật đúng là tà môn rồi!"

Thừa dịp Tức Mặc tại chỗ bị đánh còn có thể yên tĩnh chỉ trong chốc lát. Kiếm Vô Song quyết định lấy sấm gió thủ đoạn, lại đem lão đều đánh!

Tức Mặc bị đánh sau, vốn là muốn cỡi bỏ trên ghế buộc chặc dây thừng, nhưng lúc này đây, sau khi đánh xong không để cho mở trói. Tức Mặc mơ hồ

có khí phách dự cảm bất tường.

Quả nhiên, ngồi thẳng bố mẹ Kiếm Vô Song đem chân giơ lên đặt lên bàn, thoải mái tựa vào phía sau trên ghế dựa, híp lại mắt thấy Tức Mặc, khóe miệng vung lên một tia cười lạnh, "Tức Mặc, ngươi chớ đắc ý, lần này bổn tổng quản cũng không chỉ là muốn đánh ngươi, cả kia lão bất tử một khối đánh."

Nhưng ngay sau đó người áo đen kia một chưởng phách ở trên bàn, "Mạc Thiên, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Tức Mặc hơi sửng sờ, ta kháo, đánh ta có thể, đừng nghĩ tìm sư phụ phiền toái! Nếu không, chủ và thợ quản giáo ngươi này một mẫu ba phần gà chó không yên!

Lại nghe bố mẹ ngồi đích người nọ hét lớn một tiếng, "Mạc Thiên, ngươi quản giáo đệ tử không nghiêm, cho dù đệ tử hành hung làm ác, trở xuống phạm thượng, nhiều năm như vậy bổn tổng quản cũng liền nhịn, nhưng không nghĩ tới bây giờ lại càng diễn càng liệt."

Tức Mặc xoẹt mũi, ngươi cũng là nhịn, đáng tiếc cũng là đánh tiểu gia nhiều năm như vậy.

"Hiện nay Tức Mặc hành động đã nghiêm trọng ảnh hưởng đến Vong Trần Tông trật tự, khiến vô số tạp dịch đệ tử rối rít noi theo, đây hết thảy ngọn nguồn cũng là bởi vì ngươi Mạc Thiên dung túng kém đồ cho phép, Mạc Thiên ngươi có biết tội của ngươi không?"

Tức Mặc sờ sờ lỗ mũi, lời này mặc dù giống như là ở tán dương hắn, nhưng làm sao cảm giác mùi vị này như vậy trách đâu?

Kém đồ? Ni mã đồ đệ chính là đồ đệ, còn là một kém! Hai người các ngươi huynh đệ là một ưu! Quá ưu rồi, nhìn một cái kiếm kia họ, chủ và thợ không hi phải nói ngươi!

"Mạc Thiên biết tội, thỉnh chấp điện trách phạt!"

"Rất tốt, ngươi đã nhận tội, người nột-chậm rãi (nói chuyện), bắt lại cho ta Mạc Thiên, nghiêm hình hầu hạ, răn đe."

Tức Mặc nhất thời giơ chân, nhìn bố mẹ đoan tọa trứ Kiếm Vô Song hét lớn, "Kiếm Vô Song, con mẹ nó ngươi cho thêm tiểu gia nói một lần."

Kiếm Vô Song xoẹt mũi cười cười, "Làm sao, Tức Mặc, tiểu tử ngươi muốn cùng ta động thủ?" Nhưng ngay sau đó hét lớn một tiếng, "Chừng, cho bổn tổng quản bắt lại Mạc Thiên."

Tức Mặc mở đầu nhìn chằm chằm từ hai bên chậm rãi đi tới áo đen tạp dịch đệ tử, dùng sức giãy dụa nhưng không thể động đậy chút nào, trong lòng rất là gấp gáp, ôm cái băng ngồi vừa thông suốt nhảy loạn, làm ra hết sức huyên náo tạp âm. Trong miệng mắng: "Lão tiện nhân, ngươi đặc biệt mã quá hèn hạ vô sỉ rồi, đem lão tử giải khai..."

Kiếm Vô Song nhìn dừng bước lại mấy áo đen phó dịch đệ tử có chút do dự, dù sao đánh một một trưởng bối, không quá thích hợp. Nhưng khẽ do dự, liền một chưởng phách ở trên bàn, "Còn không trên?"

Tức Mặc quay đầu nhìn chằm chằm Kiếm Vô Song, "Lão tiện nhân, ngươi dám động sư phó của ta một cây lông mắng, lão tử cùng ngươi không xong!"

Mạc Thiên há miệng, cuối cùng khóe miệng biến thành vẻ mịt mờ mỉm cười, "Thứ một trăm lẻ tám lần, Thiên Cương địa sát số lượng, Tàng Đế Kinh cũng nên phát huy hiệu quả!"

Kiếm Vô Song chà một chút đứng thẳng thân thể, nhấc chân đá văng ra cái ghế, mắng to: "Tức Mặc ngươi đặc biệt mã có ý tứ sao? Mới vừa rồi lão tử không phải là đánh quá ngươi sao? Làm sao ngươi tựu trời sanh như vậy tiện phôi, ai một lần chưa đã ghiền a? Tới a, nữa đánh! Hai một khối đánh!"

"Oành..."

Tức Mặc nóng lòng, biết Kiếm Vô Song hèn hạ thuộc về hèn hạ, âm hiểm chết hiểm, nhân phẩm lạn đến không có bằng hữu, nhưng hết lần này tới lần khác nói nói hay là định đoạt. Trên căn bản nói là làm, hơn nữa ở địa bàn của hắn, giới luật trong điện nói chuyện lại càng nhất ngôn cửu đỉnh!

Lão Mạc bị trói ở bị hình trên ghế, nhìn lão Mạc gầy trơ cả xương thân thể, Tức Mặc gấp đến độ không lựa lời nói, mắng to: "Kiếm Vô Song đại gia ngươi, mưu sát trưởng bối ngươi không chết tử tế được!"

Kiếm Vô Song cũng không vội mà đánh, hai người đã là châm trên thịt cá, mặc hắn xâm lược, không vội ở nhất thời, từ từ chơi có chứ sao.

Kiếm Vô Song đứng ở Tức Mặc bên cạnh, cười nói: "Gấp gáp sao? Tốt, ngươi tên là thanh 'Vô song tổng quản tha mạng, ta cũng không dám nữa' ! Ta liền tha cho hắn một côn, gọi thập thanh tạm tha hắn thập côn, như vậy có công bình hay không, ngươi thấy thế nào?"

Tức Mặc lập tức hét lớn: "Vô song tổng quản..."

Suốt thập thanh...

Kiếm Vô Song buồn bực, chưa đã ghiền a làm sao bây giờ! Nói gọi tha mạng, ngươi tựu thật gọi! Ngươi đặc biệt con ngựa khoác một thân không sợ đánh cứng rắn da, lại là loại nhu nhược, nhàm chán, không có tí sức lực nào! Tức Mặc ngươi đặc biệt mã có hay không nguyên tắc, có hay không cốt khí?

Tức Mặc lại nói: "Gọi xong tổng quản, ngươi tựu đem chúng ta thả sao! Sư phụ lão nhân gia ông ta thân thể không tốt, làm hỏng rồi vạn nhất phía trên có một tồi muốn hắn đi làm..."

Kiếm Vô Song một lòng nghĩ trêu chọc Tức Mặc một phen, lấy được cũng là cùng đinh giá mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển rất lớn kết quả, trong lòng cái kia khó chịu a!

Kiếm Vô Song lần nữa ngồi chồm hổm trên mặt đất, giảo hoạt cười nói: "Ai nha, Tức Mặc huynh đệ, ta mới vừa nói sai lầm rồi, ngươi muốn gọi 'Vô song gia gia tha mạng, ta cũng không dám nữa!' ta mới bỏ qua cho hắn, như thế nào, ngươi không ngần ngại ta hơi chút sửa lại gọi sao?"

Tức Mặc tàn bạo mắng: "Vô song kiếm người, đại gia ngươi!"

Kiếm Vô Song nhất thời sảng liễu, càn rỡ tiếng cười lớn truyền khắp cả giới luật điện bầu trời.

Không ít tạp dịch nhìn ở trong mắt, cũng không dám mở rộng. Quan năm thứ nhất đại học cấp đè chết người, nhẫn a nhẫn, nhẫn ra ngoài bà cầu!

Kiếm Vô Song đột nhiên trên đầu đau nhói, nặng nề bị đánh một quyền. Xoay người mắng to: "Người khốn kiếp... Dám đánh lão tử!"

Kiếm Vô Song nhìn thấy động thủ người không là người khác, chính là Tức Mặc thời điểm, ánh mắt cũng thẳng! Ni mã sợi dây không tốn sức Kháo a, sớm biết hay khóa sắt khóa!

Kiếm Vô Song không biết, giờ phút này đã ai đủ một trăm lẻ tám lần nước lửa Ngũ Hành côn, Tức Mặc thân thể sớm bị trui luyện đắc thép Thiết cốt rồi! Lúc trước không có gì, đánh đầy Thiên Cương địa sát số lượng, đừng nói là dây thừng, cho dù là thật đổi khóa sắt cũng hay là tỏa hắn không được!

Tức Mặc hổ mâu ngưng tụ, rời đi Kiếm Vô Song có chừng hơn tấc, một quyền từ thấp tới cao, hung hăng đánh ở Kiếm Vô Song càng dưới, lại là một quyền đập vào trên gương mặt, không biết đếm bao nhiêu quyền, Kiếm Vô Song đã bị trọng quyền đánh mơ hồ.

Tức Mặc không có đánh chó mù đường, mà là đem Kiếm Vô Song giơ lên, ném ở hắn tổng quản trên bảo tọa, vuốt tro bụi nói: "Sư phụ ngươi trước nằm úp sấp biết, ta tìm kiếm tổng quản có chút chuyện riêng muốn!"

Lão Mạc cười nói, không phải là không báo, lúc chưa tới a! Ngày ngày cua thuốc vạc, mỗi ngày tụng đế kinh, ai chân một trăm lẻ tám bỗng nhiên đánh, cũng nên tát xì rồi!

Kiếm Vô Song đã loạn rồi một tấc vuông, lẽ ra Tức Mặc một ngay cả khải huyền nhất trọng thiên cũng không phải là tiểu lâu la, thế nhưng đánh hắn mười mấy quyền. Được, coi như là để cho tiểu tử thúi này chui Khổng Tử, đến, cứ ra tay, một mình đấu!

Một mình đấu đề nghị đang làm thỏa mãn Tức Mặc tâm ý.

Tức Mặc vừa mới chuẩn bị nói chút gì tích góp từng tí một ý chí chiến đấu lời mà nói..., nhưng trực tiếp bị kiếm vô địch phi thân xuống một quyền đánh tới lỗ mũi, trong lỗ mũi máu tươi vứt đầy đất, thân thể lại càng thẳng tắp ngã tới.

Kiếm Vô Song chậm rãi thu hồi dính đầy máu tươi đích tay, nhấc chân dẫm ở Tức Mặc trên ngực, cúi người nhìn Tức Mặc, "Tức Mặc, có chút tự biết rõ có được hay không, ngươi một khải huyền một tầng cũng chưa tới tiểu tử, muốn cùng bổn tổng quản động thủ, cũng không tát cua đi tiểu theo một theo, xem một chút ngươi có hay không bổn sự này."

"Phi!" Tức Mặc nhéo nhéo miệng, toái Kiếm Vô Song khuôn mặt bọt máu, nghiêng đầu nhìn nóc nhà, "Kiếm Vô Song, ni mã cũng bất quá là khải huyền tam trọng ngày mà thôi, muốn là tiểu gia có một khải huyền nhị trọng ngày đích thực lực, tiểu gia liền chọn lật ngươi."

Kiếm Vô Song trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, giơ tay lên chậm rãi lau trên mặt bọt máu, lần nữa một cước đạp sắp tới mực trên ngực, "Tới a, đem Mạc Thiên cho bổn tổng quản dẫn đi, hung hăng trừng phạt, không cần lưu tình."

Tức Mặc bị Kiếm Vô Song một cước thiếu chút nữa đạp ngã ba quá khí đi, cung thắt lưng đầu vô ý thức quơ. Ám kêu một tiếng không tốt, cái này trang bức giả bộ nổi rồi, nói xong tuyệt địa phản kích vẽ mặt đâu? Làm sao thật giống như có chút lực bất tòng tâm cảm giác nật...

Tức Mặc lập tức hối hận, nên loạn quyền chủy chết tiện vương bát, nhiều chuyện còn muốn nói chuyện riêng, cái này nói cái rắm! Nghe hắn lại muốn đánh lão Mạc, lập tức sẽ làm, chửi ầm lên nói:

"Muốn đánh sư phó của ta, Kiếm Vô Song, tiểu gia liều mạng với ngươi rồi." Tức Mặc vô ý thức đây này lẩm bẩm một câu, hai tay chậm rãi khoác lên rồi Kiếm Vô Song trên đùi.

"Phốc, khụ khụ khụ..." Kiếm Vô Song trên chân chậm rãi dùng sức, Tức Mặc lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Tức Mặc thống khổ lấy tay gõ Kiếm Vô Song chân, khó khăn phiếm xem thường, " trán!"

Kiếm Vô Song chậm rãi cúi người, vỗ vỗ Tức Mặc gương mặt, "Nghe nói tiểu tử ngươi từ hiệu cái gì tạp dịch lão đại, ta trả lại ngươi vì ngươi có bao nhiêu bản lãnh, không nghĩ tới cũng là chút bổn sự ấy."

Nhưng ngay sau đó chậm rãi đứng thẳng thân thể, một cước đá vào Tức Mặc ngang hông, chỉ nghe oành một tiếng, Tức Mặc liền bị Kiếm Vô Song một

cước đá bay đến Đường Hạ. Nhìn không ngừng mắt trợn trắng Tức Mặc, Kiếm Vô Song chậm rãi đi tới ghế ngồi bên thoải mái nằm xuống, "Trực tiếp đem hình cụ mang theo, đang ở trong nội đường hành hình."

Tức Mặc che thắt lưng tung mình cúi trên mặt đất, không ngừng phiếm xem thường, "Kiếm Vô Song, nằm cái rãnh ni mã, đánh nhau thuộc về đánh nhau, còn mang đá người sao?"

Kiếm Vô Song thấy tràng diện đã một lần nữa bị khống chế, cười hắc hắc nói: "Tựu ngươi, lão tử một ngày có thể giết chết ngươi tam trở về, khác hoàn thủ, lão tử thật sợ thất thủ phế đi ngươi!"

Tức Mặc lần nữa bò dậy, Kiên Cường không ngã Tiểu Cường nhất định là muốn bị cắn ngược lại một cái!"Ngươi đặc biệt con ngựa lặp lại lần nữa, muốn phế người nào?"

Kiếm Vô Song từ dưới bàn kéo ra một cái băng ghế chân, mắng liệt liệt giơ lên hướng Tức Mặc đi tới, mắng: "Thét, thật ni mã mạnh miệng! Lão tử phần thưởng ngươi chân!"

Kiếm Vô Song chiếu vào Tức Mặc đầu chính là một côn rút đi, băng... Tạp sát!

Sức lực rất lớn, Tức Mặc đưa tay ngăn chặn một chút, mộc côn quất vào trên cánh tay, cắt thành rồi hai khúc...

Kiếm Vô Song phát hiện Tức Mặc ánh mắt có chút là lạ, con ngươi có chút tán để, rất đen rất đen, lộ hung quang, nhất thời tựu giảm vài phần mới vừa hung ác bá đạo mùi vị.

Tức Mặc đi lòng vòng đầu, xương cốt Lạc Băng băng rung động, Tức Mặc giơ lên quyền, hóa quyền vì trảo, hướng Kiếm Vô Song oanh khứ!

Kiếm Vô Song ở quyền ảnh trung đột nhiên thấy được một dử tợn uy vũ khuôn mặt, Tức Mặc hướng về phía của mình hai lỗ tai reo hò! Sắc bén như hổ trảo dừng ở trước ngực của hắn, quyền phong như bão tố, đem Kiếm Vô Song thân thể tạc lên, cuốn trên không trung, lên như diều gặp gió, xoay tròn vẫn không chịu giáng xuống.

Kiếm Vô Song phát hiện mình đã bay lên không đến năm sáu trượng cao, nhất thời mê hoặc rồi, vô số gào thét từ hắn bên tai bên cạnh bay qua, này... Làm sao có thể! Là ai ở sau lưng âm thầm trợ giúp Tức Mặc này tên tiểu tử thúi? Thật đặc biệt mã tà môn!

Tàng Đế Kinh sơ hiển uy lực, hay là phàm tiên có khác Tức Mặc lấy một chiêu lực là có thể đem so với hắn cao hơn tam trọng ngày đích Kiếm Vô Song ném trời cao, trong nháy mắt mất đi chiến đấu lực, có thể thấy được lão Mạc mười năm tâm huyết dụng ý, viết nơi là bực nào nồng đậm văn chương!

Tức Mặc kinh ngạc nhìn mình hai đấm, hắn chỉ là muốn như vậy đánh Kiếm Vô Song vô sỉ sắc mặt, căn bản không muốn quá mơ ước trở thành sự thật! Tức Mặc run rẩy, hưng phấn, không nhịn được thử lại lần nữa! Ngất trời lại là một quyền, Kiếm Vô Song thét chói tai lấy kinh hãi xông thẳng lên trời chỗ sâu... Một lúc lâu mới một lần nữa rơi vào quyền phong cuồn cuộn nổi lên cụ trong gió.

Kiếm Vô Song đã sớm sợ đến vỡ mật, đây không phải là ở đánh nhau, là đang nằm mơ, là ở làm một cơn ác mộng!

Đánh nhau cảm giác không phải như thế! Chỉ nghe nói Tức Mặc loạn quyền lợi hại, không muốn sống suy nghĩ lợi hại, cái này quái dị quyền phong, chưa từng có nghe nói qua, kiếm vô địch ta chửi con mẹ nó chứ đại gia ngươi...

Tức Mặc thu quyền phong, chỉ vào Kiếm Vô Song nói: "Có phục hay không?"

Kiếm Vô Song cũng là có lòng tức người, chỉ tiếc lòng dạ không cách nào chiến thắng thực lực: "Dùng!"

Tức Mặc nói: "Móa nó, lập tức hướng trưởng lão viện viết phong từ chức tin, từ đâu, chạy trở về đi đâu!"

Kiếm Vô Song hai tay một vũng nói: "Tức Mặc sư huynh, có lời gì hảo hảo nói!"

Tức Mặc nói: "Không muốn viết? Vậy thì gọi hai tiếng Tức Mặc gia gia, chủ và thợ lập tức tha ngươi!"

Kiếm Vô Song cắn môi, loại này phát rồ yêu cầu cũng chỉ có Tức Mặc này cái đồ biến thái mới có thể nghĩ ra được! Gọi không ra miệng a, nhất định lão tử cũng là tổng quản...

Thình thịch!

Quyền phong vừa trên mặt đất cuồn cuộn nổi lên một góc tro bụi, Kiếm Vô Song ánh mắt khép lại, 'Tức Mặc...'

Tức Mặc nghe Kiếm Vô Song thật đúng là vượt qua chú ý muốn gọi gia gia, lập tức che cái miệng của hắn nói: "Lão tử sợ giảm thọ, mới không cần ngươi này cháu con rùa! Cút đi!"

Kiếm Vô Song sớm đã muốn đi rồi, khuất nhục nước mắt đã tàn sát bừa bãi...

Vừa mới chuyển thân lại bị Tức Mặc gọi lại, Tức Mặc nói: "Đem huynh đệ ngươi cái kia chó má tổng quản cho lão tử rút lui..."

Kiếm Vô Song tàn bạo mắng: "Kiếm vô địch ngươi Đồ chó hoang, tuân Tức Mặc sư huynh pháp chỉ, lập tức đem hắn rút lui! Ngài đảm đương như thế

nào?" Kiếm Vô Song vô sỉ nơi ở chỗ này! Đánh không lại hãy thu mua.

Tức Mặc suy nghĩ một chút, hay là khoát tay áo, "Tính , ngươi mực ông nhất định là tạp dịch lão đại, kia tạp dịch tổng quản đã quá rụng giá trị con người rồi."

Lão Mạc cười, là hướng chân trời xa nhất nơi cười đến. Hắn biết, là lúc rời đi, Tức Mặc trong cơ thể Tàng Đế Kinh đã thức tỉnh, Vong Trần Tông không còn là hắn ràng buộc, mà là hắn mộng bắt đầu địa phương!

Bất quá, ở trước khi rời đi, còn có như vậy vài món chuyện...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Trách nhiệm đảm đương

Hôm qua rồi.

Ngâm mình ở ấm áp dược dịch ở bên trong, Tức Mặc phát ra một tiếng mập mờ, bên cạnh lão Mạc không tự chủ được run rẩy thân thể.

"Mặc nhi, ngươi cũng không nhỏ, có thể hay không không nên nữa như vậy ác tâm vi sư cái thanh này lão già khọm, khi còn bé ngươi nói ngươi đây là manh, vi sư cũng thấy chính là, vậy bây giờ đâu? Mặc nhi a, ngươi đã mười lăm tuổi người..."

Tức Mặc thoải mái thân lưng mỏi, tựa vào thùng gỗ ven nhắm mắt dưỡng thần, mấy câu nói đó Tức Mặc đã nghe hai ba năm rồi, lão Mạc nói ra trên câu, Tức Mặc cũng có thể đối với ra hạ câu, thật sự là không có gì nghe nữa đắc ý nghĩa.

Thật ra thì Tức Mặc rất muốn biết vì mao (lông) tự mình hôm nay đột nhiên đại phát thần uy, đem Kiếm Vô Song đánh tè ra quần, nhưng nhìn lão đạo như cũ lải nhải, thật sự chen miệng vào không lọt, cũng cũng chỉ có tiếp tục tựa vào thùng gỗ ven không ngừng mắt trợn trắng.

"Mặc nhi a, ngươi hai rồi nhiều năm như vậy, vi sư liền cũng không nói gì rồi, chẳng qua là từ giờ trở đi, ngươi cũng đã không thể hai rồi."

"Vì sao?"

"Ngươi nói người cô bé sẽ thích như ngươi vậy một hai hàng." Lão Mạc lời nói thấm thía, than thở.

"Sư phụ, ta ít đọc sách, ngươi đừng gạt ta!" Tức Mặc giơ chân, miệng há lớn nhìn chằm chằm lão Mạc.

Lão Mạc bĩu môi, đem Tức Mặc cằm giơ lên khép lại, "Vi sư lừa ngươi có ý nghĩa sao? Cho là sư..."

Lão Mạc nói chuyện cho tới bây giờ cũng là trên câu không đáp hạ câu, Tức Mặc cũng sớm đã thành thói quen loại này nói chuyện giọng nói, bất quá lần này thật sự nhảy quá nhanh, Tức Mặc suýt nữa không có đón .

"Mặc nhi, có nghĩ tới không, nếu có một ngày, vi sư không ở bên cạnh ngươi rồi, ngươi nên làm cái gì bây giờ."

Tức Mặc trong lòng run lên, không khỏi nhứt nhát, nhưng ngay sau đó khoát tay đại đại liệt liệt nói, "Sư phụ, nói gì ủ rũ nói đâu rồi, ngươi lão nhất định sống lâu trăm tuổi, không, ngài đã hơn một trăm tuổi rồi, ngài nhất định trường mệnh thiên tuế, trường mệnh vạn tuế."

Tức Mặc hiếm thấy thu hồi cái loại nầy bất cần đời, chăm chú nhìn lão Mạc, song lão Mạc vẻ mặt bình tĩnh, căn bản nhìn chưa ra cái gì?

Tức Mặc trong lòng hơi chậm lại, đột nhiên phát giác lão Mạc trên đầu xám trắng tóc đã biến thành hoa râm, một đạo không khỏi chỗ đau xẹt qua, rồi lại ra vẻ dễ dàng nói, "Sư phụ, ngươi đang ở đây trêu chọc ta đi! Có phải hay không cảm thấy Mặc nhi hôm nay đánh Kiếm Vô Song đánh đắc không đủ đẹp trai a? Nếu nói như vậy, như vậy Mặc nhi..."

Vừa nói, Tức Mặc liền làm bộ từ trong thùng gỗ đứng lên, rồi lại làm bộ dưới chân mềm nhũn, ngã xuống trong thùng gỗ. Lần này lão Mạc không có giống bình thường như vậy tới dìu, cũng không có giống như bình thường như vậy mang theo cưng chiều bất đắc dĩ lắc đầu.

Lão Mạc trên mặt rất bình tĩnh, không, là rất nghiêm túc.

Tức Mặc trong lòng dũ phát bất an, hắn khẩn trương nhìn lão Mạc, "Sư phụ..."

"Mặc nhi, ngươi có phải hay không rất muốn biết, ngươi hôm nay tại sao đột nhiên có bộc phát đánh bại Kiếm Vô Song?"

Tức Mặc vẻ mặt đưa đám, "Sư phụ, ngài thật đúng là sẽ không cần cái kia đi! Kia Mặc nhi nên làm cái gì bây giờ?"

Lão Mạc tức giận thưởng cho Tức Mặc một phát lật, "Tiểu tử thúi, nguyền rủa sư phụ đâu đúng không!"

Tức Mặc sờ sờ đầu, khờ khờ cười cười, bất quá bộ dáng kia tạp nhìn tạp tiện, còn mang theo vài phần hèn mọn , "Ta cũng biết sư phụ ở trêu chọc Mặc nhi đâu!"

"Không muốn biết rồi đúng không?"

Tức Mặc vội vàng giơ lên cao cao hai tay đầu hàng, "Hết thảy toàn bằng sư phụ xử trí." Dứt lời hướng về phía lão Mạc nhíu mày.

Lão Mạc khóe mắt run rẩy, vội vàng quay đầu đi, trịnh trọng nói, "Mặc nhi, còn nhớ rõ vi sư trước kia mỗi ngày để đọc cái kia chút ít kinh văn sao? Biết tại sao cho dù giới luật điện những người đó như vậy đánh ngươi, vi sư cũng chưa bao giờ nói gì sao?"

Tức Mặc mặc dù rất hai, nhưng hắn cũng không phải người ngu, nhất thời kịp phản ứng, "Thì ra là sư phụ ngài đây là đang cho ta làm chăn đệm a, kia chính là vì ta hôm nay bộc phát?"

Lão Mạc nhận chân lắc đầu, "Nếu như là đơn giản như vậy, vi sư cũng sẽ không nhọc lòng."

"Kia sư phụ ngươi tựu nhẫn tâmnhư vậy để cho ta đi ai nhiều lần như vậy đánh? Ôi chao, sư phụ, nói ngài mỗi ngày để cho ta bối cái kia kinh văn có phải hay không rất cố chấp?"

Lão Mạc đắc ý vị cười, "Đó là dĩ nhiên, cũng không nhìn một chút là ai dạy ngươi, vi sư làm sao có thể cho ngươi loại kém hàng."

Tức Mặc đầu đầy hắc tuyến, cười hắc hắc nói, "Kia sư phụ ngài còn chỉ là một khải huyền nhị trọng thiên."

Lão Mạc căn bản không để ý hắn, tự lo nói, "Ta tên là ngươi bối kinh văn gọi « Tàng Đế Kinh » ."

"Tàng Đế Kinh? Nghe trâu vãi (!) a!"

"Không phải là rất cố chấp, mà là vượt qua cố chấp."

"Còn nhớ rõ ở ngươi khi còn bé vi sư cho ngươi nói về Nhân Vương chuyện xưa sao?"

Tức Mặc gật đầu, ý nghĩ kỳ lạ đại đại liệt liệt mở miệng cười nói, "Sư phụ ngài sẽ không phải nói cho ta biết, này Tàng Đế Kinh là Nhân Vương a! Sau đó Nhân Vương như vậy cố chấp người vừa lại cùng ta có quan hệ, cuối cùng nữa làm cái gì truyền thừa gì."

Lão Mạc trịnh trọng gật đầu, nhìn Tức Mặc ngưng trọng nói, "Không tệ, Mặc nhi, vi sư muốn ngươi, ngươi cùng người Vương có giống nhau thể chất, trăm vạn năm tới duy chỉ có xuất hiện như vậy mấy lần giống nhau thể chất."

Tức Mặc mở mắt nhìn chằm chằm lão Mạc, lắp bắp nói, "Sư phụ, ta đảm hơi nhỏ..."

Lão Mạc ngưng mắt nhìn Tức Mặc ánh mắt, "Nhưng là ta không có lừa ngươi. Tất hoàng thuật, tuyệt đạo thánh thai." Lão Mạc khóe miệng khẽ giương rồi dương.

"Nhưng là, sư phụ, ngài biết, Mặc nhi chỉ muốn làm một hai hàng, làm một tiểu nhân vật, An An dật dật quá cả đời, khi dễ khi dễ kiếm vô địch, sau đó lại bị Kiếm Vô Song khi dễ, này là đủ rồi." Tức Mặc ánh mắt không tự chủ được chuyển, bất an nhìn lão Mạc.

Lão Mạc cười cười, "Sư phụ vừa rồi không có để thừa gánh cái gì?"

"Không, sư phụ, ngươi gạt ta." Tức Mặc mở to hai mắt nhìn chằm chằm lão Mạc, rầm một tiếng từ trong thùng gỗ đứng lên, mà giờ khắc này lại không rồi tức cười, có chẳng qua là sắp ngưng kết trịnh trọng.

Lão Mạc trên mặt hiện lên một tia không đành lòng, trong lòng lặng yên nói, "Là ta ích kỷ, chỉ nghĩ tới tự mình, chưa từng có nghĩ tới Mặc nhi cảm thụ, chưa từng có đã hỏi Mặc nhi ý nghĩ, liền tựu bắt buộc tính làm mực mà cửa hàng một con đường."

Tức Mặc là cái tiểu nhân vật, không có mục tiêu, không để ý tới nghĩ, chỉ muốn như vậy thật vui vẻ, bị một ít khí , khi dễ khi dễ người khác, lại bị người khác khi dễ, đời này như vậy đủ rồi.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, cũng sẽ không đi hy vọng xa vời tự mình có đến cỡ nào cố chấp, tự mình có là cái gì chúa cứu thế, tự mình có có bao nhiêu năng lực. Tức Mặc sợ gánh chịu, Tức Mặc sợ mất đi, Tức Mặc sợ cực khổ.

Hắn chỉ là một tiểu nhân vật, không để ý tới nghĩ tiểu nhân vật.

Song lão Mạc đột nhiên nói cho hắn biết, hắn là cùng kia được xưng "Nhân Vương tuyệt cổ thiên địa dày, không để lại dấu vết thần hoang đệ nhất tiên" Nhân Vương có đồng dạng thể chất —— "Tuyệt đạo thánh thai", còn nói cho hắn biết, từ nhỏ ở bồi dưỡng hắn. Nói cho hắn biết...

"Sư phụ..." Tức Mặc lắc đầu, đứng dậy từ trong thùng gỗ lao ra, bay theo hướng ngoài phòng, "Mặc nhi nghĩ một người yên lặng một chút."

Nhìn hướng ra khỏi phòng Tức Mặc, Mạc Thiên sắc mặt đổi đổi, cuối cùng một tiếng thở dài, "Mạc Thiên, ngươi có phải hay không quá ích kỷ, căn bản không để cho Mặc nhi lựa chọn, liền cho hắn an bài như vậy một kết quả. Mặc nhi có hắn cuộc sống của mình, tại sao ngươi muốn đi bắt buộc hắn."

Lão Mạc trong lòng đau xót, "Chẳng lẽ Mạc Thiên ngươi năm đó quyết định thu dưỡng Mặc nhi cũng là bởi vì Mặc nhi là tuyệt đạo thánh thai, có thể tu luyện Tàng Đế Kinh... Mạc Thiên, ngươi có phải hay không quá tàn nhẫn..."

...

Tức Mặc cảm thấy đại não rất loạn, càng để ý càng loạn, chưa từng có nghĩ tới, cũng cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua, tự mình sẽ rất cố chấp.

Vẫn cho là đích bụi, Yên Nhiên, đó là trời sanh hẳn là cao cao tại thượng, mà tự mình chẳng qua là thoả mãn với một tiểu nhân vật hỉ hả tựu hoàn toàn đủ rồi.

Nhưng mà lại không muốn tự mình có một ngày có giống như Yên Nhiên, đích bụi như vậy.

Tức Mặc không trách Mạc Thiên, nếu như không phải là Mạc Thiên, Tức Mặc không biết đã chết đói ở nơi nào. Mười năm, Mạc Thiên đối với hắn như thế nào, hắn chẳng lẽ không có có cảm giác? Đó là cưng chiều, đó là dung túng, đó là hiền hoà.

Tức Mặc vẫn cho là hắn sẽ cùng Mạc Thiên như vậy quá cả đời, sau đó tâm trong lặng lẽ nhớ Yên Nhiên, cuối cùng có một ngày, Yên Nhiên gả cho đích bụi, tự mình nữa thống khổ khóc lần trước, cuối cùng yên lặng ở một nơi hẻo lánh nhỏ nhìn chăm chú Yên Nhiên cả đời.

Làm có một ngày đưa đi lão Mạc, tự mình lại đi nhận nuôi một đứa cô nhi, dung túng hắn, cưng chiều hắn, cho đến có một ngày tự mình nữa chu đáo xuống mồ, cả đời cứ như vậy đi qua.

Bình bình đạm đạm, đây mới là Tức Mặc theo đuổi.

Có lẽ có kiếp sau, hắn còn có thể như vậy bình bình đạm đạm quá cả đời. Thỏa mãn một điểm nhỏ nhân vật lòng tham, làm một điểm nhỏ nhân vật nên làm vô lại chuyện, làm một gì cũng không suy nghĩ hai hàng.

"Đinh..."

"Keng..."

"Keng..."

Thanh thúy du dương Phong Linh đánh vỡ Tức Mặc trầm tư, hắn chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thấy kia vài chục trượng cao đến lầu các, trong bóng đêm lầu các là như vậy hư ảo mờ ảo, tựa như Yên Nhiên như vậy xa không thể chạm.

Tức Mặc cười khổ, "Làm sao bất tri bất giác tựu đến nơi này."

Nhưng như cũ chậm rãi mang bước hướng Yên Nhiên dưới lầu các đi tới, bất quá mới vừa đi vài bước, trong lòng đau xót, nhớ lại lão Mạc cái kia câu cười giỡn nói, 'Ngươi nói người cô bé sẽ thích như ngươi vậy một hai hàng.'

Bất đắc dĩ thán thanh âm, chậm rãi xoay người sang chỗ khác, "Có lẽ sư phụ nói đúng, Yên Nhiên sư tỷ làm sao sẽ yêu thích ta như vậy một hai hàng."

Tức Mặc muốn rời khỏi, nhưng chính là nâng không nổi cước bộ, tựa như trên chân rơi ngàn cân cự thạch, căn bản là khó khăn động chút nào.

Do dự xoay người ngẩng đầu nhìn dưới mái hiên Phong Linh, nhìn nàng theo gió nhẹ nhàng phiêu đãng, nghe kia thanh thúy dễ nghe tiếng leng keng. Tức Mặc ánh mắt trở nên có chút mê ly, trong lòng sinh sôi ra một cổ nồng đậm tự ti.

Tức Mặc a Tức Mặc, ngươi thật đúng là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga. Yên Nhiên sư tỷ xinh đẹp như vậy, tu luyện thiên phú vừa tốt như vậy, hay là tông chủ thân truyền đệ tử, tại sao là ngươi có thể...

Đè nén xuống trong mắt bất đắc dĩ, Tức Mặc tự giễu cười cười, rốt cục vẫn phải dứt khoát xoay người.

Tức Mặc, đừng nữa si tâm vọng tưởng rồi, Yên Nhiên sư tỷ...

...

"Nếu tới, cần gì phải đi vội vả đâu?"

Lạnh như băng ôn nhu thanh âm hỗn loạn ở Phong Linh đinh đinh đương đương trong tiếng, xa xa truyền tới Tức Mặc trong tai.

Tức Mặc đột nhiên quay đầu lại, phát giác kia tòa lầu cao trên đứng một đạo bóng trắng, cho dù ở trong bóng đêm, đạo kia bóng trắng cũng là như vậy rõ ràng. Đầu đầy không gió mà bay Ngân Bạch Sắc tóc dài không ngừng nghịch ngợm run rẩy.

Không Cốc U Lan, trong tuyết tố Điệp, phàm trần tiên tử, băng trung người ngọc.

Chẳng qua là cái nhìn kia, Tức Mặc liền tự ti cúi đầu, dùng kia cơ hồ ngay cả mình cũng nghe không được thanh âm nhẹ nhàng rù rì, "Yên Nhiên sư tỷ..."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 5: Trưởng thành nước mắt

"Vừa đã gây họa sao?" Yên Nhiên nhẹ nhàng từ lầu các trên phiêu, rơi vào Tức Mặc bên cạnh.

Tức Mặc cúi đầu nhìn mũi chân, lắc đầu, "Lần này không có, chẳng qua là bất tri bất giác liền đi tới nơi này."

Lại cảm thấy nói không đúng, vội vàng khoát tay giải thích, "Không phải là, không phải là, Yên Nhiên sư tỷ ngươi không nên hiểu lầm, ta chỉ là không cẩn thận đi nhầm..."

"Không đúng, không đúng, ta chỉ là nhìn thấy Yên Nhiên sư tỷ..."

"Cũng không đúng, ta..."

Tức Mặc đặc biệt mã nghĩ phiến tự mình hai cái tát, trong ngày thường nhanh mồm nhanh miệng đã chạy đi đâu, làm sao sẽ càng giải thích càng loạn. Ngẩng đầu yếu ớt liếc nhìn Yên Nhiên, có vội vàng cúi đầu, thấp thỏm trong lòng bất an, "Yên Nhiên sư tỷ sẽ không phải trách ta sao!"

"Xì..." Nghe kia như chuông bạc buồn cười, Tức Mặc lặng lẽ ngẩng đầu, cũng là ngây dại , chỉ thấy Yên Nhiên ngọc thủ che miệng, trong mắt cũng lộ ra vui vẻ lúm đồng tiền, Tức Mặc mỉm cười nói ngốc, cảm thấy trong nháy mắt bị trệ ở hô hấp.

Yên Nhiên nhìn si ngốc Tức Mặc, khóe miệng lần nữa vung lên một tia đẹp mắt cười yếu ớt, quá giống, thật giống như đệ đệ. Cũng là như vậy nghịch ngợm, rồi lại là như vậy quật cường cố chấp, tâm địa thiện lương, còn có cố chấp đảm đương.

Nếu như không phải là trong đầu thời khắc sẽ có cái chủng loại kia... Không giải thích được trực giác. Hoặc có lẽ bây giờ đệ đệ còn theo ở bên người, nàng cũng chỉ là một nhà nông thiếu nữ, đáng tiếc loại vật này, cũng chỉ ở trong trí nhớ rồi.

"Yên Nhiên sư tỷ trễ như thế còn đang tản bộ sao?" Hơi quyến rũ thanh âm từ lúc mực phía sau truyền ra, Tức Mặc chậm rãi quay đầu, nhìn thấy là một đang mặc áo đen cao gầy, trường một trường mặt ngựa, nhưng còn tự cho là đúng sơ trong đó phong, khuôn mặt cười nịnh, còn đang không ngừng ngẩng đầu hèn mọn nhìn thấy Yên Nhiên hoàn mỹ gương mặt, nhìn rất là ác tâm.

Tức Mặc nhận được người này, hoặc là nói Vong Trần Tông cho tới mười tuổi, từ ba mươi tuổi nam nhân, Tức Mặc cũng nhận được, không giống với hắn Tức Mặc bởi vì quá hai mà bị Vong Trần Tông phần lớn người biết, mà là bởi vì những điều này là do Tức Mặc giả tưởng trong đích tình địch.

Người này tên là trương Tiểu Cường. Sắp tới mực trong ấn tượng, này trương Tiểu Cường cũng không phải là một hảo hóa, Tức Mặc đầu tiên thừa nhận mình là một hai hàng, nhưng này trương Tiểu Cường nhưng là một tiểu nhân, yêu khoe khoang, trả thù tâm mạnh, bàn lộng thị phi, hoàn sinh tính hảo ghen, nói thật, Tức Mặc đối với người như vậy thật là có chút ít nhút nhát.

Tức Mặc mặc dù hai, nhưng hắn không ngốc, ngược lại còn có chút tiểu thông minh, nhưng hắn thật sự là sợ bị trương Tiểu Cường người như vậy ước lượng nhớ trên.

Xem ra Tiểu Cường nhìn thấy Tức Mặc quay đầu nhìn, cũng là sửng sờ, rất nhanh chính là một tiếng gầm lên, "Tức Mặc, tiểu tử ngươi lại làm cái gì, chọc Yên Nhiên sư tỷ không vui, Yên Nhiên sư tỷ, không nhọc ngươi làm ơn, ta giúp ngươi dạy dỗ Tức Mặc tiểu tử này cho giỏi."

Vừa nói cũng đã tiến lên một thanh bắt được Tức Mặc cổ áo, trong mắt lóe cười lạnh, đây cũng là một lần ở Yên Nhiên sư tỷ trước mặt biểu hiện cơ hội tốt, nếu Tức Mặc tiểu tử này dám đòi Yên Nhiên sư tỷ không vui, ta đây là tốt rồi tốt sửa chữa hắn một bữa.

Đáng thương bi thúc dục hài tử chẳng qua là chú ý tới Tức Mặc ở Yên Nhiên trước mặt cúi đầu, nhưng không có nghe thấy Tức Mặc cùng Yên Nhiên rất đúng nói, liền vội vã tiến lên, muốn ở Yên Nhiên trước mặt biểu hiện một phen.

Tức Mặc sửng sốt, còn không có kịp phản ứng, liền bị trương Tiểu Cường bắt được cổ áo bắt, sau đó liền cảm thấy ót bên tiếng gió gào thét, một đấu lớn quả đấm đã đập vào mặt đập tới.

Nằm cái rãnh, có thể nhẫn thúc không thể nhẫn, thúc nhưng nhẫn thẩm không thể nhẫn, cho là tiểu gia dễ khi dễ đúng không, tiểu gia quả thật sợ hãi ngươi, đặc biệt con ngựa một quyền này trước hết nhớ kỹ. Chờ Yên Nhiên sư tỷ rời đi, ta mới hảo hảo đòi lại, ta là tố chất người, không thể ở Yên Nhiên sư tỷ trước mặt mất mặt không phải là.

Tức Mặc ý niệm trong đầu còn không có chuyển quá, liền nghe 'Ba ' một tiếng, hồi lâu không có cảm thấy mặt đau , liền thật cẩn thận mở ra đóng chặt lại hai mắt, nhìn thấy cái kia đấu lớn quả đấm đã biến mất không thấy gì nữa, mà trương Tiểu Cường nhưng ở nơi đâu bụm mặt, đầy mặt vẻ kinh sợ phải xem mặt như phủ băng Yên Nhiên.

"Yên Nhiên sư tỷ, ngươi tại sao muốn ra tay giúp Tức Mặc cái này Tiểu món lòng?"

"Ta có động thủ hay không, còn muốn hướng ngươi giải thích sao?"

"Nhớ được khô sạch miệng của ngươi, nếu không ta sẽ xé nát nó."

Yên Nhiên chậm rãi quay lại lầu các, kia ôn nhu động thính thanh âm, giờ phút này nhưng là như thế lạnh như băng bá đạo.

Song Tức Mặc nhưng trong lòng thì tuôn ra quá một đạo dòng nước ấm, "Yên Nhiên sư tỷ nàng..."

"Bịch!" Khéo léo đẹp đẽ môn nhẹ đóng cửa khẽ, cách trở rồi hai cái thế giới."Không để cho ta bây giờ nhìn gặp làm khó Tức Mặc, nếu không, ngươi là có thể xoay nguòi lại tìm người vì ngươi nhặt xác rồi, bởi vì ngươi khẳng định sống không quá ngày mai."

Trương Tiểu Cường trong lòng hơi chậm lại, khó khăn nuốt nuốt nước miếng, hắn biết Yên Nhiên nhất định sẽ nói đến làm được, Vong Trần Tông ai không biết, đây là một đóa hoa hồng có gai, đóa hoa này Mân Côi thậm chí đối với sư phó của hắn cũng dám không lạnh không đạm, hơn chớ để nói hắn trương Tiểu Cường rồi.

Chẳng qua là, nàng tại sao muốn đối với Tức Mặc này Tiểu món lòng tốt như vậy, còn vì hắn xuất thủ đánh ta. Tức Mặc chỉ là một tạp dịch đệ tử mà thôi, bất quá là nô bộc, tại sao phải. Trương Tiểu Cường quay đầu tàn bạo nhìn Tức Mặc, "Tức Mặc, chẳng lẽ ngươi tựu chút bổn sự ấy, chỉ biết là núp ở nữ nhân phía sau."

"Tự mình vả miệng một trăm, là có thể lăn." Không rời thanh âm lần nữa từ trong lầu các bay ra, hung hăng đập vào trương Tiểu Cường đắc trong lòng."Tức Mặc, ngươi đi trước đi!"

"Yên Nhiên, ngươi cứ như vậy che chở cái tiểu tử này, ngươi đã đích bụi sư huynh..."

"Vả miệng một ngàn! Không để cho ta rồi hãy nói lần thứ hai."

...

Tức Mặc trong lòng cái kia khí a, thật gọi một thuận, trong lòng do dự, bất an, đều bị tách ra rồi. Nhìn trương Tiểu Cường kia đã sưng đắc tượng đầu heo được yêu thích, nhưng vẫn không thể không liều mạng tự mình quạt tự mình, vậy thì gọi một hài lòng.

Về phần trương Tiểu Cường trong mắt oán hận ánh mắt, trực tiếp bị Tức Mặc loại bỏ rớt. Tạp, ngươi cố chấp, vậy ngươi tới cắn tiểu gia a, nếu cắn không hơn, ngươi còn ngưu cọng lông.

Lòng tràn đầy thư sướng trở lại tạp dịch viện, nhưng nhìn thấy cửa phòng chặc đóng chặt lại, trong phòng một mảnh đen nhánh, dưới ánh trăng tạp dịch viện an tĩnh đáng sợ, không có có một ti xúc động yên lặng.

Tức Mặc trong lòng xẹt qua một đạo mãnh liệt là không yên tĩnh, mấy bước vượt đến lão Mạc cửa phòng, một chưởng đẩy ra môn, trong nhà một mảnh đen nhánh, không có lão Mạc.

Tức Mặc trong lòng một trận đau nhức, mãnh liệt chỗ đau trong nháy mắt tách ra chú ý trong cái kia cổ thoải mái sức lực. Không tiếng động trữ đứng ở đó trong, Tức Mặc trong đầu một mảnh hỗn loạn, các loại không rõ hình ảnh trong nháy mắt xâm nhập rồi cả đầu óc.

Hắn đột nhiên đang nhớ lại lão Mạc đối với hắn nói câu nói kia, 'Mặc nhi, có nghĩ tới không, nếu có một ngày vi sư không có ở đây bên cạnh ngươi rồi, ngươi nên làm cái gì bây giờ.'

"Sư phụ hắn..."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 6: Tu chân thế giới chuyện cũ trước kia

"Ta tên là Mạc Thiên." Mạc Thiên chậm rãi nói. Sắp tới mực trước mặt, này là lần đầu tiên, hắn tự xưng 'Ta', mà không phải vi sư.

Tức Mặc ngẩng đầu ngưng mắt nhìn Mạc Thiên, yên lặng không nói.

Mạc Thiên ánh mắt từ từ trở nên mê ly, từ từ lâm vào kia Trần Phong trong hồi ức, "Ta cũng không phải là Vong Trần Tông người. Nói chuẩn xác, ta không phải là đông hoang người, ta đến từ xa xôi bắc nguyên."

"Chúng ta sở cuộc sống thế giới gọi Tử Vi cực đạo tinh, ở Tử Vi cực đạo tinh ở ngoài, là vô tận hư không cùng với trời mênh mông ánh sao sông. Những thứ kia quá mức xa xôi, tạm dừng không nói."

"Tử Vi cực đạo tinh vừa thiên nhiên chia làm tam đại đồng, hiện lên thế chân vạc, theo thứ tự là loài người tụ tập đất, mãi mãi mũi tên hoang cùng trầm mặc Chi Hải."

"Loài người tụ tập đất, vừa chia làm Trung Châu, đông hoang, nam lĩnh, bắc nguyên, tây mạc. Vong Trần Tông ở đông hoang biên cảnh, cùng mãi mãi mũi tên hoang tiếp giáp. Mà ta, nhưng là đến từ kia bị gọi là là sinh mệnh diệt tuyệt chi địa bắc nguyên."

"Ở nơi này thế gian, người phàm tương đối đơn giản rất nhiều, song tu sĩ trong lúc cũng rất phức tạp, bọn họ tụ tập ở chung một chỗ, tạo thành các loại thế lực, những thế lực này lại có thể theo như thực lực cao thấp chia làm bang phái, tông môn, Thánh Địa, về phần thánh trên mặt đất, kia liền quá xa xôi rồi, cũng sẽ không nói rồi."

"Vong Trần Tông là tông môn trong đích cao nhất tồn tại, mà ta, nhưng đến từ chính so sánh với tông môn không biết mạnh lớn hơn bao nhiêu lần Thánh Địa. Ta đến từ thiên kích Thánh Địa."

"Mặc nhi, ngươi cũng đã biết rồi thế gian tu chân cảnh giới chia làm khải huyền, thiên xin. Nhưng ngươi có biết, thiên xin sau còn có đọc thần, đạo hợp, Nhập Hư, thuộc về kính, chí thánh, đạo linh, Đại Đế... Mỗi cái cảnh giới vừa chia làm cửu trọng thiên, mỗi một trọng, cũng là một bước không thể bỏ qua tiến bộ."

"Khải huyền lúc trước, phàm là tiên có khác, chính là khí lực gia tăng một chút, nhưng bản chất còn là phàm nhân, coi là không cái gì, lúc trước Mặc nhi liền là như vậy."

Tức Mặc không có xen mồm, như cũ nhận chân nghe lão Mạc êm tai nói tới.

"Khải huyền ý, chính là bước vào huyền huyền thế giới, bắt đầu tu luyện thần thông pháp lực ý tứ , vừa vào khải huyền, liền có thể trống rỗng đạt được hai trăm năm thọ nguyên, trừ lần đó ra, lực lượng tăng nhiều, đã có thể sử dụng đơn giản một chút đạo pháp. Hôm nay ở giới luật trong điện, Mặc nhi liền đã bước ra rồi một bước này, hiện tại Mặc nhi thực lực của ngươi, hẳn là coi như là khải huyền nhị trọng thiên."

Tức Mặc khuôn mặt kinh hãi nhìn lão Mạc, hắn căn bản không có nghĩ đến, hắn lại trong lúc vô tình tựu bước chân vào khải huyền kính, còn đã là khải huyền nhị trọng thiên.

Mạc Thiên như cũ ánh mắt mê ly, chậm rãi nói.

"Vong Trần Tông coi như là tông môn trong đích cao nhất tồn tại, cũng bất quá là có một Nhập Hư cường giả, năm sáu đạo hợp cường giả, ngay cả nửa bước Thánh Địa cũng không tính là. Làm sư năm đó chỗ ở đích thiên kích Thánh Địa, lại có hai gã chí thánh cấp bậc cường giả, thuộc về kính cường giả trăm tên, về phần Nhập Hư, đạo hợp, lại càng đếm không xuể."

Mạc Thiên khóe miệng hóa thành khổ sở, "Ta năm đó trẻ tuổi khí thịnh, tuổi gần bốn mươi, liền làm thiên kích Thánh Địa trưởng lão, lại càng tu luyện đến Nhập Hư, nếu như cố gắng tu luyện, thật ra thì không ra mười năm, là được bước vào thuộc về kính, song, lão Thiên cùng ta mở ra một cái cự đại cười giỡn."

"Có lẽ, trời cao là cảm thấy ta trước bốn mươi năm quá mức thuận bườm xuôi gió."

"Một ít lần, ở tông môn một lần dẫn đội thí luyện ở bên trong, chúng ta lại thỉnh thoảng vào một đàn tràng. Cái gọi là đàn tràng, liền là cường giả tìm hiểu đất, hoặc là tọa hóa đất, hiện tại trước không để cho ngươi nói những thứ này."

"Vào đàn tràng, chúng ta đều bị vây ở rồi bên trong, rất nhiều đệ tử đều ở bên trong ngã xuống, đến cuối cùng... Cũng chỉ còn lại có một mình ta."

"Ta cố gắng đánh nhau chết sống, cùng kia cường giả lưu lại đạo súc tích chống cự, chém giết đến điểm cuối, mới chợt phát hiện, nơi này lại là Nhân

Vương năm đó một chỗ ngộ đạo đất."

"Từ đạo kia tràng uy lực đến xem, khi đó Nhân Vương ít nhất đã đến chí thánh đỉnh, thậm chí là đạo linh."

"Ta hết sức như đưa đám, Nhân Vương a! Đây chính là mãi mãi Phong vương, được xưng tuyệt cổ thiên địa chính là nhân vật, vào hắn đàn tràng, còn có cơ hội đi ra ngoài sao?" Mạc Thiên trong lời nói phần lớn là khổ sở, "Song, có lẽ lão Thiên cho là ở nơi này cười giỡn ở bên trong, vẫn không thể đem ta thống khoái đùa chơi chết, hết lần này tới lần khác để cho ta tìm được rồi hết đường, còn để cho ta gặp Tàng Đế Kinh. Nhân Vương tự nghĩ ra công pháp, « Tàng Đế Kinh » ."

"Ta tìm hết đường, một đường giết ra, rốt cục trở lại thiên kích Thánh Địa."

"Song thuyền xe ngựa bỗng nhiên, còn chưa nghỉ ngơi, lại như thế nào để lộ rồi tin tức, nói là ta được đến rồi Tàng Đế Kinh."

"Nhất thời thiên hạ đại loạn, các loại thế lực rối rít vòng vây tới thiên kích Thánh Địa. Thiên kích Thánh Địa không giúp ta cũng vậy thì thôi, lại thì ngược lại cũng đánh một bá. Đáng hận những người đó thế nhưng dùng vợ của ta mà tới uy hiếp ta, ta Mạc Thiên rất vô dụng. Nhan nhi cuối cùng bị bọn họ hại chết, ngay cả Mặc nhi..."

"Mặc nhi, ngươi biết không? Của ta Mặc nhi, cùng ngươi lớn lên là như vậy tương tự, giống như là một khuôn mẫu khắc ra tới."

"Năm đó, hắn mới năm tuổi, cùng ta gặp phải ngươi thời điểm giống nhau, năm tuổi, hoạt bát khả ái, ngây thơ rực rỡ."

"Mà của ta Nhan nhi, nàng cho tới bây giờ cũng là không tranh quyền thế, cho tới bây giờ cũng là như vậy ôn hòa đối nhân xử thế, nàng là như vậy hoàn mỹ, ôn nhu, song cuối cùng..."

"Bọn họ bất quá là muốn Tàng Đế Kinh, nhưng là kết quả lại là bức tử ta Nhan nhi, của ta Mặc nhi. Đáng hận nhất chính là, nếu như không phải là thiên kích Thánh Địa bán đứng Nhan nhi, Mặc nhi..."

"Ta muốn phản kháng, nhưng là ngươi biết không? Ta đến cỡ nào vô dụng, thiếu ta tự phụ thiên chi kiêu tử, tu chân thiên tài. Nhưng kết quả đâu rồi, cũng bất quá là bị người một đường đuổi giết, từ bắc nguyên đuổi giết đến đông hoang."

"Ngay cả ta Nhan nhi, Mặc nhi cũng không có năng lực bảo vệ."

"Ta bị bọn họ ngàn vạn người vây công, cuối cùng rốt cục vẫn phải liều mạng cảnh giới xuống dốc không phanh, bị đánh đến đọc thần, để lại một thân ám thương, mới vừa trốn thoát."

"Trốn trốn tránh tránh hai mươi năm, rốt cục chạy trốn tới rồi đông hoang, cuối cùng mượn Vong Trần Tông chiêu thu tạp dịch đệ tử cơ hội, mới lẫn vào rồi Vong Trần Tông."

"Cứ như vậy vừa né bốn mươi năm, ngay cả chính mình đều nhanh đã mình là người nào? Những thứ kia truy sát ta người, căn bản sẽ không nghĩ tới, ta lại có núp ở Vong Trần Tông, làm bốn mươi năm mươi năm tạp dịch đệ tử sao!"

"Mười năm trước, ta gặp Mặc nhi ngươi, biết không? Lúc ấy ta cho là thật sự là ông trời thấy thương, quá giống, vô luận là lớn lên, vô luận là ánh mắt, vô luận là... , ngươi cũng rất giống của ta Mặc nhi."

"Một khắc kia, ta thậm chí cảm thấy đắc, có ngươi làm bạn của ta còn sống, ta đã rất thỏa mãn."

"Song, ông trời già lại cùng ta mở ra một cười giỡn, hắn lại để cho ta phát hiện ngươi là tuyệt đạo thánh thai, nhưng hận chính là nội tâm của ta lại ở một khắc kia dấy lên rồi mạnh như vậy tham niệm, mạnh như vậy báo thù dục vọng."

"Ta hi vọng Mặc nhi ngươi có một ngày có thể giết trở về bắc nguyên, cho đòi lại một công đạo."

"Ta đang nhớ lại kia bổn để cho ta hận không được hủy diệt Tàng Đế Kinh, song nó đã khắc vào rồi trong đầu của ta, làm sao có thể quên mất, tựa như Nhan nhi, Mặc nhi như vậy, ta làm sao có thể quên mất."

"Dựa theo Tàng Đế Kinh trên ghi lại, ba năm trước đây, ta liền mượn ngươi nghịch ngợm, ở bên trong cơ thể ngươi gieo xuống rồi Tàng Đế Kinh. Mười năm trước liền mỗi ngày dạy ngươi đọc diễn cảm Tàng Đế Kinh, lại càng dùng dược thảo rèn luyện thân thể của ngươi."

"Từ nay về sau, ta nghĩ tới giới luật điện phong hỏa côn, suốt một trăm lẻ trăm tám lần rèn luyện, Mặc nhi bên trong cơ thể ngươi Tàng Đế Kinh rốt cục thức tỉnh."

"Song, đến giờ phút này, ta mới phát hiện, tự mình hảo lòng tham, chưa từng có đã hỏi Mặc nhi cảm thụ của ngươi, chưa từng có..."

Tức Mặc đưa tay ngăn lại Mạc Thiên miệng, nhìn lão trong mắt lệ quang lóe lên, không ngừng từ trách Mạc Thiên, chậm rãi lắc đầu, "Nhưng là sư phụ, Mặc nhi không trách ngươi."

"Nếu như không phải là sư phụ, còn sẽ có hiện tại Mặc nhi sao? Mặc nhi còn sẽ có như vậy một vui vẻ đồng niên sao? Mặc nhi còn sẽ có cơ hội một ngày hỉ hả, làm cái hai hàng sao? Mặc nhi còn..."

"Sư phụ, ở mới vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, Mặc nhi thật ra thì hận ngài đem ta làm một vật thay thế, hận ngài chuyên quyền độc đoán, hận ngài 'Vì tư lợi', thậm chí hoài nghi ngài đối với ta từng từng nói qua mỗi một câu nói, đã làm mỗi một chuyện. Song chính là một cái chớp mắt, Mặc nhi liền sẽ không nữa hận sư phụ rồi."

"Tình cảm là không lừa được người, đồng dạng đạo lý, sư phụ cũng sẽ không lừa gạt Mặc nhi, chỉ sợ lúc ban đầu, có lẽ sư phụ chẳng qua là đem Mặc nhi làm một vật thay thế, nhưng là hiện tại, Mặc nhi biết, Mặc nhi chính là sư phụ Mặc nhi, căn bản không phải cái gì vật thay thế."

"Sư phụ đã cho Mặc nhi quá nhiều, Mặc nhi đã lớn lên, nên có của mình đảm đương, sư phụ thù, liền chính là Mặc nhi oán. Mặc nhi nhất định sẽ cố gắng tu luyện, chỉ sợ dùng hết cả đời, cũng muốn giết bắc nguyên, vi sư phó đòi lại một công đạo, vi sư mẹ đòi lại một công đạo, vi sư phó Mặc nhi, đòi lại một công đạo."

"Từ tối nay lên, ta liền muốn tu luyện Tàng Đế Kinh, tranh thủ sớm ngày thành công, vi sư phó ngài phân ưu giải làm phiền, từ hôm nay trở đi, Mặc nhi tựu cố gắng hối cải để làm người mới, từ bỏ kém tập, lại tới quá."

"Đây không phải là sư phụ bắt buộc, đây là Mặc nhi lựa chọn của mình. Từng Mặc nhi là muốn làm cả đời tiểu nhân vật, mà bây giờ Mặc nhi, sẽ cố gắng làm một, ta trong giấc mộng những người đó."

"Sư phụ, tin tưởng Mặc nhi, Mặc nhi sẽ làm thiên kích Thánh Địa những người đó biết, năm đó hãm hại ngài là cở nào sai lầm một quyết định, Mặc nhi sẽ làm những thứ kia người tham lam biết, tham lam, vô tình thật nhiều có là cái gì."

"Vong Trần Tông Tiểu bí cảnh ba ngày sau sẽ phải mở ra, Mặc nhi muốn tham gia, tin tưởng từ bí cảnh trung đi ra ngoài, sư phụ nhất định sẽ nhìn thấy một hoàn toàn mới Mặc nhi."

Lão Mạc lão trong mắt không ngừng phiếm nước mắt, hắn ngơ ngác nhìn Tức Mặc, cuối cùng rốt cục một tay lấy Tức Mặc ôm ở rồi trong ngực, "Mặc nhi, hảo hài tử, cũng là sư phụ..."

"Sư phụ, đây là Mặc nhi lựa chọn của mình, Mặc nhi vô oán vô hối..."

"Hiện tại ngài tựu nộp ta làm sao tu luyện Tàng Đế Kinh, làm sao sử dụng đạo pháp sao! Mặc nhi hi vọng, ở Tiểu bí cảnh ở bên trong, để cho tất cả từng chê cười thầy trò chúng ta mọi người nhìn với cặp mắt khác xưa."

...

Lão con mắt mê ly trong mộng đả thương, êm tai nói tới cắt đứt tràng.

Sáu mươi năm oán hận bi thương, mười mấy năm nuôi nấng tình trường.

Thiếu niên thật du tranh giành mạnh, si Hán tự mình nói sờ khinh cuồng.

Nửa đêm nói mớ tâm không cưỡng, đạo trưởng đường du nói vô giống.

...

Đạo trưởng〔chang) đường du nói vô giống

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Có kích vấn tâm

Ba ngày, bất quá là trong nháy mắt mà thôi. Thật không đang tĩnh hạ tâm lai cố gắng tu luyện, Tức Mặc cảm thấy ba ngày cũng bất quá chẳng qua là nháy mắt.

Ba ngày qua, Tức Mặc rốt cục coi như là củng cố rồi cảnh giới, chân chính bước chân vào khải huyền nhị trọng thiên. Lão Mạc dạy hắn rất nhiều đạo pháp, mặc dù đơn giản, nhưng rất thực dụng, Tức Mặc còn phát hiện, Tàng Đế Kinh trung lại còn ghi lại rất nhiều đạo pháp, những thứ kia đạo pháp uy lực khổng lồ, có đạo pháp dựa theo miêu tả, lại có thể phiên giang đảo hải.

Ba ngày, Tức Mặc coi như là chân chính nhận lấy rung động, biết rồi cái thế giới này đến cỡ nào thần kỳ, nhưng là cái thế giới này lại là cở nào tàn khốc.

Ba ngày, Tức Mặc trưởng thành rồi quá nhiều, hắn cười khổ ba ngày trước tự mình thật thiên chân khả ái, lại cho là có thể như vậy không buồn không lo quá cả đời. Không có thực lực, cái gọi là không buồn không lo, nhưng thật ra là như vậy yếu ớt, mười năm này, nếu như không phải là lão Mạc, đâu có thể nào còn sẽ có cái gọi là không buồn không lo.

Hôm nay Vong Trần Tông Tiểu bí cảnh muốn mở ra. Cái này cái gọi là Tiểu bí cảnh, ở lão Mạc trong giới thiệu, hư hư thực thực là một đạo hợp cường giả tọa hóa đàn tràng, rất yếu ớt, dĩ nhiên, loại này yếu ớt cũng chỉ là đối với cường giả mà nói.

Cái này Tiểu bí cảnh bởi vì quá "Yếu ớt", chỉ có thể khải huyền cảnh tu sĩ tiến vào, cảnh giới cao tu sĩ tiến vào, ngược lại còn sẽ ảnh hưởng bí cảnh đạo súc tích, để cho bí cảnh sụp đổ.

Cái này bí cảnh trung thiên tài địa bảo vô số, không biết cũng là bao nhiêu niên đại. Tùy ý một buội, liền có thể để cho khải huyền cảnh tu sĩ điên cuồng không dứt, thậm chí có chút ít bảo vật, cũng có thể khiến cho thiên xin cảnh cường giả động tâm.

Song nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, bí cảnh trung không biết có bao nhiêu cường đại Hồng Hoang cự thú, thậm chí còn có yêu tộc tồn tại, bọn họ chiếm cứ ở thiên tài địa bảo bên cạnh, bảo vệ những thứ kia bảo vật.

Vong Trần Tông bí cảnh mở ra, yêu cầu thân truyền đệ tử, trọng yếu đệ tử, nội môn đệ tử, chỉ cần là khải huyền cảnh, nhất định phải tiến vào, phó dịch đệ tử tùy ý.

Tiểu bí cảnh trung nguy hiểm nặng nề , hàng năm không biết muốn mai táng bao nhiêu năm nhẹ đích huyết nhục, song những thứ kia một đường Huyết Sát ra, người không phải là tinh anh?

Tu chân thế giới là tàn khốc, Tức Mặc ở làm ra đi vào cái thế giới này quyết định, liền sẽ biết cái kết quả này. Mặc dù có chút nhút nhát, nhưng còn đang cố gắng giữ vững trấn định.

Người tổng hội có một lần đầu tiên, Tức Mặc hiểu đạo lý này.

Tiểu bí cảnh chung mở ra nửa tháng, nhưng ngay sau đó liền muốn đóng cửa. Nói cách khác, Tức Mặc cần ở bí cảnh trung ngốc nửa tháng, toàn dựa vào chính mình một người, thoát khỏi mọi người trợ giúp. Độc lập ma luyện một tháng nửa.

Tức Mặc đi theo lão Mạc phía sau, cũng không biết lão Mạc làm sao khiến cho, lại vào Vong Trần Tông binh khí các, Tức Mặc chọn tới chọn lui, cuối cùng chọn lấy một trường bảy thước hai tấc, nặng tám mươi mốt cân đại kích, tên kích là gọi "Vấn tâm kích" .

Lấy Tức Mặc khải huyền nhị trọng ngày đích thực lực, tám mươi mốt cân không tính là nặng, phải nói là không nặng không nhẹ.

Nhìn mừng rỡ trêu đùa bắt tay vào làm trung vấn tâm kích Tức Mặc, lão Mạc hô to 'Tạo hóa trêu ngươi' . Tức Mặc hỏi hắn nguyên nhân, hắn nhưng chính là không giải thích.

Lần này là Tức Mặc một người tiến vào Tiểu bí cảnh, lão Mạc cuối cùng là không yên lòng, làm rất nhiều chuẩn bị, bất quá Tức Mặc cũng không biết được.

"Mặc nhi, đem vấn tâm kích lấy ra, vi sư dạy làm sao ngươi đem nó thu lại." Lão Mạc khuôn mặt hiền hoà, đêm hôm đó hắn thương già đi rất nhiều, nhưng buông xuống, dễ dàng rất nhiều.

Tức Mặc nghi ngờ, đem vấn tâm kích giao cho lão Mạc, lão Mạc nhận lấy vấn tâm kích, chỉ thấy vấn tâm kích ở lão Mạc trên tay chợt lóe, liền tựu biến mất không thấy gì nữa.

Tức Mặc kinh hãi nhìn lão Mạc, "Sư phụ, này..."

Lão Mạc cười cười, "Mặc nhi coi trọng." Chỉ thấy lão Mạc trên tay bấm cái tay ấn, kia vấn tâm kích lại chậm rãi từ lão Mạc trong đan điền lộ ra, nhìn vô cùng quỷ dị kinh người.

Nhưng ngay sau đó lão Mạc phải duỗi tay ra, vấn tâm kích liền đến lão Mạc trong tay, mà lão Mạc đan điền bộ vị cũng là hoàn hảo không tổn hao gì, trên người màu nâu đạo bào cũng không có chút nào tổn hại.

Tức Mặc cảm thấy kỳ dị, mong đợi nhìn lão Mạc, hi vọng hắn có thể giải thích.

Lão Mạc cười cười, "Mặc nhi, ngươi cũng đã biết, đan điền vốn là nhất phương thế giới, cho nên thu nạp vật phẩm cũng không vì trách, hiện tại ta liền đem pháp quyết nói cho ngươi biết. Sau này đối đãi ngươi thuần thục, chỉ cần mặc niệm, thậm chí là ý niệm vừa động, liền có thể."

Tức Mặc theo lời, không cần thiết chốc lát, liền vui mừng là không gãy từ trong đan điền đem vấn tâm kích mang tới lấy đi, đùa bất diệt nhạc hồ.

Đây chỉ là một tiểu đạo pháp, cũng không phức tạp, Tức Mặc học lên đến tự nhiên dễ dàng.

Lão Mạc bất đắc dĩ mà vui mừng nhìn Tức Mặc, "Mặc nhi, thời gian không còn sớm, chúng ta liền lên đường Chân Nguyên điện, ở nơi đâu tự có trưởng lão thống nhất mang dẫn các ngươi tiến vào Tiểu bí cảnh."

"Bất quá Mặc nhi ngươi phải nhớ kỹ hết thảy lấy cẩn thận làm chủ." Lão Mạc mặc dù rất không yên lòng Tức Mặc, nhưng là ngọc ngọc bất trác bất thành khí, hắn cuối cùng là nhất đắc hạ quyết tâm.

"Lần này đích bụi cùng Yên Nhiên cũng sẽ cùng đi, Mặc nhi nhất định phải nhớ được nhẫn nhịn." Lão Mạc biết Tức Mặc đối với Yên Nhiên tâm tư, sợ hắn không biết nhẫn nhịn, tùy tiện cùng đích bụi kết thù kết oán.

Tức Mặc đè nén xuống vui sướng trong lòng, thông vội vàng gật đầu, "Yên Nhiên sư tỷ cũng sẽ đi..."

"Nhưng là Yên Nhiên sư tỷ không phải là đã là thiên xin nhất trọng ngày sao? Làm sao còn có thể đi đâu?"

Lão Mạc nhìn trong vui sướng bí mật mang theo mê mang Tức Mặc, giải thích nói, "Tông chủ xuất thủ đem Yên Nhiên thực lực áp chế đến khải huyền lục trọng thiên. Bao gồm đích bụi, thực lực của hắn cũng bị áp chế đến khải huyền lục trọng thiên."

Tức Mặc nghi ngờ, không hiểu được nhìn lão Mạc, rõ ràng thực lực rất mạnh, đi vào hẳn là an toàn hơn mới đúng, tại sao còn muốn áp chế, "Đây là tại sao?"

"Đứa, ở đây Tiểu bí cảnh ở bên trong, cảnh giới càng cao, ngược lại còn có thể càng nguy hiểm, càng dễ dàng dẫn phát bí cảnh sụp đổ. Hơn nữa thực lực càng áp chế, bắn ngược liền càng lớn, thực lực cũng càng tinh thuần. Suy nghĩ một chút, áp thực bánh bao cùng giống như trước khối lớn tơi xốp bánh bao, người chất lượng lớn hơn nữa? Đây cũng là đồng dạng đạo lý."

"Một khi loại này áp súc bị thích phóng đi ra, uy lực vô cùng a!"

Tức Mặc gật đầu, tỏ vẻ hiểu, "Còn có cái gì phải chú ý đấy sao? Sư phụ." Tức Mặc đã học xong dùng đại não suy tư, hoặc là nói biết suy tư, nếu muốn hối cải để làm người mới, liền sẽ phải từ trụ cột nhất bắt đầu.

Lão Mạc suy nghĩ một chút, đột nhiên nhớ lại, "Còn có chính là lần này Vong Trần Tông mở rộng ra dễ dàng chi môn, để cho mấy những thứ khác gần tới tông môn cùng với mười mấy bang phái cũng tiến vào Tiểu bí cảnh."

"Mặc nhi, nhất định phải nhớ kỹ, ở bí cảnh trong, nguy hiểm không đơn thuần là dã thú, là yêu; nguy hiểm còn có người, thậm chí là ngươi đồng môn của mình sư huynh đệ, vi sư chính là máu chảy đầm đìa ví dụ."

"Biết không?" Lão Mạc nghiêm túc nhìn Tức Mặc.

Tức Mặc như có điều suy nghĩ, trịnh trọng gật đầu. Lão Mạc khẽ cắn răng, "Thậm chí, ngay cả Yên Nhiên, ngươi cũng không có thể hoàn toàn tin tưởng."

"Ta biết này đối với ngươi mà nói rất khó tiếp nhận, nhưng là... Nói trước nếu lòng phòng bị."

Tức Mặc trong lòng căng thẳng, bất an nhìn lão Mạc, cuối cùng chỉ đành phải bất đắc dĩ gật đầu."Ân."

Đi Chân Nguyên điện đi có chút trầm mặc, Tức Mặc không có giống thường ngày như vậy đại đại liệt liệt, dáng vẻ lưu manh, ngược lại nội tâm rất bị đè nén, lão Mạc đối với lời của hắn nói đánh sâu vào quá lớn, nhất là câu nói sau cùng.

...

"Đến..."

Đi hồi lâu, lão Mạc đột nhiên lên tiếng, phá vỡ Tức Mặc trầm tư.

Ngẩng đầu nhìn kia rồng bay phượng múa, phong cách cổ xưa đại khí, ngầm có ý đạo súc tích ba chữ to, Tức Mặc trong lòng có chút phức tạp, mười năm, hắn lại là lần đầu tiên đặt chân nơi này.

Qua đạo kia chín trượng cao đại môn, liền tựu vào Chân Nguyên điện, trong điện hết sức rộng rãi , dài rộng trăm trượng có thừa, điện cao sáu mươi bốn trượng, mơ hồ có nhất định đạo lý.

Trong điện một mảnh sáng ngời, vô số Lưu Ly cây đèn không biết mệt mỏi thời khắc nhảy dắt, Tức Mặc biết, những thứ kia đèn trung thiêu đốt là không là chúc du, mà chỉ nói pháp, những thứ kia Lưu Ly cây đèn trên cũng khắc có câu súc tích.

Cái gọi là đạo súc tích, chính là đạo pháp ấn ký, có thể tự hành vận chuyển diễn biến.

Trong điện lụa mỏng lượn lờ, tiên vụ bồng bềnh, nhìn giống như là vào tiên cảnh, mờ ảo trung mang theo chân thật.

Trong điện đã tụ tập rất nhiều đệ tử, hoặc là khoanh chân tu luyện, hoặc là mài kiếm xức đao, hoặc là tụ ở chung một chỗ, bàn luận xôn xao. Trong điện rất rộng lớn, tụ rồi rất nhiều người, vẫn như cũ lộ ra vẻ vô hạn trống trải, cho nên Tức Mặc thầy trò mới vừa vào cửa, liền đã bị rất nhiều người nhìn thấy.

Nhất thời trong điện một mảnh xôn xao, thậm chí ngay cả không ít thanh cao nhắm mắt tu luyện đệ tử cũng mở mắt trông lại, những thứ kia chà lau binh khí đệ tử cũng phần lớn dừng lại trong tay sống, hướng thầy trò hai người xem ra.

Tức Mặc thầy trò là Vong Trần Tông thực tới tên thuộc về danh nhân, không nhận ra người của bọn họ thật quá ít, thậm chí ngay cả tông chủ, Đại trưởng lão, thái thượng trưởng lão như vậy cao cao tại thượng chính là nhân vật, cũng nhận biết này thầy trò hai người.

Sư phụ làm năm mươi năm tạp dịch đệ tử, vẫn là khải huyền nhị trọng thiên, đồ đệ tựu một hai hàng, gây chuyện thị phi, rất khó không để cho người nhớ được như vậy hoa tuyệt thế thầy trò.

"Ơ, này không phải chúng ta tạp dịch lão đại sao? Làm sao, cũng muốn đi Tiểu bí cảnh, chẳng qua là Tức Mặc, thật giống như ngươi hay là phàm tiên có khác sao, ngươi muốn đi vào đưa đồ ăn a, còn muốn lôi kéo sư phó của ngươi kia thanh lão già khọm."

Có người lên tiếng liền tựu giễu cợt.

"Nói không sai, người nầy có phải hay không tối hôm qua chưa tỉnh ngủ, hôm nay vốn là muốn đi giới luật điện, kết quả không cẩn thận chạy tới Chân Nguyên điện."

"Ha ha ha..."

"Sư huynh nói đúng, ai đáng thương a, Mạc lão đầu coi như là khí tiết tuổi già khó giữ được, trên quán như vậy một hai hàng đồ đệ."

Tức Mặc trầm trọng hô hấp lấy, thân thể không ngừng run rẩy, trên tay thanh hành lồi phát, sinh sôi đè nén lửa giận, "Bọn người kia, vũ nhục ta cũng vậy thì thôi, còn muốn vũ nhục sư phụ."

Lão Mạc giơ tay lên kéo lại Tức Mặc không ngừng run rẩy đích tay, Tức Mặc quay đầu nhìn lão Mạc, lão Mạc chậm rãi lắc đầu.

Tức Mặc chậm rãi nhắm mắt, vi thở phào nhẹ nhõm, chế trụ nội tâm xao động, trong mắt một lần nữa khôi phục thanh minh. Hắn chậm rãi giơ tay lên vỗ vào lão Mạc trên mu bàn tay, "Sư phụ, Mặc nhi không có chuyện gì, Mặc nhi coi như là nghe được mấy cái rắm ở bên tai vang lên, làm sao sẽ để ở trong lòng."

Lão Mạc gật đầu, bất quá vẫn là có chút không yên lòng, nhưng là nghĩ đến mình đã đồng ý không hề nữa hạn chế Tức Mặc tự do, liền tựu không nói thêm gì nữa.

"Ơ, các ngươi nhìn, kỳ tích a, chúng ta tạp dịch lão đại lại không có nổi giận da!"

"Tiểu tử này không phải là đã uống nhầm thuốc, nếu không có tỉnh ngủ."

"Các ngươi tin tưởng một hai hàng có hối cải để làm người mới."

"..."

Những người đó thấy Tức Mặc căn bản không để ý tới bọn họ, vừa nói cũng không thú, liền nói liên miên cằn nhằn ngừng lại. Tức Mặc nhẹ nhàng cười cười, mang con mắt chậm rãi quét qua đám người, trong mắt thanh minh, nhìn không ra bất kỳ cảm xúc. Khóe miệng hắn khẽ vung lên một tia không khỏi cười, nhưng ngay sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Bất quá cũng là ở nơi đâu dừng một chút, có người quen.

Không nghĩ tới kiếm thị huynh đệ đã ở, còn có chính là trương Tiểu Cường. Chẳng qua là trương Tiểu Cường khuôn mặt oán hận nhìn chằm chằm Tức Mặc, mà kiếm thị huynh đệ đối với Tức Mặc đắc ánh mắt nhưng có chút tránh né. Thật ra thì Tức Mặc thực lực, trừ lão đạo cùng Tức Mặc tự mình, liền chính là kiếm thị huynh đệ rõ ràng nhất rồi.

Thật đúng là oan gia hẹp lộ.

Ánh mắt lần nữa quét qua, trong lòng ngưng tụ, không nghĩ tới, cao thủ nhiều như vậy. Kiêu ngạo hành vân, gãy Trầm Phong này được xưng phong vân tồn tại, tàn nửa thiếu cái này ngoan nhân, tư ngọc cái kia một chút cũng không con gái rượu cô gái...

Những thứ này danh nhân, Tức Mặc nghe nhiều nên thuộc. Trong lòng ngưng trọng, xem ra ta phải phải cẩn thận rồi, sư phụ nói đúng, quản chi là đồng môn sư huynh đệ...

"Ôi chao, là đích bụi sư huynh, còn có Yên Nhiên sư tỷ."

Kinh ngạc tiếng hô phá vỡ Tức Mặc trầm tư, Tức Mặc chậm rãi ngẩng đầu, hướng về kia chín trượng cao cửa điện nhìn lại.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8 : Nhún nhường tâm lí

Đích bụi quá hoàn mỹ, mặt như quan ngọc, một thân màu tím áo lông bào, ôn văn nhĩ nhã. Trong điện nữ đệ tử không ngừng phát ra thét chói tai, Tức Mặc phải che lại lỗ tai, âm thầm phỉ báng.

Mỗi lần thấy đích bụi, Tức Mặc cũng không dám phản kháng, rồi lại mơ hồ muốn đi ngỗ nghịch hắn, đi đánh vỡ hắn loại này 'Quân tử hơi thở' .

Trước kia Tức Mặc chỉ là một tiểu nhân vật, cũng chỉ an tâm làm một hai hàng, cho tới bây giờ cũng là đem loại ý nghĩ này thật sâu dần xuống đáy lòng, không dám lộ ra chút nào. Mà bây giờ, Tức Mặc đã là khải huyền nhị trọng ngày đích tu sĩ, hắn có một loại dục vọng mãnh liệt, một loại đánh vỡ đích bụi loại này hoàn mỹ dục vọng mãnh liệt.

Loại dục vọng này thậm chí có chút ít biến thái, hắn cùng với đích bụi cũng không có thâm cừu đại hận, nhưng là lại vẫn có một loại đánh vỡ đích bụi hoàn mỹ ý niệm trong đầu, Tức Mặc thừa nhận, đây là hắn tà ác nội tâm ở quấy phá.

Lão Mạc vội vàng dừng lại đã chậm rãi đi thẳng về phía trước, trong mắt lóe đáng sợ hung quang Tức Mặc, Tức Mặc đột nhiên bị thức tỉnh, khó khăn nuốt nuốt nước miếng. Trong nháy mắt cảm thấy bị trừu không rồi khí lực toàn thân, thiếu chút nữa co quắp té trên mặt đất.

Trời ạ, ta cũng suy nghĩ cái gì, làm sao dám đi ngỗ nghịch đích bụi sư huynh...

Yên Nhiên như cũ là như vậy trong trẻo lạnh lùng cao quý, không dính phàm trần, mờ ảo như tiên tử. Những thứ kia tư văn cầm thú mọi người cong tay chuẩn bị tư thế dung nhan, trang mô tác dạng, để ngắm Yên Nhiên kia ánh mắt lạnh như băng có thể rơi ở trên người bọn họ, chỉ sợ chỉ là một khắc.

Chỉ tiếc bọn họ nhất định có thất vọng.

Nhìn đứng ở lão đạo bên cạnh, cúi đầu Tức Mặc, Yên Nhiên hơi sửng sờ, vội vã hướng Tức Mặc đi tới. Hắn làm sao như vậy thích cúi đầu, ta tựu đáng sợ như vậy?

Nghe chóp mũi lượn lờ hương thơm, Tức Mặc ngẩng đầu cuối cùng chỉ có thể Hàm Hàm cười. Đích bụi chậm rãi đi theo Yên Nhiên phía sau, cặp kia ôn nhu đến có thể hòa tan tất cả cô gái trái tim con ngươi sắp tới mực trên người quét qua, nhưng ngay sau đó liền đem kia bôi cơ hồ khó có thể phát giác lạnh như băng thu hồi, một lần nữa hóa thành một sông Xuân Thủy.

"A, Tức Mặc cũng đi bí cảnh sao?"

Đích bụi lên tiếng, Tức Mặc thật không muốn trả lời, nhưng là thân bất do kỷ là không dám ngỗ nghịch đích bụi, chỉ đành phải gật đầu nói, "Đúng vậy, còn hi vọng đích bụi sư huynh có thể nhiều hơn chiếu cố."

Đích bụi khẽ mỉm cười, tựa hồ rất hài lòng Tức Mặc loại này biểu hiện, hắn nghiêng đầu nhìn Yên Nhiên, "Yên Nhiên sư muội, Yến trưởng lão lập tức sẽ phải tới, chúng ta hay là đến bên kia đi đi!" Vừa nói đích bụi chỉ chỉ thân truyền đệ tử khoanh chân mà ngồi địa phương.

Yên Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, "Đích bụi sư huynh, ngươi đi trước đi."

Đích bụi trong mắt mịt mờ lạnh như băng sâu hơn mấy phần, khẽ đứng nghiêm chốc lát, hắn hướng Yên Nhiên gật đầu, "Yên Nhiên sư muội, ta đây liền hướng bên kia đi."

Vừa nói, liền đón những thứ kia nữ đệ tử thét chói tai, bình tĩnh đi tới thân truyền đệ tử đợi vị trí, chậm rãi khoanh chân ngồi xuống.

Trong mắt cố gắng vẫn duy trì thanh minh, đích bụi chậm rãi nhắm mắt ngồi xuống, về phần nội tâm có hay không bình định...

"Làm sao ngươi cũng đi rồi, không biết Tiểu bí cảnh trong rất nguy hiểm sao? Ngươi chỉ có phàm tiên có khác thực lực, có thể nào tùy tiện vào nơi đó." Yên Nhiên hiếm thấy một lần nói rất dài lời mà nói..., thanh âm như cũ lạnh như băng ôn nhu, nhưng ôn che Tức Mặc run rẩy nội tâm.

"Yên Nhiên sư tỷ, ta cũng vậy nghĩ đi biết một chút về, coi như là một phen lịch lãm, đối với mình cũng là không nhỏ tăng lên." Tức Mặc đúng là vẫn còn cũng không nói đến tự mình đã là một khải huyền nhị trọng thiên tu sĩ chuyện thực, chỉ sợ hắn thật không muốn lừa gạt Yên Nhiên, nhưng hay là không có nói.

Không phải là ở phòng Yên Nhiên, mà là đang phòng người khác, tai vách mạch rừng, lưu một hậu thủ, luôn là tốt.

Yên Nhiên lạnh như băng trên má ngọc lộ ra thật sâu kinh ngạc, thật sự là không nghĩ tới những lời này lại là từ lúc mực trong miệng nói ra.

Bất quá nhưng ngay sau đó có một chút nhàn nhạt vui mừng, hắn rốt cục trưởng thành, biết không nữa nghịch ngợm, lại biết muốn rèn luyện tự mình. Hiện tại đệ đệ, cũng có thể là như vậy đi.

"Yên Nhiên sư tỷ không cần lo lắng cho ta, thật ra thì coi như là gặp nguy hiểm, không phải là còn có Yên Nhiên sư tỷ, đích bụi sư huynh sao?" Tức Mặc nhìn Yên Nhiên, khẽ cười cười.

"Ân, tốt lắm, nhớ được vào bí cảnh, liền đi theo phía sau của ta, không người nào dám khi dễ ngươi." Yên Nhiên khóe miệng nhẹ nhàng giơ giơ lên.

"Yến trưởng lão đến." Có đệ tử ở nhẹ giọng rù rì, không đơn thuần là bởi vì trưởng lão đến, cũng bởi vì Yên Nhiên cùng đích bụi đến, khiến cái này đệ tử áp lực rất lớn.

Yên Nhiên chậm rãi xoay người, đích bụi cũng ngẩng đầu lên, nhưng ngay sau đó đứng lên thể, hướng cửa điện đi tới.

Tức Mặc theo ánh mắt nhìn đi, phát hiện Yến trưởng lão quả nhiên tới, chỉ thấy Yến trưởng lão một thân Hồng Y đạo bào, tùy ý xõa đầu đầy tóc rối bời, trên mặt đao gọt tung hoành, mang theo cương trực công chính. Yến trưởng lão gọi Yến cuồng, cùng tên của hắn giống nhau, là một không sợ trời không sợ đất người điên.

Nhưng Yến cuồng có cuồng tư chất bổn, thực lực của hắn đã đạt đọc thần cửu trọng thiên đỉnh, cùng đạo kia hợp cảnh cũng chỉ sai nửa bước.

Thiên xin cảnh tuổi thọ đã đạt năm trăm năm, có thể ngự không phi hành, tế luyện pháp khí, rất là khó lường, phải biết ai không nghĩ bước ngang đạp không, ở phía chân trời bay lượn?

Cao cấp khải huyền cảnh tu sĩ mặc dù có thể miễn cưỡng sử dụng pháp khí, nhưng cuối cùng chẳng qua là miễn cưỡng, tự mình cũng không có thể tế luyện, chẳng qua là tiêu xài chút ít linh khí, gia tăng mấy lần lực công kích. Song thiên xin cảnh cũng không như vậy, tự mình tế luyện pháp khí, không nói đến chỉ huy thuận buồm xuôi gió, liền là công kích lực lật tăng mấy chục lần, liền làm cho người ta rất hâm mộ.

Mà đọc thần cảnh thì càng thêm đáng sợ, tuổi thọ đã phá thiên tuế, tu luyện ra rồi thần hồn, có thể thần hồn đoạt xá, thần hồn giết người. Có thể nói tu sĩ đến nơi này một bước, chỉ cần không đem thần hồn hoàn toàn mất đi, liền cũng cũng chỉ có đợi đến tuổi thọ đến cuối, mới vừa có tọa hóa trở lại.

Mà Yến cuồng liền là như vậy một "Giết không chết" vô cùng ..., hay là cái loại nầy đạp ở đỉnh "Giết không chết" .

Sắp tới mực trong ấn tượng, Yến cuồng cùng lão Mạc tựa hồ có chút giao tình, mặc dù hai người trên thực tế sinh phân chênh lệch quá lớn, nhưng này giao tình đúng là chân thật, chẳng qua là không rõ lần này tại sao hai người gặp mặt thậm chí ngay cả chào hỏi cũng không đánh một tiếng.

Yến cuồng vào cửa chính là hét lớn một tiếng, "Con bê nhóm, chớ để nữa run run rồi, hiện tại liền cùng bổn trưởng lão lên đường, làm chủ nhà, ta Vong Trần Tông cũng không thể bởi vì đã trễ mà rơi dưới gió."

Mạnh mẽ vang dội, tuyệt đối nói một không hai, đây chính là Yến cuồng, một cuồng vọng người.

Nhìn nhanh chóng kết đội những đệ tử kia, Tức Mặc hướng về phía lão đạo khẽ mỉm cười, "Sư phụ, ta đi, không cần lo lắng Mặc nhi."

Lão Mạc gật đầu, trong mắt mang theo khích lệ, "Đi đi, cuối cùng nhất định phải nhớ được một câu nói, 'Nhưng nên có tâm phòng bị người', không nên dễ dàng cùng tin người khác."

Tức Mặc nhìn lão Mạc gật đầu, "Biết rồi, sư phụ."

Nhưng ngay sau đó liền đi theo đội ngũ phía sau, chỉ thấy Yến cuồng vung tay lên, mọi người liền biến mất không thấy gì nữa, Tức Mặc thậm chí ngay cả lưu luyến chia tay ánh mắt cũng còn không còn kịp nữa lưu lại.

Yến cuồng nhìn đầu tóc hoa râm lão Mạc, khẽ há miệng. Lão Mạc khoát khoát tay, vừa lúc lắc đầu, Yến cuồng hội ý, hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở phía chân trời.

Lão Mạc chậm rãi bước đi thong thả ra Chân Nguyên điện, ngẩng đầu yên lặng nhìn phía chân trời mờ ảo biến ảo mây mù, trong mắt tinh thần biến hóa, thương hải tang điền.

...

Cảm giác giống như là qua một cái chớp mắt, Tức Mặc choáng váng đầu não trướng, còn không có kịp phản ứng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, liền tựu hai chân rơi xuống đất, mắt cá chân mềm nhũn, thiếu chút nữa không có té trên mặt đất.

Đầu óc còn trướng lợi hại, lại nghe thấy Yến cuồng ở nơi đâu la lớn, "Con bê nhóm, cũng cho bổn trưởng lão đứng vững sao, quyết không thể yếu đi chúng ta Vong Trần Tông khí thế. Không phải là bị bổn trưởng lão đặt ở trong tay áo, vọt trên đám mây mà thôi, nhìn xem các ngươi mọi người kia hình dạng, giống như gì."

Tức Mặc nghe vậy quay đầu nhìn về phía những đệ tử kia, phát giác trừ có hạn cái kia sao mấy người như cũ mặt không đổi sắc, những thứ khác cũng cùng hắn không sai biệt lắm, còn có không đông đảo người, trực tiếp xụi lơ ở trên mặt đất, khó trách Yến cuồng sẽ nổi giận.

Quả thật có chủng không chiến trước bại, đánh tơi bời bộ dạng.

"Này không phải chúng ta Vong Trần Tông Yến cuồng Yến Đại trưởng lão sao? Làm sao, lần này tùy ngươi dẫn đội a!" Một đạo hơi âm nhu thanh âm

đột nhiên từ mọi người phía sau truyền ra, "Yến trưởng lão hay là như vậy thô lỗ, lại trực tiếp đem đệ tử cuốn tại trong tay áo, cũng không sợ làm hỏng rồi kia mai trứng gà..."

Tức Mặc xoay người nhìn lại, phát giác là một hơi âm nhu gầy yếu hoa quần áo nam tử, không, Tức Mặc cảm thấy nam tử này chính là âm nhu. Thậm chí có chút yêu nhân cảm giác.

Tức Mặc còn không còn kịp nữa cẩn thận đánh giá, liền nghe Yến cuồng ha ha tiếng cười, "Ta còn tưởng rằng ngươi 'Lưng chừng núi tông' có phái ai tới, kết quả là ngươi người này yêu."

Vừa nói Yến cuồng liền bước nhanh đến phía trước, một quyền đập vào âm nhu nam tử trên lồng ngực, "Hoa không thiếu, như thế nào, quá lâu không thấy, nếu không hiện tại hai ta vui đùa một chút."

Tức Mặc trong lòng ác hàn, hắn vốn chính là hai hàng, huân ngôn huân ngữ từ không so đo, cho nên lời này tóm lại là càng nghĩ cảm thấy càng trách.

Hoa không thiếu thân bất do kỷ lui về phía sau rồi nửa bước, khuôn mặt cười khổ, "Yến cuồng, ngươi này là muốn đè chết ta sao?"

"A, Yến huynh, Hoa huynh, các ngươi tới đắc thật sớm." Một đạo thanh thúy nữ tiếng vang lên, là một áo xanh cung trang ung dung cô gái.

"Tử trưởng lão, ngươi tịnh thủy tông cũng không muộn a!"

Hiển nhiên, Yến cuồng đối với cái này Tử trưởng lão, thái độ nếu so với hoa không thiếu khá.

Tử trưởng lão khẽ mỉm cười, hiển thị rõ ung dung, "Ngọc sương sao dám tới chậm."

Theo cho dù là vung tay lên, một khéo léo linh thuyền xuất hiện ở trong tay của nàng, kia linh thuyền không ngừng trở nên to lớn, cuối cùng có thật nhiều đệ tử từ kia linh trên đò đi xuống. Dù sao cũng là cô gái, so sánh với Yến cuồng ôn nhu hơn.

Phía chân trời vừa vang lên một tiếng rù rì, dĩ nhiên là hòa thượng đáp mây bay xuống. Yến cuồng ba người rối rít nghênh về phía trước, hoa không thiếu hướng kia rơi xuống đất khôi ngô hòa thượng cười hắc hắc, "Phổ Trí đại sư, ngươi nhưng tới đã quá muộn."

Kia Phổ Trí đại sư từ mi thiện mục, trong miệng nhớ tới Phật ngữ, liên tục cáo lỗi, nói là "Một tấc vuông tự" rời đi quá xa, trên đường vừa độ rồi đại yêu, làm trễ nãi thời gian.

Lúc về phần lần này, lần này vào Tiểu bí cảnh tông môn Đại Đầu đã rối rít đến. Theo thứ tự là Vong Trần Tông, lưng chừng núi tông, tịnh thủy tông, một tấc vuông tự.

Cũng là tu chân đại phái, vô số cao thủ. Tức Mặc hướng phía sau quét tới, phát giác Vong Trần Tông rất nhiều đệ tử sắc mặt cũng có chút khó coi, xác nhận chưa từng lường trước đến lần này còn có ngoài tông đệ tử cùng nhau tiến vào Tiểu bí cảnh. Không khỏi âm thầm may mắn lão Mạc tin tức linh thông, nếu không hắn rất có thể có rút lui có trật tự.

Không cần thiết chốc lát, lại có mười mấy người đáp mây bay bay tới, mang đến rất nhiều đệ tử, là mười mấy bang phái, phần lớn cùng Vong Trần Tông giao hảo.

Tức Mặc nhìn lại, phát giác những đệ tử kia có nhiều chút ít ủ rũ, thậm chí có chút ít khiếp đảm. Mà bốn đại tông môn đệ tử rất nhiều trên mặt cũng mang theo mơ hồ cao ngạo.

Tức Mặc âm thầm cười khổ, nhớ tới lão Mạc lời mà nói..., mơ hồ có điều hiểu được, không tự chủ được đây này lẩm bẩm, "Người nếu nhún nhường lòng! Con kiến hôi cũng có thể ném đi voi."

"Tốt lắm, các tông các phái đều đã đến, canh giờ cũng không sớm, Yến huynh liền mở ra bí cảnh, khiến cái này hậu bối đệ tử vào đi thôi!" Kia áo xanh cung trang tử ngọc sương mở miệng nói.

Yến cuồng gật đầu, "Vậy thì tốt rồi, bởi vì lần này là bốn đại tông môn cùng mười mấy bang phái cùng chung tiến vào, trước kia đặt ra có thay đổi, con bê nhóm, hi vọng các ngươi có thể thích loại này thay đổi, cuối cùng chúc các ngươi tất cả đều có thể thắng lợi trở về."

Tức Mặc nghe vậy, mơ hồ có chút lo lắng, nhưng ngay sau đó lại là cười một tiếng, dù sao cũng là lần đầu tiên, vừa có cái gì lo lắng đắc ý nghĩa.

Yên Nhiên hướng Tức Mặc ngoắc, để cho Tức Mặc đi qua, Tức Mặc suy nghĩ một chút hay là lắc đầu cự tuyệt. Yên Nhiên vốn định tức giận, nhưng Yến cuồng đã mở ra Tiểu bí cảnh, mọi người chỉ là một cái thoáng, liền cũng bị hút vào rồi bí cảnh, biến mất không thấy gì nữa.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9: Nhược nhục cường thực

Trước mắt ánh sáng hiện lên, Tức Mặc liền lần nữa cảm thấy làm đến nơi đến chốn, ôm đối với không biết sự vật rất hiếu kỳ, hắn thông vội ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn lại.

Đây là một tấm núi rừng, trong rừng cổ thụ tung hoành, cứng cáp có lực. Còn có không biết tên hoa hoa thảo thảo, khắp nơi đều là, chọc người yêu thích. Trong rừng linh khí phong súc tích, thấu lòng người tỳ.

Tức Mặc mỉm cười nói ngốc, Tiểu bí cảnh trong cảnh vật mặc dù cùng ngoại giới không kém nhiều, song linh khí hàm lượng cũng là cao rất nhiều. Nếu có thể ở nơi này cứ thế mãi tu luyện, nhất định có thể đủ làm ít công to.

Tức Mặc thu hồi tâm thần, giờ phút này hắn mới phát giác tự mình lại là côi cút một người, phóng tầm mắt nhìn lại, chỉ có chút ít phi cầm tẩu thú, không có một bóng người, nhất thời cảm thấy có chút mê mang, không biết nên đi làm những thứ gì.

Cẩn thận lấy ra vấn tâm kích, Tức Mặc khắp không mục đích hướng đông vừa đi đi.

Lần đầu tiên tới Tiểu bí cảnh, cũng là Tức Mặc thật chân chính lần đầu tiên một mình một người, Tức Mặc có chút mờ mịt, nhưng không dám khinh thường chút nào.

Này Tiểu bí cảnh trung mặc dù linh khí phong súc tích, nhưng như cũ cuồng dã không chịu nổi, thậm chí Tức Mặc ở trong không khí cũng mơ hồ ngửi rồi giết người chi khí.

Ngoài mặt bình tĩnh, nội địa trong ba đào mãnh liệt, Tức Mặc nội tâm dây cung băng bó càng chặc hơn rồi.

Đi hơn một canh giờ, không có gặp phải chút nào nguy hiểm, Tức Mặc cảm thấy vô cùng mỏi mệt , không phải là thân thể mỏi mệt , mà là nội tâm mỏi mệt . Thời khắc cũng cần căng thẳng thần kinh, Tức Mặc đã cảm thấy tâm lực thiếu thốn.

Đột nhiên nghe thấy một tiếng khổng lồ gầm thét từ nơi không xa truyền đến, Tức Mặc mặt liền biến sắc, nội tâm khẽ run, suy nghĩ một chút hay là hướng về kia gầm thét ngọn nguồn lặng lẽ xóa đi.

Tiếng đánh nhau dần dần lọt vào tai, không lâu liền biến mất không thấy gì nữa, Tức Mặc trong lòng dây cung băng bó càng chặc hơn rồi, cảm thấy nội tâm cũng đang run sợ, trái tim tựa hồ sắp từ miệng trung nhảy ra ngoài.

Tức Mặc cúi thân thể từ từ sờ tới đó, nhẹ nhàng mở mạnh lá cây. Khắc sâu vào mi mắt chính là đống hỗn độn mặt đất, trên mặt đất hiện đầy rãnh to lổ nhỏ; những thứ kia hoa hoa thảo thảo, tráng kiện cổ thụ trên vết thương chồng chất, gay mũi mùi máu tươi trên không trung du đãng... Máu tanh tràng diện trong nháy mắt xâm nhập rồi Tức Mặc đại não.

Tức Mặc nhìn kia tấm đống hỗn độn đất, trong lồng ngực một trận phiên giang đảo hải, một đạo thấu xương lạnh lẻo từ đáy lòng nảy mầm.

Chỉ thấy một con sặc sỡ Đại Hổ cúi đầu đang không ngừng xé rách trên mặt đất đã tàn phá không chịu nổi thi thể, kia chỉ Đại Hổ trường gần một trượng, uy phong lẫm lẫm, thi thể trên đất tàn phá không chịu nổi, Tức Mặc thị lực rất tốt, phát giác kia là một người thi thể. Trên mặt đất tán loạn mang mãn thịt vụn tia máu lạn bố trí, cách đó không xa có một thanh phác đao lẳng lặng nằm.

Hiển nhiên đây là mới vừa rồi chiến đấu bổn nguyên.

Kia chỉ sặc sỡ Đại Hổ không ngừng xé rách thi thể, ngửa đầu đem xé rách xuống tới thịt vụn nuốt trọn. Vòi máu vẩy ra.

Tức Mặc thống khổ nhẫn thụ lấy nội tâm ác tâm quay cuồng , dùng sức che miệng, không dám phát ra một tia thanh âm, mãnh liệt ý sợ hãi xâm nhập nội tâm của hắn.

Cũng không biết trải qua bao lâu. Kia chỉ sặc sỡ Đại Hổ đã sớm ăn xong rồi cỗ thi thể kia, trên mặt đất chỉ còn lại có một chút thịt vụn cùng với hài cốt, máu tươi nhiễm đỏ mặt đất.

Có mấy cái thứu điểu từ trên trời giáng xuống, rơi vào bên cạnh thi thể, đem những thứ kia thịt vụn một chút xíu nhặt lên, nuốt đến trong miệng. Không lâu những thứ này thứu điểu cũng biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó vừa là một đám khổng lồ con kiến...

Tức Mặc trừng tròng mắt si ngốc nhìn, hắn đã quên mất nội tâm quay cuồng , đại não lâm vào trống rỗng.

Vừa dừng hồi lâu, Tức Mặc mới chậm rãi lấy lại tinh thần, nồng đậm phiền muộn Du Nhiên Nhi Sinh, đây cũng là cái thế giới này, nhược nhục cường

thực, máu chảy đầm đìa thực tế sao?

Tức Mặc trong lòng cảm thấy ngăn đắc sợ, trước kia hắn chỉ là một hai hàng, cả ngày cũng chính là ở Vong Trần Tông hỉ hả, chưa từng thấy cái gì bộ mặt thành phố. Chưa bao giờ từng muốn quá, thực tế thế giới là như vậy tàn khốc, mà cỗ thi thể này, thậm chí ngay cả thực tế thế giới ảnh thu nhỏ cũng không tính là.

Mỗi ngày trên cái thế giới này muốn phát sinh bao nhiêu tương tự chính là chuyện? Lần này chết chính là thằng xui xẻo này, dã thú nuốt thi thể của hắn, có lẽ tiếp theo chết đúng là dã thú.

Tức Mặc trong lòng cảm thấy thấy lạnh cả người, "Như vậy ta có phải hay không có một ngày cũng sẽ biến thành như vậy, bị người giết chết, hoặc là bị kia con dã thú ăn hết, cuối cùng ngay cả chỗ an thân cũng không có."

Tức Mặc ánh mắt từ từ trở nên trống rỗng, hắn mơ hồ cảm thấy hối hận, "Ta nên hay không nên đi tới Tiểu bí cảnh? Ta có nên hay không bước vào tu chân thế giới, ta có phải hay không hắn là..."

Tức Mặc càng nghĩ càng cảm thấy sợ, hô hấp không tự chủ được tăng thêm, ánh mắt cũng càng phát ra tan rả...

Thực tế đánh sâu vào để cho Tức Mặc lâm vào của mình ma chướng.

Một đạo nhu hòa mát mẻ đột nhiên từ trong đan điền bốc lên, đánh thẳng đại não, đem Tức Mặc nhất thời thức tỉnh, chỉ nghe thấy trong đại não đang không ngừng ong ong vang lên rù rì. Lại là Tàng Đế Kinh.

Thật sâu ý sợ hãi từ từ tràn ngập Tức Mặc toàn thân, "Thật là đáng sợ, thiếu chút nữa liền nhập ma chướng, nếu như không phải là Tàng Đế Kinh, chỉ sợ ta có điên mất."

"Cái thế giới này như thế tàn khốc, một bên tình nguyện nghĩ muốn trốn tránh, chỉ biết bị cái thế giới này mài ngay cả tro cốt đều không thừa, muốn ở trên đời này còn sống sót, biện pháp duy nhất chính là không ngừng trở nên mạnh mẻ. Chỉ có trở thành cường giả, mới có thể khống chế thế giới, nếu không, cũng chỉ có thể bị cái thế giới này khống chế."

Tức Mặc có chút hiểu được, giờ phút này lại có ý chí chiến đấu, hoặc là nói là tìm được rồi một viên trở thành cường giả tâm.

"Về phần có phải hay không có vứt xác hoang dã, này cũng không phải là hiện tại hắn là suy nghĩ, hiện tại phải làm nhất chính là tăng thực lực lên, lấy thích ứng cái thế giới này. Nếu như ta là cường giả chân chính, còn có thể sợ vứt xác hoang dã sao?"

"Nhân sinh trên đời, có thể tầm thường vô vi, song như vậy cuối cùng sẽ bị cái thế giới này đào thải, chỉ có không ngừng cố gắng phấn đấu, chỉ sợ cuối cùng kết quả cũng không lý tưởng, nhưng mình cũng sẽ không có hối hận lý do."

Tức Mặc trong nháy mắt cảm thấy thần thanh khí sảng, nghĩ thông suốt, qua đạo kia khảm, vứt nhưng rồi trong lòng kết, có một viên phấn đấu tâm. Tức Mặc đột nhiên cảm thấy mình cảnh giới tựa hồ tăng lên rất nhiều, không phải là tu chân cảnh giới, mà là tâm cảnh.

Đột nhiên cảm thấy bên tai tiếng gió gào thét, Tức Mặc nghĩ cũng không nghĩ, liền bưng vấn tâm kích vượt qua đâm đi.

Trên tay truyền đến một cổ khổng lồ đánh sâu vào, theo cho dù là lưỡi dao sắc bén cắt vỡ huyết nhục khẽ tiếng vang, Tức Mặc quay đầu nhìn lại, phát giác vấn tâm kích trên lại chọn một quái vật lớn, là vừa mới nhìn đến cái kia chỉ sặc sỡ Đại Hổ, vấn tâm kích từ kia chỉ Đại Hổ trong miệng đâm vào, đem Đại Hổ trực tiếp chọn chết.

Phủi đem Đại Hổ ném xuống, Tức Mặc chậm rãi xoay người, không hề nữa nhìn thi thể kia, không hề nữa nhìn bị tự mình đâm chết sặc sỡ Đại Hổ.

Đã không có ý nghĩa, nhược nhục cường thực, thích người sinh tồn. Cái thế giới này, bất cứ lúc nào, đều ở tuần hoàn theo vĩnh không thay đổi hơn luật rừng.

Vứt nhưng rồi một thân gánh nặng, Tức Mặc không hề nữa mê mang. Nếu đến Tiểu bí cảnh, liền phải có điều thu hoạch, cơ hội là cho có chuẩn bị người, chỉ ở nơi đâu không tưởng, vĩnh viễn sẽ không có kết quả.

Tức Mặc tung người hướng phương xa nhảy tới, một đường mặc dù như cũ thật cẩn thận, rồi lại rồi lòng tin, cũng không ở khắp không mục đích.

Đi không xa, Tức Mặc liền phát hiện vài cọng dược thảo, mặc dù cũng không phải là cái gì đặc biệt có giá trị thảo dược, nhưng này nhất định là một tốt khai đoan.

Lão Mạc mười năm tới vẫn dùng dược thảo ngâm Tức Mặc thân thể, vì vậy Tức Mặc cũng ở đây mười năm trong lúc biết rất nhiều dược thảo.

Vội vã nửa ngày đã qua, Tức Mặc rất có thu hoạch, đem đoạt được toàn bộ để đan điền. Tức Mặc ngồi xuống đất ngồi xuống.

Nửa ngày tới hắn có điều tổng kết, phát hiện phàm là có cao phẩm chất dược thảo địa phương, tất có hung thú thủ hộ. Hơn nữa phát giác những thú dử này thực lực trở nên càng phát ra lợi hại. Tức Mặc phỏng đoán, hắn hắn là đang không ngừng hướng bí cảnh chỗ sâu đi tới.

Nửa ngày trui luyện, Tức Mặc cũng đúng đạo pháp ứng dụng càng thêm thuần thục. Mặc dù không có học qua kích pháp, nhưng Tức Mặc đùa bỡn mấy ngày nữa côn, liền đem vấn tâm kích làm cái đại côn, kết quả hiệu quả còn rất tốt.

Nghỉ ngơi chốc lát, Tức Mặc chậm rãi đứng dậy. Trước đó không lâu phát hiện một buội dược thảo —— Thanh Đằng ngạnh, phẩm tính thật tốt, nhưng này dược thảo bên cạnh có một chỉ mãng xà thủ hộ, kia chỉ mãng xà khí thế rất mạnh, thẳng đuổi theo Tức Mặc.

Tức Mặc nửa ngày mệt nhọc, lo lắng thắng không được, mới vừa ngồi xuống ngồi xuống nghỉ ngơi.

Hiện tại nghỉ ngơi đã tất, Tức Mặc đeo vấn tâm kích, lặng lẽ hướng kia gốc cây Thanh Đằng ngạnh sờ soạn , có thể không kinh động kia chỉ mãng xà tốt nhất, Tiểu bí cảnh trung nguy cơ trùng trùng, Tức Mặc có thể thoát một cuộc chiến tranh, dĩ nhiên là thoát trên một cuộc.

Đáng tiếc thiên bất toại người nguyện, sắp tới mực cách này gốc cây Thanh Đằng ngạnh chưa đầy nửa trượng, đột nhiên có một con màu đen cái đuôi lớn từ trên trời giáng xuống.

Tức Mặc vội vàng lắc mình tránh thoát, cha kích đứng dậy, khuôn mặt ngưng trọng nhìn kia chỉ mãng xà. Vẫn bị phát hiện.

Kia mãng xà không tha Tức Mặc phản ứng, liền tựu bóp áp tới đây, Tức Mặc nói kích nhảy lên, hướng kia mãng xà đâm tới.

Trống rỗng Koichi chiêu, Tức Mặc một đạo pháp ném ra, chỉ thấy bầu trời đột nhiên tung hoành lên vô số linh khí biến ảo trường kiếm, Tức Mặc tay phải vung lên, những thứ kia trường kiếm liền rối rít hướng về kia mãng xà bay đi.

Song Tức Mặc coi thường nầy mãng xà da dày thịt béo, nó lại đối với Tức Mặc ném ra đạo thuật làm như không thấy, thẳng đón nhận những thứ kia đạo thuật, bất quá là thân thể quơ quơ.

Tức Mặc thấy kia mãng xà đập vào mặt đè xuống, vi thở phào nhẹ nhõm, không thể lui, nếu là lui nữa, này chiếc còn muốn đánh tới mấy giờ rồi. Cẩn thận ngưng mắt nhìn cái kia mãng xà, Tức Mặc đang nhớ lại lão Mạc một câu nói, đánh rắn muốn đánh bảy tấc.

Tinh thần cao độ khẩn trương, Tức Mặc trong mắt kia đập vào mặt mãng xà tốc độ từ từ biến chậm, giống như là chậm rãi hướng Tức Mặc đè xuống. Ở một khắc kia, Tức Mặc giơ tay lên, vấn tâm kích bay nhanh ra, thật sâu cắm vào cái kia mãng xà bảy tấc.

Kia mãng xà thân thể vừa dừng lại, không có động tĩnh, Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm, đem vấn tâm kích từ mãng xà trong cơ thể rút ra, chậm rãi hướng kia gốc cây Thanh Đằng ngạnh đi tới.

Trận chiến này bắt đầu mau, kết thúc cũng mau, nhưng Tức Mặc nhưng rất mệt mỏi, đặc biệt là một kích cuối cùng, tinh thần cao độ khẩn trương, cuối cùng thắng lợi rồi, cảm thấy một cổ mệt mỏi tùy tâm đáy tập trên.

Trong đám người tâm mỏi mệt thường thường so sánh với thân thể mệt mỏi tới đáng sợ hơn.

"Oành "

Tức Mặc còn không có hoàn toàn thanh tĩnh lại, thân thể liền là lảo đảo một cái, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết.

Đột nhiên, quá đột nhiên. Kia mãng xà rơi vào Tức Mặc trên lưng đuôi rắn cuối cùng thì không có động tĩnh, thân thể cũng cứng ngắc lại xuống tới.

Đã chết, hiện tại kia mãng xà rốt cục chết triệt triệt để để, nhưng Tức Mặc cũng bị thương.

Kia mãng xà liều chết một kích chấn đắc Tức Mặc khí huyết quay cuồng , trong cơ thể một trận phiên giang đảo hải, tựa hồ nội tạng cũng dời rồi vị trí.

Tức Mặc giơ tay lên lau khóe môi vết máu, đè nén xuống trong nội tâm cuồn cuộn. Nhìn về phía cái kia rốt cục chết cứng ngắc là không có thể nữa cứng ngắc mãng xà.

Khoanh chân ngồi xuống, điều tức thương thế bên trong cơ thể.

Đây chính là đánh rắn không chết, phản bị kia hại sao? Tức Mặc trong lòng từ từ lạnh xuống, máu dạy dỗ. Này mãng xà một kích cuối cùng đã không có bao nhiêu uy lực, nếu không, sợ rằng cuối cùng kết quả...

Hay là sơ suất quá, nếu như một kích cuối cùng là một tu sĩ phát ra, hoặc có lẽ bây giờ hắn Tức Mặc đã đầu thân chỗ khác biệt đi.

Điều tức chốc lát, Tức Mặc cảm giác trước người truyền đến tất tất tuôn rơi tiếng vang, liền ngẩng đầu nhìn lại, lại phát hiện người đến là trương Tiểu Cường, nhất thời trong lòng trầm xuống...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chạy trối chết mà thôi

"Này không phải chúng ta tạp dịch lão đại sao? Ngồi ở chỗ nầy tại sao?" Trương Tiểu Cường nhìn Tức Mặc hắc hắc âm hiểm cười. Hắn chậm rãi đi về phía Thanh Đằng ngạnh, vô sỉ đem Thanh Đằng ngạnh hái xuống, ném vào tự mình đan điền.

Tức Mặc chậm rãi đứng dậy, ngưng trọng nhìn trương Tiểu Cường, người nầy không tới sớm không tới trể, hết lần này tới lần khác còn ngồi thu hắn Tức Mặc ngư ông thủ lợi.

Tức Mặc không dám khinh thường chút nào, không nói đến này trương Tiểu Cường người mặc dù tiện, nhưng thực lực cũng là thật thật tại tại khải huyền tam trọng thiên. Tức Mặc bị cái kia mãng xà liều chết một đuôi đập bị thương. Hiện tại thật sự là không có một chút lòng tin có thể đánh thắng được trương Tiểu Cường.

Tức Mặc khóe miệng giơ giơ lên, sắc mặt càng phát ra tái nhợt, "Ngươi mực ông ngồi ở nơi đâu, còn cần ngươi này chỉ Tiểu Cường để ý tới sao?"

Trương Tiểu Cường sắc mặt run lên, "Tức Mặc, ít ở nơi đâu ba hoa, ngươi bây giờ hẳn là bị thương sao. Hắc hắc, còn có thể còn dư lại bao nhiêu thực lực."

Trương Tiểu Cường trên thực tế thật rất kinh ngạc, hắn thật sự không nghĩ tới Tức Mặc cái này hai hàng lại có thể liều chết cái kia mãng xà, mặc dù cái kia mãng xà đối với hắn trương Tiểu Cường mà nói coi là không được quá lớn uy hiếp, nhưng là Tức Mặc là ai?

Tức Mặc là Vong Trần Tông nổi danh hai hàng, hắn bị biết thực lực cũng chỉ là ở phàm tiên có khác, nhưng là hắn lại liều chết rồi nầy mãng xà?

Xem ra tin đồn cũng không thành thật! Hoặc là Tức Mặc vẫn liền ở ẩn nhẫn, dùng một hai hàng biểu tượng tới mê hoặc người khác. Nhưng là Tức Mặc không có cái này cần thiết a, Tức Mặc hắn chỉ là một phó dịch đệ tử. Hắn tới mê hoặc người nào?

Trương Tiểu Cường có chút không chắc Tức Mặc, bất quá nhưng không có nhiều lo lắng, từ tình huống bây giờ đến xem, Tức Mặc cùng cái kia mãng xà hai không lấy lòng, thực lực hẳn là cũng không phải là quá mạnh mẻ, rồi hãy nói hắn một bị thương hai hàng, ta sợ gì.

Tức Mặc cười hắc hắc, chịu đựng trong lồng ngực đau đớn, sắc mặt tái nhợt nhìn trương Tiểu Cường, "Ngươi mực ông còn dư lại bao nhiêu thực lực, ngươi thử một chút chẳng phải sẽ biết rồi, đặc biệt con ngựa ở kia gào khan có mao (lông) dùng."

Trương Tiểu Cường dũ phát không chắc rồi, hắn bất quá là vừa vặn lại tới đây, lại tới đây lúc Tức Mặc đã giết chết mãng xà, trong đó quá trình như thế nào hắn toàn không biết được. Chẳng lẽ Tức Mặc tiểu tử này thật rất cố chấp.

Không đúng, tiểu tử này là ở hù dọa ta, trương Tiểu Cường nhìn thân thể lung la lung lay Tức Mặc, sắc mặt che lấp, "Tiểu tử, nếu hôm nay gặp, như vậy ta sẽ đem thù mới hận cũ đều mà giải quyết, tránh cho ngươi đến thời gian vừa núp ở nữ nhân sau lưng."

Tức Mặc một tay chấp hỏi về tâm kích, xa xa chỉ vào trương Tiểu Cường, "Đang có ý đó, tiểu gia đã sớm xem ngươi không vừa mắt rồi, đặc biệt con ngựa nếu không phải đêm đó vì ở Yên Nhiên sư tỷ trước mặt giữ vững phong độ, tiểu gia dẹp chết ngươi, ni mã còn dám nhéo tiểu gia cổ áo."

"Hôm nay vừa đoạt tiểu gia đồ, chúng ta ân oán đã không đơn thuần là đơn giản như vậy."

"Có khí phách ta tựu cứ ra tay, hảo hảo so sánh với một cuộc, tiểu gia sợ ngươi những thứ kia âm mưu quỷ kế."

Trương Tiểu Cường trên mặt hiện đầy cười lạnh, "Tốt, bản thân ta muốn nhìn, ngươi cái này chỉ biết là núp ở nữ nhân sau lưng mềm trứng dái, có thể có chút cái gì bản lãnh."

Tức Mặc nghiêng đầu tạp sao tạp sao miệng, "Nói tiểu gia là mềm trứng dái, không biết người mềm trứng dái đêm đó tự mình quạt tự mình một ngàn cái tát, ta kháo, kia đầu heo..."

Tức Mặc không nói rõ chỗ yếu hoàn hảo, nhưng một câu nói kia nói ra, thiếu chút nữa không có đem trương Tiểu Cường tức chết, trương Tiểu Cường từ trong đan điền rút ra một thanh trường kiếm, hàn quang chợt lóe, đâm về Tức Mặc.

Tức Mặc nhìn xông mạnh tới trương Tiểu Cường, mặt sắc mặt ngưng trọng, bưng giơ vấn tâm kích trống rỗng Koichi chiêu, xoay người liền chạy.

Có câu nói giang sơn dễ đổi, bản tính khó thay đổi, Tức Mặc nguyên vốn là hai hàng, muốn hắn tuân thủ cái gọi là 'Lời hứa' ? Tức Mặc nhiều nhất đem này 'Lời hứa' làm cái cái rắm thả.

Đánh, Tức Mặc đánh thắng được sao? Ở bị trương Tiểu Cường nhục nhã sao? Tức Mặc không nghi ngờ chút nào, trương Tiểu Cường tuyệt đối dám muốn hắn Tức Mặc tánh mạng.

Trương Tiểu Cường là một âm hiểm tiểu nhân, người như thế Tức Mặc thật đúng là sợ hãi đắc sợ, hiện tại Tức Mặc một mang thương chi thân thể, thật

sự là không có có đảm lượng đi cùng trương Tiểu Cường đối với đấu.

Tức Mặc dưới chân một trận gió mát xẹt qua, liền đã người nhẹ nhàng rơi xuống ba trượng ở ngoài, Tức Mặc còn đang khải huyền cảnh, tự nhiên không biết bay được, nhưng lão Mạc dạy hắn đạo pháp trung trùng hợp liền thì loại này chạy trốn đạo pháp. Không, thân pháp đạo pháp.

Trương Tiểu Cường sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền chửi ầm lên nói, "Tức Mặc, ngươi đặc biệt con ngựa mềm trứng dái, lại chạy trốn."

Tức Mặc cũng không quay đầu lại, liều mạng áp chế nội thương, mới vừa rồi tùy tiện vận dụng đạo pháp, trong cơ thể hắn có thể nói là tuyết thượng gia sương. Kia mãng xà liều mạng một đuôi há lại đơn giản như vậy, Tức Mặc vẫn có thể sử dụng đạo pháp chạy trối chết, phần lớn là bằng vào lão Mạc mười năm này dùng dược thảo ngâm thân thể của hắn, còn có chính là giới luật điện phong hỏa côn trui luyện.

Gió bên tai thanh gào thét, các loại cây cối ào ào xôn xao là không gãy về phía sau chớp động, Tức Mặc hướng về kia chút ít rừng rậm chạy đi. Mặc dù trong rừng nguy cơ khó dò, nhưng là đối với chạy trốn tới trống trải địa phương nhất định sẽ bị trương Tiểu Cường tha chết, còn không bằng chạy trốn tới rừng rậm đi đánh cuộc một lần.

Trương Tiểu Cường nhìn cũng không quay đầu lại Tức Mặc, sắc mặt trở nên có chút khó coi, tên khốn kiếp này. Bất quá hắn nhưng ngay sau đó nghĩ tới đêm đó sỉ nhục, một loại cừu hận cùng với khẩn cấp trả thù dục vọng trong nháy mắt tràn ngập rồi trương Tiểu Cường đại não, hắn mấy đạo pháp ném ra, nhưng là bị Tức Mặc nhất nhất lắc mình tránh thoát.

Trương Tiểu Cường cắn răng thầm hận, đem một đạo pháp thêm ở trên người mình, xa xa đi theo Tức Mặc phía sau.

Tức Mặc mặc dù thực lực không có trương Tiểu Cường cao, nhưng tu luyện đạo pháp cũng là tới từ ở lão Mạc, lão Mạc là ai, đó là sáu mươi năm trước thiên kích Thánh Địa ngưu nhân.

Trương Tiểu Cường đạo pháp làm sao có thể cùng Tức Mặc tu luyện đạo pháp so sánh với, không quá nửa khắc, Tức Mặc liền bổ nhào thân trốn vào rừng rậm, đem trương Tiểu Cường bỏ rơi.

Tức Mặc chưa tới kịp thở dốc, liền nghe mấy trượng xa ngoài trương Tiểu Cường đang không ngừng hùng hùng hổ hổ, "Tức Mặc ngươi mềm trứng dái, ngươi đặc biệt con ngựa chỉ biết là chạy trối chết sao? Ngươi rốt cuộc có hay không chủng a! Có khí phách cùng ta đánh a, chạy trối chết coi là cái gì bản lãnh."

Tức Mặc dán trên mặt đất, rót xuống hô hấp. Trương Tiểu Cường mắng hồi lâu, thấy Tức Mặc như cũ thờ ơ, cũng rất bất đắc dĩ. Tức Mặc hàng này căn bản là không thèm để ý hắn làm sao mắng.

Dừng hồi lâu, Tức Mặc thấy không có động tĩnh, lặng lẽ mở mạnh lá cây, hướng bốn phía nhìn một vòng, phát giác trương Tiểu Cường đã hùng hùng hổ hổ đi xa.

Tức Mặc thân thể nhất thời lỏng xuống tới, vi thở phào nhẹ nhõm, khoanh chân bắt đầu tỉnh tọa.

"Tiểu gia chạy trối chết tạp, chạy trối chết vừa không mất mặt, đánh không lại còn muốn thể hiện mới gọi mất mặt."

"Trương Tiểu Cường, khoản này sổ sách tiểu gia trước cho ngươi nhớ lấy, hiện tại tiểu gia đánh không lại ngươi, không có nghĩa là sau này đánh không lại. Lại dám ngồi thu tiểu gia ngư ông thủ lợi."

Tức Mặc án lấy Tàng Đế Kinh trên pháp quyết không ngừng vận hành hơi thở, chữa trị trong cơ thể nội thương, mới vừa rồi liều mạng chạy trốn, thương thế bên trong cơ thể vừa nặng rất nhiều.

Điều tức hồi lâu, Tức Mặc cảm thấy trong cơ thể quay cuồng hơi thở rốt cục bị tạm thời chế trụ, liền chậm rãi đứng dậy, cũng là cảm thấy một cổ đói bụng đánh tới.

Tìm chút ít quả dại ăn. Tức Mặc ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, phát giác sắc trời đã trở tối, đêm tối đã mau phủ xuống, bốn mắt quét tới, nhìn thấy cách đó không xa có một ngồi quái thạch đá lởm chởm núi cao, liền hướng nơi đó chạy tới.

Ở buổi tối có thể tìm được một cái hố quật đợi, tuyệt đối nếu so với đợi ở nơi này hoang giao dã ngoại an toàn hơn.

Hơn nữa có thể tìm được một chỗ an thân, cũng tốt an tâm khôi phục thương thế của mình.

Nếu nói nhìn núi làm ngựa chết, xa xa là được nhìn thấy kia tòa núi cao, Tức Mặc cũng là chạy nửa canh giờ, sắc trời đã ám chìm, kia mặt trời cũng đã đọng ở đỉnh núi.

Tức Mặc thương thế bên trong cơ thể không ngừng phản phục, bất quá cũng bị hắn mạnh mẽ áp chế, từ trong đan điền lấy ra vài cọng chữa thương dược thảo, Tức Mặc cũng không xử lý, liền lập lại ăn hết.

Ở thái dương lạc sơn hết sức, Tức Mặc rốt cục chạy tới kia tòa núi cao, không còn kịp nữa thở dốc liền chung quanh quét nhìn, cuối cùng ở giữa sườn núi phát hiện một sơn động.

Tức Mặc cho mình gia trì mấy đạo pháp, miễn cưỡng bò đến cái sơn động kia, lại phát hiện là một hang ổ kên kên, cũng may những thứ kia kên kên chẳng qua là bình thường phi điểu, ngay cả phàm tiên có khác thực lực cũng không có.

Tức Mặc đem kia mấy con kên kên ném ra huyệt động, đem huyệt động vội vàng mà tùy ý quét dọn sau khi, lại dùng chút ít nhánh cây đem cửa động đã phong, liền vội vã khoanh chân ngồi xuống, không ngừng vận chuyển lên « Tàng Đế Kinh » .

Thương thế kéo quá lâu, không ngừng phản phản phục phục, Tức Mặc thân thể tố chất tuy mạnh, nhưng là nhịn không được a!

Thời gian chậm rãi trôi qua, không biết qua bao lâu, Tức Mặc đột nhiên bị một trận trầm thấp nói nhỏ đánh thức.

Tức Mặc giật giật thân thể, cảm thấy thương thế đã không còn đáng ngại, không khỏi than thở « Tàng Đế Kinh » thần kỳ, như vậy thương thế, muốn là một phàm nhân, có thể muốn trì hoãn hơn nửa năm lâu, lại không nghĩ hiện tại chẳng qua là vận hành « Tàng Đế Kinh » , thương thế này liền là tốt.

Trong lòng lần nữa phún dũng ra đối với lão Mạc cảm kích, nhưng ngay sau đó âm thầm thề, cho dù là liều mạng đã biết con tánh mạng, cũng phải vì lão Mạc lấy được công đạo.

Tức Mặc kiềm chế ở kích động cảm xúc, cẩn thận đọng lại tai nghe như ẩn như hiện nói nhỏ, nhưng chính là nghe không rõ sở, hắn lặng lẽ mở mạnh cửa động nhánh cây, chung quanh tìm nhìn, phát giác đã là Nguyệt Hoa khắp nơi, nhìn hẳn là đến tử thì : giờ Tý.

Chung quanh thỉnh thoảng truyền đến trầm thấp gầm thét, kinh sợ lòng người.

Tức Mặc men theo thanh âm nơi phát ra, cuối cùng rốt cục ở dưới chân núi kia ánh trăng chiếu không tới chỗ bóng tối phát hiện mấy đạo nhân ảnh.

Nhưng ngay sau đó ngưng mắt nhìn lại, không khỏi trong lòng trầm xuống.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 : Sát cơ đã lên

Bóng ma dưới, có mấy người đứng ở nơi đó không ngừng kể, bọn họ thanh âm nói chuyện rất thấp, Tức Mặc mặc dù lắng nghe, nhưng chính là nghe không rõ sở.

Dưới ánh trăng bóng người có chút mơ hồ, nhưng Tức Mặc hay là thấy rõ mấy người phục vụ. Trong đó ba người mặc lưng chừng núi tông hoàng y, còn có mấy người quần áo sắc thái khác nhau. Tức Mặc cẩn thận suy nghĩ một chút, mới nhớ lại là cuối cùng tới kia mười mấy bang phái trong đích đệ tử.

Mấy người một mực nơi đó đơn điệu thấp giọng nói nhỏ, Tức Mặc yên lặng nhìn chăm chú gần nửa canh giờ, những người kia còn đang lải nhải, Tức Mặc cảm thấy nhàm chán, đang muốn chuẩn bị tiếp tục tu luyện, lại nghe thấy một cái bang phái trong đích đệ tử hét lớn một tiếng, "Đan phong, ta tuyệt sẽ không làm như vậy, ta và ngươi mặc dù là bằng hữu, nhưng chuyện này ta tuyệt không thể giúp ngươi."

Cái kia gọi đan phong lưng chừng núi tông đệ tử thanh âm cũng đề cao rất nhiều, "La huynh, ngươi cần gì phải làm khó ta đâu?"

Kia bị gọi là, tên là La huynh đệ tử giơ lên tay, "Đan phong, chuyện này không có thương lượng." Dứt lời xoay người liền đi, những khác mấy bang phái đệ tử thấy kia La huynh đã đi, cũng rối rít xoay người rời đi.

Được kêu là đan phong yên lặng nhìn chăm chú vào từ từ ẩn vào ánh trăng mấy môn phái đệ tử, không biết rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Đột nhiên một đạo hàn quang hiện lên, một cái bang phái đệ tử lập tức bổ nhào té trên mặt đất.

Những bang phái kia đệ tử rối rít xoay người, kinh hãi nhìn kia ba lưng chừng núi tông đệ tử, nhưng ngay sau đó rối rít bốn thị, cũng vội vã lấy ra vũ khí.

Lại thấy bốn phía hàn quang lóe lên, mấy cái bang phái đệ tử còn chưa kịp phản ứng, liền toàn số ngã trên mặt đất, chết không nhắm mắt.

Lại có thân hoàng y lưng chừng núi tông đệ tử từ bốn phương tám hướng đi ra, hướng kia ba lưng chừng núi tông hoàng y đệ tử đi tới.

Mấy người nhìn nhau gật đầu, lại thấy được kêu là đan phong đột nhiên bổ nhào ở trên mặt đất. Kia đan phong phía sau một lưng chừng núi tông đệ tử chậm rãi thu hồi trường kiếm trong tay, đem dính ở trên thân kiếm vết máu chà lau sạch sẻ.

Kia cầm kiếm người một trận một mình rù rì, nhưng ngay sau đó liền cùng khác mấy người giao đầu tiếp nhĩ thảo luận một phen, hướng trong bóng ma biến mất.

Tức Mặc khó khăn nuốt nuốt nước bọt, chuyện này phát sinh cổ quái ly kỳ, Tức Mặc xem không hiểu rồi. Lưng chừng núi tông đệ tử giết chết những bang phái kia đệ tử Tức Mặc còn có thể mơ hồ đoán ra một chút "Nguyên nhân", nhưng bọn hắn tại sao đột nhiên muốn hướng cái kia gọi đan phong động thủ, tựu thật sự không rõ.

Vốn là đồng căn sinh...

Chậm rãi thu hồi lộ ra đi thân thể, Tức Mặc đột nhiên mặt liền biến sắc, đột nhiên mà đã muộn. Che dấu ở động bên nhánh cây bị Tức Mặc đánh ngã, hướng chân núi rơi xuống.

Tức Mặc vội vàng thu hồi thân thể, thật chặc dán trong động, liền hô hút cũng nhanh chóng giấu diếm xuống tới. Đem vấn tâm kích lấy ra, nhưng phát giác trong động căn bản là thi triển không ra, chỉ đành phải lần nữa đem vấn tâm kích thu hồi, trong tay bấm ra mấy đạo pháp, khẩn trương nhìn cửa động.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hồi lâu không có động tĩnh, Tức Mặc nhíu chặt chân mày khẽ giản ra, chậm rãi hướng cửa động tìm kiếm.

"Sưu..."

Tức Mặc vội vàng thu hồi thân thể, sợ sau nhìn cắm ở đỉnh bốn lưỡi dao độc tiêu. Kia độc tiêu ở dưới ánh trăng tản ra màu tím nhạt u quang, trong đêm đen hàn khí bức người. Tiêu trên bôi nhất định là kịch độc, nếu không lấy như vậy một quả nho nhỏ độc tiêu, cũng không thể có thể trong nháy mắt giết chết những bang phái kia đệ tử.

Những đệ tử kia dù không đông, khải huyền nhất trọng ngày đích thực lực vẫn phải có, làm sao có thể sẽ bị một quả bình thường phi tiêu đánh chết, giải thích duy nhất chính là chỗ này phi tiêu bôi có kịch độc.

"Hỏng bét, bị phát hiện rồi..."

Tức Mặc trong lòng xẹt qua một đạo lạnh lẻo, một cổ tử vong nguy cơ trong nháy mắt tràn ngập trong lòng, Tức Mặc vội vã hướng trên người mình đã mất mười mấy phòng ngự đạo pháp, dậm chân dẫm ở trên vách động, phi thân lao ra sơn động.

"Oanh..."

Tức Mặc mới vừa lao ra sơn động, liền nghe cửa động một trận nổ, một lưng chừng núi tông đệ tử ghé vào nham bích trên, tung người nhảy, giơ đao hướng đang ở giữa không trung Tức Mặc bổ tới.

"Sưu sưu sưu..."

Liên tiếp không khí nổ đùng thanh sắp tới mực bên tai nổ tung, Tức Mặc nhìn thân thể mặt ngoài lảo đảo muốn ngã phòng ngự đạo pháp, sắc mặt trầm xuống.

"Keng..."

Tức Mặc muộn hanh nhất thanh, bị đón đầu đánh xuống đại đao nện vào rồi đáy vực, hắn chậm rãi đứng dậy nhìn hướng bên cạnh vây tới lưng chừng núi tông hoàng y đệ tử. Mười người, Tức Mặc ánh mắt từ mười người kia trên mặt quét qua, tâm chìm đến rồi đáy cốc, những người này thực lực kém cõi nhất cũng có khải huyền nhị trọng thiên.

"Tiểu tử, ngươi là ai?" Một hoàng y đệ tử mang kiếm chỉ Tức Mặc, mặt bố trí sương lạnh.

Tức Mặc tinh thần cao độ khẩn trương, nắm vấn tâm kích đích tay lòng bàn tay hiện đầy mồ hôi lạnh, "Tiểu gia là ai? Ngươi quản sao?"

"Không nên nói nhảm, trực tiếp làm thịt chính là, thời gian rất gấp."

"Không nghĩ tới Vong Trần Tông lần này chẳng những đem kiêu ngạo hành vân, gãy Trầm Phong, tàn nửa thiếu, tư ngọc mấy đã mất đi vào, lại còn đem Yên Nhiên cùng đích bụi cũng ném đi vào, xem ra là đã nhận ra dị thường. Không thể kéo dài được nữa."

"Những người kia thực lực mặc dù cũng áp chế ở khải huyền lục trọng thiên, nhưng bạo phát căn bản là không cách nào khống chế, chớ đừng nói chi là Yên Nhiên hay là thiên xin nhất trọng thiên."

Một hoàng y đệ tử mặt sắc mặt ngưng trọng quét mắt kia đệ tử của hắn, xử dụng kiếm đang lúc chỉ vào trong đó ba hoàng y đệ tử, "Ba người các ngươi đem tiểu tử này giải quyết vội vàng đuổi theo, chúng ta đi trước một bước."

"Dạ!" Kia tam người đệ tử khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, chậm rãi hướng Tức Mặc Kháo. Những khác bảy người đệ tử thân thể vừa chuyển , rối rít tung người biến mất trong đêm đen.

Đi bảy, Tức Mặc không dám chút nào khinh thường. Lưu lại tam người đệ tử trung mặc dù hai người cũng là khải huyền nhị trọng thiên, nhưng tên còn lại lại là khải huyền tứ trọng thiên.

Cái kia khải huyền tứ trọng thiên đệ tử chìm quát một tiếng, "Động thủ!"

"Keng!"

Tức Mặc hai cánh tay run rẩy, nắm thật chặc vấn tâm kích, "Đáng chết, bọn người kia khí lực làm sao lớn như vậy."

Một chiêu Tức Mặc liền rơi xuống hạ phong, vội vã quét nhìn một cái, không dám ham chiến, hướng trên người mình tăng thêm mười mấy chạy trối chết đạo pháp, Tức Mặc hóa thành một đạo cái bóng mơ hồ, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lão Mạc sợ Tức Mặc kinh nghiệm chiến đấu chưa đầy, đánh nhau lúc gặp nhiều thua thiệt, sắp tới mực vào Tiểu bí cảnh tiền tam thiên, lão Mạc cho Tức Mặc dạy trên trăm đạo pháp, trong đó nửa số cũng là dùng để chạy trối chết đạo pháp.

Mà lên trăm đạo pháp, Tức Mặc vận dụng tốt nhất, cũng là chạy trối chết đạo pháp.

Kia ba lưng chừng núi tông đệ tử sửng sốt, không nghĩ tới Tức Mặc như vậy không có cốt khí, chỉ là một chiêu, liền tựu vội vã chạy trốn.

"Đuổi theo, nhất định không thể bỏ qua cho hắn! Kế hoạch lần này quá mức trọng yếu, không thể bởi vì làm một người con tôm nhỏ mà hư cả bàn cờ." Cái kia khải huyền tứ trọng thiên đệ tử sắc mặt trầm xuống.

Tức Mặc cũng không quay đầu lại, không ngừng hướng trên người mình thêm phòng ngự đạo pháp cùng chạy trối chết đạo pháp, thân thể tức thì bị những thứ kia ném tới độc tiêu đụng lung la lung lay.

Kia ba lưng chừng núi tông đệ tử khí lực khổng lồ, tùy ý ném đi tới độc tiêu liền uy lực vô cùng.

Tức Mặc không ngừng hướng âm u địa vực chạy trốn, buổi tối tầm mắt không tốt , đối với Tức Mặc phải không nhỏ trợ giúp. Cái kia khải huyền tứ trọng thiên lưng chừng núi tông đệ tử hết sức gấp gáp, vốn cho là làm thịt rụng Tức Mặc có là một việc rất chuyện đơn giản, lại không nghĩ Tức Mặc thực lực không cao, nhưng trơn không lưu tưu, chạy trối chết công phu rất cao, căn bản là bắt không được.

"Tiểu tử này xảo trá đắc sợ." Cái kia khải huyền tứ trọng thiên đệ tử trong mắt hiện lên một đạo hung quang, giận quát một tiếng, "Trăm kiếm tề phát!"

Chỉ thấy đệ tử kia phía sau đột nhiên xuất hiện trăm thanh trường kiếm, mỗi một đem cũng giống như thực chất, nhưng nhưng chỉ là tùy linh khí ngưng tụ mà thành. Những thứ kia trường kiếm xa xa chỉ vào Tức Mặc, mũi kiếm hàn quang tứ tràn đầy.

Đệ tử kia sắc mặt hơi tái nhợt, khom lưng kịch liệt thở dốc, những thứ kia trường kiếm không nhúc nhích treo trên không trung, xa xa chỉ vào đã ẩn vào âm u Tức Mặc.

Hai gã khác lưng chừng núi tông đệ tử rối rít dậm chân, trên mặt hâm mộ nhìn tên kia khải huyền tứ trọng thiên đệ tử."Kim sư huynh lại sử dụng trăm kiếm tề phát! Tiểu tử kia vô luận như thế nào là trốn không thoát."

Kia khải huyền tứ trọng thiên đệ tử phun ra một ngụm trọc khí, "Huyền đem, Nhược Diệp. Đối đãi đánh ra trăm kiếm tề phát, Nhược Diệp ngươi liền đi xem một chút tiểu tử kia chết có hay không, nếu như không có chết, liền bổ khuyết thêm một kiếm, lần này chuyện, gây chuyện thể lớn, không thể có bất kỳ sơ xuất. Huyền đem, ngươi tựu cho hộ pháp, này trăm kiếm tề phát ta sử dụng vẫn còn quá miễn cưỡng."

Được kêu là Nhược Diệp trên mặt hiện lên một tia khinh thường, "Kim sư huynh, ngươi cũng quá cẩn thận rồi, ngươi trăm kiếm tề phát uy lực khổng lồ, tiểu tử kia sao có thể có thể còn có thể sống sót."

Được kêu là Kim sư huynh trên mặt khẽ hiện lên một tia tự đắc, "Trăm kiếm tề phát mặc dù uy lực khổng lồ, có thể nói là có thể diệt sạch hết thảy khải huyền tứ trọng thiên trở xuống đích tu sĩ, nhưng vẫn là cẩn thận là hơn."

Nhưng ngay sau đó liền khoanh chân ngồi xuống, hét lớn một tiếng, "Huyền đem, cho hộ pháp. Nhược Diệp, ngươi đi theo trăm kiếm tề phát, đi tìm tiểu tử kia thi thể, đem đầu của hắn cho ta cắt trở lại."

Kia Kim sư huynh nhắm mắt nói lẩm bẩm, trong tay bấm ra một đống Thủ Ấn, hướng treo trên không trung trăm đem linh khí trường kiếm một ngón tay ."Xá!"

Chỉ thấy kia trăm thanh trường kiếm giống như là đột nhiên sống lại, đầy trời quanh quẩn nhảy múa, tê minh không ngừng.

Kia Kim sư huynh sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt vô cùng, hướng Tức Mặc chạy trốn phương hướng xa xa một ngón tay , "Đi!"

Chỉ thấy những thứ kia trường kiếm rối rít hóa thành một đạo lưu quang, mang theo sưu sưu không khí nổ đùng thanh âm, hướng Tức Mặc chạy trốn phương hướng điện xạ mà.

Vội vàng không biết chạy rất, Tức Mặc quay đầu lại về phía sau nhìn lại, thấy không có ba người kia bóng dáng, ngửa đầu trường thở một cái, mang cánh tay xoa xoa trên trán trong suốt mồ hôi hột.

Không trung liên tiếp nổ đùng thanh đột nhiên tạc lên, Tức Mặc thông vội ngẩng đầu, chỉ thấy bầu trời trên dưới một trăm đem linh khí trường kiếm gào thét tới, mỗi thanh trường kiếm cũng hàn khí bức người, mang theo thí giết chi khí.

"Nằm cái rãnh, ni mã là muốn đem tiểu gia bắn thành con nhím!"

Tức Mặc trong mắt giờ phút này chỉ còn lại có kia đầy trời mà đến trường kiếm, trường thở một cái, bắn người về phía sau nhảy tới.

Tức Mặc mới vừa nhảy lên, liền thấy kia trên trăm thanh trường kiếm rối rít đâm ở trên mặt đất, thoáng chốc trên mặt đất thiên sang bách khổng, bụi đất tung bay. Nếu là trì hoãn trên như vậy chốc lát, Tức Mặc sợ rằng có thật trở thành con nhím.

Nghe bên tai gào thét tiếng gió, Tức Mặc trên người áo xanh bay phất phới, chút chân rơi trên mặt đất, liền lại đi trên người đã mất mười mấy chạy trối chết dùng là đạo pháp, Tức Mặc lần nữa tung người, ẩn vào trong âm u.

Những thứ này chạy trối chết đạo pháp cũng rất đơn giản, sử dụng cũng phí không được bao nhiêu linh khí, Tức Mặc tu luyện « Tàng Đế Kinh » là Nhân Vương sáng chế công pháp, đây chính là mãi mãi Phong vương chính là nhân vật, sáng chế công pháp sao lại đơn giản? Tức Mặc tuy là khải huyền nhị trọng thiên, nhưng trong cơ thể linh khí dư thừa, thật đúng là là không sợ tiêu hao.

Chẳng qua là đáng tiếc Tức Mặc tác chiến kinh nghiệm quá ít, đối mặt ba khải huyền kính lưng chừng núi tông đệ tử căn bản không dám nghênh chiến, chỉ có vội vã chạy trối chết. Bất quá có ban ngày cùng đêm nay trên chạy trối chết tích lũy, Tức Mặc đối với mấy cái này chạy trối chết đạo pháp dùng là càng thêm thuận buồm xuôi gió rồi.

Tức Mặc lần nữa nhảy ở trên không, mắt nhìn xuống trên mặt đất cái kia chút ít linh khí trường kiếm, còn chưa tới kịp may mắn, chính là sắc mặt biến đổi lớn, chỉ thấy những thứ kia cắm trên mặt đất trường kiếm rối rít run rẩy, chưa đầy một hơi, liền lại từ trên mặt đất đổi ngược dựng lên, hướng thân trên không trung Tức Mặc điện Bắn tới.

"Hỏng bét!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12 : Tàn Bán Khuyết

"Hỏng bét!"

Trăm đem linh khí trường kiếm từ trên mặt đất cúi vọt lên, hướng không trung Tức Mặc đâm tới, uy thế mênh mông cuồn cuộn, sát khí Lăng Nhiên.

Tức Mặc sắc mặt âm trầm, thân ở trên không, không có chút nào mượn lực nơi, giờ phút này dùng sức đã kiệt, dưới chân là ngất trời đâm trên trăm đem linh khí trường kiếm. Không thể tránh khỏi.

Tức Mặc vội vàng hướng trên người ném phòng ngự tính đạo pháp, đột nhiên mà đã chậm, trăm đem linh khí trường kiếm vòng vây tới, rối rít đánh sắp tới mực trên thân thể, yếu kém phòng ngự đạo pháp tầng trực tiếp bị đánh phá.

Tức Mặc vội vã giơ lên vấn tâm kích, lại chỉ đương xuống khó khăn lắm thập kiếm, còn lại chín mươi kiếm trực tiếp từ lúc mực trên thân thể xuyên qua, bất quá nhưng trong nháy mắt hóa thành vô số trong suốt trong sáng linh khí biến mất ở bầu trời. Tức Mặc cũng bị kia vọt tới một trăm kiếm trực tiếp đụng vào rồi trời cao.

Mặc dù chẳng biết tại sao cản chín mươi kiếm, song này tỏ khắp chín mươi kiếm đeo khổng lồ lực đánh vào cũng làm cho Tức Mặc trong lồng ngực một trận phiên giang đảo hải.

Vội vã đem vấn tâm kích cắm ở một viên khổng lồ cổ thụ trên, Tức Mặc treo ngược ở vấn tâm kích trên, phương mới đứng vững thân hình.

Đâm trúng thân thể chín mươi kiếm cư nhiên bị cản trở, Tức Mặc có chút mê mang. Kia chín mươi kiếm nếu như toàn bộ rơi vào Tức Mặc trên người, Tức Mặc cho dù không chết cũng sẽ trọng thương.

Này chín mươi kiếm uy lực tuyệt đối vượt xa quá Tức Mặc gặp cái kia con mãng xà. Cái kia mãng xà liều chết một kích liền để cho Tức Mặc bị thương, hơn chớ nói này Kim sư huynh trăm kiếm tề phát.

Đáng tiếc Tức Mặc tuy là tuyệt đạo thánh thai, còn tu luyện Nhân Vương « Tàng Đế Kinh » , song kinh nghiệm chiến đấu nhưng cơ hồ là số lẻ. Trừ

trước kia cùng kiếm vô địch đánh đánh man chiếc, cũng chính là hôm nay vào Tiểu bí cảnh giết chết vài đầu hung thú.

Nhưng là đối chiến tu sĩ, Tức Mặc hay là không có bao nhiêu lòng tin, hắn thật ra thì rất sợ hãi, nhìn thấy tu sĩ liền có chút không dám ứng chiến.

Tuyệt đạo thánh thai cùng « Tàng Đế Kinh » cũng không có thể bảo đảm Tức Mặc đứng ở nơi đó bị ra sức đánh mà không có bị thương a.

Là cao nhân tương trợ, hay là? Tức Mặc trong lòng sinh ra một cái ý nghĩ, chẳng lẽ là sư phụ?

Hướng trên người tăng thêm mấy chạy trối chết dùng là khinh thân đạo pháp, Tức Mặc chậm rãi rơi trên mặt đất.

Còn chịu không được Tức Mặc phản ứng, một đạo hàn quang liền dán gương mặt của hắn xẹt qua, chỉ thấy dưới ánh trăng đi tới một người, người nọ đi dễ dàng tùy ý, nhìn như rất chậm, nhưng trên không trung để lại một mảnh tàn ảnh.

"A!" Một tiếng thảm hiệu từ lúc mực phía sau truyền ra, Tức Mặc vội vã xoay người, nhưng phát giác là cái kia gọi Nhược Diệp lưng chừng núi tông đệ tử ngã trên mặt đất, đã đầu thân chỗ khác biệt, máu tươi chảy đầy đất.

Kia Nhược Diệp cách Tức Mặc bất quá bốn thước, trong tay còn cầm lấy một thanh tụy độc trường kiếm, trường kiếm ở dưới ánh trăng phiếm nhàn nhạt tử quang, kiếm đang lúc cách Tức Mặc chưa đầy nửa thước.

Theo kia Nhược Diệp chết đi, trường kiếm kia cũng không còn rồi chống đỡ, bịch một tiếng rơi trên mặt đất.

Tức Mặc trên lưng cuồn cuộn nổi lên tầng tầng mồ hôi lạnh, nguy hiểm thật, chỉ kém nửa thước.

Nhưng này Nhược Diệp khi nào xuất hiện, Tức Mặc lại không có chút nào phát hiện, thậm chí {Ngâm độc} trường kiếm đã đến bên cạnh, Tức Mặc cũng cũng không hiểu biết, giống như là trường kiếm kia vốn là chờ ở nơi đó, chỉ chờ Tức Mặc mắc câu.

Tức Mặc vội vàng xoay người, hướng về kia đạp trên ánh trăng, đã đến người bên cạnh ảnh hành lễ nói, "Đa tạ tàn sư huynh ân cứu mạng."

Người chậm rãi ngẩng đầu, dĩ nhiên là một tờ nửa tổn hại trước mặt gò má, nửa bên mặt gò má hiện đầy cương vết, tựa như một tờ làm ra cứng rắn da xác, khác hé mở mặt cũng là đen đáng sợ. Sắc bén hai mắt bộc lộ tài năng, chậm rãi từ lúc mực trên người mở ra.

Một ít tập áo đen để cho người này hơn như quỷ mỵ, ở thê lãnh dưới ánh trăng không khỏi thêm vài phần Lăng Nhiên.

Tàn Bán Khuyết, một Vong Trần Tông khải huyền trong hàng đệ tử truyền kỳ tính nhân vật. Không giống với Yên Nhiên, đích bụi đích thiên phú tuyệt hảo. Mà là bởi vì Tàn Bán Khuyết ngoan, không đơn thuần là đối với địch nhân ngoan, hơn nữa đối với mình cũng rất ngoan.

Nghe nói Tàn Bán Khuyết năm đó dung mạo anh tuấn, thậm chí vượt xa đích bụi, cho nên người theo đuổi rất nhiều. Bởi vì mỗi ngày mệt nhọc ứng phó những thứ kia người theo đuổi, do đó nghiêm trọng trở ngại rồi tu luyện của hắn, cho nên hắn liền nhẫn tâm dưới tự mình hủy dung, dùng cái này sáng suốt. Sau lại dùng tam năm từ khải huyền nhị trọng thiên trực tiếp vọt tới khải huyền cửu trọng thiên đỉnh, cùng thiên xin cảnh chỉ có nửa bước xa, nhưng còn đau khổ áp chế cảnh giới, không vào thiên xin.

Có người nói thực lực của hắn thậm chí vượt qua đích bụi, có thể cùng Yên Nhiên không phân cao thấp. Nhưng bởi vì hắn so sánh với Yên Nhiên đích bụi sớm nhập môn rồi hai năm, cộng thêm thiên phú không kịp Yên Nhiên hai người, cho nên danh khí mới yếu đi chút ít.

Đây là một biến thái, Tức Mặc vẫn cho là như vậy.

Tàn Bán Khuyết ánh mắt từ lúc mực trên mặt xẹt qua, thân hình trên không trung chợt lóe, trên mặt đất chỉ để lại rồi một đạo tàn ảnh, "Ta không phải là cứu ngươi, chẳng qua là ngươi vận khí tốt."

Tức Mặc nhìn dần dần ẩn vào ánh trăng Tàn Bán Khuyết, khẽ cau mày, không phải bởi vì Tàn Bán Khuyết đối với thái độ của hắn, Tàn Bán Khuyết chính là người như vậy, Tức Mặc được thái độ như vậy rất bình thường.

Tàn Bán Khuyết đối với Yên Nhiên như vậy tựa tiên tử cô gái cho tới bây giờ cũng là không lạnh không đạm, hơn chớ để nói Tức Mặc một tạp dịch đệ tử.

Tức Mặc cau mày nguyên nhân là bởi vì ... này một lần chuyện chỉ sợ sẽ không đơn giản, Tàn Bán Khuyết thật không phải là tới cứu hắn Tức Mặc, mà là tới giết người.

Cái kia ngoan nhân, sát khí trên người quá nặng.

"Hắn muốn đi giết ai?"

Tức Mặc xa xa nhìn Tàn Bán Khuyết bóng lưng, nhẹ nhàng rù rì.

"Chúng ta tạp dịch lão đại không nhìn tới nhìn sao?"

Một đạo tiếu bì tiếng cười sắp tới mực phía sau truyền đến, Tức Mặc cười khổ, xoay người hướng phía sau cô gái hành lễ nói, "Tư ngọc sư tỷ."

Nữ tử này trang phục con gái rượu, vẻ thùy mị cũng chỉ so sánh với Yên Nhiên yếu hơn nhất phân, trên người mang theo một cổ thanh nhã hơi thở, tựa như một đóa U Lan.

Song Tức Mặc biết, đây chỉ là biểu tượng, cái gọi là con gái rượu toàn mẹ của hắn lừa gạt quỷ, đây chính là một ác ma.

Thực lực ở khải huyền trong hàng đệ tử đứng vào xếp thứ năm cũng thì thôi, nhưng vấn đề là...

"Ân, ngươi thật biết điều nga, xem ra tin đồn thật gạt người a!"

Tư ngọc nhìn thật sâu đem cúi đầu Tức Mặc, chậm rãi giơ lên một cây ngón tay ngọc, chọn sắp tới mực trên cằm, "Còn rất xấu hổ nha, sư tỷ cũng sẽ không ăn ngươi,, ngẩng đầu cho sư tỷ cười một."

Tức Mặc khó khăn ngẩng đầu, lộ ra một so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, "Tư ngọc sư tỷ, ngươi để lại ta sao, đem ta làm cái cái rắm thả, ta kia là cái gì tạp dịch lão đại, ngài đại nhân có đại lượng, không nên cùng ta một loại so đo a."

Vừa nói Tức Mặc liền chậm rãi lui về phía sau đi, hướng trên người đã mất mười mấy chạy trối chết đạo pháp, nhanh như chớp liền chạy.

"Chạy cái gì chạy đi! Sư tỷ cũng sẽ không ăn ngươi." Tư ngọc dậm chân, khóe miệng lộ ra hai cái răng khểnh, ở dưới ánh trăng trong suốt trong sáng.

"Tiểu tử ngươi không phải là muốn biết Tàn Bán Khuyết kia ngoan nhân muốn đi làm gì ư, còn không đi theo sư tỷ."

Tư ngọc kéo trong tay lụa mỏng, quay đầu nhìn lụa mỏng trung bao quanh Tức Mặc, cười hắc hắc.

Tức Mặc bất đắc dĩ thở dốc một hơi, ôm hai cánh tay tùy ý tư ngọc hướng phương xa tha đi.

Đánh không lại, chạy không thoát, còn có thể làm sao?

Tư ngọc bản tính không xấu, nhưng là lại thích trò đùa dai, chẳng qua là đáng tiếc một ít phó con gái rượu loại túi da. Tức Mặc không tiếng động thở dài.

Kia sa mỏng là vật pháp khí, mà pháp khí chỉ có thiên xin cảnh trở lên cường giả mới có thể luyện chế. Cao cấp khải huyền cảnh tu sĩ mặc dù có thể sử dụng pháp khí, lại không thể tế luyện.

Tư ngọc là Vong Trần Tông khải huyền cảnh trong hàng đệ tử lĩnh quân nhân vật, có một hai kiện pháp khí cũng không kỳ quái.

Tức Mặc bất đắc dĩ cái chăn tư ngọc kéo, tư ngọc là khải huyền cửu trọng thiên cường giả, thực lực so sánh với Tức Mặc không biết mạnh hơn bao nhiêu, chỉ thấy chung quanh cảnh sắc trong nháy mắt đảo lưu, đã không biết đi về phía trước rồi rất.

Không cần thiết chốc lát, liền thấy tư ngọc ngừng lại, Tức Mặc giải khai bao đắp lên người lụa mỏng, thò đầu ra, lại phát hiện lại lại nhớ tới lúc trước chính là cái kia khe sâu.

Chỉ thấy tư ngọc ngẩng đầu yên lặng nhìn chăm chú vào khe sâu bên trong, Tức Mặc cũng thuận thế nhìn lại, sắc mặt hơi đổi, "Nửa thiếu sư huynh hắn không thành vấn đề sao!" Tức Mặc có chút bất an hỏi tư ngọc.

Tư ngọc thu hồi lụa mỏng pháp khí, quay đầu nhìn Tức Mặc hì hì cười nói, "Hắn tại sao có thể có chuyện, cái kia ngoan nhân nếu như có chuyện, thiên còn không sụp."

Tức Mặc yên lặng nhìn chăm chú vào khe sâu, chỉ thấy gần ba mươi người bao quanh Tàn Bán Khuyết, những người đó đồng phục khác nhau, có lưng chừng núi tông, cũng có những bang phái khác, thậm chí còn có năm sáu người là một tấc vuông tự hòa thượng.

Tức Mặc nhướng mày, trong truyền thuyết một tấc vuông tự hòa thượng không tranh quyền thế, ăn chay niệm Phật, lạy Bồ Tát, trừ bắt hàng phục yêu ma, rất ít làm chút ít giết hại đồng tộc chuyện. Hơn nữa Vong Trần Tông cùng một tấc vuông tự từ trước đến nay giao hảo, quan hệ không giống cùng lưng chừng núi tông như vậy hơi "Thù hận" .

Tàn Bán Khuyết rốt cuộc làm cái gì, hoặc là nói là những người này rốt cuộc bởi vì sao, mới có thể vây quanh Tàn Bán Khuyết.

Trong sân đằng đằng sát khí, không khí khẩn trương, Tức Mặc tuyệt sẽ không ngây thơ cho là bọn họ chẳng qua là thiết tha. Đây là muốn mạng chiến đấu, ngươi chết ta sống.

Tức Mặc ngẩng đầu nhìn tư ngọc, mặt sắc mặt ngưng trọng, "Tư ngọc sư tỷ..."

Tư ngọc ngón trỏ nhẹ nhàng khoác lên trên môi, chậm rãi lắc đầu, "Đừng bảo là nói, nhìn là tốt rồi."

"Ngươi liền xem một chút, chiến đấu chân chính hẳn là như thế nào đánh, một vị chạy trối chết, căn bản không có tác dụng."

Tức Mặc khẽ lúng túng, biết tư ngọc đây là đang dạy dỗ tự mình, bất quá nhưng ngay sau đó liền như có điều suy nghĩ, thì ra là tư ngọc đưa mang tới đây, là tới quan sát Tàn Bán Khuyết chiến đấu, hoặc là nói là "Tham khảo" .

Tức Mặc nhớ được ở Vong Trần Tông trong truyền thuyết, tư ngọc cùng Yên Nhiên hẳn là có chút giao tình, chẳng trách tư ngọc có giúp hắn.

Yên Nhiên đối với Tức Mặc rất tốt, từ đối đãi Tức Mặc cùng những người khác thái độ trên rõ ràng khác biệt liền có thể thấy được, nhưng Tức Mặc biết, không phải là cái loại nầy giữa nam nữ thật là tốt, cũng là...

Tức Mặc chậm rãi ngẩng đầu nhìn khe sâu, nếu tư ngọc hảo ý, kia tựu không thể bỏ qua rồi, đối với chiến đấu, Tức Mặc căn bản là Tiểu Bạch.

Trong hạp cốc không khí cơ hồ ngưng kết, bị đè nén đáng sợ.

Tàn Bán Khuyết khoanh tay mà đứng, coi rẻ mọi người, trên người hắc bào không gió mà bay, bay phất phới.

"Tàn Bán Khuyết, ngươi không nên khinh người quá đáng, mặc dù ngươi được xưng khải huyền kính vô địch, nhưng ngươi chớ quên, thực lực ngươi bây giờ nhưng là bị sư phó của ngươi áp chế ở khải huyền lục trọng thiên, trong chúng ta nhưng là có mười khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ, nếu thật liều cái ngươi chết ta sống, chúng ta chưa chắc sẽ yếu đi ngươi."

"Đánh nhau giết người, không phải là Kháo ma chủy bì tử. Các ngươi đã dám đi vào, còn làm chuyện này, vậy thì đừng nữa muốn đi ra ngoài."

"Tàn Bán Khuyết, ngươi không nên thật ngông cuồng rồi."

Tàn Bán Khuyết chậm rãi ngẩng đầu, dưới ánh trăng kia phó hai gò má có chút dử tợn đáng sợ.

Trong hạp cốc một đạo hàn quang hiện lên, Tức Mặc còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, liền nghe một trận kêu thảm thiết, trên mặt đất trong nháy mắt thêm bốn năm cỗ thi thể.

"Tàn Bán Khuyết, ngươi..."

Có cách tấc tự hòa thượng giận dữ mắng mỏ Tàn Bán Khuyết, trong tay một chuỗi lần tràng hạt bay ra, trên không trung từ từ trở nên to lớn, biến thành một cái cự đại vòng tròn, hướng Tàn Bán Khuyết áp đi.

Nhất thời chỉ thấy trên mặt đất tro bụi tràn ngập, không khí nổ đùng. Này lần tràng hạt là một việc pháp khí, Tức Mặc mặt liền biến sắc. Song này vẫn chưa hết kết, chỉ thấy trong hạp cốc lần nữa dâng lên chín vật pháp khí, có đao kiếm kích xiên, cũng có Ngọc Hoàn trường tiên, mọi người vọt trên không trung, khí thế khinh người, hướng Tàn Bán Khuyết áp đi.

Thập vật pháp khí ra hết, lại chỉ là vì đối phó Tàn Bán Khuyết một người.

Tàn Bán Khuyết hừ lạnh một tiếng, "Giết người liền giết người, còn muốn ở nơi đâu làm vẻ ta đây tỉnh táo."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mượn kích hội ngộ

Cuồng gió gào thét, khẽ động Tàn Bán Khuyết màu đen áo bào. Hắn đầu đầy tóc dài đen nhánh điên cuồng kích động, bên trong cốc trong nháy mắt phong trần tràn ngập, cát bay đá chạy.

Những thực lựckia thấp kém khải huyền cảnh tu sĩ rối rít che mặt lui về phía sau, kia mười khải huyền thất trọng ngày đích tu sĩ đánh ra pháp khí uy lực quá lớn, linh khí quay cuồng , căn bản không phải bọn họ có thể chống cự.

Tàn Bán Khuyết khẽ ngửa đầu, nhìn từ trên trời giáng xuống thập vật pháp khí, mặt không chút thay đổi, nhưng trong mắt cũng là tinh chói. Khóe miệng hắn lộ ra một tia giễu cợt, nhìn kia chuỗi trước hết giáng xuống giống như thớt loại lớn nhỏ lần tràng hạt.

"Uống....uố...ng!"

Tàn Bán Khuyết chìm quát một tiếng, lại xích thủ không quyền, dậm chân giẫm trên mặt đất, hướng kia chuỗi lần tràng hạt chộp tới .

"Tàn sư huynh hắn lại muốn muốn tay không rung chuyển pháp khí." Tức Mặc mãnh liệt hút một ngụm lãnh khí, khiếp sợ nhìn Tàn Bán Khuyết.

"Hắn trước kia chiến đấu từ không sử dụng vũ khí." Tư ngọc nhìn áo bào vũ điệu Tàn Bán Khuyết, nhẹ giọng rù rì.

"Tàn sư huynh tại sao không dùng vũ khí?" Tức Mặc khẽ mặt nhăn đầu, nhìn tư ngọc.

Tư ngọc quay đầu lại cười cười, "Một ngươi tuyệt đối không nghĩ tới kết quả."

"Trên thực tế hắn muốn nhất sử dụng một vũ khí chính là vấn tâm kích, song khi năm hắn không có thể cầm lấy vấn tâm kích, trong lòng có chấp niệm, thề từ đó không tái sử dụng vũ khí."

Tức Mặc khiếp sợ nhìn tư ngọc, "Làm sao sẽ?"

Tư ngọc nghiêng đầu nhìn trong hạp cốc Tàn Bán Khuyết, trong lời nói có nhiều chút ít bất đắc dĩ, "Hắn là một cố chấp người, tông chủ cuối cùng là nhất không có thể để cho hắn chấp chưởng vấn tâm kích, ai!"

Tức Mặc há miệng, phát ra một tiếng thở dài. Từ rất nhiều trình độ đi lên nói, Tàn Bán Khuyết như vậy một hoang tưởng quả thật đáng sợ.

Trong hạp cốc đột nhiên truyền đến ầm nổ, đem Tức Mặc suy nghĩ sinh sôi cắt đứt.

Tàn Bán Khuyết giơ trong tay không ngừng run rẩy lần tràng hạt, chậm rãi từ trên mặt đất đứng dậy, nhìn sắc mặt tái nhợt hòa thượng.

"Phế vật!"

Tàn Bán Khuyết hét lớn một tiếng, "Gãy!"

Chỉ thấy Tàn Bán Khuyết lôi kéo kia chuỗi lần tràng hạt, hai cánh tay dùng sức, to lớn da thịt trong nháy mắt nổ lên, giống như cứng cáp Cầu Long. Kèm theo một tiếng oành nổ, một ít chuỗi lần tràng hạt cư nhiên bị Tàn Bán Khuyết sinh sôi xé đứt, những thứ kia lần tràng hạt mất đi trói buộc, hướng bốn phía bắn nhanh ra, thoáng chốc một mảnh kêu thảm thiết, những thực lựckia khá thấp tu sĩ trực tiếp bị lần tràng hạt đánh chết đánh cho tàn phế.

Tức Mặc khó khăn nuốt nuốt nước bọt, "Tàn sư huynh hắn, lại tay không đánh nát pháp khí."

"Không phải là ngươi đồ đạc của mình, có thể có ích lợi gì." Tàn Bán Khuyết chậm rãi vứt bỏ trong tay xích.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, nhìn từ không trung té chín vật pháp khí, hai tay theo như ở trước ngực, kết quá một chuỗi Thủ Ấn, "Mở!"

Chỉ thấy Tàn Bán Khuyết thân trên tuôn ra một đoàn màu đen linh khí, hắn tay phải chậm rãi giơ lên, kia đoàn màu đen linh khí cư nhiên bị xé rách thành nhè nhẹ từng sợi, sau đó tổ chức ở chung một chỗ, tạo thành một con màu đen Cự Hổ, kia Cự Hổ trên mặt đất đột nhiên nhảy lên, hướng không trung chín vật pháp khí phóng đi.

"Rống!"

Màu đen Cự Hổ một tiếng nức nở, kia chín vật pháp khí trực tiếp bị tách ra bay lên, hướng bốn phía tản đi.

"Nhìn xong chưa? Mới vừa đó mới là đối với đạo pháp ứng dụng." Tư ngọc nhìn Tức Mặc, nhẹ nói nói.

"Ân!" Tức Mặc gật đầu, nghiêng đầu nhìn trên tay nắm vấn tâm kích, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên trong đầu xẹt qua. Khẽ nhắm mắt, Tức Mặc trong đại não làm khó khăn đấu tranh, chỉ chốc lát sau, đột nhiên mở mắt chìm quát một tiếng, "Tàn sư huynh, đón kích!"

Vấn tâm kích trên không trung xẹt qua, mang theo vô hạn Nguyệt Hoa hướng Tàn Bán Khuyết bay đi. Tàn Bán Khuyết nghe vậy quay đầu, nhìn Tức Mặc hơi sửng sờ, kinh khủng khuôn mặt mặt không chút thay đổi.

Nhìn đã đến trước mắt vấn tâm kích, Tàn Bán Khuyết cuối cùng là nhất giơ tay lên đem vấn tâm kích chậm rãi nắm chặt.

Ánh mắt từ vấn tâm kích trên xẹt qua, Tàn Bán Khuyết trong mắt hiện lên một tia phức tạp, có hâm mộ, không hề cam, cuối cùng biến thành vẻ bất đắc dĩ.

Mãn mang phức tạp liếc nhìn Tức Mặc, Tàn Bán Khuyết chìm quát một tiếng, "Coi trọng rồi, sau này không nên bôi nhọ rồi vấn tâm kích."

Tức Mặc trong lòng thấp thỏm biến mất, hắn rất sợ Tàn Bán Khuyết sẽ đem vấn tâm kích nuốt riêng, ở đem vấn tâm kích ném xuống một khắc kia, Tức Mặc liền hối hận, nhưng giờ phút này nghe được câu này, rốt cục an lòng xuống tới."Tàn sư huynh, nhìn đâu!"

Tư ngọc trên mặt phức tạp nhìn Tức Mặc, chậm rãi quay đầu, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, không tiếng động rù rì, "Tức Mặc, cám ơn ngươi!"

Tàn Bán Khuyết chậm rãi giơ tay lên trong đích vấn tâm kích, hét lớn một tiếng, trên người khí thế quay cuồng , vô số nhè nhẹ từng sợi màu đen linh khí từ trong cơ thể hắn xông ra, đưa từ từ bao vây ở bên trong.

"Đâm!"

Tàn Bán Khuyết hét lớn một tiếng, đột nhiên đem vật cầm trong tay vấn tâm kích đâm ra, một con màu đen Mãnh Hổ từ kích đang lúc lao ra, kia Mãnh

Hổ một đường đấu đá lung tung, mang theo cuồng phong gào thét, một đường gào thét, đánh tới những tu sĩ kia.

"Oanh!"

Liên tiếp kêu rên kêu thảm thiết, cát bay cuồn cuộn, che dấu hết thảy.

"Trảm!"

Tàn Bán Khuyết đem vật cầm trong tay vấn tâm kích quét ngang ra, lại là một cái màu đen Mãnh Hổ chạy như điên ra, cuồn cuộn nổi lên một chuỗi cuồng phong...

...

"Keng!"

Vấn tâm kích từ trên trời giáng xuống, rơi vào Tức Mặc rồi trước người, phát ra một tiếng nhẹ kêu. Tức Mặc ngẩng đầu nhìn đã rời xa dương thế Tàn Bán Khuyết, như có điều suy nghĩ.

Xa xa có tiếng âm truyền đến, "Ngươi là giết người người, có sợ gì sợ."

Tức Mặc sửng sốt, cao giọng hô, "Nửa thiếu sư huynh, Tức Mặc ngu dốt, cũng không rõ!"

Song Tàn Bán Khuyết căn bản cũng không có trả lời Tức Mặc vấn đề, đã rời đi, đi cũng không không câu chấp.

Tư ngọc sắc mặt phức tạp nhìn rời xa Tàn Bán Khuyết, nhẹ nói nói, "Hắn ý là, ở một cuộc không thể tránh khỏi trong chiến đấu, nếu như ngươi sợ, ngươi đã là cái kia bị giết người."

"Ở một cuộc chiến đấu ở bên trong, ngươi có thể trốn bao lâu?"

Tức Mặc như có điều suy nghĩ nhìn tư ngọc, khẽ gật đầu, "Cảm ơn tư ngọc sư tỷ dạy bảo!"

Tư ngọc gật đầu, có chút phiền muộn, bất quá nhưng ngay sau đó vừa khôi phục ma nữ bản tính, hướng Tức Mặc cười hắc hắc, vỗ vỗ Tức Mặc bả vai, "Tiểu Mặc mực, ngươi tựu biết điều một chút đợi ở Tiểu bí cảnh bên ngoài, giết giết tiểu quái, đánh đánh Tiểu Yêu, tăng lên ngươi tác chiến kinh nghiệm là được rồi, đợi đến nửa tháng sau, từ nhỏ bí cảnh trung truyền đưa ra ngoài là tốt rồi."

"Về phần Tiểu bí cảnh vòng trong, ngươi thì không nên đi, đi cũng là đưa đồ ăn, không công đã mất một cái mạng."

"Thực lực của ngươi vẫn còn quá thấp, không nên đi mạo hiểm."

Tức Mặc yên lặng nhìn đuổi theo Tàn Bán Khuyết xa xa rời xa dương thế tư ngọc, như có điều suy nghĩ, Tiểu bí cảnh vòng trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tối nay chuyện có phải hay không cùng Tiểu bí cảnh vòng trong chuyện có liên quan?

Tàn Bán Khuyết cùng tư ngọc tuyệt đối là có tranh giành đối với tính, Tàn Bán Khuyết cái kia cố chấp ngoan nhân, tuyệt đối là vì giết người, mới sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Gió thổi mưa giông trước cơn bão.

Tức Mặc ánh mắt chậm rãi thu hồi, rơi vào một mảnh đống hỗn độn trong hạp cốc. Hai chiêu, Tàn Bán Khuyết chỉ dùng hai chiêu, sẽ giết mười khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ, cộng thêm mười mấy cảnh giới hơi thấp một chút tu sĩ.

Cả cuộc chiến đấu tăng lên, Tàn Bán Khuyết cũng bất quá khó khăn lắm sử dụng bốn chiêu, nhưng suốt giết hết rồi ba mươi mấy cao thủ.

Kia ba mươi mấy người trung tùy tiện lấy ra một người, Tức Mặc liền vô lực ứng đối.

Trong đầu từ từ nhớ lại Tàn Bán Khuyết chiêu thức, trước hai chiêu quá nhanh, chiêu thứ hai hoàn toàn là lấy cậy mạnh ứng đối, Tức Mặc thật sự học không tới cái gì.

Song chiêu thứ ba cùng chiêu thứ tư, tuy chỉ là đơn giản một đâm, chém, nhìn như đơn giản, nhưng giống như là cất dấu cái gì, Tức Mặc minh tư khổ tưởng, nhưng chính là không nghĩ tới.

Chiêu thứ ba cùng chiêu thứ tư Tàn Bán Khuyết cũng vận dụng linh khí, về phần có hay không gia trì đạo pháp, Tức Mặc nhìn chưa ra.

Tức Mặc chậm rãi nhắc tới trên mặt đất vấn tâm kích, nắm kích thân, đem nó giơ lên, nhìn dưới ánh trăng phiếm hàn quang hàn lưỡi dao, Tức Mặc khẽ hai mắt nhắm lại, cẩn thận nhớ lại Tàn Bán Khuyết cuối cùng hai chiêu.

Tức Mặc cho Tàn Bán Khuyết mượn vấn tâm kích, giải quyết xong rồi Tàn Bán Khuyết năm đó tâm nguyện, Tàn Bán Khuyết liền chỉ điểm Tức Mặc hai chiêu. Nhưng này hai chiêu, Tức Mặc có thể hay không lĩnh ngộ, lại chỉ coi như là Tức Mặc vấn đề.

Một chiêu đâm, một chiêu gẩy, rất đơn giản, vừa nhìn tựu rõ ràng, nhưng Tức Mặc nhưng chính là không rõ, nếu như chẳng qua là đơn giản như vậy, có lẽ Tàn Bán Khuyết cũng không mảnh cho dạy cho Tức Mặc.

"Rốt cuộc thiếu cái gì?"

Tức Mặc hai tay lập tức vấn tâm kích, chậm rãi đẩy ra, trong cơ thể linh khí quay cuồng mà lên, bám vào đang hỏi tâm kích trên, cũng là đến kích, liền liền biến thành một đoàn tán vụ tiêu tán rồi.

Tức Mặc thu hồi vấn tâm kích, lần nữa chậm rãi đẩy ra, tốc độ chậm đến giống như ốc sên leo, giống như hãm sâu ứ than.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tức Mặc không biết đẩy ra bao nhiêu kích, cũng không biết thu hồi bao nhiêu lần, vẫn đơn điệu tái diễn này một động tác, giống như nhập ma chướng.

Cánh tay đã nhức mỏi, Tức Mặc mặt không chút thay đổi, như cũ yên lặng đẩy vấn tâm kích, đã sớm đã ước nguyện ban đầu, chẳng qua là tái diễn tính làm một động tác.

Bất tri bất giác, phía chân trời để phát sáng, Đông Phương vẻ tinh dịch cá ửng lên.

Trong hạp cốc sương mù - đặc tiệm lên, trên vách núi cây cối bị sương mù - đặc che dấu, Lộ Châu dính đầy cành lá.

Không biết kia một khắc, một giọt trong suốt trong sáng Lộ Châu từ trên cao rớt xuống, tự hồ chỉ dùng một ít trong nháy mắt, cũng tựa hồ xuyên phá rồi muôn đời, đã trải qua thương hải tang điền.

"Lách tách!"

Kia giọt Lộ Châu rốt cục rụng rơi vào vấn tâm kích trên, ở mũi kích trán phóng ra, rơi tan xương nát thịt.

"Uống....uố...ng!"

Một ít giọt rơi xuống Lộ Châu tựa hồ đánh tỉnh Tức Mặc, Tức Mặc hét lớn một tiếng, trong tay vấn tâm kích đột nhiên đâm ra, một cái mơ hồ Thanh Long bám vào đang hỏi tâm kích trên, giương nanh múa vuốt, mang theo gào thét Long Ngâm, xông phá sương mù - đặc, đụng vào rồi vách núi trên thạch bích.

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc lần nữa chìm quát một tiếng, vấn tâm kích từ trên người xẹt qua, chói mắt bạch quang đem sương mù - đặc trực tiếp họa xuất một đạo trống không mang, Long Ngâm Hổ Khiếu, kinh sợ lòng người.

Chọn, đâm, gẩy, đương, cái móc, nói...

Đơn giản chiêu thức, không có chút nào hoa lệ có thể nói, thậm chí chỉ có thể coi là là đơn giản huy vũ, nhưng tiếng gió gào thét, khí thế Lăng Nhiên.

Tức Mặc trong đầu bỗng nhiên nhớ lại mới vừa tới Tiểu bí cảnh trung, hắn đâm chết cái kia chỉ Ban Lan Cự Hổ, lúc ấy không muốn vô vi, chưa từng có nhiều tự hỏi, chỉ là đơn thuần một kích, không có e ngại, không có nao núng. Chính là một kích, liền đem kia chỉ Ban Lan Cự Hổ giết chết.

Sau lại cùng cái kia mãng xà lúc chiến đấu, mặc dù cuối cùng bị thương, nhưng hắn ở đâm trúng mãng xà bảy tấc một khắc kia, chưa từng có nhiều đích ý nghĩ, chỉ có vậy đơn giản một đâm.

Nhưng là gặp được Trương Tiểu Cường, gặp được Kim sư huynh mấy người, Tức Mặc chẳng qua là trống rỗng Koichi chiêu, liền liền xoay người chạy trốn, căn bản không dám ứng chiến.

Tàn Bán Khuyết tối hôm qua bốn chiêu giết chết tam người tu sĩ, khí thế mênh mông cuồn cuộn, một đường không trở ngại.

Các loại tàn toái hình ảnh rối rít sắp tới mực trong đầu xẹt qua, đan vào thành một mảnh, tạo thành một bộ khổng lồ bức họa.

Tức Mặc chậm rãi thu hồi vấn tâm kích, khoanh tay mà đứng, một cổ nhàn nhạt thư sướng xẹt qua đáy lòng, trong đầu một mảnh không minh.

Giờ khắc này, Tức Mặc ngộ rồi.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Làm đến nơi đến chốn

Tàn Bán Khuyết muốn Tức Mặc rất đơn giản, hơn nữa tư ngọc cũng đã cho Tức Mặc lập lại một lần, song Tức Mặc nhưng lâm vào một suy nghĩ chỗ nhầm lẫn, tự mình đem tự mình nói dối rồi.

Kia giọt rơi xuống ở kích đang lúc Lộ Châu đánh tỉnh Tức Mặc, cũng cạy mở rồi Tức Mặc suy nghĩ nguồn suối.

Kia đơn giản chính là chín chữ: ý chí chiến đấu, không sợ sinh tử.

Một viên không sợ hãi, dám đánh dám liều đích tâm, một viên kiên quyết tâm, một viên tất thắng tâm.

Lộ Châu té xuống, rơi nát bấy, là bởi vì nó không có sợ hãi, dũng cảm tiến tới, chỉ sợ cuối cùng rơi tan xương nát thịt, cũng không sợ hãi.

Tức Mặc một chiêu giết chết sặc sỡ Đại Hổ, một chiêu đâm trúng Cự Mãng bảy tấc. Cũng là không sợ hãi.

Tức Mặc ngày đó ở giới luật trong điện đánh Kiếm Vô Song cũng là như vậy, Tức Mặc không có sợ hãi, cộng thêm thừa dịp Kiếm Vô Song không có chú ý, đánh lén xây công.

Song thấy Trương Tiểu Cường, Tức Mặc cho là mình người bị thương nặng, trong lòng khiếp đảm, liền không dám ứng chiến. Gặp lại đến Kim sư huynh ba người, cũng là bởi vì Kim sư huynh là khải huyền tứ trọng thiên cao thủ mà không dám ứng chiến.

Tức Mặc hiểu .

Không phải nói muốn man đánh man hợp lại, không để ý chết sống, mà là nếu dám ứng chiến, không thể không chiến trước e sợ.

Không thể còn không có trên đoạn đầu đài, liền cho mình phán quyết tử hình.

Tức Mặc một tiếng huýt sáo , hù dọa vô số phi điểu. Trong tay của hắn nắm vấn tâm kích, khiêu vũ lên một mảnh kích hoa, sương mù - đặc trực tiếp bị kích Phong quấy thành một đoàn đay rối, rối rít tiêu tán.

Hồi lâu sau, Tức Mặc thu kích dựng đứng, khẽ thở dốc.

Mặt trời đã thăng chức, sương mù - đặc từ từ tiêu tán, lộ ra chiến hậu một mảnh kia đống hỗn độn khe sâu.

Trong cốc thi thể tung hoành, máu tươi khắp nơi.

Những người đó thi thể đã bị Tàn Bán Khuyết bốn chiêu phá hủy bất thành nhân dạng, khó có thể phân biệt.

Nhìn những thứ kia người bị chết, Tức Mặc lần nữa cảm thấy tánh mạng yếu ớt, bất quá đây không phải là đả thương xuân thu buồn. Tức Mặc giờ phút này chỉ có một ý niệm trong đầu, trở nên mạnh mẻ, chỉ có thực lực mạnh rồi, mới có thể chúa tể vận mệnh của mình. Nếu không cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Tức Mặc không có đi chôn những thứ kia thi thể, cho dù chôn, cuối cùng còn không phải là nếu bị dã thú bào ra ăn hết.

Tức Mặc không có giết người quá, thậm chí ở vào tiểu bí cảnh trước ngay cả con kiến cũng không có nhiều giết chết mấy cái, hắn không biết người nào đáng chết, chẳng qua là hiện tại, có lẽ hiểu .

Trên đời rất đúng đúng sai sai bất quá là tương đối mà nói, từng cái đều có hắn tự thân cân nhắc chừng mực, cái gọi là tuyệt đối thiện ác, căn bản là không tồn tại.

Tức Mặc dẫn mạnh mẽ nện bước, kiên định rời đi khe sâu, không tái sử dụng đạo pháp, mà là bằng vào tự thân năng lực, trui luyện bản thể.

Tư ngọc cảnh cáo như cũ sắp tới mực trong đầu quanh quẩn, mặc dù rất muốn biết tiểu bí cảnh vòng trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng Tức Mặc vẫn có tự biết rõ, lấy hắn khải huyền nhị trọng ngày đích thực lực, đi vào cũng là không công chịu chết.

Tiến vào tiểu bí cảnh chính là vì lịch lãm, làm đến nơi đến chốn, mới có thể đạt tới lịch lãm hiệu quả.

Lại là nửa ngày đi qua, hết thảy coi như bình tĩnh, Tức Mặc bị cho là tinh chuẩn, một mực tiểu bí cảnh bên ngoài du đãng, chém giết chút ít thực lực thấp kém hung thú, huấn luyện kinh nghiệm chiến đấu của mình.

Thảo dược cũng là thái rất nhiều, bất quá phần lớn là chút ít bình thường hóa sắc, không đáng giá nhắc tới.

Tức Mặc cũng không nổi giận, không làm quá nhiều cưỡng cầu, như cũ là giết chút ít thực lực thấp kém hung thú, lấy được chút ít dược thảo.

Hoảng hốt ba ngày đã qua, Tức Mặc không có gặp lại gặp một lần bóng người, bất quá thực lực cũng là tăng lên rất nhiều.

Đối với vấn tâm kích ứng dụng chính là đơn giản đâm, gẩy, ngăn chặn, cái móc, chọn... Tức Mặc đã dùng là thuận buồm xuôi gió, hơn nữa cũng có thể đem đạo pháp ứng dụng ở trong công kích.

Lại là ba ngày đi qua, Tức Mặc gặp một con yêu, tựa như người phi nhân, cũng hung thú, trường nhân thân, mang theo thú tính, cầm lấy vũ khí. Thực lực siêu cường, có khải huyền tam trọng ngày đích thực lực, nhìn thấy Tức Mặc liền không để ý chết sống nhào tới, thề phải đem Tức Mặc giết chết. Tức Mặc tới du đấu hồi lâu, đem đánh bại đánh chết.

Từ nay về sau nửa ngày, Tức Mặc lại là chọn chết tam chỉ khải huyền nhị trọng ngày đích Tiểu Yêu, một con khải huyền tam trọng ngày đích Thụ Yêu, còn có một chỉ khải huyền tứ trọng thiên cẩu yêu.

Cùng con chó kia yêu đánh một trận, Tức Mặc thẳng đón bị trọng thương, bằng vào một cổ buồn bực sức lực, mượn « Tàng Đế Kinh » siêu cường khôi phục năng lực, Tức Mặc dám đem kia con chó yêu tha chết.

Từ nay về sau lại bị mấy cái khải huyền nhị trọng ngày đích Tiểu Yêu một đường đuổi theo, Tức Mặc cảm thấy xui, có nhiều hổ xuống đồng bằng bị chó khinh cảm giác, cuối cùng núp ở một viên đại thụ trên, mới đưa kia mấy cái Tiểu Yêu bỏ rơi.

...

Tức Mặc khẽ mở mắt, một đạo mịt mờ lệ quang hiện lên, cuối cùng « Tàng Đế Kinh » vận chuyển, thu hồi phong mang.

Gần bảy ngày lịch lãm, Tức Mặc thực lực có biến hóa nghiêng trời lệch đất, giờ phút này mặc dù hay là khải huyền nhị trọng thiên, nhưng đã mơ hồ có thăng vào khải huyền tam trọng ngày đích khuynh hướng.

Gần bảy ngày tôi luyện, Tức Mặc đã mài đi phần lớn ngây thơ, tăng thêm rất nhiều chững chạc hơi thở.

Hiện tại Tức Mặc có thể tự tin nói, gặp lại thấy Trương Tiểu Cường, Kiếm Vô Song chi lưu, bất quá là một phen triền đấu, cuối cùng nhất định sẽ đưa bọn họ đánh bại.

Về phần kia Kim sư huynh, Tức Mặc cũng dám cùng hắn cứng rắn hám mà không rơi vào thế hạ phong, thậm chí đánh bại cũng không là không thể nào.

Tức Mặc này bảy ngày, chạy trối chết đạo pháp càng thêm tinh tiến, phòng ngự cùng công kích đạo pháp lại càng tiến triển cực nhanh.

Bất quá ở hai ngày này luân phiên chém giết yêu tộc, Tức Mặc cũng là nhiều rất nhiều nghi ngờ.

Tức Mặc cũng không thí giết, có thể nói chỉ cần là có thể không giết, Tức Mặc tuyệt sẽ không đem đối phương giết chết, nhưng là mấy ngày nay giết chết yêu tộc, cũng là để cho Tức Mặc không thể không giết.

Những thứ kia yêu tộc nhìn thấy Tức Mặc, liền giống như là ngửi thấy mùi mèo, căn bản là không nên tánh mạng, cậy mạnh vô lý, thề phải Tức Mặc tánh mạng, Tức Mặc cũng là không thể làm gì.

"Quá kỳ quái, ta cũng không có trêu chọc bọn hắn, bọn họ tại sao muốn tới ta cùng với tử địa."

Tức Mặc nhẹ giọng rù rì, hắn tin tưởng mọi việc đều có nhân quả, nếu có kết xuất cái này quả, kia liền có kết quả bởi vì.

Tức Mặc tung người từ đại thụ trên nhảy xuống, đánh giá bốn phía. Nơi này là một khổng lồ khe sâu, trong cốc màu xanh hoa cỏ khắp nơi, bó hoa tươi phân đắc ý, lục thụ thành ấm - sống già thành đại ca, ôm trong ngực thô đại thụ chỗ nào cũng có, tráng kiện tựa như Cầu Long.

Sơn cốc hai bên thế núi hiểm trở, bất quá trên vách núi nhưng dài khắp không biết tên cây nhỏ, những thứ kia cây nhỏ cứng cáp có lực, phong cách cổ dạt dào, hẳn là kinh nghiệm trăm năm tang thương, là chút ít chưa trưởng thành cây cối.

Ban đêm trời chiều tà chiếu vào trên vách núi, bỏ ra một mảnh quang mang màu vàng, mang theo vài phần điềm tĩnh, cuồng dã cùng ôn nhu cùng tồn tại, càng thêm giàu có mỹ cảm.

"Lại là một ngày trôi qua!"

Tức Mặc cảm khái, bảy ngày, một đường đả đả sát sát, bị thương liền tựu đi núp tu luyện khôi phục, thời gian cũng trôi qua rất nhanh, căn bản cũng không có bao nhiêu cảm giác. Chân chính thời gian qua nhanh.

Tức Mặc thu hồi tâm thần, hướng khe sâu đi tới, "Ban đêm lại tới nữa , tìm một chỗ nghỉ ngơi."

Tức Mặc không dám trốn trên tàng cây, buổi tối Tùng Lâm quá mức nguy hiểm, Tức Mặc còn thì thích núp ở sơn động hang đá, có cảm giác an toàn.

Hắn dọc theo khe sâu một đường đi về phía trước, trong cốc có con tiểu đạo, Tức Mặc âm thầm kinh ngạc, nghĩ thầm đạo trong cốc chẳng lẽ còn có người nhà.

Rơi xuống vách núi mặt trời lẫn mất luôn là nhanh như vậy, bất quá nửa canh giờ, mặt trời liền hoàn toàn rơi xuống, trong sơn cốc nhất thời một mảnh mờ mờ.

Này mờ mờ tới quá đột ngột, trong cốc trong nháy mắt liền ám chìm xuống, cũng nhiều thiếu Tức Mặc đã là khải huyền nhị trọng ngày đích tu sĩ, ban đêm thị vật, miễn cưỡng còn có thể làm được.

Tức Mặc dọc theo tiểu đạo, một đường đi về phía trước, không cần thiết chốc lát, liền sẽ đến một mảnh rộng rãi đều bá, bá trung hiện đầy giá gỗ, trên giá gỗ là rất nhiều dã thú thi thể, da thú. Có chút thi thể như cũ tiên máu chảy đầm đìa, có chút đã khô quắt.

Bá bên trong mùi máu tươi rất nồng nặng, che dấu rất nhiều vốn là hơi thở, Tức Mặc chân mày hơi nhíu lại, cẩn thận đem thân thể che dấu, từ từ hướng trung tâm tới gần.

Nơi này không là một thiện địa, Tức Mặc trong lòng khẽ trầm trọng , bảy ngày tới sinh tử lịch lãm, để cho hắn nhạy cảm nhận thấy được, đây là một tấm giết người đất.

Song Tức Mặc không có sợ hãi, không phải nói Tức Mặc không biết sống chết, biết rõ núi có hổ, nghiêng về Hổ Sơn Được. Mà là Tức Mặc trải qua bảy ngày lịch lãm, đã đối với mình thân tràn đầy tự tin.

Chung quanh trực tiếp lâm vào một mảnh đen nhánh, bóng đêm phủ xuống. Tức Mặc ngẩng đầu nhìn bầu trời, biết khoảng cách ánh trăng treo lên còn muốn chút thời gian.

Tay phải nắm chặc vấn tâm kích, tay trái bấm một đạo pháp, Tức Mặc lặng lẽ nhích tới gần bá trung tâm, đột nhiên mà ở trong đó trừ những thứ kia khổng lồ giá gỗ cùng với dã thú thi thể da lông, liền nên cái gì cũng không có.

Tức Mặc hơi sửng sờ, cùng tưởng tượng có chút khác biệt.

Một trận rất nhỏ nói chuyện với nhau thanh dần dần từ xa phương truyền đến, là chút ít nữ nhân thanh âm. Tức Mặc trong lòng một bữa, tung mình nhảy đến một cỗ thi thể trên, cúi người ba xuống, hướng thanh âm nơi phát ra ngưng mắt tránh đi.

Song này vẫn chưa xong, càng ngày càng nhiều thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, đa số cũng là nữ nhân thanh âm, nam nhân thanh âm rất ít.

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, người thiện hay ác khó có thể phân biệt, nhưng mình một ngoại nhân đột nhiên xuất hiện ở nơi này, bị phát hiện sau thế tất có dẫn phát một cuộc phân tranh.

Thậm chí có thể sẽ lưỡi đao gặp nhau, cũng là chút ít nữ nhân, Tức Mặc thật đúng là hạ thủ không được.

Này tiểu bí cảnh trung từng bước nguy cơ, Tức Mặc phải thật cẩn thận.

Lẳng lặng gục ở kia cụ như ngọn núi trên thi thể, Tức Mặc mặc niệm « Tàng Đế Kinh » , « Tàng Đế Kinh » trong có gọi là, tên là "Yểm Tức Quyết" đạo pháp, này che tức thuật có thể sánh bằng lão Mạc dạy đích những thứ kia ngay cả tên cũng gọi không hơn đơn giản nói pháp mạnh quá nhiều.

« Tàng Đế Kinh » ghi lại, Yểm Tức Quyết tu luyện đến đại thành, có thể tránh thoát thiên đạo dò xét, về phần có phải hay không, Tức Mặc không thể nào dọ thám biết. Hắn bây giờ đối với cho Yểm Tức Quyết nắm trong tay ngay cả nhập môn cũng không tính là.

Này Yểm Tức Quyết bất quá là ba ngày trước Tức Mặc tu luyện « Tàng Đế Kinh » , tình cờ phát hiện một rất thực dụng đạo pháp.

« Tàng Đế Kinh » nửa đường pháp ngàn vạn, Tức Mặc sao có thể nhất nhất dò xét, trừ lần đó ra, lấy Tức Mặc khải huyền nhị trọng ngày đích thực lực có thể tu luyện đạo pháp cũng chỉ có thể dùng ít lại càng ít để hình dung.

Bất quá này Yểm Tức Quyết nhưng vừa vặn áp dụng, hơn nữa tu luyện còn không có cảnh giới trên yêu cầu, nói cách khác, khải huyền nhất trọng ngày đích tu sĩ cũng có thể tu luyện.

Trừ lần đó ra, Tức Mặc còn phát giác một "Chạy trối chết dùng là đạo pháp", gọi là, tên là "Chỉ Xích Thiên Nhai", cùng Yểm Tức Quyết không sai biệt lắm, theo Tàng Đế Kinh ghi lại, tu luyện đến đại thành, kéo dài qua Tinh Hà, không nói chơi.

Chỉ tiếc Tức Mặc đối với Chỉ Xích Thiên Nhai nắm trong tay, còn xa xa không kịp Yểm Tức Quyết.

Tức Mặc mặc niệm Yểm Tức Quyết, khí tức trên thân từ từ biến mất, liền hô hút cũng tựa hồ ngừng lại. Yểm Tức Quyết chút thành tựu là không phát ra hơi thở, có thể tránh né so sánh với bản thân cảnh giới lớp mười đại cấp tu sĩ dò xét, mà giờ khắc này Tức Mặc cách chút thành tựu còn rất xa.

Tức Mặc nhỏ giọng gục ở cỗ thi thể kia trên, thu lại hơi thở.

Những nữ nhân kia thanh âm càng ngày càng gần, Tức Mặc dùng hết mục lực hướng những người đó nhìn lại, mặt liền biến sắc, những thứ kia cái bổn tựu không phải là người nào.

Là yêu!

Tức Mặc lại xông vào một yêu tộc tụ tập!

Những thứ kia nữ yêu đem khoác lên trên giá gỗ thi thể vô số cỗ nhận lấy, đem rồi trở về. Thì ra là những thi thể này là những thứ kia yêu tộc phơi nắng.

Thanh âm càng ngày càng gần, Tức Mặc không dám di động chút nào, lo lắng khiến cho những thứ kia yêu chú ý. Song cuối cùng là nhất có ba nữ yêu chậm rãi dừng ở Tức Mặc nằm úp sấp dưới thi thể, thấp giọng nói chuyện với nhau.

Mấy hơi sau khi, tam chỉ nữ yêu đưa tay khoác lên trên thi thể...

Cỗ thi thể kia khẽ đung đưa...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Yêu tộc mật địa

Tức Mặc mượn bóng đêm che dấu, thật chặc dán tại cỗ thi thể kia trên lưng, điên cuồng dùng Yểm Tức Quyết thu liễm trên người tản mát ra đi hơi thở.

Kia tam chỉ nữ yêu thực lực bất quá là ở vào phàm tiên có khác, dựa vào yêu thân ưu thế, mới có thể lực lớn vô cùng, nâng lên này cái cự đại thi thể. Cho nên Tức Mặc chỉ cần cẩn thận, hẳn là có thể bảo đảm không bị này tam chỉ nữ yêu phát giác.

Tam chỉ nữ yêu mang kia khổng lồ thi thể một đường vui vẻ sàng sàng, chiến chiến nguy nguy, Tức Mặc dán tại thi thể mặt ngoài, ngưng mắt nhìn đi qua đường, đem nó yên lặng ghi tạc chú ý đáy.

Xóc nảy đi về phía trước rồi đại khái nửa khắc đồng hồ, tam chỉ nữ yêu mới mang này là khổng lồ thi thể đi tới một thạch động bên cạnh.

Trong thạch động đèn dầu sáng rỡ, tựa như ban ngày.

Tức Mặc trong lòng so đo, biết vào sơn động, không có bóng đêm che dấu, chỉ sợ là sẽ bị những thứ này nữ yêu phát giác, liền nhìn đúng cơ hội, bắt được trên đầu một cây nhánh cây, nhỏ giọng ba lên ngọn cây.

Kia mang thi thể tam chỉ nữ yêu trong có một yêu nhẹ nói nói, "Các ngươi có hay không cảm thấy tế phẩm nhẹ một chút?"

Có một yêu gật đầu, "Ân, không tệ."

Mới vừa leo lên nhánh cây Tức Mặc nghe vậy một lảo đảo, thiếu chút nữa từ trên cây rớt xuống, này chết tiệt nữ yêu, cảm giác làm sao nhạy cảm như vậy.

"Người nào!" Một con nữ yêu cảnh giác nhìn bốn phía, giận dữ mắng mỏ một tiếng. Tức Mặc vội vàng dán tại trên cây khô, không dám tái phát ra cái gì tiếng vang.

Những thứ này nữ yêu cảm giác quá bén nhạy rồi, bất quá vẫn là phàm tiên có khác thực lực, lại có thể dễ dàng phát giác Tức Mặc làm ra rất nhỏ tiếng động.

Dừng mấy hơi, tam chỉ nữ yêu thấy chung quanh một mảnh an tĩnh, có một yêu liền lên tiếng nói, "Tiểu Thanh, ngươi quá ngạc nhiên rồi. Chúng ta hay là nhanh lên một chút đem tế phẩm đưa đến từ Vương động sao! Nếu không trưởng lão sốt ruột chờ rồi, lại muốn nổi giận."

Được kêu là Tiểu Thanh nữ yêu gật đầu, "Ân, là ta quá khẩn trương. Bất quá trưởng lão không có ở đây từ Vương động a!"

"Tại sao vậy chứ?" Lúc trước lên tiếng cái kia nữ yêu đón nói hỏi.

"Bên trong tộc hôm nay vừa có thật nhiều binh sĩ chết trận, ngay cả chó tướng quân hôm nay cũng bị một người áo xanh loại chém giết."

Được kêu là Tiểu Thanh phẫn hận thán thanh nói, "Những nhân kia quá ghê tởm, hàng năm cũng muốn đi vào tàn hại chúng ta đồng tộc."

"Cho nên, chúng ta mới..."

"Im miệng!" Một ... khác chỉ nữ yêu chìm quát một tiếng, cắt đứt kia hai con nữ yêu nói chuyện với nhau.

Kia hai con nữ yêu tựa hồ cũng ý thức được của mình lỡ lời, vội vàng câm miệng không nói.

Người nữ kia yêu lần nữa trầm giọng nói, "Bên trong tộc chuyện vật không phải chúng ta có thể thảo luận, cẩn thận họa là từ ở miệng mà ra."

"Chúng ta chỉ cần vĩnh viễn nhớ kỹ, những thứ kia anh linh cũng là vì chúng ta có thể hạnh phúc dẹp yên cuộc sống, mới có thể hy sinh."

"Trưởng lão hôm nay muốn tế điện những thứ này anh linh, hi vọng những thứ kia anh linh có thể phù hộ tộc ta."

"Không nói những thứ này, chúng ta vội vàng đem tế phẩm mang lên từ Vương động sao! Không nên lầm canh giờ."

Khác hai con nữ yêu gật đầu, tỏ vẻ hiểu. Tam yêu vội vã mang cỗ thi thể kia hướng cái sơn động kia đi tới.

Nhìn kia tam chỉ nữ yêu rốt cục vào sơn động, Tức Mặc mới vừa vội vàng bò đến trên cây khô, an ổn ngồi xuống. Cẩn thận nhớ lại kia tam chỉ nữ yêu rất đúng nói, Tức Mặc nghi ngờ không giải thích được.

"Cái gọi là chó tướng quân, sẽ không phải là ta hôm nay chém giết cái kia con chó yêu sao! Kia người áo xanh loại chính là ta rồi."

Tức Mặc cẩn thận suy tư, tế điện anh linh, ghê tởm đích nhân loại, vì bên trong tộc dẹp yên...

Đáng tiếc kia hai con nữ yêu nói chuyện với nhau bị một ... khác chỉ nữ yêu sinh sôi cắt đứt, nếu không Tức Mặc có thể còn có thể nghe được càng nhiều là may mắn bí.

Bây giờ nghe rồi một nửa, Tức Mặc ngược lại càng thêm nghi ngờ, loài người hàng năm tiến vào nơi này, liền chính là chỉ Vong Trần Tông đệ tử tiến vào tiểu bí cảnh? Hay là nói là Vong Trần Tông đệ tử tiến vào cái này yêu tộc tụ tập sơn cốc?

Còn có nói rất nhiều binh sĩ chết trận, chẳng lẽ chính là giống như Tức Mặc giết chết cái kia chút ít yêu, chẳng qua là những thứ kia yêu không phân tốt xấu, nhìn thấy Tức Mặc liền không để ý chết sống công kích, man không nói đạo lý, thề phải giết chết Tức Mặc, Tức Mặc cũng là bất đắc dĩ, mới ra tay đánh chết.

Chẳng lẽ là tiến vào tiểu bí cảnh trong đích đệ tử đại lượng săn giết yêu tộc, mới đưa đến những thứ này yêu tộc luống cuống bất an, gặp người không hỏi xanh đỏ đen trắng, liền muốn đánh chết?

Tức Mặc càng thêm nghi ngờ.

Kia tam chỉ nữ yêu vào sơn động đi vội vã, trở lại cũng vội vã.

Bất quá non nửa khắc, tam chỉ nữ yêu liền vội vã từ trong sơn động đi ra ngoài.

Có chỉ nữ yêu may mắn nói, "Thật trưởng lão không có ở đây, ngay cả thủ vệ từ Vương động thị vệ cũng không ở, nếu không chúng ta hôm nay vừa không thể thiếu một bữa chửi mắng."

Một ... khác chỉ nữ yêu nói, "Không nên nói nữa, chúng ta hay là nhanh lên một chút trở về đi thôi, thời gian dài đợi ở từ Vương động cũng là sẽ bị trưởng lão mắng."

"Ân!"

Tam chỉ nữ yêu vội vã từ lúc mực đợi dưới tàng cây đi ngang qua, kia chỉ gọi Tiểu Thanh nữ yêu hơi nghi ngờ liếc nhìn Tức Mặc đợi đại thụ, bất quá lại bị hai người đồng bạn thúc dục vội vã rời đi.

Đợi đến tam yêu xa rời đi xa, Tức Mặc mới từ trên cây nhảy xuống, "Động này trung không ai, không bằng vào xem một chút."

Tức Mặc nghi ngờ nhiều quá, không khỏi đối với này "Từ Vương động" sinh sôi rồi hứng thú.

Trong tay của hắn nắm vấn tâm kích, thật cẩn thận hướng từ Vương động tới gần, kia từ Vương trong động một mảnh sáng ngời, bày đầy các loại tế phẩm.

Có khổng lồ dã thú thi thể, còn có thật nhiều tinh mỹ quả sơ, mùi thơm mê người, nhìn Tức Mặc nước miếng bốn phía, bất quá Tức Mặc hay là biết nặng nhẹ, không dám làm loạn.

Trong động hiện đầy ánh đèn, là dùng một chút không biết tên nhiên liệu, những thứ kia ánh đèn trên cũng không có khắc đạo súc tích.

Cũng là, Tức Mặc căn cứ lão Mạc đề kỳ suy tư, này tiểu bí cảnh đối với tu sĩ thực lực yêu cầu quá cao, một khi thực lực đạt tới thiên xin cảnh, thì có thể dẫn phát bí cảnh sụp đổ.

Song nhiều năm như vậy đã tới, tiểu bí cảnh như cũ không có sụp xuống, chỉ có thể chứng minh này tiểu bí cảnh trung không có sẽ vượt qua thiên xin cảnh đại yêu tồn tại, cũng hoặc là có lớn như vậy yêu, nhưng còn đang đau khổ áp chế cảnh giới, không dám bộc phát ra thiên xin cảnh thực lực.

Bất quá đây chỉ là Tức Mặc phỏng đoán, không biết tình huống thật như thế nào.

Đối với tiểu bí cảnh ngoài đích nhân loại mà nói, tiểu bí cảnh trong đích yêu tộc bất quá là chút ít còn không có sông tan băng man di, văn hóa nông cạn, sử dụng đạo pháp cũng thấp kém không chịu nổi, làm sao có thể đem đạo súc tích khắc vào ánh đèn trên. Mà sự thật cũng là như thế.

Từ Vương động rất dài, Tức Mặc nắm chặc vấn tâm kích thật cẩn thận đi về phía trước rồi Tiểu nửa khắc đồng hồ, còn chưa đi tới cuối.

Bất quá trừ cửa động mở rất nhiều tế phẩm ra, động chỗ sâu cũng là rất sạch sẻ trống trải. Vô số khổng lồ ánh đèn chiếu sáng sơn động, khiến cho này sơn động sáng như ban ngày.

Tức Mặc vừa đi chỉ chốc lát, sơn động lại đột nhiên phân ra ngã ba, ngã ba hai bên đường cũng hiện đầy ánh đèn, tựu điểm này mà nói, khác biệt cũng không lớn.

Bất quá một ở chỗ rẽ bày một con màu đen Cự Lang pho tượng, kia Cự Lang hai chân chấm, song trảo án lấy một cái cự đại Lang Nha bổng, người đứng thẳng dựng lên, trên người sói mao (lông) đứng vững, uy phong lẫm lẫm.

Một ... khác con chỗ rẽ tương đối vị trí, nhưng bày một con khổng lồ Ô Nha, kia Ô Nha ngẩng đầu ưỡn ngực, hai cánh khẽ nhếch, trong mắt lóe giảo hoạt, một thân đen nhánh vũ mao giống như sắt cứng, thật chặc dán ở trên người.

Tức Mặc yên lặng nhìn chăm chú vào hai người này pho tượng, có chút do dự không biết rốt cuộc nên đi bên kia, do dự một chút, Tức Mặc trong lòng một vượt qua, hướng kia Cự Lang phương hướng đi tới.

Kia chỉ Ô Nha ánh mắt quá giảo hoạt rồi, Tức Mặc nhìn có khí phách cảm giác không rét mà run. Mà kia Cự Lang mặc dù nhìn uy phong lẫm lẫm, Tức Mặc phản mà không có bao nhiêu sợ.

Dọc theo có Cự Lang pho tượng cái kia cái ngã ba đi chỉ chốc lát, Tức Mặc lại tới đến một đường rẽ, không khỏi khẽ nhíu chân mày.

Đường rẽ hai bên theo thứ tự là một con Cự Lang, một con quạ, cùng thứ nhất chỗ rẽ nơi điêu giống như độc nhất vô nhị, ngay cả kia Ô Nha ánh mắt cũng là một loại cảm giác.

Tức Mặc cau mày, lần nữa hướng có Cự Lang pho tượng đường rẽ đi tới, song không lâu sau, Tức Mặc sắc mặt liền thay đổi.

Vừa là một đường rẽ.

Tức Mặc không do dự, như cũ hướng có Cự Lang pho tượng chính là cái kia đường rẽ đi tới, không lâu sau, lại là đường rẽ.

Lần này Tức Mặc chậm rãi nghỉ chân , sắc mặt trở nên có chút âm trầm, là sơn động vẫn như vậy dọc theo người dưới đi, hay là hắn lạc đường.

Tức Mặc nhìn kỹ chỗ đường rẽ, đem chỗ đường rẽ mỗi một chỗ đặc thù cũng rõ ràng nhớ kỹ, lại dùng vấn tâm kích ở đây Cự Lang pho tượng trên làm một mịt mờ dấu hiệu.

Như cũ hướng có Cự Lang pho tượng cái kia cái ngã ba đi tới, không lâu sau, quả nhiên vừa là một đường rẽ, Tức Mặc cau mày cẩn thận đem điều này đường rẽ cùng trên một đường rẽ làm tương đối, hai đường rẽ cũng không giống với, Tức Mặc vội vã đi tới kia Cự Lang pho tượng bên cạnh, cũng không có làm ấn ký.

Tức Mặc nhíu lại lông mày chậm rãi thư mở, "Xem ra ta vẫn là tại triều động chỗ sâu đi tới, cũng không có lạc đường."

Tức Mặc cẩn thận suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định như cũ dọc theo có Cự Lang pho tượng chính là cái kia đường rẽ đi về phía trước.

Vừa vòng vo bốn năm đường rẽ, Tức Mặc lần nữa đi tới một đường rẽ bên cạnh, bổn không có bao nhiêu để ý, nhưng là đi ngang qua kia Cự Lang pho tượng, Tức Mặc ánh mắt cũng là ngưng tụ, sắc mặt trở nên rất khó coi.

"Làm sao có thể, lại lạc đường, nhưng là ta vẫn án lấy thẳng tắp đi, có nên không nhiễu trở lại mới đúng."

Nhưng là kia Cự Lang pho tượng trên mịt mờ dấu hiệu nhưng thật sự rõ ràng nhắc nhở Tức Mặc, hắn quả thật lạc đường.

Tức Mặc vội vã quay đầu lại, đây là Tức Mặc tiến vào nầy sơn động sau lần đầu tiên quay đầu lại, song không nhìn còn thôi, quay đầu xem, Tức Mặc sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm.

"Làm sao có thể!"

Tức Mặc chậm rãi cắn ra mấy chữ mắt, sắc mặt khó coi ngó chừng đi qua đường.

Phía sau là vô số đường rẽ, mỗi cái ngã ba cũng không biết thông tới đâu, mà mỗi cái ngã ba vừa chia ra làm hai, ở tách ra hai chỗ đường rẽ trên chia ra để một con Cự Lang pho tượng, một con quạ pho tượng.

Màu đen Cự Lang pho tượng hai chân chấm, song trảo án lấy một cái cự đại Lang Nha bổng, người đứng thẳng dựng lên, trên người sói mao (lông) đứng vững, uy phong lẫm lẫm.

Mà ở một ... khác con chỗ rẽ tương đối vị trí, một con khổng lồ Ô Nha ngẩng đầu ưỡn ngực, hai cánh khẽ nhếch, trong mắt lóe giảo hoạt, một thân đen nhánh vũ mao giống như sắt cứng, thật chặc dán ở trên người.

Trong động ánh đèn lóe lên, không ngừng nhảy dắt, chiếu sáng Tức Mặc càng ngày càng khó coi mặt.

Tức Mặc từ từ nắm chặc trong tay vấn tâm kích, yên lặng nhìn chăm chú vào chi chít đường rẽ.

Mỗi một cái ngã ba trung cũng đèn dầu sáng rỡ, giống như ban ngày, nhưng xa xưa sâu xa, không biết cuối cùng thông hướng rồi nơi nào...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Thân rơi biển máu

Tức Mặc nhìn vô số đường rẽ, đột nhiên cảm thấy đầu váng mắt hoa, tựa hồ thiên địa ở nơi này trong nháy mắt đang không ngừng toàn chuyển.

Tức Mặc dùng Vấn Tâm Kích chống đỡ trên mặt đất, hồi lâu sau, kia đầu váng mắt hoa cảm giác mới biến mất không thấy gì nữa, hắn vỗ vỗ mê muội đại não, há mồm ngụm lớn hô hấp lấy, nhìn trước mắt Ô Nha pho tượng, không khỏi cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Đôi tròng mắt kia thật là đáng sợ, lại đem Tức Mặc thật sâu hút vào ảo cảnh, nếu như không phải là ở thời khắc mấu chốt Tức Mặc trong cơ thể « Tàng Đế Kinh » đột nhiên từ phát vận chuyển lại, đem Tức Mặc tỉnh lại, có lẽ Tức Mặc có một mực cái kia không biết thủy chung ảo cảnh trung lún xuống đi xuống.

Pho tượng này sở điêu Ô Nha tuyệt đối là cường giả, chỉ dựa vào một pho tượng là có thể mê hoặc Tức Mặc, để cho Tức Mặc lâm vào ảo cảnh, chớ để nói là kia người thật rồi.

"Chẳng lẽ này Ô Nha là một thiên xin cảnh cường giả?"

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn về phía kia chỉ Cự Lang pho tượng, kia Cự Lang có thể cùng này chỉ Ô Nha tương đối mà đứng, hiển nhiên cũng là một cường giả, hơn nữa sẽ không so với kia Ô Nha yếu hơn bao nhiêu.

Tức Mặc đắc ánh mắt chậm rãi từ Cự Lang pho tượng trên xẹt qua, ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, trong lòng xẹt qua một đạo nồng đậm là không yên tĩnh, "Đáng chết, tại sao có thể như vậy? Đây rốt cuộc là ảo cảnh, hay là thực tế."

Tức Mặc lăng lăng nhìn kia Cự Lang pho tượng trên bí ẩn vết cắt, thời khắc đó vết cùng Tức Mặc trong trí nhớ ấn ký quá ổn hợp rồi.

Tức Mặc trong lòng cuồn cuộn, "Tại sao có thể như vậy?"

Loáng thoáng tiếng huyên náo trong lúc bất chợt đánh vỡ Tức Mặc trầm tư, Tức Mặc cẩn thận nghe qua, lại phát hiện là từ Vương trong động chẳng biết lúc nào tới rất nhiều yêu tộc.

"Mau, nhanh lên một chút, . . . Nhanh lên một chút ai về chỗ nấy!"

"Còn có một canh giờ liền muốn tế điện anh linh, trưởng lão lập tức sẽ phải tới. Đây là ta tộc đại sự, tuyệt đối không thể có bất kỳ sơ xuất."

"Hiểu!"

"Mấy người các ngươi, đem đồ để ở bên kia."

"Mấy người các ngươi, kiểm tra từ Vương động, nhìn có cái gì không bỏ sót."

Theo cho dù là liên tiếp hỗn loạn tiếng bước chân, có yêu hướng Tức Mặc nơi này đi tới, hơn nữa nghe tiếng bước chân còn không chỉ một chỉ yêu.

Tức Mặc trong lòng ngưng tụ, thầm kêu không tốt, giờ phút này tuyệt không có thể cùng những thứ kia yêu phát sinh xung đột, nếu không Tức Mặc liền chỉ có thể vĩnh viễn lưu lại nơi này từ Vương trong động rồi.

Tức Mặc chung quanh quét nhìn, thật sự là không có chỗ ẩn thân, tiếng bước chân càng ngày càng gần, rõ ràng lọt vào tai.

Huyên náo tiếng bước chân mỗi một bước cũng đạp ở Tức Mặc tâm khảm trên, kinh sợ Tức Mặc tâm thần.

Tức Mặc chung quanh quét nhìn, kia hai cái ngã rẽ không biết thông tới đâu, tràn đầy không biết. Nhưng là phía sau những thứ kia yêu tộc binh sĩ càng ngày càng đến gần, nếu như cùng những thứ này yêu binh binh khí ngắn giao tiếp, Tức Mặc khẳng định đòi không tới chỗ tốt, thậm chí có thể vẫn thân hơn thế.

Nghĩ đến đây, Tức Mặc không hề nữa do dự, chạy đi hướng vậy có Ô Nha pho tượng đường rẽ chạy đi.

Về phần tại sao không đi vậy có Cự Lang pho tượng đường rẽ, hoàn toàn là bởi vì Tức Mặc mới vừa rồi thân vùi lấp ảo cảnh, đối với cái kia Cự Lang pho tượng đường rẽ có không khỏi mâu thuẫn. Kia Ô Nha pho tượng mặc dù đáng sợ, nhưng không có nghĩa là con đường này cũng sẽ nguy cơ trùng trùng a!

Thời gian quá ngắn, Tức Mặc không còn kịp nữa cẩn thận suy tư, chẳng qua là dựa vào trực giác, tùy ý tuyển một con đường đường.

Sắp tới mực sau khi rời đi chưa đầy thập tức thời gian, liền có năm chỉ Trư Yêu, một con hồ yêu chạy tới kia cái ngã ba miệng.

Kia hồ yêu chung quanh nhìn thấy, nhìn chỉ chốc lát, nhàn nhạt gật đầu, "Rất tốt, chúng ta trở về đi thôi!"

"Đội trưởng, ngươi nhìn, sói trưởng lão pháp trên người tại sao có thể có một đạo vết cắt, đây là đâu ti tiện nô bộc làm, đả thương sói trưởng lão pháp thân, chúng ta đều được. . ."

"Chúng ta trước đó không lâu kiểm tra là tuyệt đối không có nầy vết cắt."

Có chỉ Trư Yêu chỉ vào Tức Mặc khắc vào kia Cự Lang pho tượng trên mịt mờ ấn ký thét to.

"Cái gì?"

Hồ yêu thất kinh, cùng khác bốn chỉ Trư Yêu vội vã chạy đến Cự Lang pho tượng bên cạnh, mấy yêu nhìn đạo kia nhàn nhạt khắc vết sắc mặt trở nên khó coi không dứt.

Có chỉ Trư Yêu sắc mặt khó coi nhẹ giọng gầm thét, "Chết tiệt, đây rốt cuộc là người đồ đê tiện làm, này là muốn hại chết huynh đệ chúng ta mấy a, nếu như bị hai vị trưởng lão phát hiện, chúng ta. . ."

Kia hồ yêu bày mở đầu, dừng lại Trư Yêu giận dữ mắng mỏ, mà hắn nhưng nhìn kỹ Tức Mặc lấy xuống cái kia đạo khắc vết.

Nhưng ngay sau đó kia hồ yêu mãnh liệt xoay người, "Mau, đi báo cho phía ngoài thủ vệ, có người vào từ Vương động. Còn là một cao thủ."

"Cái gì?" Trư Yêu thét chói tai.

Kia hồ yêu trên mặt khổ sở nói, "Sói trưởng lão pháp trên người khắc có câu súc tích, không phải là thần binh lợi khí, khải huyền nhị trọng thiên trở lên cường giả không thể ở pho tượng trên lưu lại dấu vết, sao có thể là một nô bộc có thể làm được, giải thích duy nhất liền là có người len lén vào nơi này."

"Chẳng lẽ là những thứ kia ghê tởm đích nhân loại!"

Hồ yêu lắc đầu, "Hiện tại còn không biết, nhưng là hai vị trưởng lão pháp thân chỉ nơi, tất cả đều là trong tộc trọng địa, quyết không thể có bất kỳ sơ xuất."

"Ngươi, nhanh đi báo cho phía ngoài hộ vệ, mấy người các ngươi, cùng ta binh chia làm hai đường, chia ra đi này hai bên tìm tòi."

"Nhất định phải ở tế điện trước khi bắt đầu tìm được người xâm lăng, nếu không trưởng lão trách tội xuống tới, ai có thể tha thứ được rất tốt."

"Dạ!"

Theo vội vã tiếng bước chân, sáu chỉ yêu chia ra ba đường, kia hồ yêu mang theo hai con Trư Yêu hướng Tức Mặc đi cái kia cái ngã ba đuổi theo.

Tức Mặc một đường chạy như điên rồi không biết rất, nầy ngã ba không còn có phân quá đường rẽ, con đường này trung trừ những thứ kia chiếu sáng ánh đèn, liền chính là trơn thạch bích. Tức Mặc trừ không ngừng về phía trước chạy tới, căn bản cũng không có chỗ trốn giấu.

Tức Mặc cũng không biết phía sau hắn đuổi tới tam chỉ yêu, nhưng là mọi sự tổng yếu làm một xấu nhất tính toán , cho nên Tức Mặc cũng không dám khinh thường.

Kia hồ yêu mang theo hai con Trư Yêu một đường chạy như điên, tam yêu thể hình khổng lồ, nện bước mạnh mẽ, cho dù không sử dụng đạo pháp, cũng

cách Tức Mặc càng ngày càng gần.

Yêu tộc đối với loài người mà nói, có quá nhiều Tiên Thiên trên ưu thế.

Tức Mặc không biết một đường bôn tẩu rồi rất, đột nhiên trước mắt trở nên trống trải, lại là đi tới một gian khổng lồ thạch thất, Tức Mặc vội vã hướng trong thạch thất quét nhìn một vòng, phát giác trong thạch thất có một khổng lồ Huyết Trì, trong ao máu cua quay cuồng , bên trong thạch thất mùi máu tươi nồng hậu gay mũi.

Trừ một ít cái cự đại Huyết Trì, này vài chục trượng vuông cự thạch thất lớn trung tựu còn dư lại một tờ cùng son thể liền cùng một chỗ giường đá.

Tức Mặc ở Huyết Trì trước nghỉ chân , phát giác đã đến đường rẽ cuối, không còn có bất kỳ địa phương nào có thể rồi.

"Mau mau mau, phía trước chính là bên trong tộc rửa huyết chi, nếu như kia người xâm lăng không ở chỗ này, tựu chứng minh hắn chạy trốn tới rồi sói trưởng lão bế quan đất."

Tức Mặc nghe từ đường rẽ bên trong xa xa truyền đến thanh âm, sắc mặt đổi đổi, "Quả nhiên hay là đuổi tới."

Trong lòng hắn lo lắng, tuyệt đối không thể cùng đuổi theo yêu phát sinh xung đột, nếu không Tức Mặc căn bản là không có cơ hội chạy đi rồi.

Tức Mặc chỉ có khải huyền nhị trọng ngày đích thực lực, một khi hãm sâu lũ yêu trong vòng vây, lấy những thứ kia yêu đối với người loại thái độ, Tức Mặc trừ chết, liền sẽ không có khác kết quả.

Này bên trong thạch thất trừ kia Huyết Trì, liền không có chỗ có thể rồi.

Kia Huyết Trì mặc dù tràn đầy không biết, nhưng vốn so sánh với bị phát hiện sau đích hẳn phải chết chi cảnh mới tốt nhiều quá.

Nghĩ đến đây, Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích, tung mình nhảy vào Huyết Trì. Kia trong huyết trì máu cua quay cuồng , rất nhanh liền che dấu Tức Mặc nhảy xuống dấu vết.

Tức Mặc là khải huyền nhị trọng ngày đích tu sĩ, đóng tức nửa canh giờ không nói chơi.

Tức Mặc nhảy vào Huyết Trì sau bất quá Tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, kia tam chỉ yêu liền vào rồi thạch thất.

Tức Mặc dán Huyết Trì vách tường, ngừng thở, không ngừng vận chuyển Yểm Tức Quyết.

Tam yêu dò xét hồi lâu, kia hồ yêu mới mở miệng nói, "Không ai, chúng ta đi!"

"Này rửa huyết chi hơn là trong tộc nhất đẳng trọng địa, mấy người chúng ta hay là không nên thời gian dài sống ở chỗ này thật là tốt."

Hai con Trư Yêu rối rít gật đầu đồng ý, tam yêu tới vội vã, đi cũng vội vã.

Đợi đến tam yêu tiếng bước chân từ từ rời xa, Tức Mặc mới vừa thân đầu lộ ra Huyết Trì, vi thở phào nhẹ nhõm.

"Công tử!"

Tức Mặc mới vừa mang ra đầu, liền nghe kia tam yêu cung kính tiếng hô, theo cho dù là một người tuổi còn trẻ thanh âm hỏi, "Có thể hay không thấy kia người xâm lăng."

"Báo cáo công tử, nơi này không có cái kia người xâm lăng." Kia hồ yêu lớn tiếng nói.

Bỗng nhiên chỉ chốc lát, trẻ tuổi thanh âm mới nói, "Ân, biết rồi, các ngươi đi xuống trước đi, tiếp tục tìm kiếm cái kia người xâm lăng, tế điện còn có bảy khắc liền muốn bắt đầu, quyết không thể ở thời khắc mấu chốt này có bất kỳ sơ xuất."

Tam yêu đồng ý, theo cho dù là một trận hỗn loạn tiếng bước chân.

Tức Mặc cẩn thận phân biệt những thứ kia tiếng bước chân, sắc mặt hơi đổi, cái kia bị gọi là, tên là công tử lại không có rời đi, mà là hướng gian phòng này thạch thất đi tới.

Tức Mặc vội vàng vận chuyển Yểm Tức Quyết thu liễm hơi thở, thân thể dán Huyết Trì vách tường chậm rãi lấy xuống.

Tức Mặc mang đầu, xuyên thấu qua Huyết Trì mơ hồ thấy một bóng người đi vào, theo cho dù là cảm thấy một cổ mênh mông khí thế, người đến là một cao thủ. Thực lực tuyệt đối sẽ không thấp hơn khải huyền ngũ trọng thiên.

Tức Mặc trong lòng trầm xuống, dán Huyết Trì trì vách tường, đi xuống nữa hoa rất nhiều, cho đến hoàn toàn nhìn không thấy tới tình huống bên ngoài, phương mới ngừng lại được.

Kia bị gọi là, tên là công tử yêu đi tới bên trong thạch thất, ánh mắt chung quanh càn quét."Không ai sao?"

Công tử kia chậm rãi đi tới Huyết Trì bên cạnh nghỉ chân ngồi chồm hổm thân, cẩn thận quét mắt Huyết Trì.

"Thật không có người đi vào sao? Không nên mới đúng, ta xem quá sói thúc pháp trên người khắc vết, tuyệt đối có người đã tới, nếu như ta suy đoán không sai, liền chính là phía ngoài những nhân kia."

"Hiện tại từ Vương ngoài động nhiều như vậy binh sĩ, chính là một con ruồi bay qua cũng có thể phát giác, người nọ tuyệt đối không có cơ hội chạy ra từ Vương động."

"Nếu như kia người tới sói thúc bế quan đất nhất định là một cái tử lộ, nhưng nếu như chạy trốn tới rồi rửa huyết chi, cũng chỉ có thể. . ."

Công tử kia cúi người nhìn Huyết Trì, khóe miệng mỉm cười nói giương, "Núp ở rửa Huyết Trì trong rồi."

Công tử kia chậm rãi giơ tay lên, trong tay một đạo hoa quang hiện lên, đánh hướng Huyết Trì, nhất thời kia không ngừng quay cuồng Huyết Trì lại ngưng sôi trào, trở nên dị thường bình tĩnh.

Công tử kia cười hắc hắc nói, "Nếu như ngươi thật trốn ở chỗ này, ta nghĩ ngươi mới có thể nghe được lời nói của ta mới đúng. Ta chỉ có thể nói ngươi rất ngu, ngươi tựu không nên tới đến từ Vương động. Biết giống như rửa huyết chi trọng yếu như vậy địa phương tại sao ngay cả đám chút phòng vệ cũng không có sao?"

Công tử kia dừng một chút, nói liên miên nói, "Bởi vì chỉ cần có rửa Huyết Trì, liền không có thủ vệ cần thiết."

Dứt lời công tử kia đứng dậy hướng thạch thất ngoài đi tới, "Nếu như ngươi thật ở rửa trong huyết trì, như vậy ta chỉ có thể nói, ngươi quá bất hạnh, ở mới vừa rồi, ta cũng đã kích phát rồi rửa Huyết Trì."

"Chờ hảo hảo hưởng thụ sao!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đan điền khỏa châu

Công tử kia bỏ lại mấy câu không giải thích được lời của liền xoay người rời đi, Tức Mặc vẫn dán tại rửa Huyết Trì trên vách, lẳng lặng núp ở rửa trong huyết trì, cho đến hồi lâu sau, trong thạch thất hoàn toàn mất hết thanh âm, Tức Mặc mới chậm rãi hướng rửa Huyết Trì mặt ngoài bơi đi.

Trong thạch thất quả nhiên không ai, Tức Mặc tựa vào rửa Huyết Trì trên vách, cẩn thận nghĩ ngợi, nơi này không phải là thiện địa, nhưng nhưng bây giờ hoàn toàn bị vây ở rồi nơi này. Trừ phi kia cái gọi là tế điện kết thúc, có lẽ mới có cơ hội từ nơi này từ Vương trong động chạy đi.

Tức Mặc mang cánh tay gục ở cạnh huyết trì duyên, muốn leo ra Huyết Trì, bất quá mới vừa lấy ra tay, Tức Mặc sắc mặt lại đột nhiên biến đổi lớn, "Đây là..."

Tức Mặc nhìn trên hai tay kia vô số huyết tuyến, những thứ kia huyết tuyến tựa như có sinh mạng một loại, lại sắp tới mực trên tay không ngừng ngọa nguậy, sau đó hướng Tức Mặc trong cơ thể chen chúc đi.

Tức Mặc vội vàng giơ tay lên vuốt những thứ kia huyết tuyến, nhưng này chút ít huyết tuyến tựa như hư ảo, có thể thấy được, nhưng chính là sờ không được, Tức Mặc làm sao vỗ vào, những thứ kia huyết tuyến cũng vẫn tồn tại, hơn nữa còn đang không ngừng hướng Tức Mặc trong cơ thể ngọa nguậy.

Theo những thứ kia huyết tuyến ngọa nguậy, Tức Mặc cảm thấy kinh mạch trong cơ thể trung truyền đến khổng lồ sưng cảm, giống như là ở nho nhỏ trong kinh mạch đột nhiên nhét quá một cây chiếc đũa.

Vẻ này sưng cảm trải rộng toàn thân, thậm chí ngay cả Tức Mặc trên mặt đều có cảm giác như vậy, Tức Mặc vội vã nhìn về phía rửa Huyết Trì, phát giác rửa trong huyết trì có vô số màu đỏ tuyến điều ở hướng hắn ngọa nguậy. Mà Tức Mặc thân thể mặt ngoài đã bám vào chi chít một tầng huyết tuyến, những thứ kia huyết tuyến tiến vào Tức Mặc y phục, cuối cùng đâm vào Tức Mặc da, tiến vào Tức Mặc kinh mạch.

Tiến vào Tức Mặc trong cơ thể cái kia chút ít màu đỏ dây nhỏ theo Tức Mặc kinh mạch trên người hướng Tức Mặc đan điền dũng mãnh lao tới, cuối cùng trong đan điền yên lặng xuống tới, chuyển hóa thành linh khí.

Còn chịu không được Tức Mặc cao hứng, những thứ kia vô số dây nhỏ liền tuôn ra sắp tới mực trong kinh mạch, hướng Tức Mặc đan điền phóng đi, giống như thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc.

Tức Mặc kinh mạch thoáng chốc sưng không chịu nổi, có lẽ ở sau một khắc sẽ gặp bị những thứ kia màu đỏ dây nhỏ trướng gãy gân mạch. Thuốc bổ ăn nhiều rồi cũng sẽ trở thành độc dược, đây mới là rửa Huyết Trì sẽ không có bất kỳ thủ hộ căn bản nhất nguyên nhân.

Tức Mặc vội vàng gục ở rửa trên huyết trì, hướng rửa Huyết Trì ngoài lật đi, nhưng là một cổ lực lượng khổng lồ đột nhiên từ rửa trong huyết trì nhô ra, đem Tức Mặc trói buộc ở rửa trong huyết trì, không để cho Tức Mặc bất kỳ nhảy ra rửa Huyết Trì cơ hội.

Tức Mặc thông vội ngẩng đầu, nhìn thấy rửa trên huyết trì vô ích chẳng biết lúc nào xuất hiện một tấm màu hồng lưới lớn, kia lưới lớn tùy chi chít tơ hồng biên chế mà thành, lưới lớn không ngừng ngọa nguậy nhỏ đi, bao vây hướng rửa trong huyết trì Tức Mặc.

"Đáng chết, này lại là một tờ đạo pháp bố trí thành lưới lớn, lưới còn khắc có câu súc tích, khó trách cái kia gọi công tử muốn ta hảo hảo hưởng thụ, lấy thực lực của ta bị như vậy một cái lưới lớn vây khốn, căn bản là không có cơ sẽ ra ngoài. Tuyệt đối sẽ bị này luống cuống linh khí chống bạo thể, cuối cùng trở thành rửa Huyết Trì chất dinh dưỡng."

Muốn đánh nhau nơi này, Tức Mặc lấy ra Vấn Tâm Kích, đâm về không trung co rút lại mà đến lưới lớn, "Muốn vây khốn ta, không có đơn giản như vậy."

Tức Mặc tung người từ rửa trong huyết trì bay lên không nhảy lên, vô số huyết tuyến đi theo Tức Mặc phía sau, từ rửa trong huyết trì bay lên. Mà Tức Mặc thân thể bị tơ hồng bao vây, chỉ còn lại có ngũ quan, nắm Vấn Tâm Kích đích tay cũng trở thành rồi một tờ tay máu.

"Chỉ Xích Thiên Nhai."

Tức Mặc hét lớn một tiếng, trong cơ thể linh khí quay cuồng . Song vô số huyết tuyến tràn vào đan điền, trong nháy mắt liền làm rối loạn Tức Mặc bên trong đan điền linh khí.

Một chiêu "Chỉ Xích Thiên Nhai" căn bản không có khiến cho dùng đến, vọt người ở giữa không trung Tức Mặc liền bị phía sau cái kia chút ít huyết tuyến kéo ra cường điệu mới rơi xuống vào trong huyết trì.

"Phác thông..."

Những thứ kia huyết tuyến tựa hồ cảm ứng được rồi Tức Mặc nghĩ muốn chạy trốn, thế nhưng hoàn toàn trở nên điên cuồng lên, từ bốn phương tám hướng vòng vây mà đến, đem ngã vào Huyết Trì Tức Mặc trực tiếp bao vây ở một con huyết sắc đại kén trung. Nhưng ngay sau đó bao phủ ở trên huyết trì trống không xem ra huyết sắc lưới lớn liền từ không trung gào thét xuống, đem cái kia huyết sắc đại kén quấn chặt lấy, ngay sau đó kia chỉ huyết sắc đại kén liền chậm rãi chìm vào rửa trong huyết trì.

Tức Mặc kia có thể biết, rửa Huyết Trì không đơn thuần đối với trong sơn cốc này yêu tộc trung rất trọng yếu, chính là ở cả tiểu bí cảnh ở bên trong, cũng là nhất đẳng bảo địa.

Mỗi một năm trong sơn cốc này yêu tộc không biết muốn hướng rửa trong huyết trì quăng hạ bao nhiêu sinh linh, bao nhiêu thiên tài địa bảo, hãn thế hi trân. Như thế dành dụm mười năm, phương mới mở ra một lần.

Mà mở ra lần này, tất cả đều là hướng về phía bên trong tộc những ngày kia kiêu mở ra, hơn nữa mở ra lúc, yêu tộc mấy vị trưởng lão cũng muốn đích thân tới, cẩn thận khống chế rửa trong huyết trì năng lượng, vì những ngày kia kiêu rửa sạch thân thể. Tăng lên thực lực của bọn họ, tăng cường thể chất của bọn họ.

Mỗi mười năm cũng là mấy thiên kiêu có như vậy thù gặp mà thôi, bọn họ có thể dùng đi rửa trong huyết trì hơn ít năng lượng?

Này rửa Huyết Trì đã tồn tại mấy trăm năm, trong đó ẩn chứa năng lượng sớm đã đến một rất đáng sợ trình độ, đáng sợ đến khó có thể tưởng tượng.

Những thứ kia năng lượng đã sắp biến thành trạng thái dịch thực chất.

Được kêu là công tử rời đi rửa Huyết Trì, liền để cho những năng lượng này bộc phát ra, có rửa trên huyết trì phương đạo súc tích che chở rửa Huyết Trì, những thứ kia năng lượng rất khó tản mát ra đi, chỉ có ở rửa Huyết Trì bên trong chung quanh tán loạn.

Hiện tại Tức Mặc đã bị những thứ kia năng lượng bao vây, thành bọn họ một phát tiết chút, bọn họ không ngừng hướng Tức Mặc trong cơ thể dũng mãnh lao tới, sớm muộn có chống đỡ phát Tức Mặc đan điền, xé rách Tức Mặc kinh mạch.

Những thứ kia năng lượng đã điên cuồng, rửa trên huyết trì vô ích xuất hiện lần nữa một tờ lớn hơn nữa hơn chân thật lưới, đem rửa Huyết Trì bao trùm, trói buộc rửa trong huyết trì cuồng bạo năng lượng.

Những thứ kia năng lượng bện huyết sắc đại kén trung.

Tức Mặc cảm thấy bên trong thân thể có vô số mãnh thú ở đụng nhau, tựa hồ là muốn xông phá thân thể của hắn, hắn thống khổ nắm Vấn Tâm Kích, không ngừng đánh huyết sắc đại kén, muốn xông phá đại kén trói buộc, song Tức Mặc nhất định là ở làm chút ít vô dụng công.

Huyết sắc đại kén sự mềm dẻo vô cùng, Tức Mặc trong tay Vấn Tâm Kích đánh ở đại kén trên giống như là đánh trúng cây bông, căn bản không có tác

dụng.

Theo Tức Mặc không ngừng điều phối sử dụng linh khí, trong cơ thể cái chủng loại kia... Bành trướng cảm càng phát ra rõ ràng, Tức Mặc thân thể không ngừng sưng to lên, không cần thiết chốc lát liền mập mạp rồi một vòng, trên người cái kia chút ít kinh mạch lại càng rõ ràng có thể thấy được, giống như một mảnh dài hẹp khổng lồ con giun.

Những thứ kia tràn vào Tức Mặc năng lượng trong cơ thể rất nhanh liền tràn đầy Tức Mặc đan điền, hướng trướng Tức Mặc đan điền không ngừng khuếch trương, theo cho dù là Tức Mặc cảnh giới không ngừng tăng lên. Nhưng là những thứ kia năng lượng quá khổng lồ rồi, chỉ sợ Tức Mặc đan điền không ngừng khuếch trương, nhưng vẫn là có quá nhiều hơn nhiều hơn năng lượng không có chỗ đi, chỉ có thể hướng Tức Mặc mỗi một tấc huyết nhục chui vào.

Tê tâm liệt phế đau đớn để cho Tức Mặc rất nhanh trở nên chết lặng, cuối cùng từ từ hôn mê rồi . Loại này khổng lồ thống khổ đã vượt ra khỏi Tức Mặc thừa nhận phạm vi.

Song những thứ kia năng lượng cũng không để ý Tức Mặc có hay không hôn mê bất tỉnh, Tức Mặc thân thể là hay không còn có thể thừa nhận, ngược lại còn càng ngày càng điên cuồng hướng Tức Mặc trong thân thể gạt ra.

Nếu như không thêm ngăn lại, không được bao lâu, Tức Mặc tuyệt đối sẽ bạo thể mà chết...

...

Theo Tức Mặc hôn mê, đan điền của hắn trung lại đột nhiên bộc phát ra một cổ khổng lồ hấp lực, kia hấp lực lớn đến Tức Mặc bành trướng thân thể bất quá nháy mắt liền khôi phục bình thường.

Tràn vào Tức Mặc trong kinh mạch năng lượng còn không còn kịp nữa sắp tới mực trong cơ thể tác quái, liền bị vẻ này hấp lực hít vào đan điền, theo cho dù là Tức Mặc bên ngoài thân cái kia trương huyết sắc đại kén, kia đại kén không biết là tùy bao nhiêu năng lượng đám tụ mà thành, khổng lồ vô cùng, dầy cộm nặng nề đáng sợ.

Nhưng theo kia hấp lực lan tràn đến Tức Mặc bên ngoài thân, cái kia huyết sắc đại kén cũng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ không ngừng thu nhỏ lại. Hơn nữa cái loại nầy thu nhỏ lại tốc độ còn đang không ngừng tăng nhanh.

Nói rất dài dòng, trên thực tế không tới hai tức thời gian, cái kia huyết sắc đại kén liền bị hút lấy hầu như không còn, bao vây ở đại kén trên đạo súc tích máu lưới cũng nhưng ngay sau đó phá toái.

Rửa trong huyết trì năng lượng trong nháy mắt tạo thành một nước xoáy, hướng Tức Mặc đan điền phóng đi, những thứ kia huyết tuyến không ngừng giãy dụa, nhưng chính là chạy không thoát bị kia hấp lực hút lấy kết cục.

Tam tức sau khi, cả rửa Huyết Trì đã trở nên một mảnh trong suốt, tựa như nước trong.

Lại qua một hơi, bao trùm ở rửa trên huyết trì trống không huyết sắc lưới lớn cũng nhưng ngay sau đó phá toái.

Chưa đầy bảy tức thời gian, rửa trong huyết trì dành dụm rồi mấy trăm năm năng lượng liền bị Tức Mặc trong đan điền cái kia cổ quái dị hấp lực hấp thu sạch sẽ.

Bảy tức trước, những thứ kia khổng lồ năng lượng còn kém chút muốn Tức Mặc tánh mạng.

Không có đại kén trói buộc, Tức Mặc chìm ở rửa trong huyết trì thân thể chậm rãi di động rồi đi lên, mà Vấn Tâm Kích cũng là đánh rơi rửa Huyết Trì đáy.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu, trôi lơ lửng ở rửa Huyết Trì mặt ngoài Tức Mặc chậm rãi mở hai mắt ra.

Tức Mặc giơ tay lên vỗ vỗ trướng đau đại não, cảm thụ được trong thân thể truyền đến cái chủng loại kia... Khó chịu đau nhức, không khỏi nhếch nhếch miệng.

Theo cho dù là vội vàng từ rửa trong huyết trì nhảy ra ngoài, kinh ngạc nhìn trong suốt rửa Huyết Trì, khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

"Tại sao có thể như vậy?"

Rửa Huyết Trì một mảnh trong suốt, đáy ao rõ ràng có thể thấy được. Vô số trắng phau phau toái cốt bổ nhào rơi tại đáy ao, không biết những thứ kia Bạch Cốt rốt cuộc có nhiều dày, trên đám xương trắng, Vấn Tâm Kích lẳng lặng nằm.

Tức Mặc nhìn những thứ kia Bạch Cốt sợ sau không dứt, hắn nhớ được ở hôn mê lúc hắn ở trong thoáng chốc nhìn thấy trong đan điền có một mai ngón cái lớn nhỏ màu đen hạt châu, kia mai màu đen hạt châu huyền phù trong đan điền, cơ hồ chiếm cứ lấy cả đan điền. Mà những thứ kia thái tới dược thảo bị kia mai hạt châu rất xa đẩy ở đan điền dọc theo.

Khi hắn hôn mê trước một cái chớp mắt, Tức Mặc nhìn thấy kia mai hạt châu khẽ run rẩy, sau liền không còn có cái gì nữa.

Tức Mặc biết, hắn chỗ đã thấy kia mai hạt châu tuyệt không phải ảo giác, không nói trước trong đan điền vốn là có thể dâng vật, đã nếu như không có kia mai hạt châu, như vậy này rửa trong huyết trì khổng lồ kia đến cơ hồ ngưng tụ thành chất lỏng năng lượng cũng đã chạy đi đâu?

Tức Mặc bây giờ nghĩ lại, những thứ kia năng lượng hoàn toàn có thể làm cho một phàm nhân trực tiếp tấn chức thành làm một người thiên xin cảnh cường giả, thậm chí là xông phá đọc thần cảnh gông cùm xiềng xiếc cũng không phải là không thể được.

Nghĩ đến đây, Tức Mặc vội vã dò xét lên tới thực lực của mình, phát giác tự mình lại trong lúc vô tình đã tấn thăng đến khải huyền tứ trọng thiên.

Mừng rỡ ngoài, càng thêm khẳng định trong đan điền cái kia mai hạt châu quả thật tồn tại chuyện thực, "Này hạt châu rốt cuộc cái gì? Chẳng lẽ là sư phụ phong ở đan điền ta trong? Xem ra lần này từ tiểu bí cảnh trung sau khi rời khỏi đây nhất định phải hướng sư phụ hỏi một câu rồi."

Được kêu là công tử tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, hắn vốn là muốn dùng rửa Huyết Trì năng lượng khổng lồ để chấm dứt rồi Tức Mặc, lại không nghĩ ngược lại thành toàn Tức Mặc. Trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Tức Mặc tung người nhảy vào rửa Huyết Trì, đem Vấn Tâm Kích mò đi lên, vận dụng linh khí bốc hơi trên y phục giọt nước.

Hắn nắm Vấn Tâm Kích, hướng thạch thất ngoài đi tới."Nơi này không thể ở lâu, kia rửa Huyết Trì đã trở nên trong suốt thấy đáy, chính là ẩn núp cũng không còn rồi địa phương có thể."

Tức Mặc mới vừa đi ra thạch thất, liền nghe trong sơn động truyền đến như có như không tiếng bước chân, người mặc dù thật cẩn thận, rón ra rón rén, nhưng là Tức Mặc hiện tại đã là khải huyền tứ trọng thiên tu sĩ, các loại giác quan bén nhạy rồi quá nhiều, hay là phát hiện có người đến.

Tức Mặc nhìn dài sơn động, chậm rãi nắm chặt trong tay Vấn Tâm Kích...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Trong nháy mắt dẹp tiểu nhân

Không thể tránh khỏi, không bằng đánh một trận. Tức Mặc đem Vấn Tâm Kích xử trên mặt đất, che ở cửa động. Vừa lúc thực lực bây giờ cũng bạo tăng đến khải huyền tứ trọng thiên, nghiệm chứng một chút tốt hơn.

Tức Mặc cảm thấy tiếng bước chân kia sợ hãi rụt rè, hết sức thật cẩn thận, biết người thực lực sẽ không quá cao, bởi vì vì một người cao thủ kia có thể như vậy?

Tàn Bán Khuyết cao thủ như vậy có thể như vậy sao? Đáp án rất rõ ràng.

Qua nửa chén trà nhỏ thời gian, rốt cục có bóng người xuất hiện ở Tức Mặc trong tầm mắt, lần này tới đích xác là người, không phải là yêu.

Thấy người, Tức Mặc không khỏi cười khổ lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng, ngươi đây là tìm đường chết đâu rồi, hay là muốn chết đâu rồi, hay là muốn chết?

Tới cũng không phải là người khác, mà là Trương Tiểu Cường cái kia tiểu nhân.

Trương Tiểu Cường đột nhiên nhìn thấy Thạch cửa phòng cản một người, nhất thời thất kinh, ôm đầu rung giọng nói, "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta đi nhầm."

Vừa nói liền chật vật xoay người chạy trốn. Tức Mặc nhìn chật vật Trương Tiểu Cường đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng Trương Tiểu Cường hẳn là đem hắn làm thủ vệ Tẩy Huyết Trì yêu binh rồi.

Dù sao Tức Mặc che bóng đứng, rất xa muốn nhận ra cũng không dễ dàng.

"Ha ha ha, Nhóc con gián, ngươi mực ông tựu đáng sợ saonhư vậy?"

Tức Mặc nhìn Trương Tiểu Cường bóng lưng, khóe miệng vung lên một tia giễu cợt mỉm cười. Lúc trước Tức Mặc sợ Trương Tiểu Cường, đó là bởi vì

Tức Mặc bị thương, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu chưa đầy.

Nhưng trải qua bảy ngày lịch lãm, Tức Mặc đã sớm thoát thai hoán cốt, không bao giờ ... nữa lúc trước chính là cái kia Tức Mặc rồi. Chớ đừng nói chi là Tức Mặc hiện tại kinh quá Tẩy Huyết Trì rèn luyện, thực lực đã bạo tăng đến khải huyền tứ trọng thiên, hiện tại Tức Mặc nếu là nữa sợ Trương Tiểu Cường, hắn còn không bằng tìm đồng đậu hủ đụng tính .

Trương Tiểu Cường nghe thấy Tức Mặc thanh âm, dậm chân xoay người lại, hơi sửng sờ, nhưng ngay sau đó sắc mặt liền âm trầm xuống, mang bước chậm rãi hướng Tức Mặc đi tới, "Ta còn tưởng rằng là người nào, nguyên lai là ngươi cái này tiểu quỷ nhát gan."

Tức Mặc khinh thường bĩu môi, "Ai là tiểu quỷ nhát gan, chúng ta cũng lòng dạ biết rõ, cần gì còn muốn tới đâu? Trên mặt mũi gây sự với a!"

Đối với Trương Tiểu Cường, Tức Mặc tuyệt đối không có bất kỳ thật là tốt cảm, ngược lại có nồng hậu chán ghét, loại này chán ghét so với kiếm vô địch, Kiếm Vô Song hai huynh đệ chán ghét còn sâu.

Kiếm thị huynh đệ mặc dù ghê tởm, nhưng cùng lúc trước Tức Mặc giống nhau, cũng là chút ít tiểu nhân vật. Song Trương Tiểu Cường nhưng là một rắn độc tiểu nhân. Tiểu nhân cùng tiểu nhân vật tuyệt đối không giống với.

Tiểu nhân vật có lẽ sẽ mang thù, nhưng tuyệt sẽ không chân chính hại người; nhưng là tiểu nhân, chưa bao giờ muốn hủy bỏ rồi cái kia viên thời khắc sẽ có hại người tâm.

Trương Tiểu Cường sắc mặt đổi đổi, "Ta lười cùng ngươi đấu võ mồm , tránh ra cho ta."

Tức Mặc đảo cặp mắt trắng dã, ôm Vấn Tâm Kích đại đại liệt liệt nghiêng dựa vào trên thạch bích, xoẹt cười nói, "Ngươi mực ông nếu là không để cho đâu."

Trương Tiểu Cường sắc mặt âm trầm, chậm rãi từ lúc mực bên cạnh đi qua, vào trong thạch thất, "Tiểu món lòng, không nên cho mặt không biết xấu hổ, hôm nay ta liền tha cho ngươi một mạng, cút đi! Nơi này không phải là ngươi nên tới."

Tức Mặc kinh ngạc đảo cặp mắt trắng dã, này không giống Trương Tiểu Cường tính cách a! Nhưng ngay sau đó liền nghiêng đầu nhìn ở trong thạch thất không ngừng chung quanh càn quét Trương Tiểu Cường, thì càng kinh ngạc rồi, "Này Tiểu con gián là ở tìm Tiểu con gián sao?"

Trương Tiểu Cường cẩn thận đem trong thạch thất tìm kiếm rồi một lần, còn kém đào ba thước đất, nhưng mà lại là không thu hoạch được gì.

Tức Mặc nhìn mặt đen lên đi tới bên cạnh Trương Tiểu Cường, "Tiểu con gián, tìm được Tiểu con gián không có?"

"Tiểu món lòng, ít ở nơi đâu ba hoa, ta cho ngươi một quả cơ hội, giao ra trong thạch thất đồ, ta liền thả ngươi một con đường sống, nếu không, hừ..."

Trương Tiểu Cường trong miệng cắn ra mấy chữ mắt, chậm rãi lấy ra trong đan điền trường kiếm.

"Nếu không như thế nào? Nếu không ngươi còn tới cắn ngươi mực ông sao? Ta rất sợ đó nha."

Tức Mặc cười hắc hắc, "Đừng bảo là này trong thạch thất ngay cả dư thừa quỷ ảnh cũng không có, cho dù có, đó cũng là ngươi mực ông, tại sao phải cho ngươi?"

Trương Tiểu Cường hừ lạnh một tiếng, "Ngươi chớ gạt ta, này sơn động dài sâu xa, phía ngoài còn có thật nhiều đông đảo yêu binh gác, tuyệt đối là yêu tộc trọng địa, làm sao có thể không có bảo vật, nhất định là ngươi cái này Tiểu món lòng đem bảo vật nuốt riêng ."

Trương Tiểu Cường đỏ bừng lên mắt, giận nhìn chằm chằm Tức Mặc, rút kiếm chậm rãi hướng Tức Mặc Kháo."Đem cho ta giao ra đây."

Tức Mặc nhìn giống như điên cuồng Trương Tiểu Cường, biết Trương Tiểu Cường không biết được thật ra thì vậy bây giờ trong suốt thấy đáy Tẩy Huyết Trì mới là bảo vật, dĩ nhiên hiện tại cũng không phải là rồi. Tức Mặc khinh thường lắc đầu, "Không có nhận thức."

Trương Tiểu Cường nghĩ uy hiếp Tức Mặc, Tức Mặc có sợ sao? Đừng bảo là hiện tại Tức Mặc sớm cũng không phải là Ngô Hạ A Mông, liền chính là Tức Mặc khải huyền tứ trọng thiên thực lực, cũng có thể để cho Trương Tiểu Cường uống một bình.

Mỗi trọng thiên cũng là một phen cảnh giới mới, tu sĩ thực lực cũng sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trương Tiểu Cường hắc hắc âm hiểm cười, "Tiểu món lòng, ta quản ngươi có biết hay không, dù sao đem ngươi giết, những thứ kia bảo vật còn không cũng là của ta."

Vừa nói một đạo hàn quang hiện lên, Trương Tiểu Cường trường kiếm trong tay đã cắt vào Tức Mặc yết hầu, vừa ra tay chính là sát chiêu, muốn đẩy Tức Mặc vào chỗ chết.

Trương Tiểu Cường căn bản không sẽ để ý một cái mạng, cùng những khả năng kia mang đến cho hắn vô hạn cơ duyên bảo vật so sánh với, Tức Mặc một mạng thậm chí ngay cả chuyện vặt cũng không tính là.

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, hắn không nghĩ tới Trương Tiểu Cường thật đúng là động thủ, đối với đồng môn của hắn sư huynh đệ động thủ. Tức Mặc nhanh chóng một tay xanh tại trên thạch bích, tung mình dựng lên.

Trường kiếm xẹt qua thạch bích, mang theo một chuỗi tia lửa, theo cho dù là ở trên thạch bích lưu lại một con thật sâu bạch ngân.

Tức Mặc rơi xuống đất, tay phải giơ lên Vấn Tâm Kích, xa xa chỉ vào Trương Tiểu Cường, "Ngươi lại hướng đồng môn của ngươi hạ thủ."

Trương Tiểu Cường đối với Tức Mặc lại có thể tránh thoát hắn một kích hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó nghe được Tức Mặc lời mà nói..., phát rồ cười nói, "Làm sao, Tiểu món lòng, ngươi sợ sao? Ngươi bây giờ chính là đem bảo vật song tay đưa ta dâng lên, ta cũng vậy nhất định phải lấy tính mạng ngươi."

"Chó má đồng môn sư huynh đệ, cùng những thứ kia nghịch thiên bảo vật so với, chính là giết thân huynh đệ vừa tính là cái gì."

Tức Mặc nhìn phát rồ Trương Tiểu Cường, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, Trương Tiểu Cường đã bị tham lam mê hoặc tâm trí, giờ phút này cùng hắn nói bất kỳ đạo lý cũng là đàn gảy tai trâu, lãng phí miệng lưỡi.

"Tiểu món lòng, chết đi!"

Trương Tiểu Cường chợt quát một tiếng, trường kiếm trong tay khiêu vũ lên một mảnh kiếm hoa, hàn khí khinh người, sát ý dạt dào. Trường kiếm kia tựu giống một điều Thị Huyết bò cạp độc, hướng Tức Mặc không ngừng đâm tới.

Tức Mặc song tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, ngưng mắt nhìn điên cuồng gần người Trương Tiểu Cường. Giờ phút này Trương Tiểu Cường mỗi một cái động tác sắp tới mực trong mắt tựa hồ cũng bị phân giải thành vô số đoạn ngắn.

"Uống....uố...ng!"

Rốt cục, Tức Mặc xuất thủ, đơn giản một đâm, Vấn Tâm Kích phần đuôi trực tiếp chỉa vào Trương Tiểu Cường trên lồng ngực, đem Trương Tiểu Cường đánh bay mấy trượng xa, rơi trên mặt đất vừa tìm rất xa, khó khăn lắm ở Tẩy Huyết Trì ven ổn định thân thể.

"Phốc!"

Trương Tiểu Cường một búng máu vụ phun ra. Một chiêu, Tức Mặc chỉ dùng một chiêu, liền đem Trương Tiểu Cường đánh cho thành rồi trọng thương, đây là Tức Mặc nhân từ, không dùng được Vấn Tâm Kích kích, nếu không...

Tức Mặc đan tay mang theo Vấn Tâm Kích, hướng co rúc thành một đoàn Trương Tiểu Cường chậm rãi đi tới.

"Xôn xao!"

Vấn Tâm Kích kích đang lúc khoác lên Trương Tiểu Cường my tâm, trong nháy mắt mà đến thấu xương lạnh lẻo đem Trương Tiểu Cường hoàn toàn thức tỉnh. Thật sâu mai phục trong mắt oán độc, Trương Tiểu Cường ngẩng đầu nhìn Tức Mặc, gấp giọng nói, "Tức Mặc, ngươi không thể giết ta, chúng ta là đồng môn, ngươi nếu như giết ta, ngươi không phải là biến thành cùng ta một người như vậy sao?"

Tức Mặc nhìn hoảng sợ bất an Trương Tiểu Cường, khinh thường cười cười, mang cánh tay hất ra Vấn Tâm Kích, xoay người chậm rãi hướng Thạch cửa phòng đi tới.

Tức Mặc rốt cục vẫn phải không có giết Trương Tiểu Cường, mặc dù ở mới vừa rồi một khắc kia, Tức Mặc nghĩ tới cái kia mãng xà, nghĩ tới diệt cỏ không tận gốc, xuân phong xuy hựu sanh, nhưng là muốn Tức Mặc thật giết một người, người này còn là đồng môn, Tức Mặc hay là không muốn làm.

Đây không phải là giết chết một con không có mắt dã thú, chặt đứt một cây chặn đường Bụi Gai, đây là giết một người, mặc dù này một người trước một khắc còn muốn hắn Tức Mặc tánh mạng.

Không phải là Tức Mặc lấy ơn báo oán, mà là Tức Mặc thật hạ thủ không được.

Trương Tiểu Cường nhìn chậm rãi hướng Thạch cửa phòng đi tới Tức Mặc, trong mắt hiện lên nồng hậu âm lãnh oán độc, hắn co rúc thân thể, chậm rãi hướng rơi xuống cách thân thể không xa trường kiếm ngọa nguậy đi.

Lập tức muốn đến cạnh cửa Tức Mặc đột nhiên nhớ lại cái gì, xoay người nhưng nhìn thấy trên mặt đất không ngừng hướng trường kiếm bò đi Trương Tiểu Cường, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, "Tà tâm không chết."

Nhưng ngay sau đó hay là chậm rãi buông lỏng tay ra trong đích Vấn Tâm Kích, nếu hắn đã đánh mất lực chiến đấu, tạm tha hắn một mạng!

"Ngươi còn muốn giết ta sao?"

Thanh âm lạnh như băng trong nháy mắt thức tỉnh Trương Tiểu Cường, Trương Tiểu Cường ngẩng đầu khẩn trương nhìn Tức Mặc, "Ngươi đã nói không giết của ta."

Tức Mặc khóe miệng hếch lên, "Loại người như ngươi tra, ta còn khinh thường cho giết. Ta hỏi ngươi một cái vấn đề, nhưng hi vọng ngươi có thể thành thật trả lời."

Trương Tiểu Cường căng thẳng thân thể trong nháy mắt co quắp mềm nhũn ra, hắn nằm trên mặt đất ngẩng đầu nghiêng nhìn Tức Mặc, ngụm lớn thở hào

hển, "Ngươi hỏi đi!"

"Ngươi là như thế nào lại tới đây? Lấy thực lực của ngươi, căn bản là không tới được từ Vương động, chớ đừng nói chi là tiến vào này Tẩy Huyết Trì."

"Ngươi không biết?" Trương Tiểu Cường khuôn mặt kinh ngạc nhìn Tức Mặc, "Kia làm sao ngươi sẽ xuất hiện ở chỗ này."

"Nói, là ta đang hỏi ngươi, không phải là ngươi đang ở đây hỏi ta."

"Yên Nhiên mang người tộc rất nhiều cường giả lại tới đây cứu người, ngươi chẳng lẽ không biết? Những thứ kia yêu tộc bắt ta rất nhiều nhân loại, muốn làm tế phẩm, tế điện yêu tộc anh linh."

"Ta liền ngồi của bọn hắn đánh nhau hỗn loạn hết sức, đến nơi này."

"Yên Nhiên sư tỷ? Cứu người?"

Tức Mặc trong đầu đột nhiên xẹt qua kia đạo bạch sắc bóng hình xinh đẹp, đè nén trong lòng mừng rỡ, không nghĩ tới Yên Nhiên lại cũng tới. Nói thật, tám ngày không có nhìn thấy Yên Nhiên, Tức Mặc đã tưởng niệm không được rồi.

"Tự giải quyết cho tốt, lần này ta không giết ngươi, không có nghĩa là tiếp theo ta còn hiểu ý mềm."

Tức Mặc xoay người hướng sơn động tung người chạy đi, Yên Nhiên lại ở, Tức Mặc đã hận không được lập tức xuất hiện ở Yên Nhiên bên cạnh, kia còn quản được rồi những khác.

Trương Tiểu Cường nhìn xa xa biến mất trong sơn động Tức Mặc, trong mắt lóe oán độc, "Tức Mặc, ngươi còn quá non rồi, ngươi đã không giết ta, vậy ngươi cũng đừng có hối hận."

"Ta đánh không lại ngươi, nhưng không có nghĩa là người khác đánh không lại. Ngươi nếu dám nhúng chàm Yên Nhiên con tiện nhân kia, vậy ngươi tựu đợi đến đích bụi trả thù sao!"

"Đến thời gian ta muốn xem các ngươi chó cắn chó... Một miệng mao (lông)..."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Phương tung khó tìm

Tức Mặc mới vừa đi tới đứng nghiêm có hai pho tượng chỗ đường rẽ, liền nghe một mảnh hỗn loạn, binh khí giao tiếp, tiếng người huyên náo, nổ vang không ngừng.

Tức Mặc vận chuyển Yểm Tức Quyết, dẫn Vấn Tâm Kích, hướng từ Vương động phóng đi. Xem ra Trương Tiểu Cường không có nói láo.

Chẳng qua là không biết hiện tại ở tình hình chiến đấu như thế nào, Tức Mặc trong lòng phiếm bất an, lo lắng Yên Nhiên có bị thương.

Tức Mặc vọt tới từ Vương động, nhìn thấy trong động một mảnh đống hỗn độn, những thứ kia tế phẩm rơi lả tả khắp nơi đều là, ánh đèn té trên mặt đất hấp hối, trên mặt đất tiên mãn máu tươi, tán loạn cửa hàng phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay.

Trong động vượt qua hiện lên đại lượng yêu tộc thi thể, ngoài ra còn có nhân loại, có lưng chừng núi tông đệ tử, Vong Trần Tông đệ tử, tịnh thủy tông đệ tử, còn có kia mười mấy bang phái đệ tử, duy chỉ có thiếu một tấc vuông tự.

Còn có rất nhiều nhân loại cùng yêu tộc ở kịch liệt chém giết, đạo pháp bay múa, binh khí chập chờn, reo hò không ngừng.

Từ Vương trong động thỉnh thoảng bộc phát ra một đạo sáng ngời Quang Hoa, trong nháy mắt chiếu sáng từ Vương động, vừa rất nhanh mất đi.

Tức Mặc ánh mắt chung quanh quét nhìn, nhưng nếu không có nhìn thấy Yên Nhiên, trong lòng lo lắng. Phía sau đột nhiên tiếng gió gào thét, Tức Mặc không hề nghĩ ngợi, liền nhắc tới Vấn Tâm Kích vỗ vào phía sau đánh tới yêu binh trên người, kia yêu binh trực tiếp bị Tức Mặc một kích phách bay mấy trượng xa, thình thịch một tiếng đụng vào trên thạch bích, trong miệng máu tươi tuôn ra, té trên mặt đất hấp hối.

Tức Mặc khẽ quay đầu lại, nhìn thấy một cái bang phái đệ tử lại đi tới kia bị phách hấp hối yêu binh bên cạnh, một đao cắt kia chỉ yêu đỉnh đầu, nói ở trên tay.

Đệ tử kia tựa hồ đã nhận ra Tức Mặc đang nhìn chăm chú hắn, ngẩng đầu hướng Tức Mặc phẫn nộ cười một tiếng, hai tay đang cầm kia mai đỉnh đầu, đưa cho Tức Mặc.

Tức Mặc khẽ nhíu mày, đột nhiên giơ lên Vấn Tâm Kích hướng đệ tử kia đâm tới, hàn quang hiện lên, đệ tử kia một tiếng thét chói tai. Hắn bên tai Vấn Tâm Kích hàn khí triệt người, sinh sôi xé rách của hắn run rẩy nội tâm.

"Cạch cạch cạch..."

Máu tươi theo Vấn Tâm Kích kích đang lúc rãnh máu chảy tới đệ tử kia trên vai, ấm áp máu tươi kích thích đem đệ tử kia hoàn toàn thức tỉnh, hắn nhìn Tức Mặc vội vàng chắp tay hành lễ, "Đa tạ huynh đài ân cứu mạng."

Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích, khoát tay áo, "Vô phương ."

Đệ tử kia đeo nhào vào trên lưng không ngừng tuôn máu yêu binh thi thể, khẽ run thân thể, may mắn xức trên đầu mồ hôi lạnh.

"Yên Nhiên ở đây?" Tức Mặc nhìn đệ tử kia, cau mày hỏi.

"Yên Nhiên? Cái kia bạch y tóc trắng, giống như tiên tử một loại Vong Trần Tông đệ tử sao?"

"Ân, nói cho ta biết, nàng ở nơi đâu?" Tức Mặc ức chế trong lòng khẩn trương, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chú người đệ tử kia.

"Cái kia bạch y tiên tử đối chiến yêu tộc hai Đại trưởng lão cùng với đông đảo yêu tộc cường giả, đã không biết đánh tới chỗ nào rồi."

"Nàng thật là lợi hại nha, người lớn lên xinh đẹp như vậy, thực lực còn cường đại như vậy, một người..."

"Ôi chao, huynh đài, ngươi không nên chiến công của mình sao?"

Đệ tử kia há mồm nhìn đã tiến vào yêu bầy, hướng từ Vương ngoài động giết tới Tức Mặc la lớn.

"Đưa rồi, coi như là cho thù lao của ngươi."

Tức Mặc hiện tại kia còn có nhàn hạ thoải mái đi quản kia cái gọi là chiến công, hắn hiện tại lòng như lửa đốt. Yên Nhiên một cá nhân đối chiến yêu tộc hai Đại trưởng lão còn có đông đảo đại yêu, hắn có thể nào không lo lắng.

Trong lòng xẹt qua một cái ý niệm trong đầu, kia hai trưởng lão chẳng lẻ chính là chỗ đường rẽ tạo hình cái kia hai tượng đá bổn tôn.

Kia Ô Nha pho tượng liền có thể để cho Tức Mặc lâm vào ảo cảnh không thể tự thoát ra được, kia bổn tôn lại sẽ mạnh tới trình độ nào? Kia Cự Lang khẳng định cũng sẽ không so với kia Ô Nha yếu hơn bao nhiêu.

Yên Nhiên tuy là thiên xin nhất trọng thiên, nhưng ở tiểu bí cảnh trung áp chế cảnh giới, một người tự mình đấu hai đại yêu, còn có nhiều như vậy yêu tộc cường giả, nguy cơ trùng trùng, muốn Tức Mặc có thể nào an tâm.

Trừ lão Mạc, Yên Nhiên chính là Tức Mặc đích thiên.

"Ghê tởm! Chết đi sao!"

Tức Mặc nổi giận gầm lên một tiếng, một kích đánh bay vọt tới trước người yêu binh.

"Chỉ Xích Thiên Nhai!"

Tức Mặc hiện tại chỉ muốn tìm được Yên Nhiên, quản chi thực lực của hắn không đủ, căn bản không giúp đỡ được cái gì, cũng muốn đứng ở Yên Nhiên bên cạnh.

Chỉ sợ chẳng qua là vì nàng đỡ một kích trí mạng, Tức Mặc cũng rất thỏa mãn.

Tức Mặc một đường quét ngang, hắn đã là khải huyền tứ trọng thiên, những thứ này yêu binh bất quá là chút ít khải huyền nhị trọng thiên thậm chí là phàm tiên có khác Tiểu Yêu, không phải Tức Mặc hợp lại chi tướng.

Tức Mặc lòng như lửa đốt, Yên Nhiên hiện tại đến đáy ra sao, Tức Mặc hoàn toàn không biết, Tức Mặc chỉ hy vọng giờ phút này có thể nhảy đến Yên Nhiên bên cạnh, theo nàng cùng nhau chiến đấu.

"Chết!"

Tức Mặc chìm quát một tiếng, một kích rút ra phi một nhào tới bên cạnh yêu binh, không hỏi qua tâm kích lại đột nhiên bị ngăn trở.

Tức Mặc giơ lên tiên mãn máu tươi khuôn mặt, nhìn ngăn trở Vấn Tâm Kích yêu tướng cười hắc hắc.

Kia yêu tướng đối với Tức Mặc nổi giận nói, "Loài người tiểu tử, ngươi giết hại ta yêu tộc bao nhiêu tinh anh, hiện tại gặp phải bổn tướng, còn không chết đi!"

Cái này yêu sắp có được khải huyền tứ trọng thiên thực lực, cầm một thanh khai sơn đao, lực lớn vô cùng, khai sơn đao giắt Vấn Tâm Kích trên, đem Vấn Tâm Kích trực tiếp vây khốn.

"Không biết sống chết, tiểu gia hiện tại tâm tình thật không tốt! Cút..."

Tức Mặc nắm chặt Vấn Tâm Kích, khải huyền tứ trọng thiên thực lực toàn số bộc phát, kia yêu tướng còn chưa kịp phản ứng, liền bị Tức Mặc dùng Vấn Tâm Kích đánh bay, đụng vào từ Vương hang hốc trên nóc, sau đó chảy như điên máu tươi rớt xuống đất, bị một người giết chết.

Tức Mặc ở khải huyền nhị trọng thiên thời liền chọn lật người nơi khải huyền tứ trọng thiên cẩu yêu, hiện tại Tức Mặc thực lực đã đạt khải huyền tứ trọng thiên, có thể tự hào nói quét ngang khải huyền tứ trọng thiên vô địch thủ, chớ quên, Tức Mặc là tuyệt đạo thánh thai, là cùng cái kia mãi mãi Phong vương, tuyệt cổ thiên địa Nhân Vương giống nhau thể chất, còn tu luyện Nhân Vương « Tàng Đế Kinh » . Giờ phút này Tức Mặc, có lẽ mới có một tia cường giả hình thức ban đầu.

Tức Mặc không có thương hại, không có nhân từ. Đi con mẹ nó thương hại, nhưng con mẹ nó nhân từ. Những thứ này cùng Yên Nhiên so với, là cái loại chim nhỏ.

Tức Mặc đầy người đẫm máu, bất quá nhưng không có một giọt thuộc về hắn tự thân, hắn không biết đánh cho tàn phế bao nhiêu yêu binh, đánh bay bao nhiêu yêu tướng, rốt cục chạy ra khỏi từ Vương động. Song từ Vương ngoài động như cũ là một mảnh hỗn loạn.

Trong trẻo lạnh lùng ánh trăng hắt vẫy trên mặt đất, không biết có bao nhiêu người yêu hỗn loạn kịch chiến ở chung một chỗ, quát trách móc kêu thảm thiết liên miên không dứt, binh khí giao kích, tia lửa bắn ra bốn phía, Quang Hoa tứ tràn đầy.

Tức Mặc vội vàng hướng chung quanh quét nhìn, chỉ nghe được chung quanh nổ vang không ngừng, nào có Yên Nhiên phương tung.

Tức Mặc chìm quát một tiếng, đánh bay một con nhào tới bên cạnh yêu binh, xoay người bắt được bên cạnh một người đệ tử. Đệ tử kia quần áo trên người phá toái, dính đầy máu tươi, đã không biết rốt cuộc đến từ kia tông phái nào.

"Thấy Yên Nhiên không có."

"Yên Nhiên?" Đệ tử kia kịch chiến đang thoải mái, lại bị Tức Mặc đột nhiên bắt được, khẽ tức giận, muốn rút ra bị Tức Mặc nắm trong tay cánh tay. Song Tức Mặc chộp vào đệ tử kia trên cánh tay đích tay tựa như một thanh kìm sắt, gắt gao thẻ ở đệ tử kia trên người.

Đệ tử kia sắc mặt đổi đổi, nhìn sắc mặt dử tợn, gần như muốn điên cuồng Tức Mặc, trong lòng nhút nhát, "Ta không biết ai là Yên Nhiên, ở ta lại tới đây, nơi này chính là một mảnh hỗn loạn..."

"Đáng chết!"

Tức Mặc bỏ qua người đệ tử kia, nắm Vấn Tâm Kích một đường quét ra, rốt cục gặp một Vong Trần Tông đệ tử.

Tức Mặc cấp bước lên phía trước bắt được đệ tử kia, nói, "Sư huynh, thấy Yên Nhiên sư tỷ không có."

Kia Vong Trần Tông đệ tử đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó kinh ngạc nhìn cả người đẫm máu Tức Mặc, hơi sửng sờ, thật sự là không nghĩ tới Tức Mặc cái này hai hàng...

Tức Mặc không ngừng loạng choạng bị hai tay hắn bắt được Vong Trần Tông đệ tử, khàn giọng quát, "Sư huynh, không nên sững sờ a, Yên Nhiên sư tỷ đâu?"

Đệ tử kia bị Tức Mặc dao động thiếu chút nữa tản mất, hồi lâu mới hoãn quá thần lai nói, "Tức Mặc, Yên Nhiên sư tỷ một người cùng một con quạ cùng một con Cự Lang còn có mười mấy đại yêu chiến đến núi cái kia bên đi."

Đệ tử kia xa xa chỉ vào đối diện trăm trượng núi cao, nơi này là một cái sơn cốc, hai bên là vách đá vách đá, quái thạch đá lởm chởm. Không nghĩ tới Yên Nhiên cùng những thứ kia đại yêu lại chiến đến núi cái kia bên.

"Cám ơn!" Tức Mặc dùng sức vỗ vỗ đệ tử kia bả vai, thiếu chút nữa đem đệ tử kia phách tán.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Đệ tử kia nhìn bên cạnh tàn ảnh, phát giác Tức Mặc đã vọt tới này mặt dưới thạch bích, hướng kia tòa núi cao trèo leo đi lên.

Đệ tử kia khó khăn nuốt nuốt nước miếng, "Đây là Tức Mặc cái kia hai hàng sao? Ta có phải hay không mắt viễn thị rồi!"

Tức Mặc trong lòng càng thêm lo lắng, Yên Nhiên một người tự mình chiến vài chục chích đại yêu, Tức Mặc làm sao có thể đủ không lo lắng. Yên

Nhiên cường thịnh trở lại, cũng là song quyền nan địch tứ thủ a, "Đáng chết!"

Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích, hai tay chộp vào kia phong duệ trên hòn đá, hướng đỉnh núi phóng đi.

Hòn đá lạnh như băng sắc bén, dưới chân thỉnh thoảng giẫm vô ích, dưới chân núi cuồng gió gào thét, tiếng đánh nhau không ngừng. Gào thét Hàn Phong xé rách Tức Mặc thân thể, muốn đưa từ vách đá trên vách đá bỏ rơi đi.

Tức Mặc không biết leo rồi bao lâu, hai cánh tay đã sớm nhức mỏi, hai tay cũng bị phong duệ hòn đá phá vỡ, máu tươi rải đầy vách núi. Ngón giữa đã thấy Bạch Cốt.

Trong cơ thể « Tàng Đế Kinh » điên cuồng vận chuyển, Tức Mặc trên người linh khí vòn quanh, hắn không ngừng liều mạng vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai. Ở không biết cũng bất giác, đại não đã hỗn loạn.

Song vì trong lòng một ít đạo chấp niệm, vì trong đầu cái kia một đạo bóng hình xinh đẹp. Tức Mặc liều mạng.

Đã quên mất thời gian trôi qua, không biết qua bao lâu, dưới vách núi kịch chiến không biến, chẳng qua là trên vách đá dựng đứng cái kia một bộ áo xanh rốt cục xông lên đỉnh núi.

Tức Mặc chú ý không kịp thở dốc, vội vàng lấy ra Vấn Tâm Kích, đứng trên đỉnh núi chung quanh quét nhìn.

Đột nhiên Tức Mặc ánh mắt ngưng tụ, chỉ thấy Yên Nhiên bị mười mấy chỉ đại yêu bao quanh, bầu trời pháp khí bay múa, Quang Hoa bốn phía, lạnh thấu xương đạo pháp chặt đứt vô số cổ thụ.

Yên Nhiên một bộ bạch y hoành không mà đứng, tay áo bồng bềnh, giống như rơi xuống phàm trần tiên tử, một người hãm sâu lũ yêu vây quanh, nhưng chút nào không sợ hãi. Chỉ có nhảy múa, trong tuyết tố điệp.

Một áo đen đại yêu treo trên bầu trời mà đứng, vác trên lưng một đôi màu đen đại cánh, vô số kiếm vũ tạo phía sau, sát khí nghiêm nghị.

Một con Lang Đầu Cự Nhân thân cao gần một trượng, trong tay cầm một cái cự đại Lang Nha bổng, trên người da thịt giống như Cầu Long, lệ khí kinh người.

Trên mặt đất là mười mấy chỉ những thứ khác đại yêu, rối rít điều khiển trong tay pháp khí, trên tay ấn ký tung bay.

Trên mặt đất hiện đầy rãnh to, phủ kín đá vụn, những thứ kia cổ thụ bị bén nhọn đạo pháp chém thành mảnh vỡ, không biết cũng trải tại rồi nơi nào.

Tức Mặc ánh mắt hơi chậm lại, nhìn kỹ cái kia áo đen cha vũ đại yêu cùng với cái kia Lang Đầu cự hán, trong lòng khẽ run, là kia hai pho tượng đích thực thân.

Tức Mặc không còn kịp suy tư nữa, đan tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, từ trên núi đáp xuống...

Yên Nhiên sư tỷ, ta tới rồi, cho dù là tới thêm phiền, ta cũng vậy muốn đứng ở bên cạnh ngươi...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ác chiến Ô Nha

Chỉ Xích Thiên Nhai không hổ là « Tàng Đế Kinh » trung ghi lại thần kỳ đạo pháp. Tức Mặc vận chuyển nó từ mấy trăm trượng trên vách núi lao xuống xuống tới, mượn trên vách núi nham thạch cây cối ngăn cản, lại lông tóc không tổn hao gì.

Rơi vào chân núi, Tức Mặc nhắc tới Vấn Tâm Kích vi thở phào nhẹ nhõm, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai cùng Yểm Tức Quyết, hướng chiến trường trung tâm sờ soạn .

Tức Mặc trong lòng có một điên cuồng ý niệm trong đầu, ý nghĩ này thật chỉ có thể dùng điên cuồng hình dung, nếu như cái kế hoạch này một khi thành công, tựu vì Yên Nhiên giảm bớt không nhỏ gánh nặng.

Yểm Tức Quyết cùng Chỉ Xích Thiên Nhai tuyệt đối là tốt nhất phối hợp, Tức Mặc hiện tại mới vừa mơ hồ có một chút nhận thức.

Yên Nhiên một người lực áp quần hùng, lại cùng mười mấy đại yêu chiến không phân cao thấp, điều này làm cho Tức Mặc khẽ yên tâm, mới dưới đáy lòng sinh ra này to gan ý niệm trong đầu.

Những thứ kia yêu tộc cường giả lực chú ý đều bị Yên Nhiên hấp dẫn, hết sức chăm chú khống chế bầu trời pháp khí, căn bản lưu không ra tâm thần tới chú ý tình huống chung quanh, trên người khí lực đều nhanh bị trừu không rồi.

Cùng Yên Nhiên cường giả như vậy chiến đấu, không cẩn thận sẽ gặp đầu thân chỗ khác biệt, những thứ này yêu tộc cường giả sao dám khinh thường.

Chú ý của bọn hắn lực đều bị không trung Yên Nhiên hấp dẫn, một lòng đặt ở Yên Nhiên trên người. Như vậy...

Tức Mặc khóe miệng treo lên vẻ cười tà, Vấn Tâm Kích từ một khải huyền thất trọng ngày đích đại yêu thể bên trong rút ra, ngay sau đó Vấn Tâm Kích ở trong tay toàn chuyển, liền đem một khải huyền bát trọng ngày đích đại yêu chém thành rồi hai nửa. Vấn Tâm Kích hơn thế không giảm, lần nữa đem một khải huyền lục trọng ngày đích đại yêu đâm trọng thương.

Đánh lén xây công, đáng thương những thứ kia đại yêu người không phải là uy danh hiển hách, lại càng nắm giữ trong tay pháp khí, thân thể cường hãn, lại bị Tức Mặc đánh lén, chết không minh bạch.

Hai chết nhất trọng đả thương, Tức Mặc mừng rỡ trong lòng, trong tay Vấn Tâm Kích uy thế tăng mạnh, hướng khác một cái lớn yêu cái móc đi.

Như vậy có thể cho Yên Nhiên sư tỷ giảm bớt rất lớn áp lực sao!

Song Vấn Tâm Kích còn không có cái móc tại cái đó đại yêu trên người, Tức Mặc liền cảm thấy trên đầu tiếng gió gào thét, lạnh như băng sát khí thiếu chút nữa đem Tức Mặc xé thành hai bên, Tức Mặc trong lòng lẫm nhiên, biết mình đã bị phát hiện.

Cũng không dám cùng trên đầu bay tới pháp khí tranh phong, Tức Mặc chỉ có khải huyền tứ trọng thiên thực lực, có thể đánh chết hai đại yêu, trọng thương một đại yêu, hoàn toàn là lấy sét đánh xu thế đánh lén cho phép. Chân chính cùng một đại yêu chiến đấu, Tức Mặc không phải là mình muốn chết sao?

"Tiểu tử, ngươi lấy thủ đoạn hèn hạ ám hại ta yêu tộc cường giả, còn muốn đi sao? Lưu đứng lại cho ta."

Bầu trời Lôi Âm cuồn cuộn, đinh tai nhức óc. Tức Mặc mặc niệm Chỉ Xích Thiên Nhai, trên mặt đất lưu lại một đạo tàn ảnh, song phía sau đạo kia sắc bén sát khí chẳng những không có yếu bớt, ngược lại càng phát ra mãnh liệt.

Kia lạnh thấu xương sát khí xâm nhập Tức Mặc trong cơ thể, đấu đá lung tung, tùy ý sắp tới mực trong cơ thể du đãng.

Tức Mặc sắc mặt khẽ biến thành vi đổi đổi, nắm Vấn Tâm Kích đột nhiên xoay người về phía sau đâm tới.

Như vậy trốn đi xuống nhất định có bị đuổi kịp, đến thời gian mới gọi bị động, hiện tại chủ động xuất kích, còn có chuẩn bị cơ hội.

Tức Mặc ánh mắt ngưng lại, nhìn kia ở trong mắt không ngừng lớn hơn khổng lồ màu đen vũ mao, vũ mao tựa như một thanh sắc bén thiết kiếm, xuy mao (lông) nhưng gãy, chém sắt như chém bùn. Vũ mao tiêm đoan hàn quang ngưng tụ, mỗi cọng lông vũ cũng giống như một cây kiên duệ cương châm.

Này vũ mao lại là một pháp khí, hiển nhiên là đến từ bầu trời ngạo nghễ đứng trong Ô Nha đại yêu.

"Chết tiệt thối Ô Nha, tiểu gia cho đời trước có cừu oán đúng không! Ngươi pháp thân pho tượng mơ hồ tiểu gia, người thật hơn là muốn tiểu gia tánh mạng. Thật cho là tiểu gia sợ ngươi?"

"Đối thủ của ngươi là ta?"

Trong trẻo lạnh lùng mà ôn nhu thanh âm từ phía trên tế rớt xuống, lạnh như băng trung mang theo nhu hòa cùng với nồng đậm kinh ngạc. Bầu trời một mảnh rặng mây đỏ hiện lên, Tức Mặc trước mắt Ô Nha vũ mao liền keng một tiếng rụng rơi trên mặt đất, cắt thành rồi hai mảnh.

"Yên Nhiên, ngươi không nên quá mức phân rồi. Chớ có cho là ta Ô Vũ thật sợ ngươi."

"Các mà, ngươi đi đem tiểu tử kia chém, lại dám ám tập tộc ta cường giả, thật sự là tội không thể tha thứ."

Một cùng không trung áo đen Ô Nha không sai biệt lắm áo đen Ô Nha mặt nam tử từ trên mặt đất một đám cường giả trung bay lên, lao xuống đến Tức Mặc đỉnh đầu, kia Ô Nha mặt nam tử trường một Ô Nha đỉnh đầu, người vóc người, vác trên lưng một đôi khổng lồ màu đen cánh chim. Phải là ô các rồi.

Yêu, kia tổ tiên là dã thú, tu vi vừa thành, hóa làm "Hình người", từ đó thay đổi huyết thống, tự thành nhất tộc.

Yêu có dã thú huyết thống. Thông thường mà nói, yêu thân thể cường hãn, sở dĩ hóa thành nhân hình, chỉ là vì giải phóng tứ chi, hơn có lợi cho sinh tồn cùng chiến đấu.

Cái gọi là hình người, bất quá là hai chân đứng yên mà thôi. Chân chính đại yêu phải không mảnh cho hóa thành người trước mặt mạo, bọn họ tình

nguyện vẫn duy trì kia ở loài người trong mắt xem ra rất dử tợn dáng ngoài.

Người cũng không thể so với chủng tộc khác cao quý, người sở dĩ cường đại, chủ yếu là ở cho bọn hắn trời sanh liền giải phóng tứ chi, năng lực sinh sản cường đại.

Ô các trong tay cầm một cùng trước đó không lâu bị Yên Nhiên chặt đứt màu đen vũ mao độc nhất vô nhị vũ mao, trong mắt điện xạ sát khí, đứng trên không trung, ô các giận quát một tiếng, "Loài người, để mạng lại."

Ô các trực tiếp tế lên vũ mao pháp khí, trong miệng nói lẩm bẩm, kia mai vũ mao pháp khí huyền phù trên không trung từ từ trở nên to lớn, khí thế không hoàn toàn kéo lên, mỗi một cọng lông tóc cũng nổ lớn tạc lên, giống như bén nhọn cương châm.

Nghiêm nghị sát khí từ kia cái vũ mao trên bắn nhanh ra, trên không trung ngưng tụ thành thực chất, hướng Tức Mặc đâm tới.

Nghe thấy ô các thanh âm, Tức Mặc trong nháy mắt liền kịp phản ứng cái này ô các là người phương nào, không, ra sao yêu rồi. Ô các chính là rời đi Tẩy Huyết Trì, thiếu chút nữa muốn Tức Mặc tánh mạng chính là cái kia "Công tử" .

Thật đúng là thù mới hận cũ đều mà gặp được.

Tức Mặc ngưng mắt nhìn không trung bắn nhanh mà đến sát khí, mặt sắc mặt ngưng trọng, chạy trối chết là nhất không lựa chọn sáng suốt.

Tức Mặc cùng ô các so sánh với, khắp mọi mặt cũng kém quá nhiều. Ô các chẳng những có pháp khí, còn có thể trên không trung tự do bay lượn.

Trốn? Trốn? Căn bản là không có cơ hội, chỉ có chiến. Kể từ khi đêm đó Tàn Bán Khuyết cho Tức Mặc trải qua bài học sau, Tức Mặc liền nhớ lấy một cái đạo lý.

Dũng cảm đối mặt.

Trốn tránh, không giải quyết được bất cứ vấn đề gì.

Không trung Yên Nhiên nhìn mặt sắc mặt ngưng trọng nhưng chút nào không sợ hãi Tức Mặc, lạnh như băng trên má ngọc khẽ vẽ lên rồi vẻ mỉm cười.

Yên Nhiên thực lực siêu quần, một người tự mình đấu mười mấy đại yêu còn thành thạo. Cũng là Tức Mặc mò mẫm giữ một phen rảnh rỗi.

Bất quá Tức Mặc đều chỉ là vì như vậy một cẩn thận nguyện thôi...

"Uống....uố...ng!" Tức Mặc song tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, hướng về kia ngưng tụ đến bên cạnh sát khí thẳng tắp đâm tới. Kích pháp khó luyện, nhưng trụ cột đâm, ngăn chặn, móc... Cũng là hết thảy chiêu thức biến hóa ngọn nguồn.

Tức Mặc chưa từng học qua kích pháp, đạo lý này nên cũng biết.

Tức Mặc đã là khải huyền tứ trọng thiên, thân thể cường độ thật to tăng lên, nhất thương đâm ra ngàn cân sức lực vẫn phải có.

Sát khí bị Tức Mặc một kích chọn phá, cắt thành rồi hai nửa, theo Tức Mặc thân thể mở ra.

Nhưng này Tiểu Ô Nha ô các còn không cho Tức Mặc nghỉ ngơi, liền hai tay giơ khổng lồ vũ mao, hướng trên mặt đất Tức Mặc phách đi.

Pháp khí nhưng không đơn thuần là tế trên không trung bay tới bay lui, làm theo có thể cầm ở trên tay dùng cho thực chiến.

"Oanh!"

Một tiếng ầm nổ, trên mặt đất tóe lên vô số tro bụi, Tức Mặc phi thân tránh thoát, thân thể còn trên không trung, liền giơ Vấn Tâm Kích đâm ra rồi mười mấy kích.

Ô các cười lạnh, "Loài người, không biết sống chết. Lấy ngươi khải huyền tứ trọng thiên thực lực, còn muốn khiêu chiến ta khải huyền lục trọng thiên sao?"

"Biết điều một chút thúc thủ chịu trói, ta cho ngươi thống khoái."

Ô các ngoài miệng vừa nói, tay cũng đã chộp vào rồi Vấn Tâm Kích trên, "Thực lực của ngươi còn chưa đủ nhìn."

Đột nhiên ô các mặt liền biến sắc, vội vàng bỏ qua Vấn Tâm Kích, chỉ thấy Vấn Tâm Kích xông lên ra một cái mơ hồ Thanh Long, niệm chú trầm thấp Long Ngâm, giương nanh múa vuốt hướng ô các đánh tới.

Tức Mặc một chiêu này là học từ Tàn Bán Khuyết, lúc ấy Tàn Bán Khuyết một kích đâm ra, chính là xông ra một cái Mãnh Hổ. Tức Mặc thực lực quá thấp, có thể xông ra một cái mơ hồ Thanh Long đã là không dễ, bất quá chỉ là này mơ hồ Thanh Long liền không thể không khiến ô các coi trọng.

Tức Mặc tung mình rơi trên mặt đất, một gối nửa quỳ họa xuất một trượng nhiều phương mới dừng lại, ngẩng đầu nhìn ô các quỷ dị cười một tiếng, vung Vấn Tâm Kích chém tới. Kích trên có song lưỡi dao, có thể dùng cho gọt chém. Kích có thể nói là binh khí dài trong đích hoàng giả, song kích cũng rất

khó khăn sử dụng.

Ô các cúi đầu xem phiếm tiêu khói tay phải, chậm rãi đem rất nhanh, giương cánh hướng hướng lên bầu trời, dễ dàng liền tránh thoát Tức Mặc chém tới một kích."Bản thân ta là nhỏ xem ngươi rồi."

"Phải không?"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc tuyệt đối sẽ không buông tha cho đánh chó mù đường cơ hội, Chỉ Xích Thiên Nhai ở trong người bộc phát, trên mặt đất lưu lại một tấm tàn ảnh, Tức Mặc lại mượn Chỉ Xích Thiên Nhai bộc phát trong nháy mắt nhảy lên vài chục trượng cao.

Đem Vấn Tâm Kích cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, Tức Mặc dùng sức vung xuống Vấn Tâm Kích, Vấn Tâm Kích gắp dắt sức lực cùng với cuồng phong, hướng ô các gào thét phóng đi.

"Mặc dù ngươi cũng là khiến ta giật mình, nhưng ngươi cũng là chút năng lực ấy, liền một cái cường đại công kích đạo pháp cũng không có. Ta ở trên trời, ngươi trên mặt đất, ta có pháp khí, ngươi nhưng không có. Ngươi còn muốn cùng ta đấu." Ô các cuồng cười một tiếng, "Ta không cùng ngươi chơi."

Hắn đem vật cầm trong tay vũ mao làm một thanh khảm đao, bổ về phía Tức Mặc chém tới Vấn Tâm Kích.

"Oành..."

Tức Mặc mới vừa mới có thể làm cho ô các ăn thiệt nhỏ, hoàn toàn là bởi vì ô các khinh địch khinh thường, thật đánh nhau, Tức Mặc còn kém chút ít. Chớ đừng nói chi là ô các ở cho phép nhiều phương diện cũng trội hơn Tức Mặc. Hiện tại ô các, dựa vào hắn có thực lực cùng với sở trường, chính là đại chiến khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ cũng không là không thể nào.

Tức Mặc trực tiếp bị chặt đến trên mặt đất, trên mặt đất ném ra rồi một hố to. Mà ô các bất quá là trên không trung về phía sau họa xuất mấy trượng liền ổn định thân thể, nhưng ngay sau đó liền đem vật cầm trong tay vũ mao vứt xuống không trung, khóe miệng vung lên một tia cười lạnh, "Loài người, hết thảy cũng kết thúc."

Nhưng ngay sau đó hét lớn một tiếng, "Tiến vũ rả rích..."

Ô các chậm rãi vươn ra hai cánh tay, phía sau ấn ra một cái cự đại cánh, cái kia cánh đột nhiên phân giải, bộc phát ra vô số ánh huỳnh quang, cuối cùng ở ô các phía sau lần nữa ngưng tụ thành vô số tiến vũ.

Không trung nhất thời linh khí trở nên cuồn cuộn không chừng, ô các một chiêu này "Tiến vũ rả rích" uy lực như vậy, lại có thể khiến cho linh khí ba động.

Vô số tiến vũ ở ô các phía sau bố trí thành một cái cự đại vòng tròn, những thứ kia treo trên không trung tiến vũ chỉ vào Tức Mặc, đằng đằng sát khí.

Không trung Yên Nhiên sắc mặt từ từ trở nên ngưng trọng, trong tay âm thầm bấm lên một đạo pháp.

Trên mặt đất Tức Mặc tà dẫn Vấn Tâm Kích, kích đang lúc chỉ vào mặt đất, xa nghiêng nhìn không trung tiến vũ rả rích, trên người khí thế quay cuồng .

Một chiêu này tiến vũ rả rích...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tất Hoàng Chi Thuật Tuyệt Đạo Thánh Thai

"Chà!"

Vấn Tâm Kích sắp tới mực trong tay toát ra, Ô Các nói không sai, Tức Mặc hiện tại đạo pháp tuy nhiều, nhưng cũng là một chút trụ cột đạo pháp, chân chính cầm xuất thủ còn thật không có.

Dĩ nhiên, muốn trừ đi Chỉ Xích Thiên Nhai cùng Yểm Tức Quyết, hai người này cũng là không thể có lợi.

Tức Mặc ngưng trọng nhìn không trung từ từ thành hình tiến vũ rả rích, tuyệt đối không thể ngồi chờ chết.

Tức Mặc quả thật không có cường đại công kích đạo pháp, nhưng là, Chỉ Xích Thiên Nhai chạy nước rút hơn nữa Vấn Tâm Kích, cũng không có nghĩa là không là một loại cường đại công kích.

Trên mặt đất lần nữa lưu lại một đạo tàn ảnh, Tức Mặc thân thể đã nhảy ở không trung, Vấn Tâm Kích kích đang lúc trên một cái mơ hồ Thanh Long gào thét ra, hướng Ô Các đánh tới.

Ô Các cười lạnh một tiếng, "Loài người, Bổn công tử ăn thiệt thòi một lần, còn có thể ăn nữa thiếu lần thứ hai? Ngươi cho rằng một chiêu này uy lực rất lớn sao? Hừ! Bất quá cũng mới nát phá Bổn công tử đích tay chưởng thôi."

"Khó được cùng ngươi làm tiếp giải thích, dù sao ngươi đã là đem người chết ."

Ô Các không thèm để ý chút nào cái kia đã vọt tới trước mắt mơ hồ Thanh Long, một đạo màn hình ở Ô Các thân thể mặt ngoài nổi, màn hình trên thỉnh thoảng bơi đi tới một con đường súc tích.

"Tiến vũ rả rích!"

Tức Mặc thân thể cực nhanh hướng mặt đất rơi xuống, gió bên tai thanh vù vù rung động, trên người áo xanh phần phật, đầu đầy tóc dài đen nhánh điên cuồng gạn đục khơi trong phiêu đãng.

"Sưu sưu!"

Vô số quang tiến từ Ô Các phía sau nhảy ra, cắt vỡ không khí, trong nháy mắt đi tới Tức Mặc trước mắt.

Đạp không Yên Nhiên trên mặt hiện lên một đạo sương lạnh, "Ngươi đã muốn tìm chết, cũng đừng trách ta."

Chỉ thấy Yên Nhiên mang chỉ bắn ra một chút ánh sáng, về điểm này ánh sáng giống như châm mang, nhỏ bé nhưng tản ra nồng đậm Quang Hoa, giống như là từ không trung lấy ra rồi một đạo ánh sáng, sau đó đem đạo này ánh sáng chọt để rồi đêm đen nhánh vô ích.

Đạo kia ánh sáng chẳng qua là trên không trung chọt lóe, liền đã đến Ô Các trên trán.

"Keng!"

"Oành..."

Đạo kia ánh sáng cùng Tức Mặc đâm ra mơ hồ Thanh Long cùng nhau đụng vào rồi Ô Các thân thể mặt ngoài màn hình trên, màn hình trong nháy mắt tiêu tán, nhưng ngay sau đó cái kia mơ hồ Thanh Long cũng ma diệt hầu như không còn.

Ánh sáng không có yếu bớt nửa phần, thẳng tắp đâm trúng rồi Ô Các mi tâm...

"Oành..."

Tức Mặc chật vật từ trên mặt đất đứng lên, trên người áo xanh bị vô số quang tiến đâm thiên sang bách khổng.

Một bán kính gần có một trượng màu vàng bình chướng đem Tức Mặc che ở trong đó. Bình chướng phía trên đạo súc tích chảy xuôi, không dưới trăm đạo, so sánh với Ô Các cái kia bình chướng không biết mạnh gấp bao nhiêu lần.

Màn hình mang theo chững chạc hơi thở, đạo súc tích lưu động không dứt, nhè nhẹ từng sợi. Những thứ kia đầy trời quang tiến đụng vào bình chướng trên phát ra trầm muộn nổ.

Tức Mặc đan tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, kích đang lúc chỉ xéo chấm mặt, khuôn mặt ngưng trọng nhìn không trung Ô Các.

Cắt thành hai nửa màu đen vũ mao chậm rãi từ Ô Các trên trán lấy xuống, xoay tròn phiêu lạc đến đáy trên mặt.

Yên Nhiên trong nháy mắt bắn ra Quang Hoa bị kia ngắt quảng thành hai nửa màu đen vũ mao ngăn cản, ánh sáng tiêu tán, vũ mao chặt đứt.

Một chút ánh sáng, chặt đứt một quả pháp khí.

"Yên Nhiên, ngươi lấn ta quá đáng. Ngươi đã dám đả thương hại ta mà, ta đây liền giết giá nhân loại, đừng trách ta lòng dạ ác độc."

Ô Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, chấn triệt núi rừng.

Hắn giơ tay ném ra một mảnh màu đen vũ mao, vũ mao điện xạ ra, nháy mắt liền đâm trúng rồi bảo vệ Tức Mặc hoàng sắc quang bình.

Ô Vũ xuất thủ quá là nhanh, cũng quá đột nhiên. Thậm chí nhanh đến ngay cả Yên Nhiên cũng không có kịp phản ứng.

Màu vàng màn hình kịch liệt run rẩy, màn hình chảy xuôi trên trăm đầu đạo súc tích đột nhiên rầm rầm rầm tiêu tán, nháy mắt liền biến mất hơn phân nửa.

Trên trăm đầu lưu động đạo súc tích, lại bởi vì Ô Vũ một kích mà hỏng mất hơn phân nửa. Phải biết rằng chính là mới vừa rồi Ô Các tiến vũ rả rích cũng không thể khiến cái này đạo súc tích nứt vỡ một cái.

Màn hình lảo đảo muốn ngã, vốn là sáng ngời màn hình đột nhiên mờ đi.

Kia mai vũ mao pháp khí cũng ma diệt thành phấn vụn, bị trong thiên địa rung chuyển bất bình không khí thổi tan, biến mất không thấy gì nữa.

"Còn chưa có chết!" Ô Vũ sắc mặt âm trầm, phủi vừa là một quả màu đen vũ mao bay ra.

Yên Nhiên ôn nhu lạnh như băng trên khuôn mặt hiện lên một cổ sát khí, nàng giơ tay lên trên không trung bỏ ra một mảnh Quang Hoa, đem kia mai vũ mao pháp khí nắm nát bấy.

"Ô Vũ, ngươi rốt cục để cho ta tìm được rồi giết lý do của ngươi!" Nhẹ mà thanh âm lạnh như băng giống như thanh thúy đụng nhau Phong Linh.

Ô Vũ thầm kêu đáng tiếc, hai mắt quét qua Yên Nhiên, trong mắt nhấp nhoáng nồng đậm kiêng kỵ."Các mà, Yên Nhiên liền giao cho chúng ta, ngươi mau giết cả nhân loạikia, đi núi Thiên Lang tìm ngươi Tam sư thúc."

Nhưng ngay sau đó liền nhìn Yên Nhiên, "Khẩu khí thật lớn!"

Đầy trời màu đen vũ mao từ Ô Vũ phía sau dâng lên, mỗi một mai vũ mao trên cũng tản ra nhàn nhạt linh khí ba động, vô số vũ mao tụ ở chung một chỗ, uy thế mênh mông cuồn cuộn, sát khí lẫm lẫm.

Này lại tất cả đều là pháp khí, mặc dù mỗi một mai vũ mao cũng cũng không phải là cái gì rất giỏi pháp khí, nhưng này đầy trời pháp khí tăng lên, kia uy thế tựu đáng sợ tới cực điểm.

Không trung cái kia đầu sói cự hán muộn hanh nhất thanh, trong tay Lang Nha bổng múa đến hổ hổ sanh uy, hướng Yên Nhiên cậy mạnh ném tới.

Ô Các sợ mà ghét hận ánh mắt chậm rãi từ Yên Nhiên trên mặt dời đi, rơi vào Tức Mặc trên người."Hiện tại chỉ còn lại hai người chúng ta rồi, không biết ngươi xác rùa đen còn có thể kiên trì mấy lần? Ta phụ lời của ngươi cũng đã nghe được, hắc hắc..."

"Tiến vũ rả rích..."

Tức Mặc ngưng trọng ngửa đầu nhìn Ô Các, cảm thụ được trên cánh tay phải truyền đến yếu ớt ấm áp, khóe mắt dư quang quét về phía cánh tay phải.

Áo xanh đã bị Ô Các tiến vũ rả rích xé nát, lộ ra Tức Mặc trắng nõn cánh tay phải, nơi đó một nhàn nhạt điểm vàng đang đang không ngừng lóe lên, trí nhớ tựa hồ lại nhớ tới mười ngày trước, một màn kia màn lần nữa nhảy tới trong mắt.

...

"Sư phụ, ngươi đang ở đây ta trên cánh tay khiến cho gì nha! Thật là nhột!" Tức Mặc nhảy chân mày, khuôn mặt vô sỉ, nhìn chậm rãi đưa tay từ hắn trên cánh tay phải nói mở đích lão Mạc.

Lão Mạc lắc đầu mỉm cười...

...

"Sư phụ!" Tức Mặc chậm chạp giơ lên tay trái khoác lên rồi trên cánh tay phải, đè xuống kia không ngừng lóe lên nhạt nhẽo điểm vàng, "Mặc nhi mình có thể!"

Kia mai điểm vàng tựa hồ cảm ứng được rồi Tức Mặc tâm tư, sắp tới mực trên cánh tay hóa thành một đạo dòng nước ấm, theo kinh mạch chảy vào Tức Mặc thân thể.

Tức Mặc trên người màu vàng bình chướng từ đỉnh chóp từ từ tan rã, giống như là kịch liệt hủ thực vật giọt rơi vào thật mỏng cánh ve sầu trên.

Ngắn ngủn hai tức, màu vàng quang mang bình chướng liền tựu biến mất không thấy gì nữa. Tức Mặc cúi đầu không hề nữa nhìn không trung Ô Các.

Quá bị động rồi, không nói trước thực lực cùng trang bị trên chênh lệch, tựu chỉ một là Ô Các có thể trên không trung bay lượn, liền tựu bị vây tuyệt đối ưu thế.

Ý niệm trong đầu sắp tới mực trong đầu hiện lên, Tức Mặc ánh mắt trở nên kiên định kiên quyết, "Ta đây tựu rút ngươi cánh, xem ngươi còn có thể làm gì phi!"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc gió bên tai thanh gào thét, hết thảy cũng cực nhanh lui về phía sau lui, đầu đầy tóc đen theo thân thể trương dương, trên người áo bào xanh bị

không khí dòng chảy xiết xé rách thành nhè nhẹ từng sợi.

Ô Các khinh miệt nhìn giống như thiêu thân lao đầu vào lửa một loại đánh về phía của mình Tức Mặc, trong lòng có chút khinh thường, "Thực lực quyết định hết thảy, không có Yên Nhiên con tiện nhân kia giúp ngươi, ta giết ngươi như tàn sát gà chó."

Tức Mặc đâm ra Vấn Tâm Kích, trong đan điền linh khí điên cuồng phóng mạnh về Vấn Tâm Kích, ở Vấn Tâm Kích mũi kích tạo thành một chút hàn mang.

Tức Mặc nhìn về điểm này hàn mang, cảm thụ được trong đan điền kịch liệt tiêu tán linh khí, mơ hồ có điều hiểu được. Chiến đấu lâu như vậy , cũng bất quá mới tiêu hao hai thành linh khí. Nhưng là giờ phút này ngưng tụ mũi kích điểm này hàn mang, liền tựu rút lấy trong đan điền ba thành linh khí.

Trong đầu tựa hồ xẹt qua cái gì, nhưng chính là bắt không được.

Vừa nói chậm chạp, bất quá trong nháy mắt. Chỉ Xích Thiên Nhai tốc độ nhanh đến gần như có thể đuổi theo thanh âm, Tức Mặc sớm có lĩnh hội.

Từ mặt đất đến Ô Các bên cạnh tốn hao thời gian bất quá là nháy mắt quá hai lần ánh mắt mà thôi.

"Đâm!"

Tức Mặc nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay nắm chặc Vấn Tâm Kích, đơn giản trực tiếp thô bạo đâm về không trung Ô Các.

Đạo pháp chuẩn bị là muốn thời gian, đặc biệt là tiến vũ rả rích cường đại như vậy đạo pháp, sở tốn hao thời gian liền dài hơn.

Tức Mặc có thể chống được Ô Các tiến vũ rả rích, bất quá là mượn lão Mạc che chở. Lão Mạc là ai, đó là sáu mươi năm trước thiên kích Thánh Địa ngưu nhân, cho dù thực lực không còn nữa năm đó...

"Rống!" Một cái mơ hồ Thanh Long từ Vấn Tâm Kích mũi kích gầm thét bay ra, mang theo Tức Mặc trên tay Vấn Tâm Kích hướng Ô Các phóng đi.

Tức Mặc khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, gần. Một trượng, chín thước, tám thước, bảy thước hai tấc, Vấn Tâm Kích trường bảy thước hai tấc...

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc trầm giọng rống giận, hai cánh tay da thịt tựa như bộc phát Cầu Long.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Theo ta cùng nhau đến lên đi!

Tức Mặc trong lòng reo hò, trước cho Vấn Tâm Kích vọt tới Ô Các bên cạnh, hai tay bắt được Ô Các trên lưng cánh chim.

Toàn thân lực lượng trong nháy mắt bộc phát.

Mang theo lão Mạc từ nhỏ đối với Tức Mặc rèn, mang theo giới luật điện một trăm lẻ tám lần phong hỏa côn rèn, mang theo khải huyền tứ trọng thiên thực lực toàn số bộc phát.

Nghìn cân sức lực ——

"Oanh!"

Trên mặt đất tro bụi tóe lên, mặt đất vỡ vụn, trực tiếp bị Tức Mặc rớt xuống thân thể đập thành một rãnh to.

Tức Mặc chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, giơ tay lên ném xuống trong tay nửa tấm cánh chim, tùy ý lau khóe miệng máu tươi, nhìn chăm chú không trung giống như đoạn tuyến phong tranh giống nhau rơi xuống mặt đất Ô Các.

Bầu trời vứt sái máu tươi, tựa như hạ quá một cuộc huyết vũ. Ô Các liều mạng vuốt trên lưng nửa tấm cánh chim, nhưng chính là không ngăn cản được không ngừng hạ xuống thân thể.

Mạnh mẽ bị cắt đứt sử dụng đạo pháp cắn trả, Vấn Tâm Kích mũi kích Thanh Long ở Ô Các trong cơ thể bộc phát dư âm uy, Tức Mặc xé toang rồi nửa tấm cánh chim.

Tam trọng thương thế chồng, Ô Các giờ phút này thực lực đã qua năm sáu.

Ô Các khinh địch miệt thị, giờ khắc này tất cả đều biến thành hư ảo, chỉ còn lại có đối với Tức Mặc khôn cùng thù hận cùng với tất sát quyết tâm.

Chọn lựa hạ đầu vai Vấn Tâm Kích ném xuống, Ô Các trong mắt lóe ra khôn cùng oán hận, Tức Mặc chặt đứt hắn cánh chim, liền tựu tuyệt rồi hắn phần sau thân, trừ phi hắn có cơ hội bước vào thiên xin, nếu không cuộc đời này đem cùng bầu trời cách biệt.

Tức Mặc vận chuyển « Tàng Đế Kinh » áp chế trong cơ thể quay cuồng , kịch liệt rơi đến trên mặt đất một khắc kia, Tức Mặc cũng bị thương, bất quá

không ảnh hưởng toàn cục.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc tung người bắn lên, hai tay bắt được Ô Các hai vai, hung hăng hướng trên mặt đất kéo.

"Theo ta đi xuống đi!"

"Oành!"

"Oành!"

Ô Các liều mạng vuốt trên lưng nửa tấm cánh chim, vung thiết quyền không ngừng đánh tới hướng Tức Mặc phía sau lưng, nhưng chính là chậm lại không được hạ xuống tốc độ, cũng té không ra treo ngược ở trên người Tức Mặc.

"Đáng chết!"

Ô Các giọng căm hận gầm thét, ánh mắt đột nhiên rơi vào treo ở giữa không trung cái kia vật vũ mao pháp khí trên.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Từ ngộ đạo pháp

"Oanh!"

Theo nhất thanh muộn hưởng, Tức Mặc cùng Ô Các song song đụng ở trên mặt đất.

"Đem ta đánh sảng liễu đúng không!" Tức Mặc trong miệng ho ra một ngụm máu tươi, hai tay bắt được Ô Các một nửa khác cánh chim, trên tay da thịt đột bạo.

"Xôn xao!"

Tức Mặc phủi vứt bỏ trong tay cánh chim, ti không thèm để ý chút nào rơi ở trên người trên mặt máu tươi, vung lên hai đấm liền hướng Ô Các gương mặt ném tới.

"Chết Ô Nha, ngươi không nhiều cuồng sao? Hừ, tiểu gia còn tưởng rằng ngươi đến cỡ nào lợi hại! Cũng không gì hơn cái này."

Tức Mặc liên tiếp pháo kích nện ở Ô Các trên mặt, đem Ô Các cha mãn vũ mao mặt thiếu chút nữa đập biến hình, bén nhọn miệng chim trung bỏ ra thật dài tia máu. Song Ô Các cánh không thèm để ý chút nào, chẳng qua là trừng mắt nhìn Tức Mặc phía sau là bầu trời bao la, trong mắt lóe Thị Huyết điên cuồng.

Hắn Ô Các là ai, là Ô Vũ con của, là sơn cốc yêu tộc trong đích công tử. Từ nhỏ tựu sống an nhàn sung sướng, lần bị tôn sùng, khi nào học được bực này khuất nhục, "Ta muốn giết ngươi!"

Theo Ô Các tức giận gầm thét, không trung kia mai vũ mao pháp khí hóa thành một đạo lưu quang, thẳng tắp hướng Tức Mặc não tâm đâm tới.

Ô Các điên cuồng ôm Tức Mặc, không để cho trong ngực Tức Mặc di động, hắn lên tiếng cuồng tiếu, "Ngươi nếu phá hủy của ta hai cánh, kia liền vì lần này giao ra tánh mạng thật nhiều sao!"

Tức Mặc cảm thụ được đỉnh đầu run sợ lệ sát khí, dùng sức muốn từ Ô Các trong ngực bò dậy, lại bị Ô Các gắt gao kéo.

Tức Mặc sắc mặt biến ảo, đỉnh đầu lạnh thấu xương sát cơ càng ngày càng gần, Tức Mặc thậm thậm chí đã cảm thấy trên da đầu cũng phiếm lạnh lẻo, nhè nhẹ nhập vào cơ thể.

"Muốn để cho ta chết, nằm mơ!"

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc chìm quát một tiếng, toàn thân khí lực chợt bộc phát, tung mình đem Ô Các thân thể giơ lên.

Ngươi đã muốn cho ta chết, như vậy ngươi liền muốn làm tốt chết chuẩn bị.

Ô Các sắc mặt biến đổi lớn, hắn thật sự là không nghĩ tới Tức Mặc lại sẽ đem hắn làm Nhục Thuẫn. Không, là hắn căn bản cũng không có cơ hội đi nghĩ cái vấn đề này, cũng sẽ không suy nghĩ cái vấn đề này.

"Xoẹt !"

Trong thiên địa tựa hồ trong nháy mắt chỉ còn lại có lưỡi dao sắc bén xé rách huyết nhục rất nhỏ tiếng vang, Ô Các giận nhìn chằm chằm hai mắt, thân thể giãy dụa biến thành càng ngày càng chậm chạp, cuối cùng không có động tĩnh.

Ô Các như cũ trừng trừng hai mắt, trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng oán hận. Mắt của hắn cầu từ từ mất đi tánh mạng màu sắc, trên vải rồi tử vong màu xám tro.

Tức Mặc sợ sau nhìn từ Ô Các trái tim trung ló vũ mao pháp khí, cảm thụ được pháp khí trên lạnh thấu xương sát khí, hiểu rõ pháp khí tiêm đoan không ngừng nhỏ ấm áp chất lỏng.

Ô Các tuy là "Tự sát", nhưng là gián tiếp bởi vì Tức Mặc đã chết, Tức Mặc không có chịu tội cảm, nhưng sinh sôi rồi một loại không thể diễn tả đích tình cảm, rất phức tạp, nói không rõ, đạo không rõ.

Cái này cuồng vọng tự đại yêu tộc công tử, rốt cục vẫn phải đã chết, chết vô cùng đột nhiên, chết ở rồi "Hắn trong tay của mình" .

Tức Mặc đứng dậy đẩy ra bổ nhào ở trên người Ô Các, ngẩng đầu nhìn rồi mắt phía chân trời mênh mông cuồn cuộn va chạm, nhanh chóng nhìn về phía bị Ô Các vứt bỏ Vấn Tâm Kích.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc quẹt vào thân đi tới Vấn Tâm Kích bên, nhấc lên tà cắm trên mặt đất Vấn Tâm Kích, mũi kích xa xa chỉ vào bầu trời Ô Vũ.

"Ngươi cái này lão Ô Nha, ba lần bốn lượt muốn tiểu gia tánh mạng, lần này đừng trách ta đánh lén."

Đối với cái gọi là đánh lén, Tức Mặc căn bản cũng không có chịu tội cảm. Đây là hẳn phải chết kết quả, không phải là ngươi chết chính là ta mất mạng, đối đãi địch nhân nhân từ, liền đem tự mình đích thân đưa lên tử vong đường.

Cẩn thận nhớ lại đêm đó Tàn Bán Khuyết đâm ra một kích, cẩn thận hiểu rõ trước đó không lâu trên không trung một ít đạo sờ không được cảm xúc, Tức Mặc tựa hồ bắt được cái gì, hơn nữa không ngừng hướng nó kháo long.

"Tàn sư huynh đâm ra một kích, bỏ ta kia người nào, khí phách uy mãnh; trước đó không lâu ta đâm ra một kích, không hỏi kết quả, chỉ cầu vấn tâm."

"Bỏ ta kia người nào, chỉ cầu vấn tâm..."

"Bỏ ta..."

Tức Mặc hét lớn một tiếng, song tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, hướng lên trời không trung Ô Vũ đâm tới.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Trong cơ thể linh khí nhanh chóng bị rút ra phóng mạnh về Vấn Tâm Kích tiêm đoan, một đạo dài một thước, một tấc phương viên màu xanh hàn mang ở mũi kích từ từ ngưng tụ.

Trong đan điền linh khí chỉ ở một cái chớp mắt liền bị rút lấy sạch sẽ, song mũi kích hàn mang như cũ ý do vị tẫn, điên cuồng lấy ra Tức Mặc trong cơ thể linh khí, lấy ra Tức Mặc huyết nhục trong đích linh khí, Tức Mặc sắc mặt trong nháy mắt biến thành tiều tụy tái nhợt.

Chung quanh linh khí cũng điên cuồng phóng mạnh về Vấn Tâm Kích mũi kích cái kia chút hàn mang, không trung nổi lên một trận linh khí gió nhẹ. Kia đạo quang mang càng ngày càng sáng, càng ngày càng tới phát sáng.

"Đâm!"

Tức Mặc lớn tiếng reo hò, gương mặt biến thành khẽ nhăn nhó dử tợn, trên người nhè nhẹ từng sợi áo xanh cũng càng thêm đổ nát, đen nhánh sợi tóc điên cuồng toát ra.

"Rống!"

Một đạo trầm thấp Long Ngâm trên không trung chợt bộc phát, Vấn Tâm Kích tiêm lao ra một đầu dài hẹn chín trượng Thanh Long, giương nanh múa

vuốt, râu rồng gạn đục khơi trong.

"Oanh!"

Thanh Long gào thét vọt tới Ô Vũ, phá tan Ô Vũ thân thể mặt ngoài tung bay vô số vũ mao pháp khí, cũng bất quá là yếu bớt không nhiều lắm uy thế.

Tức Mặc một chiêu này lại phá vỡ pháp khí, mặc dù Ô Vũ cái kia chút ít vũ mao pháp khí đi chính là số lượng lộ tuyến, bản thân cũng không phải là rất cứng rắn cường đại.

Nhưng là Tức Mặc chỉ có mới là khải huyền tứ trọng thiên. Chỉ sợ kém cỏi nhất pháp khí, cũng phải tu xuất từ thiên xin cảnh cường giả.

Đêm đó Tàn Bán Khuyết tay không xé nát lần tràng hạt pháp khí, đem Tức Mặc hoàn toàn rung động ở, lại không nghĩ mới vừa qua bảy ngày, Tức Mặc cũng có thể làm được đánh vỡ pháp khí tình cảnh.

Mặc dù trả giá cao thật sự quá lớn, huyết nhục trong đích linh khí bị trừu không, trừ phi có khôi phục khí huyết thiên tài địa bảo, nếu không Tức Mặc chính là vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , cũng ít nhất ba ngày mới có thể khôi phục.

Một chiêu liền muốn Tức Mặc trong cơ thể năm thành linh khí, không, nếu như Tức Mặc trong cơ thể linh khí đầy đủ, đại thế huyết nhục trung bị rút lấy linh khí, như vậy một chiêu này hẳn là muốn lấy ra Tức Mặc trong cơ thể bảy thành linh khí.

Thanh Long dư uy chưa giảm, đụng vào phía trước Ô Vũ.

"Oanh!"

Bầu trời trán phóng một đóa một trượng phương viên Quang Hoa, đem Ô Vũ bao vây ở bên trong, sáng ngời Quang Hoa che dấu con ngươi màu sắc, Ô Vũ biến mất không thấy gì nữa.

Linh khí trừu không, Chỉ Xích Thiên Nhai tự động dừng lại vận chuyển, Tức Mặc thân thể mất đi Chỉ Xích Thiên Nhai chống đỡ, từ không trung thẳng tắp rơi xuống mặt đất.

Khóe mắt dư quang quét trúng khuôn mặt kinh ngạc Yên Nhiên, khóe miệng khẽ giương lên một tia thỏa mãn mỉm cười.

Tức Mặc đột nhiên trong con mắt hiện ra một đoàn khổng lồ đen nhánh viên cầu, viên cầu mặt ngoài vô số vũ mao toàn chuyển kích động, cắt vỡ không khí, phong duệ vũ lưỡi dao cắt vỡ Tức Mặc da, máu tươi rỉ ra.

Kia đoàn Quang Hoa không ngừng sắp tới mực trong mắt lớn hơn, lớn hơn... Đã đến trước mắt!

"Nhỏ bé loài người, còn tới con ta tánh mạng!"

Ô Vũ bi thương thanh âm rải đầy bầu trời, tóc trắng yêu đưa tóc đen yêu bi ai để cho Ô Vũ cảm xúc trong nháy mắt thất khống.

"Chết đi!"

Vô số vũ mao pháp khí xoay tròn ngưng tụ ở chung một chỗ, tạo thành một cái cự đại mũi nhọn, mũi nhọn chợt lóe lên, xông về Tức Mặc mi tâm.

Tức Mặc sắc mặt tái nhợt nhìn vọt tới trên trán mũi nhọn...

Xong!

...

Nước chảy róc rách, hoa dại thơm, Vũ Điệp chỉ có, bích cây thanh Thúy Dục Tích.

Một vòng ấm áp mặt trời đeo ở trên trời, thỉnh thoảng có phi điểu truy đuổi, thú con đùa giỡn.

Một đạo từ trên trời giáng xuống thác nước vuốt mặt đất đầm nước, tóe lên mấy trượng cao bọt nước, hà diện rộng rãi, ba quang lăn tăn.

Bờ sông một cái cự đại hòn đá đứng vững, Thạch cao chín trượng, bán kính không dưới bảy trượng, này là một tảng đá lớn.

Cự thạch mặt ngoài bằng phẳng rộng rãi, một đạo nhân ảnh đứng nghiêm trên của hắn.

Ngân Bạch Sắc mềm mại sợi tóc không gió từ giương, mặc trên người trắng là không dính bụi bậm la sa, tinh sảo trước mặt bàng không mang theo tình cảm, tinh mâu trung phiếm vĩnh không giải thích được đông lạnh băng sương.

Không Cốc U Lan, trong tuyết tố Điệp, phàm trần tiên tử, băng trung người ngọc.

Ở Yên Nhiên phía sau, là một tờ cũng không phải là rất rộng lớn giường đá, trên giường đang đắp màu trắng cái chăn nhục, bao quanh sắc mặt hồng nhuận Tức Mặc.

Không biết qua bao lâu, theo một trận gió nhẹ vung lên, thổi lên rồi Tức Mặc hai mắt nhắm chặc.

Tức Mặc mờ mịt quét mắt xanh thẳm là bầu trời bao la, cảm thụ được ấm áp mặt trời, trong lòng xẹt qua nồng đậm nghi ngờ, "Ta còn chưa có chết? Hay là đã chết?"

Ánh mắt đột nhiên dừng ở đứng nghiêm Yên Nhiên trên người, Tức Mặc sửng sốt, "Ta thật không có chết? Yên Nhiên sư tỷ đã cứu ta!"

Trong đầu đột nhiên dần hiện ra Ô Vũ xem ra mang theo điên cuồng biến hình gương mặt, hiện lên đập vào mặt vũ mao pháp khí mũi nhọn, hiện lên lão Mạc lưu ở trong người màu vàng bảo vệ bình chướng ầm ầm phá toái...

Sau liền nên cái gì cũng không biết rồi, Tức Mặc còn tưởng rằng hắn đã chết, không nghĩ tới cư nhiên bị Yên Nhiên cứu."Đây là mộng sao?" Tức Mặc yên lặng nhìn chăm chú vào đạo kia bóng hình xinh đẹp, trong lòng xẹt qua một đạo không thành thật hoài nghi.

Đạo kia bóng hình xinh đẹp tựa hồ cảm nhận được Tức Mặc một mực yên lặng nhìn nàng, xoay người nhìn Tức Mặc, trên mặt băng sương từ từ hòa tan, "Tỉnh!"

"Yên Nhiên sư tỷ đã cứu ta!" Tức Mặc gật đầu, hai cánh tay xanh tại trên giường đá, muốn bò dậy, nhưng cảm thấy trên người truyền đến một đạo vô lực, lần nữa xụi lơ ở trên giường đá.

Yên Nhiên gật đầu, "Không muốn đứng lên, ngươi hôn mê hai ngày, thương thế mặc dù đã khôi phục, nhưng còn cần tĩnh dưỡng, bên trong cơ thể ngươi linh khí bị rút ra chút nào sạch sẻ, thậm chí ngay cả huyết nhục trong đích linh khí cũng tổn thất rất nhiều, ngươi bây giờ còn rất yếu yếu..."

Tức Mặc bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, khe khẽ gật đầu, thùy lông mày che dấu trong mắt vui mừng, nhẹ nói nói, "Cảm ơn Yên Nhiên sư tỷ ân cứu mạng."

"Kẻ ngu! Ngươi liều mạng như thế làm gì?"

Tức Mặc cười không đáp, nói sang chuyện khác, "Ô Vũ đâu?"

"Chạy, bất quá ta đã đem kia con sói yêu cùng những khác khải huyền cảnh đại yêu toàn bộ giết chết."

Yên Nhiên ngôn ngữ bình thản, thật sự không nghĩ tới như vậy một tinh sảo cô gái trong miệng lại còn nói ra khỏi thí giết ngôn ngữ .

"Chạy!" Tức Mặc đáy lòng xông ra nhàn nhạt thất vọng.

"Bất quá là chó nhà có tang mà thôi! Chạy thì thế nào? Ta vốn là không muốn giết bọn họ, chỉ là vì cứu ra bị bọn họ nhốt đích nhân loại đồng đạo, nhưng Ô Vũ thế nhưng muốn giết ngươi, ta liền không nhịn được..."

Tức Mặc đáy lòng xẹt qua nồng đậm dòng nước ấm, bất quá có chút nghi ngờ, "Yên Nhiên sư tỷ tại sao muốn đối với ta tốt như vậy?"

Nhưng là Tức Mặc chắc chắn sẽ không ngu đến đi hỏi Yên Nhiên.

Đột nhiên nhớ lại trong lòng cho tới nay chính là cái kia nghi ngờ, từ đêm đó gặp Tàn Bán Khuyết, tư ngọc sau thì một nghi ngờ.

"Yên Nhiên sư tỷ, chúng ta Vong Trần Tông cùng những thế lực khác có cừu oán sao?" Nhưng lại cảm thấy rất kỳ quái, Tàn Bán Khuyết giết những thế lực khác đệ tử, mà Yên Nhiên rồi lại mang những thế lực khác đệ tử tấn công yêu tộc.

Lưng chừng núi tông đệ tử muốn hắn Tức Mặc tánh mạng, nhưng tại sao vừa phục tòng Yên Nhiên lãnh đạo?

Tức Mặc biết Vong Trần Tông cùng lưng chừng núi tông cùng là mãi mãi mũi tên hoang dọc theo mạnh đại tông môn, thực lực không phân cao thấp, lẫn cạnh tranh rất bình thường, nhưng còn không đến mức để cho riêng của mình đệ tử lẫn nhau đưa vào chỗ chết.

"Cớ gì nói ra lời ấy?"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Yên Nhiên

Tức Mặc chậm rãi vì Yên Nhiên kể rõ rồi đêm hôm đó gặp chuyện.

Yên Nhiên yên lặng nhìn Tức Mặc, hồi lâu sau mới lắc đầu, "Chuyện này không liên quan gì đến ngươi, ngươi không cần đi quản, chỉ cần nhớ được không nên tin người khác là tốt rồi, bởi vì..."

Yên Nhiên dừng một chút. Tức Mặc trong lòng nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, những lời này cùng lão Mạc nói quá giống, Tức Mặc không khỏi trong lòng run rẩy, "Bởi vì sao?"

"Bởi vì ngươi đoán thấy người không có nghĩa là chính là..."

"Tính , chuyện này không nói. Dù sao ngươi phải nhớ kỹ, người, có thời gian cũng rất nguy hiểm, không nên tin người khác, thậm chí bao gồm ta!"

Tức Mặc nội tâm run sợ, "Tiểu bí cảnh trung rốt cuộc có cái gì?" Lão Mạc lời của Tức Mặc có thể hiểu, nhưng là Yên Nhiên nói ra lời giống vậy, Tức Mặc ngược lại không rõ, bao gồm lần nữa nhớ lại lão Mạc lời của cũng trở nên mơ hồ.

Tức Mặc nhìn Yên Nhiên, trong lòng có chút trầm trọng , "Yên Nhiên sư tỷ, tiểu bí cảnh trung rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Yên Nhiên lắc đầu, "Có một số việc, ngươi hay là không nên biết hảo, ngươi tựu đợi ở tiểu bí cảnh bên ngoài, chờ đã đến giờ rồi, dĩ nhiên là có thể ra tiểu bí cảnh, về phần tiểu bí cảnh vòng trong, không nên đi!"

Tức Mặc trong lòng cuồn cuộn không chừng, nhìn Yên Nhiên, những lời này, lại cùng tư ngọc nói bất mưu nhi hợp.

"Là bởi vì ta thực lực quá thấp sao?"

Yên Nhiên ngó chừng Tức Mặc nhìn chỉ chốc lát, gật đầu, "Không tới khải huyền lục trọng thiên, không, khải huyền bát trọng thiên, không nên vào vào tiểu bí cảnh vòng trong."

"Không nói những thứ này, ngươi tổn thương nặng nề mới khỏi, không nên đi muốn những thứ này chuyện, cũng không cần quá mệt nhọc, nghỉ ngơi thật tốt sao!"

Nhưng ngay sau đó Yên Nhiên phất tay sắp tới mực trên người ném người phòng ngự đạo pháp, xoay người phiêu hạ cự thạch, "Ta ở chỗ này khắc có câu súc tích, ngươi liền an tâm ở bên trong nghỉ ngơi, ta đi vì ngươi thái chút ít dược thảo."

Nhìn bồng bềnh rời xa dương thế Yên Nhiên, Tức Mặc cuối cùng là nhất chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Yên Nhiên sư tỷ rốt cuộc ở giấu diếm cái gì? Tư ngọc cùng lão Mạc rốt cuộc vừa là ám chỉ cái gì?

Không phải nói này tiểu bí cảnh chỉ cho phép khải huyền cảnh đệ tử tiến vào sao? Hơn nữa Yên Nhiên đích bụi bọn họ tiến vào tiểu bí cảnh cũng là áp chế cảnh giới, nhưng tại sao vào tiểu bí cảnh tựu toàn bộ giải khai áp chế.

Tức Mặc tuyệt sẽ không ngây ngốc cho là Tàn Bán Khuyết áp chế thực lực còn đang bốn chiêu bên trong đánh chết ba mươi mấy những thế lực khác đệ tử.

Yên Nhiên áp chế thực lực còn có thể đánh chết nhiều như vậy đại yêu. Cái kia lang yêu tuyệt đối là thiên xin cảnh, không phải là thiên xin cảnh trừ phi trời sanh có thể phi hành, nếu không tựu không cách nào bước vào bầu trời. Nhưng là Yên Nhiên nhưng đưa đánh chết, có thể áp chế thực lực sao?

Trừ lần đó ra, này tiểu bí cảnh trung lại tồn tại không chỉ một chỉ thiên xin cảnh đại yêu. Đây vẫn chỉ là phía bên ngoài, liền thì hai con thiên xin cảnh đại yêu, như vậy vòng trong đâu?

Yên Nhiên cùng tư ngọc song song cảnh cáo không thể bước vào tiểu bí cảnh vòng trong, vòng trong rốt cuộc có cái gì?

Vong Trần Tông khác thường để cho những thứ khác tam đại tông môn cùng với khác bang phái đệ tử tiến vào tiểu bí cảnh, chẳng lẽ chỉ có chỉ là vì xúc tiến cùng những thế lực khác quan hệ giữa?

Tức Mặc cảm thấy một tờ khổng lồ lưới từ từ bao trùm tiểu bí cảnh trong đích tất cả sinh linh.

Hắn chậm rãi nắm chặt quyền, "Thực lực..."

...

Bóng trăng trên sao, màu đỏ nhạt ngọn lửa tùy ý nhảy dắt, ngọn lửa trên không ngừng quay cuồng món ăn thôn quê tản ra nồng đậm mùi thơm, nghe sẽ làm cho người thẳng nuốt nước miếng.

Tức Mặc nhìn ánh lửa trắc ấn xuống cái kia Trương Ngọc gò má, nhìn kia Ngân Bạch Sắc tóc ở ngọn lửa nhảy dắt hạ không ngừng biến sắc.

Yên Nhiên tựa hồ cảm ứng được rồi Tức Mặc ánh mắt nóng bỏng, nghiêng đầu nghi hoặc nhìn Tức Mặc, "Tại sao?"

Tức Mặc vội vàng cúi đầu nhìn mũi chân, màu da cam ánh lửa vừa vặn che dấu Tức Mặc bên tai trên nổi lên ửng đỏ, "Chẳng qua là kinh ngạc Yên Nhiên sư tỷ lại còn có nướng thức ăn..."

"Rất ngạc nhiên sao?"

"A... Ân! Quả thật có chút!"

"Không có gì đáng giá ngạc nhiên, ta vốn là từ nhà nông, khi còn bé vừa không phải là không có trải qua việc nặng, rửa xuyến xuyến, rất bình thường."

"Yên Nhiên sư tỷ ngươi lại đến từ nhà nông?" Tức Mặc bất khả tư nghị nhìn giống như tựa tiên tử Yên Nhiên, thật sự là có chút khó có thể tin.

"Không giống sao?"

Tức Mặc cúi đầu cười cười, "Quả thật !"

Yên Nhiên khóe miệng giơ giơ lên, tựa hồ lâm vào từng trí nhớ, "Ta còn có một đệ đệ, cùng ngươi tính cách rất giống, cũng là như vậy nghịch ngợm, rồi lại là như vậy quật cường cố chấp, tâm địa thiện lương, còn có cố chấp đảm đương."

"Biết không, thật ra thì ta lao thẳng đến ngươi làm đệ đệ, nhìn thấy ngươi, liền giống như là nhìn thấy đệ đệ." Yên Nhiên khóe miệng khẽ vung lên, treo lên một tia đẹp mắt độ cong.

Tức Mặc trong lòng hơi chậm lại, "Chẳng qua là khi làm đệ đệ sao? Có lẽ vậy, ta Tức Mặc chỉ là một tạp dịch đệ tử, có tài đức gì, vừa có thể nào nhận được Yên Nhiên sư tỷ thù gặp, là ta tự mình đa tình."

"Thật ra thì ngươi mỗi lần đến giới luật điện từ ta lầu dưới trải qua, ta cũng sẽ yên lặng coi trọng ngươi mấy lần, có khi trực tiếp ra tới thăm ngươi, nhìn thấy ngươi, liền liền nghĩ đến đệ đệ."

Tức Mặc trong lòng đau xót, mạnh miệng nói, "Rất tốt a, chỉ cần Yên Nhiên sư tỷ nhìn vui vẻ, tùy thời nhìn cũng có thể, bảo đảm theo gọi theo đến."

"Chớ có trách ta a! Thật ra thì, ta..."

"Khi còn bé cha mẹ tựu qua đời, là Nhị thúc đem ta cùng đệ đệ nuôi nấng lớn lên, nhưng là Nhị thúc nhiều năm thành nhanh-mạnh mẽ, sớm thì không thể nữa gánh nặng đem chúng ta lần nữa nuôi nấng năng lực, hơn nữa ngươi cũng hiểu, giống ta lớn lên như vậy, cũng chỉ sẽ vì trong nhà mang đến tai nạn."

"Sau lại gặp sư phụ, sư phụ chữa khỏi Nhị thúc đả thương, ta liền cùng sư phụ đi tới Vong Trần Tông."

"Nữa sau lại đi tìm quá đệ đệ cùng Nhị thúc, nhưng là ba năm thời gian, đã sớm thay đổi rất nhiều sự vật, đệ đệ cùng Nhị thúc đã sớm không có ở đây thì ra là chỗ ở rồi, tung tích khó hơn nữa tìm kiếm."

Tức Mặc trầm mặc, có lẽ Yên Nhiên đem đối với đệ đệ cái chủng loại kia... Tình cảm tái giá khi hắn Tức Mặc trên người, giống như là lão Mạc lúc ban đầu đem Tức Mặc làm sờ mực vật thay thế như vậy.

Tức Mặc cười khổ, hắn có tài đức gì, sao sẽ phải chịu Yên Nhiên như vậy kỳ cô gái ưu ái, quả nhiên chuyện ra tất có bởi vì.

"Tốt lắm! Có thể ăn. Nhanh lên một chút ăn đi, ngươi tổn thương nặng nề mới khỏi, cần dinh dưỡng bổ sung." Yên Nhiên cầm trong tay phiếm vàng óng ánh món ăn thôn quê đưa tới Tức Mặc trước mắt, Tức Mặc ngẩn người, rốt cục vẫn phải đưa tay nhận lấy Yên Nhiên trong tay mộc xiên.

Nhẹ nhàng cắn xuống tô tô mỹ vị, nhưng là có chút đần độn vô vị, bởi vì Yên Nhiên sư tỷ chẳng qua là đưa Tức Mặc làm thành một vật thay thế? Tức Mặc cười cười, không phải bởi vì bị làm vật thay thế mà tức giận, mà là bởi vì mình tự mình đa tình mà tự ti.

"Trừ đệ đệ cùng Nhị thúc, ngươi vẫn là thứ nhất ăn ta nướng chế thức ăn người." Yên Nhiên yên lặng nhìn cúi đầu có một miệng không có một ngụm hướng trong miệng đưa món ăn thôn quê Tức Mặc, khóe miệng treo lên một tia cười yếu ớt, "Không dễ ăn sao?"

Tức Mặc ngẩng đầu đưa mắt nhìn Yên Nhiên, một lát sau lắc đầu cười cười, "Ăn ngon!"

"Đích bụi sư huynh không có ăn xong sao?"

Yên Nhiên ngây ngẩn cả người, hiển nhiên không nghĩ tới Tức Mặc sẽ hỏi như vậy một cái vấn đề, không biết có không có nghe được Tức Mặc trong lời nói đố kị, Yên Nhiên bày mở đầu, "Nói tất cả ngươi là người thứ nhất!"

Tức Mặc cười cười, trong lòng sinh sôi một loại thỏa mãn, khẽ hòa tan một chút trong lòng tự ti.

"Thật ra thì ngươi hiểu lầm ta cùng đích bụi quan hệ trong đó, không chỉ là ngươi, Vong Trần Tông tất cả mọi người hiểu lầm chúng ta quan hệ trong đó." Yên Nhiên không biết nàng tại sao muốn giải thích, nhưng vẫn là vì Tức Mặc giải thích, nói nói ra khỏi miệng, ngay cả Yên Nhiên mình cũng có chút kinh ngạc.

"A?" Tức Mặc kinh ngạc nhìn Yên Nhiên, Vong Trần Tông tất cả mọi người đem đích bụi cùng Yên Nhiên làm ông trời tác hợp cho, ngay cả Tức Mặc cũng không phủ nhận, nhưng là Yên Nhiên đột nhiên nói ra nàng cùng đích bụi quan hệ trong đó thật ra thì không hề giống mọi người cho là cái kia dạng, quả thật làm cho Tức Mặc ngạc nhiên rồi. Này không thể nghi ngờ coi như là trong bát quái kinh thiên bí văn rồi.

"Yên Nhiên sư tỷ nơi nào ý đó?"

Yên Nhiên cười khổ một cái, "Tính , nếu..."

"Tựu vì ngươi nói một chút sao! Cũng không tính là cái gì không được đại sự."

Tức Mặc lẳng lặng nhìn Yên Nhiên, hi vọng nàng làm ra giải thích.

Yên Nhiên suy nghĩ một chút, tổ chức tiếng nói, "Ta thật ra thì một mực tìm một người?"

"Tìm một người?" Tức Mặc sửng sốt, hắn cũng không ngu, lập tức kịp phản ứng, "Đúng đấy đích bụi sư huynh sao?"

Yên Nhiên gật đầu, lại lắc đầu, "Trước kia cảm thấy hắn là đích bụi, nhưng hiện tại phát hiện thật giống như cũng không phải là đích bụi rồi, về phần là ai, thật ra thì ngay cả ta chính mình cũng không biết."

"Chẳng qua là từng quả thật đem đích bụi làm cái kia người muốn tìm."

Tức Mặc nghi ngờ liếc nhìn Yên Nhiên, không biết muốn tìm ai, cũng đang tìm một người, "Yên Nhiên sư tỷ tìm hắn có chuyện gì không? Ta chỉ nói là, có lẽ..."

Tức Mặc rốt cục vẫn phải khua lên dũng khí nói ra, "Có lẽ, ta nhưng lấy giúp ngươi."

Yên Nhiên hé miệng lắc đầu, "Không biết!"

Tức Mặc có chút thất vọng.

Yên Nhiên nhìn nhảy dắt ngọn lửa, lẩm bẩm nói, "Thật ra thì đây chỉ là một chủng cảm giác, ta cảm giác hắn là muốn tìm một người, về phần tìm hắn làm gì, thật không rõ ràng lắm."

Tức Mặc nhìn nhận chân Yên Nhiên khẽ thở phào nhẹ nhõm, biết Yên Nhiên không phải là ở cố ý tránh hắn, thỏa mãn cười cười, "Nếu có một ngày Yên Nhiên sư tỷ biết tại sao tìm hắn rồi, có thể nói cho ta biết, coi như là chân trời góc biển, ta cũng vậy giúp Yên Nhiên sư tỷ tìm được hắn!"

"Ân!"

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, ban đêm trong trẻo lạnh lùng ánh trăng cũng từ phía đông lặng lẽ hoa rơi xuống phía tây, trên đá lớn đống lửa từ từ dập tắt, chỉ để lại chút ít tro tàn còn đang mạo hiểm nhàn nhạt khói xanh.

Tức Mặc mở mắt ra, nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhỏm, ở Yên Nhiên tìm kiếm dược thảo chữa khỏi, hơn nữa « Tàng Đế Kinh » cường hãn sự khôi phục sức khỏe, Tức Mặc thương thế đã khỏi hẳn, thực lực cũng khôi phục thất thất bát bát.

Mang theo nhàn nhạt thỏa mãn, Tức Mặc nghiêng đầu nhìn về phía đống lửa đối diện bóng hình xinh đẹp. Lại phát hiện nàng lại ôm đầu gối co rúc vô ý thức lạnh run.

Ban đêm mặc dù trong trẻo lạnh lùng, nhưng là Tức Mặc thực lực chẳng qua là khải huyền tứ trọng thiên, cũng có thể khắc chế loại này lạnh lẻo, mà Yên Nhiên một thiên xin nhất trọng ngày đích kỳ cô gái, lại lạnh lạnh run?

Sáng trong dưới ánh trăng, Yên Nhiên run run đôi môi so sánh với trên người bạch y còn muốn tái nhợt!

Một tầng nhàn nhạt băng sương bám vào ở Yên Nhiên thân thể mặt ngoài, trong suốt trong sáng, hàn khí vờn quanh.

Tức Mặc trong lòng trầm xuống, thông vội lặng lẽ đứng dậy đem áo xanh cởi xuống, nhẹ nhàng tiêu sái đến Yên Nhiên phía sau, vì nàng cẩn thận đắp lên.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Hoàn toàn trở mặt

Tức Mặc sửng sốt, nhẹ nhàng đem áo xanh che ở Yên Nhiên trên lưng, quay đầu lại nhìn thấy trên giường đá cái chăn nhục, cũng mang tới nhẹ nhàng choàng tại Yên Nhiên trên người.

Tức Mặc một bên hướng đã tắt trong đống lửa ném củi, một bên ôn nhu hỏi, "Yên Nhiên sư tỷ, ngươi tại sao có thể như vậy?"

"Từ nhỏ thì, sớm đã thành thói quen, chỉ sợ hiện tại đi vào tu chân, trở thành tu sĩ, cũng không ngăn cản được ở ánh bình minh hết sức sinh ra rét lạnh."

Yên Nhiên như cũ run run đôi môi, có một tấm trên mặt thật mỏng sương lạnh rơi xuống.

Nàng cười cười, "Ngươi là người thứ nhất biết ta sẽ ở ánh bình minh hết sức rét lạnh người."

"Ngay cả tông chủ cũng không biết sao?" Tức Mặc thông hỏi vội, tông chủ liền chính là Yên Nhiên sư phó.

"Ngay cả đệ đệ cùng Nhị thúc cũng không biết!"

Tia lửa từ từ dấy lên, ngọn lửa toát ra, ảnh ngược Yên Nhiên tái nhợt trước mặt gò má, làm cho người ta không khỏi dâng lên một mảnh thương tiếc.

Tức Mặc trong lòng khẽ đau đớn, "Trước kia cũng là một người yên lặng chịu được tới được sao?"

"Không có gì lớn, nhịn một chút đã vượt qua, nữa nói nổi thống khổ của mình, cũng chỉ có tự mình đi đối mặt, người khác giúp ngươi gánh chịu không được. Ở trước mặt người khác hèn yếu, nhiều nhất khiến cho người khác thương tiếc, những thứ khác tác dụng gì cũng không tạo nên!"

"Sư tỷ..." Tức Mặc trong lòng chiến đau, hắn vốn là nghĩ lớn tiếng la một câu 'Sư tỷ ta giúp ngươi gánh chịu!' nhưng là nói đến khóe miệng, vừa sinh sôi nuốt xuống, nhìn Yên Nhiên run rẩy khóe môi, hay là không có dũng khí hô lên câu nói kia.

"Cảm thấy ta rất đáng thương sao?" Yên Nhiên nhìn Tức Mặc khẽ mỉm cười, mặc dù như cũ nghiêng nước nghiêng thành, tuy nhiên nó trở nên như vậy miễn cưỡng!

"Sư tỷ không nên nói nữa!"

Tức Mặc vội vã cúi đầu, nhặt lên bên cạnh củi không ngừng hướng trong đống lửa ném, Y Nhân thụ lấy thống khổ, mà hắn Tức Mặc nhưng không thể ra sức.

"Ta tin tưởng nhất định có biện pháp để giải quyết loại bệnh này."

Yên Nhiên lắc đầu, ngẩng đầu chậm rãi nhìn trên kia đổi phiên trong trẻo lạnh lùng Minh Nguyệt, "Đây không phải là bệnh, đây là thể chất."

"Ta là Huyền Âm thánh thể, mà mỗi ngày ở ánh bình minh lúc toàn thân hiện hàn, chính là Huyền Âm thánh thể đặc thù. Dược vật trị không được, chỉ có thể nương theo cả đời."

Tức Mặc há miệng, thở dài một tiếng, nhìn co rúc ở dầy cộm nặng nề trong đệm chăn như cũ lạnh run Yên Nhiên, nội tâm cũng theo Yên Nhiên run rẩy lên.

Ánh lửa toát ra, làm Đông Phương vẻ ngân bạch sắc từ phía trên tế nhảy lên, Yên Nhiên trên mặt lại trực tiếp kết xuất một tờ sương mặt băng gò má.

Đệm chăn cùng với Tức Mặc phi che ở Yên Nhiên trên lưng áo xanh hơn vốn là không có tác dụng.

Tức Mặc chậm rãi tiêu sái đến Yên Nhiên bên cạnh, khẽ mở ra hai cánh tay, vừa nhanh chóng để xuống, cuối cùng quay đầu khẽ cắn răng, rốt cục vẫn phải ngồi chồm hổm trên mặt đất, nhẹ nhàng đem Yên Nhiên ôm vào trong ngực.

Trên đệm lạnh lẻo thấu xương xuyên thấu Tức Mặc áo lót, xuyên qua Tức Mặc da, sắp tới mực trong cơ thể từ từ khuếch tán.

Trong ngực ôm không phải là ôn ngọc, mà là một khối Hàn Băng.

Yên Nhiên bên ngoài thân thật mỏng tầng băng khóa lại rồi Yên Nhiên trên người cố hữu hương thơm. Tức Mặc nội tâm run rẩy, hắn là Tuyệt Đạo Thánh Thai, có khải huyền tứ trọng thiên thực lực, nhưng ngay cả Yên Nhiên thấu phát ở bên ngoài thân lạnh lẻo cũng khó khăn lấy chịu được, như vậy Yên Nhiên này mười mấy năm qua, vừa là như thế nào vượt qua này hơn bốn ngàn ánh bình minh?

Hiện tại Yên Nhiên là tu sĩ, ba năm trước đây Yên Nhiên còn là phàm nhân, nàng như thế nào chịu được.

Tức Mặc vận chuyển trong cơ thể « Tàng Đế Kinh » , không ngừng bị xua tan xâm nhập trong kinh mạch lạnh lẻo, nhưng ngay sau đó đem linh khí chuyển thành nhiệt lượng, xuyên thấu qua đệm chăn, truyền tống đến Yên Nhiên trong cơ thể.

Yếu ớt động tĩnh hãy để cho Yên Nhiên cảm nhận được, "Không nên làm vô dụng công rồi, đợi đến mặt trời hoàn toàn dâng lên, sẽ tốt lắm." Thanh âm như cũ ngọt, nhưng nghe lại làm cho Tức Mặc càng thêm đau lòng.

"Đây là thể chất, không cải biến được, tựa như ngươi là Tuyệt Đạo Thánh Thai, ngươi không cải biến được trời sanh thể chất, cũng cũng chỉ có đi thích ứng."

Ôm Yên Nhiên Tức Mặc khẽ run lên, 'Tuyệt Đạo Thánh Thai!'

"Rất kinh ngạc ta làm sao sẽ biết ngươi là Tuyệt Đạo Thánh Thai sao!"

"Ân!" Tức Mặc gật đầu, nhưng đem trong ngực Yên Nhiên theo bản năng ôm chặc chút ít.

"Ta không đơn thuần biết ngươi là Tuyệt Đạo Thánh Thai, còn biết ngươi tu luyện « Tàng Đế Kinh » ."

Tức Mặc theo bản năng lần nữa đem trong ngực Yên Nhiên ôm chặc hơn nữa chút ít, cúi đầu yên lặng không nói, trong đầu một mảnh hỗn loạn, 'Tuyệt Đạo Thánh Thai' cùng « Tàng Đế Kinh » , này cũng coi là Tức Mặc một cái bí mật, lại không nghĩ bị Yên Nhiên như vậy tùy ý nói ra, Tức Mặc nhất thời có một loại xích lõa cùng người trước, không có chút nào bí mật có thể nói cảm giác.

"Đêm hôm đó ngươi cùng Ô Các chiến đấu, ta mới phát hiện thể chất của ngươi cùng tu luyện « Tàng Đế Kinh » ."

"Này không có gì lớn, ngươi là Tuyệt Đạo Thánh Thai, nhất định có thiên hạ đều biết, không đáng giá được giấu diếm, cũng là ngươi tu luyện « Tàng Đế Kinh » , quả thật hẳn là cẩn thận giấu diếm, đừng làm cho quá nhiều người biết được."

"Kể từ khi Nhân Vương sau, trăm vạn năm tới không phải là không có xảy ra Tuyệt Đạo Thánh Thai, chẳng qua là ngươi là những thứ này Tuyệt Đạo Thánh Thai trung tu luyện qua « Tàng Đế Kinh » duy nhất tồn tại!"

"Giống như của ta Huyền Âm thánh thể, ngươi Tuyệt Đạo Thánh Thai, cũng tồn tại một trời sinh thiếu sót. Một thiếu sót thật lớn, nếu như nhảy qua không ra cái này thiếu sót, ngươi kiếp nầy nhất định sẽ không có quá cao thành tựu."

Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm, ngưng trọng hỏi, "Tu luyện Nhân Vương « Tàng Đế Kinh » cũng không cách nào vượt qua đạo kia hồng câu sao?" Chính là lão Mạc cũng không có cho Tức Mặc đã nói Tuyệt Đạo Thánh Thai sẽ có thiếu sót, lão Mạc xuất từ thiên kích Thánh Địa, cũng không biết may mắn bí, vì sao Yên Nhiên nhưng sẽ biết?

" « Tàng Đế Kinh » ?" Yên Nhiên chậm rãi lắc đầu, "Tu luyện « Tàng Đế Kinh » quả thật có thể làm cho ngươi đang ở đây khải huyền, thiên xin, đọc thần tam đại cảnh giới trong quá trình tu luyện một đường không trở ngại, nhưng là muốn đi vào đạo hợp, nhưng tựu cơ hồ không có khả năng rồi."

"Tại sao?"

"Ngươi có lòng tin đánh vỡ Nhân Vương lưu trên thế gian đạo súc tích sao?"

Tức Mặc ngẩn người, có chút mê hoặc, trong lòng có một chút bất an, "Có ý gì?"

"Hiện tại cho ngươi nói những thứ này, ngươi còn nghe không hiểu, chờ thực lực ngươi đến, dĩ nhiên là có cảm nhận được."

Tức Mặc thở dài một hơi, Yên Nhiên không nói, hắn cũng không muốn miễn cưỡng Yên Nhiên, hơn nữa là không đành lòng đi miễn cưỡng Yên Nhiên. Tương lai chuyện, sẽ làm cho tương lai đi quyết định sao!

Tức Mặc theo bản năng đem Yên Nhiên ôm chặt, bất tri bất giác, đã đem Yên Nhiên thật chặc ôm ở rồi trong ngực, trong đan điền linh khí không ngừng chuyển hóa thành ấm áp, theo Tức Mặc bên ngoài thân, tiến vào đệm chăn, ôn hóa Yên Nhiên bên ngoài thân Hàn Băng.

Ở trong lúc vô tình, sáng sớm hi dương đã leo ra phía chân trời, Tức Mặc trong ngực Yên Nhiên từ từ ngưng run rẩy, trên người sương lạnh cũng từ từ tiêu tán. Bất quá hai người cũng không có chú ý tới, không, chẳng qua là Tức Mặc không có chú ý tới.

Yên Nhiên nghe trên lưng nhàn nhạt dương cương chi khí, cảm thụ được từ trong đệm chăn vọt tới trong cơ thể ấm áp, khóe miệng khẽ loan rồi loan. Nếu như đệ đệ...

Thời gian trôi qua, không biết qua bao lâu, đón tia nắng ban mai, có một người đạp không mà đến, màu tím áo lông bào, mặt như quan ngọc.

Một trận cuồng phong gào thét rơi xuống trên mặt đất trên, thức tỉnh Tức Mặc, khoe tỉnh Yên Nhiên.

"Đích Trần Sư Huynh..."

Mặc dù không phải là trăm miệng một lời, nhưng là trong thanh âm kinh ngạc nhưng là đồng thời thoáng hiện. Người đến là Đích Trần.

Tức Mặc trong lòng lần nữa xông ra một tia bất an, Đích Trần là đạp không mà đến, chẳng lẽ hắn đã đột phá khải huyền cửu trọng thiên gông cùm xiềng xiếc, nhảy vào rồi thiên xin cảnh, nhưng ngay sau đó ánh mắt ngưng tụ ở Đích Trần dưới chân, nơi đó một cái vòng tròn tròn la bàn.

Tức Mặc hiểu rõ, nguyên lai là mượn pháp khí.

Đích Trần ôn văn nhĩ nhã trên mặt hiện đầy tức giận, "Yên Nhiên, ngươi, ngươi lại cùng Tức Mặc bực này đê tiện phó dịch được cẩu thả chuyện, ngươi, ngươi..."

Đích Trần trầm giọng gầm thét, ngón tay run rẩy, "Ngươi lại dám phản bội ta, Trương Tiểu Cường cho ta nói hai người các ngươi cấu kết, ta còn như vậy tin tưởng ngươi, không nghĩ tới ngươi lại..."

Tức Mặc nghe thấy Đích Trần hét giận dữ, mới kịp phản ứng tự mình còn đang đem Yên Nhiên thật chặc ôm vào trong ngực, luống cuống tay chân buông ra Yên Nhiên, Tức Mặc đứng dậy giải thích, "Đích Trần Sư Huynh, không phải là như ngươi nghĩ!"

"Cút! Nơi này đổi phiên không tới phiên ngươi nói chuyện." Đích Trần phất tay một đạo cơn lốc, quét về phía Tức Mặc.

Yên Nhiên phất tay xoá sạch đạo kia cơn lốc, mặt bố trí sương lạnh nhìn Đích Trần, "Đích Trần, ngươi không nên quá mức phân rồi, không nói đến ta cùng Tức Mặc trong lúc cái vốn là không có gì, ngươi tại sao trống rỗng nói xấu? Cho dù có cái gì, đó cũng là ta Yên Nhiên chuyện, có liên quan gì tới ngươi? Ngươi vì sao phải thương tổn Tức Mặc."

Tức Mặc trong lòng xông ra một đạo dòng nước ấm, mặc dù Yên Nhiên giúp hắn chẳng qua là đưa làm thành đệ đệ của mình, nhưng là, này dầu gì cũng là Yên Nhiên quan tâm a!

"Tốt! Yên Nhiên, ngươi rất tốt! Giúp đở ngươi tình nhân để đối phó ta là sao! Ba năm qua ta Đích Trần đối đãi ngươi như thế nào, ngươi còn không biết hiểu, Tức Mặc là cái gì, hắn chỉ là một ti tiện nô bộc, ngươi..."

Ba năm, ba năm Yên Nhiên có thể hay không để cho hắn Đích Trần kéo qua một lần tay? Chính là gần đây khoảng cách cũng muốn bảo đảm một thước, chớ đừng nói chi là bị hắn Đích Trần ôm vào trong ngực rồi. Mà bây giờ nhìn thấy cái gì, nhìn thấy Yên Nhiên bị Tức Mặc cái kia ti tiện nô bộc ôm vào trong ngực, còn vẻ mặt hưởng thụ.

Tại sao phải, Tức Mặc cái kia đê tiện nô bộc tại sao phải ôm Yên Nhiên, mà Yên Nhiên thì tại sao để cho hắn ôm.

Ta Đích Trần chẳng lẽ như vậy không chịu nổi, ngay cả nô bộc cũng so ra kém.

Yên Nhiên là ta Đích Trần, khi nào đến phiên người khác nhúng chàm?

Đích Trần run rẩy chỉ vào Tức Mặc cùng Yên Nhiên, hắn giờ phút này vứt nhưng rồi thường ngày ôn văn nhĩ nhã, đem bản tính trong đích bạo ngược, ghen tỵ với, hẹp toàn bộ bộc phát.

Đối với Yên Nhiên mãnh liệt đoạt lấy cảm cùng với cho tới nay cao cao tại thượng để cho Đích Trần hoàn toàn điên cuồng, mãnh liệt cảm giác bị thất bại hoàn toàn đốt Đích Trần cuồng tàn bạo, "Ta đây sẽ giết Tức Mặc, ta xem ngươi còn có thể phản bội ta sao?"

Đích Trần hét giận dữ, dử tợn trước mặt bàng đem trong ngày thường ôn văn nhĩ nhã hoàn toàn đánh tan, "Chi chít như sao trên trời!"

Đích Trần dẫm ở dưới chân hiểu rõ la bàn chợt bay lên, mang theo gào thét kình phong hướng Tức Mặc toàn chuyển đi.

Hai người gặp nhau chưa đầy một trượng, la bàn nháy mắt liền đến Tức Mặc trước mắt. Trên la bàn sát khí hoàn toàn hiển lộ rõ ràng Đích Trần giờ phút này đối với Tức Mặc ý quyết giết.

Tức Mặc nhìn ở trong mắt không ngừng lớn hơn la bàn, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, hắn không có cái gọi là đau lòng, không nói trước mình cùng Yên Nhiên vốn là cũng không sao, đã Đích Trần như vậy không phân tốt xấu, liền muốn muốn tánh mạng của hắn, Tức Mặc liền không thể nhẫn nhịn bị.

Tức Mặc trước kia thực lực thấp kém, Đích Trần ở trong lòng hắn lại là xây dựng ảnh hưởng quá sâu, hắn không dám phản kháng Đích Trần, nhưng là hiện tại Tức Mặc thực lực tăng cao, lại là gặp phải sinh tử nguy cơ. Đối với Đích Trần loại nào sợ hãi trong nháy mắt liền bị bất khuất cùng tức giận đánh vỡ, 'Thực lực cao là có thể không phân tốt xấu, là có thể tùy ý muốn khác tánh mạng người?'

'Đích Trần, ta mạng tùy ta không khỏi ngươi. Bản thân ta muốn nhìn, ở ngươi dối trá giả dạng , cũng còn có ẩn giấu bao nhiêu âm u!'

"Đích Trần, ngươi không nên quá đáng." Yên Nhiên nũng nịu, trong tay tràn một đoàn lụa trắng, bao lấy cái kia la bàn.

Nhưng ngay sau đó giơ tay hướng Đích Trần bỏ ra một mảnh Quang Hoa.

"Yên Nhiên, vì cái này ti tiện nô bộc, ngươi lại đối với ta xuất thủ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25 : Tiểu nhân nịnh hót

"Không phải là ta muốn đối với ngươi xuất thủ, mà là ngươi ép ta xuất thủ, ngươi bây giờ cần tĩnh táo."

Đích Trần thu hồi la bàn, đở Yên Nhiên đánh tới Quang Hoa, nhìn Yên Nhiên hắc hắc cười lạnh, "Ta cần tĩnh táo, hảo, rất tốt..." Nhưng ngay sau đó nghiêng đầu dử tợn nhìn Tức Mặc, "Tức Mặc, ngươi chờ đó cho ta, Yên Nhiên có thể che được rồi ngươi nhất thời, còn có thể che được rồi ngươi cả đời?"

"Yên Nhiên, tự giải quyết cho tốt, chớ quên ta Đích Trần đối đãi ngươi như thế nào, khi nào bạc đãi quá ngươi."

"Hừ!"

Đích Trần hừ lạnh, bỏ rơi la bàn pháp khí, đạp ở trên la bàn giá vô ích rời đi.

Không lâu sau, nơi xa đám mây thượng truyền tới một trận hét giận dữ, vang dội sơn cốc, chấn động núi rừng.

Đích Trần bực tức rời đi, chỉ còn lại có Tức Mặc cùng Yên Nhiên, không khí ngược lại cổ quái.

Tức Mặc nhìn mủi chân, nhẹ nói nói, "Thật xin lỗi, Yên Nhiên sư tỷ, cũng là ta không tốt..."

Yên Nhiên mặt không chút thay đổi lắc đầu, "Ngươi làm sai chỗ nào, rồi hãy nói ta Yên Nhiên chuyện, khi nào đến phiên người khác tới quản."

Tức Mặc há miệng, lại bị Yên Nhiên ngừng, "Không cần phải nói rồi, ngươi không có đối với không dậy nổi bất luận kẻ nào, ta cùng với Đích Trần chuyện, ngươi cũng không cần tới quan tâm."

"Ngươi bây giờ nên làm, chính là tăng lên ngươi thực lực của mình, đây là nhiệm vụ thiết yếu, về phần những thứ khác, không cần đi quản, cũng không cần suy nghĩ."

"Vâng, Yên Nhiên sư tỷ." Tức Mặc cúi đầu nhẹ giọng đáp.

"Ân, ta cũng muốn tiểu bí cảnh vòng trong, liền muốn lúc đó sau khi từ biệt, nhớ kỹ, không có thực lực, không nên đi vòng trong, quá nguy hiểm. Phía bên ngoài làm theo có thể tăng thực lực lên."

Yên Nhiên đạp không đứng lên, nhưng lại đột nhiên nhớ lại hai chuyện, mở miệng nói, "Trên người của ngươi bị cao nhân gia trì phòng ngự đạo pháp tầng đã hoàn toàn hỏng mất, từ đó sẽ không có tác dụng, sau này cùng người tác chiến cắt phải cẩn thận, nhớ được muốn bảo toàn tự thân."

"Còn có một chuyện, ngươi đêm đó sở dụng cái kia chiêu tên tên gì, chính là trừu không bên trong cơ thể ngươi linh khí một chiêu kia. Uy lực rất tốt."

Tức Mặc nhìn Yên Nhiên ngẩn người, lắc đầu nói, "Cũng là lần đầu tiên dùng, coi như là tự nghĩ ra, còn không có tên, không bằng Yên Nhiên sư tỷ giúp đở lên một sao!"

Một chiêu kia đúng là tự nghĩ ra, Tàn Bán Khuyết cũng không có Chỉ Xích Thiên Nhai phối hợp phát ra một chiêu như vậy, một chiêu như vậy thật đúng là chỉ có Tức Mặc có thể xử dụng.

"Tên?" Yên Nhiên suy nghĩ một chút, nói, "Đã bảo 'Phệ tàn' sao, có bỏ ta kia người nào, hung tàn cắn nuốt ý, cùng ngươi sử dụng một chiêu kia lúc đắc ý cảnh rất tương xứng."

"Phệ tàn!" Tức Mặc yên lặng niệm hai lần, "Tên rất hay, cám ơn Yên Nhiên sư tỷ."

Yên Nhiên hướng Tức Mặc gật đầu khẽ mỉm cười, "Chúng ta tựa như lần này sau khi từ biệt, nhớ được chiếu cố tốt tự mình, hết thảy đã an toàn làm chủ."

Tức Mặc dương dương tự đắc khóe miệng, "Biết đến sư tỷ, ngươi cũng phải chiếu cố kỹ lưỡng tự mình."

"Đặc biệt là mỗi ngày ánh bình minh, nhất định phải..."

Yên Nhiên gật đầu, sương lạnh loại má ngọc hơi chút hòa tan, theo cho dù là đạp không mà lên, gió lốc rời xa.

Tức Mặc lẳng lặng nhìn dần dần cùng bầu trời mây trắng trọng điệp Y Nhân, nhẹ nhàng ngửi trong không khí nhàn nhạt dư hương, khóe miệng giơ giơ lên, "Cho dù là bị làm vật thay thế, ta cũng thấy đủ rồi."

Nhưng ngay sau đó sắc mặt từ từ biến thành âm trầm xuống, suy nghĩ tiệm sâu, hiện tại cùng Đích Trần hoàn toàn trở mặt, Đích Trần thề phải giết hắn Tức Mặc, Tức Mặc cũng sẽ không dễ dàng khuất phục.

Rốt cục trở mặt, Tức Mặc trong lòng không có đối với Đích Trần cái chủng loại kia... Sợ hãi, ngược lại càng muốn đi ngỗ nghịch Đích Trần.

Ôn văn nhĩ nhã như thế nào, còn không phải là ngụy trang, chỉ là vì biểu hiện của mình cao ngạo cùng với che dấu của mình hẹp.

Tức Mặc thủy chung thờ phụng người không đáng ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất nghìn lần đòi lại nguyên tắc, tựu lúc trước làm như tạp dịch đệ tử, còn không phải là vẫn tuân thủ cái này chuẩn tắc?

"Đích Trần, nếu là tựu như chuyện này, ta và ngươi cũng là bỏ qua không nói, nhưng nếu ngươi cố ý không nghỉ, cũng đừng ta cá chết lưới rách."

"Ngươi là thực lực cao, nhưng nếu một lần chơi không chết ta, ta đây tựu đùa chơi chết ngươi..."

Tức Mặc diện mục trở nên có chút dử tợn, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên lệ quang, Tức Mặc không phải là quân tử, không là thánh nhân, hắn chẳng qua là cái tiểu nhân vật.

"Còn có Trương Tiểu Cường, rất tốt! Ta tha ngươi một cái mạng chó, xem ra thật đúng là một sai lầm, đánh rắn không chết, phản bị kia hại... Tiểu nhân lời gièm pha, quả nhiên khó lòng phòng bị."

...

Cách Tức Mặc hơn mười dặm xa một chỗ nhai cốc.

Trong cốc đá vụn tung hoành, cốc hai bên vách núi đứng vững, quái thạch đá lởm chởm, vách đá cao chót vót, uy thế nghiêm nghị.

Trong cốc khoanh chân ngồi mười mấy các tông các phái đệ tử, hoặc là nhắm mắt tu luyện, hoặc là mài kiếm xức đao.

Trương Tiểu Cường rõ ràng liền ở trong đó, hắn đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặc, khóe miệng vi nói, lộ ra vẻ âm hiểm cười.

'Tức Mặc, Yên Nhiên, còn yêu thích ta đưa lên phần này đại lễ.'

Hai ngày trước cái kia muộn, Tức Mặc bị Ô Vũ trọng thương, Yên Nhiên nộ sát mười mấy đại yêu, Trương Tiểu Cường liền đứng ở Tức Mặc từng leo lên ngọn núi kia đỉnh oán con mắt nhìn nhau.

Sau Yên Nhiên một đường đeo Tức Mặc đến đó trên đá lớn dưỡng thương, Trương Tiểu Cường cũng vẫn đứng xa xa nhìn. Yên Nhiên mặc dù phát hiện Trương Tiểu Cường, vốn dĩ tính cách của nàng, căn bản là sẽ không đem Trương Tiểu Cường để ở trong lòng.

Trương Tiểu Cường vẫn quan sát một ngày, mới lặng lẽ rời đi, tìm được rồi Đích Trần, cho Đích Trần vào hiến lời gièm pha.

Đích Trần tự nhiên không tin, nhưng là phiền Trương Tiểu Cường ba lần bốn lượt, còn muốn đến Chân Nguyên trong điện chuyện, trong lòng liền mơ hồ đối với Trương Tiểu Cường lời của tin vài phần, nên đáp ứng đi đâu đồng cự thạch vừa nhìn nhìn.

Thật ra thì đến đây, Trương Tiểu Cường tất cả ý đồ liền thì đến được rồi.

Bởi vì lấy Đích Trần tính cách, tuyệt đối không cho phép Yên Nhiên cùng Tức Mặc một chỗ.

Về phần Đích Trần nhìn qua màn...này, cũng không ở Trương Tiểu Cường thiết kế bên trong, thậm chí Trương Tiểu Cường căn bản là không dám nghĩ, nhưng nhưng vẫn là xảy ra.

'Tức Mặc ngươi là tên khốn kiếp ngươi không phải là rất ngưu sao? Yên Nhiên ngươi tiện nhân không phải là rất thanh cao sao? Bản thân ta muốn nhìn, các ngươi như thế nào đối mặt Đích Trần.'

Đúng như Vong Trần Tông cơ hồ mọi người ý nghĩ, Trương Tiểu Cường cũng là nghĩ như vậy, cho là Yên Nhiên cùng Đích Trần thật lòng yêu nhau, cho nên hắn rất muốn nhìn một chút Yên Nhiên nét mặt bây giờ.

Chỉ tiếc tất cả mọi người nghĩ lầm rồi.

Yên Nhiên trước kia chẳng qua là đem Đích Trần làm nàng muốn tìm chính là cái kia người, hơn nữa hiện tại đã biết được Đích Trần cũng không phải là nàng muốn tìm chính là cái kia người.

Bất quá vô luận như thế nào nói, Trương Tiểu Cường đắc ý mưu đồ hay là đạt đến.

Bỗng nhiên một đạo nhân ảnh từ trên trời giáng xuống, tử y áo lông bào, mặt như quan ngọc. Là Đích Trần.

Trương Tiểu Cường nhìn đau khổ đè nén tức giận Đích Trần, khóe miệng vung lên vẻ đắc ý, nhưng cũng không về phía trước đi cho Đích Trần chào hỏi, mà là làm bộ khoanh chân ngồi xuống.

Trương Tiểu Cường là một phú có tâm cơ tiểu nhân.

"Đích Trần Sư Huynh!"

Có Vong Trần Tông đệ tử tiến lên cho Đích Trần đạo yên tĩnh, Đích Trần vội vã từ những đệ tử kia trước người đi qua, mặc dù đang cố gắng vẫn duy trì "Ôn văn nhĩ nhã", nhưng căn bản không cách nào che dấu sự phẫn nộ của hắn.

Những đệ tử kia đụng một lỗ mũi hôi, khiếp sanh sanh rời đi.

Đích Trần trực tiếp đi tới Trương Tiểu Cường bên cạnh đứng lại, Trương Tiểu Cường lúc này mới làm bộ như mới từ trạng thái tu luyện trung tỉnh lại, giả vờ kinh ngạc nhìn Đích Trần, vội vàng đứng dậy khom lưng hành lễ, "Đích Trần Sư Huynh!"

"Ngươi là làm sao mà biết được?"

Trương Tiểu Cường khóe miệng khẽ vung lên một tia mịt mờ mỉm cười, nhưng tiếp tục sung ngu, "Đích Trần Sư Huynh nói cái gì, sư đệ cũng không rõ!"

"Ta hỏi ngươi là sao —— dạng —— biết —— đạo ——, không nên ép ta, ta kiên nhẫn có hạn."

Đích Trần hướng về phía Trương Tiểu Cường một tiếng hét giận dữ, cũng nữa đè nén không được phẫn nộ trong lòng, anh tuấn trước mặt bàng dử tợn kinh khủng, trên người bén nhọn sát khí toàn số xâm tiết ở Trương Tiểu Cường trên người.

Nhai trong cốc tất cả đệ tử cũng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn trọn mắt trừng trừng Đích Trần, thật sự là không nghĩ tới cái này một mực mọi người trước mặt cũng ôn văn nhĩ nhã Đích Trần Sư Huynh, lại còn có tức giận. Hơn nữa còn bao hàm sát khí.

Mấy cái cho Đích Trần chào hỏi đụng một lỗ mũi hôi đệ tử sợ sau khẽ thở dốc, hoàn hảo Đích Trần vì giữ vững hình tượng đè nén lửa giận, nếu không bọn họ làm sao thừa chịu được Đích Trần tức giận.

Trương Tiểu Cường cúi đầu, tùy ý khóe miệng máu tươi trơn rơi trên mặt đất, trong lòng xẹt qua một đạo ý sợ hãi, hắn thật sự là không nghĩ tới Đích Trần lại có phát lớn như vậy hỏa, sớm biết như thế, liền sẽ thừa nước đục thả câu rồi.

Ngẩng đầu chậm rãi từ nhai trong đích những người đó trên người hiện lên, Trương Tiểu Cường hướng Đích Trần ôm quyền nói, "Đích Trần Sư Huynh, có thể hay không mượn một bước nói chuyện."

Đích Trần tựa hồ cũng ý thức được tự mình mới vừa thất thố, đè nén thô chìm hô hấp, "Hảo!"

Dứt lời, Đích Trần một tay nhắc tới Trương Tiểu Cường bả vai, dưới chân giẫm phải la bàn pháp khí, giá không mà lên.

Rơi vào đỉnh núi, Đích Trần tùy ý hướng trên mặt đất bỏ lại trong tay Trương Tiểu Cường, trong mắt lóe ra hàn quang, "Nói đi!"

Trương Tiểu Cường cúi đầu che đậy kín trong mắt oán độc, chậm rãi đem Tức Mặc cùng Yên Nhiên chuyện nói ra, chẳng qua là trong đó rốt cuộc thêm dầu thêm mở bao nhiêu, cũng chỉ có Trương Tiểu Cường tự mình biết rồi.

Đích Trần còn chưa nghe xong, trên người tử bào liền cút ngay cút rung động, toàn thân khí thế không che dấu chút nào bộc phát, tóc đen vũ điệu, trong mắt hung quang Lăng Nhiên.

Trương Tiểu Cường nhẹ nhàng lau khóe miệng máu tươi, hắn mặc dù là thêm dầu thêm mở rồi, nhưng người sáng suốt liền có thể thấy được trong chuyện này giả dối, hắn có chút không rõ Đích Trần tại sao lại tức giận như thế.

Chỉ tiếc hắn tuyệt đối không ngờ được, hắn cái gọi là thêm dầu thêm mở, trùng hợp cùng Đích Trần "Đoán thấy" lẫn xác minh.

Nếu là Trương Tiểu Cường biết những thứ này, tuyệt đối sẽ hô to trầm trồ khen ngợi.

Đích Trần ngửa mặt lên trời trường tức, hai gò má run rẩy, "Tức Mặc, ta thề phải giết ngươi!"

Trương Tiểu Cường khẽ mừng rỡ, 'Đích Trần muốn giết Tức Mặc, bản thân ta có thể mượn đao giết người!'

"Đích Trần Sư Huynh hiện tại là được xuất thủ."

Đích Trần chậm rãi nghiêng đầu nhìn Trương Tiểu Cường, sát khí trên người phát tiết, "Ta nếu là có thể động thủ, còn dùng ngươi tới nói chút!"

Đích Trần sẽ cho Trương Tiểu Cường giải thích hắn không muốn ở Yên Nhiên trước mặt quá mất thể diện sao? Đích Trần sẽ cho Trương Tiểu Cường giải thích Yên Nhiên lại ngăn cản hắn Đích Trần xuất thủ à...

Trương Tiểu Cường thân thể run lên, đè nén quay cuồng khí huyết, đạo ' "Đích Trần Sư Huynh không thể ra tay, có thể làm cho khác sư huynh xuất thủ a!"

"Ngàn thước sư huynh không phải là vẫn ngưỡng mộ Đích Trần Sư Huynh nha, Đích Trần Sư Huynh có thể nhờ cậy ngàn thước sư huynh xuất thủ! Lấy

ngàn thước sư huynh khải huyền thất trọng ngày đích thực lực, đánh chết Tức Mặc tiểu tử kia còn không phải là dễ như trở bàn tay."

Đích Trần nghe vậy sửng sốt, hắn là bị tức giận hướng váng đầu não, bây giờ nghe thấy Trương Tiểu Cường lời mà nói..., mới vừa kịp phản ứng.

"Hảo, rất tốt..."

"Tức Mặc, nếu dám động nữ nhân của ta, hừ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26 : Sát cơ

Trương Tiểu Cường che giấu tốt lắm rồi trên mặt sắc mặt vui mừng, xuôi tay đứng ở Đích Trần bên cạnh, không hề nữa ngôn ngữ .

Đích Trần nhìn Trương Tiểu Cường, âm trầm trên mặt treo lên vẻ mỉm cười, giơ tay lên vỗ nhè nhẹ Trương Tiểu Cường trên bả vai, "Ngươi rất thông minh a!"

Trương Tiểu Cường thân thể run rẩy, "So sánh với không được Đích Trần Sư Huynh!"

"Hừ!" Đích Trần nhìn kỹ mặc dù khiếp nhược nhưng trong mắt như cũ lóe hàn quang Trương Tiểu Cường, "Ngươi rất hận Tức Mặc? Muốn mượn đao giết người." Nồng đậm sát cơ trong chốc lát bao phủ Trương Tiểu Cường.

Trương Tiểu Cường sắc mặt biến đổi lớn, "Đích Trần Sư Huynh, ta sao dám có ý đó."

"A? Phải không?"

Đích Trần chậm rãi giơ lên đặt ở Trương Tiểu Cường trên vai đích tay, chợt thẻ ở Trương Tiểu Cường trên cổ. Trương Tiểu Cường ánh mắt lồi bạo, khiếp sợ không giải thích được nhìn Đích Trần, "Đích... Bụi... Sư... Huynh, ngươi..."

Trương Tiểu Cường kịch liệt giãy dụa, đáng tiếc lấy hắn khải huyền tam trọng ngày đích thực lực, như thế nào trốn quá Đích Trần thiết trảo.

Chỉ chốc lát sau, Đích Trần chậm rãi thu hồi thẻ ở Trương Tiểu Cường trên cổ đích tay, đem đã xụi lơ Trương Tiểu Cường tiện tay bỏ lại.

"Muốn mượn đao giết người? Thú vị, lại dám lợi dụng ta Đích Trần."

"Ngươi nếu nhìn thấy ta nhất bạo ngược một mặt, có lý do gì để nữa sống sót?"

Đích Trần thuận tay mà đứng, chú ý nhìn phía chân trời, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên hàn quang. Hồi lâu sau, mới vừa khôi phục cái loại nầy ôn văn nhĩ nhã. Hắn mặt mỉm cười, từ trên vách núi bay xuống đi xuống...

...

Tức Mặc bỏ lại Vấn Tâm Kích mũi kích trên kia chỉ đã chết đi hung thú, đem trên mặt đất một buội phẩm tính tuyệt hảo dược thảo ném vào đan điền.

Mới vừa thở phào nhẹ nhõm, một cổ sát cơ lại đột nhiên bao phủ Tức Mặc, Tức Mặc vội vàng vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai tránh thoát.

"Oanh!"

Tức Mặc vừa rời đi nơi đó, trên mặt đất liền nhiều hơn một một trượng phương viên rãnh to.

Ngẩng đầu ngưng trọng nhìn không trung đứng ở pháp khí trên chính là cái kia đang mặc khôi giáp khôi ngô đại hán, Tức Mặc trong mắt không khỏi hiện lên một đạo lệ quang, 'Đích Trần, xem ra ngươi thật đúng là muốn cùng ta không chết không thôi!'

Tức Mặc nhận được người này, Mộ Dung Thiên Xích, Đích Trần thủ hạ chính là thủ hiệu chân chó, khải huyền thất trọng ngày đích thực lực, trên tay chấp chưởng có mấy mai pháp khí, những thứ này pháp khí cũng không giống như là Ô Vũ luyện chế cái kia chút ít lấy số lượng thủ thắng vũ mao pháp

khí.

Mộ Dung Thiên Xích có một mai pháp khí cùng Tức Mặc Vấn Tâm Kích giống nhau, cũng là từ Vong Trần Tông binh khí trong các nhận được.

"Đích Trần thật đúng là để mắt ta! Lại đem ngươi này thủ hiệu chân chó phái để đối phó ta!" Tức Mặc khóe miệng vung lên vẻ giễu cợt.

"Tức Mặc, ngươi đã đắc tội Đích Trần Sư Huynh, chính là đắc tội ta. Ngươi hay là thúc thủ chịu trói, ta cho ngươi thống khoái!" Mộ Dung Thiên Xích diện mục cứng ngắc, không mang theo tình cảm.

"Thật đáng buồn a, Đích Trần không có nói cho ngươi biết bởi vì tại sao lại muốn tới truy sát ta đúng không? Thật đúng là làm chó bi ai! Chỉ biết là vì chủ nhân điên cuồng hét lên sủa loạn, nhưng ngay cả phệ gọi nguyên nhân cũng không biết."

Mộ Dung Thiên Xích trong mắt hiện lên vẻ hung quang, "Tức Mặc, ngươi quả nhiên miệng lưỡi lanh lợi, đáng tiếc này không cải biến được ngươi hẳn phải chết kết cục."

"Ta khó được cùng ngươi tốn nhiều miệng lưỡi, ngươi đã không muốn thúc thủ chịu trói, vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác."

Vừa nói Mộ Dung Thiên Xích trong tay liền ném ra một quả trường thước, kia mai trường thước trên không trung đón gió lớn lên, chưa đầy một hơi, liền tựu cực kỳ giống một tờ thật dài cánh cửa.

Mộ Dung Thiên Xích mạnh nhất pháp khí, cũng là đến từ binh khí trong các pháp khí —— mất hồn thước.

Thước hạ mất hồn, chớ có nghĩ còn sống.

"!"

Mộ Dung Thiên Xích chìm hừ một tiếng, hai tay cũng thành kiếm chỉ, nhắm vào Tức Mặc.

Kia mai khổng lồ thước đo nhưng ngay sau đó hướng Tức Mặc bóp áp đi qua. Đây chính là pháp khí, xa xa cùng chỉ, giết người ở vô hình.

Mặc dù Mộ Dung Thiên Xích hay là khải huyền thất trọng thiên, không thể tự mình tế luyện pháp khí, cũng không có thể đem pháp khí chỉ huy thuận buồm xuôi gió, nhưng có pháp khí gia trì, Mộ Dung Thiên Xích thực lực nhất thời tăng nhiều, thậm chí có thể trực diện khải huyền bát trọng ngày đích cao thủ.

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, tuyệt đối không thể cứng rắn hung hãn, nếu không chỉ có Tức Mặc tự mình lỗ lả, đây cũng không phải là Kháo cậy mạnh.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Trường thước chặt đứt Tức Mặc lưu trên mặt đất tàn ảnh, Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt biến hóa, mặc niệm pháp quyết triệu hồi trường thước chắn trước người.

"Keng!"

Tức Mặc một kích đâm vào rồi trường thước trên, phát ra một tiếng kim khí vang lên khàn giọng thanh âm.

"Rất nhanh tốc độ, xem ra là chủng không tệ đạo pháp, Tức Mặc, không bằng ngươi giao ra loại này đạo pháp, ta liền tha cho ngươi một mạng."

Tức Mặc nghe vậy, trong lòng hừ lạnh, trên mặt nhưng giả vờ lộ ra mừng rỡ, "Ngàn thước sư huynh, ngươi nhưng nói rất đúng lời thật lòng."

Mộ Dung Thiên Xích vi hỉ, cho là Tức Mặc đã mắc câu, liền lên tiếng nói, "Không tệ! Ta Mộ Dung Thiên Xích tuyệt đối nói được là làm được."

Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích rơi trên mặt đất, giả vờ nịnh nọt nói, "Kia ngàn thước sư huynh cũng muốn ta như thế nào đem đạo này pháp truyền cho ngươi nha!"

"Ngươi chỉ cần đọc lên pháp quyết là được." Mộ Dung Thiên Xích thấy Tức Mặc rơi trên mặt đất, liền cũng ngăn đỡ ở trước người trường thước thu hồi. Thật sự của hắn nổi lên tham niệm.

Tức Mặc khóe miệng lơ đãng giơ giơ lên, "Tốt lắm a, ngàn thước sư huynh liền nghe kỹ này câu thứ nhất."

Mộ Dung Thiên Xích ngăn chận vui sướng trong lòng, nói, "Ngươi nói chính là."

Tức Mặc há miệng, lại nói, "Ngàn thước sư huynh cần phải giữ lời nói, được rồi của ta đạo pháp, liền muốn thả ta rời đi."

Mộ Dung Thiên Xích không nhịn được khoát khoát tay, "Ta Mộ Dung Thiên Xích tuyệt đối giữ lời nói."

Tức Mặc cười lạnh, bất quá nhưng không lộ ra, "Kia ngàn thước sư huynh liền nghe kỹ này câu thứ nhất."

Tức Mặc dừng một chút, nhìn bị lời của hắn hấp dẫn ở tâm thần Mộ Dung Thiên Xích, hừ lạnh một tiếng.

"Phệ tàn!"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Vấn Tâm Kích tiêm Thanh Long giương nanh múa vuốt gào thét xông về hơi sửng sốt Mộ Dung Thiên Xích.

"Oanh!"

"Oành!"

Mê hoặc Mộ Dung Thiên Xích, Tức Mặc một kích xây công, xoay người liền đi, hắn nhưng không tin một chiêu phệ tàn là có thể giết chết Mộ Dung Thiên Xích. Nhất định là khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ, Tức Mặc có thể giết chết khải huyền lục trọng ngày đích Ô Các, thật sự là tình cờ; không có nghĩa là hắn tựu có cơ hội giết chết thực lực ở khải huyền thất trọng ngày đích Mộ Dung Thiên Xích.

Tức Mặc đối với mình hiểu rõ thực lực làm một thô sơ giản lược đoán chừng, phỏng đoán thực lực của hắn hẳn là cùng bình thường khải huyền lục trọng thiên tu sĩ không phân cao thấp.

Giết không chết Mộ Dung Thiên Xích, nhưng tuyệt đối sẽ hoàn toàn đốt Mộ Dung Thiên Xích lửa giận, Tức Mặc nếu còn ở, tựu thật chỉ có một con đường chết rồi.

Một chiêu phệ tàn rút lấy Tức Mặc trong cơ thể bảy thành linh khí, đây chỉ là một đánh. Tức Mặc nữa lưu lại, liền là chịu chết.

"Tức Mặc, ngươi thế nhưng đánh lén."

Mộ Dung Thiên Xích lao ra nồng đậm bụi mù, đè nén trong lồng ngực quay cuồng khí huyết, lên tiếng rống giận.

Mộ Dung Thiên Xích trên người khôi giáp vỡ vụn, lộ ra bên trong tàn phá rồi thiếp thân áo lót.

Mộ Dung Thiên Xích khuôn mặt thương tiếc nhìn trên người tan vỡ khôi giáp, kiện pháp khí này khôi giáp cứu hắn bao nhiêu lần tánh mạng, lại không nghĩ hôm nay bị Tức Mặc một chiêu làm hỏng.

"Tức Mặc, ngươi có khí phách, bản thân ta muốn xem ngươi có thể hay không chạy ra lòng bàn tay của ta."

Mộ Dung Thiên Xích từ trong đan điền xé ra một rộng rãi áo bào đắp lên người, đạp trên dưới chân pháp khí, hướng chạy trốn đến phương xa Tức Mặc đuổi theo.

Bất quá lần này Mộ Dung Thiên Xích giữ một tưởng tượng, 'Xem ra Tức Mặc thật đúng là bảo bối, loại nào vượt qua rất nhanh thân pháp, lấy khải huyền tứ trọng thiên liền phá vỡ pháp khí công kích đạo pháp...'

...

Tức Mặc dưới chân giẫm phải Chỉ Xích Thiên Nhai, trên tay chấp nhất Vấn Tâm Kích, nghe bên tai gào thét tiếng gió, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Mộ Dung Thiên Xích này là muốn tuyệt sát, Tức Mặc cũng không phải Mộ Dung Thiên Xích đối thủ, trừ bỏ bị Mộ Dung Thiên Xích đánh chết, liền không còn cách nào.

Mặc dù đem Mộ Dung Thiên Xích rất xa lắc tại rồi phía sau, nhưng Mộ Dung Thiên Xích dưới chân đạp có pháp khí, không nói đến tốc độ thật là nhanh, chính là đứng cao, là có thể nhìn xa.

Một mực quét, Tức Mặc tuyệt đối không chỗ có thể trốn.

"Đáng chết!"

Tức Mặc trầm giọng tức giận mắng, bất quá đại não nhưng vẫn duy trì thanh tĩnh, "Nên làm cái gì bây giờ!"

Vô luận là chạy đến đâu trong, cũng rất dễ dàng bị đứng trên không trung Mộ Dung Thiên Xích phát hiện... Đột nhiên Tức Mặc trong đầu hiện lên một chỗ, hiện lên một câu nói.

Khóe miệng giương lên, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, hướng lai lịch trở về.

Chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất.

Tức Mặc muốn đem về đến cái kia đại thác nước, trốn vào thác nước bên trong, mượn thác nước che dấu, vận chuyển Yểm Tức Quyết tránh thoát Mộ Dung Thiên Xích truy tung.

Cho dù bất hạnh bị Mộ Dung Thiên Xích phát hiện, cũng như cũ có thể mượn thác nước từ trên chín tầng trời rót xuống khổng lồ thiên nhiên lực cản, tới

quấy nhiễu Mộ Dung Thiên Xích, để cho Mộ Dung Thiên Xích không cách nào phát huy toàn bộ thực lực.

Tức Mặc đường cũ trở về, liền tựu cẩn thận rồi rất nhiều, không cẩn thận cũng sẽ bị Mộ Dung Thiên Xích phát hiện, trở về có chút tự chui đầu vào lưới đắc ý vị, nếu như không cẩn thận, tuyệt đối là dê vào miệng cọp.

Đi Tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, Tức Mặc đột nhiên nghe thấy đỉnh đầu tiếng gió gào thét, vội vàng trốn vào lùm cây, mượn y phục trên người màu sắc, cùng với vận chuyển Yểm Tức Quyết, rất tốt đem tự mình ngụy trang.

Tức Mặc lặng lẽ ngẩng đầu, nhìn thấy trên bay qua thì ra là chỉ là một chỉ đại điêu mà thôi, vi thở phào nhẹ nhõm, thầm than tự mình ngạc nhiên.

Vừa muốn đứng dậy, trên đầu lại là một trận gió thanh âm, Tức Mặc lặng lẽ nhìn lại, trong lòng trầm xuống, quả nhiên là Mộ Dung Thiên Xích.

Chẳng qua là kinh hãi chính là nhìn thấy Mộ Dung Thiên Xích lại hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng nhưng ngay sau đó chú ý tới Mộ Dung Thiên Xích đổi một rộng rãi áo bào, mà trên người cái kia vật khôi giáp cũng là không thấy.

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, "Thì ra là như vậy!"

Điên cuồng vận chuyển Yểm Tức Quyết, dính sát vào nhau chấm mặt, Tức Mặc không dám lộ ra nửa điểm dị thường.

Mộ Dung Thiên Xích giá pháp khí, bất quá là từ phía trên trên chợt lóe lên, rất nhanh tựu dọc phương xa.

Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm, từ trong bụi cỏ bò dậy, quét mắt rời xa dương thế Mộ Dung Thiên Xích, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, hướng về kia con khổng lồ thác nước chạy tới.

Mộ Dung Thiên Xích một đường đuổi theo rồi thời gian một chén trà công phu, nhưng ngay cả Tức Mặc bóng người cũng không nhìn tới, sắc mặt âm trầm, "Tiểu tử này rốt cuộc núp ở nơi nào."

Hắn đột nhiên cảm thấy phía sau có người nhìn trộm, mặt sắc mặt ngưng trọng xoay người, tu sĩ tu luyện đạo pháp, thể sẽ tự nhiên, một lúc lâu có có một loại xa xa cảm ứng.

Mộ Dung Thiên Xích quay đầu lại quét một vòng, cũng không dị thường, nhưng là ở thu hồi ánh mắt lúc, lại đột nhiên ngưng tụ, "Đáng chết, lại lợi dụng y phục màu sắc tránh thoát của ta truy tung, bất quá còn không phải là bị ta phát hiện."

Nhưng ngay sau đó giận quát một tiếng, "Tức Mặc, chạy đi đâu, còn không để mạng lại!"

Tức Mặc nghe vậy thân thể run lên "Hỏng bét, vẫn bị phát hiện."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27 : Dụng kế thoát thân

"Này tên đáng chết, cảm giác làm sao như vậy bén nhạy!" Tức Mặc thầm hận.

Bất quá vẫn như cũ hướng về kia đạo thác nước bỏ chạy, hắn có của mình so đo, có một cái ý nghĩ.

Mộ Dung Thiên Xích đạp trên không trung nhìn trên mặt đất nhỏ bé Tức Mặc, trong mắt hiện lên một đạo ngoan lệ, "Tiểu tử, còn muốn chạy trốn?"

Mộ Dung Thiên Xích hướng Tức Mặc ném ra mất hồn thước, mất hồn thước đón gió lớn lên, cuối cùng giống như là một cái cự đại cánh cửa, oanh một tiếng đập ở trên mặt đất.

Tức Mặc hiểm và hiểm mượn Chỉ Xích Thiên Nhai tránh thoát từ trên trời giáng xuống mất hồn thước, nhưng vẫn là bị mất hồn thước dư âm uy cho liên lụy.

"Đáng chết! Tên khốn này ưu thế quá lớn, căn bản là không cách nào địch nổi."

Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai trên mặt đất lưu lại một tấm tàn ảnh. Tức Mặc hiện tại vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai đã có thể đạt tới tốc độ của âm thanh, song Mộ Dung Thiên Xích giá pháp khí, tốc độ chỉ sẽ nhanh hơn.

Bất quá chạy mười mấy tức liền bị Mộ Dung Thiên Xích xa xa vượt qua, hơn nữa Mộ Dung Thiên Xích cùng Tức Mặc ở giữa khoảng cách còn đang không ngừng thu nhỏ lại.

Tức Mặc trong lòng lo lắng, căn bản là mở không cỡi cái này theo đuôi.

Lần nữa tránh thoát từ trên trời giáng xuống mất hồn thước, Tức Mặc vội vã quay đầu lại phủi mắt Mộ Dung Thiên Xích, phát giác Mộ Dung Thiên Xích cách hắn đã chưa đầy nửa dặm, trong lòng thì càng lo lắng rồi.

Mộ Dung Thiên Xích cũng là hơi kinh ngạc, thật sự là không nghĩ tới Tức Mặc người này trơn không lưu tưu, rất giống con lươn rồi.

Bắt không được, lẫn mất mau.

Mộ Dung Thiên Xích hừ lạnh một tiếng, "Ngươi bỏ chạy sao, trốn càng xa càng tốt, cũng tốt để cho ta nhìn kỹ nhìn đạo này pháp. Bọn họ đến cuối cùng còn không cũng là của ta."

Tức Mặc vô kế khả thi, "Nên làm cái gì bây giờ."

Từ trong đan điền móc ra một buội dược thảo nhét vào trong miệng, nhai chất lỏng vẩy ra, hợp với thuốc bột nuốt trọn, Tức Mặc vận chuyển trong cơ thể « Tàng Đế Kinh » , đem dược thảo linh khí chuyển thành trong cơ thể mình linh khí.

Lúc trước một chiêu Phệ Tàn, hiện nay vừa trốn lâu như vậy , trong đan điền linh khí đã sớm khô kiệt rồi. Chỉ dựa vào vận chuyển « Tàng Đế Kinh » từ không trung hấp thu linh khí đã xa xa bổ sung không được tiêu hao.

Nhai tiếp theo gốc cây dược thảo, song tác dụng cũng không phải là quá lớn, những thuốc này thảo đối với bình thường tu sĩ có lẽ là hiếm có bảo vật, nhưng này tiểu bí cảnh bên ngoài dược thảo cuối cùng chỉ có thể coi là là bình thường hóa sắc, cho Tức Mặc chỗ dùng không lớn, ngay cả Tức Mặc trong cơ thể một phần trăm linh khí cũng không có thể bổ sung trở lại.

Tức Mặc bất đắc dĩ thở dài, móc ra vài cọng phẩm tính tốt nhất dược thảo, đều mà nhai hạ nuốt trọn, cũng may Tức Mặc thái trong dược không có độc thảo, nếu không loại này ăn pháp còn không ăn xảy ra vấn đề.

Vài cọng dược thảo xuống bụng, Tức Mặc nhất thời cảm thấy một cổ linh khí dòng nước lớn vọt vào kinh mạch, ở bên trong thân thể tuần hoàn một vòng, rơi rơi vào trong đan điền.

Trong đan điền sinh sôi ra một cổ khổng lồ nhiệt lưu, linh khí mênh mông cuồn cuộn, Tức Mặc khẽ mừng rỡ, này vài cọng dược thảo xuống bụng, lại bổ sung gần tám phần linh khí.

Này vài cọng dược thảo không hỗ bị Tức Mặc coi trọng, Tức Mặc mừng rỡ, vừa móc ra một thanh dược thảo, cũng không thèm nhìn tới liền hướng trong miệng lấp đầy, cùng tánh mạng so sánh với, loạn ăn một chút gì thật sự coi là không cái gì.

Lại là mười mấy tức đi qua, Tức Mặc không biết nuốt bao nhiêu dược thảo, dù sao mấy ngày nay trữ hàng đã sắp thấy đáy, Tức Mặc trong cơ thể linh khí quay cuồng , mênh mông kích động, không ngừng cọ rửa Tức Mặc đan điền.

Đã khôi phục chín thành thực lực, Tức Mặc không khỏi may mắn đã biết mấy ngày còn có trữ hàng.

Nghiêng đầu nhìn thấy phía sau Mộ Dung Thiên Xích cách hắn cũng bất quá còn có ba mươi mấy trượng, liền xoay người trên mặt đất dừng lại.

Một vị trốn cũng không phải biện pháp, chỉ có chọn lựa sách lược rồi, Tức Mặc khóe miệng vung lên một tia không khỏi cười, vậy thì cố kế làm lại?

"Phệ Tàn!"

Tức Mặc giận quát một tiếng, Chỉ Xích Thiên Nhai trong nháy mắt bộc phát, song tay nắm lấy Vấn Tâm Kích, một cái Thanh Long từ Vấn Tâm Kích đang lúc nhảy ra.

Mộ Dung Thiên Xích mặt liền biến sắc, Tức Mặc một chiêu này uy lực nhưng hắn là tự mình lĩnh hội qua.

Tức Mặc một chiêu đâm ra, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai xoay người liền trốn, theo như lần đầu tiên.

Mộ Dung Thiên Xích muốn né tránh, nhưng Thanh Long đã gào thét tới, sắc mặt khó coi khống chế mất hồn thước ngăn chặn ở trước người.

"Phốc!"

Cái kia Thanh Long đánh ở mất hồn thước trên, trong nháy mắt hóa thành bọt nước tiêu tán trên không trung. Chẳng qua là trống rỗng có kia hình dạng, không có chút nào uy lực có thể nói.

Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt khó coi đẩy ra mất hồn thước, nhìn cách hắn đã có gần trăm trượng Tức Mặc, giọng căm hận nói, "Tên khốn kiếp này, lại

gạt ta!"

Tức Mặc khóe miệng khẽ mang theo một tia giễu cợt, lần nữa trữ thân nhìn khuôn mặt lửa giận Mộ Dung Thiên Xích, "Đứa ngốc, thoải mái không!"

"Lần này cẩn thận rồi, tiểu gia muốn tới thật."

Tức Mặc bỗng nhiên quát khẽ, "Phệ Tàn!"

Mộ Dung Thiên Xích mặt liền biến sắc, vội vàng đem mất hồn thước kéo qua để che ở trước người. Bất quá mới đưa thân thể ngăn trở, liền nghe Tức Mặc cười ha ha, "Ngu vcl~, tiểu gia nói ngươi cũng tin tưởng!"

Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt đọng lại cơ hồ chảy ra nước, trong mắt hiện lên thí giết tàn khốc, "Tức Mặc, ngươi tại tìm chết!"

"Ta tại tìm chết? Chê cười, con mẹ nó ngươi không phải là sẽ phải giết tiểu gia sao? Tiểu gia muốn chết em gái ngươi?"

Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt khó coi hừ lạnh một tiếng, "Ta đây tựu lập tức thành toàn ngươi."

Nhưng ngay sau đó mặc niệm pháp quyết, mất hồn thước đón gió lớn lên, hướng Tức Mặc chém tới, Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, áp chế trên lưng mồ hôi lạnh, trên mặt lóe điên cuồng, "Ngươi đã muốn giết ta, vậy chúng ta tựu lưỡng bại câu thương sao!"

Chậm rãi bưng lên Vấn Tâm Kích, "Phệ Tàn!"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Một cái gào thét Thanh Long giương nanh múa vuốt hướng Mộ Dung Thiên Xích phóng đi, khí thế lẫm lẫm. Tức Mặc không thèm để ý chút nào đã sắp rơi ở trên đầu mất hồn thước.

"Cùng chết sao!"

Tức Mặc điên cuồng rống giận, kiên quyết mà không quay lại.

Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt đại biến, Tức Mặc Phệ Tàn mặc dù không đến nổi giết chết hắn, nhưng tuyệt đối có thể làm cho hắn trọng thương, ở nơi này nguy cơ tứ phía tiểu bí cảnh, trọng thương liền tựu tương đương với tử vong.

Tức Mặc đây là muốn ngọc đá cùng vỡ a, Tức Mặc chết không có gì đáng tiếc, nhưng hắn Mộ Dung Thiên Xích nhưng là khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ, nếu như bị một khải huyền tứ trọng thiên tiểu tử liều chết, còn không làm trò cười cho người trong nghề?

Tức Mặc nhìn trên đầu vội vã biến mất, chợt che ở Mộ Dung Thiên Xích trước người mất hồn thước, khẽ xức đến trên trán mồ hôi lạnh, khóe miệng vung lên một tia lơ đãng giễu cợt.

Mềm sợ cứng, cứng rắn sợ sững sờ, sững sờ sợ không muốn sống, không muốn sống sợ không biết xấu hổ.

Mộ Dung Thiên Xích vẫn còn quá tiếc mạng rồi, chỉ có thể lần lượt rút lui.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn cái kia uy thế mênh mông cuồn cuộn giả Thanh Long ở mất hồn thước mặt ngoài trong nháy mắt hóa thành bọt nước, thân thể đã phiêu lạc đến trăm trượng ở ngoài.

Mộ Dung Thiên Xích hồn hển đẩy ra mất hồn thước, gầm lên có tiếng chấn động cuồn cuộn, "Tức Mặc, ngươi hèn hạ."

Mộ Dung Thiên Xích tức giận giẫm phải dưới chân pháp khí, đuổi theo hướng đã ở hơn trăm trượng ở ngoài Tức Mặc.

Tức Mặc cảm thụ được sau lưng kích động sát khí, về phía trước lần nữa chạy ra mấy trăm trượng, nghỉ chân bưng Vấn Tâm Kích nhìn nổi giận đùng đùng mà đến Mộ Dung Thiên Xích.

"Mộ Dung Thiên Xích, tiểu gia trừ nói ngươi ngu, còn có thể nói ngươi cái gì?"

Mộ Dung Thiên Xích ném ra mất hồn thước, phẫn nộ quát, "Tức Mặc, lần này vô luận ngươi nói cái gì nữa ta cũng sẽ không tin tưởng, chết đi sao!"

"!"

Tức Mặc khóe miệng giương lên, "Phải không? Đáng tiếc tiểu gia lần này nghĩ đùa thật."

"Chớ gạt ta! Ta biết ngươi căn bản là khó hơn nữa đánh ra chiêu đó, chẳng qua là trống rỗng có kia hình dạng, mê hoặc người thôi!"

"Phải không?"

"Phệ Tàn!"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Vấn Tâm Kích mang theo Tức Mặc xông về Mộ Dung Thiên Xích, Tức Mặc không thèm để ý chút nào lập tức sẽ phải rơi ở trên đầu mất hồn thước.

Thanh Long nhảy, đuôi rồng kích động, long trảo run sợ lệ.

Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai mạnh mẽ kéo động thân thể, mất hồn thước hiểm và hiểm dán thân thể của hắn chém xuống, mất hồn thước trên bay vút hơi thở đem Tức Mặc trên người áo xanh quấy nhè nhẹ từng sợi.

Tức Mặc tránh thoát mất hồn thước, kéo về Vấn Tâm Kích, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai vội vã hướng về kia đạo thác nước phương hướng bỏ chạy, cơ hội chỉ có một lần, thật vất vả tranh thủ đến cơ hội, Tức Mặc tuyệt đối muốn đem nó thật chặc nắm trong tay.

Phệ Tàn nhất định phải một kích xây công, Tức Mặc căn bản không có quá nhiều linh khí ủng hộ hắn lần nữa sử dụng Phệ Tàn, bên trong đan điền dược thảo cũng mau ăn xong rồi, còn dư lại cũng là chút ít kém phẩm, không cách nào cung cấp quá nhiều linh khí.

Một chiêu Phệ Tàn có thể không thể giết chết hoặc là trọng thương Mộ Dung Thiên Xích căn bản là không trọng yếu, quan trọng là ... Muốn mượn lần này cơ hội khó được, mau chút ít chạy ra Mộ Dung Thiên Xích phạm vi tầm mắt.

"Oanh!"

Khổng lồ ầm thanh trên không trung bộc phát, Thanh Long trực tiếp nhào vào Mộ Dung Thiên Xích thân thể, tiêu diệt Mộ Dung Thiên Xích sinh cơ.

"Phốc!"

Mộ Dung Thiên Xích phun ra một ngụm tiên huyết, run rẩy cúi đầu nhìn trên ngực một miệng chén lớn động, cửa động phiếm nám đen, máu tươi đã bị bốc hơi lên sạch sẻ, xuyên thấu qua trống rỗng thậm chí có thể nhìn thấy Mộ Dung Thiên Xích trong cơ thể khí quan cùng với màu sắc rực rỡ nội tạng.

Mộ Dung Thiên Xích vội vàng che lại gảy lìa kinh mạch, từ trong đan điền lấy ra một ngón cái lớn trong suốt bình ngọc, trong bình ngọc lẳng lặng nằm một quả màu đỏ dược hoàn.

Mộ Dung Thiên Xích đổ ra kia mai dược hoàn, bưng ở trong tay khuôn mặt đau lòng nhìn nó, nhìn hồi lâu, thở dài một tiếng đem viên thuốc đó nuốt vào.

Đạn dược xuống bụng, Mộ Dung Thiên Xích trên người đả thương lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm chạp càng hợp lại, mặc dù cái loại nầy tốc độ thật sự chậm đáng thương, nhưng này sao dử tợn kinh khủng thương thế lại chỉ là bởi vì như vậy một quả nho nhỏ dược hoàn tựu chữa hết.

Mộ Dung Thiên Xích chậm rãi từ phía trên trên rơi xuống, thu hồi mất hồn thước khoanh chân ngồi dưới đất vận chuyển khởi công pháp.

Hồi lâu sau, Mộ Dung Thiên Xích mở mắt ra nhìn trên lồng ngực hồng nhuận mới thịt, nơi đó dử tợn thương thế đã không còn tồn tại.

"Ngọc lộ Băng Tâm đan, không nghĩ tới cứ như vậy bị..."

Nhưng ngay sau đó Mộ Dung Thiên Xích trong mắt hiện lên một đạo lệ quang, "Tức Mặc, ngươi quả nhiên xảo trá. Ta phải giết ngươi. Ngươi bây giờ lá bài tẩy toàn ra, bản thân ta muốn nhìn ngươi còn có thể đùa bỡn nơi hoa gì dạng."

Nhưng ngay sau đó tung người làm một đạo lưu quang hướng Tức Mặc chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Tức Mặc vội vàng chạy nửa chén trà nhỏ thời gian, nhìn xa ở trước mắt dòng nước xiết thác nước, cảm thụ được trong cơ thể lại muốn khô kiệt linh khí, bất đắc dĩ cười khổ, Chỉ Xích Thiên Nhai cùng Phệ Tàn quá tiêu hao linh khí.

Tức Mặc nghĩ đến lão Mạc dạy đích kia trên trăm đạo pháp hắn ở khải huyền nhị trọng thiên thời tùy ý thi triển, căn bản sẽ không tồn tại linh khí hao hết thuyết pháp. Nhưng này chút ít đạo pháp thức sự quá đơn giản, hiện tại đã không hề có tác dụng rồi.

Tức Mặc lấy ra trong đan điền tất cả dược thảo, tất cả đều nhai lấy ăn hết, khôi phục vì số không nhiều linh khí.

Nhưng ngay sau đó vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai vọt tới đạo kia thác nước trước, quay đầu hướng bốn phía quét nhìn cũng không nhìn thấy Mộ Dung Thiên Xích, Tức Mặc không hề nữa do dự, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, trên mặt đất lưu lại một đạo tàn ảnh, một đầu đâm vào thác nước.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Thiên đại tạo hóa

Thác nước từ cửu thiên trên rơi xuống, uy thế mênh mông cuồn cuộn, phách đánh vào người vẫn còn ngàn cân lực, Tức Mặc vào thác nước, khó khăn xông qua lớp nước, rốt cục đi tới thác nước bên trong.

Tức Mặc vi thở một cái, phát hiện khổng lồ thác nước phía sau lại có khác động thiên, là một khổng lồ sơn động, sơn động ngăm đen, không biết sâu cạn, cũng không biết thông tới đâu, muốn tới phương nào.

Tức Mặc khẽ do dự, lại là sơn động...

Ở khe sâu yêu tộc nơi đó gặp chuyện còn rõ mồn một trước mắt, Tức Mặc đối với sơn động có một loại nói không rõ đạo không trắng đích tình cảm, có sợ hãi, nhưng cũng có một loại thăm dò dục vọng mãnh liệt.

Có vào hay không, đợi ở chỗ này có nên không bị Mộ Dung Thiên Xích phát hiện, đợi đến Mộ Dung Thiên Xích rời đi, Tức Mặc là có thể bình yên rời đi.

Chẳng qua là này ngăm đen sơn động nhưng đối với Tức Mặc có một loại trí mạng hấp dẫn, tựa hồ muốn đem Tức Mặc hút đi vào cắn nuốt sạch.

Tức Mặc trong lòng một vượt qua, không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con; cầu phú quý trong nguy hiểm.

Nhưng này lúc trước, như thế nào nói cũng muốn trước đem khôi phục thực lực, lấy ứng với bất cứ tình huống nào, nghĩ đến đây, Tức Mặc khoanh chân đầy đất, mặc niệm lên « Tàng Đế Kinh » .

Hồi lâu sau, Tức Mặc chậm rãi mở mắt, phun ra trong lồng ngực trọc khí, thân thể chấn động, thân thể mặt ngoài phun ra một tầng nhàn nhạt phấn vụn, là những thứ kia nuốt vào bên trong thân thể dược thảo tạp chất.

Cảm thụ được lần nữa phong phú đan điền, Tức Mặc lấy ra một bộ y phục mặc lên người, trên người vốn là cái kia bộ y phục bị mất hồn thước trên hơi thở quấy nhè nhẹ từng sợi, thật sự là khó coi.

Hết thảy sắp xếp.

Tức Mặc tay phải tà dẫn Vấn Tâm Kích, cẩn thận hướng trong động tới gần, trong động đen nhánh một mảnh, phía ngoài thác nước cắn nuốt chiếu vào trong động ánh sáng, để cho này cái cự đại sơn động nhìn đen nhánh giống như ám dạ.

Ngoài động là giật dây thác nước, trong động cũng rất khô ráo.

Tức Mặc giơ lên tay trái, ngón giữa trên đột nhiên sáng lên một đoàn "Ánh lửa", chiếu sáng Tức Mặc dưới chân con đường, đây là lão Mạc dạy đích trên trăm tiểu đạo pháp trong đích một, tên gọi đốt đèn thuật, không thể công kích, không thể phòng ngự, không thể trốn mạng, chỉ có thể chiếu sáng đêm tối, làm một chiếc đèn sáng, thật sự là một yếu đạo pháp, bất quá lại không nghĩ dùng ở nơi này.

Mượn đốt đèn thuật, Tức Mặc nhìn thấy sơn động rất rộng lớn, nhưng cũng rất trống trải, chỉ có một chút không có thành hình thạch nhũ, ao lồi lõm lồi bố trí ở trong động.

Động rất sâu thẳm, Tức Mặc cho dù đem đốt đèn thuật vận chuyển tới cực hạn, nhưng cũng không có nhìn thấy động điểm cuối đến tột cùng ở nơi nào.

Tức Mặc chậm rãi hướng sơn động chỗ sâu đi tới, sơn động khúc chiết dằng dặc, càng ngày càng hẹp hòi.

Đi ước chừng nửa canh giờ, Tức Mặc đột nhiên nghỉ chân , nhìn sơn động chỗ sâu. Có ánh sáng. Ánh sáng nhu hòa nhạt nhẽo, nhìn rất thư thái.

Tức Mặc trong lòng khẽ nghĩ ngợi, 'Chẳng lẽ này sơn động chỗ sâu còn có người tồn tại không được .'

Tiêu trừ đốt đèn thuật. Tức Mặc dẫn Vấn Tâm Kích thật cẩn thận hướng về kia thắp sáng quang đi tới, cước bộ đi chậm rãi nhẹ nhàng, không làm ra nửa điểm tiếng vang.

Song khi đến đó thắp sáng quang nơi phát ra, Tức Mặc nhưng hoàn toàn ngây dại .

Thật đẹp.

Trong động vô số Thạch nhũ tản ra nhu hòa vết lốm đốm, hằng hà thạch nhũ giăng khắp nơi, hình thái khác nhau.

Một mực nhìn lại, không có cuối, tất cả đều là nhu hòa thạch nhũ vết lốm đốm, nhàn nhạt u lam, nhu hòa thư thái.

Trong động sạch sẻ sạch sẽ, bất quá nhưng không có sinh vật lưu lại dấu vết, Tức Mặc khẽ thở phào nhẹ nhỏm, nhìn tới nơi này còn không có người giao thiệp với, chính là chút ít yêu, dã thú cũng chưa từng đặt chân nơi này.

Dù sao ở đây trên chín tầng trời rơi xuống thác nước sau lưng, cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới có khác động thiên, Tức Mặc nếu như không phải là vì chạy trối chết, cũng sẽ không đặt chân nơi này.

Tức Mặc chậm rãi đi vào sơn động bên trong, thấy trong sơn động toàn là như vậy một chút thạch nhũ phát sáng ban, lốm đa lốm đốm, trừ lần đó ra, tựu hai bàn tay trắng rồi, mặc dù cảnh sắc quả thật rất đẹp, giống như vào Tinh Linh chi viên, nhưng cảnh sắc hay là đơn điệu rồi chút ít.

Tức Mặc một đường nhìn chung quanh cảnh sắc, lần nữa dọc theo đường đi về phía trước.

Đi về phía trước rồi nửa khắc đồng hồ, cuối cùng đã tới một ... khác tấm trống trải động phủ, bên trong Thạch nhũ bị vì sao phá hư, kiến thành rồi một chỗ đơn sơ động phủ.

Tức Mặc trong lòng run lên, chẳng lẻ có người ở ở chỗ, hoặc là nói có người đã tới nơi này?

Tức Mặc cầm lấy Vấn Tâm Kích thật cẩn thận nhích tới gần kia cái cự đại động phủ, chỉ thấy cái kia trong động phủ có một đường kính chín trượng phương viên khổng lồ thạch nhũ trụ, cột đá quanh co mà lên, cho đến đỉnh, cột đá dưới của hắn, ở đến gần mặt đất địa phương có một vòng thạch nhũ làm thành ao nhỏ, ao nhỏ cũng không phải là rất lớn, rất cạn rất hẹp.

Tức Mặc lặng lẽ nhích tới gần cái kia cột đá, quét mắt rộng rãi sơn động, một mực dưới, trống trải hoàn toàn, không có bất kỳ vật gì.

Tức Mặc đến ao nhỏ bên cạnh, nhìn thấy trong ao nhỏ đồ, nhất thời kinh hãi. Đột nhiên « Tàng Đế Kinh » trong đích mấy câu huyền ảo văn tự nổi lên đầu quả tim.

Kia sắc thanh chu, kia thị minh tai, kia hình dáng vì dịch, kia tính đôn hòa, kia vị cam thuần, là vì mẫu dịch, đắc cả vùng đất dựng dục, cố xưng mẫu dịch...

mẫu dịch?

Chỉ thấy ao nhỏ tầng dưới chót lẳng lặng nằm một tay chỉ dày đích một tầng màu xanh biếc trong suốt chất lỏng.

Điều này chẳng lẽ thật sự là mẫu dịch? Nếu như là mẫu dịch, như vậy này một vòng mẫu dịch nên có bao nhiêu? Một thăng? Như vậy một vòng mẫu dịch, đừng bảo là là một thăng, thập thăng đều có rồi.

Trăm năm mẫu dịch kia sắc thanh trung mang trắng, ngàn năm mẫu dịch kia sắc thanh bích, vạn năm mẫu dịch kia sắc xanh hồng.

Chẳng lẻ đây là Thiên Niên Địa Mẫu Dịch? Tức Mặc lần nữa vì mình cái ý nghĩ này mà rung động.

Trong lòng sinh sôi một dục vọng mãnh liệt.

Chỉ cần nếm thử nó mùi vị có hay không thật cam thuần, liền có thể xác định kia có hay không vì chân chính mẫu dịch.

Tức Mặc ngồi xổm người xuống, chậm rãi hướng kia màu xanh biếc chất lỏng với tới ngón tay, bất quá tay mang ở giữa không trung, lần nữa do dự, nếu như đây không phải là Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, mà là một loại nọc độc phải làm như thế nào?

Dĩ thân thử độc?

Tức Mặc còn đang ư đã biết cái mạng nhỏ, trong lúc bất chợt tới do dự để cho Tức Mặc hoàn toàn thanh tĩnh, hắn chậm rãi đứng dậy quay chung quanh cái này cột đá thoạt nhìn.

Này nếu quả thật chính là Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, liền chính là một cuộc đại tạo hóa nữa.

Chậm rãi đi tới cột đá phía sau, Tức Mặc đột nhiên sửng sốt, có một cỗ thi thể!

Thi thể chỉ còn lại có trắng noãn như ngọc xương, xương tản ra yếu ớt Quang Hoa.

Quan trọng là ... Đó cũng không phải một cụ người hài cốt, mà là một cụ yêu hài cốt.

Này bộ hài cốt khoanh chân ngồi ở bên cạnh ao, hình thể khổng lồ, nếu như đứng lên hắn là có gần hai trượng độ cao, trường một thật dài mặt, nhìn chưa ra là cái gì yêu.

Đây là một cụ đại yêu hài cốt.

Nếu không xương tuyệt đối không thể phát ra sáng bóng . Nhìn này hài cốt đã không biết niên đại, không biết tồn tại bao nhiêu năm.

Chính là không biết này đại yêu khi còn sống cảnh giới.

Tức Mặc giơ lên Vấn Tâm Kích nhẹ nhàng đâm ở đây bộ hài cốt trên, kia bộ hài cốt đột nhiên rầm một tiếng tán đầy đất.

Tức Mặc ánh mắt ngưng tụ, nhìn thấy kia vỡ vụn hài cốt đang lúc tỏ khắp ra một tầng màu xám tro sương mù, chậm rãi hướng Tức Mặc quấn quanh tới đây, muốn đem Tức Mặc bao vây ở bên trong.

Tức Mặc sắc mặt hơi đổi, "Đây là cái gì quỷ đồ?"

Vũ động Vấn Tâm Kích nhấc lên một mảnh tật phong, nhưng này vòng màu xám tro sương mù thế nhưng chút nào không tiêu tán.

"Ha ha ha, loài người tiểu tử, không nên làm vô vị chống cự, không có tác dụng, ngươi cho là lấy thực lực của ngươi có thể trốn ra ta một đạo hợp cảnh vô cùng ... Đích tay tâm."

Tức Mặc sắc mặt âm trầm, "Đạo Huyền cảnh?"

Lão Mạc từng cho Tức Mặc đã nói, hắn phỏng đoán này tiểu bí cảnh liền là một đạo hợp cảnh cường giả tu luyện...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Cường giả đoạt

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn từ Thiên Niên Địa Mẫu Dịch trung toát ra khói xanh, kia đoàn khói xanh trên không trung từ từ ngưng tụ thành một đầu rắn nhân thân ngón cái loại lớn nhỏ tiểu nhân.

"Thần hồn! Chết mà không tán."

"Tiểu tử, có chút kiến thức đi!"

"Ngươi là ai?"

"Ta là ai?" Cái kia tiểu nhân ha ha cười nói, "Các ngươi những thứ này ngu xuẩn đích nhân loại thân ở của ta đàn tràng, còn hỏi ta là ai?"

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, "Nơi này là ngươi đàn tràng."

Cái kia ngón cái lớn tiểu nhân đắc ý cười nói, "Nghĩ tới ta Xi Minh năm đó gì nhóm cường giả, thân ở đạo hợp cảnh, lại không nghĩ bị tiểu Tiểu ám hại, ngã xuống hơn thế, nếu không phải này Thiên Niên Địa Mẫu Dịch bảo vệ thần hồn của ta, chỉ sợ ta đã sớm tiêu tán ở thế gian này."

Tức Mặc chậm rãi về phía sau di chuyển thân thể, thân thể đã tử thần hồn vẫn còn ở đạo hợp cảnh cường giả, đây là Tức Mặc cho tới bây giờ thấy được cảnh giới cao nhất tồn tại, nhưng hiển nhiên người này là địch không phải bạn."Thiên Niên Địa Mẫu Dịch? Đây không phải là ngươi đàn tràng sao? Như thế nào sẽ ở tạo thành đàn tràng trước liền tồn tại Thiên Niên Địa Mẫu Dịch."

Xi Minh Hí Trâu nhìn Tức Mặc, tựa hồ rất thích Tức Mặc hành động bây giờ, cười lạnh một tiếng, mạn điều tư lý nói, "Ngươi cũng là đem người chết , ta là xong ngươi này tâm nguyện cuối cùng."

"Nếu nói đàn tràng liền là cường giả ngộ đạo đất hoặc là chết chỗ, nơi này có cường giả trước người lưu lại đạo súc tích, ảnh hưởng tới này một chỗ vốn là tồn tại đạo súc tích, liền tựu tạo thành đàn tràng. Nhưng đạo này tràng lại cũng không hình ảnh lúc trước liền tồn tại chuyện vật."

"Chỉ có thể coi là là quy định phạm vi hoạt động, vòng ra một mảnh địa giới thôi."

"Mà muốn sinh ra đàn tràng, tu sĩ thực lực ít nhất phải đạt tới đạo hợp cảnh, đột nhiên tu sĩ có thể sinh ra đàn tràng đối với này một khu vực có thể ảnh hưởng thời gian cũng là có hạn, nếu không này từ xưa tới nay nên muốn sinh ra bao nhiêu đàn tràng, còn không trải rộng cả hư không."

Tức Mặc hiểu rõ, cảnh giác nhìn Xi Minh, "Vậy ngươi tựu ở chỗ này Thiên Niên Địa Mẫu Dịch trung tốt lắm. Ta liền đi trước a, quấy rầy."

Nói xong Tức Mặc liền vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai hướng ngoài động phủ mặt phóng đi.

Đánh không lại, còn ngây ngốc sống ở chỗ này, tựu thật u mê!

"Còn muốn chạy?" Xi Minh khanh khách cười lạnh, chỉ thấy không trung màu xám tro sương mù đột nhiên đọng lại ở chung một chỗ.

Xi Minh vươn ra tiểu thủ, xa xa hướng Tức Mặc một trảo, kia đoàn màu xám tro sương mù liền tạo thành một con khổng lồ đích tay chưởng, hướng Tức Mặc phóng đi, bất quá nháy mắt, liền đem Tức Mặc vây quanh.

Tức Mặc mặt liền biến sắc, nhắc tới Vấn Tâm Kích đâm vào hôi khí ngưng tụ thành trên bàn tay, lại không nghĩ Vấn Tâm Kích trực tiếp xuyên thấu hôi khí , hắn một kích đâm vào liễu không.

Tức Mặc huy động Vấn Tâm Kích, nhưng Vấn Tâm Kích nơi đi qua, sương mù xám liền tự động tản ra , Vấn Tâm Kích một khi rời đi, sương mù xám vừa tự động ngưng tụ.

Tức Mặc đi lại, sương mù xám cũng đi theo Tức Mặc đi lại, căn bản là vứt không xong.

Bất quá hai ba hơi, Tức Mặc tựu cảm thấy đại não trở nên khẽ hôn mê.

"Không nên làm tiếp vô vị chống cự, ngươi cho là lấy ngươi khải huyền tứ trọng thiên thực lực có thể phá vỡ ta nói hợp cảnh cường giả đạo sao?"

"Đáng chết!"

Tức Mặc thầm mắng một tiếng, cảm thấy đầu óc càng ngày càng hôn mê, không tự chủ được đem Vấn Tâm Kích xử trên mặt đất, chống đỡ lung la lung lay thân thể, mang tay đè chặt hôn mê đầu, dùng sức lắc lắc, phát hiện thiên địa đều ở đung đưa.

Vội vàng vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , chỉ là căn bản tựu không cách nào đem « Tàng Đế Kinh » vận chuyển, ngay cả mặc niệm pháp quyết cũng khó khăn lấy làm được.

Mơ mơ hồ hồ nghe thấy Xi Minh hắc hắc cười lạnh, "Loài người tiểu tử, không thể phủ nhận ngươi tính cảnh giác cũng là cao, ta núp ở Thiên Niên Địa Mẫu Dịch trong chờ ngươi mắc câu, ngươi nhưng còn không trên nói, không nên ép ta dùng thô."

"Đáng tiếc ngươi cuối cùng chạy không thoát lòng bàn tay của ta."

"Ha ha ha, ta Xi Minh bị vây ở chỗ này hơn trăm năm, ngay cả quỷ ảnh cũng không thấy, lại không nghĩ tiểu tử ngươi đánh bậy đánh bạ đến nơi này, mặc dù là người thân, nhưng dầu gì cũng là một ký thác."

"Đối đãi đoạt xá ngươi, là có thể lại thấy ánh mặt trời, ngày xưa chi thù cũng có thể có cơ hội báo."

"Tiểu tử, ta là nên ngươi vận khí tốt đâu rồi, hay là vận khí ta hảo. Biết điều một chút bị ta đoạt xá, không nên làm những thứ kia vô vị chống cự."

"Sẽ làm cho ta mang theo thân thể của ngươi, đi biết một chút về này phương thế giới rốt cuộc đến cỡ nào tuyệt đẹp."

Tức Mặc cảm thấy hô hấp đã từ từ trệ ở, trước mắt xuất hiện vô cùng ảo ảnh, Xi Minh lời của ở bên tai ông ông tác hưởng, có chút nghe không rõ sở.

Trong mơ hồ nhắc tới Vấn Tâm Kích, "Phệ Tàn!"

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Lại không nghĩ mới đi ra bước đầu tiên, Tức Mặc liền bị tự mình vướng chân té trên mặt đất, triệt triệt để để hôn mê bất tỉnh.

Xi Minh biến ảo tiểu nhân khóe miệng giương lên, phát ra đắc ý cuồng tiếu, "Trời không tuyệt ta Xi Minh, dễ dàng chi huyền, ngươi liền rửa trắng cổ, chờ ta Xi Minh trở lại sao!"

Xi Minh quái khiếu mấy tiếng, đem bao vây sắp tới mực trên người sương mù xám thu hồi, trên không trung lưu lại một đạo ám ảnh, từ lúc mực mi tâm chui vào Tức Mặc thức hải.

"Từ nay về sau, ta Xi Minh liền muốn một lần nữa tiêu dao hậu thế."

...

Tức Mặc trong thức hải.

Nơi này một mảnh hôi mông mông Hỗn Độn, mà ở Hỗn Độn bên trong, bị sinh sôi mở ra một chỗ màu vàng nhạt ngọn nguồn.

Cùng linh khí hoàn toàn bất đồng thần hồn lực liền ở màu vàng trung ngao du, chung quanh phiêu đãng.

Tức Mặc hư ảo thần hồn huyền phù ở đây màu vàng ngọn nguồn trung ương, là tất cả khởi điểm.

Hình tượng tỷ dụ chính là Tức Mặc thần hồn là khác loại Tức Mặc, thần hồn lực là khác loại linh khí.

Thần hồn cùng thân thể sống chung một bổn nguyên, có liên lạc, rồi lại độc lập tồn tại. Thiếu một ... mà ... Không thể. Nếu không Xi Minh như thế nào núp ở Thiên Niên Địa Mẫu Dịch ở bên trong, rồi sau đó nhìn thấy Tức Mặc đến, nổi lên đoạt xá lòng.

Xi Minh vào Tức Mặc thức hải, cảm thấy kinh dị, "Tiểu tử này là cái gì thể chất, thức hải như thế nào bộ dáng như vậy. Một mảnh Hỗn Độn?"

Xi Minh đẩy ra những thứ kia hôi mông mông Hỗn Độn, kinh nghiệm hồi lâu, rốt cục đi tới một mảnh kia màu vàng ngọn nguồn, lại lần nữa bị chấn hám ở.

Chỉ thấy vô số màu vàng thần hồn lực tùy ý bay lượn, một mảnh kia màu vàng ôn hòa tôn quý, màu vàng trung ương là Tức Mặc khéo léo thần hồn.

Xi Minh nhìn thấy lẳng lặng cái chăn kim sắc quang mang bao vây Tức Mặc, khóe miệng vung lên một tia dử tợn, "Hừ..."

Xi Minh vọt vào quang mang màu vàng ở bên trong, nhào tới Tức Mặc thần hồn bên cạnh, cười hắc hắc, "Chỉ cần đem này đoàn thần hồn cắn nuốt, sau đó là có thể trông coi này là thân thể, đợi đến quen thuộc này là thân thể kết cấu, ta Xi Minh là được mượn Thiên Niên Địa Mẫu Dịch nhanh chóng tu luyện tới đạo hợp cảnh."

Tức Mặc an tường buộc hai mắt, vàng ròng sắc thần hồn không chút nào biết nguy hiểm đã gần đến.

Tức Mặc bị Xi Minh cái kia đoàn màu xám tro sương mù mê đảo, đã hoàn toàn hôn mê, ngay cả thần hồn cũng lâm vào hôn mê.

Xi Minh chậm rãi hướng Tức Mặc cổ với tới hai tay, khóe môi nhếch lên đắc ý cười lạnh.

"Nhanh, chỉ cần giải quyết xong tiểu tử này, ta là có thể..."

"A!"

Xi Minh lầm bầm lầu bầu còn chưa có nói xong, liền phát ra một tiếng bén nhọn quái khiếu. Vội vàng từ lúc mực trên cổ lấy mở hai tay, nhưng là đã muộn, chỉ thấy Tức Mặc trong đan điền đột nhiên bộc phát ra một cổ khổng lồ hấp lực, kia hấp lực vọt vào thức hải, ở Xi Minh còn chưa kịp phản ứng hết sức, liền đem Xi Minh nửa cái cánh tay cắn nát.

Xi Minh sắc mặt biến đổi lớn, "Đáng chết, tiểu tử này bên trong thân thể rốt cuộc có cái gì quỷ đồ?"

Nuốt trọn Xi Minh nửa cái cánh tay, tựa hồ đột nhiên đưa tới vẻ này hấp lực tham lam, hấp lực trở nên càng lớn, đem Xi Minh kéo ra hướng Tức Mặc đan điền.

Xi Minh sắc mặt biến đổi lớn, vội vàng lao ra Tức Mặc thức hải, chẳng qua là từ lúc mực mi tâm lao ra, vẻ này hấp lực cũng đuổi theo ở Xi Minh phía sau từ lúc mực bên trong thân thể tỏ khắp đi ra ngoài.

Xi Minh vốn là chân thật thần hồn bởi vì bị cắn nuốt sạch nửa cái cánh tay trở nên có chút mờ đi, cái kia cánh tay mặc dù sau đó lần nữa dài ra, nhưng là Xi Minh đã đả thương Nguyên Khí.

Xi Minh thầm hận, vội vàng xông về Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, chẳng qua là đạo kia hấp lực giống như phụ giòi trong xương, căn bản là vứt không xong, theo sát phía sau liền đi tới Thiên Niên Địa Mẫu Dịch bên cạnh.

Xi Minh còn chưa trốn vào Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, liền lại bị xé toang rồi bên thân thể, sau đó lần nữa dài ra, song Xi Minh thần hồn nhưng càng thêm hư ảo rồi, đã có trong suốt thị cảm.

Theo Xi Minh đến Thiên Niên Địa Mẫu Dịch bên cạnh, vẻ này đi theo hấp lực lại đột nhiên bỏ qua Xi Minh, đánh về phía Thiên Niên Địa Mẫu Dịch.

Xi Minh thấy kia cổ hấp lực không hề nữa đuổi theo hắn, kia còn dám đậu ở chỗ này, Thiên Niên Địa Mẫu Dịch nữa quý giá, cũng không còn cái mạng nhỏ của hắn trọng yếu a!

Trong động phủ chung quanh đã tràn ngập nổi lên như có như không hấp lực, Xi Minh không dám làm tiếp do dự, oán hận rồi sau đó sợ liếc nhìn Tức Mặc, liền phác hướng Tức Mặc tới chỗ này cái kia con đường.

"Này chết tiệt tiểu tử, không chỉ ... mà còn phá hủy của ta Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, còn kém chút làm hại ta thần hồn tiêu tán, thật sự ghê tởm chí cực!"

Đạo kia hấp lực gặp Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, trực tiếp từ bỏ Xi Minh, hướng về phía Thiên Niên Địa Mẫu Dịch nguru ẩm.

Song kia cường đại hấp lực bất quá chỉ là một đạo xé rách, là được đem Xi Minh bị thương nặng, nhưng đối với cho những thứ kia Thiên Niên Địa Mẫu Dịch nhưng tác dụng không lớn.

Hấp lực tiếp tục tăng trưởng, những thứ kia Thiên Niên Địa Mẫu Dịch rốt cục bị hấp lực hút lên.

Nhưng ngay sau đó những thứ kia hấp lực tiện mang bọc Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, tiến vào Tức Mặc đan điền, bám vào ở trong đan điền màu đen hạt châu trên.

Hấp thụ này chút ít Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, hấp lực lần nữa trở nên mạnh mẻ, trong ao nhỏ Thiên Niên Địa Mẫu Dịch liên tục không ngừng cái chăn hấp lực hít vào Tức Mặc đan điền, lại bị màu đen hạt châu hấp thu.

Theo hấp lực không ngừng hít vào Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, « Tàng Đế Kinh » cũng tự phát vận chuyển lại, nhưng rất khó từ hấp lực trong tay cướp lấy đến Thiên Niên Địa Mẫu Dịch.

« Tàng Đế Kinh » điên cuồng vận chuyển, nhưng là hiệu quả quá nhỏ.

Kia hấp lực cắn nuốt gần nửa khắc đồng hồ, mới đưa Thiên Niên Địa Mẫu Dịch hấp thu sạch sẽ, sau mới ý do vị tẫn trở lại Tức Mặc đan điền, yên lặng đi xuống.

...

Lại nói Xi Minh một đường cuồng trốn, căn bản không dám nhìn phía sau hấp lực có hay không theo tới. Chỉ dùng nửa khắc thời gian liền lao ra thác nước, nhưng không chỗ có thể, chỉ có thể hướng một cái phương hướng một đường chạy như điên đi xuống.

Chẳng qua là Xi Minh thần hồn bị vẻ này hấp lực bị thương nặng, vừa trải qua thời gian dài chạy trối chết, đã sớm chống đỡ hết nổi.

Thần hồn đã trở nên càng ngày càng hư ảo trong suốt, mắt thấy sắp tiêu tán.

Đột nhiên mà chạy lâu như vậy , Xi Minh liền một cái có thể bị hắn đoạt xá sinh vật cũng không gặp.

Xi Minh than thở thiên muốn tuyệt hắn, chẳng qua là hắn không cam lòng liền chết như vậy đi, nhớ năm đó hắn chỉ còn thần hồn cũng muốn núp ở Thiên Niên Địa Mẫu Dịch trung kéo dài hơi tàn, lấy giữ vững trạng thái tốt nhất.

Hiện tại trạng thái tốt nhất là không có biện pháp giữ vững, nhưng tánh mạng nhất định phải giữ được a!

Tựa hồ trời cao cũng thương hại Xi Minh, ở Xi Minh chạy trốn tới một ngọn quái thạch đá lởm chởm đỉnh núi, đột nhiên nhìn thấy trên đỉnh núi nằm một cụ người thi thể, thi thể đầy đủ không tổn hao gì, nhìn kia bộ dáng hắn là mới chết không lâu...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Gặp lại người cũ

" trán!" Tức Mặc không biết ngủ say bao lâu, phát ra một thân mơ hồ, rốt cục vuốt mơ hồ đại não tỉnh lại.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra!" Tức Mặc cảm thấy trên người có chút khẽ đau nhức, trừ lần đó ra thật không có những thứ khác khó chịu. Ở trên người dò xét một phen, phát giác tự mình cũng không có vấn đề gì.

Nhìn động phủ, cũng là không thấy Xi Minh. Tức Mặc không giải thích được, "Này Xi Minh rốt cuộc chuyện xảy ra như thế nào, không phải nói muốn đoạt bỏ ta sao? Sao lại sẽ không thấy."

Chung quanh quét nhìn ánh mắt đột nhiên đọng lại ở thì ra là thừa giả bộ Thiên Niên Địa Mẫu Dịch ao nhỏ, phát giác ao nhỏ đã hoàn toàn khô khốc, Thiên Niên Địa Mẫu Dịch nhưng ngay cả một giọt cũng không có.

Tức Mặc vội vã chạy tới bên bờ ao nhỏ, ngay cả đám chút tàn dịch cũng tìm không được, không khỏi đau lòng không dứt, Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, cái loại nầy thiên tài địa bảo là thật chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, có lẽ đối với khắp cả tiểu bí cảnh mà nói, này Thiên Niên Địa Mẫu Dịch cũng là trân quý nhất, không ai. Lại không nghĩ bực này tạo hóa, hắn Tức Mặc ngay cả đám giọt cũng không đắc đạo.

"Tên khốn này Xi Minh chẳng lẻ mang theo tất cả Thiên Niên Địa Mẫu Dịch đi, chẳng qua là hắn thật phải làm như vậy, tại sao trước kia không có làm như vậy."

Tức Mặc nghĩ tới nghĩ lui nghĩ không ra như thế về sau, liền cũng khó đắc suy nghĩ, khoanh chân ngồi dưới đất, vận chuyển lên « Tàng Đế Kinh » .

Chẳng qua là mới vừa vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , Tức Mặc sắc mặt tựu trở nên cổ quái, "Đây là chuyện gì xảy ra, ta làm sao ở trong lúc vô tình liền

tu luyện đến khải huyền tứ trọng thiên đỉnh?"

Một cái ý niệm trong đầu hiện lên Tức Mặc đầu óc, trong đan điền cái kia mai hạt châu lần nữa thoáng hiện sắp tới mực đầu óc.

"Chẳng lẻ như thế?"

Tu luyện xong tất.

Tức Mặc đứng dậy vung quyền, chỉ thấy quyền phong phần phật, Tức Mặc cảm thấy một quyền vung xuống là được dễ dàng tạp nát một tảng đá lớn. Lúc trước Tức Mặc liền có nghìn cân lực, bây giờ nhìn lại, lực lượng này vừa tăng thêm không ít.

Tức Mặc có chút nghi ngờ, thật ra thì đến bây giờ mới thôi, hắn cũng không có phát hiện này cái gọi là Tuyệt Đạo Thánh Thai rốt cuộc cùng kia thể chất của hắn khác biệt ở nơi nào.

"Hiện tại không biết Xi Minh đi nơi nào, cũng không biết hắn hay không còn sẽ trở về, lưu ở chỗ này cũng không phải tốt chú ý, hay là thật sớm rời đi cho thỏa đáng."

Tức Mặc nhặt lên nằm trên mặt đất Vấn Tâm Kích, hướng động phủ một chỗ khác đi tới.

Tức Mặc muốn đi tới này sơn động cuối, tìm kiếm này sơn động đích thực cùng, mà ở trong đó mặc dù có Thiên Niên Địa Mẫu Dịch tồn tại, nhưng còn không phải là cả cuối sơn động.

Tức Mặc cảm thấy hắn hẳn là một đường hướng về phía trước, chẳng qua là đoạn đường này liền tất cả đều là thạch bích, không còn có rồi vật gì đó khác.

Đi không biết bao lâu, Tức Mặc phát hiện hai mắt tỏa sáng, trong sơn động cũng truyền đến một trận mát mẻ, Tức Mặc tâm niệm vừa động, "Chẳng lẻ ta vừa ra khỏi sơn động?"

Tìm ánh sáng đi tới, quả nhiên đến cuối sơn động, Tức Mặc đi tới động bên, phát giác sơn động lại ở một ngọn nguy nga cao trên sườn núi, dõi mắt nhìn lại, một mảnh bích Lâm Đào đào, bất quá ở đây màu xanh biếc cuối, Tức Mặc lại phát hiện có chút cổ quái, nhưng là kia cách nơi này thật sự quá xa, đã đến mục lực cuối, không nhìn thấy kết quả.

...

Lại nói Mộ Dung Thiên Xích hướng Tức Mặc thoát đi phương hướng đuổi theo, đuổi theo một ngày, cũng không thấy Tức Mặc rốt cuộc núp ở chỗ nào, trong lòng vô cùng lo lắng, đang vào lúc này, nhưng nhận được Đích Trần truyền tin, nói cho hắn biết có việc muốn...

...

Còn nói Tức Mặc. Tức Mặc thấy vách núi cao ngất, không biết đến nơi nào, đang do dự có phải hay không muốn đường cũ trở về, lại nghe thấy dưới núi cao truyền đến một trận tiếng đánh nhau, trừ lần đó ra, còn có hai đạo thanh âm quen thuộc.

Tức Mặc sắc mặt trở nên cổ quái, bất quá lại nghĩ tới Trương Tiểu Cường, trong lòng trầm xuống. Cố nhân thì như thế nào, còn không phải là muốn bố thí âm mưu quỷ kế, đồng môn đệ tử lại có làm sao, còn không phải là muốn giết chi cho thống khoái.

Tức Mặc trong lòng đột nhiên cảm thấy một trận bi thương, đây chính là cái thế giới này, tàn khốc thực tế, luật rừng, tự nhiên sẽ có người vì lợi ích của mình mà không chừa thủ đoạn nào.

Cái gọi là nhân nghĩa đạo đức, lại có mấy người tuân thủ, đại đa số người còn không phải là đạp ở quy tắc dọc theo, thỉnh thoảng làm một chút hơn quy chuyện?

Tức Mặc cũng không biết tự mình nghĩ như thế nào, cuối cùng vẫn là từ trên núi cao lao xuống.

Vào tiểu bí cảnh nhiều như vậy ngày, không có nhìn thấy bọn họ, thật là có chút rất nhớ đọc.

Chẳng qua là tựa hồ từ lúc mực đi ra mình trung tâm, quyết định thống cải tiền phi, không hề nữa làm một hai hàng, tựa hồ hết thảy khẩn trương rồi.

Từng người theo dạ, nữa gặp nhau tình cảm lại bất đồng rồi.

Tình cảm tuỳ theo hoàn cảnh sao?

Cùng Đích Trần phản mục, bị Trương Tiểu Cường ám hại, cùng Yên Nhiên gặp gở, bị Mộ Dung Thiên Xích đuổi giết...

Như vậy bọn họ đều thay đổi?

Tức Mặc một đường suy nghĩ hàng vạn hàng nghìn, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai từ sườn núi vọt tới chân núi, cũng bất quá là dùng rồi thời gian một chén trà công phu.

Tiếng đánh nhau dần dần rõ ràng lọt vào tai, Tức Mặc nội tâm ngược lại nói lên, hi nhìn bọn họ không có đổi.

Bọn họ mặc dù... Nhưng cũng chỉ là tiểu nhân vật, bản tính cũng không xấu. Nghiêm khắc mà nói, coi như trên là Tức Mặc "Bạn chơi", chẳng qua là loại này bạn chơi quá khác loại rồi một chút.

Vọt tới chân núi, nhìn thấy bọn họ đang cùng một chỉ xích mắt Trư Yêu tác chiến, chỉ tiếc bọn họ cư nhiên bị này chỉ thực lực ở khải huyền tứ trọng thiên xích mắt Trư Yêu đánh cho kế tiếp bại lui.

Bất quá này hai gia hỏa thật đúng là chưa bao giờ biến thành 'Kiếm' a! Đánh thì đánh bất quá, nhưng ám chiêu cũng là rất nhiều.

Song nhìn chiến đấu tình huống, bọn họ cuối cùng chi chống đỡ không được bao lâu, Tức Mặc khóe miệng khẽ cong, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai trong nháy mắt lao ra.

Trong miệng hô lớn, "Lão tiện nhân, tiện hai hàng, ngươi mực ông tới cũng!"

Hai người kia nghe thấy Tức Mặc thanh âm, mặt liền biến sắc, trên tay chậm một bước, thực lực kia thấp trực tiếp bị xích mắt Trư Yêu bổ nhào ngã xuống mặt đất trên, nhưng ngay sau đó kia xích mắt Trư Yêu liền bưng lên khóe miệng hai khỏa cự nha hướng người nọ củng đi.

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, hắn là tới cứu người, cũng không phải là tới gián tiếp hại người.

Trong lòng khẽ gấp gáp, hét lớn một tiếng "Phệ Tàn!"

Mũi kích toát ra ra Thanh Long mang theo Vấn Tâm Kích thẳng tắp đâm trúng này chỉ xích mắt Trư Yêu mi tâm. Một kích giết chết. Kia chỉ xích mắt Trư Yêu trong nháy mắt nhào vào bị nó áp dưới thân thể tại hạ cái kia trên thân người.

Tức Mặc cảm thụ được trong đan điền vẻn vẹn biến mất bốn thành linh khí, khẽ mừng rỡ, nhưng vẫn là một tay nắm lấy Vấn Tâm Kích bưng, một tay chống cái trán, cánh tay xanh tại trên đầu gối làm một trầm tư đùa quá lố tư thế.

"Như thế nào, lão tiện nhân, tiện hai hàng, ngươi mực ông đẹp trai không." Nhưng ngay sau đó ngửa mặt lên trời cười ha ha, "Ha ha ha, tiện hai hàng, xem ngươi kia hìng dạng."

Kiếm vô địch nhe răng trợn mắt đẩy đụng ngã ở trên người xích mắt Trư Yêu, nhưng là lấy hắn khải huyền nhất trọng ngày đích thực lực, kia đẩy lên như vậy một con xích mắt Trư Yêu.

Cho nên không hề nghĩ ngợi liền buột miệng mắng, "Tức Mặc ngươi chết hàng còn không giúp bổn tổng quản đem này chết tiệt Trư Yêu mang xuống, muốn đè chết bổn tổng quản a!"

Kiếm Vô Song sắc mặt đổi đổi, đang nhớ lại ở giới luật trong điện đại phát thần uy Tức Mặc, sợ Tức Mặc bởi vì một câu nói kia rồi hướng giao kiếm vô địch.

Vừa muốn mở miệng, lại nghe thấy Tức Mặc cười nói, "Tốt, ngươi mực ông đã giúp ngươi cái này bận rộn." Dứt lời, một tay nhắc tới kia chỉ xích mắt Trư Yêu, hướng khuôn mặt khiếp sợ lúng túng Kiếm Vô Song nháy mắt mấy cái, liền vừa nhìn nằm trên mặt đất kiếm vô địch, vỗ vỗ mặt của hắn, "Tiện hai hàng, tạp dạng, còn chưa có chết sao!"

"Chết ngươi đại đầu quỷ, ai u, đau chết bổn tổng quản rồi."

Kiếm vô địch hùng hùng hổ hổ từ trên mặt đất bò dậy, đi tới kia chỉ xích mắt Trư Yêu bên cạnh thi thể dùng sức đạp mấy đá, "Đặc biệt con ngựa dám áp bổn tổng quản, bổn tổng quản hôm nay liền đem ngươi nướng sao."

Nhưng ngay sau đó quay đầu ngay cả suy tư cũng không mang suy tư, "Tức Mặc, đem cho bổn tổng quản nướng sao."

Kiếm Vô Song sắc mặt đổi đổi, vội vàng lên tiếng, "Vô địch!"

Tức Mặc chậm rãi quay đầu hướng Kiếm Vô Song lắc đầu.

Kiếm Vô Song thấp thỏm trong lòng, không biết Tức Mặc vừa muốn làm cái gì. Nhưng nhìn thấy Tức Mặc tựa hồ cũng không ác ý, liền cúi đầu không nói.

Kiếm Vô Song không giống kiếm vô địch như vậy không có đầu óc, Tức Mặc ở giới luật điện cái kia một lần hoàn toàn đem hắn sợ, hơn nữa hắn cũng chú ý tới Tức Mặc hiện tại đã càng ngày càng mạnh...

Đống lửa từ từ dấy lên, Tức Mặc thật động thủ nướng lên thịt, cắt lấy xích mắt Trư Yêu trên người bền chắc miếng thịt, Tức Mặc tựu rồi chút ít hương thảo liền nướng lên.

Tức Mặc thủ nghệ một loại, không kịp Yên Nhiên, nhưng đối với căn bản là cái gì cũng không biết khiến cho kiếm thị huynh đệ, có thể bị mạnh nhiều quá.

Phủi mắt lang thôn hổ yết kiếm vô địch, Kiếm Vô Song nhìn Tức Mặc đưa tới thịt nướng, hay là mang theo chút ít sợ hãi nhận lấy sói nhai.

Lộ ra đống lửa, chiếu vào Tức Mặc có chút phức tạp sắc mặt.

Cố nhân theo dạ, kiếm vô địch như cũ không có bao nhiêu đầu óc, bắt nạt kẻ yếu, đại đại liệt liệt; Kiếm Vô Song cũng hay là như vậy, có chút ít tâm tư, nhưng không có bao nhiêu hùng tâm hoài bão.

Cũng chỉ là chút ít tiểu nhân vật.

Tức Mặc lần nữa phiền muộn, đáng tiếc cố nhân không biến, mà hắn Tức Mặc nhưng thay đổi. Thực lực trở nên mạnh mẻ rồi, tâm tư trở nên thành thục rồi, ngay cả tính cách đã ở yên lặng biến chuyển. Mặc dù cố gắng giả dáng vẻ lưu manh, nhưng cuối cùng là giả, trở về không được.

Tu chân đã là như thế, một bước bước ra, cả đời liền đạp đi ra ngoài.

Cố nhân theo là nhan không thay đổi, tình biến chuyện dời.

"Ôi chao, Tức Mặc, tiểu tử ngươi tạp không ăn! Nằm cái rãnh, sẽ không phải là ngươi ở dưới có độc sao!"

"Ta có biết ngươi một vốn một lời tổng quản thầm hận đã lâu, ngươi nghĩ mưu sát ta." Kiếm vô địch vừa nói liền ra vẻ nôn ói ra.

Tức Mặc bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu, cầm lấy một mảnh thịt nướng nhẹ nhàng trớ tước, "Ngươi mực ông mưu sát ngươi không?"

Kiếm vô địch phẫn nộ cười cười, "Khụ khụ, này thịt nướng ăn quá ngon rồi, bổn tổng quản mới vừa rồi bị ế ở."

"Đúng rồi, mới vừa rồi là người tiện nhân nói muốn hạ độc hại chết bổn tổng quản."

Kiếm Vô Song bất đắc dĩ quát lớn một tiếng đùa bỡn trong bảo khố kiếm vô địch, "Vô địch!"

Tức Mặc xì cười một tiếng, liền vừa lên tiếng huýt sáo , "Hảo, hảo, hảo!"

Liên tiếp ba cái hảo chữ nói ra, Tức Mặc cảm thấy trong lòng có miệng ứ kết chi khí đột nhiên tản mát , nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, tâm cảnh nâng cao tinh thần rồi không ít, ngay cả mới tấn chức không lâu cảnh giới cũng lại có chút ít buông lỏng, mơ hồ hướng khải huyền ngũ trọng thiên mại đi.

Cố nhân không biến, ta biến thì đã có sao. Người là muốn hướng lâu dài nhìn, cuộc đời này đã bước ra một bước này, liền muốn chững chạc tiêu sái hoàn đoạn đường này.

Mỗi người, đều có hắn bất đồng đường, bất đồng nói...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Trúng mục tiêu xung đột

Sau khi ăn xong.

Tức Mặc vi nằm trên mặt đất, chồng lên hai chân nhìn kiếm thị huynh đệ, lên tiếng hỏi, "Các ngươi có biết đây là nơi nào?"

Kiếm Vô Địch đại đại liệt liệt nói, "Bổn tổng quản nào biết đây là nơi nào, chúng ta bị Yến trưởng lão ném tới tiểu bí cảnh, tựu rơi vào nơi này."

"Phải không?" Tức Mặc vuốt hạ sao nhẹ giọng rù rì, vốn tưởng rằng kiếm thị huynh đệ hẳn là sẽ biết đây là nơi nào, nhưng là không muốn này hai huynh đệ lượng cũng không hiểu biết.

"Tiếp xúc... Mực ông, thật sựcủa chúng ta không biết nơi này là chỗ nào, bất quá ta lại biết cách nơi này nơi một ngoài trăm dặm, có một tòa cổ thành trì."

Kiếm Vô Song gọi vào Tức Mặc, hay là dừng lại một chút, không dám giống như Kiếm Vô Địch lớn như vậy liệt liệt gọi thẳng tên họ.

Tức Mặc bất đắc dĩ mỉm cười, "Ta liền đáng sợ như vậy?"

Kiếm Vô Song cười cười, nói, "Tòa thành kia trì gọi là, tên là 'Vĩnh đêm thành', là ta biết tiểu bí cảnh trong đích duy nhất một tòa thành trì, là do tiểu bí cảnh trung đích nhân loại xây dựng, rất nhiều tiểu bí cảnh trung đích nhân loại cũng tập trung ở nơi đó."

"Tiểu bí cảnh trung cũng có nhân loại tồn tại?" Tức Mặc cũng là kinh ngạc rồi, bất quá nhưng ngay sau đó hiểu rõ, nếu tiểu bí cảnh trong có yêu, có thú, kia vì sao không thể có người đâu?

"Lần này nước càng ngày càng đục rồi." Tức Mặc có điều dự cảm. Nhưng ngay sau đó liền Kiếm Vô Song nói, "Cái này vĩnh đêm thành ở phương hướng nào?"

Kiếm Vô Song giơ tay lên chỉ hướng Tức Mặc phía sau, "Nơi đó."

Tức Mặc sửng sốt, cái hướng kia...

Chẳng lẻ chính là ở trên sườn núi nhìn qua cái kia kỳ dị địa phương?

Tức Mặc nghĩ đến đây, dẫn Vấn Tâm Kích đứng dậy, "Ta muốn đi vĩnh đêm thành, các ngươi có đi hay không?"

Kiếm Vô Song có chút do dự, không biết nên trả lời như thế nào, Kiếm Vô Địch ngẩn người, đỉnh đạc khoát tay, "Bổn tổng quản mới không đi, đi lão bị ngươi chọc tức."

Tức Mặc bất đắc dĩ cười cười, "Cũng được, vậy thì từ đó sau khi từ biệt."

Vừa muốn đứng dậy, Tức Mặc nhưng nhớ lại Yên Nhiên cùng Tư Dao dặn dò, liền đối với hai người nói, "Các ngươi không nên đi tiểu bí cảnh vòng trong, đợi ở chỗ này cho giỏi, tiểu bí cảnh vòng trong quá nguy hiểm, cảnh giới của các ngươi còn quá thấp."

Dứt lời, liền vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, trên mặt đất lưu lại một tấm tàn ảnh.

Kiếm thị huynh đệ hai người yên lặng nhìn Tức Mặc rời đi. Kiếm Vô Song như có điều suy nghĩ, Kiếm Vô Địch nhưng có chút trầm mặc ngồi dưới đất, cầm lấy một mảnh ấm áp thịt nướng câu được câu không ăn, không biết suy nghĩ cái gì.

...

Tức Mặc thực lực bây giờ tăng trưởng, ngay tiếp theo sử dụng Chỉ Xích Thiên Nhai cũng nhanh hơn rất nhiều, đã đạt tới tốc độ của âm thanh, mơ hồ có vượt xa tốc độ của âm thanh khuynh hướng. Yểm Tức Quyết cũng có tiến bộ, bí mật tính cao hơn.

Một đường vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai cùng với Yểm Tức Quyết, cơ hồ không trở ngại, chạy tới vĩnh đêm thành cũng bất quá dùng hai canh giờ. Đây là ở trên đường có một chút trì hoãn, Tức Mặc thu hoạch rồi vài cọng phẩm tính không tệ dược thảo.

Có Mộ Dung Thiên Xích dạy dỗ, Tức Mặc càng thêm để ý những thứ này thảo dược thu thập, thời khắc mấu chốt, đây đều là cây cỏ cứu mạng.

Đứng ở vĩnh đêm dưới thành, Tức Mặc nhìn nguy nga thành tường, nhìn hiện đầy lịch sử tang thương cùng với mang mãn vết thương tường thể, Tức Mặc khẽ mỉm cười, vào tiểu bí cảnh cẩn thận tính ra đã mau nửa tháng rồi, rốt cục coi như là thấy được một người tụ tập chỗ.

Đi tới cửa thành, nhìn thấy nguy nga cửa thành dưới có hai mặc áo giáp binh sĩ, dõi mắt đi vào, bên trong thành vẫn còn coi như là phồn hoa.

"Đứng lại, ngoại lai người, không cho phép đi vào."

Binh sĩ song thương giao kích, chặn lại Tức Mặc.

Tức Mặc nghi ngờ nói, "Vì sao ngoại lai người không được đi vào?"

Một người lính sĩ hừ lạnh nói, "Vạn nhất ngươi là yêu đâu rồi, nếu là lẫn vào vĩnh đêm thành, thương tổn ta thành con dân, phải làm như thế nào!"

Tức Mặc gật đầu tỏ vẻ hiểu, vừa muốn xoay người, nhưng cảm thấy phía sau tiếng gió gào thét, một đạo run sợ lệ sát khí cắt về phía hắn sống lưng.

Tức Mặc không hề nghĩ ngợi, liền tung mình tránh thoát, quay đầu nhìn về phía phía sau, mặt liền biến sắc, là bọn hắn.

Oan gia hẹp lộ!

Chỉ thấy Đích Trần đạp ở đây vật la bàn pháp khí trên, tử y bồng bềnh, khuôn mặt ôn hòa , chẳng qua là trong mắt vẻ này nồng đậm sát ý cũng là hoàn toàn đem nội tâm của hắn bán đứng.

Đích Trần đi theo phía sau hai ma mươi người, các tông các phái đều có, bất quá nhưng mọi người đạp trên pháp khí, trên người khí thế mênh mông, Tức Mặc trong lòng trầm xuống, thực lực thấp nhất đều ở khải huyền thất trọng thiên.

Mộ Dung Thiên Xích thấy Tức Mặc tung mình tránh thoát, mặc niệm pháp quyết, điều khiển mất hồn thước lần nữa hướng Tức Mặc chém tới, Tức Mặc

sắc mặt ngưng tụ. Khinh người quá đáng!

Hắn vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai kéo ra cùng mất hồn thước khoảng cách, giơ lên Vấn Tâm Kích, chính là một kích đâm ra.

"Phệ Tàn!"

Lúc này nếu nữa giấu dốt, chỉ có thể tự tìm đường chết.

Thanh Long gào thét ra, đánh sâu vào ở mất hồn thước trên, trực tiếp đem mất hồn thước hướng phi.

Mộ Dung Thiên Xích nhắc tới pháp quyết bị chợt cắt đứt, hắn mặt liền biến sắc, "Chết tiệt Tức Mặc, thực lực lại tăng cường."

Đích Trần hơi kinh ngạc, không biết đột nhiên nghĩ đến cái gì, khóe miệng nhưng ngay sau đó vung lên một tia cười tà, hướng một người lính sĩ khẽ mỉm cười, đả liễu nhất cá nhãn sắc.

"Dừng tay!"

Binh sĩ kia hội ý, chìm quát một tiếng, "Vĩnh đêm ngoài thành không cho nhân tộc đồng đạo tự giết lẫn nhau."

"Tiểu tử, ngươi lại dám ở ta vĩnh đêm ngoài thành động thủ, còn không thúc thủ chịu trói." Vừa nói binh sĩ kia liền tay bưng giáo, không tha Tức Mặc giải thích, trực tiếp đâm tới đây.

Này binh sĩ tuyệt đối không phải là muốn ngăn cản Tức Mặc, mà là muốn đánh chết Tức Mặc, ý đồ mắt sáng sáng tỏ.

Tức Mặc trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, 'Không cho phép nhân tộc đồng đạo tự giết lẫn nhau, hảo một cái đạo lý. Mộ Dung Thiên Xích đánh lén ta lúc ngươi không ngăn cản, ta xuất thủ ngươi liền muốn ngăn cản, thật đúng là làm như ta dễ khi dễ?'

Trong lòng ngược lại sinh ra một loại tức giận, "Ta liền xuất thủ, xem ngươi như thế nào."

Người không đáng ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất nghìn lần đòi lại!

Nhưng ngay sau đó liền huy động Vấn Tâm Kích, hướng về phía binh sĩ kia đâm tới giáo một kích chém ra, chẳng qua là Vấn Tâm Kích mới vừa chém ra, Tức Mặc liền cảm thấy trong tay một bữa, một chiêu còn chưa đánh ra, liền bị sinh sôi cắt đứt.

Binh sĩ kia cũng là cả kinh, vội vã thu hồi giáo, cúi đầu bó tay đứng ngay tại chỗ.

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn về phía chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh Hắc y nhân, "Nửa thiếu sư huynh."

Lông mày quay đầu đi, vừa nhìn thấy cách Tàn Bán Khuyết không xa Tư Dao.

Chỉ thấy Tư Dao hướng hắn không ngừng nháy mắt, nhìn thấy Tức Mặc nhìn sang, Tư Dao liền cười khanh khách nói, "Tạp dịch lão đại, ngươi cũng không ngoan nga, cũng nói cho ngươi biết không nên tới tiểu bí cảnh vòng trong, ngươi hết lần này tới lần khác còn muốn, thật không nghe lời nga!"

Tức Mặc trong lòng run lên, "Tiểu bí cảnh vòng trong, nơi này lại là tiểu bí cảnh vòng trong, làm sao có thể!"

"Thì ra là từ thác nước sơn động một đường mà đến, ta cũng là vẫn hướng vòng trong đi." Tức Mặc khó khăn nuốt nuốt nước miếng, lại cứ như vậy không minh bạch tới tiểu bí cảnh vòng trong.

Yên Nhiên lời của như cũ ở bên tai tiếng vọng, nghĩ đến tự mình còn tự mình đa tình nói cho kiếm thị huynh đệ không nên đến tiểu bí cảnh vòng trong...

"Đi theo phía sau của ta!"

Tàn Bán Khuyết sát qua Tức Mặc bên cạnh, đầu cũng không động nhẹ giọng rù rì.

Tức Mặc sửng sốt, nhưng ngay sau đó gật đầu, theo sát Tàn Bán Khuyết phía sau, Tư Dao mấy bước vượt đến Tức Mặc bên cạnh, mang chỉ bắn ra sắp tới mực trên trán, "Thật không nghe lời!"

Tức Mặc da mặt run rẩy, "Đa tạ Tư Dao sư tỷ dạy dỗ."

Tư Dao cười hắc hắc, "Bất quá hoàn hảo, nơi này đâu? Chỉ có thể coi là là tiểu bí cảnh vòng trong dọc theo giải đất, bất quá nơi này yêu, hoặc là thú, thực lực đều ở khải huyền tứ trọng thiên trở lên, còn ngươi? Ân..." Tư Dao nhếch miệng, níu lấy Tức Mặc bên tai tóc, "Vừa lúc đạt tới thực lực tiêu chuẩn thấp nhất."

Tức Mặc lần nữa nhảy lên mí mắt, Tư Dao cái này ma nữ, rõ ràng cho thấy muốn kể rõ một sự thật, nhưng "Ngược đãi" hắn Tức Mặc vừa coi là là chuyện gì xảy ra.

Chậm rãi từ Đích Trần bên cạnh xẹt qua, Tức Mặc nhìn cố gắng vẫn duy trì ôn hòa mỉm cười Đích Trần, nhẹ nhàng cười một tiếng, "Đích Trần Sư Huynh, cám ơn đại lễ của ngươi, sư đệ liền trước vào thành!"

Đích Trần ôn hòa nói, "Tức Mặc sư đệ tự nhiên đi trước, ta sau đó sẽ tới."

Tức Mặc lần nữa giương miệng cười khẽ, trong mũi phát ra một tiếng nhẹ xoẹt , nhẹ nhàng ở Đích Trần trước người hoa đi.

Tư Dao thẳng thắn bỉu môi, nhẹ giọng nói thầm, "Dối trá!"

"Còn là của ta Tiểu Tàn Tàn hảo, mặc dù lạnh chút, nhưng không uổng ngụy, sống nhiều thật sự a. Nói của ta Tiểu Tàn Tàn năm đó nhưng là Vong Trần Tông đệ nhất đắc ý thiếu nam tới, cái này dối trá người vừa coi là kia rễ hành rồi."

Đích Trần trong mắt hiện lên một đạo mịt mờ sát cơ, bất quá nhưng ngay sau đó che giấu tốt lắm, khóe miệng như cũ treo ôn hòa mỉm cười, tựa hồ cũng không kịp phản ứng Tư Dao là ở ám phúng người nào một loại.

Tức Mặc lỗ mũi lần nữa run rẩy, không tự chủ nuốt nước miếng, "Tiểu Tàn Tàn?"

Ni mã a, nên không phải là Tàn Bán Khuyết sao!

Vong Trần Tông thật giống như có một lời đồn đãi, nói là Tư Dao đối với Tàn Bán Khuyết tương tư đơn phương...

"Ôi chao! Tạp dịch nửa ca, nói nói ngươi là tại sao cùng của ta Đích Trần sư đệ ghi hận lên."

Tư Dao trước cho Đích Trần nhập môn, hơn nữa cũng là thân truyền đệ tử, cho nên đem Đích Trần gọi là, tên là sư đệ, không giống đệ tử khác, tỷ như nội môn đệ tử cho dù là nữa sớm nhập môn, cũng muốn vừa mới nhập môn thân truyền đệ tử tên là sư huynh. Đây chính là thân phận chênh lệch.

Tức Mặc bất đắc dĩ lắc đầu. Được rồi, trước kia hay là tạp dịch lão đại, bây giờ đang ở Tư Dao nơi này trực tiếp thành tạp dịch nửa ca, vậy sau này có phải hay không còn muốn bị gọi là tạp dịch non nửa ca?

Nữa nói mình cùng Đích Trần ân oán, thật có thể nói sao? Nếu như nói là bởi vì tranh giành tình nhân, Tức Mặc không bị Đích Trần đánh chết, liền cũng đã bị Vong Trần Tông các sư huynh khác đệ miệng chết đuối dưới sông.

Tư Dao thấy Tức Mặc lắc đầu, cảm thấy kỳ dị, giơ lên um tùm ngọc thủ bóp Tức Mặc gương mặt nhu, "U a, còn không thành thật rồi, nói hay không, nói hay không!"

Tức Mặc thật sự không chịu nổi giày xéo, cho nên mơ hồ nói, "Ta nói."

"Ngươi nói ta còn không nghe rồi sao!"

...

Đích Trần vẫn luôn là trên mặt mỉm cười nhìn lãnh khốc Tàn Bán Khuyết mang theo không ngừng đùa giỡn Tức Mặc cùng Tư Dao tiến vào vĩnh đêm thành, cuối cùng khóe miệng mỉm cười hay là đang trong lúc vô tình chuyển thành cười lạnh.

"Đích Trần Sư Huynh, chúng ta..."

Mộ Dung Thiên Xích thịt đau thu hồi khẽ biến hình mất hồn thước, tiến tới Đích Trần bên cạnh nhẹ giọng hỏi.

"Vào thành!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Lôi đài chọn binh (1)

"Đích Trần nghĩ muốn đối phó ngươi, bất quá là khúc ngón tay đơn giản như vậy! Trừ phi ngươi có thể thể hiện ra hữu dụng giá trị, để cho Đích Trần có điều kiêng kỵ."

"Không nên giải thích cho ta ngươi cùng Đích Trần ở giữa ân oán, ta không muốn nghe, cũng không muốn quản."

"Ta để cùng ở phía sau..."

Tàn Bán Khuyết hay là do dự, không có đem muốn nói nói xong.

"Hảo hảo đi nghỉ ngơi sao, ngươi đã đến tiểu bí cảnh vòng trong, vào vĩnh đêm thành, có một số việc ngươi tựu trốn không xong."

"Cho dù ngươi có ngốc, tin tưởng ngươi cũng nhìn thấu một chút đầu mối."

Tư Dao hiếm thấy vô cùng đứng đắn nói chuyện lên.

Tức Mặc chậm rãi cúi đầu, cẩn thận trầm tư.'Trốn không xong?'

...

Bóng trăng hạ sao; ánh bình minh trở.

...

Sáng sớm.

Tức Mặc từ trạng thái tu luyện trung tỉnh lại, vi thở một cái, gặp kiếm thị huynh đệ, Tức Mặc tâm cảnh tăng lên, cảnh giới có buông lỏng, nhưng là tu luyện một đêm, cũng chỉ là lần nữa tinh tiến, muốn đột phá, còn cần cơ hội.

Dùng qua đồ ăn sáng, Tàn Bán Khuyết xem ra quan tài mặt lại tới nữa , mặc dù Tức Mặc thừa nhận, Tàn Bán Khuyết năm đó đúng là mỹ nam tử.

"Đi theo ta! Không nên hỏi, chỉ để ý đánh, có thể đánh thắng bao nhiêu là bao nhiêu, nhưng là không nên hạ tử thủ."

"Để cho ta nhìn ngươi ở mười mấy ngày nay tới đều có kia chút tiến bộ!"

Tức Mặc tỉnh tỉnh mê mê đi theo đổ nát thiếu phía sau, hướng vĩnh đêm trong thành đi tới, trên đường tự nhiên tránh không khỏi Tư Dao giày xéo.

Một quan tài mặt, một Tiểu ma nữ; một lãnh vô tình, một tương tư đơn phương.

Này tổ phối hợp, từ từ ở Tức Mặc đáy lòng chiếm được thừa nhận. Tàn Bán Khuyết mặc dù cố chấp, thậm chí nói là điên cuồng, nhưng chỉ cần không va chạm vào hắn điểm mấu chốt, cuối cùng cũng chỉ là một hữu tình băng ngật đáp.

Còn chưa đi tới vĩnh đêm thành trung ương, liền đã bị vòng vây đám người ngăn ngừa. Tiếng người ồn ào, chen vai thích cánh.

"Rất náo nhiệt a!" Tư Dao hì hì cười nói, "Tiểu Mặc mực ngươi đi tới muốn hung hăng đánh, đừng hỏi nguyên nhân, chỉ cần đánh không chết, có thể đánh lật bao nhiêu coi là bao nhiêu."

"Nơi này chẳng qua là khải huyền thất trọng thiên trở xuống tu sĩ tỷ thí nơi, ngươi khẳng định cầm không được thứ nhất, nhưng cũng không cần thua quá mất mặt a!"

"Đúng rồi, ngươi không cần lo lắng không cách nào tham gia trận đấu lạc, của ta Tiểu Tàn Tàn hôm qua trời đã giúp ngươi ghi danh ơ!"

Tức Mặc gật đầu, nghiêng đầu nhìn mặt không chút thay đổi Tàn Bán Khuyết.

"Không nên nhìn ta, đánh xong ta nữa cặn kẽ nói cho ngươi biết là chuyện gì xảy ra, tóm lại là biết đối với ngươi có lợi, về phần có phải hay không có hại, ta không biết."

Tức Mặc thu hồi ánh mắt, "Hiểu!"

"Đi theo ta!"

Tàn Bán Khuyết mang theo Tức Mặc dễ dàng tựu xuyên thấu đám người, đi tới bị bầy người vây quanh ngọn nguồn.

Tức Mặc ánh mắt quét qua, là hai mươi mốt lôi đài. Lôi đài trên chăn vạn chỗ ngồi vòn quanh, mỗi cái lôi đài đường kính có chín trượng chín thước, người tu chân phần lớn theo đuổi vô cùng tính ra, đối với có chút riêng mấy chữ có đặc thù tình cảm.

Tàn Bán Khuyết mang theo Tức Mặc đi tới một vòng chỗ ngồi bình yên ngồi xuống, Tức Mặc chung quanh dò nhìn, trong ánh mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Đích Trần!

Chỉ thấy đối diện xa xa ngồi Đích Trần, cao cao tại thượng, ôn hòa thanh nhã, nhưng ánh mắt kia...

Tức Mặc ánh mắt từ Đích Trần trên người mở ra, lần nữa nhìn thấy rất nhiều người. Có người quen, gãy Trầm Phong, kiêu ngạo hành vân! Còn có chút không nhận ra, nhưng là các tông các phái đứng đầu cường giả.

Những thứ này cường giả cũng cao cao tại thượng, ngồi bắt mắt nhất vị trí. Trong đó lưng chừng núi tông năm, tịnh thủy tông năm, các phái khác tổng cộng tăng lên ba, duy chỉ có thiếu một tấc vuông tự.

"Yên Nhiên sư tỷ đâu?" Tức Mặc ánh mắt thu hồi, vốn là câu trong lòng rù rì lời mà nói..., nhưng nói ra thanh âm, Tức Mặc hơi sửng sờ.'Xem ra ta thật sự có chút hồn bất thủ xá!'

"Yên Nhiên? Cô gái nhỏ kia tự nhiên đi thứ hai thành sao, ai bảo thực lực của nàng đến thiên xin cảnh đâu?" Tư Dao bĩu môi nói.

Tức Mặc gật đầu, hiện tại càng ngày càng hỗn loạn, càng ngày càng khó đã hiểu, tựa hồ có con tuyến, nhưng tựa hồ nầy tuyến chỉ là một con chi nhánh...

"Thật cao hứng thấy bọn ngươi dũng dược tham gia lần này chọn binh, ta là vĩnh đêm thành thành chủ Tiêu Đạo một, may mắn nhận được các vị ngoại lai chi khách nâng đỡ, làm lần này trọng yếu nghi thức kẻ chủ trì."

"Yêu tộc mắt nhìn chằm chằm vào, nguy ngập khó khăn đợi, ủng ở núi Thiên Lang, ta đợi chỉ có chủ động xuất kích, mới có tới thắng cơ hội."

"Yêu tộc lấn chúng ta tộc không người nào, lần này chúng ta tộc có đại lượng ngoại lai khách nhân tương trợ , bọn ta nhất định có thể đủ tiêu diệt yêu tộc, còn ta nhân tộc một mảnh thanh minh."

"Ta liền không hề nữa làm càm ràm, các vị nếu có thể tới nơi này, tự nhiên cũng hiểu chuyện nguyên do, ta nữa dài dòng, ngược lại vô ích."

"Hiện tại tỷ thí chính thức bắt đầu. Trọng yếu nói rõ, đây là hữu tình thiết tha, điểm đến là dừng, chỉ là vì rèn luyện đại gia thực chiến năng lực, cũng không quá nhiều ý tứ khác, mong rằng các vị cũng nắm chặc phân tấc."

"Người trọng tài ra sân!"

Tức Mặc nghe Tiêu Đạo một lời mà nói..., mơ hồ hiểu chút ít chuyện ngọn nguồn, liếc nhìn Tàn Bán Khuyết, "Này Tiêu Đạo một..."

"Là một người đàng hoàng, thực lực hẳn là ở thiên xin nhất trọng Thiên Điên Phong, ở tiểu bí cảnh xếp hạng trước mười không nói chơi."

Tức Mặc gật đầu, nhưng ngay sau đó nhìn như tùy ý hỏi, "Kia Yên Nhiên sư tỷ đâu?"

"Yên Nhiên? Tiền tam!"

Tức Mặc gật đầu tỏ vẻ hiểu, nghiêng đầu nhìn về phía chậm rãi ra sân hai mươi mốt người.

"Như thế nào một đả pháp?"

"Thủ đâm!"

"Thủ đâm..." Tức Mặc rù rì.

Chỉ thấy kia lên lôi đài hai mươi mốt người đều tính ra ngồi dưới đất nhắm mắt tu luyện, không để ý tới ngoại vật. Tức Mặc có chút nghi ngờ.

Bỗng nhiên chỉ chốc lát, rốt cục có người chậm rãi ra sân, bất quá nhưng cô đơn chỉ lên rồi hai mươi người, ở giữa chủ trên lôi đài thế nhưng không người nào đi tới.

Những khác hai mươi trên lôi đài thủ đâm tu sĩ cũng là khải huyền tứ trọng thiên, duy chỉ có trung ương chủ trên lôi đài thủ đâm tu sĩ là khải huyền ngũ trọng thiên.

Cũng không phải nói những tu sĩ khác khiếp đảm, mà là cao cấp tu sĩ đều ở ngắm nhìn, khinh thường cho quá sớm xuất thủ, cấp thấp tu sĩ vừa cũng không phải là cái kia khải huyền ngũ trọng thiên tu sĩ đối thủ.

Tức Mặc nhìn kỹ mắt cái kia khải huyền ngũ trọng ngày đích tu sĩ, phát giác hắn xuyên chính là tịnh thủy tông y phục.

Song còn chịu không được Tức Mặc làm tiếp cẩn thận dò nhìn, liền cảm thấy bên tai tiếng gió gào thét, theo cho dù là Tàn Bán Khuyết đây này lẩm bẩm, "Người khác không hơn, ngươi trên."

Sau tựu lại là Tư Dao nhìn có chút hả hê tiếng cười.

Tức Mặc bất đắc dĩ cười một tiếng, thân thể còn trên không trung, liền tựu vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai.

Nhưng là khoảng cách quá gần rồi, lấy Chỉ Xích Thiên Nhai tốc độ, bất quá nháy mắt, Tức Mặc liền rơi vào trung ương chủ trên lôi đài, dưới chân còn chưa đứng vững, lảo đảo mấy bước, mới đứng vững thân thể.

Tức Mặc "Cao điệu" ra sân nhất thời một trận ồ lên, cái kia tịnh thủy tông đệ tử đầu tiên là ngẩn người, liền tựu khinh miệt cười nói, "Huynh đệ ngươi là

tới đùa bỡn trong bảo khố đấy sao?"

Tức Mặc ngẩn người, mới vừa kịp phản ứng người đệ tử này là ở ám phúng hắn ra sân phương thức.

Lười cùng này đệ tử so đo, Tức Mặc quay đầu nhìn đứng thẳng ở bên người áo đen người trọng tài, hành lễ nói, "Vong Trần Tông tạp dịch đệ tử Tức Mặc hướng tịnh thủy tông sư phụ huynh khiêu chiến."

Kia áo đen người trọng tài mặt không chút thay đổi gật đầu.

Tức Mặc có chút lúng túng hỏi, "Kính xin người trọng tài đại nhân báo cho ta tranh tài quy tắc."

Kia người trọng tài sửng sốt, như cũ mặt không chút thay đổi, nói, "Đem đối thủ từ trên lôi đài đánh hạ lôi đài, hoặc là chế trụ đối thủ để cho kia mất đi chiến đấu lực, tốt nhất không nên thương tổn đối thủ. Càng không thể hại kịp đối thủ tánh mạng."

Áo đen người trọng tài tích chữ như vàng. Kia tịnh thủy tông đệ tử cười nói, "Thì ra là chẳng qua là Vong Trần Tông tạp dịch đệ tử, ta còn tưởng rằng là người cao nhân. Ngươi nếu là có thể đánh bại ta, là được làm đài chủ, vẫn đợi đến người khác đánh bại ngươi mới thôi."

"Chẳng qua là..." Kia tịnh thủy tông đệ tử mang chút giễu cợt nói, "Ngươi cho là có thể có sao?"

Tức Mặc bất trí khả phủ cười cười, hướng về phía người trọng tài nói, "Đệ tử đã chuẩn bị xong!"

Thông qua Tiêu Đạo một lời mà nói..., Tức Mặc đã biết rồi Tàn Bán Khuyết dụng ý, chẳng qua là không biết Tàn Bán Khuyết tại sao muốn đối với mình tốt như vậy?

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì nguyên nhân kia sao?

Yến cuồng trưởng lão đồ đệ, Yến cuồng cùng lão Mạc có chút giao tình?

"Hảo, lần nữa thanh minh, điểm đến là dừng."

"Chọn đâm bắt đầu!"

Kia tịnh thủy tông đệ tử cười nói, "Người trọng tài đại nhân ngươi yên tâm chính là, đối với cái này không biết trời cao đất rộng tạp dịch đệ tử ta tuyệt đối sẽ đúng lúc thu tay lại, chỉ làm cho hắn cái giáo huấn."

Cái này tịnh thủy tông đệ tử thật ra thì thật có chút buồn bực, bổn cho là mình đứng ở chủ trên lôi đài, dựa vào khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực, nhất định có thể kinh sợ một phen. Lại không nghĩ còn chưa tới phiên hắn đắc ý, Tức Mặc liền kém bản lĩnh lên lôi đài.

Ở người trọng tài hô xong "Chọn đâm bắt đầu" tự nhãn sau, Tức Mặc nghe cái kia tịnh thủy tông đệ tử dương dương tự đắc tự đắc, chậm rãi đem Vấn Tâm Kích thu vào.

'Muốn chiến liền chiến, tàn sư huynh, sẽ làm cho ngươi nhìn ta tiến bộ!'

Bàng quan chỗ ngồi ngồi thẳng đài cao Tàn Bán Khuyết trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng ngay sau đó mặt không chút thay đổi nhìn Tức Mặc.

Tư Dao nhẹ giọng rù rì, "Tiểu Mặc mực càng ngày càng thú vị rồi. Tiểu Tàn Tàn..."

" trán, biết rồi, gọi ngươi nửa thiếu, không gọi ngươi Tiểu Tàn Tàn..."

Đích Trần khóe miệng như cũ treo cười yếu ớt.

Cái kia tịnh thủy tông đệ tử sắc mặt đổi đổi, Tức Mặc đây là trắng trợn miệt thị. Đệ tử kia thu hồi trên tay vũ khí, che lấp nhìn Tức Mặc, "Tiểu tử ngươi rất cuồng! Hừ, ta để tam..."

"Phải không?"

Tức Mặc khóe miệng giương lên, đột nhiên...

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Trên mặt đất hóa thành một đạo tàn ảnh, Tức Mặc trên người vượt qua hơn ngàn cân sức lực trong nháy mắt bộc phát, giống như một tòa núi nhỏ đẩy quá, trực tiếp đụng vào rồi như cũ toàn thân thư giản tịnh thủy tông đệ tử trên người.

"Oành!"

Ở tịnh thủy tông đệ tử cùng rất nhiều người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, kia tịnh thủy tông đệ tử thân thể bị cao cao vứt lên.

"Oành!"

Thịt người rơi xuống đất trầm muộn thanh âm kinh sợ lòng người. Tức Mặc trong nháy mắt liền vọt tới bên bờ lôi đài, dễ dàng ngừng lại.

Nhìn xoa ngực khó khăn từ trên mặt đất bò dậy tịnh thủy tông đệ tử, nói, "Ngươi thua!"

Cái kia tịnh thủy tông đệ tử gương mặt cực kỳ giống khô quắt cà, nhịn đau nói, "Ta thua rồi, làm sao có thể, rõ ràng là ngươi đang lừa gạt, người trọng tài..."

Cái kia người trọng tài kinh ngạc liếc nhìn Tức Mặc, quay đầu nhìn chẳng biết lúc nào đi tới bên bờ lôi đài Tiêu Đạo một.

Tức Mặc theo người trọng tài ánh mắt nhìn thấy Tiêu Đạo một, Tiêu Đạo luôn luôn Tức Mặc nhẹ nhàng cười một tiếng, cất cao giọng nói, "Tiểu tử, ngươi rất tốt. Có chút chiến đấu ý thức đi!"

"Đánh nhau liền đánh nhau, giết người liền giết người, loại nào giải quyết mau chính là loại nào, nếu là đợi đến ngươi một chiêu ta một chiêu hợp lại so sánh với, ở trên chiến trường không biết muốn chết bao nhiêu lần." Tiêu Đạo một những lời này cực kỳ giống Tàn Bán Khuyết nói.

Cái kia tịnh thủy tông đệ tử nghe thấy Tiêu Đạo như nhau lần này đánh giá, chỉ có thể phẫn nộ hướng bàng quan tịch đi tới.

"Tiểu tử, ngươi có chút ý tứ, ta rất muốn nhìn ngươi một chút có thể thủ hơn mấy tràng!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Lôi đài chọn binh (2)

Đích Trần nghiêng đầu nhìn phía sau Mộ Dung Thiên Xích, "Đây chính là ngươi nói cái loại nầy thân pháp?"

"Đúng vậy, Đích Trần Sư Huynh!"

...

Tức Mặc khoanh chân ngồi dưới đất, vận chuyển lên « Tàng Đế Kinh » , một chiêu cũng không có gì tiêu hao, nhưng Tức Mặc nhưng cảm thấy bên trong thân thể linh khí có khí phách rục rịch, rất nhỏ, nếu như không cẩn thận cảm ứng, thật đúng là không phát hiện được, Tức Mặc phỏng đoán, hắn đột phá cơ hội hẳn là tựu tại này.

Tức Mặc thực lực bây giờ hẳn là có thể cứng rắn hung hãn bình thường khải huyền thất trọng thiên tu sĩ mà không bại, nhưng nghĩ đánh bại khải huyền thất trọng ngày đích tu sĩ, còn có chút khó khăn.

Tức Mặc tin tưởng, chờ thực lực của hắn đạt tới khải huyền ngũ trọng thiên, tuyệt đối có thể sánh ngang khải huyền bát trọng ngày đích tu sĩ, đánh bại bình thường khải huyền thất trọng ngày đích tu sĩ hẳn là không nói chơi. Chính là đánh bại có mất hồn thước Mộ Dung Thiên Xích, cũng không là không thể nào.

Tức Mặc cao điệu mà đơn giản bại kẻ địch, lộ ra vẻ có chút quá không thành thật, bất quá nhưng không khiến cho khác người chú ý. Chẳng qua là Tiêu Đạo một một phen, thanh âm tuy nhỏ, nhưng một truyền mười, mười truyền một trăm, rốt cục nhấc lên hiên đột nhiên cự ba.

Nhìn khuôn mặt bình tĩnh Tức Mặc, có người xuy chi dĩ tị, có người thùy lông mày trầm tư, còn có chút người dược dược dục thí.

Song dừng hồi lâu, những khác trên lôi đài đã qua hai trường, thậm chí có chút lôi đài đã qua tam tràng, nhưng vẫn chưa có người nào đến trung ương chủ trên lôi đài khiêu chiến.

Các tông các phái tuổi trẻ anh kiệt cao cao tại thượng, cũng không thèm để ý loại này tiểu đả tiểu nháo, khi bọn hắn còn chưa lớn lên lúc trước, cũng là chiến tích hiển hách, Tức Mặc chỉ bằng cuộc chiến đấu này, vẫn không thể khiến cho chú ý của bọn hắn.

Lại qua một khắc đồng hồ, những khác trên lôi đài vừa đã trải qua mấy trận chọn đâm.

Tức Mặc chỗ ở trên lôi đài rốt cục nghênh đón thứ nhất người khiêu chiến.

Tức Mặc chậm rãi ngẩng đầu, nhìn người, người này xuyên "Đơn sơ", trên người da thịt nhấc ngang, trên vai khiêng một oa loại lớn nhỏ cự chùy.

Người nọ đi tới Tức Mặc trước người, Tức Mặc liền cảm thấy một cổ rất nhỏ áp bách đánh tới, Tức Mặc ngưng mắt vừa nhìn, khải huyền ngũ trọng thiên, là một cao thủ, người này thực lực có nên không thấp hơn bình thường khải huyền lục trọng thiên tu sĩ.

"Thanh thương phái, Ma Thiết, thỉnh chỉ giáo." Người nọ lên lôi đài liền đem cự chùy xử trên mặt đất, khí thế rất mạnh.

Tức Mặc tay không chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, "Tức Mặc, Vong Trần Tông phó dịch đệ tử, thỉnh chỉ giáo!"

Ma Thiết sửng sốt, ồm ồm nói, "Ngươi không cần binh khí?"

Tức Mặc cười lắc đầu, "Có dùng là, động thủ đi!"

Ma Thiết trong mắt hiện lên một tia vẻ lo lắng, bất quá trong mắt nhưng ngay sau đó khôi phục thanh minh. Cũng không phải nói hắn tâm địa có nhiều hẹp, chẳng qua là Tức Mặc như vậy cách làm, hiển nhiên có chút coi rẻ người đắc ý vị.

"Động thủ đi! Ta cũng không ác ý, chẳng qua là cảm thấy có lẽ không cần binh khí, ngược lại là đối với mình thân một loại lịch lãm."

Ma Thiết nhắc tới trọng chùy, "Tốt lắm, ngươi cũng nên cẩn thận, ta một búa nện xuống, ngàn cân khí lực vẫn phải có, chống đỡ không nổi, cần phải kịp thời báo cho, dù sao đao kiếm không có mắt, ta cũng không muốn thật đả thương ngươi."

Tức Mặc nghe vậy sửng sốt, nhưng ngay sau đó hướng Ma Thiết khẽ mỉm cười. Cái này Ma Thiết cũng là thú người, bản tính không xấu.

"Biết rồi!"

Theo người trọng tài ra lệnh một tiếng, Ma Thiết trực tiếp dẫn cự chùy vọt lên, Tức Mặc nhất thời cảm thấy cái loại nầy khí thế áp bách mạnh hơn. Ma Thiết giơ cự chùy, liền giống như là một di động pháo đài.

Tức Mặc triệt thoái phía sau nửa bước, khẽ buông lỏng hai cánh tay, ngưng mắt nhìn kỹ xông lên Ma Thiết. Giờ khắc này Ma Thiết tốc độ tựa hồ sắp tới mực trong mắt bị vô hạn thả chậm, phân giải thành vô số nhỏ bé động tác.

Từ một chiêu này liền có thể thấy được Ma Thiết là cậy mạnh tính, điểm này cũng cùng Tức Mặc có chút tương tự. Tức Mặc lực lượng rất lớn, khải huyền tứ trọng thiên đỉnh, vượt qua hơn ngàn cân sức lực.

Mà Ma Thiết cũng không đơn giản, khải huyền ngũ trọng thiên, ngàn cân sức lực, cũng có chút ý tứ.

Tức Mặc nhìn vọt tới bên cạnh Ma Thiết, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, thân thể khinh phiêu phiêu hướng bên cạnh họa xuất, Tức Mặc tốc độ nhanh, Ma Thiết đã sớm biết, cự chùy bí mật mang theo gào thét tiếng gió, hướng bên cạnh Tức Mặc liền ném tới.

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, khinh phiêu phiêu đứng dậy, một chưởng đè lại Ma Thiết trong tay cự chùy, vượt qua hơn ngàn cân sức lực bộc phát.

"Oanh!"

Lôi đài khẽ run, trên mặt đất cửa hàng không biết tên màu xanh đá phiến trên hé ra một mảnh dài hẹp chu ti loại dây nhỏ.

Tàn Bán Khuyết nhìn khuôn mặt nhẹ nhàng thoải mái Tức Mặc, mặt vô tình cảm, không có bất kỳ tỏ vẻ, bất quá trong mắt nhưng xẹt qua một đạo mịt mờ tán dương.

"Tiểu Mặc mực khi nào học xong mạnh như vậy thân pháp, lúc trước gặp mặt, hắn cũng không có loại này khả năng." Tư Dao nhìn Tàn Bán Khuyết hỏi, "Còn có hắn lớn như vậy khí lực vừa là chuyện gì xảy ra?"

Tàn Bán Khuyết nhìn chủ trên lôi đài áo bào phần phật, thỉnh thoảng lưu lại một đạo tàn ảnh Tức Mặc nói, "Thân pháp của hắn chuyện gì xảy ra ta cũng không biết, nhưng hắn sức lực, Mạc sư thúc nhưng sớm có chăn đệm. Vô luận là đối với Tức Mặc từ nhỏ dược thảo Thối Thể, hay là giới luật điện một trăm lẻ tám lần phong hỏa côn, cũng là vì mai phục cái kia trụ cột, trước kia chẳng qua là thiếu một bộc phát cơ hội."

"Tên tiểu tử này cũng là càng ngày càng lợi hại."

"Hắn là Mạc sư thúc nhìn trúng người... Người khác không rõ ràng lắm Mạc sư thúc mạnh bao nhiêu, ta và ngươi hắn là rất rõ ràng!"

"Tiểu Tàn Tàn, ngươi cuối cùng đem ta và ngươi nói ở cùng một chỗ."

"Luận sự."

Chủ trên lôi đài.

Tức Mặc nhẹ nhàng vạch đến Ma Thiết phía sau, một chưởng đặt tại Ma Thiết trên vai, Ma Thiết lảo đảo một cái, Tức Mặc có một chút liền ngừng lại,

người nhẹ nhàng nữa trôi qua.

Rời đi Vấn Tâm Kích, Tức Mặc muốn tìm được bất đồng chiến đấu cảm giác, không có vũ khí, không có nghĩa là thì không thể chiến đấu. Tức Mặc muốn hảo hảo trui luyện tự thân năng lực,

Tàn Bán Khuyết để cho Tức Mặc tới tham gia này thủ đâm tranh tài một dụng ý, chính là trui luyện Tức Mặc thực chiến năng lực, về phần kia dụng ý của hắn...

Tức Mặc vào tiểu bí cảnh mười mấy mấy ngày gần đây, tất cả lớn nhỏ chiến đấu đã trải qua mười mấy tràng, chủ yếu nhất chính là cùng Ô Các còn có Mộ Dung Thiên Xích chiến đấu.

Ở nơi này chút ít trong chiến đấu bại lộ Tức Mặc một nhược điểm —— phương thức chiến đấu chỉ một, Tức Mặc tự thân có rất nhiều ưu thế, nhưng tựu là rất khó phối hợp điều phối sử dụng.

Hơn nữa Tức Mặc cùng nhân loại chiến đấu mấy lần quá ít, đây cũng là một khuyết điểm.

Có Chỉ Xích Thiên Nhai vượt xa tốc độ của âm thanh tốc độ, Tức Mặc hoàn toàn chính là một trơn không lưu tưu con lươn, bắt không được, bắt không được.

Ma Thiết trong tay cự chùy uy lực khổng lồ, nhưng là đang là bởi vì cự chùy quá nặng, ngược lại hạn chế rồi Ma Thiết. Ở tốc độ trên Ma Thiết cùng Tức Mặc cũng kém rồi quá nhiều, hơn nữa Ma Thiết cũng không giỏi về sử dụng đạo pháp.

Triền đấu rồi thời gian một chén trà công phu, Ma Thiết đã thở hồng hộc, nhìn như cũ mặt không đổi sắc Tức Mặc, bất đắc dĩ cười nói, "Đừng đánh, ta nhận thua, này đả pháp quá biệt khuất."

"Ngươi khí lực đại đừng nói rồi, nhưng tốc độ của ngươi, thật sự là khắc tinh của ta, tiếp tục đánh xuống chẳng những không có ý nghĩa, ngược lại còn có thể tự rước lấy nhục "

Tức Mặc khẽ mỉm cười, "Ma Thiết huynh đa tạ rồi!"

Ma Thiết xoay người từ trên lôi đài nhảy xuống, khiêng cự chùy chậm rãi rời đi, "Đánh không lại ngươi, ta liền đi tìm cái nhuyễn quả hồng siết chặc."

Tức Mặc hào khí sinh sôi, ha ha cười nói, "Không bằng ta và ngươi so một lần, xem ai thủ đắc lâu!"

Ma Thiết nghe vậy, thử nghĩ xem nói, "Hảo, chúng ta tựu so một lần." Vừa nói liền đi tới cách Tức Mặc không xa người trên lôi đài.

Cái kia thủ đâm tu sĩ nghe Tức Mặc cùng Ma Thiết hơi cuồng ngạo rất đúng nói, bổn còn xoẹt mũi, lại không nghĩ Ma Thiết trực tiếp tìm được rồi trên người của hắn. Nhất thời sắc mặt tựu thay đổi, khinh người quá đáng.

Kia người tu sĩ có khải huyền tứ trọng thiên thực lực, cũng kiên cường, nhưng nhận Ma Thiết một búa sẽ chi mà bại, bị Ma Thiết nhắc tới ném lôi đài.

Nếu như trên lực lượng không thể áp chế Ma Thiết, không nữa tốc độ ưu thế, cũng chỉ có thể bị Ma Thiết đánh bại.

Tức Mặc phương mới thu hồi ánh mắt, liền nhìn thấy chủ trên lôi đài lại tới nữa một người, người nọ đi lên liền nói, "Tiểu tử, mặc dù ngươi phải đến Tiêu thành chủ tán dương, nhưng này cũng không đáng cho ngươi như thế cuồng ngạo, ngươi nếu đê điều làm người, ta cũng không thể nói gì hơn, nhưng ngươi thật sự quá càn rỡ, vậy hãy để cho ta tới cấp cho ngươi dạy dạy cái gì gọi là trời cao đất rộng."

Lại là khải huyền ngũ trọng thiên, quả nhiên vào tiểu bí cảnh vòng trong, tu sĩ thực lực phổ biến tăng lên rất nhiều.

Tức Mặc bất trí khả phủ cười cười, "Đa tạ huynh đài dạy bảo, nếu như huynh đài đã chuẩn bị xong lời mà nói..., chúng ta là được bắt đầu."

Người nọ sắc mặt run lên, Tức Mặc tiếng nói quá tùy ý rồi, để cho hắn cảm thấy bị thật lớn vũ nhục.

Song theo người trọng tài một ra lệnh, người nọ giơ vũ khí mới vừa vọt tới Tức Mặc bên cạnh, liền bị Tức Mặc một chưởng đặt tại trên lưng, đẩy tới bên bờ lôi đài, sau đó Tức Mặc hóa thành một đạo tàn ảnh, đem người nọ dễ dàng đưa tiễn lôi đài.

Người trọng tài hơi sửng sờ, Tức Mặc còn thật sự dứt khoát a! Trận đầu đem người đẩy xuống lôi đài, trận thứ ba vừa là đồng dạng chiêu số...

...

Chọn đâm chậm chạp tự động tiến hành, đợi đến mặt trời lên cao trung can lúc, Tức Mặc đã đánh bại ba mươi ba người khiêu chiến, mà Ma Thiết nhưng đánh bại ba mươi mốt ba, bất quá tính cả Tức Mặc đánh bại Ma Thiết cái kia một lần, hai người cũng là ngang tay.

Này hai thất hắc mã đã ở tất cả tu sĩ trong lòng lưu lại một đạo bóng dáng. Khải huyền ngũ trọng thiên trở xuống toàn không là đối thủ, dần dần, những thứ kia khải huyền lục trọng ngày đích tu sĩ bắt đầu rục rịch.

Những khác trên lôi đài chiến đấu đẳng cấp cũng từ từ đề cao, đài chủ toàn bộ đổi thành rồi khải huyền ngũ trọng ngày đích tu sĩ.

Hai mươi mốt lôi đài, có chừng Tức Mặc một khải huyền tứ trọng thiên đài chủ. Cũng là một người duy nhất bị Tiêu Đạo một cửa ải rót trôi qua đài chủ. Trung ương chủ lôi đài đài chủ.

"Cái kia Vong Trần Tông đệ tử Tức Mặc ba mươi hai tam tràng cũng không động dùng vũ khí, mỗi cuộc chiến đấu cũng như vậy dễ dàng, quá mạnh mẻ."

"Lại là một đời Tân Tú."

"Vong Trần Tông là ở vì cái kia Tức Mặc tạo thế, vì Tức Mặc thành danh làm chăn đệm." Có người nói toạc ra Huyền Cơ.

"Vong Trần Tông Đại Tân sinh quá mạnh mẻ, có Đích Trần, Yên Nhiên, Tàn Bán Khuyết, Tư Dao, gãy Trầm Phong, kiêu ngạo hành vân, hiện tại lại thêm một Tức Mặc."

"Nhưng là Tức Mặc thực lực còn quá thấp, rất dễ dàng chết non."

"Chưa chắc, hắn tuy là khải huyền tứ trọng thiên, nhưng có thể dễ dàng đánh bại khải huyền ngũ trọng thiên, hắn thực lực chân chánh hẳn là có thể cứng rắn hung hãn khải huyền lục trọng thiên..." Có người mặt sắc mặt ngưng trọng đánh giá.

"Bất quá hắn đã chiến ba mươi ba tràng, hiện tại những thứ kia khải huyền lục trọng ngày đích cao thủ rốt cục ra sân, hắn nếu như còn muốn kiên trì, cũng rất khó khăn."

"Tuy bại nhưng vinh!"

"Cái kia Ma Thiết cũng không đơn giản. Xem ra thanh thương phái là muốn quật khởi rồi."

Tức Mặc khẽ thở dốc, ba mươi mấy tràng khiêu chiến, ngoại nhân trong mắt tự mình thật thắng nhẹ nhàng thoải mái, song vẫn vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, sở tiêu hao linh khí số lượng đã quá lớn.

Trong đan điền linh khí đã tiêu hao bốn thành, đây là ở vận chuyển « Tàng Đế Kinh » không ngừng khôi phục điều kiện tiên quyết...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Lôi đài chọn binh (3)

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn kịch liệt thở dốc, da thịt khẽ run Ma Thiết, xem ra Ma Thiết đã mau đến cực hạn. Ma Thiết quay đầu cười hắc hắc, hướng Tức Mặc dựng thẳng ngón cái, Tức Mặc gật đầu, cũng hướng Ma Thiết dựng thẳng rồi một ngón cái.

Ma Thiết là một sảng lãng hán tử, đáng giá một phát.

Bàng quan chỗ ngồi.

"Tàn Bán Khuyết, ngươi đây là cho Tức Mặc tạo thế sao? Muốn cho ta có đố kỵ sợ, không dám rõ rệt động thủ, cho Tức Mặc trưởng thành cơ hội?" Đích Trần nhắm mắt tựa vào trên ghế ngồi.

"Mạnh mẽ vang dội, không để cho ta chuẩn bị cơ hội."

"Nhưng là ngươi không sợ đem Tức Mặc chơi tàn rồi?"

Chậm rãi nghiêng đầu, nhưng thấy có một người đi lên trung ương chủ lôi đài, Đích Trần trong mắt trong lúc lơ đảng hiện lên một đạo tử quang, nhưng ngay sau đó sắc mặt chợt biến đổi, từ từ âm trầm xuống, bất quá không biết nhớ tới cái gì, khóe miệng mỉm cười nói giương, ôn nhã trên gương mặt dâng lên vẻ cười lạnh.

Vẫn nhìn chăm chú vào trầm thấp Tư Dao nhìn sắc mặt biến ảo Đích Trần, thấp giọng phỉ báng nói, "Cái kia dối trá người không biết vừa nghĩ đến cái gì ám chiêu rồi."

Tàn Bán Khuyết yên lặng nhìn chăm chú vào cái kia đi lên trung ương chủ lôi đài người khiêu chiến, sắc mặt khẽ biến thành hơi đọng lại, nhưng ngay sau đó có chút nghi ngờ.

Cơ hồ tại cái đó người khiêu chiến đi lên lôi đài trong nháy mắt, mấy cái cao cao tại thượng đích thiên kiêu cũng khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó hiện lên nghi ngờ.

Tư Dao ánh mắt từ Đích Trần trên người dời về phía cái kia người khiêu chiến, "Người này thoạt nhìn có chút trách, nhưng trách ở nơi đâu nhưng nhìn chưa ra."

"Đích Trần hẳn là nhìn ra cái gì tới, hắn mới vừa rồi vận dụng đạo nhãn."

"Đích Trần trời sanh liền có đạo nhãn?" Tàn Bán Khuyết chậm rãi rù rì, nói ra một bí ẩn. Hắn quay đầu nhìn khuôn mặt đờ đẫn Tiêu Đạo một, khẽ cau mày.

...

Tức Mặc yên lặng nhìn đi lên lôi đài người, trong mắt hiện lên một đạo nghi ngờ, người này tựa hồ có chút vấn đề, nhưng vấn đề ở đâu, nói không ra.

Người này khải huyền lục trọng thiên thực lực, có chứa to lớn da thịt hai cánh tay, không biết đến từ kia tông phái nào.

"Chẳng lẽ là tiểu bí cảnh trong đích dân bản xứ?"

"Xích yêu minh, tới lấy đài chủ trong bảo khố vị người." Người nọ nhìn Tức Mặc, cao ngạo nói.

Tức Mặc mặt không chút thay đổi gật đầu, người này cho cảm giác của hắn rất quỷ dị, tựa hồ không mang theo áp bách, nhưng tựa hồ mơ hồ có một cổ khổng lồ cưỡng bức.

Xích yêu minh nhìn Tức Mặc, khinh thường ôm cánh tay mở đầu nói, "Ngươi là có mấy phần cậy mạnh, còn có một chút tốc độ, nhưng đáng tiếc ngươi nhất định là muốn chung kết ở trên tay của ta."

"Ngươi nếu có chút tự biết rõ, hiện tại liền đem này đài chủ vị tặng cho ta, ta nhưng lấy tha cho ngươi một mạng. Nếu không ta chỉ có thể bảo đảm lưu ngươi một cái mạng nhỏ, nhưng không sẽ bảo đảm ngươi hoàn hảo không tổn hao gì."

"Cuồng vọng!" Xích yêu minh đối với Tức Mặc áp bách quá mạnh mẻ, không phải là khí thế trên áp bách, mà là trên tinh thần áp bách. Người nầy rất quỷ dị.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Xích yêu minh hừ lạnh một tiếng, ở người trọng tài nói ra bắt đầu trong nháy mắt đó, liền vọt tới Tức Mặc trước người, hai đấm hướng về phía Tức Mặc lồng ngực trào ra.

"Tốc độ thật nhanh!"

Tức Mặc nhìn trên mặt đất chỉ để lại một mảnh tàn ảnh xích yêu minh, vội vàng đem hai cánh tay ngăn chặn ở trước ngực.

"Oanh!"

Xích yêu minh thiết quyền nện ở Tức Mặc trên cánh tay, nhất thanh muộn hưởng, nhưng ngay sau đó thân thể chợt lóe, vọt tới Tức Mặc phía sau.

Tức Mặc một quyền bị xích yêu minh oanh ở bên trong, thân thể đông đông đông lui ba bước, phương mới đứng vững lui về phía sau thân thể, nhưng là cánh tay đã chết lặng.

Cảm thụ được phía sau xích yêu minh theo sát phía sau đập tới quyền phong, Tức Mặc vội vàng giẫm lên Chỉ Xích Thiên Nhai, khó khăn lắm tránh thoát xích yêu minh đánh tới thiết quyền.

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, xích yêu minh cùng mình rất giống, tốc độ nhanh, lực lượng lớn. Xích yêu minh lực lượng cùng Tức Mặc khách quan, mặc dù hơi có chưa đầy, nhưng là không kém bao nhiêu.

Xích yêu minh nện ở Tức Mặc trên cánh tay một quyền, để cho Tức Mặc cánh tay suýt nữa trật khớp. Nếu như không phải là Tức Mặc từ nhỏ liền tựu túy thể, thân thể cường độ rất cao, hơn nữa bị Tẩy Huyết Trì trong đích linh khí rèn luyện, thân thể cường độ lần nữa tăng lên. Như vậy đón lấy một quyền kia, nhất định là chịu lấy đả thương.

Lần nữa tránh thoát xích yêu minh đập tới một quyền, Tức Mặc vội vàng quay đầu lại liếc nhìn dưới chân.

Chỉ nửa bước đã bước ra lôi đài, cái này xích yêu minh so sánh với Ô Các mạnh hơn.

Nhìn theo sát phía sau xích yêu minh, đấu lớn quả đấm sắp tới mực trong mắt không ngừng lớn hơn.

"Tức Mặc muốn thua."

"Ta nói tất cả, Tức Mặc khẳng định không cách nào kiên trì. Hắn có thể thủ đâm lâu như vậy đã đến cực hạn. Rồi hãy nói Tức Mặc thực lực chẳng qua là khải huyền tứ trọng thiên, muốn chiến thắng khải huyền lục trọng thiên thực lực tu sĩ quá khó khăn."

"Tức Mặc đã kiệt lực, các ngươi không có phát hiện hắn một mực trốn ư, là muốn trì hoãn thời gian."

"Làm sao sẽ, Tức Mặc là ở tìm một kích tới thắng cơ hội, chớ quên Tức Mặc lúc trước đánh bại những tu sĩ kia cũng là một kích tuyệt sát."

"Ôi chao, các ngươi nhìn Tức Mặc!" Có người kinh hô một tiếng, hấp dẫn chung quanh người chú ý.

Những thứ kia bàn luận xôn xao bình luận người rối rít nhìn về phía chủ lôi đài.

Tức Mặc không ngừng ở bên lôi đài dọc theo né tránh, trực tiếp từ lôi đài một mặt trốn được một chỗ khác.

Xích yêu minh huy động liên tục mấy chục quyền, từng quyền đúng chỗ, uy lực kinh người, song đều bị Tức Mặc lắc mình tránh thoát.

Xích yêu minh lạnh giọng chê cười, "Ngươi sẽ trốn sao?"

"Bất quá ngươi đã đang ở bên bờ lôi đài, còn có thể trốn mấy lần trước. Ngươi bây giờ từ trên lôi đài nhảy đi xuống chủ động nhận thua, ta liền dừng tay."

Xích yêu minh là muốn dùng Tức Mặc đánh bại những khác người khiêu chiến phương pháp tới chung kết Tức Mặc, cho Tức Mặc một luân hồi.

Tức Mặc im lặng không lên tiếng, nhìn lần nữa thiếp thân đi lên xích yêu minh, mỗi một khắc đột nhiên giơ tay lên khấu trừ ở xích yêu minh trên cẳng tay, nhưng ngay sau đó song tay đè chặt xích yêu minh cánh tay.

Một tiếng quát nhẹ, Tức Mặc bay lên trời, áo bào phần phật, nhìn đã ở phía sau xích yêu minh, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, "Đó là?"

Tung mình rơi vào giữa lôi đài, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, tránh thoát bổ nhào trên người tới xích yêu minh, "Cái này đài chủ là của ta, hay là ngươi có thể cướp đi."

Tức Mặc dán xích yêu minh thân thể đi tới phía sau hắn, muốn xem thanh mới vừa rồi tự mình nhìn qua về điểm này dị thường, song xích yêu minh tốc độ rất nhanh, lắc mình liền tránh thoát.

"Muốn tránh?"

Tức Mặc chợt tung người, một cước đạp ở xích yêu minh trên vai, toàn thân lực lượng trong nháy mắt tập trung ở trên chân.

"Oanh!"

Xích yêu minh một gối dập đầu trên đất, đem mặt đất đập lên một vòng giống mạng nhện rách dấu vết.

Tức Mặc tung người bắt được xích yêu minh cánh tay, đưa đè xuống đất, ngưng mắt nhìn kỹ hướng xích yêu minh cái ót.

Đó là...

Một mảnh sặc sỡ, vàng đen tương gian da lông.

Tức Mặc sửng sốt.

"Oành!" Chỉ ở Tức Mặc sững sờ cái kia một cái chớp mắt, xích yêu minh liền bắn người từ trên mặt đất, đem Tức Mặc một quyền oanh phi.

Tức Mặc tung mình rơi trên mặt đất, ngăn chặn trong lồng ngực quay cuồng khí huyết, khẽ quát một tiếng, "Xích yêu minh, ngươi là yêu!"

Khó trách cảm thấy xích yêu minh hơi thở quỷ dị như vậy, cùng thường nhân hoàn toàn bất đồng, nguyên lai là yêu.

Tức Mặc vội vàng đứng dậy, tránh thoát xích yêu minh đập dưới thân thể tại hạ hai đấm, bên tai đột nhiên truyền đến Tàn Bán Khuyết lãnh khốc đây này lẩm bẩm.

"Tức Mặc, giết hắn rồi, hắn là yêu tộc thám tử, tuyệt đối không thể để cho hắn trở về, nếu không di hại hàng vạn hàng nghìn."

Giết xích yêu minh!

Xích yêu minh trong mắt hiện lên một đạo hồn hển lệ quang, trong mũi hừ lạnh một tiếng, "Ghê tởm!"

Tàn Bán Khuyết một câu nói toạc ra Huyền Cơ, bàng quan tịch trong nháy mắt liền nổ tung oa, nhân tộc việc trọng đại, lại lẫn vào rồi yêu tộc thám tử.

Đặc biệt là vĩnh đêm trong thành dân bản xứ cư dân, trực tiếp lòng đầy căm phẫn.

Những thứ này dân bản xứ cùng yêu tộc nộp hận đã lâu, đối với yêu tộc tuyệt đối là muốn giết chi cho thống khoái, thậm chí là muốn thực kia thịt, đạm kia máu.

"An tĩnh!"

Tiêu Đạo trầm xuống uống, "Vĩnh đêm trong thành mặc dù không biết như thế nào lẫn vào yêu tộc, nhưng chúng ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn rời đi vĩnh đêm thành, hi vọng đại gia bình tĩnh chớ nóng!"

Uống liền mấy tiếng, chung quanh tức giận đám người mới từ từ yếu bớt ồn ào náo động.

Xích yêu minh sắc mặt âm trầm nhìn Tức Mặc, biết hắn hiện tại bị biết ra sẽ không có chạy trối chết cơ hội, sát ý dạt dào nói, "Tiểu tử, ngươi rất nhiều chuyện, vốn là ta còn muốn tha cho ngươi một mạng, nhưng hiện tại nếu bị ngươi hư chuyện tốt, vậy ngươi tựu cho đệm lưng sao!"

Vừa nói xích yêu minh liền hóa thành một đạo tàn ảnh, trong tay một thanh cong Thị Huyết dao gâm xức Tức Mặc cổ xẹt qua.

Tức Mặc lắc mình tránh thoát, song hay là muộn chỉ chốc lát, bị xích yêu minh trong tay loan lưỡi dao cắt trung bả vai.

Trong nháy mắt y phục phá toái, máu tươi xông ra.

Xích yêu minh mang theo loan lưỡi dao điên cuồng dán tại Tức Mặc trên thân thể, loan lưỡi dao toát ra, đao đao trí mạng.

...

Tiêu Đạo một mang chút nghi hoặc nhìn ngừng hắn xuất thủ Tàn Bán Khuyết, nói, "Nửa thiếu này là ý gì."

Tàn Bán Khuyết chậm rãi nghiêng đầu nhìn trung ương chủ lôi đài, "Giao cho Tức Mặc!"

Bởi vì xích yêu minh thân phận bại lộ, những khác hai mươi trên lôi đài tranh tài rối rít bỏ dở, trống ra trung ương chủ lôi đài, làm cho người ta vừa xem hiểu ngay.

Tiêu Đạo nhất nhất sững sờ, cười khổ nói, "Nhưng là sư đệ của ngươi chỉ có khải huyền tứ trọng thiên thực lực, hắn tuy là lương tài, nhưng còn chưa lớn lên, như thế nào là này chỉ yêu đối thủ."

"Đây là hắn chuyện, ta và ngươi không nên nhúng tay."

"Cùng lắm thì hắn đã chết, ta báo thù cho hắn, nhưng nếu là hắn còn chưa có chết, chúng ta cũng đừng có nhúng tay."

Tiêu Đạo một lòng trung run lên, Tàn Bán Khuyết quả nhiên hay là Tàn Bán Khuyết.

Xích yêu minh ngẩng đầu nhìn trên giẫm phải pháp khí chậm rãi kháo long trung ương chủ lôi đài mấy chục cao cấp khải huyền cảnh tu sĩ, trong lòng may mắn hoàn toàn hóa thành bọt nước, sắc mặt run lên, nói, "Tiểu tử, bái ngươi ban tặng, ta bây giờ là sống không được rồi, vậy chúng ta tựu cùng chết sao!"

Vừa nói xích yêu minh chìm quát một tiếng, "Lộ vẻ ta người thật!"

Chỉ thấy xích yêu minh thân thể đột nhiên biến chuyển, từ một người thân biến thành một con khổng lồ hoa báo, kia hoa báo thân thể khổng lồ, cơ hồ chiếm cứ cả lôi đài.

"Yêu tộc thật đúng là bỏ được , ngay cả có thể Hóa Hình yêu cũng lấy ra, chỉ làm thám tử." Có một cao cao tại thượng tịnh thủy tông khải huyền cửu trọng thiên tu sĩ bình luận.

Tức Mặc sắc mặt biến hóa, đây là cái gì quỷ đồ, trước kia tuyệt đối chưa từng thấy qua. Bị giết rồi bao nhiêu yêu, chưa từng có một con yêu còn có thể như vậy, chuyển thành thú thân.

Hóa Hình, là yêu tự do biến hóa vì hình thú hoặc hình người. Mỗi một con yêu trong cơ thể cũng có chứa kia tổ tiên huyết mạch. Mà yêu tổ tiên chính là tu luyện thành công hung thú.

Hóa thành hình thú, một con yêu thực lực ít nhất phải tăng lên mười mấy lần. Nhưng cũng không phải là mỗi một con yêu đều có thể Hóa Hình, có thể Hóa Hình yêu, nhất định thiên phú tuyệt hảo, huyết mạch tinh thuần.

"Rống!"

Xích yêu minh Hóa Hình hoa báo một tiếng trầm thấp gầm thét, mở ra miệng to như chậu máu hướng Tức Mặc cắn tới, màu đỏ tươi trong miệng răng nhọn phong duệ. Sát cơ nghiêm nghị.

Thề phải một kích tuyệt sát Tức Mặc.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lôi đài chọn binh (4)

Theo hoa báo há mồm cắn tới, một cổ vô hình khí cơ khóa Tức Mặc, hạn chế rồi Tức Mặc hành động. Tức Mặc nhất thời cảm thấy giống như hãm sâu vũng bùn.

Đây là đạo pháp, không nghĩ tới xích yêu minh hóa bổn hình dạng, còn có thể sử dụng đạo pháp.

Lúc trước cùng Tức Mặc chiến đấu, xích yêu minh vì che dấu thân phận, không vận dụng toàn lực, hiện tại sinh tử quan khẩu, cũng không dám nữa giấu dốt.

Tiêu Đạo một bước vô ích mà lên, rơi vào giữa không trung, phong sát rồi xích yêu minh từ bầu trời chạy ra ý niệm trong đầu, nhưng ngay sau đó khoát tay ngừng giá pháp khí đem xích yêu minh vây quanh mấy chục tu sĩ.

"Tiểu Tàn Tàn ngươi thật không giúp giúp tiểu Mặc mực, nhưng hắn là Mạc sư thúc đệ tử. Tiểu Mặc mực không phải là này chỉ báo yêu đối thủ." Tư Dao có chút lo lắng.

"Làm sao ngươi biết Tức Mặc không phải là xích yêu minh đối thủ, hãy chờ xem. Xấu nhất kết quả chính là hắn đã chết, ta báo thù cho hắn." Tàn Bán Khuyết như cũ là câu nói kia.

Tức Mặc khó khăn mang cánh tay, phát hiện trên ng chen đẩy giống như là bị trói lại vô số ẩn hình dây thừng, đem hắn trói buộc ngay tại chỗ, hạn chế hành động của hắn.

"Nhiềuày xích yêu minh thực lực tuy là khải huyền lục trọng thiên, nhưng tuyệt đối sẽ không yếu hơn, kém hơn khải huyền thất trọng ngày đích tu sĩ."

"Hắn so sánh với cùng tồn tại khải huyền lục trọng ngày đích Ô Các mạnh quá nhiều." Ô Các ở đây lúc chết tình cờ, nhưng Tức Mặc hiện tại có lòng tin, chỉ sợ Ô Các nữa sống lại cũng có thể lần nữa đưa đánh chết.

Chẳng qua là này xích yêu minh Tức Mặc nhưng cảm nhận được khổng lồ bức bách, lần này yêu quá mạnh mẻ.

"Uống. . . . uố. . . ng!"

Tức Mặc chìm quát một tiếng, điên cuồng vận chuyển Chỉ Xích Thiên nhiềuhai, toàn thân sức lực bộc phát, nắm nhảy tới trong tay Vấn Tâm Kích, chém về phía xích yêu minh.

"Oành!"

Chỉ Xích Thiên nhiềuhai cùng xích yêu minh đạo pháp tương đối vận hành, áp bách Tức Mặc thân thể, Tức Mặc trên ng chen đẩy áo xanh không chịu nổi hành hạ, nứt làm toái phiến.

Tức Mặc vết thương trên vai giờ phút này cũng máu tươi tuôn ra, rải đầy lôi đài.

Xích yêu minh thẳng đón nhận Tức Mặc chém tới Vấn Tâm Kích, lại không thèm để ý chút nào Vấn Tâm Kích cắt vào giáp vai.

"Chết đi tiểu tử! Cho chôn cùng, trên đường hoàng tuyền cũng không cô đơn."

Xích yêu minh khóa lại xương vai, kẹp lại Vấn Tâm Kích. Mở ra miệng to như chậu máu, hướng Tức Mặc cổ táp tới, muốn cắn đứt Tức Mặc cổ, nuốt trọn Tức Mặc đỉnh đầu.

Tức Mặc bị xích yêu minh đạo pháp trói buộc, hành động bị ngăn trở, hơn nữa Vấn Tâm Kích bị khóa ở xích yêu minh xương vai trên, chiến lực trên diện rộng giảm xuống.

"Nhiềuếu muốn cùng ta đồng quy vu tận, tuyệt đối không thể có thể."

Chỉ Xích Thiên nhiềuhai ——

Tức Mặc nắm Vấn Tâm Kích thân thể đột nhiên về phía trước đánh tới, Chỉ Xích Thiên nhiềuhai cùng đạo pháp trói buộc tương đối áp lực đem Tức Mặc thân thể áp khẽ biến hình, da thịt trên hiện đầy tia máu.

Mượn Tức Mặc thân thể đụng hướng tiền phương quán tính, hơn nữa Tức Mặc nghìn cân sức lực, Vấn Tâm Kích lưỡi dao sắc bén trực tiếp đâm toái xích yêu minh xương vai, vọt vào xích yêu minh thân thể.

"Phệ Tàn!"

Tức Mặc rống giận, bên trong đan điền linh khí tận tình hướng Vấn Tâm Kích trung phát tiết đi, trong nháy mắt liền trừu không Tức Mặc đan điền.

Loáng thoáng gầm thét tiếng long ngâm, Phệ Tàn cường đại lực phá hoại ở xích yêu minh trong cơ thể trong nháy mắt nổ tung.

"Oanh!"

Xích yêu minh thân thể đột nhiên hơi chậm lại, nhưng ngay sau đó liền lay động, không phải là xích yêu minh đang run rẩy, mà là trên ng chen đẩy hắn mỗi một tấc da thịt đều ở lay động, những thứ kia da thịt giống như là đang khiêu vũ.

Tức Mặc kiệt lực gục ở xích yêu minh trên ng chen đẩy chậm rãi tron té trên mặt đất, Vấn Tâm Kích cũng bịch một tiếng rớt xuống.

Xích yêu minh thân thể từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành một con có hai tay hai chân báo yêu. Trên ng chen đẩy của hắn máu tươi tuôn ra, trong miệng cũng phụt lên máu tươi.

"Ta. . . Hận. . ."

Xích yêu minh nhìn lung la lung lay từ trên mặt đất đứng lên Tức Mặc, khó khăn cắn tự nhãn.

Tức Mặc cũng không hơn gì, sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu, trên ng chen đẩy huyết nhục không biết bị đập vụn rồi bao nhiêu. Trên vai vứt gắn bao nhiêu nhiệt huyết, cũng không biết so đo.

Đây là Tức Mặc vào tiểu bí cảnh tới nay ở có ý thức tự chủ lúc bị nặng nhất một lần đả thương.

Lần trước bị Ô Vũ trọng thương, không biết thương tổn được loại t ngàynh độ nào, đả thương lúc hôn mê, tỉnh lại đã bị Yên nhiềuhiên trị lành thương thế.

Tức Mặc đè nén nảy lên cổ họng nghịch máu, nhìn kéo dài hơi tàn xích yêu minh, "Chết liền chết đi!"

Dứt lời, khoanh chân ngồi dưới đất yên lặng vận chuyển lên « Tàng Đế Kinh » .

Lại là một cái mạng, Tức Mặc không muốn giết hắn, hắn nhưng không phải là muốn giết chết Tức Mặc. Vốn là không cừu không oán, nhưng có thể nhất phương chung kết để chấm dứt, đây cũng là sinh tồn.

Nhiềuhiều rất nhiều cố tình gây sự, nhiều rất nhiều không thể làm gì.

Tàn Bán Khuyết trước cho Tiêu Đạo một rơi xuống Tức Mặc bên cạnh, một ngón tay chút ở còn chưa tắt thở xích yêu minh trên đầu, đưa hoàn toàn hiểu rõ.

"Tiến bộ của ngươi rất lớn!"

"Đa tạ tàn sư huynh khích lệ ."

"Không cần cám ơn ta, một mình ngươi khôi phục đến có thể bước đi, cùng ta cùng nhau trở về khách sạn, ta cho ngươi biết chút ít chân tướng sự tình."

Nhiềuhưng ngay sau đó quay đầu nhìn Tiêu Đạo một, "Tiêu thành chủ, Tức Mặc hiện tại có thương tích, ngày mai tái chiến, nhưng hắn như cũ hay là đài chủ."

Tiêu Đạo hoàn toàn không có nại gật đầu, c chen đẩy nói, "Nhiềugoan nhân, tất cả đều là ngoan nhân. Ta đối với các ngươi sư huynh đệ đã không lời nào để nói."

Tàn Bán Khuyết bất trí khả phủ c chen đẩy c chen đẩy, nhìn lại tới đến bên cạnh Tư Dao, trong mắt hiện lên một đạo bất đắc dĩ.

"Tạp dịch nửa ca, rất lợi hại đi! Lại liều chết này chỉ báo yêu."

Tức Mặc nhe răng trợn mắt nhìn khuôn mặt xin lỗi đem thon thon tay ngọc từ trên vai hắn thu hồi Tư Dao, bất đắc dĩ nói, "Tư Dao sư tỷ, ta sẽ bị ngươi chụp chết!"

. . .

Vận chuyển « Tàng Đế Kinh », Tức Mặc cảm thấy bên trong thân thể có một cổ khí cơ rục rịch, khó hơn nữa áp chế, muốn đột phá.

. . .

Tàn Bán Khuyết loại này ngoan nhân, cũng tựu chẳng biết tại sao Tư Dao có như vậy mê luyến. Quái gở, lãnh khốc, còn có vô tình. Không có bằng hữu, lại càng cùng rất nhiều ng chen đẩy cũng tương giao không sâu, cũng không nguyện cùng ng chen đẩy khác gặp gỡ, cho nên chỉ có thể ở tại khách sạn.

Trở về khách sạn, Tức Mặc cáo lỗi, vội vã đem tự mình quan trong phòng, khoanh chân ngồi ở trên giường tu luyện lên « Tàng Đế Kinh » .

Lúc trước ở trên lôi đài chế trụ đột phá khuynh hướng, một đường vội vã chạy về khách sạn, Tức Mặc cảm thấy cái loại nầy đột phá khuynh hướng khó hơn nữa áp chế.

Vận chuyển « Tàng Đế Kinh » mới vừa mở ra kinh mạch cửa trước, trong không khí linh khí liền điên cuồng hướng Tức Mặc bên trong thân thể dũng mãnh lao tới.

Khổng lồ linh khí lưu cọ rửa Tức Mặc kinh mạch, đem Tức Mặc kinh mạch không ngừng rộng rãi lớn.

Nhiềuhững thứ kia linh khí vận hành một tuần, tự động chìm vào rồi đan điền, càng nhiều là linh khí tràn vào Tức Mặc thân thể, đan điền đã từ từ trang bị đầy đủ linh khí. Mỗi một khắc, đan điền oanh một tiếng hướng chung quanh hé ra, đan điền trước mặt tích rộng rãi lớn gấp đôi có thừa.

Theo đan điền mở rộng, Tức Mặc cảm thấy trong đại não chảy qua một đạo mát mẻ dịch lưu, vẻ này mát mẻ mang theo Tức Mặc thần hồn, một đường bay tới đan điền.

Chỉ thấy đan điền lễ một mảnh kim mang, những thứ kia linh khí trầm tĩnh trung mang theo luật động, có chút chung quanh du tẩu, có chút chìm định bất động, trong đan điền lơ lững một quả màu đen hạt châu.

Hạt châu rất bình thường, ngăm đen không thấy sâu cạn, nhưng tiết lộ ra một cổ không khỏi hơi thở. Có câu súc tích ở hạt châu mặt ngoài du tẩu, những thứ kia đạo súc tích phức tạp vô cùng, chi chít. Tức Mặc căn bản là xem không hiểu.

Tức Mặc đan điền còn đang khuếch trương, chẳng qua là tốc độ càng ngày càng chậm.

Màu đen kia hạt châu tựa hồ đối với loại này chậm chạp khuếch trương có chút không nhịn được, hạt châu mặt ngoài xẹt qua một vòng mắt thường khó gặp ba động, trong phút chốc Tức Mặc cơ hồ sắp dừng lại khuếch trương đan điền lần nữa cực nhanh hướng ra phía ngoài khuếch trương.

Khuếch trương rồi hồi lâu, cái loại nầy khuếch trương tốc độ mới chậm rãi ngừng lại, Tức Mặc khó khăn nghẹn ngào, đan điền ở thì ra là trên cơ sở túc túc làm lớn ra nhiều gấp m chen đẩy.

Mà cảnh giới của mình như cũ là tân tấn thăng khải huyền ngũ trọng thiên, nhưng là đan điền khuếch trương, nhưng ý nghĩa trong đan điền có thể dung nạp càng nhiều là linh khí. Kia chỗ tốt không cần nói cũng biết.

Giống nhau cảnh giới, so với khác nhiều ng chen đẩy gấp m chen đẩy lần linh khí. . .

Trừ lần đó ra, tiếp theo cảnh giới tấn chức, chỗ đứng khởi điểm liền so sánh với cùng giai những tu sĩ khác cao rất nhiều, tướng này tạo thành một tốt tuần hoàn.

Nhiềuày màu đen hạt châu rốt cuộc là cái gì? Lại có thể vì Tức Mặc mở rộng đan điền.

Tựa hồ chỉ là vì để cho Tức Mặc chứng kiến trận này đan điền khuếch trương kỳ tích, vẻ này mát mẻ lần nữa mang theo Tức Mặc thần hồn, chậm rãi trở lại Tức Mặc thức hải.

Một cuộc đột phá, nước chảy thành sông. Tức Mặc thực lực lần nữa tăng lên mấy lần. Không, m chen đẩy mấy lần.

"Đông đông đông. . ."

Tức Mặc mang theo mừng rỡ chậm rãi mở mắt ra, sắc trời đã ám chìm, bên trong nhà không có đốt ánh nến, nhưng là Tức Mặc sắp tới mực trong mắt như cũ tựa như ban ngày. Nhiềughiêng đầu xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng nhìn thấy ngoài phòng có ng chen đẩy ở gõ cửa.

Nhiềuhìn ngoài cửa đạo thân ảnh kia, Tức Mặc khẽ ngẩn ng chen đẩy, này đến thân ảnh không phải là Tàn Bán Khuyết, không phải là Tư Dao, nhưng rất quen thuộc. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đêm mưa chấm dứt

Là hắn, Mộ Dung Thiên Xích, Đích Trần thủ hiệu chân chó.

Tức Mặc đứng dậy đi tới cửa bên, mở cửa phòng, nói, "Ngươi tới nơi này làm gì?"

"Ta tới làm gì?" Mộ Dung Thiên Xích khinh thường bỉu môi, "Tức Mặc, ta không cùng ngươi ba hoa, có khí phách ngươi tựu đi theo ta, ân oán giữa chúng ta là nên giải quyết."

Tức Mặc hừ lạnh một tiếng, nói, "Không là ân oán giữa chúng ta, mà là ta cùng Đích Trần ở giữa ân oán."

Mộ Dung Thiên Xích hừ lạnh một tiếng, cũng không trả lời, hắn không ngốc, dựa vào Tức Mặc hôm nay biểu hiện, Tức Mặc quật khởi đã thế không thể đở, một khi Tức Mặc chân chính lớn lên, hắn cùng với Đích Trần nữa muốn đối phó Tức Mặc, cố kỵ liền nhiều hơn rất nhiều.

Bây giờ đang ở Tức Mặc còn chưa lớn lên lúc trước giải quyết xong hắn, là biện pháp tốt nhất.

Mộ Dung Thiên Xích thừa dịp Tàn Bán Khuyết cùng Tư Dao song song rời đi khách sạn cơ hội mò tới Tức Mặc bên ngoài, nhưng ở hắn cho đến phá cửa mà vào hết sức, Tức Mặc liền liền phát hiện rồi hắn.

"Ít ở nơi đâu hiện lên miệng lưỡi khả năng, nếu là có đảm, liền đi theo ta; nếu là không có can đảm, vậy thì lui ở chỗ này, tùy ý Tàn Bán Khuyết che chở ngươi."

Dứt lời, Mộ Dung Thiên Xích liền giẫm phải pháp khí bay ra khách sạn. Mộ Dung Thiên Xích muốn chọc giận Tức Mặc, song Tức Mặc cũng đang muốn nghiệm chứng thực lực bây giờ.

So sánh với bình thường khải huyền ngũ trọng thiên tu sĩ muốn phải nhiều hơn mười mấy lần linh khí, hơn nữa vượt qua hơn ngàn cân sức lực. Là không phải có thể đánh bại Mộ Dung Thiên Xích.

Nhìn đã biến mất ở trong khách sạn Mộ Dung Thiên Xích, Tức Mặc nghĩ ngợi Tư Dao cùng Tàn Bán Khuyết không nên ở khách sạn, liền giẫm phải Chỉ Xích Thiên Nhai, ra khỏi khách sạn.

Nhưng mới vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, Tức Mặc tựu một lảo đảo, tốc độ của hắn tăng lên quá nhiều, ít nhất tăng lên gấp ba, Tức Mặc bởi vì không có chuẩn bị, thiếu chút nữa bị tự mình trật chân té.

Mặc dù hiện tại cách Chỉ Xích Thiên Nhai chút thành tựu còn sớm vô cùng, nhưng chính là hiện tại loại tốc độ này, đã để cho Tức Mặc rất hưng phấn.

Nháy mắt ra khỏi khách sạn, trên đường tới lui mấy chén nhỏ mờ mờ đèn lồng, không có một người nào người đi đường, Tức Mặc ngẩng đầu nhìn thấy Mộ Dung Thiên Xích treo trên không trung, mang trên mặt Thị Huyết cười lạnh.

"Tức Mặc, có khí phách!"

"Đi theo ta."

Mộ Dung Thiên Xích giẫm phải pháp khí tốc độ rất nhanh, nhưng Tức Mặc cảm thấy hắn tốc độ bây giờ thậm chí có thể sánh ngang Mộ Dung Thiên Xích giá pháp khí tốc độ.

Song nghĩ đến cùng Mộ Dung Thiên Xích trong lúc chắc chắn sẽ không có một tốt chấm dứt, liền chậm rãi đem tốc độ giảm chậm lại. Rất xa đi theo Mộ Dung Thiên Xích phía sau.

Tức Mặc lưu trên một tay, có thể ở thời khắc mấu chốt xuất kỳ bất ý.

Mộ Dung Thiên Xích đạp trên không trung nhìn xa xa bị hắn vứt ở phía sau Tức Mặc, "Tiểu tử này chuyện gì xảy ra, làm sao cảm thấy tốc độ chậm rất nhiều, chẳng lẽ là buổi sáng trong chiến đấu thương thế còn chưa khôi phục. Như thế cũng tốt, giảm đi ta một phen khí lực."

"Hiện tại Tàn Bán Khuyết căn bản không thoát được thân, cho dù ta giết Tức Mặc, chỉ cần làm bí ẩn, là có thể đến chết không có đối chứng."

Bất quá mười mấy tức thời gian, Tức Mặc liền đi theo Mộ Dung Thiên Xích phía sau xa xa nhìn thấy vĩnh đêm thành hiện đầy loang lổ, tràn ngập tang thương phong cách cổ xưa thành tường.

Kia trùng điệp thành tường giống như là một cái cái khay nằm Cự Long, thủ vệ vĩnh đêm trong thành con dân, cho bọn hắn dẹp an toàn bảo đảm.

"Mộ Dung Thiên Xích muốn đem ta đưa ra vĩnh đêm thành?" Tức Mặc ánh mắt ngưng tụ, "Cũng tốt, đang dễ dàng đến chết không có đối chứng."

Hai người sinh sôi rồi cùng một cái ý niệm trong đầu.

Nhìn gần ngay trước mắt vài chục trượng cao thành tường, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, tung người nhảy, trèo ở trên tường thành tung mình bay ra khỏi thành tường.

Thân trên không trung, nhìn đen nhánh một mảnh thành tường, Tức Mặc sinh sôi nghi ngờ, "Làm sao sẽ ngay cả một người thủ vệ cũng không có."

Quá không bình thường rồi, to lớn đích nhân loại tụ tập chi thành, ở đêm tối đã tới hết sức, ngay cả một người thủ vệ cũng không có.

"Xảy ra chuyện gì sao?"

Ý niệm trong đầu cũng chỉ là một cái thoáng, Tức Mặc liền rơi ở trên mặt đất.

Mộ Dung Thiên Xích như cũ không ngừng nghỉ chút nào, giá pháp khí hướng đêm tối chỗ sâu bay đi. Tối nay không có trăng phát sáng, ngay cả ánh sao cũng đã ẩn dật, trên mây đen che kín. Hẳn là bão táp sắp sửa đã tới khúc nhạc dạo.

Tức Mặc bỗng nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, vẫn rất xa đi theo Mộ Dung Thiên Xích phía sau, nhìn đi một chút ngừng ngừng, không ngừng quay đầu nhìn nhau, e sợ cho Tức Mặc cùng vứt Mộ Dung Thiên Xích, Tức Mặc trên mặt xẹt qua một tia cười lạnh.

Vẫn đuổi theo rồi nửa khắc đồng hồ, Mộ Dung Thiên Xích lại mang theo Tức Mặc đi tới một cái sâu giản bên cạnh.

Sâu giản trung sơn đen tê dại đen, không biết sâu cạn. Giản bầu trời mạo hiểm hàn khí. Giản vách tường tuyệt Thạch tung hoành, đao cắt phủ chính. Đây là một nơi tuyệt địa.

"Tiểu tử, nhìn vì ngươi chọn Mai Cốt Chi Địa như thế nào."

Mộ Dung Thiên Xích cuồng tiếu, mất hồn thước vượt qua hiện lên ở sâu giản trên, không ngừng lớn lên. Hắn khí thế trên người trong nháy mắt đốt bộc phát, "Lần này ta tuyệt đối sẽ không nữa trung ngươi gian kế, trực tiếp một lần chấm dứt ngươi, đem ngươi ném vào này sâu giản, xem ngươi còn có thể làm gì."

Đột nhiên trên có tia chớp xẹt qua, một tiếng ầm vang muộn hưởng, trùng điệp vô hạn lớn lên màu tím lôi điện chiếu sáng Mộ Dung Thiên Xích mặt nghiêng, lộ ra vẻ dử tợn kinh khủng, giống như là đột nhiên từ sâu giản trung xông lên lệ quỷ.

Tức Mặc tay phải tà chấp nhất Vấn Tâm Kích, kích đang lúc chỉa xuống đất. Hào phóng cười nói, "Ngươi chọn nơi này quả thật không tệ, vừa lúc làm ngươi chôn xương chi hương."

Nhưng ngay sau đó Tức Mặc trong nháy mắt thả ra toàn bộ thực lực, vô số màu vàng linh khí mãnh liệt mênh mông, sắp tới mực thân thể bao quanh vũ động, một trùng điệp trượng màu vàng linh khí viên cầu đem Tức Mặc bao vây.

Tức Mặc tóc dài gạn đục khoi trong, áo xanh phần phật, ô hắc mâu tử sâu không thấy đáy."Ngươi đã đã vì mình chọn xong táng thân chỗ, ta sao hảo vi phạm ý của ngươi là."

Mộ Dung Thiên Xích nhìn bị vô số linh khí bao vây Tức Mặc, sắc mặt biến đổi lớn, "Tiểu tử này lúc nào mạnh nhiều như vậy."

"Chẳng lẽ đã đến khải huyền thất trọng thiên, làm sao có thể, sáng sớm hắn còn hay là khải huyền tứ trọng thiên. Chính là nuốt chửng thần đan diệu dược, cũng không thể có thể tăng lên nhanh như vậy."

Không dám chần chờ, trên tay bấm động ấn ký, trong miệng rù rì pháp quyết. Mất hồn thước chợt lần nữa mở rộng.

Vô số linh khí cũng từ Mộ Dung Thiên Xích trong cơ thể lao ra, nhìn không thể so với Tức Mặc yếu hơn bao nhiêu.

Mộ Dung Thiên Xích trên người linh khí điên cuồng quán thâu vào mất hồn thước, mất hồn thước lần nữa lớn lên, thước trên linh khí mãnh liệt, bộc phát ra dài mấy xích quang mang.

Đây mới là pháp khí bộ phận diện mục, mất hồn thước so sánh với Ô Vũ vũ mao pháp khí phẩm cấp không biết cao gấp bao nhiêu lần, bị Mộ Dung Thiên Xích thúc dục phát ra uy thế. Kinh hãi lệ người.

"Tức Mặc, pháp khí chi uy không thể kháng cự, chết đi sao! Nhớ được đời sau đầu thai làm người đê điều chút, có ít người ngươi nhắm trúng lên, mà có ít người, ngươi chọc không nổi."

"Sắc!" Mộ Dung Thiên Xích uy uống, mất hồn thước nháy mắt liền tới rồi Tức Mặc trước mắt.

"Uống....uố...ng!" Tức Mặc bưng Vấn Tâm Kích đâm ra, đụng vào kết thúc hồn thước trên, nhưng là mất hồn thước trên lực đạo há lại Tức Mặc có thể ngăn cản, Tức Mặc mặc dù ủng sẽ vượt qua nghìn cân sức lực, nhưng là thân thể như thế nào có thể cứng rắn hung hãn pháp khí, Tức Mặc có chút thác đại rồi.

Thực lực tăng trưởng quá nhiều, ngược lại để cho Tức Mặc có chút không biết mình chuẩn xác thực lực.

"Oanh!"

Bầu trời lần nữa tạc ra một cái lôi điện, trùng điệp hơn mười dặm, đêm đen nhánh vô ích ở trong nháy mắt trở nên sáng ngời không dứt, nhưng ngay sau đó vừa ám trầm xuống.

Tức Mặc vội vã triệt thoái phía sau, rốt cục ngưng cước bộ, nhưng là nắm Vấn Tâm Kích hai tay đã khẽ run.

Mộ Dung Thiên Xích cuồng tiếu, "Tức Mặc, ngươi cũng quá không tự lượng sức rồi, muốn cứng rắn hạn của ta mất hồn thước, ngươi chẳng lẽ không biết tự mình có bao nhiêu cân lượng thực lực."

Tức Mặc phát giẫm Chỉ Xích Thiên Nhai, vòng qua mất hồn thước, trực tiếp xông về Mộ Dung Thiên Xích, hắn muốn cùng Mộ Dung Thiên Xích cận thân bác đấu, trực tiếp đem Mộ Dung Thiên Xích dẫm ở dưới chân pháp khí hủy diệt.

Mộ Dung Thiên Xích dù sao chẳng qua là khải huyền cảnh tu sĩ, mất hồn thước cũng không là chính bản thân hắn luyện chế pháp khí, ở giữa vẫn có rồi dừng lại, bị Tức Mặc nháy mắt vây quanh bên cạnh.

"Cái gì, tiểu tử này tốc độ làm sao đột nhiên biến mau nhiều như vậy."

Mộ Dung Thiên Xích sắc mặt hoảng hốt, giẫm phải dưới chân pháp khí, trong miệng mặc niệm pháp quyết, gọi về mất hồn thước.

"Còn ngươi nữa không nghĩ tới!"

Tức Mặc thân thể trên không trung cao tới đâu nửa trượng, hai tay ôm Vấn Tâm Kích, giơ cao khỏi đỉnh đầu, oanh một tiếng đập trúng Mộ Dung Thiên Xích.

Vượt qua hơn ngàn cân sức lực bỏ lệnh cấm.

Tức Mặc cảm thấy, hắn giờ phút này lực lượng hẳn là có gần hai vạn cân, hắn tin tưởng một kích đánh xuống, có thể đem cự thạch đập vì phấn vụn, chớ đừng nói chi là là Mộ Dung Thiên Xích rồi.

"Oanh!"

Nghìn cân sức lực nện ở vội vã chạy về mất hồn thước trên, trực tiếp đem mất hồn thước đánh rơi, đem Mộ Dung Thiên Xích đè ở phía dưới.

"Ta và ngươi sẽ đem sở có ân oán một lần chấm dứt, làm người không tốt, không phải là muốn đi làm chó, nhưng làm chó cũng muốn trường chút ánh mắt, không là tất cả người ngươi đều có thể đi loạn cắn."

Tức Mặc rơi thân rơi vào cực nhanh rơi xuống mất hồn thước trên, đem mất hồn thước đạp càng thêm cực nhanh vẫn rơi.

Mộ Dung Thiên Xích bị mất hồn thước đè ở phía dưới, trong miệng hộc máu tươi, "Đáng chết, Tức Mặc là muốn đem ta đè chết ở mất hồn thước xuống."

Mộ Dung Thiên Xích bận rộn đọc pháp quyết, mất hồn thước từ từ thu nhỏ lại, đột nhiên mà đã muộn.

"Oanh!"

Sâu giản ven bộc phát ra một tiếng kinh thiên nổ, trên mặt đất tro bụi trong nháy mắt bị tức sóng nhấc lên, cuối cùng tỏ khắp hướng không trung.

"Thẻ thì thầm..."

Sâu giản ven dốc đá từ từ gảy lìa, lộ ra một đạo chiếc đũa lớn bằng cái khe, Tức Mặc mặt liền biến sắc, vách núi bị hắn giẫm chặt đứt.

Tức Mặc không dám làm tiếp chần chờ, trên người nghìn cân sức lực lần nữa bộc phát, hung hăng đạp ở mất hồn thước trên, tự mình nhưng nhảy lên thật cao, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai hướng chỗ an toàn bỏ chạy.

Tức Mặc không biết bay bay liệng, mượn Chỉ Xích Thiên Nhai sức bật có thể nhảy lên vài chục trượng độ cao, không có nghĩa là Tức Mặc rơi độ sâu giản còn có cơ hội nhảy đi ra ngoài.

Cái kia sâu giản không biết tràn đầy mấy phần, giản trung tràn đầy không biết, Tức Mặc không dám dĩ thân phạm hiểm.

"Ầm!"

Phía chân trời lần nữa kéo ra một cái sáng ngời chói mắt tia chớp, lôi điện dọc theo tím sáng lóng lánh.

Tức Mặc bên tai tiếng gió gào thét, tóc dài điện giương, nắm Vấn Tâm Kích bay về phía trời cao.

"Thẻ..."

"Sát sát..."

Sâu giản ven cái khe trong nháy mắt mở rộng, hơn nữa không ngừng hướng phương xa dọc theo người, bị đặt ở mất hồn thước ở dưới Mộ Dung Thiên Xích rốt cục cũng cảm nhận được dị thường, chẳng qua là Tức Mặc hai vạn cân lực lượng thiếu chút nữa không có đưa áp thành bánh thịt, giờ phút này còn chưa thư trì hoãn tới đây.

Đột nhiên hắn cảm thấy phía dưới không còn...

"A!"

Thê lương không cam lòng tiếng kêu rất nhanh bị vách núi gảy lìa, ngã xuống hòn đá dẫn dắt kinh thiên nổ che dấu, nhưng ngay sau đó đạo kia kinh thiên nổ lại cùng lôi điện nổ vang giao hưởng hô ứng.

Tức Mặc chậm rãi giơ tay lên lau trên mặt ướt át, giang hai tay ngửa mặt nhìn bầu trời, "Trời mưa rồi..."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Hỗn loạn khởi nguyên

Đấu mưa lớn chút từ phía trên vô ích giội, mỗi một giọt mưa đều có đầu ngón tay lớn nhỏ, đánh vào ng chen đẩy khẽ làm đau.

Sâu giản ven nhảy suy sụp tóe lên tro bụi rất nhanh liền bị giọt mưa đánh rớt, tiêu tán không thấy.

Bầu trời ám chìm, cuồng phong tiệm lên. Màu tím lôi điện toát ra lóe lên, Lôi Âm cuồn cuộn.

Tức Mặc trên đầu tóc đen dính sát vào nhau ở trên mặt, áo xanh cũng bị ướt nhẹp, dính sát vào nhau ở trên ng chen đẩy.

Tức Mặc trong lòng cảm thấy một cổ không khỏi rung động, nhìn đen nhánh sâu giản không tự chủ được lui một bước.

Nhiềuày sâu giản tuyệt đối có vấn đề.

Vách núi vỡ vụn, rơi xuống đến sâu giản hòn đá quấy rầy sâu giản an tĩnh, đánh thức ng chen đẩy không biết tồn tại?

Tức Mặc cau mày chút ít, phương muốn xoay ng chen đẩy rời đi, nhưng nhìn thấy một chút ánh sáng loạng choạng từ sâu giản phía dưới dâng lên.

Kia đoàn ánh sáng không mang theo khí thế, lảo đảo muốn ngã, Tức Mặc trong lòng căng thẳng, này đoàn ánh sáng đúng là hắn tim đập nhanh nơi phát ra? Tựa hồ cũng không phải là.

Ánh sáng mặc dù yếu ớt, nhưng không biết trong đó bộ như thế nào, căn bản không biết ánh sáng bên trong bao vây cái gì.

Kia đoàn ánh sáng chiến nguy từ sâu giản trung bò dậy, căn bản không có để ý Tức Mặc, tựa hồ có chút mờ mịt, không biết làm sao.

Đấu mưa lớn chút ba đùng ba đánh Tức Mặc dưới chân mặt đất, cuồng phong như cũ nức nở không ngừng, tia chớp toát ra, Lôi Âm cuồn cuộn.

Tức Mặc giống như là bị định trên mặt đất, ngưng trọng nhìn kia đoàn ánh sáng. Chẳng qua là Tức Mặc con ngươi đột nhiên trở về lui, "Làm sao có thể. . ."

Chỉ thấy theo kia đoàn ánh sáng dâng lên, lại có mấy mai ánh sáng từ sâu giản trung dâng lên, không cần thiết chốc lát, lại có trên trăm mai ánh sáng từ sâu giản trung bay ra, mấy hơi sau khi, chi chít ánh sáng từ sâu giản trung xông ra.

Dừng hồi lâu, những thứ kia ánh sáng tựa hồ rốt cục toàn bộ toát ra, cũng có chút ít mờ mịt trú ngay tại chỗ, sau đó chợt gặp nhau ở chung một chỗ, Tức Mặc quỷ thần xui khiến đưa tay mò lên một quả ánh sáng, lại là lúc ban đầu mạo trên cái kia mai ánh sáng.

Kia mai ánh sáng dính vào Tức Mặc thân thể, lại theo Tức Mặc đích ngón tay vọt tới Tức Mặc trong cơ thể, Tức Mặc sắc mặt biến đổi lớn, "Đây là vật gì?"

Chẳng qua là vẻ này ánh sáng tiến vào Tức Mặc thân thể, liền tựu tiêu trầm xuống, không biết vào nơi nào.

Tức Mặc giơ tay lên nhìn ngón giữa, chỉ thấy ngón giữa trên là một méo mó khúc khúc tự phù, giống như là đứa trẻ nhàm chán loạn bút, nhưng hàm chứa riêng đắc ý vị.

"Đạo súc tích!"

Tức Mặc kinh hô, này ánh sáng trung lại bao vây là một đạo súc tích, như vậy những thứ này chi chít đang hướng cùng nhau tụ lại ánh sáng trung nên muốn bao vây bao nhiêu đạo súc tích.

Tức Mặc lần nữa đưa tay, hái năm miếng ánh sáng, những thứ kia ánh sáng tất cả đều theo Tức Mặc da tiến vào thân thể của hắn, cuối cùng ở da mặt ngoài lưu lại một đạo súc tích, từng cái đạo súc tích các không giống nhau.

Tức Mặc vận chuyển « Tàng Đế Kinh », đem linh khí mang tới trên ngón tay, sáu miếng đạo súc tích tiếp xúc linh khí trong nháy mắt giống như là sống lại, thế nhưng vòng quanh tự thân du tẩu, cuối cùng từ từ từ lúc mực đích tay nổi lên lên.

Tức Mặc thu hồi linh khí, những thứ kia đạo súc tích thoáng qua co rút lại áp vào Tức Mặc đích tay trên, Tức Mặc không có cảm thấy bất kỳ khó chịu.

"Đã như vậy, trong lòng ta lúc ấy tại sao lại có cái loại nầy không khỏi rung động." Tức Mặc cau mày rù ngày.

Đột nhiên ánh mắt co rút lại, chỉ thấy kia vô số đạo súc tích Quang Hoa tụ ở chung một chỗ tạo thành một cái cự đại quang cầu, cái kia quang cầu treo ở sâu giản bầu trời không ngừng từ được toàn chuyển. Theo không ngừng toàn chuyển, quang cầu lần nữa kịch liệt co rút lại.

Đột nhiên ở mỗi một khắc, kia quang cầu chợt dừng lại toàn chuyển, một bữa hướng về phía chân trời, phá vỡ bầu trời đêm, xông phá mưa mành, đâm rách cuồng phong.

Tức Mặc cúi đầu liếc nhìn trên tay đạo súc tích, ngẩng đầu nhìn đã rời xa dương thế quang cầu, "Nhiềuhững thứ này đạo súc tích rốt cuộc là cái gì, không bằng cùng đi xem một chút."

Chỉ Xích Thiên nhiềuhai ——

Trên mặt đất lưu lại một tấm tàn ảnh, Tức Mặc xa xa đi theo quang cầu. Kia quang cầu tốc độ quá nhanh, Tức Mặc đã đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, cũng chỉ là khó khăn lắm trông thấy ánh sáng, chẳng qua là hắn tự thân cùng ánh sáng ở giữa khoảng cách nhưng đang không ngừng kéo lớn.

Thân thể đụng nhau ở từ phía trên vô ích cấp rót xuống giọt mưa trên khẽ phát đau, Tức Mặc híp lại mắt, ngăn trở muốn đánh vào hốc mắt giọt mưa.

Truy kích rồi hồi lâu, kia đoàn ánh sáng tốc độ chậm lại.

Một đạo thiểm điện phá vỡ phía chân trời, trong nháy mắt đốt sáng lên dưới bầu trời đêm mặt đất. Mượn tia chớp đâm rách bầu trời đêm khổng lồ ánh sáng, Tức Mặc thấy rõ kia đoàn quang cầu sở đi phương hướng.

Ở phía xa có một con quanh co khúc chiết thành tường lan tràn, thành tường phong cách cổ xưa tang thương, giống như một cái ngủ say nhiềugọa long.

Vĩnh Dạ Thành.

Quang cầu tốc độ từ từ chậm lại, Tức Mặc cùng quang cầu ở giữa khoảng cách cũng càng ngày càng gần.

Chẳng qua là cách vĩnh đêm thành cũng càng ngày càng gần rồi.

Rốt cục cách vĩnh đêm thành chỉ có m chen đầy dặm, Tức Mặc cùng quang cầu ở giữa khoảng cách cũng không đủ nửa dặm, nếu như theo loại này khuynh hướng đuổi theo đi xuống, Tức Mặc cuối cùng sẽ ở vĩnh đêm ngoài thành đuổi theo quang cầu.

Chẳng qua là Tức Mặc đột nhiên khẽ cau mày, nhẹ giọng rù ngày, "Tiếng đánh nhau."

Ở tiếng mưa gió trung lại truyền đến một loại khác thanh âm, là tiếng đánh nhau. Tiếng đánh nhau bệnh tâm thần, cho dù có tiếng mưa gió ngăn cản, cũng truyền đến Tức Mặc trong tai.

"Vĩnh Dạ trong thành xảy ra chuyện gì?"

Tức Mặc đột nhiên có khí phách dự cảm bất tường, trong lòng lần nữa toát ra cái loại nầy rung động, cảm giác có việc sắp sửa phát sinh. Lại qua bốn năm tức, cùng vĩnh đêm thành đã xa xa nhìn nhau.

Tức Mặc đột nhiên nghỉ chân, nhìn cách hắn không xa địa phương đưa lưng về phía hắn vây quanh m chen đầy mấy chỉ yêu, Tức Mặc sắc mặt biến hóa, "Yêu, bọn họ làm sao sẽ xuất hiện ở vĩnh đêm ngoài thành?"

"Hỏng bét! Yêu tộc cùng nhân tộc ân oán."

Tức Mặc đến thanh âm hay là đưa tới kia mấy cái yêu chú ý, mấy cái yêu giơ vũ khí hướng Tức Mặc đánh tới, Tức Mặc lắc mình tránh thoát, lần nữa vận chuyển Chỉ Xích Thiên nhiềuhai đuổi theo hướng không trung quang cầu.

Nhiềuày m chen đẩy mấy chỉ yêu chẳng qua là Tiểu Yêu, không đáng giá nhắc tới, Tức Mặc cũng l chen đẩy cùng bọn họ so đo.

Thoáng qua lại là hai tức, Tức Mặc đi tới thân thể hoàn toàn bị ngăn trở, đếm không hết yêu binh tụm quanh cùng một chỗ, xua đuổi lấy dã thú, điên cuồng tiến công vĩnh đêm thành, thậm chí có yêu tộc đại yêu giẫm phải pháp khí đứng thẳng trên không trung.

Linh khí táo loạn, điên cuồng nước cuồn cuộn. Đạo pháp tung bay, kêu thảm thiết không dứt.

Vĩnh Dạ Thành trên tường thành đứng mấy nhân tộc kia đích thiên kiêu, Tàn Bán Khuyết, Đích Trần các loại rõ ràng ở bên trong.

Có ng chen đẩy tộc tu sĩ mang lấy pháp khí từ trên tường thành nhảy xuống, đánh chết yêu binh, cũng có yêu tộc cao thủ đánh lén trên tường thành nhân tộc tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 : Khấp huyết thành trước

Theo người nọ thanh âm rơi xuống, liền có vài kiện pháp khí đánh tới hướng Tức Mặc, muốn đem Tức Mặc chém giết.

Tức Mặc sắc mặt chợt biến đổi, ngẩng đầu nhìn bầu trời người lên tiếng, phát giác người nọ đứng ở Đích Trần phía sau, khóe miệng quỷ dị cười một tiếng.

"Đích Trần chân chó, mới giải quyết một Mộ Dung Thiên Xích, hiện tại vừa chạy đến một."

Pháp khí trên bén nhọn sát khí chém về phía Tức Mặc, linh khí phát tiết, bộc phát hàn mang.

Tức Mặc sắc mặt chợt biến đổi, những thứ này pháp khí uy lực cường đại, cũng không phải là vật phàm, có chút pháp khí cùng Mộ Dung Thiên Xích mất hồn thước cũng không phân cao thấp.

Đích Trần dụng tâm hiểm ác, muốn đem Tức Mặc lấy yêu tộc thám tử đắc tội tên đánh chết ở dưới thành tường, trực tiếp đến chết không có đối chứng.

Tức Mặc vén lên Vấn Tâm Kích, phách trung một pháp khí, món đó pháp khí nhất thời bị Tức Mặc hai vạn cân sức lực phách trên không trung nổ tung.

Chẳng qua là Tức Mặc phế bỏ một pháp khí, những khác vài món pháp khí đã đi tới bên cạnh.

"Uống....uố...ng!" Tức Mặc lần nữa đánh bay hai kiện pháp khí, song đã đến cực hạn, một cước dẫm ở trên tường thành, mượn thành tường lực đàn hồi, phi thân nhảy lên.

Áo bào phần phật, tóc dài gạn đục khơi trong.

Không trung đột nhiên rơi xuống vô số đạo pháp, lại là những người khác tộc tu sĩ xuất thủ, bọn họ có chút phải không minh chân tướng, bị người nọ đầu độc, còn có chút người dụng ý không rõ, kỳ tâm hiểm ác.

"Bảo vệ tộc ta dũng sĩ, hướng ghê tởm đích nhân loại tiến công." Có đại yêu đứng ở pháp khí trên reo hò, khóe miệng nhưng treo cười lạnh, "Nhân tộc quả nhiên nội tâm hẹp, thích lục đục với nhau."

Tức Mặc nhìn mặt tiền cửa hiệu đập tới đạo pháp, trong lòng thầm hận người nọ quạt gió thổi lửa.

Nhưng ngay sau đó cười khổ, Đích Trần quả thật đủ tuyệt tình, hắn đã mơ hồ đoán trúng chuyện nguyên do, Tàn Bán Khuyết Tư Dao có việc làm trễ nãi, Đích Trần liền để cho Mộ Dung Thiên Xích đem Tức Mặc đưa ra ngoài thành, nếu là Mộ Dung Thiên Xích đem Tức Mặc đánh chết, hết thảy đều hưu, nhưng nếu như Mộ Dung Thiên Xích không có đem Tức Mặc đánh chết, liền ở thành tường trước lấy yêu tộc thám tử thân phận đánh chết Tức Mặc.

Đích Trần căn bản không thèm để ý Mộ Dung Thiên Xích cái kia chân chó tánh mạng, Tức Mặc chê cười, "Đích Trần ngươi xé toang tầng kia ngụy trang, thật đúng là đủ tuyệt tình."

Cẩn thận nghĩ đến thật ra thì hết thảy sớm có dự mưu, Vĩnh Dạ Thành to lớn một người tụ tập thành thị, ở ban đêm lại không có một người nào trông chừng thành tường người.

Tức Mặc trong mắt lóe hàn quang, chẳng qua là không biết Tiêu Đạo một ở trong đó sắm vai cái gì nhân vật, hay là nói hắn bị che tại cổ trung.

Tức Mặc cho tới bây giờ cũng là thờ phụng một chân lý, người không đáng ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta...

Một tầng linh khí bám vào sắp tới mực thân thể mặt ngoài, Tức Mặc mang theo Vấn Tâm Kích xông về từ phía trên trên đắp ở dưới đạo pháp. Tránh không khỏi, chỉ có chiến!

Song đạo pháp quá nhiều, Tức Mặc chính là cường thịnh trở lại, cũng khó ngăn cản. Vô số đạo pháp rơi vào Tức Mặc trên người, đập Tức Mặc trong miệng nhiệt huyết tuôn ra, trên người tiên máu chảy đầm đìa, chẳng qua là này còn chưa xong, phía dưới vài kiện pháp khí đã ở trong nháy mắt cúi xông lên, muốn cùng bầu trời đạo pháp cùng nhau đem Tức Mặc phong sát.

Còn có nhiều hơn đạo pháp từ trên trời giáng xuống, Tức Mặc nuốt xuống nảy lên cổ họng nghịch máu, giẫm trúng cước ở dưới một pháp khí, mượn pháp khí đụng nhau, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, lần nữa nhảy kỷ trà cao trượng.

Chẳng qua là những thứ kia pháp khí, đạo pháp giống như phụ giòi trong xương, căn bản vứt không xong.

Trên người lần nữa nhận chịu vô số đạo đạo pháp công kích, Tức Mặc rốt cục nhảy đến thành tường trên không, ngửa mặt thụ lấy nước mưa cọ rửa, máu tươi sái hướng mặt đất.

"Đáng hận ta lại không phải là đả thương ở yêu tộc trong tay, mà là đả thương ở của mình đồng tộc trên tay." Tức Mặc đang nhớ lại lão Mạc cùng Yên Nhiên dặn dò, khóe miệng vung lên một nụ cười khổ, "Những người này cũng nghĩ cái gì, không hỏi xanh đỏ đen trắng, bị người đầu độc mà không biết, còn còn cho là mình làm được là cở nào chánh nghĩa, đi chính là cở nào đoan chánh."

Có bao nhiêu người là bị Đích Trần chân chó đầu độc, bị vẻ này nhiệt huyết làm cho hôn mê rồi đại não. Đích Trần chân chó gì không phải là mượn những người này đối với yêu tộc phẫn uất?

"Đáng hận ta sáng sớm còn chém giết yêu tộc, buổi tối liền bị người làm yêu tộc, thiếu chút nữa chém giết."

"Ầm!"

Có lôi điện kích kêu, cuồng gió gào thét, màu tím điện xà đâm thủng bóng tối, xông phá mưa mành, chiếu sáng cả vùng đất, lộ ra Tức Mặc tái nhợt trước mặt bàng.

Bị không biết bao nhiêu người tộc tu sĩ vây công, trên người ngạnh kháng rồi đếm không hết đạo pháp, Tức Mặc đã bị trọng thương, không biết vứt đổ bao nhiêu nhiệt huyết.

"Các ngươi nhìn người có phải hay không Tức Mặc." Có người tộc tu sĩ mượn lôi điện ánh sáng nhận ra Tức Mặc, cao giọng hô, "Mau mau dừng tay, không trung người nọ không phải là yêu tộc thám tử, mà là Vong Trần Tông tân tinh Tức Mặc."

Song người nọ thanh âm rất nhanh liền bị giễu cợt cùng hạt mưa cuồng phong che dấu.

"Ngươi ngu phải không? Yêu tộc thám tử cũng là tinh anh, Hóa Hình tự nhiên không nói chơi, chớ quên sáng sớm xích yêu minh, bầu trời người nọ nhất định là yêu tộc thám tử hóa thành Tức Mặc bộ dáng, muốn lẫn vào Vĩnh Dạ Thành."

Còn có người một câu trong đích, "Các ngươi bọn này ngu vcl~, nếu người nọ thật sự là Vong Trần Tông tân tinh Tức Mặc, vì sao Vong Trần Tông người không có chút nào hưởng ứng, chân chính Tức Mặc ở buổi sáng bị thương, hiện tại khẳng định còn đang tu dưỡng trong, không trung tuyệt đối là yêu tộc thám tử."

"Chúng ta đạo hữu, mau mau đánh chết yêu tộc thám tử, chớ để để cho hắn lẫn vào Vĩnh Dạ Thành trung." Đích Trần chân chó thanh âm hỗn loạn ở huyên náo tiếng người ở bên trong, khuếch trương đám người lửa giận.

Lôi xà quay cuồng , chiếu sáng bên tường thành dọc theo áo bào phần phật Tàn Bán Khuyết, xem ra màu đen dử tợn kinh khủng trên mặt mặt không chút thay đổi, con ngươi lạnh như băng, sâu không thấy đáy.

Hắn khoanh tay mà đứng, nhìn thành tường trời cao khụ máu tươi Tức Mặc.

Bỗng nhiên hắn biến mất ở trên tường thành, nháy mắt đã xuất hiện ở Tức Mặc bên cạnh.

"Mau nhìn, là Vong Trần Tông Tàn Bán Khuyết!"

"Nghe nói đó là một tuyệt đối ngoan nhân, chẳng lẻ hắn muốn đích thân xuất thủ, chấm dứt cái kia yêu tộc thám tử tánh mạng."

Chỉ là tất cả mọi người kinh ngạc rồi, không, không bao gồm Đích Trần, Đích Trần trên mặt xẹt qua một tia vẻ lo lắng, trong mắt hiện lên một đạo nhàn nhạt tử quang.

Đạo nhãn.

Tàn Bán Khuyết ngạo nghễ đạp không, một thanh nói ở dưới thân thể rơi Tức Mặc, hướng về phía hướng lên thiên không vài kiện pháp khí một quyền trào ra.

"Oanh!"

Pháp khí tan vỡ, toái phiến rải đầy bầu trời.

"Tàn Bán Khuyết xuất thủ, người nọ thật sự là Tức Mặc."

"Trời ạ, Tàn Bán Khuyết lại đồ thủ đánh vỡ pháp khí, hắn rốt cuộc mạnh tới trình độ nào."

"Các ngươi nhìn, Tàn Bán Khuyết không có mượn bất kỳ pháp khí liền đứng thẳng trên không trung, chẳng lẽ hắn đã đạt tới thiên xin cảnh."

"Các ngươi cũng sai lầm rồi, Tàn Bán Khuyết còn chưa đạt tới thiên xin cảnh, hắn như cũ là khải huyền cửu trọng thiên đỉnh, Ly Thiên xin cảnh chỉ thiếu chút nữa."

Có trong nhân tộc đích thiên kiêu lên tiếng đánh giá, những thứ kia nghị luận rối rít người toàn bộ im miệng, đọng lại tai nghe cái kia thiên kiêu kể rõ.

"Tàn Bán Khuyết cái kia ngoan nhân còn tại khải huyền, liền tựu luyện chế rồi pháp khí."

"Cái gì?" Mọi người kinh hô, mọi người đều biết, pháp khí chỉ có thể xuất từ thiên xin cảnh tu sĩ tay, khải huyền cảnh tu sĩ căn bản cũng không có làm phát luyện chế pháp khí, mà Tàn Bán Khuyết lại phá vỡ cái này định luật.

"Vậy hắn pháp khí là cái gì?"

"Hắn pháp khí chính là hắn tự thân, hắn đem thân thể của mình luyện thành rồi pháp khí." Ngày đó kiêu nói liên miên nói, lần nữa ném người nặng boom tấn, thổn thức không dứt.

Tựa hồ là vì hưởng ứng cái kia thiên kiêu lời của, chỉ thấy Tàn Bán Khuyết đạp không xông lên, trực tiếp phá tan bầu trời vô số tầng đạo pháp, lên như diều gặp gió, một đường không trở ngại.

Tàn Bán Khuyết quá mạnh mẻ, theo như đồn đãi Vong Trần Tông trẻ tuổi chẳng qua là hơi yếu hơn Yên Nhiên tồn tại. Không vào thiên xin, lại có thể cứng rắn hạn thiên xin.

Tàn Bán Khuyết chợt xuất thủ, những thứ kia hướng Tức Mặc trên người không ngừng ném đạo pháp tu sĩ rốt cục phẫn nộ dừng tay, thật sâu trốn ở trong đám người, sợ bị Tàn Bán Khuyết tránh trên.

Mấy cái bị hủy rồi pháp khí tu sĩ cũng chỉ có thể đánh nát nha hướng bụng của mình trung nuốt, có khổ nạn nói.

"Bản thân ta muốn nhìn, còn ai dám xuất thủ, ta Tàn Bán Khuyết sư phụ đệ, khởi là các ngươi có thể tùy ý thương tổn?"

Tàn Bán Khuyết ngạo nghễ mà đứng, bá đạo quát khẽ.

Bầu trời mưa nặng hạt vỗ vào, nhưng đã gần không được Tàn Bán Khuyết thân thể.

Tức Mặc sắc mặt tái nhợt, khẽ lau khóe miệng máu tươi, "Cảm ơn tàn sư huynh ân cứu mạng."

"Ta nói rồi, không nên giải thích cho ta những thứ này."

"Ta cứu ngươi..."

Tàn Bán Khuyết hay là do dự còn chưa nói hết. Cái này hoang tưởng ngoại hiệu ngoan nhân, có lẽ không giống mọi người đều biết lạnh như vậy khốc vô tình?

"Là Tàn Bán Khuyết, giết Tàn Bán Khuyết." Có yêu tộc cường giả đạp trên pháp khí xông về trời cao Tàn Bán Khuyết. Trong tay đạo pháp tung bay, linh khí đọng lại mà không tán.

Nếu như nói yêu tộc cùng nhân loại oán hận chất chứa quá sâu, sâu như vực sâu, như vậy yêu tộc cùng Tàn Bán Khuyết thù hận tuyệt không thua kém nửa vực sâu.

Hàng năm tiểu bí cảnh mở ra, Tàn Bán Khuyết cũng muốn giết hại bao nhiêu yêu tộc cường giả, cướp sạch bao nhiêu yêu tộc bảo địa.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Tàn Bán Khuyết giơ tay lên đem Tức Mặc ném không trung, có một con lụa mỏng từ trên mặt đất cuồn cuộn nổi lên, đem Tức Mặc bảo vệ ở bên trong, kéo ra hướng mặt đất.

Là Tư Dao xuất thủ.

"Uống....uố...ng!"

Tàn Bán Khuyết chìm quát một tiếng, hai tay bắt vọt tới bên cạnh đại yêu, cao giơ cao khỏi đỉnh đầu.

"Chết!"

Máu tươi vứt sái, cho dù hạt mưa rửa sạch, cũng mài vô tận những thứ này tội dấu vết loang lổ máu.

Tàn Bán Khuyết trực tiếp đem kia chỉ bị tức giận làm cho hôn mê rồi đại não khải huyền thất trọng ngày đích đại yêu xé thành rồi hai bên.

Tức Mặc từng thấy tận mắt quá Tàn Bán Khuyết xé đứt pháp khí, tương đối mà nói, sinh xé một cái lớn yêu trả thù không cái gì rồi.

"Còn có ai cùng ta đánh một trận?"

Tàn Bán Khuyết giống như một Chiến thần ngạo nghễ đứng thẳng trên không trung, yêu tộc cường giả khiếp đảm, lại không người nào dám tới ứng chiến.

Dừng hồi lâu, mới có một yêu bén nhọn quát, "Tàn Bán Khuyết ngươi đừng cuồng vọng, tộc ta thiên xin cảnh cường giả xuất thủ, ngươi chỉ có một con đường chết."

"Hừ! Vậy hãy để cho hắn tới Vĩnh Dạ Thành, ta một người đáp lời là được."

Dứt lời, Tàn Bán Khuyết đạp không đi xuống, đi tới Tức Mặc bên cạnh.

"Theo ta trở về khách sạn!"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Nghi vấn nguyên do

Trong khách sạn.

"Tạp Dịch Bán Ca, ngươi cũng quá không cẩn thận, tại sao có thể một người chạy đến Vĩnh Dạ Thành ngoài đâu? Làm hại tỷ tỷ thật lo lắng cho nha." Tư Dao vuốt ve Tức Mặc gương mặt, cười khanh khách nói.

Tức Mặc ho nhẹ một tiếng, mất đi hết áp tại trong lòng nghịch máu, sắc mặt khẽ biến thành khẽ biến đắc hồng nhuận một chút. Cười khổ ngẩng đầu nhìn Tư Dao, nói, "Ta đuổi bắt Mộ Dung Thiên Xích, lại không nghĩ từ vừa mới bắt đầu tựu rơi vào Đích Trần bẫy rập."

Tư Dao chân mày ở trong lúc lơ đảng mỉm cười nói mặt nhăn, lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Tức Mặc, "Ăn nó sao! Có thể tăng nhanh khôi phục thương thế của ngươi."

Tức Mặc giơ tay lên nhận lấy kia bình ngọc, chỉ thấy trong bình lẳng lặng nằm một quả ngón tay lớn nhỏ màu đỏ dược hoàn.

Không nghi ngờ gì, Tức Mặc mở ra bình ngọc, ngửa mặt đem đạn dược nuốt vào. Nhất thời một cổ nhiệt lưu rơi vào đan điền, « Tàng Đế Kinh » tự phát vận chuyển, thôi động kia cổ nhiệt lưu du tẩu toàn thân, chữa trị Tức Mặc bị thương thân thể cùng với bị thương nặng bên trong phụ.

Tư Dao trong mắt xẹt qua một tia tán thành, đối với Tức Mặc không chút do dự liền nuốt vào nàng đan dược tán thành.

Một khắc sau khi, Tức Mặc mở mắt phụt lên một ngụm trọc khí, Tư Dao viên thuốc đó thật là thần kỳ, Tức Mặc sở bị thương, nếu là muốn tĩnh dưỡng, vận chuyển « Tàng Đế Kinh » không có ba năm ngày sẽ không khỏi hẳn, nhưng viên thuốc đó bụng dưới, chỉ cần một khắc thời gian, Tức Mặc thương thế lại tốt lắm thất thất bát bát, tối nay nữa kinh tu dưỡng, sáng mai chắc chắn khỏi hẳn.

Nhìn mở mắt ra Tức Mặc, Tư Dao cười khanh khách nói, "Tạp Dịch Bán Ca, như thế nào a, tỷ tỷ đan dược thần kỳ sao?"

Tức Mặc cười nói, "Tư Dao sư tỷ đồ tự nhiên là bảo vật, thương thế của ta đã tốt lắm tám phần."

"Mới tám phần a! Tỷ tỷ còn tưởng rằng khỏi đâu? Ai! Viên thuốc đó tỷ tỷ vẫn cũng không nỡ xử dụng đây, hôm nay cứ như vậy dùng ở trên người của ngươi rồi, nói đi, ngươi muốn làm sao báo đáp tỷ tỷ!"

Tư Dao dắt Tức Mặc song má, tà ác cười nói.

"Tư... Xa, không nên náo loạn." Tàn Bán Khuyết nhẹ nói nói, nhưng ngay sau đó quay đầu nhìn Tức Mặc, "Ngươi nói Mộ Dung Thiên Xích đem ngươi dụ dỗ ra khỏi thành, như vậy Mộ Dung Thiên Xích đến nơi nào?"

"Bị ta giết!" Tức Mặc hơi lo lắng nhìn Tàn Bán Khuyết, nhưng thấy Tàn Bán Khuyết sắc mặt không có chút nào biến hóa, thậm chí ánh mắt cũng là như cũ lạnh như băng, Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm.

Tàn Bán Khuyết nghiêng đầu quét mắt Tức Mặc, "Ta cũng không trách cứ ý của ngươi là, rồi hãy nói Mộ Dung Thiên Xích chết đi sống cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Tức Mặc cười khổ không nói, không biết nên như thế nào trả lời.

"Ta nghĩ ngươi cũng có rất nhiều nghi vấn, hiện tại liền giải thích cho ngươi."

Tàn Bán Khuyết tự lo rù rì, "Đầu tiên vì ngươi giải thích vì sao ta ở lần đầu tiên gặp ngươi tình hình đặc biệt lúc ấy đánh chết những tông môn kia bang phái đệ tử. Có phải hay không cảm thấy ta quá tàn nhẫn."

Tàn Bán Khuyết phủi mắt khuôn mặt do dự Tức Mặc, "Ngươi không cần trả lời, nét mặt của ngươi đã đem ngươi sở muốn biểu đạt ý tứ toàn bộ bán đứng."

"Ta giết những người đó, là bởi vì bọn hắn vốn không phải người. Ta nghĩ có xích yêu minh tiền lệ, ngươi cũng hiểu ta tại sao lại nói những lời này."

"Rồi hãy nói rất nhiều yêu vì sao gặp người liền giết."

"Thật ra thì chúng ta bây giờ theo lời yêu chia làm hai bộ phận, thứ nhất là tiểu bí cảnh trong đích dân bản xứ yêu tộc, thứ hai là tiểu bí cảnh ngoài yêu tộc."

Tức Mặc cả kinh, "Làm sao có thể, tiểu bí cảnh ngoài yêu tộc như thế nào lại tới đây, đây không phải là Vong Trần Tông tiểu bí cảnh sao? Những thứ kia yêu như thế nào vào, chẳng lẽ còn có người bí cảnh cửa vào?"

"Cũng không phải!"

"Ta đợi sẽ vì ngươi giải thích."

"Tiểu bí cảnh trong đích yêu giết người là bởi vì mấy trăm năm qua dành dụm thù hận; mà tiểu bí cảnh ngoài yêu giết người, chỉ là vì hóa thành hình người, thay thế thì ra là chính là cái kia người, tiến vào trong nhân loại bộ, dò hỏi tin tức."

"Thì ra là như vậy, !" Tức Mặc tỉnh ngộ, như thế nói đi, rất nhiều không hiểu rõ tựu giải thích thông, nói thí dụ như xích yêu minh xuất hiện.

Còn có chính là Yên Nhiên cùng lão Mạc lời mà nói..., thì ra là cũng bao hàm tầng này ý tứ.

Tức Mặc trong lòng lại đột nhiên xẹt qua một tia lạnh lẻo, Yên Nhiên đã nói, ngay cả nàng cũng không nên tin, như vậy này tiểu bí cảnh trung giờ phút này lại tồn tại đối với Yên Nhiên có uy hiếp yêu...

Ngay cả Yên Nhiên cũng không có lòng tin chiến thắng, lo lắng sẽ vẫn lạc, cái này yêu nên mạnh tới trình độ nào?

"Về phần tiểu bí cảnh ngoài yêu như thế nào tiến vào tiểu bí cảnh, ngươi chẳng lẽ không có phát hiện cơ hồ tất cả trường hợp cũng không có một tấc vuông tự hòa thượng sao?"

Tức Mặc trong lòng hơi chậm lại, "Một tấc vuông tự!"

"Một tấc vuông tự tất cả đầu trọc cũng bị yêu tộc trung có thể Hóa Hình đại yêu cho thay thế."

"Không cần hoài nghi, ngay cả Phổ Trí đại sư cũng bị yêu tộc đại yêu thay thế."

Tức Mặc khó khăn nuốt nuốt nước miếng, "Cái gì, ngay cả Phổ Trí đại sư vậy..."

Tức Mặc nhớ tới ở vào tiểu bí cảnh trước nhìn thấy chính là cái kia từ mi thiện mục Đại hòa thượng, thanh hô bởi vì ở trên đường bắt hàng phục một đại yêu mà làm trễ nãi canh giờ.

Thì ra là Phổ Trí đại sư không phải là bắt hàng phục đại yêu, mà là bị đại yêu bắt hàng phục rồi.

Tức Mặc vội vàng run giọng hỏi, "Những thứ kia yêu tại sao muốn tiến vào tiểu bí cảnh, chẳng lẻ..."

Tức Mặc nghĩ đến một loại khả năng, ngôn ngữ hơi chậm lại, nếu quả thật là kia loại khả năng.

Tức Mặc khẽ nhắm mắt, cái này tu chân thế giới quả nhiên thời khắc tuần hoàn theo luật rừng, ích lợi tranh cãi.

"Ngươi nghĩ không sai, vì tiến vào dễ dàng huyền cung!"

"Về phần dễ dàng huyền cung là cái gì, ngươi không cần hỏi ta, bởi vì ta cũng không rõ ràng lắm."

"Kia chỉ là một vẫn tồn tại truyền thuyết."

Nhưng ngay sau đó Tàn Bán Khuyết tay phải triển khai, chỉ thấy Tàn Bán Khuyết trên tay toát ra ra một quả phát ra nhàn nhạt vầng sáng đạo súc tích."Cho ngươi!"

"Dễ dàng huyền cung thìa!" Tức Mặc trong lòng xúc động, xẹt qua một tia ấm áp, Tàn Bán Khuyết lại đem...

"Không cần tàn sư huynh, ta ngày hôm qua hiểu được đến."

Vừa nói Tức Mặc liền triển khai bàn tay, chín miếng đạo súc tích nhảy ra. Tức Mặc không cần đề phòng Tàn Bán Khuyết cùng Tư Dao.

Người lấy thành đối đãi, ta lợi dụng thành hoàn lại.

Tàn Bán Khuyết cứng ngắc trên mặt dâng lên nồng đậm kinh ngạc, Tư Dao trực tiếp dứt khoát, bắt được Tức Mặc trên tay một quả dễ dàng huyền cung thìa, "Ha ha ha, Tạp Dịch Bán Ca, hiếu kính ngươi Tư Dao sư tỷ, vào miệng của ta túi, cũng đừng nghĩ nữa móc ra nữa."

Tức Mặc bất đắc dĩ cười khổ, "Tư Dao sư tỷ muốn thì thích, cầm đi chính là."

Tư Dao bĩu môi, bất đắc dĩ cúi đầu đem dễ dàng huyền cung thìa phất tay bắn ra cho Tức Mặc, "Không có ý nghĩa, vốn còn muốn đùa bỡn đùa bỡn ngươi, kết quả như vậy hàng phục, ngươi mềm trứng dái." Vừa nói Tư Dao vừa bóp Tức Mặc gương mặt.

Tức Mặc bị đau, nhưng nào dám mạnh miệng, Tư Dao cái này Tiểu ma nữ...

Tàn Bán Khuyết kinh ngạc sau khi, thu hồi ánh mắt, "Thu trở về đi thôi, không nên đem đồ đạc của mình tùy ý hiển lộ ở trước mặt người khác, đặc biệt là như vậy quý trọng vật phẩm."

Tức Mặc không sao cả cười cười, "Nhưng là Tư Dao sư tỷ, nửa thiếu sư huynh không là người khác."

"Ta nói không nên đem ngươi đồ trọng yếu hiển lộ ở trước mặt người khác, ngươi không có nghe được?" Tàn Bán Khuyết đột nhiên rống giận, cứng ngắc khuôn mặt trở nên dử tợn kinh khủng.

Tư Dao thân thể khẽ run lên, bất đắc dĩ than thở.

Tức Mặc sửng sốt, "Nhưng là tàn sư huynh..."

"Không nên giải thích cho ta, nếu như ta hiện tại nổi lên tham niệm, giết ngươi chiếm dễ dàng huyền cung thìa, ngươi nên như thế nào?" Tàn Bán Khuyết trong mắt phụt lên lửa giận, lồng ngực kịch liệt phập phồng .

"Ngươi nếu như muốn muốn chết, tự mình cắt cổ tính , không nên chết ở trước mắt của ta, ta Tàn Bán Khuyết đâu bất khởi người."

Tàn Bán Khuyết thật nổi giận, hắn là cố chấp người, là một điên cuồng người, là một ngoan nhân. Song hắn rất coi trọng Tức Mặc, cố chấp coi trọng, chỉ là vì...

Tức Mặc chậm rãi thu hồi hướng xuất thủ chưởng linh khí, dễ dàng huyền cung thìa rối rít không có vào bàn tay, ở trên tay hóa thành mấy mơ hồ đạo súc tích.

Tàn Bán Khuyết chậm rãi nhắm mắt, cắn chặc hàm răng, giơ tay lên thống khổ vuốt ve cái trán, hồi lâu sau mới mở mắt khẽ thở dốc.

"Có chút kích động rồi."

Tàn Bán Khuyết có giải thích hành vi của hắn, rất kỳ quái, hắn hoàn toàn không có cần thiết vì Tức Mặc giải thích, song hắn hay là giải thích, lấy một sư huynh góc độ làm một người sư đệ nói xin lỗi.

"Tàn sư huynh nói đúng, là ta càn rở rồi." Tức Mặc hé miệng mỉm cười.

Bỗng nhiên chỉ chốc lát, Tàn Bán Khuyết tựa hồ quên mất vừa mới phát sinh hết thảy.

Tiếp tục nói, "Về phần ta cho ngươi đi khiêu chiến lôi đài, có hai ý đồ."

"Một là huấn luyện ngươi thực chiến năng lực, hai là vì ngươi tạo thế, để cho Đích Trần có điều kiêng kỵ."

"Về phần Vĩnh Dạ Thành tại sao lại cử hành chọn đâm tranh tài, chỉ là vì lựa chọn sử dụng chân chính tốt đẹp tu sĩ, đánh lên núi Thiên Lang, xông lên yêu hợp điện, hoàn toàn đánh tan yêu tộc."

"Tiểu bí cảnh trong đích yêu tộc có tam đại thế lực, núi Thiên Lang, Nhất Tuyến Hạp, yêu hợp điện."

"Nhất Tuyến Hạp bị Yên Nhiên công phá, hai thiên xin cảnh đại yêu vừa chết một đả thương, thực lực giảm mạnh, đã không hề nữa tạo thành uy hiếp."

"Chẳng qua là núi Thiên Lang cùng yêu hợp điện nhưng vây quanh đại lượng ngoại lai yêu tộc, thực lực gia tăng mãnh liệt, vì công phá này hai nơi, chỉ có lựa chọn tinh binh mãnh liệt tập, mà không phải bắt người mạng điền chôn."

"Về phần tại sao muốn đánh bại yêu tộc, đánh chết đại yêu, nói đường hoàng là vì nhân tộc sinh tồn, nhưng nói trực tiếp một chút, liền chính là vì cướp đoạt tài nguyên."

"Nhất Tuyến Hạp Tẩy Huyết Trì đã không biết bị người nào cướp sạch."

"Còn chỉ còn lại có núi Thiên Lang phong hỏa mộ cùng với yêu hợp điện lôi điện cốc."

"Có phải hay không cảm thấy rất tàn nhẫn?" Tàn Bán Khuyết cười lạnh nhìn Tức Mặc nói.

"Sinh tồn, vì sinh tồn mà thôi!" Tàn Bán Khuyết cười lạnh, "Người ngay cả mình cũng có thể vội vả giết, chớ đừng nói chi là là giết chút yêu rồi."

"Muốn ở trên đời này sống sót, bất quá chính là giết cùng bị giết, cướp đoạt cùng bị lược đoạt."

Tàn Bán Khuyết nói xong đứng dậy rời đi, "Tự giải quyết cho tốt, ngày mai còn muốn thủ đâm."

Tàn Bán Khuyết hiển nhiên còn đang mọc lên Tức Mặc hờn dỗi, nói xong chậm rãi đi ra khỏi cửa phòng.

Tư Dao do dự liếc nhìn ra cửa Tàn Bán Khuyết, hướng về phía Tức Mặc cố nặn ra vẻ tươi cười, "Tiểu Mặc mực, tha thứ ngươi tàn sư huynh, hắn cũng là vì tốt cho ngươi."

"Ta hiểu, sau này ta tuyệt đối sẽ không như vậy lỗ mãng."

Nhìn người nhẹ nhàng ra cửa Tư Dao, Tức Mặc khóe miệng khẽ giơ giơ lên.

Hiện tại tựa hồ hết thảy cũng rõ ràng rồi?

Ngày mai còn có chọn đâm chiến sao?

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Cường hãn đại yêu

"Phổ Trí đại sư, tới nha, ngồi ở chỗ nầy hai ta hảo hảo nói chuyện một chút đi!" Hoa Bất Khuyết hoa cành xinh đẹp, tay phải nhẹ nhàng khoác lên Phổ Trí đại sư áo cà sa trên, kéo ra Phổ Trí đại sư."Ngươi ẩn núp nhân gia tại sao!"

Hoa Bất Khuyết không hỗ bị Tức Mặc phỉ báng thành nhân yêu, quả thật rất âm nhu.

Phổ Trí đại sư bên cạnh Yến cuồng phóng thanh cuồng tiếu, "Phổ Trí đại sư, Hoa công tử mời ngươi trường nói, ngươi cũng không cần cự tuyệt hắn a!"

Tử Ngọc Sương che môi khẽ cười, nhìn khuôn mặt bất đắc dĩ, nhưng trong mắt nhưng ám súc tích hàn quang Phổ Trí, trong lúc lơ đảng cùng Yến cuồng, hoa nửa thiếu hai người trao đổi rồi một mịt mờ ánh mắt.

"Phổ Trí đại sư không hổ là Phật Môn cao tăng, Phật hiệu siêu tuyệt, ngọc sương từng có một cái nghi vấn, kính xin Phổ Trí đại sư có thể giúp đở giải thích nghi hoặc."

"Tử thí chủ cứ nói đừng ngại, bần tăng tri vô bất ngôn!" Phổ Trí nói Phật hiệu, dựng thẳng tay lời nói, tay niết Phật châu.

Tử Ngọc Sương nhẹ nhàng về phía trước lại gần hai bước, ở trong lúc lơ đảng Yến cuồng cũng đã nhiễu ở Phổ Trí phía sau.

"Ngọc sương thường nghe thấy Phật nói 'Phổ muốn độ cõi hết thảy chúng sanh', siêu thoát bể khổ, đến từ bờ bên kia, không biết đại sư giải thích thế nào?"

Tử Ngọc Sương nói xong, Hoa Bất Khuyết cũng xinh đẹp nói, "Phổ Trí đại sư, ngươi nói Phật nói gì phổ độ chúng sanh, nhưng tại sao các ngươi những thứ này cao tăng còn muốn hàng yêu trừ ma đâu?"

Phổ Trí trong mắt hiện lên một đạo không dễ dàng phát giác hối quang, "Ngã phật từ lấy từ bi vì nghi ngờ, độ chúng sanh vì nhiệm vụ của mình, về phần hàng yêu trừ ma, bất quá là độ hóa hắn các loại..., còn hắn bản tính."

"A! Phổ Trí đại sư quả nhiên là Phật Môn cao nhân, cảnh giới thật là không tầm thường. Yến cuồng là người thô hào, chỉ muốn hỏi một chút đại sư Phật lấy không sát sinh vì đọc, kia đại sư ở trên đường độ đại yêu vừa đi nơi nào."

"Chẳng lẽ là bị đại sư giết!"

Phổ Trí sắc mặt mất tự nhiên đổi đổi, "Ngã phật từ bi, bần tăng như thế nào sát sinh, tự nhiên là để hắn trở về, để cho hắn hối cải để làm người mới."

"Ha ha ha." Yến cuồng nữa cười nói, "Như thế nói đến kia đại yêu tự nhiên cảm động đến rơi nước mắt, bởi vì đại sư ngươi vừa thả hổ về núi, khiến nó có một lần nữa làm ác cơ hội."

Yến cuồng là một người điên, song nói chuyện nhưng thô trung mang mảnh.

Phật, đạo lấy từ bi vì nghi ngờ, Phật chủ không sát sinh, đạo viết nhưng sát sinh.

"Không dám nói, không dám nói." Phổ Trí lần nữa đạo một tiếng Phật hiệu, thùy lông mày che dấu trong mắt lệ quang.

"Chẳng qua là ngọc sương từng nghe nói Phật nói ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục. Kia đại sư có thể hay không dĩ thân tự yêu, nếu không trên người yêu khí sao có nặng như vậy?"

"Có câu Phật chủ năm đó cắt thịt uy ưng, chẳng lẻ Phổ Trí đại sư cũng làm noi theo?"

Phổ Trí trong mắt hiện lên một đạo lệ quang, bạo nhảy người lên.

"Động thủ!" Yến cuồng một tiếng quát lên điên cuồng, trong tay đánh ra một đầu dài tiên, treo trên không trung, định trụ rồi Phổ Trí thân thể.

"Oành!"

Hoa Bất Khuyết thân thể trực tiếp bị quẳng, trên không trung họa xuất hơn trượng, mới xoa lồng ngực đứng vững, trong miệng thì thầm, "Hảo ngươi lão con lừa ngốc, ngươi cũng quá không biết phân biệt rồi, Hoa gia bất quá là muốn cùng ngươi hảo hảo hàn huyên một chút, ngươi nhưng như vậy thương tổn nhân gia, thật là thương tâm nột-chậm rãi (nói chuyện)."

Trong miệng nhắc tới, trên tay nhưng chút nào nghiêm túc, một thanh hoa phiến đã chém về phía Phổ Trí đỉnh đầu.

Tử Ngọc Sương bấm chỉ vê ra một cây trúc kiếm, trúc kiếm hẹp dài, thanh quang ẩn chứa.

"Tam vị thí chủ này là ý gì, vì sao phải đối với bần tăng xuất thủ." Phổ Trí trong miệng tuyên Phật hiệu, trên tay nhưng không chậm trễ, một mõ treo trên bầu trời dựng lên, hắn một tay làm Phật lễ, một tay gõ mõ, trong miệng thổ nạp Phật ngữ.

"Đông đông đông..."

Trầm muộn mõ tiếng vang mang theo từng vòng đạo súc tích, xông về bốn phía, chống cự lại vọt tới bên cạnh tam vật đạo binh.

Đạo hợp cảnh tu sĩ luyện chế vũ khí gọi là, tên là đạo binh, uy thế kinh người, phá vỡ đại đạo, sớm cũng không phải là pháp khí có thể sánh ngang.

Không trung vượt qua hiện lên bốn vật tất cả đều là đạo binh, cắt vỡ đại đạo, không ngừng va chạm, sát ý nghiêm nghị.

Bốn người mặc dù cũng không phải là đạo hợp cảnh, nhưng tất cả đều là đọc thần cảnh trong đích chí cao tồn tại, tay cầm đạo binh căn bản không phải vấn đề.

"Phốc!" Phổ Trí cuối cùng không địch lại, trong miệng tuôn ra máu tươi, đem vật cầm trong tay mõ quẳng.

Cảnh giới của hắn cũng là đọc thần đỉnh, làm sao có thể đủ đồng thời ngăn cản ba cùng cảnh giới cao thủ liên thủ công kích, cuối cùng không địch lại, khó có thể chống đỡ.

"Phát!"

Kia Phổ Trí đọc lên pháp quyết, bị hắn vứt trên không trung đạo binh mõ trực tiếp nổ tung, Quang Hoa bắn ra bốn phía, đạo súc tích nứt vỡ, cái loại nầy nổ tung có thể nhảy núi liệt địa, điền hải móc hồ.

Những khác tam vật đạo binh bị mõ dư âm nổ mạnh hướng bay, không trung vô ích cửa mở ra, Phổ Trí đạp không mà lên.

Yến cuồng ba người bị đạo binh dư âm nổ mạnh hướng bay, rối rít che mặt triệt thoái phía sau, rốt cục ngừng thân thể, chẳng qua là Phổ Trí đã hộc máu tươi chạy trốn tới phương xa, Phổ Trí cũng không chịu nổi, thân ở nổ tung trung tâm, lại là đạo binh nổ tung, tự nhiên bị thương tổn lớn nhất.

Phổ Trí may mắn liếc nhìn Phật bên trong áo bộ một mỏng như cánh ve nhuyễn giáp, kia nhuyễn giáp rõ ràng cũng là đạo binh.

"Tuyệt đối không thể để cho Phổ Trí chạy!"

"Nếu để cho hắn đi, đưa đến yêu tộc cứu binh, chúng ta cũng sẽ bị động." Yến cuồng quát khẽ, tay cầm trường tiên, đạp không đuổi theo.

Kia Phổ Trí trên không trung quay đầu nhìn mau chóng đuổi mà đến Yến cuồng ba người, trong lòng thầm hận.

Bỗng nhiên chỉ thấy Phổ Trí thân hình biến hóa, không trung cuồng phong dâng lên, hắc vụ tịch quyển, Phổ Trí lại hóa thành một cái lớn bằng, phô thiên cái địa, giương cánh Phong tức, tựa như trên đột nhiên nhiều hơn một đóa khổng lồ mây đen, che dấu sông núi.

Kia Đại Bằng lên như diều gặp gió, trong miệng đột nhiên phun ra một bóng người, người nọ trạng thái uể oải, bị Đại Bằng từ trong miệng phun ra, đã hấp hối.

"Phổ Trí đại sư."

Tử Ngọc Sương thở nhẹ, thì ra là đây mới thực sự là Phổ Trí, kia Đại Bằng huyễn hóa thành Phổ Trí bộ dáng, tới mê hoặc Yến cuồng ba người.

Hoa Bất Khuyết đạp không tiến lên tiếp được Phổ Trí, chẳng qua là Phổ Trí đã hơi thở mong manh.

"Lão hòa thượng này thật là vô dụng, bất quá là bị ta súc tích ở trong bụng rút lấy hơn mười ngày pháp lực, lại đã bị trừu không rồi phật tính, làm hại ta lộ ra yêu khí, thật sự đáng hận."

Đại Bằng chậm rãi vỗ cánh, miệng phun tiếng người.

"Ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục. Thí chủ, ngươi hay là bỏ xuống đồ đao, nhất định có thể lập địa thành Phật." Hoa Bất Khuyết trong ngực chân chính Phổ Trí run giọng dạy dỗ.

"Thành Phật?" Kia Đại Bằng cuồng tiếu, "Ta cần gì phải thành Phật, rơi vào trong thiên địa cở nào tiêu dao tự tại, rồi hãy nói ta nuốt ngươi nhiều như vậy đệ tử cửa Phật, ta sợ Phật tổ không dám muốn ta."

Thì ra là này Đại Bằng trực tiếp nuốt một tấc vuông tự tất cả hòa thượng, mang theo Hóa Hình yêu đại thế một tấc vuông tự tăng nhân, muốn giành tiểu bí cảnh trong đích cơ duyên.

Phổ Trí không hổ là Phật Môn cao tăng, không có bị này Đại Bằng hoàn toàn cắn nuốt, chẳng qua là cũng đã bị trọng thương, đả thương nguyên khí rồi, rơi xuống rồi phật tính.

Yến cuồng có chút buồn bã, hướng về phía Phổ Trí đại sư nói, "Cũng là ta Vong Trần Tông hại một tấc vuông tự sư phó."

Phổ Trí run giọng nhớ tới Phật hiệu, không hề nữa ngôn ngữ .

Hoa Bất Khuyết đem trong ngực Phổ Trí để trên mặt đất, dùng đạo pháp bảo vệ, đạp không phi thăng, âm nhu nói, "Trực tiếp giết này Đại Bằng, làm tối nay thịt món ăn, này hôm nay trong miệng cũng đạm ra điểu rồi."

"Là chủ ý." Yến cuồng ném ra trường tiên, trường tiên trên không trung không ngừng lớn lên, trong chớp mắt liền giống một điều tráng kiện mãng xà, cắt vỡ không khí, cuốn hướng Đại Bằng.

Kia Đại Bằng vũ mao cứng rắn như sắt, lại có đạo binh hộ thể, tựu là trước kia bạo mõ đạo binh, đả thương cũng là Phổ Trí thân thể, đối với này Đại Bằng chút nào không ảnh hưởng.

"Các ngươi thật là không biết tự lượng sức mình, cũng tốt, ba đọc thần đỉnh tu sĩ, quả thật có thể ăn no nê." Đại Bằng khiếu hiêu. Cùng Hoa Bất Khuyết ý nghĩ bất mưu nhi hợp.

"Oanh!"

Đạo pháp nổ vang, không gian run rẩy, đạo binh bay múa thẳng lên, cắt vỡ không gian, sát cơ tùy ý.

Kia Đại Bằng quá quá cường đại, lại lấy một địch tam, không rơi vào thế hạ phong.

Này là cường giả ở giữa đỉnh tỷ thí, một bước sai, từng bước sai, nhưng nếu không người nào lộ ra chân ngựa , cái này chiến đấu liền không biết muốn đánh đến khi nào.

Ba người một yêu cũng là đọc thần đỉnh, đã nửa bước bước vào đạo hợp cảnh tồn tại. Yến cuồng ba người có câu binh gia trì, vừa hơi thông ngộ rồi của mình nói, thực lực cường đại; mà kia Đại Bằng giương cánh mấy trong vòng hơn mười dặm, trên người vũ mao cứng rắn như sắt, bằng vào hộ thể đạo binh cùng với yêu tộc từ nhỏ thì thân thể ưu thế, cùng Yến cuồng ba người tranh đấu không phân cao thấp.

Đạo Quang phá vỡ bầu trời đêm, đâm thấu ánh bình minh, chiến đấu không nghỉ, trận chiến này kích đấu, không biết có đánh tới khi nào.

...

Tia nắng ban mai cao lên, mây đen biến mất.

Sáng rỡ sáng rỡ đâm rách cả vùng đất, chiếu sáng trên mặt đất hồng trọc đầm nước cùng với hoa hoa thảo thảo trên trong suốt trong sáng ngọc châu. Trên mái hiên càng không hề bỏ rơi xuống giọt nước, trong hồ nước con ếch kêu không ngừng.

Hảo một cái thanh tân sáng rỡ sáng sớm.

Đêm qua Vĩnh Dạ Thành ngoài đánh một trận, nhân tộc chết trên trăm, yêu tộc cũng không còn chiếm được chỗ tốt, đặc biệt là ở dễ dàng huyền cung thìa sau khi xuất hiện, Tức Mặc cầm lấy Vấn Tâm Kích một mạch liều chết, không biết chụp chết đánh cho tàn phế rồi bao nhiêu yêu binh yêu tướng.

Tối hôm qua Tức Mặc hoàn toàn nổi, Tàn Bán Khuyết bá đạo ngoan lệ cũng xâm nhập lòng người.

Chẳng qua là những thứ này đối với dễ dàng huyền cung thìa xuất hiện, lại có chút ít bé nhỏ không đáng kể. Trong truyền thuyết mở ra dễ dàng huyền cung cái chìa khóa, đúng hạn ở cuồng phong mưa rào trung bộc phát. Sái hướng tiểu bí cảnh các hẻo lánh, bố cáo cơ duyên đến, hỗn loạn bắt đầu.

Vong Trần Tông cao tầng không ngốc, mượn dễ dàng huyền cung bộc phát cơ hội giao hảo rồi tịnh thủy tông, lưng chừng núi tông, một tấc vuông tự, cùng với cho thủ hạ mười mấy tiểu đệ nếm đến ngon ngọt, nhất cử tính ra.

Chẳng qua là đáng tiếc một tấc vuông tự tất cả hòa thượng lâm nạn, bao gồm Phổ Trí cũng một mạng đi thất thất bát bát, chỉ còn lại có kéo dài hơi tàn khí lực.

Những khác tông môn bang phái cũng là chết thảm trọng, bất quá bây giờ có thể còn dư lại tới cũng là tinh anh, có nhất nghệ tinh.

Tức Mặc thổn thức, đây chính là tu chân, tàn khốc, máu lạnh. Chỉ có không ngừng lớn mạnh tự mình, mới có cơ hội không bị người khác mạt sát.

Vừa vào cuộc, cuối cùng con cờ, chỉ sợ nữa không muốn, cũng sẽ bị đại thế cuốn vào phân tranh.

Cảm nhận được phía sau rất nhỏ tiếng bước chân, Tức Mặc chậm rãi quay đầu, nhìn người khom mình hành lễ nói, "Tàn sư huynh."

"Hôm nay chắc chắn quyết định ra hai mươi mốt lôi đài chính là đài chủ, ngươi không để cho ta thất vọng."

"Bảo vệ cho trung ương lôi đài."

"Ta cho ngươi nổi danh cơ hội, tựu xem ngươi có không có năng lực nắm chặc."

"Vâng, tàn sư huynh."

Chậm rãi đi theo Tàn Bán Khuyết bên cạnh, gặp Tư Dao vô tình giày xéo, Tức Mặc rốt cục thống khổ đi tới Vĩnh Dạ Thành trung tâm.

Gạt ra đám người, bàng quan chỗ ngồi đã tiếng người ồn ào.

Tức Mặc chậm rãi hướng trung ương chủ lôi đài đi tới...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Lôi đài chọn binh (5)

"Mau nhìn, là Tức Mặc!"

"Tức Mặc quả nhiên lại tới nữa , làm sao có thể, tối hôm qua hắn bị thương nặng như vậy, hôm nay làm sao còn có thể xuất chiến."

"Tức Mặc là Vong Trần Tông tân tinh, Vong Trần Tông nhưng là tu chân hàng loạt, kỳ trân dị bảo, linh đan diệu dược không nhớ kia tính ra. Tức Mặc thương thế rất nhanh căn bản chưa đầy vì trách."

"Nhìn Tức Mặc bộ dạng, chẳng lẽ hắn hôm nay vẫn nghĩ một người chiếm lấy chủ lôi đài."

"Không thể nào, hôm nay những thứ kia khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ nhất định phải xuất thủ, Tức Mặc nhất định không ngăn được."

"Các ngươi chớ quên đêm qua Tức Mặc khấp huyết ngoài thành biểu hiện cái chủng loại kia... Chiến lực, tuyệt đối đạt đến khải huyền thất trọng thiên."

"Trời ạ, Tức Mặc mới là... Ôi chao, hắn lại tấn chức khải huyền ngũ trọng ngày."

...

Tức Mặc lẳng lặng nghe bàng quan chỗ ngồi bàn luận xôn xao, trong lòng khẽ xúc động, đây chính là thực lực mang đến ưu thế sao? Nghĩ đến từng chỉ là muốn làm một không buồn không lo tiểu nhân vật, bây giờ nhìn lại, nếu như lúc ấy thật làm như vậy rồi, nên muốn bỏ qua bao nhiêu đặc sắc?

Ánh mắt chậm rãi từ sắc mặt bình tĩnh Tàn Bán Khuyết trên má xẹt qua, Tức Mặc trong lòng sinh ra một loại cảm động, thật ra thì hiện tại vinh dự, ngoại trừ chính hắn tranh thủ, còn có Tàn Bán Khuyết ở trong đó thôi ba trợ lan.

Tư Dao đã vì Tiêu Đạo nghiêm nói, Tức Mặc cũng biết đêm qua trên cửa thành không có một người nào thủ vệ nguyên nhân, một là Đích Trần giở trò, hai là nhân tộc cường giả tụ hội, cùng bàn đối phó yêu tộc đại kế.

Đi lên chủ lôi đài, Tức Mặc nhìn thấy Tiêu Đạo một, hơi kinh ngạc, lần này chủ trên lôi đài người trọng tài lại là Tiêu Đạo một.

Đứng đầu một thành, hạ mình làm người trọng tài, tuyệt đối không thể nào là cho Tức Mặc mặt mũi, chỉ có thể là cho Tàn Bán Khuyết.

Thử nghĩ xem cũng là, từ bắt đầu Tức Mặc nên chú ý tới Tiêu Đạo một thật ra thì vẫn đối với Tàn Bán Khuyết rất khách khí.

"Tiêu thành chủ." Tức Mặc chắp tay hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Tiêu Đạo vung tay lên nâng lên Tức Mặc, "Ngươi nếu là chuẩn bị tốt lắm, là được bắt đầu chọn đâm chi cuộc thi."

Tức Mặc lấy ra Vấn Tâm Kích gật đầu, "Tùy thời có thể."

Tức Mặc khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực, tự tin có thể chọn lật khải huyền thất trọng thiên.

Nghiêng đầu nhìn thấy lân cận trên lôi đài Ma Thiết lại như cũ hay là đài chủ, ngoắc nói, "Ma Thiết huynh, hôm qua tiểu đệ bại trận, có nhiều không cam lòng, không ngày hôm nay chúng ta nữa cuộc thi một cuộc như thế nào."

Ma Thiết liên tục mở đầu, "Tính , hôm nay ta không cùng ngươi tỷ thí, lấy thực lực của ta chống lại khải huyền thất trọng ngày đích cao thủ tuyệt không phần thắng, này đài chủ vị rất nhanh liền muốn đổi chủ."

Tức Mặc chỉ đành phải cười một cái, nghiêng đầu nhìn thấy đã có một người khiêu chiến lên lôi đài, quả nhiên là khải huyền thất trọng thiên.

Thực lực một tầng tầng tẩy bài, ngày hôm qua chọn đâm chi cuộc thi, đã đem thực lực thấp tu sĩ rối rít chà, hiện tại thành khải huyền thất trọng thiên tu sĩ chủ tràng.

Kia người tu sĩ ra sân cũng không cao ngạo, thật ra thì Tức Mặc tối hôm qua ở Vĩnh Dạ Thành thành tường trước biểu hiện đã chấn kinh rồi mọi người, cơ hồ tất cả mọi người ý thức được lấy Tức Mặc thực lực có thể khiêu chiến khải huyền thất trọng thiên.

Sở để làm khải huyền thất trọng ngày đích tu sĩ, thật ra thì hắn là tự biết sắp tới mực trước mặt cũng không có bao nhiêu cao ngạo tư chất bổn.

Đây là một Bán Sơn Tông đệ tử.

Tức Mặc hành lễ nói, "Sư huynh hảo!" Chẳng qua là lễ phép vấn an.

Tu sĩ kia hoàn lễ nói, "Bán Sơn Tông, Tần Phong, thỉnh chỉ giáo."

"Các ngươi đã song phương đã chuẩn bị xong, tự nhiên điểm đến là dừng." Tiêu Đạo vừa chậm trì hoãn giơ tay lên.

Chiếu bóng cấp nút, Tức Mặc chợt xuất thủ, hắn là nghĩ một kích tới thắng.

"Phệ Tàn!"

"Rống!"

Thanh Long nức nở, gào thét cuốn tới, Tức Mặc vừa ra tay chính là đại chiêu, tốc chiến tốc thắng.

Chẳng qua là Tần Phong không hổ là khải huyền thất trọng thiên tu sĩ, như thế nào để cho Tức Mặc dễ dàng như thế đắc thủ, khóe miệng treo lên một tia cười lạnh, Tần Phong muốn lắc mình tránh thoát Phệ Tàn.

Chẳng qua là đã muộn, Chỉ Xích Thiên Nhai gấp ba cho tốc độ của âm thanh, bất quá nháy mắt, Tức Mặc đã vọt tới Tần Phong bên cạnh, Thanh Long xen lẫn mãnh liệt khí thế mênh mông gào thét.

"Oành!"

Tránh né không kịp, Tần Phong chỉ có thể vội vàng tuyển dụng, trường kiếm trong tay trảm ở Thanh Long trên, thân thể nhưng trực tiếp bị Vấn Tâm Kích hướng bay, hai vạn cân sức lực bộc phát, không phải chuyện đùa, khải huyền cửu trọng thiên trở xuống, cơ hồ không người nào có thể tới anh phong."

"Xoẹt !"

Cường đại lực đánh vào trực tiếp đem Tần Phong đẩy tới bên bờ lôi đài, Tức Mặc lắc mình xuất hiện ở Tần Phong bên cạnh, dễ dàng liền đem Tần Phong ném lôi đài.

Chọn đâm tranh tài, lấy rơi xuống lôi đài vì thua, lấy chủ động nhận thua bại trận, lấy vô lực đánh trả vì thua.

Tần Phong đã rơi xuống lôi đài, hắn căn bản cũng không có cơ hội phát huy ra thực lực của mình, Tức Mặc lấy như lôi đình tốc độ, trước một bước khắc địch chế thắng.

Tức Mặc đã hạ thủ lưu tình, kịp thời thu lại Phệ Tàn uy lực, nếu không Tần Phong liền sẽ không chỉ có chẳng qua là rơi lôi đài đơn giản như vậy.

Một chiêu bại kẻ địch.

"Tức Mặc lại là này dạng đem đối thủ trực tiếp đuổi hạ lôi đài." Có tu sĩ đánh giá, vạch trần Tức Mặc mục đích.

"Ở một cuộc chỉ có nhất phương có thể thắng lợi trong chiến đấu, chỉ cần có thể thắng kẻ địch, không thèm để ý ngươi dùng rồi phương pháp gì." Cũng có tu sĩ như thế phê bình.

Tức Mặc chậm rãi từ bên bờ lôi đài đứng lên, mặt không chút thay đổi nhìn bất đắc dĩ thất ý rời đi Tần Phong.

Đột nhiên nghe được gần tới trên lôi đài cũng có người rơi xuống đất, Tức Mặc vội vàng quay đầu lại, nhìn thấy nguyên lai là Ma Thiết bị đánh rơi ở trên mặt đất, chẳng qua là Ma Thiết đã bị thương, trong miệng mạo hiểm bọt máu, đả thương là không nhẹ.

Tức Mặc không tự chủ được cau mày, rốt cuộc là người nào, hạ thủ ác như vậy, chẳng lẽ là Ma Thiết cừu gia.

Một loại loại này chọn đâm tranh tài cũng là điểm đến là dừng, tuyệt sẽ không hạ tử thủ. Thắng, thắng được sảng khoái lưu loát; thua, thua cũng tâm phục khẩu phục.

Chẳng qua là hiện tại Ma Thiết sở bị thương đã vượt qua chọn đâm "Hạn độ" .

Tức Mặc cau mày nhìn đem Ma Thiết ném lôi đài cái kia người, chỉ thấy người nọ thân cao gầy, một thân áo lam, không biết đến từ kia tông phái nào.

Tức Mặc ánh mắt ngưng lại, "Người này là ai, vì sao ta sẽ có một loại cảm giác đã từng quen biết."

Đột nhiên thân thể thoáng lạnh, giống như hàn mang đâm bối, liền giống bị một cái giấu diếm cho chỗ tối rắn độc nhìn thẳng , Tức Mặc trong lòng khẽ run lên.

Chỉ thấy người nọ quay đầu cùng Tức Mặc nhìn nhau, khóe miệng vung lên một tia không khỏi mỉm cười, hắn ngăm đen trong mắt phụt lên lửa giận, tựa hồ muốn Tức Mặc đốt cháy.

Người này rất mạnh, Tức Mặc cảm thấy người này thực lực sâu không thấy đáy, linh khí rơi vào trên người của hắn, giống như là tiến vào một không đáy hắc động.

Chẳng qua là... Người này tựa hồ ở bị đè nén cái gì, vì sao cảm giác động tác như vậy quái dị, có một loại cứng ngắc cảm giác...

Tức Mặc cau mày trầm ngâm, "Ta ở khi nào đắc tội quá như thế địch nhân cường đại, chẳng lẻ lại là Đích Trần chân chó?"

"Các ngươi nhìn, thanh thương phái Ma Thiết thua."

"Rất bình thường, lấy Ma Thiết thực lực đối chiến khải huyền thất trọng thiên vốn cũng không có phần thắng."

"Chẳng qua là người nọ hạ thủ cũng quá độc ác, lại đem Ma Thiết trực tiếp đánh cho thành trọng thương." Có người cau mày nhìn đánh bại Ma Thiết cái kia người, "Chẳng qua là thiết tha mà thôi."

"Chẳng lẽ là Ma Thiết hoặc là thanh thương phái địch nhân."

...

"Lần này tràng Xi Minh chọn đâm thắng lợi, trở thành đài chủ."

Xi Minh ——

Tức Mặc suy nghĩ đột nhiên vừa đứt, trong nháy mắt nhớ lại thần hồn giấu ở Thiên Niên Địa Mẫu Dịch trung chính là cái kia đạo hợp cảnh cường giả.

Xi Minh?

Tức Mặc trong mắt lóe hàn quang, lúc ấy Xi Minh muốn đoạt xá Tức Mặc, lại bị Tức Mặc bên trong đan điền thần bí hạt châu thiếu chút nữa hủy diệt thần hồn, chỉ có thể vội vã chạy trối chết, lại không nghĩ hiện tại xuất hiện ở nơi này.

"Hắn vừa đoạt xá rồi người nào? Tại sao ta cảm thấy người nọ túi da ta có một loại cảm giác đã từng quen biết."

"Xi Minh, đây chỉ là thiết tha mà thôi, ngươi cần gì hạ lần này nặng tay." Người trọng tài vi phẫn nộ quát.

Xi Minh trong mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, khẽ phủi mắt Tức Mặc, khinh miệt nói, "Ta xem hắn hôm qua vẫn luôn là đài chủ, còn tưởng rằng hắn rất lợi hại, thì ra là cũng không gì hơn cái này."

"Về phần cái gọi là hạ nặng tay, ta nghĩ người trọng tài đại nhân ngươi hẳn là nghĩ sai rồi, ta chỉ là không có có thể đúng lúc thu tay lại mà thôi, ai bảo hắn không chịu được như thế một kích."

"Ngươi nói là sao? Tức Mặc!" Xi Minh quay đầu mạn điều tư lý nhìn Tức Mặc chậm rãi nói.

Tức Mặc không nói, trong mắt phun ra một đạo lệ quang.

Bàng quan chỗ ngồi.

"Người này là ai?" Tàn Bán Khuyết khàn khàn cổ họng, nhẹ giọng rù rì.

"Không nhận ra, nhưng giống như đã từng quen biết." Tư Dao khẽ nhíu mày, nhưng ngay sau đó hì hì cười nói, "Tiểu Tàn Tàn, ngươi quan tâm hắn tại sao!"

Đối diện.

Đích Trần nhìn Xi Minh, chân mày không tự chủ được vừa nhíu, trong mắt hiện lên một đạo tím mang, nhưng chỉ ở một cái chớp mắt, những thứ kia tím mang liền toàn bộ co rút lại, Đích Trần thống khổ nhắm mắt, trong mắt lấy xuống một giọt đau nhói nước mắt, "Như thế nào là hắn, hắn không phải là đã chết ư, vì sao hiện tại vừa xuất hiện lần nữa, thực lực còn tăng cường nhiều như vậy."

Đích Trần bên cạnh có người nhỏ giọng nói, "Trương Tiểu Cường?"

Xi Minh chiếm cứ Trương Tiểu Cường thân thể, khiến cho thân thể hình dáng tướng mạo phát sinh thay đổi, cho nên Tức Mặc không có biết ra Trương Tiểu Cường trước mặt mạo, nhưng đúng là vẫn còn có người nói toạc ra Huyền Cơ.

...

"Chẳng lẻ Tức Mặc cho là ta nói không đúng." Xi Minh cuồng tiếu nói, "Thực lực làm đầu, cường giả vi tôn. Ta có thể lưu hắn một cái mạng, đã là đối với hắn lớn lao nhân từ rồi."

Tức Mặc phủi mắt Xi Minh, nhưng chính là khó có thể chế trụ trong lòng kia cổ hàn ý, cảm thấy bên trong thân thể máu cũng muốn ngưng kết, hô hấp đã

bị ức ở.

Chậm rãi đi tới giữa lôi đài khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , muốn tiêu trừ nội tâm khủng hoảng, cũng là không làm nên chuyện gì.

Từng đạo hợp cảnh cường giả, lúc này địch nhân, chỉ sợ cái này đạo hợp cảnh cường giả thực lực xuống dốc không phanh, cũng không phải là Tức Mặc khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực có thể ngạnh kháng.

Xi Minh là tới báo thù!

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 42: Lòng người mâu thuẫn

Thời gian chậm rãi trượt đến buổi trưa, Tức Mặc tái chiến hai mươi tràng.

Có mấy trận vội vả Tức Mặc vận dụng toàn bộ thực lực, trực tiếp là cứng rắn chiến, may mà Tức Mặc cuối cùng thắng được.

Còn có mấy trận trực tiếp một chiêu đánh bại địch nhân. Đáng nhắc tới chính là ở thứ mười chín tràng, có một không có mắt khải huyền tứ trọng thiên tu sĩ cho là Tức Mặc đại chiến hồi lâu, đã kiệt lực, liền không biết tự lượng sức mình hướng Tức Mặc khởi xướng khiêu chiến, kết quả trực tiếp bị Tức Mặc ném lôi đài.

Xi Minh đại chiến thập tràng, liền tựu không người nào còn dám đi trước khiêu chiến.

Khiêu chiến Xi Minh người tất cả đều bị Xi Minh lấy lôi đình thủ đoạn đánh cho thành trọng thương.

Kia người trọng tài nhìn co rút nhanh chân mày, song Xi Minh căn bản là không thèm để ý chút nào.

Từ nay về sau tu sĩ sợ hãi, nữa không một người dám hướng Xi Minh phát ra khiêu chiến.

Những khác lôi đài chiến đấu đã chuẩn bị kết thúc.

Thực lực toàn bộ tẩy bài.

Buổi trưa, khiêu chiến hoàn toàn kết thúc.

Tức Mặc chung chiến năm mươi bốn tràng, toàn bộ thắng lợi. Lấy một hắc mã tư thái, một con tuyệt trần. Thành từ chọn đâm tranh tài bắt đầu kiên trì lâu nhất đài chủ.

Tức Mặc thực lực cường đại hoàn toàn xâm nhập lòng người, ngay cả kia mười mấy cao cao tại thượng đích thiên kiêu, cũng không thể không để ý.

Tàn Bán Khuyết vì Tức Mặc tạo thế mục đích coi như là đạt thành.

Có người xưng tán Tức Mặc quật khởi đã thế không thể đở, ở vô danh lúc, mượn chọn đâm hoàn toàn thành danh, chỉ cần lần này không có ở đây tiểu bí cảnh trung ngã xuống, ngày sau trở lại Vong Trần Tông, vừa vì Vong Trần Tông gia tăng một đời anh kiệt.

Đích Trần nhìn Tức Mặc chân mày nhíu lại, nhưng tựa hồ đã có ứng đối phương pháp. Mộ Dung Thiên Xích cái kia chân chó vừa đi không trở về, Đích Trần lại cũng không hỏi qua.

Biết tin tức người đã đối với Đích Trần mơ hồ có mâu thuẫn.

"Chọn đâm tranh tài đã kết thúc, bọn ngươi biểu hiện thật là ưu dị, chính là chúng ta tộc rất may."

Tiêu Đạo một bước vô ích mà lên, đứng trên không trung tay áo bồng bềnh, "Hiện tại trên lôi đài hai mươi mốt vị đều là ta tộc thiên kiêu, bọn ta ứng với thậm cảm vui mừng."

"Noi đây liền tựu tản mát , chung trù đánh bất ngờ núi Thiên Lang to lớn giơ."

Nói xong quay đầu nhìn trên lôi đài hai mươi mốt người, "Bọn ngươi mà đi theo ta."

Tiêu Đạo vừa rơi xuống đất hướng phủ thành chủ đi tới, bàng quan chỗ ngồi mười mấy vị thiên kiêu rối rít đứng dậy, cũng hướng phủ thành chủ đi.

Tức Mặc khẽ cau mày treo ngược ở phía sau, Tiêu Đạo một bọn họ là có ý gì?

...

"Tiểu tử, chúng ta lại gặp mặt."

Đi ở Tức Mặc trước người Xi Minh đột nhiên dậm chân, nghiêng đầu hướng Tức Mặc nhếch miệng cười một tiếng, hàn quang lưu chuyển khắp răng bằng sắt trong lúc.

Xi Minh đối với Tức Mặc ôm hận quá sâu, Tức Mặc trong cơ thể thần bí hạt châu ngày đó chẳng những chiếm hắn Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, còn làm hại hắn thần hồn thiếu chút nữa phá toái tiêu tán.

Tức Mặc biết không thể tránh khỏi, liền lạnh giọng hỏi, "Tiểu gia cũng không phải làm sao hi vọng cùng gặp nhau."

Xi Minh nghe vậy lên tiếng cuồng tiếu, đi về phía phương xa, "Tức Mặc, quý trọng còn sót lại thời gian sao!"

Cuồng vọng, Xi Minh muốn lấy Tức Mặc tánh mạng để ngày xưa chi thù, chẳng qua là ở Vĩnh Dạ Thành trung hắn còn không dám động thủ.

Hắn cuối cùng không phải là từng đạo hợp cảnh cường giả, hắn giờ phút này thực lực cũng bất quá là khải huyền thất trọng thiên.

Nếu như ở Vĩnh Dạ Thành đánh chết Tức Mặc, hắn cũng phải đẫm máu ở chỗ này, đối với tiếc mạng Xi Minh mà nói, chuyện này vạn không được.

Xi Minh cuồng ngạo đi xa, Tức Mặc khẽ cau mày.

"Giết ta sao?"

Ngày xưa đạo hợp cảnh cường giả, loại này uy hiếp.

Tức Mặc khóe miệng giơ giơ lên, nói, "Xi Minh, ngươi cũng có đố kỵ sợ, ngươi đã không phải là ngày xưa cường giả, ta đối với ngươi có sợ gì chi."

Một tiếc mạng cường giả, cho dù hắn năm đó cường thịnh trở lại, cũng đã ma diệt rồi cường giả ứng hữu nhuệ khí.

Phủ thành chủ.

Vài chục trượng cao điêu xà bức tranh trụ, phong cách cổ xưa cự bậc thang bằng đá. Có vô số binh sĩ hộ vệ phủ thành chủ, lại hơn nữa là mộc mạc, đứng đầu một thành, chỗ ở cũng hơi có vẻ đơn sơ.

Đây chính là Vĩnh Dạ Thành tượng trưng.

Vĩnh Dạ Thành là tiểu bí cảnh người trong tộc hai tụ tập đất một trong.

Tiêu Đạo một ở ngồi chánh đường, mười mấy khải huyền cửu trọng thiên đích thiên kiêu ngồi thẳng hai bên, Tức Mặc cùng với khác hai mươi lôi đài đứng đầu ở Đường Hạ xếp thành một hàng.

"Bọn ngươi đều là tinh anh, có ta Vĩnh Dạ Thành con dân, cũng có đến từ thứ hai thành cường giả, còn có tới từ khách nhân phương xa."

"Ta liền không nhiều lắm được giải thích, tin tưởng bọn ngươi đã đoán ra chúng ta một chút dụng ý. Các ngươi đều có được nhất nghệ tinh, cường giả trong cường giả."

"Chúng ta cần bọn ngươi tạo thành một nhỏ đoàn thể, lặng lẽ vào núi Thiên Lang, làm ta tiên phong chi đội, làm người tốt tộc tiến công núi Thiên Lang chuẩn bị."

Tức Mặc nhìn khải khải mà nói Tiêu Đạo một, như có điều suy nghĩ, cái gọi là tiên phong chi đội, chính là thám tử, yêu tộc có thể ở Vĩnh Dạ Thành trung an bài giống như xích yêu minh như vậy thám tử, như vậy nhân tộc tự nhiên cũng có thể an bài của mình thám tử.

Thật là bá đạo!

Không hỏi có phải hay không nguyện ý, liền liền quyết định chúng ta hai mươi mốt người vận mệnh sao?

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn mặt không chút thay đổi Tàn Bán Khuyết, "Tàn sư huynh vừa là có ý gì?"

Tức Mặc nhưng ngay sau đó cười một tiếng, lấy Tàn Bán Khuyết ác như vậy người, còn thật sự có có thể đưa ném tới núi Thiên Lang đi đánh lên mấy cút.

Này là tất cả "Cao tầng" quyết định, không phải là Tiêu Đạo nhất nhất người quyết định. Tiêu Đạo một mặc dù là thiên xin kính cường giả, nhưng hắn còn không dám quyết định các tông các phái đệ tử vận mệnh.

Những ngày qua kiêu...

Tức Mặc trong đầu hồi tưởng lại Tàn Bán Khuyết lời mà nói..., "Về phần tại sao muốn đánh bại yêu tộc, đánh chết đại yêu, nói đường hoàng là vì nhân tộc sinh tồn, nhưng nói trực tiếp một chút, liền chính là vì cướp đoạt tài nguyên."

Tiêu Đạo một lời của đem Tức Mặc kéo về thực tế, "Các vị muốn chính là ở tối nay tử thì : giờ Tý lúc trước chạm vào núi Thiên Lang, dò hảo núi Thiên Lang tình hình bây giờ, ở hậu thiên trở lại Vĩnh Dạ Thành, cùng nhau cùng bàn mưu kế đại kế."

"Hiện tại đại gia liền cũng riêng của mình tản mát , trở về chuẩn bị sẵn sàng, về phần khi nào lên đường, thì mình làm ra quyết định, nhưng nhất định phải ở tử thì : giờ Tý chi tới trước núi Thiên Lang."

"Chờ một chút!"

Tức Mặc hơi sửng sờ, trong lòng xẹt qua một đạo bất an, yên lặng nhìn người lên tiếng, trong mắt xẹt qua một đạo hàn quang.

"A, Đích Trần công tử chẳng lẻ còn có cái gì cần phải giao đời."

Đích Trần khóe miệng giương lên, ôn văn nhĩ nhã nói, "Ta sư đệ Tức Mặc lần này biểu hiện ưu dị, tin tưởng mọi người cũng mắt có điều thấy."

Tức Mặc trong lòng hơi chậm lại, quay đầu nhìn những thứ kia trên mặt dâng lên khinh thường, tức giận, cùng với trầm tư những khác hai mươi lôi đài đứng đầu.

"Như thế ưu dị biểu hiện, có thể nào không hảo hảo khích lệ ban thưởng?"

"Tại sao phải, chúng ta cũng không so sánh với Tức Mặc kém hơn bao nhiêu, Đích Trần tại sao phải muốn ban thưởng phần thưởng Tức Mặc." Có người hay là oán giận nói nhỏ.

"Chẳng lẽ cũng là bởi vì hắn Tức Mặc là Vong Trần Tông đệ tử, có thể như vậy hưởng thụ hậu đãi thiên đợi?"

"Này rõ ràng nhất thiên đợi, Tức Mặc coi như là Vong Trần Tông đệ tử, nhưng cũng không có thể làm như vậy minh mục trương đảm."

Đích Trần khóe mắt dư quang phiết quá những thứ kia tức giận bất bình tu sĩ, như cũ khuôn mặt ôn hòa , "Sư đệ lần này đi núi Thiên Lang lại càng muốn gánh đại nhậm, trong đó nguy cơ trùng trùng, muốn sư huynh như thế nào an tâm."

"Sư huynh nơi này có vật tím bầm Tỏa Tử Giáp, liền làm lần này phần thưởng, tặng cho sư đệ."

"Sư đệ cần phải hảo hảo quý trọng."

Vừa nói Đích Trần trên tay vầng sáng lóe lên, một màu tím Tỏa Tử Giáp liền xuất hiện ở trong tay, Đích Trần hai tay nâng Tỏa Tử Giáp, chậm rãi đi tới Tức Mặc bên cạnh.

"Loại này ban thưởng vẻn vẹn là của ta hành vi cá nhân, mong rằng sư đệ không nên ghét bỏ." Đích Trần ôn hòa đem tím bầm Tỏa Tử Giáp đưa cho Tức Mặc, đen thui hắc mâu tử trung mang theo mỉm cười thản nhiên.

Tức Mặc cúi đầu sắc mặt biến ảo, ban thưởng?

Đích Trần rõ ràng cho thấy muốn vì Tức Mặc chiêu kéo cừu hận, hơn nữa cũng là ám chỉ Tức Mặc chỉ là một nho nhỏ phó dịch đệ tử, mà hắn Đích Trần cũng là cao cao tại thượng thân truyền đệ tử.

Đích Trần có dụng ý khác.

Tức Mặc trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, ngẩng đầu trên mặt nụ cười, nói, "Sư đệ đa tạ Đích Trần Sư Huynh ban thưởng, chẳng qua là sư đệ là Vong Trần Tông người, biết khiêm nhượng chi huấn, Đích Trần Sư Huynh cũng không thể đối với một mình ta như thế, những khác hai mươi vị cũng là so với ta không biết mạnh lớn hơn bao nhiêu đích thiên kiêu, nơi đây đều muốn muốn đi núi Thiên Lang, nguy cơ trùng trùng, sư huynh cũng không thể nào quên bọn họ."

"Cẩn Tuân Ngã Tông khiêm nhượng chi huấn, này tím bầm Tỏa Tử Giáp sư đệ cho là hay là tặng cho những khác hai mươi vị sư huynh, sư tỷ."

Đích Trần sắc mặt thay đổi chút ít, trên mặt mỉm cười cứng đờ, Tức Mặc đây là ám phúng hắn không biết khiêm tốn, còn nghĩ cừu hận một lần nữa cho hắn vứt rồi trở lại.

Có chút ý tứ phản kích!

Đích Trần hé miệng cười khẽ, "Sư đệ suy nghĩ nhiều, cái này tím bầm Tỏa Tử Giáp là sư huynh phần thưởng ban cho ngươi. Trừ lần đó ra, ta Đích Trần nguyện lấy thêm ra một pháp khí tặng cho những khác hai mươi vị bằng hữu."

Hai mươi người, lần nữa tặng một pháp khí?

Đích Trần xuất thủ khẳng định cũng là hảo hóa, hãy nói lấy Đích Trần ngạo khí, thật đúng là là không có lấy ra loại kém pháp khí, chính là phùng má giả làm người mập, cũng muốn xuất ra thượng đẳng pháp khí.

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn trừ Xi Minh ra, còn lại mấy cái bên kia mặt chúc sắc tu sĩ, như có điều suy nghĩ.

Đích Trần hảo một cái xinh đẹp phản kích.

Tư Dao cười khanh khách nói, "Nếu ta Đích Trần sư đệ như thế hào phóng, ta đây làm sư tỷ nếu như không vì sư đệ trợ uy, liền sẽ không tốt."

Tư Dao hai khỏa hàm răng lóe yếu ớt ánh sáng, khóe miệng ngẩng lên một tia cười tà, "Ta liền lấy thêm ra hai kiện pháp khí, biếu tặng cho các vị bằng hữu, đại biểu ta cùng với Tiểu Tàn Tàn một chút tâm ý."

Vừa nói hướng khuôn mặt cứng ngắc Tàn Bán Khuyết tiếu bì nháy mắt, nhưng ngay sau đó không trung Quang Hoa chợt lóe, xuất hiện một đao một kiếm hai kiện pháp khí. Phẩm tính tuyệt hảo, sẽ không so sánh với Đích Trần lấy ra pháp khí yếu hơn bao nhiêu.

Đích Trần nhìn Tư Dao sắc mặt nữa biến chút ít, "Tư Dao sư tỷ có lòng rồi."

Kia mười chín người tu sĩ mặt lộ vẻ vui mừng, giao đầu tiếp nhĩ. Pháp khí, đối với rất nhiều khải huyền cảnh tu sĩ mà nói cũng là khan hiếm hàng, không phải ai cũng giống như Đích Trần Tư Dao như vậy giàu có.

Trong bọn họ đúng là có người có pháp khí, chỉ là bọn hắn cái chủng loại kia... Pháp khí ở Đích Trần cùng Tư Dao lấy ra pháp khí trước mặt nhất định ảm nhiên thất sắc.

Tam vật pháp khí, hai mươi người.

"Kia không biết này tam vật pháp khí chúng ta như thế nào phân phối đâu!"

Một đạo ám mang giễu cợt thanh âm từ mọi người phía sau truyền ra, tất cả mọi người nhìn về đạo kia thanh âm nơi phát ra, kia mười chín trên mặt sắc mặt vui mừng tu sĩ nụ cười nhất thời cứng ngắc ở trên mặt.

Đúng vậy a, hai mươi người, chỉ có tam vật pháp khí, nên như thế nào phân.

Có lẽ chỉ có nữa quyết đấu một cuộc, phân ra ai mạnh ai yếu? Quyết định này tam vật pháp khí quy chúc.

Kia mười chín người có mười tám người trong mắt nhanh chóng mang theo mịt mờ tham lam cùng sát cơ, lặng lẽ quét mắt những người khác.

Xi Minh khinh thường bỉu môi, một câu trong đích. Nhỏ giọng rù rì, "Đây chính là nhân tính tham lam."

Tiêu Đạo vẻ mặt sắc đổi đổi, tình hình muốn thất khống...

Nếu như còn không có chạm vào núi Thiên Lang, này hai mươi người trong lúc liền lá mọc cách khe hở, mai phục ẩn thù...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Đi núi Thiên Lang

"Ngã Thành Chủ Phủ lấy thêm ra một pháp khí." Tiêu Đạo một ... không ... Dám do dự, lên tiếng nói.

Dứt lời trong tay xuất hiện một mặt tròn kính, Tiêu Đạo một tướng tròn kính vứt trên không trung, rơi vào kia tam vật pháp khí trong lúc.

Những khác hơn mười vị thiên kiêu cũng rối rít ý thức được sự thái sẽ thất khống, rối rít quét nhìn một cái Đích Trần cùng cúi đầu không nói Tức Mặc.

"Ta cũng vậy lấy ra một." Ở Vong Trần Tông được xưng phong vân một trong gãy Trầm Phong nhẹ nói nói.

"Ta ra một." Ngạo Hành Vân phủi đánh ra một đạo quang hoa, vừa là một việc phẩm chất tuyệt hảo pháp khí.

Những khác tông môn bang phái đích thiên kiêu bất đắc dĩ, Vong Trần Tông đích thiên kiêu cũng rối rít ném ra một pháp khí. A, trừ Tàn Bán Khuyết, chẳng qua là Tư Dao đã đời Tàn Bán Khuyết ra khỏi một pháp khí.

"Ta Tịnh Thủy Tông ra năm vật." Có Tịnh Thủy Tông đích thiên kiêu không cam lòng yếu thế.

"Bán Sơn Tông năm vật."

"Ta cũng vậy ra một." Kia ba đến từ bang phái đích thiên kiêu chịu đựng trên mặt đau lòng, nhưng cũng chỉ có thể nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, đau chọn gốc gác.

Đích Trần bọn họ xuất thủ chính là thượng đẳng pháp khí, muốn những bang phái này đích thiên kiêu làm sao có thể thừa nhận được. Bất quá tình thế bức bách, cũng chỉ có thể xuất thủ.

Không trung không lâu liền hiện đầy hai mươi vật pháp khí, nhân thủ một.

Xi Minh khinh miệt cười cười, cất bước tiến lên đem Tiêu Đạo ném ra cái kia cái gương nắm trong tay, xoay người liền đi.

Gương pháp khí là này hai mươi vật pháp khí trong phẩm chất tốt nhất món đó, Xi Minh là ngày xưa cường giả, ánh mắt sắc bén, một cái biết ra trọng bảo.

Xi Minh thực lực bây giờ rơi đến khải huyền thất trọng thiên, năm đó đạo binh cũng không biết nhét vào nơi nào, chỉ có cầm vật pháp khí, coi như là có chút ít còn hơn không rồi.

"Hiện tại sư đệ còn cần do dự sao?" Đích Trần nhìn Tức Mặc phát ra một tiếng cười khẽ.

Tức Mặc mặt không chút thay đổi nhận lấy Đích Trần trong tay tím bầm Tỏa Tử Giáp, ở nơi này tràng ngôn ngữ quyết đấu ở bên trong, Đích Trần thắng.

Tức Mặc trong tay nâng tím bầm Tỏa Tử Giáp chậm rãi đi ra chánh đường, "Ta còn là kinh nghiệm quá ít, thực lực quá thấp."

...

Ra khỏi thành chủ phủ, Tức Mặc một người đi thanh thương phái trụ sở, thăm Ma Thiết.

Xi Minh hạ thủ quá nặng, Ma Thiết bị thương rất nặng, suy giảm tới nội tạng, liên lụy cốt tủy, không có linh đan diệu dược phụ trợ, không tĩnh dưỡng mười ngày nửa tháng, thương thế khẳng định được không rồi.

Ma Thiết thổn thức nói, "Mặc huynh, cùng so sánh với, ta thật là một người ngu ngốc."

Tức Mặc ngừng Ma Thiết, "Ma Thiết huynh đã làm rất tốt, lấy khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực thủ đâm ba mươi mấy tràng, tuyệt vô cận hữu."

"Trừ ngươi ra."

Ma Thiết trả lời dứt khoát, Tức Mặc chỉ có thể tránh ra cái đề tài này, "Về phần Xi Minh, ngươi không cần đi quản, bởi vì ngươi tuyệt không phải là đối thủ của hắn."

Ma Thiết gật đầu, "Về điểm này tự biết rõ ta vẫn phải có." Ma Thiết chính là như vậy một sảng lãng hán tử, lấy lên được, thả xuống được.

Này cũng là mới Tức Mặc cùng hắn gặp gỡ nguyên do.

"Thật ra thì ta cũng không phải là Xi Minh đối thủ." Tức Mặc trầm ngâm, "Xi Minh thực lực rất có thể cùng tàn sư huynh không phân cao thấp."

Ma Thiết cả kinh nói, "Làm sao có thể." Tàn Bán Khuyết tối hôm qua ở thành tường trước miệt thị quần hùng, khí thế loại này đã xâm nhập Ma Thiết nội tâm.

Hiện tại Tức Mặc lại còn nói Xi Minh có thể không kém gì Tàn Bán Khuyết, "Không thể nào, Xi Minh mới là khải huyền thất trọng ngày mà thôi."

Tức Mặc cười khổ lắc đầu, "Tính chất không giống với."

"Không nói những thứ này, Ma Thiết huynh rất tĩnh dưỡng, ta nhưng có thể muốn đi ra ngoài mấy ngày. Hi vọng dồn lúc trở lại, nhìn thấy Ma Thiết huynh đã khỏi hẳn."

Cùng Ma Thiết nói lời từ biệt, trở về khách sạn, Tàn Bán Khuyết cùng Tư Dao còn chưa trở về. Tức Mặc suy nghĩ một chút, để lại một phong thư, ra khỏi Vĩnh Dạ Thành, nghênh ngang rời đi.

Núi Thiên Lang ở nơi đâu, Tức Mặc biết.

Ở tử thì : giờ Tý lúc trước chạm vào núi Thiên Lang, là ám hiệu muốn mượn bóng đêm tiến vào núi Thiên Lang.

Đích Trần cho tím bầm Tỏa Tử Giáp Tức Mặc hay là không có đem mặc lên người, lo lắng Đích Trần ở tím bầm Tỏa Tử Giáp trên giở trò quỷ, liền đem tím bầm Tỏa Tử Giáp nhét vào đan điền.

Này tím bầm Tỏa Tử Giáp mặc dù là một hiếm có thượng đẳng pháp khí, nhưng là xuất từ Đích Trần tay, Tức Mặc cảm giác, cảm thấy có vấn đề.

Chồn cho gà chúc tết...

Ra khỏi Vĩnh Dạ Thành, một đường hướng bắc, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, nửa ngày liền vọt ra vài trăm dặm.

Diễm dương trầm thấp, có trăng sáng trên can.

Tức Mặc ngồi xuống nghỉ ngơi, cách núi Thiên Lang càng ngày càng gần, cũng không phải không cẩn thận.

Núi Thiên Lang không chỉ có riêng là có thêm tiểu bí cảnh bổn thổ yêu tộc, vẫn tồn tại ngoại lai đại yêu.

Bỗng nhiên nghe thấy phía sau truyền đến nhàn nhạt tiếng bước chân, người cũng không che dấu, tiếng bước chân rõ ràng lọt vào tai.

Tức Mặc quay đầu nhìn về phía phía sau người, chỉ thấy người nọ đang mặc bạch y, trên đầu thắt một nho quan, trong tay cầm một cái chiết phiến, phân lưu lỗi lạc, hảo một cái công tử văn nhã.

Người nọ nhìn Tức Mặc chắp tay hành lễ, nói, "Mặc huynh hảo tốc độ, ta đuổi theo ngươi hồi lâu, mới vừa ở chỗ này đuổi theo ngươi."

Tức Mặc nhìn tùy ý ngồi dưới đất công tử ca, nói, "Ngươi nhận biết ta." Tức Mặc đối với người này có chút ấn tượng, là kia hai mươi lôi đài đứng đầu một trong, thực lực khải huyền thất trọng Thiên Điên Phong, vô cùng cường đại. Chủ yếu nhất chính là người này lúc ấy tựa hồ cũng không phải là quá để ý pháp khí.

Đây mới là Tức Mặc lưu ý trọng điểm.

Chẳng qua là cũng không biết người này tên họ.

"Mặc huynh đại danh, hiện tại Vĩnh Dạ Thành trong có mấy người không biết, dáng vẻ này ta đây chờ thô lậu sơn dã thôn phu, dân trong thôn, vô danh không họ."

"A, huynh đài lời ấy cũng là thú vị, Tức Mặc có thể có mấy phần hư danh? Huynh đài đài cao ta, nhưng nghe thấy huynh đài tên họ."

Người nọ cười nói, "Vô danh không họ."

Tức Mặc cười nói, "Chẳng lẽ là huynh đài không muốn báo cho ta."

Công tử kia ca nói, "Của ta Mặc huynh, ngươi nhưng là trách lầm ta, ta bổn gọi vô danh không họ."

Tức Mặc biết vậy nên im lặng, thì ra là người này liền gọi vô danh không họ, chẳng qua là danh tự này quá quái, Tức Mặc không có kịp phản ứng.

Vô danh không họ cười nói, "Như thế nào, Mặc huynh có phải hay không cảm thấy ta tên họ này quả thật cổ quái chút ít?"

Tức Mặc mỉm cười gật đầu, "Quả thật , vô danh, trán, ta liền gọi ngươi vô danh như thế nào?"

Vô danh không họ gật đầu, "Mặc huynh nhưng gọi vô phương ."

Tức Mặc giương miệng nói, "Kia vô danh ngươi cũng không cần nữa gọi ta Mặc huynh, trực tiếp gọi ta Tức Mặc là được."

Này vô danh không họ mặc dù trang phục còn giống cũ kỹ thư sinh, nhưng nói chuyện thú vị, làm việc không câu chấp, rất dễ dàng làm cho người ta sinh sôi hảo cảm.

Hai người tâm tình hồi lâu, rất có gặp nhau hận muộn ý.

"Tức Mặc ngươi khi nào vào núi." Rốt cục vẫn phải nói tới tiến vào núi Thiên Lang chuyện.

Tức Mặc sắc mặt túc cả, nhìn vô danh không họ nói, "Ta tính toán giờ Tuất tiến vào núi Thiên Lang, dù sao núi Thiên Lang là yêu tộc trọng địa, có đại yêu chiếm cứ, lúc này còn có tiểu bí cảnh ngoài yêu tộc trợ uy, phải cẩn thận."

Tức Mặc lúc ấy có thể đi vào Nhất Tuyến Hạp, còn có thể trốn vào từ Vương động, hủy diệt Tẩy Huyết Trì, hoàn toàn chính là vận khí. Cũng là dựa vào Tức Mặc nghé con mới đẻ không sợ cọp dũng khí.

Nhưng hiện tại tiến vào núi Thiên Lang, nhưng không thể coi thường rồi, núi Thiên Lang ngoài mặt lộ ra thực lực trung thì tam chỉ thiên xin cảnh đại yêu, về phần có phải hay không còn tuyết giấu có những khác đại yêu, cũng là không biết số lượng.

Tức Mặc lông mày thủ vừa nhíu, hắn vừa nhớ lại Ô Vũ ở Yên Nhiên thủ hạ chạy trốn, lúc ấy Ô Vũ từng đối với Ô Các đã nói núi Thiên Lang mấy chữ, nếu như Ô Vũ cũng chạy trốn tới núi Thiên Lang lời của...

Hiện tại Xi Minh vừa lần nữa hiện thân, Đích Trần cũng chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, hay là tại trong thành chủ phủ cũng muốn âm Tức Mặc một lần, Tức Mặc không tin ở mật thám núi Thiên Lang trong quá trình, Đích Trần sẽ không đối với hắn khiến cho ám chiêu.

Cũng không biết Đích Trần chân chó hiện tại núp ở người âm u trong góc Thị Huyết lấy đợi.

Thu hồi suy nghĩ, Tức Mặc nhìn vô danh không họ, nói, "Vô danh ngươi khi nào vào núi?"

"Nếu là Tức Mặc ngươi không chê, bản thân ta là muốn cùng ngươi cùng nhau vào núi, tốt như vậy ngạt lẫn trong lúc cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Tức Mặc suy nghĩ một chút, "Cũng tốt, chúng ta liền cùng nhau vào núi."

Sau nói chuyện với nhau liền đơn giản rất nhiều, Tức Mặc hai người vội vã dùng thức ăn, ngồi dưới đất tu luyện, lấy bảo đảm có thể đạt tới trạng thái tốt nhất, bất quá cũng không dám tu luyện quá sâu.

Dù sao tiểu bí cảnh trung nguy cơ trùng trùng.

Giờ Tuất.

Tức Mặc hai người rối rít mở mắt đứng dậy, hướng núi Thiên Lang chạy đi.

Núi Thiên Lang là một mảnh núi non bầy, các núi nhỏ đầu đều có danh hiệu của mình, kỳ chủ ngọn núi tên là núi Thiên Lang, mà núi Thiên Lang là một ngọn ngủ say núi lửa. Đỉnh núi mang có nham tương.

Trên của hắn chiếm cứ có thật nhiều đại yêu, cơ hồ chiếm cứ núi Thiên Lang núi non yêu tộc bảy thành, thủ vệ sâm nghiêm, các trạm kiểm soát đều có trọng binh gác.

Núi Thiên Lang lớp mười ngàn trượng, yêu tộc đại bản doanh liền ở hơn chín trăm trượng vị trí. Trên núi mỗi lần một trăm trượng cũng có một đạo trạm kiểm soát, chung chín đạo trạm kiểm soát, mỗi đạo trạm kiểm soát trên đều có đại lượng yêu binh gác, mà càng hướng về phía trước đi, đem tay yêu binh thực lực càng cao, theo như đồn đãi đệ cửu đạo trạm kiểm soát từ một khải huyền cửu trọng thiên đại yêu tự mình đem tay.

Mà lên núi Thiên Lang chỉ có một con đường đường. Địa phương còn lại tất cả đều là vách đá vách đá, trên vách đá vòn quanh cơn lốc, cả ngày gào thét không ngừng, ngay cả nhất khoẻ mạnh chim diều đều không thể bay vọt, tu sĩ ngự giá pháp khí, mới đầu còn có thể phi hành, nhưng đến giữa sườn núi, kia cơn lốc uy thế cường đại, căn bản không cách nào thông hành.

Chỉ có đi kia duy nhất một cái lối đi, nhưng này cái lối đi trên bố trí thủ nghiêm mật , muốn xông lên núi, không thể so với từ vách đá trên vách đá xông đi lên đơn giản.

Cả núi Thiên Lang tựa như một móc ngược thùng sắt, dễ thủ khó công.

Đây cũng là phái Tức Mặc chờ hai mươi mốt người làm thám tử mấu chốt nguyên nhân.

Không tra rõ tình huống, tùy tiện tiến công núi Thiên Lang, chỉ có một con đường chết.

Mà núi Thiên Lang trên là tối trọng yếunhất, cũng là tiểu bí cảnh trung nổi tiếng bảo địa —— phong hỏa mộ, liền ở một ngàn trượng đỉnh núi.

Truyền thuyết đó là đại yêu chôn cất sinh chỗ.

Muốn sờ lên núi Thiên Lang, khó khăn, khó như lên trời.

Tức Mặc nghĩ lại tới lúc ấy bị hắn hủy diệt Tẩy Huyết Trì cùng núi Thiên Lang nổi danh Nhất Tuyến Hạp, không khỏi may mắn vận khí của mình, một ít cắt thật chỉ có thể dùng may mắn để hình dung.

Nếu như không phải là ngày đó Nhất Tuyến Hạp trong đích yêu cũng bận về việc.. Tế điện, Tức Mặc kia có cơ hội tiến vào Nhất Tuyến Hạp?

Thu hồi tâm thần.

Tức Mặc cùng vô danh không họ hai người một đường thật cẩn thận, mượn ánh trăng, dọc theo sơn gian đường nhỏ, đi về phía trước rồi chưa đầy một dặm, liền tựu gặp được một chỗ trạm kiểm soát, này còn không phải là núi Thiên Lang ngọn núi cao nhất trên chín đạo trạm kiểm soát...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Từ vùi lấp khốn cảnh

Đây là một mô hình nhỏ khe sâu, cốc khẩu xây nổi lên một cái năm sáu trượng cao thành tường, trên tường có pháo đài, chẳng qua là nhưng không thấy thủ vệ yêu binh.

Tức Mặc cùng Vô Danh Vô Tính hai người liếc mắt nhìn nhau, gật đầu mượn ánh trăng hướng thành tường tới gần.

Chẳng qua là nhích tới gần thành tường, Tức Mặc đột nhiên thần sắc ngẩn ngơ, yên lặng nhìn phía dưới tường thành nằm tàn toái yêu tộc thi thể, có người đã trước một bước tới, là ai? Còn dư lại thập trong chín người người?

Vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai dễ dàng lướt qua thành tường, nhưng nhìn thấy Vô Danh Vô Tính cũng dễ dàng lên thành tường, kia Vô Danh Vô Tính hướng về phía Tức Mặc khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng mở ra trong tay chiết phiến, phiến đi lượn lờ ở chóp mũi mùi máu tươi.

Tức Mặc chân mày hơi nhíu lại, người kia là ai?

Cũng quá u mê, không nói trước hắn như thế nào chạm vào đạo này trạm kiểm soát, chính là giết những thứ này yêu tộc, liền tựu không nên.

Không phải là Tức Mặc mềm lòng, mà là một khi giết những thứ này Tiểu Yêu, Từ lâu rồi, đợi đến đổi lại đáng đích yêu, nhất định sẽ phát hiện đã có người vào núi Thiên Lang.

Ngẩng đầu nhìn giống như trước sắc mặt có chút khó coi Vô Danh Vô Tính, "Xem ra phải nhanh rồi."

Tung mình rơi xuống thành tường, Tức Mặc hai người cẩn thận hướng bên trong cốc tiến phát.

Ngọn núi cao nhất núi Thiên Lang bị chung quanh ngọn núi bầy nghiêm mật vây quanh, tạo thành một núi non bầy. Núi Thiên Lang một cành siêu quần xuất chúng, là vùng núi này bầy trung cao nhất một ngọn núi, ngọn núi đính đoan cụ gió gào thét, khói dầy đặc cuồn cuộn, muốn ở nhóm người này trong sơn mạch tìm núi Thiên Lang, thật ra thì cũng không khó.

Mấy người khác hẳn là từ khác phương hướng tiến vào núi Thiên Lang. Chẳng qua là cũng có người, nhưng đuổi ở Tức Mặc hai người phía trước.

Lại cẩn thận đi tới mười dặm, lần nữa nhìn thấy một cái thành tường pháo đài. Tức Mặc hai người liếc mắt nhìn nhau, rối rít nhảy lên thành tường, kết quả không cần nói cũng biết.

Vô Danh Vô Tính chậm rãi đứng dậy, nhìn ngón giữa thấm lấy máu tươi, nhỏ giọng nói, "Người nọ so với chúng ta vượt lên đầu nửa canh giờ."

"Vô danh, làm sao ngươi biết?"

"Máu nhiệt độ, máu màu sắc, máu ngưng kết độ." Vô Danh Vô Tính chậm rãi lau ngón giữa máu tươi, "Hai nơi máu tình huống tương tự, xem ra người này thực lực rất mạnh, quá những thứ này trạm kiểm soát ít tốn thời gian."

Tức Mặc cau mày, hai nơi máu ngưng kết giống nhau, nói cách khác, người này vẫn cách mình hai người cũng không xa xôi, hơn nữa thực lực siêu cường, người này là ai?

Còn dư lại mười chín lôi đài đứng đầu trước mặt mạo nhất nhất sắp tới mực trong đầu xẹt qua, Xi Minh thân ảnh dừng hình ảnh sắp tới mực trong đầu, "Là hắn, chẳng qua là hắn cũng là yêu, tại sao còn muốn giết hắn đồng tộc."

Nhưng ngay sau đó Tức Mặc tỉnh ngộ, Tàn Bán Khuyết lời của trong đầu tiếng vọng, 'Sinh tồn, vì sinh tồn mà thôi! Người ngay cả mình cũng có thể vội vả giết, chớ đừng nói chi là là giết chút yêu rồi.'

Như vậy yêu đâu rồi, còn không phải như vậy.

Xi Minh là từng yêu tộc đạo hợp cảnh cường giả, chẳng qua là hiện tại cũng chỉ là mượn loài người thân thể, thực lực cũng chỉ là ở khải huyền cảnh.

Vô Danh Vô Tính nhìn nhẹ nhàng rù rì Tức Mặc, không giải thích được hỏi, "Tức Mặc ngươi đang nói cái gì? Chẳng lẻ ngươi biết là ai?"

"Xi Minh..."

"Xi Minh!" Vô Danh Vô Tính cau mày nhỏ giọng hô, "Là hắn."

"Không quá chắc chắn, nhưng rất có thể, bởi vì chỉ có hắn mới có thực lực này."

Tức Mặc chậm rãi đi tới bên tường thành duyên, cau mày nhìn về phía trước, trong lòng yên lặng nghĩ ngợi nói, "Xi Minh đây là muốn cùng ta kết sao?"

"Chẳng qua là lấy hắn thực lực bây giờ, hoàn toàn có thể nửa đường cướp giết ta."

"Hắn vào núi Thiên Lang ở mưu đồ cái gì?"

"Đi thôi!"

"Ân!"

Người nhẹ nhàng nhảy xuống thành tường, hai người hướng lên trời Lang Sơn tiếp tục đi về phía trước.

Đi vào mười dặm, đã cách núi Thiên Lang ngọn núi cao nhất càng ngày càng gần rồi. Quả bất kỳ nhiên, trạm kiểm soát trên yêu vừa bị tàn sát.

Lần nữa thẳng tiến mười lăm dặm, đã đến núi Thiên Lang chân núi.

Tức Mặc ngẩng đầu, chỉ thấy núi Thiên Lang ba mặt vách đá vách đá, tất cả đều là trơn mặt đá, trên tảng đá ngay cả đám cái dư thừa thảo cũng không có.

Trên núi có cụ gió gào thét, khuấy mây mù, kéo cát bụi, bùm bùm đánh núi Thiên Lang thạch bích.

Mỗi một viên cục đá uy lực cũng không kém gì khải huyền tứ trọng thiên tu sĩ một kích toàn lực, đây vẫn chỉ là dưới chân núi mắt thường có thể đụng nơi, về phần sườn núi đỉnh núi, tình hình như thế nào, không được biết.

Mà người núi trên mặt có một cái quanh co đường nhỏ, đường nhỏ là khắc đá bậc thang, mỗi lần trăm trượng, liền có một đạo trạm kiểm soát.

"Lên núi." Tức Mặc nhẹ giọng nói.

Hai người thực lực cũng rất cao, Tức Mặc có Chỉ Xích Thiên Nhai, mà Vô Danh Vô Tính thực lực lại càng khải huyền thất trọng Thiên Điên Phong, xông lên trăm trượng độ cao, chỉ sợ đi thật cẩn thận, cũng bất quá là dùng rồi thời gian một chén trà công phu.

Rất nhanh liền tới đến đạo thứ nhất trạm kiểm soát, đây là dùng hòn đá thế ở chung một chỗ tạo thành một cái cự đại tường đá, trên tường khắc có một tầng đạo súc tích, tường đá trùng điệp, mãi cho đến rồi hai bên cụ gió gào thét đất.

Ở dưới tường đá, thềm đá trùng điệp nơi, có một cửa đá khổng lồ, trên cửa gia trì có câu súc tích, khí thế bàng bạc, chợt có linh khí vận chuyển, Quang Hoa ám súc tích.

Tức Mặc cùng Vô Danh Vô Tính hai dè dặt nương đến dưới thành tường, song trên tường thành đạo súc tích đột nhiên dừng lại vận chuyển.

Tức Mặc hai người sắc mặt biến hóa.

Vô Danh Vô Tính nhẹ giọng nói, "Nguy rồi, đạo này súc tích tác dụng lại là dùng để báo động trước, sợ là chúng ta đã bị phát hiện."

Tức Mặc rút ra Vấn Tâm Kích, "Trực tiếp đi tới, chậm thì sinh biến."

Dứt lời, Tức Mặc hóa thành một đạo tàn ảnh, thân thể đã ở giữa không trung.

Vô Danh Vô Tính yên lặng nhìn Tức Mặc, thân thể chợt biến mất tại nguyên chỗ, đã trước Tức Mặc một bước đến trên tường thành.

Tức Mặc đang ở giữa không trung, tung nhãn quan nhìn trạm kiểm soát thành tường, không có một người nào sống yêu binh, máu tươi tát cả thành tường, binh khí vỡ vụn, hài cốt đầy đất.

Nhẹ chân rơi vào Vô Danh Vô Tính bên cạnh, cau mày nhẹ giọng nói, "Quả nhiên vừa bị người đoạt trước rồi."

"Như vậy cũng tốt, đường xá trên thiếu rất nhiều ngăn cản, không phải sao?"

"Chỉ sợ không có đơn giản như vậy."

"Bọn họ như vậy không chút kiêng kỵ giết yêu, thế tất sẽ khiến những thứ kia đại yêu chú ý."

"Chúng ta phải cẩn thận rồi, người trước móc phần mộ, người sau nếu nữa té xuống, liền tựu thật khờ rồi."

Tung người nhảy xuống trạm kiểm soát thành tường.

Tức Mặc ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai rơi vào góc tường, "Có người."

Trên mặt đất nằm năm người thi thể, Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, là năm lôi đài đứng đầu thi thể.

"Là bọn hắn?"

Vô Danh Vô Tính sắc mặt khó coi nói, "là ai động tay?"

Tức Mặc yên lặng không nói, đạo thứ nhất trạm kiểm soát trên yêu cũng sẽ không quá cường đại, bởi vì yêu tộc cũng không có nhiều như vậy binh lực, những thứ kia cường đại yêu thế tất coi chừng dùm chính là khẩn yếu trạm kiểm soát.

Như vậy một chút yêu làm sao có thể giết rồi nhân tộc cường giả, còn những thứ kia lôi đài đứng đầu, mỗi cái cũng là khải huyền thất trọng ngày đích cường giả.

"Ngươi nhìn sắc mặt của bọn họ." Vô Danh Vô Tính đột nhiên chỉ vào một người nói.

Tức Mặc ban quá người nọ bả vai, nhìn người nọ sắc mặt, người nọ trên mặt phiếm một cổ hôi khí , đọng lại mà không tán, kia hôi khí tựa như có sinh mạng giống nhau, không ngừng ở người nọ trên mặt du tẩu.

Tức Mặc đem khác bốn thân thể người tất cả đều dời qua, giống nhau kết quả.

Tức Mặc sắc mặt biến ảo, quả nhiên là Xi Minh, tại cái đó thác nước trong sơn động, Xi Minh từng triệu hồi ra màu xám tro sương mù mê đảo Tức Mặc, hiện tại những thứ này chết đi tu sĩ trên mặt lan tràn hôi khí rất giống Xi Minh lúc ấy dùng cái chủng loại kia... Hôi tức giận.

Huống chi Tức Mặc đoán Xi Minh liền tại chính mình hai người phía trước, nếu như đây là Xi Minh làm, tựa hồ có thể giải thích thông thấu.

"Đi xem một chút những thứ kia yêu binh." Tức Mặc nghiêng đầu nhìn Vô Danh Vô Tính, mà Vô Danh Vô Tính đã rơi vào trên tường thành, trong tay dẫn muốn chết đi yêu binh rơi ở trên mặt đất.

"Như thế nào?"

Vô Danh Vô Tính lắc đầu, "Một mình ngươi nhìn." Vừa nói đem kia hai yêu binh vứt cho Tức Mặc.

Tức Mặc nhìn kỹ kia hai yêu binh gương mặt, phát giác kia hai yêu binh trên mặt cũng không có hôi khí du tẩu.

"Chẳng lẽ là có yêu tộc cường giả phát hiện ý đồ của chúng ta, mà mấy người này giết trạm kiểm soát trên yêu binh, kia cường giả lại giết rồi mấy người này."

Tức Mặc suy nghĩ một chút hay là không đem của mình đoán nói cho Vô Danh Vô Tính, hắn lắc đầu, nói, "Không biết, chẳng qua là chuyện bây giờ thật biến phức tạp rồi."

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, "Hay là trước lên núi, nhìn lại kết quả, nếu như người thứ hai trạm kiểm soát trên cũng là như vậy..."

Sắc mặt phức tạp liếc nhìn chết trên mặt đất năm người tộc cường giả, Tức Mặc trên mặt đất hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng đạo thứ hai trạm kiểm soát xóa đi.

Có ở đạo thứ nhất trạm kiểm soát trên dạy dỗ, Tức Mặc hai người chắc chắn sẽ không lại đi gây ra trên tường thành cái kia chút ít báo động trước đạo súc tích.

"Làm sao bây giờ, nếu như trên đầu thành có yêu thủ hộ, chúng ta trực tiếp nhảy tới hoàn toàn chính là làm một bia thịt, mà dán tường mà lên, nhất định sẽ gây ra trên tường báo động trước đạo súc tích." Vô Danh Vô Tính núp trong bóng tối cau mày làm khó nói.

Tức Mặc trầm tư nói, "Bây giờ còn không có cách nào."

Đây là một khốn cảnh, muốn lên núi, vẫn không thể kinh động trông chừng trạm kiểm soát yêu. Tức Mặc ngẩng đầu nhìn cao lớn thành tường, trên tường đạo súc tích Quang Hoa mạch nước ngầm.

Đạo thứ hai trạm kiểm soát không có gì, nhưng nếu như kinh động rồi phía trên ý một con yêu, người thứ ba trạm kiểm soát trên yêu sẽ gặp chạy tới.

Bị những thứ kia Tiểu Yêu kéo, đợi đến đại yêu đến, Tức Mặc hai người chỉ có đẫm máu chết.

Tức Mặc có Yểm Tức Quyết, có thể che dấu hơi thở, nhưng là hiện tại Yểm Tức Quyết căn bản là không có chút nào vĩnh không có đất dụng võ. Yểm Tức Quyết cũng không phải là ẩn thân bí quyết, không thể để cho Tức Mặc ẩn thân xông lên núi Thiên Lang đỉnh núi.

"Trừ phi chúng ta có thể ở đây chút ít yêu binh không cách nào kịp phản ứng lúc tựu bay qua thành tường." Vô Danh Vô Tính cười cười, biết cái ý nghĩ này cũng không phù hợp thực tế.

"Chúng ta lâm vào một cái lầm lẫn , trước đi theo ta, có lẽ nơi này, chúng ta sẽ nghĩ tới biện pháp."

Tức Mặc rốt cục vận chuyển Yểm Tức Quyết, hiện tại đã đến Thiên Lang trên, phải tu thận trọng, quá lâu không có sử dụng quá Yểm Tức Quyết rồi.

Vô Danh Vô Tính nhìn dọc theo góc tường thật cẩn thận hướng sơn thể ven đi tới Tức Mặc, cảm thấy Tức Mặc hơi thở đột nhiên tại chính mình giác quan trung kém rất nhiều, sắc mặt chợt biến đổi.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Khiếu Phong Thạch lan (1)

Nhỏ giọng đi theo Tức Mặc phía sau, Vô Danh Vô Tính mặt không chút thay đổi, không biết nghĩ cái gì.

Gió bên tai thanh gào thét, gió cũng càng lúc càng lớn, không ngừng lay động trên người của hai người áo bào.

"Tức Mặc, ngươi là nghĩ..."

"Vô danh, nếu như chúng ta có thể theo sơn thể leo đi lên đâu?"

"Làm sao có thể, Thiên Lang Sơn Cụ gió gào thét, sơn thể bóng loáng, muốn leo đi lên khó như lên trời."

Tức Mặc khóe miệng mỉm cười nói giương, trong đầu hiện lên một đạo mơ hồ hình ảnh.

Trong ngày mùa đông hàn gió gào thét, gầy yếu hài đồng mặc cũng không vừa người dính đầy tro bụi rách nát áo bông, trên chân giẫm phải cũng không phối hợp giày vải rách, co rúc ở thành tường dưới chân.

Dính đầy vết bẩn áo bông dính sát vào nhau ở trên người, bị đông cứng cứng ngắc tựa như một khối thiết bản; mũi chân đã lạn là không giống như bộ dáng, sưng đỏ đầu ngón tay phát sáng tựa như hai nho nhỏ đèn lồng.

Song trong ngày mùa đông Hàn Phong như cũ vô tình vuốt hài đồng, phất phới bông tuyết dính ở hài đồng làm ra cứng rắn không sạch sẽ trên sợi tóc thật lâu không tan ra.

"Đến nơi đây tránh tránh."

Người hơi có vẻ thanh âm non nớt từ một âm u góc truyền ra, hài đồng đột nhiên ngẩng đầu, phát hiện ở bên tường thành duyên dựa vào người số tuổi hơi lớn thiếu niên. Bóng đêm ám chìm, thiếu niên trước mặt con mắt có chút mơ hồ.

"Gọi ta phải không?"

"Ta không gọi ngươi, còn có thể kêu người nào?" Thiếu niên kia run run nói nói.

Hài đồng chậm rãi niếp chạy bộ đến người thiếu niên kia bên cạnh ngồi xuống, "Ngươi tại sao muốn trốn ở chỗ này?"

"Hiện tại không có cảm thấy gió nhỏ rất nhiều sao? Từng cái chướng ngại vật sau lưng cũng có một gió chết đi giác, mà ở trong đó, chính là gió chết đi giác." Tức Mặc chậm rãi nghiêng đầu, nhìn phía sau Vô Danh Vô Tính, thấp giọng nói.

Lời giống vậy ngữ cùng trong trí nhớ người thiếu niên kia trọng điệp, Tức Mặc đột nhiên cảm thấy trước mắt có chút hoảng hốt, trong lòng yên lặng xẹt qua một chữ mắt, "Tàn..."

"Gió chết đi giác?"

"Không tệ, nơi này chính là chướng ngại vật che đậy rồi gió vị trí trung tâm, sức gió khách quan cùng những địa phương khác có nhỏ hơn rất nhiều."

"Ngươi nhìn kỹ nơi này mặt đá, có phải hay không so sánh với những địa phương khác muốn thô ráp một chút, nơi này toàn thân nếu so với những địa phương khác cao hơn một chút."

Vô Danh Vô Tính ngón giữa từ mặt đá trên xẹt qua, sau đó ngẩng đầu nhìn cả sơn thể, quả nhiên như Tức Mặc nói. Trên núi có một con bề rộng chừng năm thước chừng long lên ấn ký, cái kia ấn ký không ngừng quanh co khúc chiết, vẫn không có vào bóng đêm.

"Chúng ta theo nầy ấn ký hướng về phía trước, được gió lực cản sẽ nhỏ hơn rất nhiều, hơn nữa tương đối mà nói nơi này sơn thể cũng sẽ tô lỏng một ít, hoàn toàn có thể dùng vũ khí đánh bại nham thạch."

"Cũng không biết đến giữa sườn núi cùng với đỉnh núi, sức gió sẽ biến thành cái gì bộ dáng, nếu như nơi đó sức gió quá lớn, chúng ta chỉ có đường cũ trở về, làm chút ít vô dụng công."

Tức Mặc nhìn Vô Danh Vô Tính hỏi, "Trên không hơn."

Vô Danh Vô Tính khẽ cau mày suy tư chốc lát, "Tùy ngươi quyết định!"

"Kia liền trên."

Vừa nói Tức Mặc đã đặt tại đạo kia cơn lốc không thể tiêu ma ấn ký trên, theo ấn ký chậm rãi hướng về phía trước bò đi.

Ở gió chết đi giác, sức gió quả nhiên nhỏ đi rất nhiều, nếu như nói gió chính diện, kia gió có thể xé rách một cái lớn giống, như vậy ở nơi này gió chết đi giác, sức gió chỉ có chỉ có thể xé rách một cọng cỏ giới.

Núi Thiên Lang sơn thể khổng lồ, chung quanh lại có cơn lốc vòn quanh, sơn thể cao chót vót bóng loáng, đây là thiên nhiên ưu thế, song vật cực tất phản, ở nơi này rõ ràng đắc tuyệt cảnh trong, thật ra thì còn dấu diếm một cái sinh cơ chi tuyến.

Đó chính là gió chết đi giác.

Núi Thiên Lang to lớn như thế, đem uy lực vô cùng cơn lốc cũng trực tiếp chia làm hai nửa, tự nhiên tồn tại gió chết đi giác.

Tức Mặc trong đầu lần nữa xẹt qua cái kia co rúc ở góc tường ở dưới thiếu niên, yên lặng niệm một câu, "Tàn, cám ơn ngươi!"

Từng làm xin mà trí nhớ đã mơ hồ quá nhiều, nhưng Tức Mặc may mắn, hắn còn nhớ rõ người kia, còn nhớ rõ người kia nói.

Vô Danh Vô Tính yên lặng đi theo Tức Mặc phía sau, thân thể thật chặc dán tại trên thạch bích, thân thủ linh hoạt, vận chuyển đạo pháp thật chặc dán tại trên thạch bích, giống như là một con linh xảo thằn lằn.

Trong mắt của hắn thỉnh thoảng hiện lên một đạo mịt mờ Quang Hoa, nhưng ngay sau đó vừa cúi đầu đem kia sờ Quang Hoa mai phục, trên mặt hiện lên một tia giãy dụa.

...

Sơn thể mặt khác, cái kia duy nhất có thể thông hướng núi Thiên Lang đỉnh núi hẹp dài trên đường nhỏ.

Đứng ở đệ ngũ đạo trạm kiểm soát trên Xi Minh tiện tay bỏ lại trong tay nhân tộc cường giả, dưới chân của hắn hiện đầy yêu tộc thi thể, máu tươi chảy xuôi cho dưới tường thành, hài cốt sái đầy mặt đất.

Nơi này thủ vệ trạm kiểm soát yêu tộc tu sĩ thực lực phổ biến đã đạt khải huyền tứ trọng thiên, thậm chí còn có khải huyền lục trọng ngày đích mạnh đại tu sĩ tồn tại, chẳng qua là những tu sĩ này hiện tại cũng hóa thành một bồi hoàng thổ, té ở Xi Minh dưới chân, cửa hàng tựu rồi Xi Minh con đường.

"Thật là không chịu nổi một kích."

Xi Minh phát ra một tiếng khinh miệt chê cười, bỗng nhiên hắn chợt hít sâu một hơi, chỉ thấy trên mặt đất cái kia chút ít tử thi trong mũi chậm rãi leo ra hai cái hôi khí , những thứ kia hôi khí đọng lại mà không tán, từ từ tụ ở chung một chỗ, hóa thành hai đạo hôi khí chảy dài, bị Xi Minh hít vào trong cơ thể.

Tản mất trên tay ấn ký, Xi Minh vi thở phào nhẹ nhõm, khí thế trên người lại ở trong mơ hồ tăng lên chút ít.

Cúi đầu phủi mắt trên mặt đất cái kia chút ít tử thi, Xi Minh trên tay xuất hiện một khéo léo ngọc bài, chỉ thấy trên ngọc bài ấn một bức mơ hồ hình vẻ, nhưng nếu như nhìn kỹ lại, nhưng có thể phát hiện kia hình vẻ đương nhiên đó là núi Thiên Lang lui lược đồ.

Chỉ thấy cái kia hình vẻ trên có một cái nho nhỏ tím chút, tựa như một hạt mè. Xi Minh đem một đoàn linh khí đánh vào cái kia ngọc bài ở bên trong, liền thấy trên ngọc bài cái kia tím chút chỗ ở khu vực không ngừng trở nên to lớn, hơn nữa không hoàn toàn trở nên rõ ràng.

Xi Minh khóe miệng vung lên một tia cười tà, "Đích Trần cho cái vật nhỏ này mặc dù không phải là cái gì hữu dụng pháp khí, nhưng còn rất thực dụng, đặc biệt là dùng để tìm Tức Mặc vị trí, tựu đơn giản quá nhiều."

Nhưng ngay sau đó Xi Minh thu hồi ngọc bài, thân thể biến mất, trên mặt đất chỉ để lại một câu tàn thanh âm, "Tức Mặc, hảo hảo hưởng thụ còn dư lại

thời gian sao!"

...

Chung quanh sức gió càng lúc càng lớn, đã mơ hồ đến gần trăm cân, Tức Mặc gục ở trên thạch bích, hắn cảm thấy đi về phía trước đã được trở ngại.

Đã đi về phía trước rồi ba trăm trượng, tính cả lúc ban đầu hai trăm trượng, hiện tại hắn là ở núi Thiên Lang giữa sườn núi, đối ứng cũng là đệ ngũ đạo trạm kiểm soát.

Tức Mặc quay đầu hướng về phía phía sau Vô Danh Vô Tính nói, "Hiện tại chúng ta đã đến giữa sườn núi, sức gió bất quá mới trăm cân chừng, xem ra vậy chúng ta liền là như vậy trực tiếp leo lên núi đỉnh, cũng cũng không tính quá lớn vấn đề."

Vô Danh Vô Tính cúi đầu che giấu tốt lắm rồi trên mặt cái kia phân mất tự nhiên cùng giãy dụa, nói, "Chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy."

"Chớ quên núi Thiên Lang đỉnh núi được xưng phong hỏa mộ, nếu dám xưng phong hỏa hai chữ, như vậy trên đỉnh núi cơn lốc khẳng định không thể nhỏ thị. Nói không chừng cuối cùng chúng ta còn phải đường cũ trở về."

Tức Mặc nghe vậy gật đầu, "Vô danh, ngươi nói có lý, chẳng qua là hiện tại đã đến giữa sườn núi, nếu như đường cũ trở về, có chút quá không đáng giá rồi."

Vô Danh Vô Tính cúi đầu nằm úp sấp ở trên mặt tảng đá, "Nhìn ý của ngươi là."

"Tốt lắm, chúng ta liền sẽ thấy hướng về phía trước ba, nói không chừng vận khí tốt, còn có thể trực tiếp lên núi đỉnh."

Vô Danh Vô Tính không hề nữa ngôn ngữ , thật chặc thiếp thân ở trên thạch bích, đi theo Tức Mặc phía sau không ngừng hướng về phía trước bò đi.

Trên mặt hắn không ngừng giãy dụa, không ngừng do dự, sắp tới mực không biết được thời điểm lặng lẽ giơ lên cao trong tay chiết phiến, chiết phiến tiêm đoan chỉ vào Tức Mặc chút nào không phòng bị cái ót, có linh khí ngưng tụ cho chiết phiến tiêm đoan, Quang Hoa ám hiện.

Bất quá cuối cùng là nhất do dự, chiết phiến tiêm đoan linh khí chậm rãi theo cơn lốc tiêu tán.

Người nọ ôn văn nhĩ nhã ngôn ngữ không ngừng ở Vô Danh Vô Tính trong đầu quanh quẩn, chấn đắc hắn hai lỗ tai nổ vang, "Giết Tức Mặc, ta cho ngươi Khiếu Phong Thạch lan."

"Nói thiệt cho ngươi biết, đây là ta cho cơ hội của ngươi, nhìn ở năm đó chúng ta có chút giao tình phân thượng, ngươi giúp ta giết Tức Mặc, ta cho ngươi Khiếu Phong Thạch lan, để cứu về đại nương tánh mạng."

"Đích Trần, không phải là muốn giết hắn sao?" Vô Danh Vô Tính nhìn kia đạo tử sắc bóng lưng, sắc mặt không ngừng biến ảo.

"Nói thiệt cho ngươi biết, ta không đơn thuần an bài ngươi một người giết Tức Mặc, ta còn để cho Xi Minh xuất thủ. Chẳng qua là cho ngươi tiên cơ, ngươi nếu có thể trước Xi Minh một bước giết Tức Mặc, ta liền cho ngươi Khiếu Phong Thạch lan."

"Ngay cả Xi Minh cũng là của ngươi người."

"Hừ! Ngươi cứ nói đi?"

...

"Giết hắn rồi, giết hắn rồi!" Vô Danh Vô Tính khẽ giơ lên hiện hồng hốc mắt, trong tay chiết phiến lần nữa khẽ giơ lên, "Không thể để cho Xi Minh được rồi trên nước, bây giờ là cơ hội tốt nhất, hắn chút nào không phòng bị, giết hắn không uổng bất kỳ khí lực."

"Không được, ta cùng với hắn không cừu không oán, rồi hãy nói ta cũng chỉ là nho sinh, ngay cả con kiến cũng không nguyện giết chết một con, làm sao có thể đủ nhẫn tâm giết một người vô tội, huống chi hắn như thế tin tưởng ta, đem phía sau lưng của hắn đầy đủ giao cho ta."

"Đã mẹ sao? Mẹ hiện tại mạng treo một đường, cần gấp Khiếu Phong Thạch lan trở về cứu mạng, cùng mẹ ôi tánh mạng so sánh với, hắn một quen biết bất quá mấy canh giờ người dưng tính là cái gì? Vì mẹ ôi tánh mạng, coi như là đi giết cái thế cường giả, vừa tính là cái gì?"

"Không thể làm như vậy, ta làm sao sẽ loại nghĩ gì này, Nho đạo coi trọng nhân ái."

"Kia lại đem Nho đạo hiếu về phần nơi nào?"

Vô Danh Vô Tính hô hấp từ từ biến thành trầm trọng , trên tay chiết phiến vung lên, chỉ vào Tức Mặc cái ót, trong cơ thể linh khí từ từ phóng mạnh về chiết phiến.

Một cái dài một thước kiếm quang ở chiết phiến tiêm đoan chậm rãi ngưng tụ mà thành...

Đi về phía trước Tức Mặc không chút nào biết nguy hiểm đã gần đến, sát cơ gặp thể, tánh mạng của hắn, nửa cái đã ném ra ngoài.

"Ôi chao, vô danh, ngươi nhìn đây là cái gì?" Tức Mặc đột nhiên quay đầu, nhìn chiết phiến cao dương Vô Danh Vô Tính.

"Vô danh, làm sao, ngươi cũng phát hiện vật này không?"

Vô Danh Vô Tính tựa hồ trong nháy mắt bị trừu không rồi toàn thân khí lực, đem chiết phiến cắm vào thạch bích, sống lưng đã là mồ hôi lạnh chảy ròng.

Tức Mặc nghiêng đầu nghi hoặc nhìn Vô Danh Vô Tính, nói, "Vô danh, ngươi làm sao vậy, chẳng lẽ là... Không biết a, ta khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực cũng có thể kiên trì, ngươi khải huyền thất trọng Thiên Điên Phong thực lực, chẳng lẽ còn có sợ này cơn lốc?"

Vô Danh Vô Tính thở nhẹ vài hớp thở dài, "Vô phương , ngươi cho ta xem đồ phải.."

Tức Mặc khẽ thiên thân, vì Vô Danh Vô Tính mở rộng trước mắt phạm vi nhìn, chỉ vào phía trước còn giống một đóa hoa một loại hòn đá, nói, "Đúng đấy nó."

"Khiếu Phong Thạch lan..."

Vô Danh Vô Tính bất khả tư nghị kinh hô.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Khiếu Phong Thạch Lan (2)

Chỉ thấy ở trên thạch bích lẳng lặng trưởng giả một đóa trứng gà lớn nhỏ Thạch hoa, năm cánh hoa. Thạch hoa cánh hoa thon dài, Hoa Nhị tinh sảo, sắc hoa cùng tảng đá màu sắc giống nhau. Hoa này cùng bình thường chứng kiến hoa lan vô cùng vi tương tự, chẳng qua là hoa này là tảng đá hoa.

Ở gào thét cụ trong gió, như vậy một đóa khéo léo tinh sảo Thạch hoa như kỳ tích trán phóng, sẽ không để cho người cảm thấy thương tiếc, ngược lại cảm thấy là một loại rung động.

"Cơn lốc đất, trên đá nở hoa, Khiếu Phong Thạch Lan." Vô Danh Vô Tính thanh âm run rẩy, đem thân thể chậm rãi chuyển qua kia đóa Khiếu Phong Thạch Lan bên cạnh, cẩn thận nhìn nó, trong mắt hiện lên mừng rỡ, may mắn.

"Tức Mặc, có thể đem nó cho ta sao?" Vô Danh Vô Tính ngón tay run rẩy chỉ vào nham bích trên Khiếu Phong Thạch Lan, thấp thỏm nhìn Tức Mặc, e sợ cho Tức Mặc sẽ nói ra "Bất" chữ.

"Đây vốn là thiên tài địa bảo, chửa sinh ở thiên địa trong lúc, không phải là ta Tức Mặc tất cả, vô danh nếu là muốn, cầm đi cho giỏi, cần gì phải hỏi ta."

"Tức Mặc, cám ơn ngươi, sau này ngươi chính là để cho ta phó thang đạo hỏa, ta cũng vậy tuyệt đối sẽ không nói một chữ không."

Vô Danh Vô Tính thanh âm run rẩy, run rẩy hướng Khiếu Phong Thạch Lan với tới tay phải, trong mắt đã là một mảnh ướt át, trời không tuyệt đường người, khi hắn động ác niệm lúc, trời cao rồi lại đưa ác niệm sinh sôi bóp chết.

Thật cẩn thận hái kia đóa Khiếu Phong Thạch Lan, Vô Danh Vô Tính đem nó thổi phồng ở lòng bàn tay, trên mặt lộ ra vẻ thỏa mãn mỉm cười.

"Này Khiếu Phong Thạch Lan là vật gì?"

"Cứu mạng bảo bối, mẹ ta mạng treo một đường, ta mặc dù tìm được danh y, tìm được phương thuốc, nhưng là lại cô đơn thiếu Khiếu Phong Thạch Lan mùi này thuốc dẫn, hiện tại rốt cuộc tìm được rồi Khiếu Phong Thạch Lan, mẹ ta bị bệnh cũng sẽ tốt lắm."

Vô Danh Vô Tính đè nén mừng rỡ, đem Khiếu Phong Thạch Lan trịnh trọng thu vào đan điền.

Kích động sau khi, Vô Danh Vô Tính mới nhớ lại hành vi của mình, thật sâu cảm thấy đau lòng tự trách, ngẩng đầu nhìn yên lặng ngưng mắt nhìn hắn Tức Mặc, nói, "Tức Mặc, có người muốn giết ngươi?"

"A?" Tức Mặc cau mày, "Người nào?"

"Đích Trần!" Vô Danh Vô Tính há miệng, quay đầu nói, "Hắn để cho Xi Minh tới giết ngươi."

"Trừ lần đó ra, hắn còn để cho ta tới giết ngươi."

Tức Mặc thân thể vi cương, trên mặt nụ cười thu liễm chút ít, nhìn chăm chú Vô Danh Vô Tính, "Đó chính là nói ngươi là tới giết ta?"

"Vâng, cũng không phải là."

"Lúc trước quả thật có nghĩ tới muốn giết ngươi, bởi vì Đích Trần đáp ứng ta, chỉ cần giết ngươi, liền cho ta một đóa Khiếu Phong Thạch Lan."

Vô Danh Vô Tính chậm rãi quay đầu, nhìn Tức Mặc, "Hiện tại không cần."

Tức Mặc lẳng lặng nhìn Vô Danh Vô Tính, hiện tại ngược lại còn có chút không biết làm sao, giết Vô Danh Vô Tính? Kia tội ác tày trời.

"A!" Tức Mặc uể oải đáp một tiếng, "Ta đây cũng muốn chúc mừng ngươi."

Xoay người yên lặng một người dọc theo trên thạch bích ấn ký hướng về phía trước bò đi. Tức Mặc hiện tại đại não có chút hỗn loạn, cảm thấy cái thế giới này có chút buồn cười, thường thường ngươi đối với người khác có hảo cảm, cho là có thể làm người bằng hữu, kia kết quả lại là người nọ có dụng ý khác.

Trên vách đá dựng đứng cụ gió gào thét, trong gió đeo hạt cát phách đánh vào người, lưu lại một cái điểm đỏ, dần dần, Tức Mặc đã thành thói quen loại này chỗ đau, trở nên có chút chết lặng.

Trên người thanh sam bị cơn lốc xé rách bành bạch rung động, tóc đen tùy ý vũ điệu, giống như vô số điện xà trên không trung kích động.

Tức Mặc bám vào trên thạch bích, đi về phía trước tốc độ dần dần giảm bớt, gió lực cản càng lúc càng lớn, đến từ thân thể hai bên cuồng phong muốn Tức Mặc thân thể từ trên thạch bích nhấc lên, cuốn vào cụ trong gió, xé rách thành toái phiến.

Lần nữa hướng về phía trước đi về phía trước rồi hai trăm trượng, đã tại trên núi đi về phía trước rồi bảy trăm trượng, cách đỉnh núi còn có ba trăm trượng, song, bây giờ đang ở nơi này gió kéo ra lực đã đạt tới ngàn cân.

Kể từ khi sáu trăm trượng sau này, cơ hồ mỗi lần một trượng Lali liền tăng lớn tám đến chín cân, đến bảy trăm trượng vị trí, Tức Mặc đã cảm thấy hô hấp trở nên có chút khó khăn, thân thể tựa như nếu bị cơn lốc cuốn vào không trung.

Nữa hướng về phía trước đi, Lali chỉ biết càng lúc càng lớn, gào thét cơn lốc từ trên mặt thổi qua, cắt Tức Mặc khuôn mặt khẽ làm đau, gió nhẹ từ con ngươi trên trêu chọc quá, mang theo một chuỗi nước mắt, Tức Mặc phải thật chặc dán tại trên thạch bích, híp lại ở ánh mắt.

Lần nữa hướng về phía trước bò ba mươi trượng, sức gió đã đạt tới hai nghìn cân. Lên bảy trăm trượng sau, mỗi lần mười trượng, sức gió lại tăng trưởng ba trăm cân.

Khó khăn ngẩng đầu nhìn lên trên rồi mắt không có vào đêm tối đỉnh núi, Tức Mặc cảm thấy tay chỉ đã đau chết lặng. Nghiêng đầu hướng dưới chân nhìn lại, tối mờ mịt một mảnh, trong gió bí mật mang theo vô số đá vụn, ở chỗ này ngay cả bụi đất cũng khó khăn lấy tồn tại.

Nơi này chẳng qua là gió chết đi giác, sức gió đã đạt tới kinh khủng hai nghìn cân, không biết ở gió trung tâm, sức gió có kinh khủng tới trình độ nào.

"Ngươi còn không đi, là muốn đi theo phía sau của ta, tùy thời giết ta sao?"

"Nếu như là như vậy, hiện tại động thủ đi, ta sẽ không so sánh với ngươi yếu hơn bao nhiêu, ai thắng ai thua, không biết chi luận."

Cơn lốc gầm thét, Tức Mặc thanh âm trong nháy mắt tựu bị cuốn vào trong gió, mang hướng phương xa, xé rách thành toái phiến.

Vô Danh Vô Tính há miệng, nhưng biết giải thích vô dụng, dán tại trên thạch bích cũng không nói gì.

Hiện tại hắn đối với Tức Mặc hơn nữa là xin lỗi, hối hận.

Chẳng qua là hiện tại tất cả giải thích đã không hề có tác dụng, ngược lại hoàn thành rồi che dấu.

"Hừ!" Tức Mặc hừ lạnh một tiếng, quay đầu tiếp tục hướng trên khó khăn bò đi, gió quá lớn, phải tu bảo đảm thời khắc cũng muốn gắt gao dán tại trên thạch bích, nếu không sẽ gặp bị cơn lốc tung bay.

"Không nên nữa hướng về phía trước rồi, còn như vậy đi tới, ngươi có bị cuốn vào trong gió..." Vô Danh Vô Tính há miệng, hướng về phía Tức Mặc bóng lưng la lớn.

Tức Mặc thân thể dừng một chút, tiếp tục hướng trên bò đi.

'Sống chết của ta, không cần phải ngươi tới quản. Rồi hãy nói ta có thể hay không kiên trì, đó cũng là của chính ta chuyện, cũng không phải là ngươi nói không có thể kiên trì liền không có thể kiên trì.'

"Tức Mặc, không nên đang giận lẩy, tiếp tục như vậy, ngươi nhất định có bị cuốn vào cuồng phong."

"Ngươi quá đề cao một mình ngươi rồi, ta còn không đến mức vì ngươi giận dỗi."

Tức Mặc chậm rãi quay đầu lại, nội tâm suy tư bước kế tiếp kế hoạch.

Đường cũ trở về, quá không đáng giá rồi, không nói trước hiện tại đã ở núi Thiên Lang bảy một trăm ba mươi trượng cao nơi, trở về nhất định muốn lãng phí đại lượng thời gian, chính là hiện tại từ đó nơi nữa trở lại chân núi, kia sở kinh nghiệm khó khăn, tuyệt đối nếu so với lên núi khó khăn lớn hơn rất nhiều.

Hiện tại chỉ có tiếp tục hướng trên núi bò đi, trừ lần đó ra, biện pháp khác ...

Sức gió quá lớn, nghiêm trọng trở ngại rồi phạm vi tầm mắt, hướng về phía trước nhiều nhất chỉ có thể nhìn ra hai trượng xa, phía trên tình huống nào, hoàn toàn không biết.

"Nói không chừng phía trên sẽ có chuyển cơ."

Tức Mặc trong lòng yên lặng tính toán tự mình hướng về phía trước leo ra khoảng cách, đại khái vừa hướng về phía trước bò mười trượng, giờ phút này sức gió đã đạt đến kinh khủng hai nghìn năm trăm cân, Tức Mặc thật chặc dán tại trên thạch bích, cảm thấy thân thể có khí phách hướng về phía trước phiêu khởi lỗi giác.

Ngẩng đầu nhìn lên trên đi, mục lực có thể đạt được ngắn hơn rồi, khó khăn lắm chưa đầy một trượng.

"Không được, như vậy đi tới tầm mắt bị ngăn trở, nhìn qua đồ hơn ít, nguy cơ sẽ gặp lớn hơn rất nhiều."

Tức Mặc trong lòng nảy lên một cổ nồng đậm là không cam, đi xuống, Tức Mặc tuyệt không nghĩ làm như vậy.

"Trên, đi thẳng đến thật sự không thể đi trình độ."

Tức Mặc trong lòng nghẹn vẻ này kiên cường, muốn đánh vỡ cực hạn của mình.

Lần nữa hướng về phía trước bò năm trượng, Tức Mặc cảm thấy hô hấp hoàn toàn trở nên khó khăn, chỉ có chẳng qua là năm trượng khoảng cách, Tức Mặc lại dùng gần như một nén hương thời gian.

Trên người áo xanh cuốn vào cơn lốc, bị gió cát đánh thiên sang bách khổng.

Tức Mặc chậm chạp ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn thoáng qua, vừa vội vã nhắm mắt lại, thị lực có thể đạt được còn dư lại không tới bốn thước.

Tức Mặc nhẫn liếc tròng mắt đau đớn, vứt tát nước mắt, ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu, hai mắt tỏa sáng, đây là...

Sơn thể trên lại mơ hồ có một cái cửa động, cửa động đen nhánh một mảnh, không biết sâu cạn.

Tức Mặc mừng rỡ trong lòng, ở nơi này cơn lốc điên cuồng gào thét đất, lại có có một thạch động núp trong gió.

Tức Mặc nhìn ra rồi một phen khoảng cách, phát giác tự thân cách thạch động bất quá ba thước.

Nói cách khác, chỉ dùng nữa hướng về phía trước ba ba thước.

Chế trụ vui sướng trong lòng, Tức Mặc từ từ hướng đỉnh đầu cái kia thạch động bò đi.

Chẳng qua là mới vừa động thân, tựu cảm thấy thân thể phiêu lên, đi về phía trước khoảng cách bất quá một thước.

"Làm sao có thể, sức gió trong nháy mắt tăng lên một ngàn cân."

Tức Mặc gắt gao dán tại trên thạch bích, tay đè ở trên thạch bích chậm rãi hướng về phía trước di động rồi nửa thước.

Thủ hạ chính là mặt đá đột nhiên trở nên bóng loáng, bóng loáng mặt đá lạnh như băng thấu xương. Lượn lờ ở hòn đá mặt ngoài cơn lốc chỉ là một chuyển, liền đem Tức Mặc dán tại trên thạch bích đích tay đánh bay.

Đau nhói trong chốc lát xâm nhập Tức Mặc đại não, tay đứt ruột xót thống khổ để cho Tức Mặc đại não trong nháy mắt trở nên thanh tĩnh.

Tức Mặc vội vàng thu tay lại, chỉ thấy trên tay đã tiên máu chảy đầm đìa, dính đầy tia máu xương ngón tay mắt thường có thể thấy được, thậm chí ngay cả xương trên cũng khắc đầy vết trầy.

"Làm sao có thể, phía trên lại không có gió chết đi giác."

Cách này thạch động đã chưa đầy hai thước, mà bây giờ lại đột nhiên không có gió chết đi giác.

Tức Mặc chẳng qua là đem tay vươn vào cơn lốc một cái chớp mắt, kia cơn lốc liền đã Tức Mặc đích tay cắt nát, nếu như Tức Mặc thân ở cụ trong gió, tuyệt đối sẽ bị cơn lốc xé thành toái phiến.

Hai thước, còn dư lại hai thước, này hai thước lại thành lạch trời, chặn rồi Tức Mặc cùng cái kia thạch động.

Tức Mặc nghiêng đầu xuống phía dưới nhìn thoáng qua, Vô Danh Vô Tính như cũ cùng ở phía sau, nhìn kia tình hình, đã ở đau khổ kiên trì.

"Tà tâm không chết!" Tức Mặc hừ lạnh một tiếng, nhưng ngay sau đó nghĩ đến Vô Danh Vô Tính là một hiếu tử, một hiếu tử, hư, lại sẽ hư tới chỗ nào. Nhất thời đâm thấu trong lòng kia nơi mềm mại.

"Không nên nữa đi theo ta!" Tức Mặc chìm quát một tiếng, song thanh âm trong nháy mắt liền bị cơn lốc thổi tan, vô ảnh vô tung biến mất.

Vô Danh Vô Tính ngẩng đầu khó khăn cười cười, "Ta và ngươi cùng nhau đi xuống."

Tức Mặc quay đầu lại không hề nữa phản ứng Vô Danh Vô Tính, ngẩng đầu nhìn gần trong gang tấc thạch động, trước mắt thạch động ở đen nhánh tiếu trong gió trở nên có chút mơ hồ.

Tức Mặc chìm hít một hơi, kiên định hướng cửa động với tới đã thấy Bạch Cốt tay phải.

Bất quá hai thước, điểm này khó khăn, chỉ sợ trong lúc thiên khó khăn vạn hiểm, cũng muốn kiên trì.

Nếu như hiện tại buông tha cho, thật sự thật là đáng tiếc.

Tức Mặc trong đầu xẹt qua kia đóa tinh sảo khéo léo Khiếu Phong Thạch Lan, trong lòng sinh sôi một cổ hào khí, "Như vậy một đóa nho nhỏ Thạch hoa đô dám ở trong gió trán phóng, chẳng lẽ thân là Tuyệt Đạo Thánh Thai ta đây, có khải huyền ngũ trọng ngày đích thực lực, tu luyện Nhân Vương « Tàng Đế Kinh » , còn nghĩ này ngắn ngủn hai thước vượt qua không được?"

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Trong gió luyện bước

2015-11-17 19:18:16

"Sát sát sát..."

Tức Mặc đưa tay dọc theo thạch bích đặt lên, bất quá trong nháy mắt, ống tay áo cùng tay phải liền bị cơn lốc tiêu nhè nhẹ từng sợi, trên tay Bạch Cốt um tùm, máu tươi trên không trung vứt sái, rất nhanh vừa ở trong gió mất đi.

Chỉ còn lại xương cốt đích ngón tay gắt gao khấu trừ ở nham bích trên, vô số máu tươi trên không trung vung lên, trắng dày đặc xương cốt mặc dù cứng rắn, nhưng là ngăn cản không nổi gào thét cơn lốc cọ rửa.

Xương cốt trên hiện đầy vết trầy, có xương cốt đã tan vỡ.

Tức Mặc con mắt tỳ tẫn rách, chậm rãi mang động tay trái, chộp vào bóng loáng trên vách đá dựng đứng, bất quá còn còn dư lại một thước, Tức Mặc nửa người trên đã thăm dò vào cụ trong gió, áo bào trong nháy mắt vỡ vụn, huyết nhục bay ngang. Tức Mặc trên mặt hiện đầy vết máu, chỉ ở mấy hơi trong lúc, đã hoàn toàn thay đổi.

"Tức Mặc, ngươi điên rồi?" Vô Danh Vô Tính kinh hoảng nhìn Tức Mặc, lớn tiếng gầm lên.

Tức Mặc bên tai chỉ còn lại có ô ô tiếng gió, sao có thể nghe thấy Vô Danh Vô Tính lời của.

Gần, còn có một thước.

Tức Mặc trên mặt đã thấy Bạch Cốt, lợi cắn khanh khách rung động. Hiện tại tiến thoái lưỡng nan.

"Ta Tức Mặc chẳng lẽ ngay cả đám đóa nho nhỏ Khiếu Phong Thạch Lan cũng không so được?"

"Tức Mặc, mau trở lại, nếu không ngươi có chết cho trong gió." Vô Danh Vô Tính lo lắng hô.

Song Tức Mặc hiện tại đại não đã trống không, chỉ còn lại có cuối cùng một cái ý niệm trong đầu, Vô Danh Vô Tính lời của liền một cái tự nhãn cũng không rơi lọt vào trong tai.

"Lên!"

Tức Mặc cuối cùng chìm quát một tiếng, đem chỉ còn lại Bạch Cốt tay phải lần nữa về phía trước di động nửa thước, thân thể cũng hướng về phía trước leo rồi tam tấc.

"Sát..."

Tức Mặc trên người áo xanh trực tiếp bị cuốn toái không có vào trong gió, không trung vòi máu vẩy ra, Tức Mặc tựa như tiến vào một cái cự đại cối xay thịt, kia cối xay thịt phong duệ vô cùng, muốn hắn xoắn thành bụi phấn.

Lần nữa đi tới tam tấc, Tức Mặc cảm thấy gió trong nháy mắt đạt đến kinh khủng năm ngàn cân, thân thể của hắn cư nhiên bị gió mơ hồ xuy cách thạch bích.

Hai tay cùng bóng loáng thạch bích ở giữa lực ma sát càng ngày càng nhỏ, Tức Mặc thân thể có bị cuồng phong cuốn đi khuynh hướng.

"Không thể tựu bỏ qua như vậy, còn còn dư lại bảy tấc."

Tức Mặc cắn ra mấy chữ mắt, chậm rãi đem tay trái hướng về phía trước họa xuất tam tấc, cùng tay phải ngang bằng, cũng rốt cuộc khó có thể hoa lên nửa phần.

Vô Danh Vô Tính ngửa mặt nhìn Tức Mặc, bầu trời thỉnh thoảng có bọt máu bay xuống, đánh vào trên mặt của hắn, "Tức Mặc, ngươi đây cũng là tội gì tới tai, ta và ngươi đường cũ trở về là được, cần gì phải liều mạng như vậy."

Cuồng phong vừa chuyển , đem Vô Danh Vô Tính lời của dẫn tới Tức Mặc bên tai.

Tức Mặc khóe miệng vung lên vẻ mỉm cười, hét lớn một tiếng, "Ngươi không hiểu ta!"

Lần nữa hướng về phía trước dời ra hơn tấc, Tức Mặc trên người đã mất hoàn nơi, Bạch Cốt đều lộ, huyết nhục đã bại.

Gió đạt tới năm ngàn năm trăm cân, Tức Mặc thân thể đã từ trên thạch bích phiêu khởi, cuồng phong hét giận dữ, thề phải đem Tức Mặc kéo vào gió trung tâm, cuốn thành mảnh vỡ.

Khó khăn giơ tay lên, nhưng là ngón tay phương rời đi mặt đá, cơn lốc đột nhiên mãnh liệt tiếu, Tức Mặc một tay khó hơn nữa cố định thân thể, trên người hai vạn cân sức lực không hề có tác dụng, hắn trực tiếp bị gió cuồn cuộn nổi lên.

"Đáng chết!"

Tàn Bán Khuyết cố chấp đột nhiên sắp tới mực trong đầu xẹt qua, Tức Mặc rù rì, "Có lẽ tàn sư huynh đúng!"

"Keng!"

Vấn Tâm Kích cùng cứng rắn mặt đá tiếp xúc, vung lên một mảnh tia lửa, Tức Mặc toàn thân sức lực bộc phát, muốn đem Vấn Tâm Kích cắm vào thạch bích, khóa lại thân thể.

Chẳng qua là này thạch bích không biết bị gào thét cơn lốc xuy chà xát bao nhiêu năm, mỗi ngày thừa nhận mấy ngàn cân cơn lốc đập đến, đã sớm cứng rắn vô cùng, so sánh với bình thường sắt cứng không biết chắc chắn rồi gấp bao nhiêu lần.

Tức Mặc một kích đâm vào trên thạch bích, bất quá chẳng qua là đâm xuống miệng chén lớn một hòn đá, cái kia hòn đá phương bị đâm rơi, liền bị cơn lốc cuồn cuộn nổi lên, một tiếng gào thét, đụng vào rồi Tức Mặc trên bụng.

"Phốc!"

Tức Mặc vốn là bị cuồng phong vén trên không trung, cộng thêm Vấn Tâm Kích đâm vào trên thạch bích lực phản chấn, hiện tại lại bị này miệng chén lớn cự thạch đập trúng thân thể, nhất thời thân thể không yên, bị cuồng phong giơ lên, vứt vào không trung.

Cụ trong gió đeo có vô số đá vụn, chi chít, gắn bó một chuỗi Thạch mang. Những thứ kia hòn đá đụng vào Tức Mặc trên người, trực tiếp xuyên thủng Tức Mặc thân thể, mang theo một chuỗi huyết châu tán ở cụ trong gió.

Những thứ kia hòn đá có thể chịu đựng được cơn lốc rửa sạch mà không bị tiêu ma, đã sớm là hòn đá trung tinh hoa, mỗi một cục đá nữa trải qua cơn lốc gia tốc, đụng nhau ở trên người uy lực tuyệt không kém gì khải huyền bát trọng thiên tu sĩ một kích toàn lực, hơn nữa này một kích toàn lực còn tập trung ở một chút.

Vấn Tâm Kích bị cơn lốc vứt trên không trung, cuốn vào phong nhãn, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Vô số cục đá từ lúc mực trong cơ thể xông qua, mang theo một chuỗi huyết châu, bất quá trong nháy mắt, Tức Mặc liền bị những cục đá này đánh cho thành rồi cái sàng.

Tức Mặc đã sớm cảm thụ không tới đau đớn, làm đau đớn trở thành một loại thái độ bình thường, cũng là nhận thức không tới rồi.

Tức Mặc thân thể bị cuồng phong kéo ra, đem Tức Mặc cực nhanh hướng phong nhãn đưa đi, "Ta tuyệt đối không thể cứ như vậy bị gió mắt cắn nuốt."

Tức Mặc trong đầu xẹt qua lão Mạc xem ra khuôn mặt từ ái nét mặt già nua, Yên Nhiên hoàn mỹ không tỳ vết má ngọc, Đích Trần giả nhân giả nghĩa trước mặt con mắt, Tàn Bán Khuyết lạnh như băng tàn khốc ngôn ngữ , Tư Dao hì hì cười tà...

"Không, ta tuyệt không thể chết được!"

"Ta còn muốn vi sư phó báo thù, ta còn muốn giúp Yên Nhiên sư tỷ tìm người kia, ta còn muốn cùng Đích Trần chấm dứt ân oán..."

"Ta tuyệt không thể chết được!"

Chỉ Xích Thiên Nhai pháp quyết sắp tới mực trong đầu không ngừng xẹt qua, gắn bó một chuỗi vàng óng ánh đấu đại văn tự, Tức Mặc trong đầu tựa hồ có người ở thấp giọng rù rì, khởi động Thiên Âm.

« Tàng Đế Kinh » tự phát vận chuyển, Tức Mặc trong cơ thể truyền ra vô số thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, nối thành một mảnh, lại là « Tàng Đế Kinh » cùng Chỉ Xích Thiên Nhai đồng thời vận chuyển.

"Chỉ Xích Thiên Nhai —— "

Tức Mặc hét lớn một tiếng, liên tiếp màu vàng văn tự lao ra Tức Mặc thân thể, đem Tức Mặc bao vây. Những thứ kia văn tự lại là Chỉ Xích Thiên Nhai hấp thu trong không khí linh khí, tự phát ngưng tụ thành rồi phong cách cổ xưa văn tự, trong lúc mơ hồ có đại đạo chi uy.

Ngón cái lớn cục đá ở trong gió bắn nhanh, đụng vào Tức Mặc trên người, Tức Mặc quay đầu nhìn gần ngay trước mắt phong nhãn.

Chỉ Xích Thiên Nhai bộc phát, Tức Mặc hướng phong nhãn trung di động thân thể đột nhiên hơi chậm lại, sau đó dừng ở không trung.

"Oành!"

"Oành!"

"Oành!"

Vô số cục đá từ lúc mực trong cơ thể xuyên qua, đem Tức Mặc trên người rất nhiều xương cốt đánh nát, từng cục toái phiến vứt tát hướng không trung.

Cuồng phong không ngừng xé rách, muốn đem tạm dừng trên không trung Tức Mặc vén đi.

Tức Mặc thân thể định trên không trung, không ngừng cùng cơn lốc chống cự, tiến thoái lưỡng nan.

Một khi thu hồi Chỉ Xích Thiên Nhai, tuyệt đối sẽ bị cuồng phong cuốn đi, ném vào phong nhãn. Song vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, nhưng khó khăn lắm cùng cơn lốc triệt tiêu, thân thể lại cứ như vậy định trên không trung, làm những cục đá kia mục tiêu.

"Quá bị động rồi, nếu như ta là gió, là có thể theo gió luật động, không cần muốn bị động như vậy."

Tức Mặc đã không kịp trên người chỗ đau, quên mất bay tới cục đá nguy cơ.

"Gió luật động..."

Tức Mặc đột nhiên sửng sốt, nếu như nắm giữ gió luật động, như vậy là có thể không sợ hãi này cơn lốc.

Nhưng là gió luật động, vậy là cái gì? Vừa ứng với nên như thế nào nắm giữ?

Mọi sự vạn vật đều có chính nó quy luật, nếu như có thể nắm giữ loại này quy luật, là có thể thuận nghịch tiến thối, qua tự nhiên.

Chẳng qua là gió luật động, quy luật là cái gì?

Một to gan ý niệm trong đầu sắp tới mực trong đầu hiện lên, nếu như ta bỏ qua đối với thân thể nắm trong tay, là không phải có thể cảm nhận được gió luật động...

...

"Tức Mặc!" Vô Danh Vô Tính trơ mắt nhìn Tức Mặc trên không trung khẽ dừng lại, rất nhanh lại bị cuồng phong vòng quanh, trực tiếp không có vào phong nhãn.

...

Gió trong mắt một mảnh trống rỗng, không khí trực tiếp bị văng, tạo thành một mảnh chân không.

Chung quanh gió nhỏ đi rất nhiều, nơi này là một cái cự đại nước xoáy, nước xoáy không ngừng toàn chuyển, đem Tức Mặc thân thể mang theo vứt hướng không trung, vừa hút xuống mặt đất, không ngừng chìm nổi.

Ở tiến vào nước xoáy cái kia một cái chớp mắt, Tức Mặc tựa hồ mơ hồ bắt được cái gì.

Gió có tử giác, cho dù nữa tỉ mỉ gió, cũng khó mà đem tử giác hoàn toàn tiêu trừ. Gió mặc dù sức lực, đột nhiên ta Thuận Phong hành trình, biến thịnh hành chi để ý, liền có thể theo cơn gió chết đi giác, một đường Đạp Phong thẳng lên, mượn gió mà thành toàn mình.

Một đạo ánh sáng xẹt qua Tức Mặc đầu óc, Chỉ Xích Thiên Nhai tự động vận chuyển.

Tức Mặc từ từ buông lỏng đối với thân thể ước thúc, Chỉ Xích Thiên Nhai chậm chạp vận chuyển lại, song Tức Mặc cũng không đi chống cự cơn lốc, mà là theo cơn lốc vận chuyển phương hướng, tìm kiếm được cơn lốc ở giữa khe hở, trực tiếp bước vào khe hở.

Ở phong nhãn trung bước ra năm bước, Tức Mặc thân thể đã mơ hồ có lao ra phong nhãn khuynh hướng.

Tức Mặc mừng rỡ, hắn cảm thấy mình giờ phút này tựa như một mảnh rơi vào trong gió hồng mao, lung la lung lay, theo gió mà động, theo gió mà đi. Đối với Chỉ Xích Thiên Nhai ứng dụng năng lực không biết tăng lên bao nhiêu cấp độ. Tức Mặc cảm thấy hắn tựa hồ cũng có thể bay lên, không hề nữa tiếp nhận cả vùng đất gông cùm xiềng xiếc.

Hắn trực tiếp đạp không mà lên, muốn một bước lao ra phong nhãn.

Song trong lúc bất chợt hắn nhớ lại Vấn Tâm Kích cũng bị cuốn vào rồi phong nhãn, không biết bị cuốn đến nơi nào.

Vấn Tâm Kích vẫn nương theo Tức Mặc, Tức Mặc tuyệt không cam lòng như vậy đâu khí Vấn Tâm Kích.

Hơn nữa Tức Mặc cũng nhìn không thấu Vấn Tâm Kích, lúc ấy ở binh khí trong các chỉ là muốn tùy ý chọn một binh khí, lại không nghĩ lựa chọn sử dụng đến Vấn Tâm Kích.

Từ nay về sau Vấn Tâm Kích nương theo Tức Mặc lĩnh ngộ Phệ Tàn, đánh vỡ pháp khí, Vấn Tâm Kích tuyệt không đơn giản, nếu như chẳng qua là bình thường vũ khí, Tức Mặc cho dù sử dụng Phệ Tàn, cũng không thể có thể đánh phá pháp khí.

Tức Mặc đột nhiên lại nhớ lại Tư Dao đã nói, Tàn Bán Khuyết năm đó nhưng thật ra là nghĩ lấy đi Vấn Tâm Kích, nhưng tựa hồ cũng không cầm lấy.

Ý niệm trong đầu mọi cách chuyển đổi, Tức Mặc lần nữa ghim thân phong nhãn, tuyệt đối không thể đem Vấn Tâm Kích đâu khí.

Lần nữa tiến vào phong nhãn, Tức Mặc mặc dù cảm thấy cơn lốc đối với hắn như cũ có ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng đã không bằng lúc trước lớn như vậy, Tức Mặc xuyên qua gió đang lúc khe hở, không ngừng hướng phong nhãn nội bộ chạy tới.

Kích động cảm xúc từ từ bình định xuống tới, Tức Mặc cảm thấy trong cơ thể linh khí nhanh chóng tiêu hao, hắn sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Chỉ Xích Thiên Nhai đối với linh khí tiêu hao trở nên to lớn rồi.

Xem ra mặc dù gia rồi đối với Chỉ Xích Thiên Nhai ứng dụng, nhưng là cũng không phải là trống rỗng được đến loại này chỗ tốt.

Cảm thụ được trong cơ thể đã tiêu hao gần một nửa linh khí, Tức Mặc vi than thở nhẹ, nếu như lần này không có thể tìm tới Vấn Tâm Kích, xem ra chỉ có thể đợi đến linh khí khôi phục, mới có thể lần nữa tiến vào gió trong mắt tìm kiếm Vấn Tâm Kích rồi.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Lrong lửa tố thể

Chỉ là như thế tới nay, thế tất có làm trễ nãi đại lượng thời gian. Xi Minh một đường đánh chết trạm kiểm soát trên yêu binh, Từ lâu rồi, nhất định sẽ bị đổi lại đáng đích yêu binh phát hiện.

Đến lúc đó nếu như còn như cũ ở lại núi Thiên Lang tựu quá nguy hiểm.

Nghĩ đến đây, Tức Mặc lần nữa hướng phong nhãn lặn xuống đi, Vấn Tâm Kích hẳn là tựu núp phong nhãn nơi nào đó, chẳng qua là cái chỗ này rốt cuộc ở nơi đâu, cũng là không được biết.

Lần nữa lặn xuống gần trăm trượng khoảng cách, như cũ không hỏi tâm kích tung tích.

Tức Mặc trong lòng âm thầm gấp gáp, trong cơ thể linh khí đã tiêu hao ba phần tư, tất phải chạy trở về, nếu không một khi linh khí hao hết, Tức Mặc vừa đang ở gió trong mắt, tuyệt đối chỉ có một con đường chết.

Tức Mặc trong lòng tràn đầy không cam lòng, trong lòng tính nhẩm, "Xuống lần nữa lặn hai mươi trượng, nếu như còn không có kết quả, liền chỉ có thể trở về rồi."

Dưới chân giẫm lên Chỉ Xích Thiên Nhai, Tức Mặc rơi vào gió chết đi giác, tiếp tục hướng xuống.

Mười trượng.

Bên trong đan điền còn lại linh khí lần nữa tiêu hao một phần tư.

Tiếp tục hướng xuống, lần nữa bước ra năm trượng, Tức Mặc chân chưa dứt, sắc mặt tựu thay đổi, chỉ cảm thấy dưới chân một cổ khổng lồ hấp lực truyền đến, này cổ hấp lực lớn đến Tức Mặc điên cuồng vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, muốn thoát đi hấp lực kéo ra, nhưng là lại không hề có tác dụng.

Tựa như vẻ này hấp lực vẫn tồn tại ở nơi đâu, an tĩnh ngủ đông, chỉ chờ con mồi mắc câu.

Tức Mặc sắc mặt trắng bệch, nhưng ngay sau đó nghĩ đến Vấn Tâm Kích khẳng định cũng bị này cổ hấp lực hút vào, chẳng qua là ý niệm trong đầu mới vừa chuyển , Tức Mặc liền bị vẻ này hấp lực hoàn toàn hút vào.

...

Trên thạch bích.

Vô Danh Vô Tính sắc mặt biến ảo, khóe miệng run rẩy, "Tức Mặc a Tức Mặc, ngươi lại là tội gì? Vì sao phải cùng ta đánh cuộc loại này hờn dỗi."

Vô Danh Vô Tính vẫn cho rằng Tức Mặc là vì cùng hắn giận dỗi, mới không ngừng dọc theo thạch bích hướng về phía trước ba, cơn lốc trở ngại rồi Vô Danh Vô Tính tầm mắt, cho nên hắn cũng không nhìn thấy trên vách đá dựng đứng núp cơn lốc trong đích thạch động.

Mang theo thẫn thờ, Vô Danh Vô Tính chậm rãi xuống phía dưới lui về phía sau, tính toán rời đi nơi này. Ngốc ở chỗ này, hắn trừ vô kế khả thi, liền chính là không còn cách nào.

Nữa hướng về phía trước ba dám chắc được không thông, Tức Mặc chính là sống sờ sờ ví dụ.

"Tức Mặc, ta thật xin lỗi ngươi, đối đãi trở về trị lành mẹ sau, ta liền nói cho Tàn Bán Khuyết chân tướng, cho dù đánh cho dù giết, theo hắn."

...

Đệ cửu đạo trạm kiểm soát.

Xi Minh sâu hít sâu, hai cái mấy trượng lớn lên sương mù xám tiến vào trong mũi, khí thế của hắn lần nữa tăng lên, lại đã xông phá khải huyền bát trọng thiên, đạt đến khải huyền cửu trọng thiên, hơn nữa khí thế còn đang một đường kéo lên.

Xi Minh khóe miệng vung lên một tia cười tà, bàn tay triển khai, một ngọc bài xoay tròn từ Xi Minh trong tay bay lên.

Trên mặt giễu cợt nhìn cái kia ngọc bài, Xi Minh đột nhiên sắc mặt cứng đờ, khinh miệt nụ cười dừng hình ảnh ở trên mặt.

"Làm sao có thể, Tức Mặc mấy giờ rồi tiến vào phong hỏa mộ? Hắn như thế nào đuổi ở trước mặt của ta, chẳng lẽ trên núi Thiên Lang còn có một con đường khác?"

Nhưng ngay sau đó sắc mặt biến ảo, chỉ chốc lát sau, khóe miệng khẽ cong, "Mặc dù không biết làm sao ngươi xông vào phong hỏa mộ, nhưng ngươi hữu mệnh đi vào, nhưng không có nghĩa là ngươi thì mạng đi ra ngoài."

...

"Phù phù!"

Sắp tới mực còn chưa kịp phản ứng hết sức, Tức Mặc liền cảm thấy thân thể lâm vào một mảnh cực nóng trong, ánh mắt căn bản không thể mở ra.

Mãnh liệt nhiệt lực trong nháy mắt liền đem Tức Mặc thân thể nóng bỏng không trọn vẹn không chịu nổi, Tức Mặc thậm chí ngay cả kêu thảm thiết cũng chưa từng phát ra một tiếng, liền bị này nóng rực hoàn toàn bao phủ.

Nhiệt độ quá cao, ngược lại không cảm giác được rồi nhiệt độ, bởi vì thân thể ở tiếp xúc kia cổ chích nhiệt lúc, liền liền biến thành rồi hơi nước tiêu tán trên không trung.

Tức Mặc duy nhất cảm thấy, chính là thân thể đang không ngừng tan rã, một loại trống không cùng khuyết điểm, chỉ là một trong nháy mắt, nhưng này một cái chớp mắt, nhưng trôi qua như thế khá dài.

Tức Mặc cảm thấy hắn chi dưới đã biến mất không thấy gì nữa, theo cho dù là eo, sau chính là bộ ngực, cuối cùng cả đỉnh đầu cũng biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng hắn lại vẫn tồn tại ý thức, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được tự thân đã phát sanh hết thảy, thậm chí là tự mình thân thể hoá khí, hắn cảm thấy ý thức của hắn đang không ngừng trầm xuống, xâm nhập kia đoàn cực nóng trong.

Một viên màu đen hạt châu huyền phù để ý biết dưới, hạt châu trên có vô số phong cách cổ xưa màu vàng chữ nhỏ vòn quanh hạt châu không ngừng chuyển động, tùy ý diễn hóa, thôi diễn bất đồng ấn ký.

Trầm thấp huyền ảo đây này lẩm bẩm không ngừng chuyển đổi, chấn đắc Tức Mặc thần hồn run rẩy, nhưng chính là nghe không rõ kia rù rì trung rốt cuộc là đang mở thích vật gì?

Hạt châu trên tản ra nhu hòa quang mang, đem Tức Mặc thần hồn nâng, bảo vệ ở nơi này đoàn tia sáng bên trong.

Hạt châu trên màu vàng văn tự đột nhiên hiện lên, đem kia mai hạt châu cùng Tức Mặc thần hồn bao vây, màu vàng văn tự biến ảo, mơ hồ buộc vòng quanh một nhân hình.

Tức Mặc đã không muốn suy tư, thật ra thì hắn rất muốn suy tư, nhưng thần hồn nhưng vô cùng mỏi mệt , tựa hồ liền muốn ngủ, từ nay về sau, vừa cảm giác bất tỉnh.

Chung quanh cực nóng từ từ biến thành ấm áp, Tức Mặc cảm thấy hắn mình tựa như là bị bao vây ở ấm áp cái chăn hang ổ.

Mà hắn nằm ở một gian tinh sảo trong phòng nhỏ, bên giường ngồi một sắc mặt mông lung bạch y nữ tử, cô gái kia chậm rãi hướng hắn thân tới tay phải, nhẹ nhàng đem gương mặt của hắn thổi phồng ở lòng bàn tay.

Chẳng qua là đột nhiên, chung quanh hết thảy trong nháy mắt biến chuyển, Tức Mặc phát giác hắn thân ở ở một mờ mờ phòng nhỏ, ngâm ở đã có chút ít hiện lạnh dược dịch trung.

Thuốc thùng ngồi bên cạnh một từ mi thiện mục lão giả, lão giả kia không ngừng há mồm rù rì, Tức Mặc cố gắng muốn đi lắng nghe, nhưng cũng không cách nào nghe rõ lão giả kia rốt cuộc đang nói cái gì.

Theo trong thùng dược dịch nhiệt độ là không gãy rớt xuống, lão giả kia thân ảnh cũng dần dần trở nên mơ hồ, chung quanh trở nên càng thêm bóng tối, lão giả khuôn mặt rốt cục vẫn phải bị bóng tối hoàn toàn cắn nuốt.

Cái này cảnh tượng vừa oanh một tiếng phá toái, Tức Mặc ngẩng đầu nhìn thấy chung quanh tuyết trắng trắng như tuyết, mà chính hắn cũng là toàn thân * lõa lồ, không đến sợi nhỏ.

Lông ngỗng lớn nhỏ bông tuyết bay xuống ở trên người của hắn, bị hắn yếu ớt nhiệt độ hòa tan, thấu xương Hàn Phong thổi qua, những thứ kia chút ít hòa tan bông tuyết từ từ đông lại.

Vô số bông tuyết phiêu, lại bị vô tình Hàn Phong thổi qua, Tức Mặc không biết hắn đợi ở nơi này trong đống tuyết rốt cuộc qua bao lâu, chẳng qua là biết hắn mình đã hoàn toàn thành một băng nhân.

Bị Hàn Băng bao vây, trong suốt trong sáng.

Tức Mặc chợt thức tỉnh, phát hiện thân ở Hàn Băng trong, hắn lại không cảm giác được rét lạnh.

Một cổ thoáng lạnh theo đan điền dâng lên, từ từ hướng toàn thân các nơi lan tràn đi.

Theo không ngừng lan tràn, vẻ này mát mẻ cũng từ từ chuyển làm ấm áp, không biết qua bao lâu, vẻ này ấm áp hoàn toàn biến thành cực nóng, Tức Mặc cảm thấy bám vào ở trên người hắn hiểu rõ băng giáp dần dần hòa tan.

Cực nóng bay lên, băng giáp hòa tan tốc độ không ngừng tăng nhanh.

Hòa tan Hàn Băng thoáng qua biến thành hơi nước, những thứ kia hơi nước lại bị phía ngoài Hàn Băng bao vây, không cách nào tản mát ra đi, rất nhanh liền bị kia tấm cực nóng nướng thành hư vô, triệt triệt để để biến mất.

Bất tri bất giác, Tức Mặc không biết qua bao lâu, đột nhiên mở hai mắt ra, chung quanh nào có cái gì băng thiên tuyết địa, nào có cái gì cuồng gió gào thét.

Chung quanh chỉ có một mảnh không ngừng lưu chuyển đỏ sậm, những thứ kia đỏ sậm tựa như loang lổ vết máu, thỉnh thoảng cổ động một cái cự đại phát sáng cua, phát sáng cua nữa oành một tiếng vỡ vụn.

Mà trên người hắn lại có một tầng mắt thường khó gặp quang màng, tầng kia quang màng đưa * trắng trợn thân thể cùng phía ngoài không ngừng lưu chuyển màu đỏ sậm chất lỏng Kinh Vĩ tách ra.

Tức Mặc chậm rãi giơ lên hai tay, phá vỡ một mảnh kia ấm áp màu đỏ sậm chất lỏng, cúi đầu nhìn trắng nõn hai tay.

Cặp kia tay ngón tay thon dài, tỉ mỉ trắng nõn, xưng là 'Um tùm ngọc thủ' cũng chút nào không quá đáng, kia một đôi tay tái quá bất kỳ có thể dùng ngôn ngữ hình dung tứ chi, hoàn mỹ không tỳ vết.

Tức Mặc hơi sửng sốt, hắn nhớ được trên người mình huyết nhục bị núi Thiên Lang cuồng phong xé rách nát bấy, hai tay Bạch Cốt đã hiện, trên người rất nhiều xương tức thì bị những thứ kia cứng rắn cục đá đập nát.

Hắn thông vội cúi đầu quét nhìn thân thể của mình, phát hiện thân thể của hắn tựa như cặp kia tay, hoàn mỹ trắng nõn, chút nào không tỳ vết.

Trên người da thịt giàu có co dãn, chân thật vô cùng.

"Ta nhất định là đang nằm mơ!" Tức Mặc rù rì, giơ tay lên bấm ở cánh tay của mình trên, khẽ đau nhói rõ ràng nói cho Tức Mặc, đây là sự thật.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tức Mặc cẩn thận nhớ lại lúc trước chuyện phát sinh, chẳng qua là nhớ được hắn bị cơn lốc kéo ra, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai không hề có tác dụng, sau đó liền bị hút đến một hoàn toàn địa phương xa lạ, hắn còn không có cơ hội đánh giá cái chỗ này, thân thể liền bị một mảnh cực nóng bao vây.

Cuối cùng hắn rõ ràng nhớ được, thân thể của hắn chỉ ở ngắn ngủi khoảnh khắc liền hoàn toàn hoá khí biến mất không thấy gì nữa.

Sau ý thức từ từ mơ hồ, mơ hồ trong lúc nhìn thấy có mai màu đen hạt châu nổi lên lên vô số chữ cổ, những thứ kia chữ cổ tựa hồ buộc vòng quanh một nhân hình.

" « Tàng Đế Kinh » ?"

Tức Mặc nhẹ giọng rù rì, nhìn bên ngoài thân cái kia tầng màu đỏ sậm chất lỏng, "Đây là cái gì?"

Tức Mặc sắc mặt biến hóa, hậu tri hậu giác lẩm bẩm, "Nham tương!"

Có thể có cái loại nầy trong nháy mắt liền đem thân thể hòa tan nhiệt độ, hay là xích hồng sắc chất lỏng, cuối cùng kết quả còn đang núi Thiên Lang.

Tức Mặc không biết hẳn là mừng rỡ hay là phiền muộn, lúc trước kinh nghiệm thiên khó khăn vạn hiểm, tức thì bị cơn lốc thiếu chút nữa hủy diệt thân thể, nếu như không phải là ở trong nháy mắt có điều lĩnh ngộ, Chỉ Xích Thiên Nhai uy lực tăng lên, Tức Mặc có thể cũng sẽ chết, chẳng bao giờ nghĩ tới, lại cứ như vậy vào "Phong hỏa mộ" .

Suy nghĩ dần dần bình định xuống tới, Tức Mặc đại khái đã đoán được một chút nguyên do, nếu ta bị hút đến nơi này một dày đặc nham thạch nóng chảy trong, kia Vấn Tâm Kích nhất định cũng tiến vào này dày đặc nham thạch nóng chảy.

Kia Vấn Tâm Kích hẳn là ở nơi nào?

Tức Mặc gạt ra nham tương, chung quanh tìm kiếm.

Thật ra thì trong lòng hắn có chút lo lắng, này dày đặc nham thạch nóng chảy trực tiếp đem thân thể của hắn hóa thành hơi nước, hỏi như vậy tâm kích có thể hay không vẫn tồn tại, có phải hay không cũng trực tiếp biến thành khí thể.

Vấn Tâm Kích tỉ trọng hẳn là lớn hơn nham tương mới đúng, như vậy nên xuống phía dưới tìm kiếm.

Tức Mặc phân tích.

Chẳng qua là này giống như mò kim đáy biển, không, này so sánh với mò kim đáy biển còn muốn khó khăn, hoàn toàn tựu dựa vào vận khí.

Ai biết này nham tương ngọn nguồn ở nơi đâu, nếu như cuối cùng sâu xuống địa tâm, Vấn Tâm Kích nữa vẫn trầm xuống, Tức Mặc còn thật không có cơ hội nữa tìm được Vấn Tâm Kích.

Xấu nhất tình huống hay là, Vấn Tâm Kích căn bản không có tiếp nhận được nham tương nhiệt độ, hoàn toàn hoá khí biến mất...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tìm kích vô gian

Tức Mặc không nỡ Vấn Tâm Kích, nhưng nếu như Vấn Tâm Kích thật...

Tức Mặc theo nham tương một đường xuống phía dưới, bám vào tại thân thể mặt ngoài quang màng đưa cùng nham tương cách trở mở, tầng kia quang màng mỏng mà trong suốt, mắt thường khó gặp, giống như là Tức Mặc vốn là da.

Càng xuống phía dưới nhiệt độ lên cao càng nhanh. Trong nham thạch tầm mắt vốn là cực kém, con mắt vô cùng sở đạt, bất quá một thước, tiếp tục hướng xuống, thị lực phạm vi càng ngày càng nhỏ, Tức Mặc phải thả chậm lặn xuống tốc độ.

Tức Mặc không biết hắn lặn xuống rồi bao sâu, giác quan cùng với suy nghĩ từ từ bị lạc ở màu sắc đơn điệu nham tương trong. Màu đỏ sậm nham tương cũng từ từ biến thành sáng ngời màu đỏ, loại này màu đỏ hết sức chói mắt.

Da thượng truyền tới rất nhỏ phỏng nói cho Tức Mặc, này sáng ngời nham tương nhiệt độ cao hơn.

Tức Mặc gạt ra màu đỏ sậm nham tương, rơi vào sáng ngời nham tương.

Trong nham thạch sức nổi lại tăng lớn, đem Tức Mặc lặn xuống thân thể ngăn trở.

Tức Mặc vỗ vào hai chân, giống như ngư du đáy nước. Song vẻ này sức nổi khổng lồ, đem Tức Mặc thân thể nâng, không để cho Tức Mặc nữa tiến vào nửa phần.

"Hô!"

Sáng ngời trong nham thạch đột nhiên phun ra một đạo ngọn lửa, ngọn lửa trêu chọc quá Tức Mặc thân thể, sắp tới mực trắng nõn da trên lưu lại một con chấm đỏ.

Một đoàn sáng ngời nham tương Quang Đoàn từ lúc mực phía dưới thoát ra, đập vào mặt đánh tới.

Tức Mặc thân thể lật nghiêng, nhưng là trong nham thạch lực cản quá lớn, lại ngăn trở Tức Mặc về phía sau quay cuồng thân thể.

Quang Đoàn đã đến trước mắt, Tức Mặc rút ra tay một quyền, hai vạn cân sức lực bộc phát.

"Oành!"

Nham tương Quang Đoàn nổ, bộc phát ra trầm muộn nổ.

Phản chấn lực cản đem Tức Mặc thân thể đẩy hướng màu đỏ sậm nham tương, vẫn trơn ba trượng xa, Tức Mặc mới khó khăn lắm ổn định thân hình.

Liếc nhìn hiện hồng quả đấm, Tức Mặc sững sờ, "Mấy giờ rồi thân thể của ta cường độ đề cao nhiều như vậy?"

Trên tay chẳng qua là hiện hồng, nhưng vị phá tổn hại.

Kích động sau khi, Tức Mặc thu hồi thiết quyền, lần nữa trượt xuống dưới động hai trượng xa.

Ngừng thân thể trịnh trọng nhìn phía dưới sáng ngời nham tương.

Này nham tương sức nổi quá lớn, hơn nữa chẳng biết tại sao lại từ đó không ngừng phun ra nham tương Quang Đoàn, toát ra ngọn lửa, ngăn cản Tức Mặc.

Đến nơi này đã là Tức Mặc cực hạn, trừ phi khí lực của hắn còn có thể tăng lên, nếu không liền không quá ngày này nhưng đích bình chướng.

Nơi này còn không có Vấn Tâm Kích, Tức Mặc nghĩ ngợi, chẳng lẻ Vấn Tâm Kích thật bị nham tương đốt nướng thành hơi nước?

Còn muốn xuống phía dưới đã không có có thể, Tức Mặc chỉ đành phải buông tha cho tiếp tục hướng xuống tìm kiếm ý niệm trong đầu.

Phá vỡ nham tương, Tức Mặc muốn mở rộng sưu tầm phạm vi.

Hắn từng vòng bơi chuyển, không biết bơi nhiều phạm vi lớn, như cũ không hỏi tâm kích tung tích.

Tức Mặc tiếc nuối thở dài, biết này mò kim đáy biển không có gì kết quả tốt, quay đầu phá vỡ nham tương, hướng thượng du đi.

Ở chỗ này đã lãng phí quá nhiều thời gian, nếu như chậm trễ nữa đi xuống, thế tất không có có ích lợi gì.

Trong lòng thu hoạch lớn tiếc nuối, Tức Mặc hướng thượng du đi.

Một đường thẳng tắp đi tới, vừa rồi không có những thứ khác bận tâm, Tức Mặc trở về tốc độ nhanh rất nhiều.

Bất quá một nén hương thời gian, Tức Mặc liền cảm thấy thân thể của hắn mặt ngoài màu đỏ sậm nham tương màu sắc biến thành màu đỏ.

Tiến vào màu đỏ nham tương, thân thể mặt ngoài nhiệt độ hạ thấp rất nhiều, Tức Mặc cảm thấy hắn tựa như ngâm mình ở lão Mạc pha chế rượu mát mẻ dược dịch ở bên trong, rất thoải mái.

Lần nữa hướng thượng du rồi nửa chung trà thời gian, Tức Mặc mơ hồ đã nhìn thấy nham tương ở ngoài rộng rãi không gian.

Dưới chân dùng sức, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, thân thể tựa như một cây tên rời cung.

"Phù phù!"

Mang theo một chuỗi dài nham tương, Tức Mặc thân thể đã rơi trên không trung. Dính tại thân thể mặt ngoài nham tương vứt sái, một lần nữa rụng trở về Tức Mặc phía dưới dung nham trong.

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn thân thể, chỉ thấy Quang Hoa mạch nước ngầm, trắng nõn không rảnh, da tỉ mỉ sự mềm dẻo.

Tức Mặc giơ tay lên điều động linh khí, một thanh linh khí tụ thành tiểu đao, Tức Mặc tay cầm tiểu đao chém ở trên tay, chỉ thấy tiểu đao vỡ nhỏ, mà da chỉ hơi hơi bên trong vùi lấp.

Tức Mặc hít sâu một hơi, cố gắng thở bình thường kinh hãi. Ở trong nham thạch đánh nát này Quang Đoàn, Tức Mặc liền cảm thấy thân thể của hắn mạnh quá nhiều.

Hiện tại da bẻ gảy linh khí tiểu đao, Tức Mặc mới coi là chân thiết khẳng định.

Lấy Tức Mặc thực lực bây giờ, tùy ý phát ra một kích liền không kém gì khải huyền thất trọng thiên tu sĩ một kích toàn lực, mà mới vừa rồi kia thanh linh khí tiểu đao, liền hơn không đơn giản, lại không nghĩ ở hắn trên da dẻ của mình bị dễ dàng bẻ gảy.

Cầm chưởng thành quyền, Tức Mặc một quyền trào ra, chỉ thấy không trung lượn lờ nhiệt khí trực tiếp phá vỡ một cái lối đi, không khí không ngừng nổ đùng, gào thét không ngừng.

Tức Mặc khiếp sợ thu tay lại, đạp không xuống, lấy ra áo mặc lên người.

Đây không thể nghi ngờ là thiên đại tin tức tốt. Ở Thiên Lang trên rơi vào cụ trong gió, đột phá Chỉ Xích Thiên Nhai, sau này là được ngự không phi hành, mặc dù loại này thời gian phi hành quá ngắn, toàn bộ linh khí dùng để ủng hộ phi hành, cũng chính là nửa thời gian uống cạn chun trà, nhưng này đã đầy đủ rồi.

Thử nghĩ xem Tức Mặc hiện tại thân thể cường hãn, một quyền chính là hai vạn cân sức lực, có nữa phi hành thuật có thể, Tức Mặc tự tin có thể rung chuyển khải huyền bát trọng ngày đích tu sĩ.

Cho dù tự tin hiện tại không có Vấn Tâm Kích, dựa vào thân thể, cũng có thể đại chiến có pháp khí tu sĩ.

Bất quá cuối cùng không có tìm được Vấn Tâm Kích, Tức Mặc tâm tình vẫn còn có chút trầm thấp, thực lực tăng lên vui sướng bị hòa tan rất nhiều.

Ngẩng đầu đánh giá chung quanh, phát hiện lại ở một hang đá trong, dưới chân là một vài chục trượng lớn nhỏ dung nham trì, trong đó nham tương quay cuồng , dung nham sôi trào.

Ngẩng đầu không thấy mặt trời, hang đá đầu trên bởi vì quanh năm tiếp nhận nham tương thiêu đốt, tạo thành một bóng loáng khung đỉnh.

Nơi này rất đơn giản, trừ dung nham trì, liền chính là một cái tới nơi này thông lộ.

Thử nghĩ xem cũng là, nơi này nhiệt độ quá cao, dung nham ngày ngày thiêu đốt, có ít đồ cũng bị đốt thành bụi bay rồi.

Tức Mặc có chút nghi ngờ, không biết hắn rốt cuộc như thế nào lại tới đây, chỉ biết là lúc ấy giẫm cơn lốc hấp lực chợt tăng lớn, liền đã bị hít vào rồi nơi này.

Tức Mặc bước vào Tu Chân Giới thời gian quá ngắn, rất nhiều đồ cũng còn không biết hiểu.

Quay đầu tiếc nuối liếc nhìn dung nham trì, Tức Mặc mang bước hướng cái kia duy nhất lối đi đi tới.

Chẳng qua là mới vừa đi ra mấy bước, Tức Mặc sắc mặt liền trở nên ngưng trọng. Có người đến.

Đất này đáy dung nham nhiệt độ cao như thế, chính là sắt cứng ném ở chỗ này, cũng muốn hóa thành bụi bay.

Hiện hữu lại có người có thể chống cự ở loại này nhiệt độ lại tới đây, thực lực khẳng định không đơn giản.

Tức Mặc cũng không né tránh, nghĩ đến mình bây giờ biến hóa thật lớn, vừa lúc cần nghiệm chứng, quản hắn khỉ gió là địch hay bạn, trước đánh nhau một trận rồi hãy nói.

Tức Mặc tùy ý trữ đứng ở đó trong, toàn thân buông lỏng, song trên người mỗi tấc da thịt cũng bị vây thức tỉnh trạng thái, một khi gây ra, tùy thời đốt.

Đưa mắt nhìn chăm chú vào cửa động, tiếng bước chân càng ngày càng gần, người tựa hồ cũng không lo lắng cái này trong hang đá sẽ có giữ tại nguy cơ, lòng tin mười phần.

Mười mấy tức sau khi, người nọ rốt cục đi tới trong động, ở cửa động chậm rãi ngẩng đầu nhìn Tức Mặc, khóe miệng tà tà cười lạnh.

Tức Mặc trên lưng tóc gáy đột nhiên tạc lên, một cổ nguy cơ tới người, nhìn người, Tức Mặc trong miệng chậm rãi cắn ra hai chữ mắt, "Xi Minh!"

"Tức Mặc, không nghĩ tới sao, ta Xi Minh lại có thể nhanh như vậy tìm được ngươi!"

Xi Minh cười lạnh nói, "Mặc dù không biết ngươi như thế nào vào phong hỏa mộ, hơn nữa còn chưa bị hỏa mộ trong đích dung nham chết cháy, bất quá này cũng không trọng yếu, quan trọng là ..., vô luận ngươi đi tới chỗ nào, ngươi cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta."

"Cuồng vọng!" Tức Mặc vi tư, giả vờ hỏi, "Bản thân ta thật tò mò ngươi tại sao có thể có lòng tin kia nói ra những thứ này mạnh miệng."

"Ngươi có thể tìm tới ta, đơn giản tựu là vận khí tốt, trùng hợp đến phong hỏa mộ mà thôi."

"Phải không?" Xi Minh chê cười giơ tay lên trong đích ngọc bài, "Biết đây là cái gì sao?"

"Này một vật nhỏ, chẳng những có thể đủ nắm giữ vị trí của ngươi, còn có thể chúa tể tánh mạng của ngươi."

"Tự đại!"

"Ha ha ha!" Xi Minh ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, "Biết được này là vật gì sao? Đây là Đích Trần cho ta nổ tung tím bầm Tỏa Tử Giáp cái chìa khóa."

"Biết ta vẫn có cái này cái chìa khóa, nhưng tại sao không nổ tung tím bầm Tỏa Tử Giáp sao?"

Xi Minh không chút nào quản Tức Mặc hưởng ứng, tự lo nói, "Bởi vì ta muốn cắn nuốt thần hồn của ngươi, hút sạch máu của ngươi khí , đoạt lại của ta Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, chiếm cứ nhục thể của ngươi."

Xi Minh trong mắt hàn quang lưu chuyển, trong đầu không ngừng xẹt qua ban đầu đoạt xá Tức Mặc không được , ngược lại còn kém chút chết cảnh tượng, lửa giận trong lòng dũ phát tràn đầy, đối với Tức Mặc sát ý càng thêm mãnh liệt.

"Trừ lần đó ra, ngươi biết ta là như thế nào trên núi Thiên Lang đấy sao?" Xi Minh khóe miệng khẽ toét ra, nhìn mặt sắc mặt ngưng trọng Tức Mặc, cạc cạc quái khiếu, "Ta là một đường giết đi lên."

"Ta giết rồi nhân loại các ngươi kia mười tám tự cho là đúng đứa ngốc, dĩ nhiên, còn có một ta không gặp, nếu không ta cũng vậy định sẽ giết hắn."

"Biết thứ chín quan thủ vệ yêu binh thực lực là cái gì không? Chia đều đều ở khải huyền lục trọng thiên, ngoài ra còn có một khải huyền cửu trọng thiên yêu tu."

"Toàn đã chết, tất cả đều thành toàn ta Xi Minh, ta hút khô rồi bọn họ."

"Biết ta hiện tại cái gì thực lực sao? Khải huyền cửu trọng thiên."

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi, ngoài miệng nói, "Ngươi cho rằng bằng những thứ này vô căn cứ đắc ngôn luận liền muốn hù dọa ta sao?"

Ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng thần hồn đã lẻn vào đan điền, nhìn thấy kia lẳng lặng nằm tím bầm Tỏa Tử Giáp.

Đan điền tự lập một phiến không gian, cùng Tức Mặc chỗ ở thế giới bình hành, vì vậy Tức Mặc tuy bị dung nham luyện hóa, nhưng trong đan điền bảo vật lại không chuyện.

Tức Mặc ánh mắt lạnh xuống, Đích Trần quả nhiên không an hảo tâm, thì ra là đưa này tím bầm Tỏa Tử Giáp căn bản là bom hẹn giờ.

Nếu như Tức Mặc đem nó mặc lên người, một khi bị Xi Minh nổ tung tím bầm Tỏa Tử Giáp...

Hơn nữa hiện tại tím bầm Tỏa Tử Giáp còn nằm ở Tức Mặc đan điền, chỉ biết càng nguy hiểm.

Linh khí bám vào ở tím bầm Tỏa Tử Giáp trên, đem tím bầm Tỏa Tử Giáp hướng đan điền ngoài kéo ra, song tím bầm Tỏa Tử Giáp vẫn không nhúc nhích.

Tức Mặc sắc mặt đổi đổi.

"Chớ cần trắng phí sức lực, vô dụng. Nếu như đơn giản như vậy sẽ làm cho đem ngươi tím bầm Tỏa Tử Giáp từ trong đan điền lấy đi ra ngoài, kia Đích Trần cũng quá tốn rồi."

Xi Minh tung tung trong tay ngọc bài, đột nhiên ngọc bài mất tích, bị Xi Minh thu vào.

"Đáng tiếc ta không muốn làm cho ngươi tựu dễ dàng như vậy đã chết."

"Ngươi nếu như bị ghim thành toái phiến, ta nhưng không nỡ. Lãng phí một thân tinh thuần khí huyết không nói, còn nát bét một kỳ dị thần hồn."

"Ta muốn giữ lại nhục thể của ngươi, làm của ta thể xác."

"Hiện tại này là thân thể thật sự quá đồ bỏ đi rồi."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Viêm trì giằng co

Xi Minh khóe miệng vung lên một tia cười lạnh, tay phải đột nhiên vung lên, một đoàn sương mù xám sái ra.

Giống như vạn quỷ khóc hiệu, sương mù xám trung tựa như bí mật mang theo một chút cũng không có số đích oán linh, mang theo trước khi chết không cam lòng oán khí, xông về Tức Mặc.

Này sương mù xám là Xi Minh ở đạo hợp cảnh lúc rèn đoạt được, uy lực khổng lồ, lúc ấy ở thác nước trong sơn động, Tức Mặc bất quá chẳng qua là tiếp xúc này sương mù xám, liền đã bị sương mù xám mê đảo. Hiện tại lại là này sương mù xám, Tức Mặc không dám khinh thường chút nào.

Này sương mù xám tựa hồ nhằm vào thần hồn, Tức Mặc không có có tự tin có thể đánh bại có đối với thần hồn khắc chế sương mù xám.

Kia đoàn sương mù xám đánh về phía Tức Mặc, đột nhiên trên không trung nổ tung, che đậy không gian, hướng Tức Mặc tỏ khắp mà đến.

Dung nham trong ao nhiệt khí bay lên, nhưng này sương mù xám nhưng không sợ chút nào, vẫn còn bằng vào, những thứ kia trong dung nham nhiệt khí có thể luyện sắt cứng, nhưng đối với này sương mù xám không có quá lớn ảnh hưởng.

Chỉ ở sương mù xám sái ra một cái chớp mắt, Xi Minh thân thể chợt lóe, trực tiếp bay vọt dung nham trì, chợt xuất hiện ở Tức Mặc trước người, tốc độ so với hắn sái ra sương mù xám còn nhanh rồi nửa phần.

"Oành "

Tức Mặc bị Xi Minh một quyền đánh trúng, thân thể không tự chủ được hướng lui về phía sau mấy bước.

Xi Minh sắc mặt biến hóa, liếc nhìn khẽ biến hình hữu quyền, thân thể chợt lui về phía sau, núp rồi hôi trong sương mù.

Tức Mặc dựa lưng vào sơn động thạch bích, rốt cục ngừng lui về phía sau thân thể, Xi Minh một quyền này độ mạnh yếu lại so với hắn cũng kém không vài phần.

Quét mắt như cũ không có chút nào biến hóa đích tay chưởng, Tức Mặc khẽ mỉm cười, xem ra thân thể cường độ không ngừng đề cao một chút.

Sương mù xám đã tát, Tức Mặc nhìn cơ hồ bao trùm phương viên vài chục trượng sương mù xám, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Xi Minh ẩn thân ở hôi trong sương mù, không biết tung tích, ngủ đông cho chỗ tối, tùy thời mà động.

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc vung quyền đánh ra, quyền phong đánh xuyên qua không khí, đánh úp về phía sương mù xám, sương mù xám bị quyền phong lay động lui về phía sau, nhưng đọng lại mà không tán.

Xi Minh tùy thời mà động, đột nhiên đánh lén, một cái gương pháp khí lao ra sương mù xám, hướng Tức Mặc xâm nhập mà đến.

Cuồng phong lay động Tức Mặc tóc đen, Tức Mặc lần nữa vung quyền, thiết quyền trực tiếp xông về gương pháp khí, Tức Mặc nghĩ nghiệm chứng thân thể năng lực, trực tiếp cứng rắn hung hãn pháp khí.

Tàn Bán Khuyết xé rách pháp khí hình ảnh không ngừng sắp tới mực trong đầu cất đi, Tức Mặc hào khí sinh sôi, "Pháp khí như thế nào, ta làm theo phá chi."

"Oanh!"

Trắng nõn thiết quyền đụng vào gương pháp khí trên, gương pháp khí đứng thẳng vô ích không ngừng lớn lên, vô số điện quang từ trong gương lao ra, đâm về Tức Mặc hai mắt.

Kia gương pháp khí chính là Tiêu Đạo một khu nhà ra, là pháp khí trong đích cực phẩm.

Tức Mặc thân thể cường hãn, cứng rắn hung hãn pháp khí, nhưng không thể nào đánh nát này gương pháp khí.

Gương pháp khí nghênh vô ích mà đứng, không ngừng lớn lên, bất quá thoáng qua, đã là ba trượng to lớn, vượt qua hiện lên không trung, trên của hắn đạo súc tích lưu chuyển, Quang Hoa mịt mờ. Mặt kính bình tĩnh trơn bóng, kính tai phong cách cổ xưa dấu diếm.

Trên gương lại mơ hồ mang theo một đạo không dễ phát giác uy áp, áp bách Tức Mặc thần hồn.

"Tức Mặc, ngươi đang ở đây si tâm vọng tưởng, nghĩ tới ta Xi Minh đã từng là đạo hợp cảnh cường giả, đã sớm có đạo binh, này gương pháp khí làm pháp khí trong đích cực phẩm, mơ hồ đã hướng đạo binh nhích tới gần."

"Ngươi còn muốn đánh vỡ nó, khẩu khí thật lớn."

Xi Minh thanh âm sắp tới mực bên tai tạc lên, Tức Mặc không chút do dự, một quyền lao ra.

"Oành!"

Một quyền ngăn trở Xi Minh, một quyền ngăn trở gương pháp khí.

Tức Mặc bị Xi Minh cùng gương pháp khí kẹp ở giữa, hai bên cũng là nghìn cân lực, không ngừng áp bách ở giữa Tức Mặc.

Tức Mặc sắc mặt đỏ lên, da thịt đầy máu run rẩy, song da thịt nhưng vị phá toái, trên của hắn mơ hồ có ánh sáng hoa chảy qua, ngăn cản rồi Xi Minh cùng gương pháp khí.

Chẳng qua là sương mù xám đã vòng qua gương pháp khí, từ bốn phương tám hướng bao vây.

Tức Mặc chìm quát một tiếng, hai tay vi thư, thiết quyền trào ra.

"Oành!"

Một quyền oanh phi Xi Minh, Tức Mặc lắc mình đi tới gương pháp khí dọc theo, giơ lên gương pháp khí, phách về phía không trung Xi Minh.

Xi Minh ám đọc pháp quyết, gương pháp khí chợt thu nhỏ lại, từ lúc mực trong tay rót xuống. Nhưng ngay sau đó tràn ngập mà đến sương mù xám liền bao vây hướng Tức Mặc.

Tức Mặc thầm nghĩ đáng tiếc, nhưng này sương mù xám tư vị hắn tự mình lĩnh hội quá, tự nhiên không dám đi trêu chọc.

Xi Minh dưới chân giẫm phải một pháp khí, đứng thẳng trên không trung, đã phong Tức Mặc đi đến đường, cái kia gương pháp khí cũng từ trên mặt đất nhảy lên, bay đến không trung, hướng Tức Mặc đè, có câu súc tích hơi thở chảy xuôi, đập vào mặt.

Mọi nơi không có đường đi, Tức Mặc nhìn dung nham trì, tung mình nhảy vào dung nham.

"Xoẹt !"

Tức Mặc quần áo trên người trong nháy mắt hóa thành bụi bay, Tức Mặc âm thầm bất đắc dĩ, thề sau này chắc chắn tìm vật bảo vật chế tạo một bộ quần áo, để ở phong hỏa, không sợ binh khí.

Xi Minh nhìn thấy Tức Mặc tung mình vào nham tương, sắc mặt nhất thời thay đổi, "Tức Mặc, ngươi là tên khốn kiếp, tự mình muốn chết cũng thì thôi, còn muốn phá hủy kia khối thịt thân!"

Vừa nói giẫm phải pháp khí, bay đến dung nham trì bầu trời, nhưng là kia còn có Tức Mặc tung tích.

Dung nham sôi trào, không ngừng mạo hiểm máu một loại nham tương bọt khí, mắt thường có thể thấy được nhiệt khí vuốt Xi Minh, cực nóng hơi nước đem Xi Minh trên người áo bào xuy thành bụi phấn.

Xi Minh chậm rãi hướng về phía trước dời rồi chút, này nham tương hơi nước nhiệt độ quá cao, Tức Mặc hiện tại thân thể không sợ hãi chút nào, nhưng không có nghĩa là Xi Minh không sợ sẽ.

Tức Mặc vào nham tương, thầm hận Xi Minh vô sỉ, nhưng này sương mù xám hắn thật sự trêu chọc không nổi, hiện tại cẩn thận nghĩ đến, Tức Mặc coi như là hiểu vì sao Xi Minh có thể một người xông phá chín đạo trạm kiểm soát, một mình đi tới núi Thiên Lang, phần lớn là bằng vào kia sương mù xám bản lãnh.

Hiện tại lại bị Xi Minh bức về dung nham trì, Tức Mặc dán tại dung nham trì trên vách, ngẩng đầu nhìn dung nham trì bầu trời Xi Minh.

Kia sương mù xám phiêu hướng dung nham trì, cũng đang tiếp xúc dung nham lúc ba đùng ba rung động, bị nham tương đốt đi non nửa.

Xi Minh khuôn mặt thịt đau vội vã đem sương mù xám thu hồi bên cạnh, này sương mù xám là hắn hiện tại lớn nhất bằng vào, nếu là này sương mù xám bị nham tương phá hủy, hắn ngay cả khóc địa phương cũng không có thối lại.

Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm, biết kia sương mù xám bị nham tương khắc chế, nhất thời tới lo lắng, boi ra nham tương, cởi bỏ cánh tay hướng về phía đứng thẳng ở không trung Xi Minh la lớn, "Ngu vcl~, ngươi mực ông ở chỗ này, ngươi cũng là xuống tới."

Vừa nói tụ lại linh khí, bao vây lên một đoàn nham tương, chẳng qua là này nham tương ngay cả Xi Minh sương mù xám cũng có thể đốt hủy, cũng đừng có nói là Tức Mặc linh khí, linh khí tiếp xúc nham tương liền tựu tan rã.

Tức Mặc gia tăng linh khí thâu xuất, rốt cục dùng linh khí bao vây rồi chén lớn một đoàn nham tương.

"Xi Minh, mực ông mời ăn nham tương cơm chiên."

Vừa nói liền đem kia đoàn nham tương hướng không trung Xi Minh ném đi.

Xi Minh nhìn ngửa mặt nằm ở trong nham thạch dương dương tự đắc Tức Mặc, trên mặt hiện đầy kinh ngạc, "Tiểu tử này thân thể cũng quá cường hãn."

"Không được, nhất định phải đưa đoạt xá, làm của ta sống lại thể xác."

Linh khí bao vây nham tương đúng là vẫn còn không có bay đến Xi Minh bên cạnh, liền trên không trung thình thịch một tiếng nổ tung, nham tương trên không trung tứ tán.

Tức Mặc nhìn không trung Xi Minh sắc mặt không ngừng thay đổi, biết Xi Minh vừa động ý xấu tư, nhưng Tức Mặc sợ kia sương mù xám, tự nhiên không dám lao ra nham tương, liền nằm ở trong nham thạch, cùng Xi Minh giằng co không dưới.

Hai người mắt to trừng đôi mắt ti hí, mọi người tâm tư vạn chuyển, nhưng chính là đánh vỡ không được cục diện bế tắc.

Từ trên thực lực mà nói, Tức Mặc cũng không phải Xi Minh đối thủ, chớ đừng nói chi là Xi Minh còn có kia muốn chết sương mù xám.

Hơn nữa Tức Mặc còn có một lớn nhất sợ hãi, liền chính là trong đan điền tím bầm Tỏa Tử Giáp.

Cái kia treo lên đỉnh đầu dao cầu nếu như không hủy đi, Tức Mặc liền cuộc sống hàng ngày khó an.

Ngoài miệng mặc dù không ngừng mắng Xi Minh, nhưng Tức Mặc còn thật không dám đem Xi Minh chọc cho nóng nảy, Xi Minh không bạo tím bầm Tỏa Tử Giáp, hoàn toàn cũng là bởi vì muốn Tức Mặc thân thể.

Ngầm khống chế thần hồn, gắp mang theo trong đan điền linh khí, Tức Mặc không ngừng oanh kích tím bầm Tỏa Tử Giáp.

Nhưng này tím bầm Tỏa Tử Giáp giống như là ở trong đan điền mọc rễ, cho dù Tức Mặc như thế nào đụng nhau, nhưng cũng không cách nào rung chuyển.

Tức Mặc trong lòng lo lắng, vẫn đợi ở nham tương trong tuyệt đối không thể lấy, không nói đến Tức Mặc muốn ăn muốn uống, liền ngay cả có đại yêu vào phong hỏa mộ, Tức Mặc liền đắc lâm nạn.

"Xi Minh, không bằng tiểu gia cùng giải hòa như thế nào."

Xi Minh chân mang pháp khí, tóc đen gạn đục khơi trong, trong nham thạch nhiệt khí lượn lờ, đem Xi Minh trước mặt con mắt che dấu có chút mơ hồ.

"Như thế nào giải hòa phương pháp?"

Tức Mặc có băn khoăn, Xi Minh như thế nào không có? Hắn hiện tại muốn làm nhất, liền đem Tức Mặc từ dung nham trong ao lừa gạt ra. Sau Xi Minh là được mượn sương mù xám, để cho Tức Mặc không chỗ có thể trốn.

"Mực ông đem Thiên Niên Địa Mẫu Dịch cho ngươi, ngươi để mực ông đi như thế nào? Chúng ta các lùi một bước."

Tức Mặc vừa nói hai tay gối, ngửa mặt ở trong nham thạch chậm rãi hoạt động, cười vang nói, "Nếu không đợi đến có đại yêu vào phong hỏa mộ, hai ta đều được chơi xong."

Xi Minh cười khẩy nói, "Tức Mặc, ngươi sợ?"

"Mực ông làm sao không sợ? Mực ông mạng nhưng quý giá vô cùng. Bất quá Xi Minh ngươi hẳn là càng sợ mới đúng."

"Ta là ngày xưa đạo hợp cảnh cường giả, có gì sợ chi, bất quá chẳng qua là chút ít khải huyền cảnh yêu mà thôi, năm đó ta chính là đạo hợp cảnh đại yêu, những thứ kia khải huyền cảnh yêu, ta chính là hà ngụm khí cũng có thể giết chết một mảnh."

Tức Mặc trợn mắt một cái, không hề nữa để ý tới tự đại Xi Minh, trong lòng yên lặng tính toán.

Trong đan điền, linh khí không ngừng oanh kích tím bầm Tỏa Tử Giáp, nhưng hiệu quả quá nhỏ.

Tức Mặc không tức giận chút nào, như cũ điều động linh khí oanh kích tím bầm Tỏa Tử Giáp.

Kia tím bầm Tỏa Tử Giáp trên có đạo súc tích lưu chuyển, không ngừng triệt tiêu linh khí oanh kích, huống chi kia tím bầm Tỏa Tử Giáp cũng không biết là chất liệu gì luyện thành, mềm mại bền bỉ, mênh mông linh khí oanh kích ở tím bầm Tỏa Tử Giáp trên, tựa như Cương Đao chém trúng cây bông, một quyền đánh trúng không khí.

Thời gian một hơi một hơi trôi qua, trong lòng hai người cũng thật là lo lắng, nhưng không người nào nguyện ý nhượng bộ.

Giằng co.

Oanh kích lâu như thế, kia tím bầm Tỏa Tử Giáp cũng không có chút nào biến hóa, Tức Mặc có chút bất đắc dĩ.

"Ta nếu có thể làm thịt Xi Minh, chiếm kia ngọc bài, còn dùng e ngại gì."

Ngẩng đầu nhìn rồi mắt Xi Minh, những thứ kia sương mù xám đem Xi Minh vòn quanh, sương mù xám trung mông mông lông lông, tản ra khôn cùng oán khí, đây là Xi Minh một đường đánh tới, sở bí mật mang theo oán linh.

Tức Mặc cúi đầu trầm ngâm, "Ta nếu như có thể nhanh chóng lao ra dung nham trì, có mấy phần cơ hội chạy ra gió này hỏa mộ."

Tức Mặc không phải là không có nghĩ tới đem Xi Minh kéo vào dung nham trì, song Xi Minh quá mức cẩn thận, Tức Mặc căn bản cũng không có cơ hội.

"Lấy Chỉ Xích Thiên Nhai cao nhất tốc độ, quả thật có thể chạy trốn kia sương mù xám, nhưng là cho dù chỉ vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, ta cũng bất quá kiên trì nửa chén trà nhỏ thời gian, sau hao hết linh khí, hết thảy ngừng nói."

"Chủ yếu là ở khắc chế Xi Minh cái kia sương mù xám, nếu như có thể đem kia sương mù xám hủy diệt, cho dù không địch lại Xi Minh, chạy trối chết bản thân ta còn có thể làm được."

Tức Mặc nhìn thân thể chung quanh nham tương, kia sương mù xám e ngại nham tương, đáng tiếc Tức Mặc lại không có thể hiện lên giả bộ nham tương bảo vật.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Tỉ mỉ đại lễ

Tức Mặc ý niệm trong đầu tư chuyển, nghĩ tới đây màu đỏ như máu nham tương ở dưới màu đỏ sậm nham tương, màu đỏ sậm nham tương ở dưới sáng ngời nham tương, một đầu đâm vào nham tương sâu ra.

"Tiểu gia cho dù lấy tay thổi phồng, cũng muốn mang đem uy lực khổng lồ nham tương, đem ngươi đốt bùm bùm."

Xông phá màu đỏ như máu nham tương, tiến vào màu đỏ sậm nham tương, nhiệt độ khẽ lên cao, bất quá đối với Tức Mặc mà nói, này nhiệt độ cũng không cái gì ảnh hưởng, chẳng qua là nham tương sức nổi trở nên to lớn, trở ngại rồi Tức Mặc lặn xuống tốc độ.

Tiếp tục lặn xuống, không lâu sau, chung quanh màu đỏ sậm nham tương từ từ biến mất, Tức Mặc mơ hồ đã nhìn thấy sáng ngời nham tương, nhiệt độ ở chậm chạp lên cao, Tức Mặc cảm thấy chút khó chịu.

Sức nổi lớn hơn nữa, Tức Mặc đi về phía trước trở nên gian ngăn.

"Keng!"

Kim khí rung động thanh trở về kêu, thanh âm cũng không phải là rất lớn, nhưng rõ ràng lọt vào tai.

Tức Mặc vuốt cái trán, trên đầu đã phá một đạo vết sẹo, có máu tươi chảy ra.

Tức Mặc ngạc nhiên, rốt cuộc là vật gì, lại có thể phá vỡ da tay của hắn.

Lấy Tức Mặc hiện tại thân thể trình độ, bình thường binh khí căn bản không cách nào phá vỡ, chính là thượng đẳng pháp khí, pháp khí trong đích cực phẩm, Tức Mặc cũng dám dựa vào thân thể cứng rắn hung hãn.

Bây giờ lại bị này không biết tên vật thập phá vỡ cái trán.

Tức Mặc nhìn kỹ trước mắt, không có bất kỳ vật gì, một mảnh sáng ngời, cùng kia nham tương độc nhất vô nhị.

Tức Mặc giơ tay lên chụp vào nơi đó, hơi sửng sờ. Đây là...

Hai tay hắn nắm cái kia "Trong suốt" vật thập, trên dưới lục lọi, cẩn thận lục lọi chốc lát, trên mặt hưng phấn tiệm lên.

"Vấn Tâm Kích! Tuyệt đối là Vấn Tâm Kích."

Tức Mặc trong lòng run sợ, hưng phấn gia thân.

Lau này vật thập, hình thái vốn chính là kích, hơn nữa Tức Mặc đoán Vấn Tâm Kích cũng rơi vào dung nham trì, kia đây không phải là Vấn Tâm Kích, còn có thể là vật gì?

Thì ra là Vấn Tâm Kích bị nham tương thiêu đốt, toàn thân tỏa sáng, cho nên Tức Mặc mới không phát hiện.

Chẳng qua là không biết Vấn Tâm Kích là chất liệu gì không chế, lấy đất này đáy dung nham siêu cao nhiệt độ, cũng chỉ là nướng, nhưng không hòa tan, thậm chí ngay cả biến hình cũng không đạt tới.

Tức Mặc chậm rãi cầm Vấn Tâm Kích. Thật là thiên ý ăn ở, chuyên tâm tới tìm Vấn Tâm Kích, nhưng tìm không thấy, mà cử chỉ vô tâm, rồi lại hết lần này tới lần khác tìm được rồi Vấn Tâm Kích.

Vui sướng sau khi, nghĩ đến còn muốn đem kia sáng ngời nham tương chuyên chở trên đi đối phó Xi Minh, nhưng là bây giờ nhưng vô đồ đựng dụng cụ.

Tức Mặc nhìn hư ảo "Trong suốt" Vấn Tâm Kích, đột nhiên kế chạy lên não, thật đúng là đang ở trong cục, mà không biết cuộc biến hóa.

Này nham tương trong, tự có nham bích, những thứ kia nham bích bị những thứ này không biết niên hạn nham tương rèn một chút cũng không có tẫn năm tháng, không nói kia cứng rắn như thế nào, chính là nhẫn nại nhiệt độ, tuyệt không vấn đề.

"Xi Minh, tiểu gia liền cho ngươi đại lễ."

"Không đem ngươi đốt xui xẻo rầm, tiểu gia còn thật không tin cái này tà."

Nghĩ đến đây, Tức Mặc liền boi hướng nham bích, này dung nham trì liền giống như một trang bị đầy đủ nước thùng gỗ, có thùng miệng, tự nhiên có thông vách tường.

Chỉ chốc lát sau, Tức Mặc quả thật thấy nham bích, kia nham bích bị dung nham thiêu đốt tỏa sáng, nửa nấu chảy không tan ra, trực tiếp là sềnh sệch hồ trạng.

Tức Mặc khẽ suy tư, phía dưới này nham bích tự nhiên chịu nhiệt năng lực cao hơn cho phía trên nham bích, nếu đem phía dưới này nham bích đào, đến phía trên, nhiệt độ rớt xuống, thì sẽ ngưng kết.

Cho nên liền vừa hướng hạ du rồi chút, nham tương đã hoàn toàn biến thành sáng ngời màu đỏ, chung quanh ngọn lửa phụt lên, sáng ngời hỏa đoàn thỉnh thoảng toát ra. Tức Mặc da mơ hồ phỏng, biết đã đến cực hạn, lại hướng xuống không nói đến tự mình có bị thương, chính là muốn muốn đào lấy nham bích, liền tựu khó khăn quá nhiều.

Tức Mặc giơ tay lên trung vô hình Vấn Tâm Kích, đâm vào trên vách đá dựng đứng, những thứ kia vách đá giống như là nồng đặc trước mặt hồ, bị Vấn Tâm Kích dễ dàng liền đào tiếp theo đại đoàn.

Đem Vấn Tâm Kích thu hồi đan điền, Tức Mặc ôm kia đoàn hồ trạng nham thạch, hướng màu đỏ sậm nham tương bơi đi.

Vào màu đỏ sậm nham tương cùng sáng ngời nham tương chỗ giao giới, trong tay hồ trạng nham thạch quả nhiên như theo dự liệu giống nhau, bởi vì độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, mơ hồ bắt đầu ngưng kết.

Tức Mặc không dám chần chờ, đem này đoàn hồ trạng nham thạch không ngừng vuốt ve, cuối cùng nhu thành một cái cự đại bát đá.

Đây bất quá là tiểu hài tử chơi bùn, không có chút nào khó khăn.

Một cự chén nhu thành, Tức Mặc cười hắc hắc, giơ cự chén, vào màu đỏ sậm nham tương.

...

Lại nói Xi Minh thấy Tức Mặc chui vào nham tương liền biến mất không thấy gì nữa, đằng dặc hai khắc chung đã qua, Tức Mặc nhưng không thấy rồi thân ảnh, trong lòng mơ hồ cảm thấy một loại không rõ.

Giơ tay lên có ngọc bài dâng lên, kia trên ngọc bài màu tím điểm nhỏ theo ở, cũng là tĩnh ở nơi đâu, bất động chút nào.

Xi Minh chậm rãi hướng ngọc bài bên trong đưa vào linh khí, trên ngọc bài tím chút vị trí không ngừng di động, cũng càng ngày càng rõ ràng.

"Tức Mặc thân thể rốt cuộc cường hãn tới trình độ nào, lại có thể đợi ở nham tương dưới đáy, thể chất của hắn có chút đặc thù."

Đột nhiên Xi Minh ánh mắt lóe lên, chỉ thấy trên ngọc bài tím chút cực nhanh vận động, đảo mắt đã ra ngoài ngọc bài biểu hiện phạm vi. Xi Minh thu hồi linh khí, trên ngọc bài tím chút nhỏ đi, sở biểu hiện phạm vi cũng lui nhỏ rất nhiều.

Bất quá nháy mắt, trên ngọc bài tím chút liền tựu ra rồi trên ngọc bài vẽ bề ngoài nham tương hình vẻ.

"Xi Minh, nếm thử mực ông vì ngươi tỉ mỉ chuẩn bị đại lễ."

Xi Minh dưới chân đột nhiên truyền đến Tức Mặc huýt sáo .

Xi Minh phất tay bỏ ra sương mù xám, mặc niệm pháp quyết, kia gương pháp khí chợt lớn lên, che ở Xi Minh trước người.

"Xoẹt !"

Sương mù xám mới vừa tát ra, liền từ không trung tiêu tán, từ trung gian hé ra một đạo khẽ hở thật lớn, vô số màu đỏ sậm nham tương dịch giọt vẩy ra, đụng vào Xi Minh trước người gương pháp khí trên.

Kia gương pháp khí dính vào màu đỏ sậm nham tương, liền toát ra khói xanh lượn lờ, trên của hắn đạo súc tích nứt vỡ, bị nham tương hủ thực ra mọi người trứng gà lớn nhỏ lỗ thủng.

"Phệ Tàn!"

Tức Mặc xông phá nham tương, xuyên qua sương mù xám tàn phá lỗ thủng, một cái Thanh Long từ Vấn Tâm Kích trên quanh quẩn ra, ở mũi kích đầu rồng cao dương, Long Ngâm ám chìm.

"Keng!"

Thanh Long đụng nhau ở gương pháp khí trên, chỉ thấy gương pháp khí khẽ dừng lại, liền về phía sau ngã lật, đem Xi Minh đè ở phía dưới, đụng vào khung trên đỉnh.

"Oành!"

Một linh khí vòn quanh áo xanh bám vào sắp tới mực thân thể mặt ngoài, Tức Mặc tay cầm Vấn Tâm Kích, trên không trung lưu lại một tấm tàn ảnh.

"Giết!"

"Keng!"

Xi Minh không hổ là từng đạo hợp cảnh cường giả, gấp rút phòng không kịp, ăn ám khuy, nhưng tác chiến kinh nghiệm phong phú, cộng thêm thực lực cao cường, kia gương một lượn vòng, đụng vào Vấn Tâm Kích trên, vì Xi Minh tranh thủ đến phản ứng thời gian.

Xi Minh trường hớp một cái, kia sương mù xám bay trở về Xi Minh thân thể mặt ngoài, chẳng qua là phô thiên cái địa sương mù xám hiện tại thiếu một nửa, nhìn Xi Minh da mặt trực nhảy.

Này sương mù xám đối với thần hồn có khổng lồ khắc chế, rồi lại bị cực nóng nham tương khắc chế, Tức Mặc kia khổng lồ một chén màu đỏ sậm nham tương hắt vẫy ở sương mù xám trên, đem quá nhiều sương mù xám trực tiếp mất đi.

"Tức Mặc, chết đi."

Kia sương mù xám mặc dù mất đi một nửa, nhưng còn dư lại uy thế không giảm, trên không trung vờn quanh, hướng Tức Mặc vây quanh tới đây.

Tức Mặc quay đầu nhìn đã thành vây quanh xu thế sương mù xám, còn muốn đến ở nơi này hỏa mộ trung đã lãng phí quá nhiều thời gian, trong lòng nảy mầm thối ý.

"Xi Minh, ngươi đã muốn tiểu gia tánh mạng, vậy chúng ta sẽ tới lưỡng bại câu thương."

Tức Mặc quát khẽ, nhưng ngay sau đó trống rỗng Koichi chiêu, dưới chân đạp lên Chỉ Xích Thiên Nhai, kích gió vén xuyên sương mù xám, liền theo khe hở chạy đi ra ngoài, hướng về kia duy nhất lối đi nghênh ngang rời đi.

Xi Minh có kia sương mù xám, Tức Mặc liền không dám hành động thiếu suy nghĩ. Hơn nữa Xi Minh giảo hoạt tựa như hồ ly, trải qua một lần làm, tự nhiên sẽ không rút lui lần thứ hai.

Muốn lại dùng nham tương tới hủy kia sương mù xám, hiệu quả sẽ không quá lớn, ngược lại có thể vùi lấp ở hôi trong sương mù.

Xi Minh sắc mặt khó coi nhìn đi xa Tức Mặc, giơ tay lên thu hồi sương mù xám, nhìn gồ ghề gương pháp khí, khuôn mặt thịt đau.

Tiện tay văng ngọc bài, chỉ thấy trên ngọc bài tím chút cực nhanh rời xa, Xi Minh sắc mặt khó coi thu hồi ngọc bài, "Tức Mặc, bản thân ta muốn nhìn ngươi như thế nào chạy ra lòng bàn tay của ta."

Tức Mặc ra khỏi hỏa mộ, chỉ thấy còn trong sơn động, trong sơn động chi làm ra lần lượt thay đổi, bờ ruộng dọc ngang tung hoành, Tức Mặc không biết nên hướng nơi nào, liền tìm một cái ngã ba, chạy đi vào.

Chạy mười mấy tức, Tức Mặc cảm thấy bên trong đan điền linh khí đã bị thiêu đốt hơn phân nửa, quay đầu nhìn về phía sau, thấy Xi Minh cũng không đuổi theo, vừa nhìn trong động an tĩnh, béo phệ mặc một áo xanh khoanh chân ngồi xuống.

Giơ tay lên đem Vấn Tâm Kích đặt ngang ở trên gối, lúc này mới thật tình quan sát Vấn Tâm Kích.

Chỉ thấy hiện tại Vấn Tâm Kích Quang Hoa nội liễm, toàn thân ngăm đen, hai tháng nha loại lưỡi kích hàn quang lóe lên, mũi kích phong duệ, hàn khí đâm người.

Nội liễm trong có phong mang tất hiện, mạnh mẽ trong có sự mềm dẻo dấu diếm.

Hiện tại Vấn Tâm Kích so với trước muốn khẽ mảnh rồi chút ít, nhưng thoạt nhìn càng thêm phối hợp.

Tức Mặc biết Vấn Tâm Kích trong đích tạp chất đã bị nham tương luyện hóa, hiện tại còn dư lại tất nhiên tinh hoa.

Rèn Vấn Tâm Kích tài liệu thật sự không đơn giản, Tức Mặc càng phát ra nhìn không thấu này ban đầu tùy ý lựa chọn sử dụng vũ khí rồi.

Thu hồi tâm thần, Tức Mặc lần nữa nghĩ đến Xi Minh, hiện tại mặc dù tạm thời thoát đi Xi Minh, nhưng khẳng định không phải là kế hoạch lâu dài.

Xi Minh có cái kia ngọc bài, có thể tùy ý nắm trong tay Tức Mặc phương vị, hơn nữa kia ngọc bài còn có thể nổ tung tím bầm Tỏa Tử Giáp, này ẩn núp trong bóng tối nguy cơ thật sự để cho Tức Mặc cuộc sống hàng ngày khó an.

"Kia tím bầm Tỏa Tử Giáp cắm rễ đan điền, không cách nào đem làm ra, thật sự nguy hiểm vô cùng."

Tức Mặc tỏa lông mày suy nghĩ sâu xa, đột nhiên một đạo ánh sáng phá vỡ đầu óc.

Tức Mặc nhìn trong tay Vấn Tâm Kích, đem Vấn Tâm Kích thu vào đan điền.

"Thành bại ở chỗ này nhất cử."

Tức Mặc muốn dùng Vấn Tâm Kích phá hủy tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích, đến lúc đó, tím bầm Tỏa Tử Giáp cũng chính là phế thiết một đống, không dùng được.

Xi Minh sở dĩ có thể dùng kia ngọc bài tìm kiếm Tức Mặc phương vị, nổ tung tím bầm Tỏa Tử Giáp, tất cả đều là dựa vào trên ngọc bài đạo súc tích có thể khống chế tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích, nhưng nếu là phá hủy tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích, cho dù ngọc bài vẫn còn ở, đến lúc đó đối với Tức Mặc cũng không còn rồi uy hiếp.

Thần hồn trầm xuống, rơi vào đan điền.

Chỉ thấy rộng lớn trong đan điền Vấn Tâm Kích treo trên bầu trời ở trên cao, tím bầm Tỏa Tử Giáp vui mừng bất động.

Màu đen kia hạt châu chiếm cứ cơ hồ cả đan điền, bá đạo vô cùng, hạt châu trên có màu vàng chữ cổ lưu chuyển, ẩn có rù rì, định lòng người thần.

Vấn Tâm Kích cùng tím bầm Tỏa Tử Giáp cũng bất quá chẳng qua là dừng lại ở đan điền dọc theo, lẫn đối nghịch...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tam sinh Cửu Biến

Tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích tắt đèn chuyển cảnh, lưu chuyển vô hạn, tổng cộng là có mười hai cái đạo súc tích.

Mỗi con đạo súc tích phức tạp vô cùng, thiên ti nhiễu kết, một khi giải sai, cả bàn đều thua, có thể trực tiếp khiến cho đạo súc tích nổ tung.

Thiên Khất cảnh tu sĩ luyện chế cường đại pháp khí, tối đa cũng chính là trên trăm đầu đạo súc tích, một con đường riêng súc tích còn có khó dễ chi phân, này tím bầm Tỏa Tử Giáp tuy chỉ có mười hai cái đạo súc tích, nhưng có thể bị gọi là thượng đẳng pháp khí, chính là bằng vào rồi một con đường riêng súc tích phức tạp.

Đích Trần đối với Tức Mặc nổi lên ý quyết giết, Tàn Bán Khuyết tuy là Tức Mặc tạo thế, khiến cho Đích Trần không dám minh động thủ, nhưng không có nghĩa là không thể ra ám chiêu.

Tức Mặc âm thầm đè nén xuống đối với thực lực khát vọng, nhắm mắt vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , bình tâm tĩnh khí.

Qua chút thời gian, Tức Mặc mới phun ra một ngụm trọc khí, thần hồn đắm chìm đan điền, tinh thần cao độ tập trung. Giờ phút này Tức Mặc đã bi thương, không nhớ ưu sầu, vứt nhưng phiền não.

Thần hồn vừa động, mang theo linh khí che khỏa Vấn Tâm Kích.

Tím bầm Tỏa Tử Giáp trên mười hai cái đạo súc tích lưu chuyển, quy luật khó tìm, rồi lại dấu diếm đạo lý, Tức Mặc muốn một kích tất trúng, thật sự là vật việc khó.

Vấn Tâm Kích lơ lửng hồi lâu, Tức Mặc vẫn như cũ không xuất thủ, nhất định phải một kích thế thì, mười hai phá huỷ rụng tất cả đạo súc tích, mới vừa có thể hủy diệt tím bầm Tỏa Tử Giáp, giải trừ nguy cơ.

Vấn Tâm Kích xa xa cùng chỉ, Tức Mặc trong lòng bình tĩnh, hắn muốn quan sát tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích diễn biến quy luật, tìm được giấu diếm đạo lý.

Trong lòng hắn không chỗ nào van xin, không chỗ nào muốn, bình tĩnh vô tư.

Rốt cục, Tức Mặc nhìn thấu một con đường súc tích vận chuyển quỹ tích, hàn quang chợt lóe, Vấn Tâm Kích xẹt qua một đạo hàn mang, đâm rách thời không, trong nháy mắt đi tới tím bầm Tỏa Tử Giáp trên, kích đang lúc nhẹ chút.

Tím bầm Tỏa Tử Giáp trên cái kia đạo súc tích chợt dừng lại vận chuyển, kia trong nháy mắt chia làm vô số con đạo súc tích ấn ký, hướng bốn phía tản ra , tựu giống một điều sợi dây, đột nhiên đem hủy đi vì vô số tê dại ti.

Đây là đạo súc tích muốn tự cứu, chỉ cần chạy trốn một đạo ấn ký, đạo súc tích liền có cơ hội hấp thu linh khí, một lần nữa ngưng tụ.

Này mười hai mai đạo súc tích thật là phức tạp, muốn nhất nhất giải khai, không dễ cho giải khai trên trăm đầu bình thường đạo súc tích.

Ấn ký tứ tán né ra, Tức Mặc một kích không biết phá hủy bao nhiêu ấn ký, nhưng vẫn là có quá nhiều ấn ký thoát đi ra, một khi những thứ này ấn ký thoát đi, lạc địa sinh căn, liền lại là khỏe mạnh đại thụ.

Tức Mặc không muốn vô tư, trong đan điền linh khí bộc phát, đem những thứ kia đạo súc tích ấn ký toàn số bao vây, không ngừng áp súc.

Những thứ kia ấn ký nữu nhăn nhó khúc, không ngừng giãy dụa, ý đồ chạy trốn, song Tức Mặc căn bản sẽ không cho hắn cơ hội, chỉ thấy Vấn Tâm Kích chợt lóe lên, đâm thủng bao vây đạo súc tích ấn ký linh khí đoàn, kia linh khí đoàn từ từ tan rã, liền giống như là bị hủ thực rụng.

Những thứ kia tánh mạng ngoan cường đạo súc tích ấn ký cũng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tiêu tán, một điều cuối cùng không dư thừa.

Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích, thần hồn lực đắm chìm ở một con đường khác súc tích trên...

...

Vĩnh Dạ Thành. Phủ thành chủ có khác viện.

Đích Trần mặt không chút thay đổi nhìn bắt tay vào làm trong đích ngọc bài, chỉ thấy kia trên ngọc bài có mười hai hình thù kỳ quái màu tím văn tự, nhăn nhó vô trật, hẳn là đạo súc tích ấn ký.

Chẳng qua là đột nhiên thấy kia trên ngọc bài một quả đạo súc tích ấn ký thình thịch một tiếng mở tung, ở ngọc bài trung hóa thành một đạo Tử Yên, tỏ khắp không thấy.

Đích Trần trong mũi nhẹ xuy, "Phát hiện?"

"Vô Danh Vô Tính cùng Xi Minh kia hai ngu xuẩn..."

"Bất quá cho dù ngươi phát hiện lại có thể thế nào? Muốn bài trừ tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích, lấy thực lực của ngươi..."

"Nếu như tím bầm Tỏa Tử Giáp chẳng qua là đơn giản như vậy, ngươi cũng quá khinh thường ta Đích Trần rồi."

...

"Đâm!"

Tức Mặc thần hồn quát nhẹ, Vấn Tâm Kích chút ở một quả đạo súc tích trên, nhưng ngay sau đó vô số linh khí dâng lên, đem những thứ kia muốn mà chạy đạo súc tích ấn ký bắt được.

Vấn Tâm Kích lần nữa phá vỡ linh khí, đạo súc tích ấn ký biến mất tỏ khắp.

Tìm được điều thứ nhất đạo súc tích vận chuyển quy luật, điều thứ hai đạo súc tích vận chuyển quy luật là được cân nhắc đi ra ngoài, này chỉ cần một phen giải toán mà thôi.

Tìm được một lỗ hổng, là được tằm ăn lên toàn thân.

Theo điều thứ hai đạo súc tích nổ tung, Tức Mặc nhất cổ tác khí, lần nữa chút toái ba đường đạo súc tích, đảo mắt đã bán mở hàng đầu năm con, Tức Mặc trong lòng vi định.

Vấn Tâm Kích lần nữa vung lên, thoáng qua đâm rách thứ sáu con, theo cho dù là thứ bảy con, điều thứ tám, thứ chín con...

Nháy mắt chỉ còn lại có ba đường, Tức Mặc thu hồi Vấn Tâm Kích tạm làm nghỉ ngơi.

Ngay cả phá chín con đạo súc tích, Tức Mặc thần hồn đã mỏi mệt không chịu nổi, mỗi con đạo súc tích ấn ký cũng cần tinh vi tính toán, sai một ly, chắc chắn sai chi ngàn dặm.

Trên người hắn mồ hôi đầm đìa, linh khí tiêu hao quá nhiều, đánh vỡ mười hai cái đạo súc tích, bất quá là làm việc nhỏ, nhưng muốn chính xác tính toán, không thể để lộ rụng một luồng ấn ký, không thể đánh vỡ thì ra là vận chuyển quy luật, liền chính là việc khó rồi.

Hơi làm nghỉ ngơi, Tức Mặc thần hồn lần nữa xuyên vào đan điền, rơi vào tím bầm Tỏa Tử Giáp trên, chẳng qua là lần nữa nhìn ba đường còn dư lại đạo súc tích, Tức Mặc sắc mặt liền thay đổi.

Lúc này kia hay là cái gọi là ba đường đạo súc tích, suốt mười hai cái đạo súc tích, mang theo không khỏi quy luật, ở tím bầm Tỏa Tử Giáp thượng lưu chuyển. Đạo súc tích sáng tắt không chừng, làm như đang giễu cợt Tức Mặc vô năng.

Tức Mặc khẽ hít thở không thông, "Sao sẽ như thế?"

"Những thứ này đạo súc tích rõ ràng đã đánh vỡ, vừa tại sao lại xuất hiện lần nữa."

Chỉ thấy những thứ kia đạo súc tích dựa theo quy luật bơi chuyển ba vòng, lần nữa trở lại nguyên điểm, đạo súc tích lại gia tăng, từ mười hai số lượng

trong nháy mắt biến thành ba mươi số lượng.

Những thứ kia đạo súc tích lưu chuyển tốc độ tăng nhanh, cánh ở trong nháy mắt vừa lưu chuyển rồi chín chu (tuần), đạo súc tích số lượng biến thành năm mươi bảy, lại là nháy mắt, đạo súc tích đã thành chín mươi ba, sau đó là một một trăm ba mươi có bát...

Đạo súc tích lưu chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, tăng tốc nhanh hơn, hoa cả mắt.

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, hắn xem thấu đạo súc tích tăng biến thành quy luật, nhưng không thể ra sức, "Tam sinh thuật, hơn nữa Cửu Biến chi để ý."

Tức Mặc trong lòng vi run sợ, thì ra là này tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích biến hóa hẳn là tam sinh cùng Cửu Biến, chung mười hai cái đạo súc tích.

Tức Mặc xem thường này tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích.

Như thế diễn biến, sau quy luật chỉ biết càng ngày càng phức tạp, kia tăng tốc chỉ biết càng nhanh.

Dưới của hắn lấy năm chín, sáu chín, ... Cho đến suy cho cùng, sau đó lại từ hai chín chi cho mười tám bắt đầu, dưới của hắn tam chín chi cho hai mươi có bảy...

Tức Mặc nhìn tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích không ngừng gia tăng diễn biến, nhưng không thể ra sức. Giờ phút này hắn không dám cắt đứt loại này diễn biến, nếu không một khi thay đổi loại này quy luật, nữa diễn biến vì kia biến hóa của hắn quy luật, chỉ biết càng khó tính toán.

Lấy Tức Mặc thần hồn cường độ, nhiều nhất coi là đến một cửu cửu diễn biến quy luật.

Tức Mặc sinh lòng lo lắng, này tím bầm Tỏa Tử Giáp thật là pháp khí? Trên của hắn vì sao lại có phức tạp như thế đạo súc tích diễn biến quy luật.

Ở tu sĩ trong, tam sinh số lượng, Cửu Biến chi để ý, chính là thường dùng nhất đạo súc tích quy luật, cũng là phức tạp nhất quy luật một trong.

Thiên Khất cảnh tu sĩ thượng đẳng pháp khí, tối đa cũng diễn biến một cửu cửu. Đọc thần cảnh tu sĩ pháp khí, mới có thể tiếp tục hướng sau diễn biến càng nhiều là đạo súc tích quy luật, chỉ là bởi vì đọc thần cảnh tu sĩ thần hồn lớn mạnh, có thể ly thể, lấy kia thần hồn cường độ diễn biến, tuyệt không vấn đề.

Tức Mặc khẩn trương nhìn tím bầm Tỏa Tử Giáp, e sợ cho một con đường riêng súc tích diễn biến có vượt xa một cửu cửu.

Chỉ thấy những thứ kia đạo súc tích không ngừng diễn sinh, cuối cùng dựa theo đặt ra quy luật tự hành diễn biến.

Bảy chín,, đã đến, Tức Mặc tâm thần khẩn trương cao độ, cảm thấy trái tim đã nhảy tới cổ họng trên.

Đạo súc tích nhảy chuyển, Quang Hoa dấu diếm, Tức Mặc khẩn trương nhìn tím bầm Tỏa Tử Giáp.

Cửu cửu...

Đã là cửu cửu, một cửu cửu. Nhưng này chút ít đạo súc tích diễn biến xu thế không có chút nào dừng lại, như cũ vòn quanh tím bầm Tỏa Tử Giáp không ngừng biến hóa.

Đạo súc tích diễn biến vòn quanh, dựa theo quy luật nhất định bơi chuyển, tạo thành rồi cường đại đạo thế.

Kia bốn trăm có bát đạo súc tích nhanh chóng lưu chuyển, chỉ để lại thành từng mảnh tàn ảnh, mắt thường khó gặp, nếu không phải Tức Mặc phí thần hồn tiêu hao, thật đúng là không nhìn thấy những thứ này đạo súc tích.

"Chẳng lẽ nó thật muốn ra ngoài một cửu cửu."

Tức Mặc trong lòng trầm trọng , nếu thật là qua một cửu cửu, liền tựu vượt qua Tức Mặc giải toán năng lực, Tức Mặc cho dù có thể miễn cưỡng nhìn thấy đạo súc tích vận chuyển, cũng nhất định không cách nào tính toán xuất đạo súc tích bơi chuyển quỹ tích.

Mồ hôi lạnh từ lúc mực chóp mũi chậm chạp chảy xuống, đạo này súc tích diễn biến còn không ngừng sao?

Vấn Tâm Kích mũi kích run lên, một cái hơn trượng lớn lên hàn mang từ mũi kích điện xạ ra, Tức Mặc nghĩ muốn đánh gảy loại này diễn biến. Một khi vượt qua một cửu cửu, Tức Mặc liền không cách nào phá giải, kia còn không bằng trực tiếp quấy rối loại này diễn biến, đánh vỡ tam sinh số lượng, Cửu Biến chi để ý.

Vấn Tâm Kích hàn mang khẽ run, kia tím bầm Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích diễn biến nhưng chợt dừng lại.

Bốn trăm có bát con đạo súc tích không hề nữa gia tăng, nhưng diễn biến tốc độ càng thêm cực nhanh.

Tức Mặc vi buông lỏng một hơi, Vấn Tâm Kích trên hàn mang hóa thành điểm một cái linh khí Quang Hoa, tan rã cho trong đan điền.

Một cửu cửu chi biến hóa, Tức Mặc không biết nên may mắn, cần phải bất đắc dĩ.

Này một cửu cửu chi biến hóa, vừa lúc hắn thôi diễn cực hạn, nhưng phải nhớ phá này bốn trăm có bát con đạo súc tích, kia khó khăn căn bản không phải một khó khăn chữ có thể hình dung.

Lúc trước Tức Mặc lấy thế sét đánh lôi đình phá chín con đạo súc tích, đã kiệt lực, hiện tại nghĩ phá này bốn trăm có bát con đạo súc tích, không khác người si nói mộng.

"Đáng chết!"

Đích Trần quá mức giảo hoạt, dùng này tam sinh Cửu Biến đạo súc tích gia trì tím bầm Tỏa Tử Giáp, cho Tức Mặc chế tạo rồi một treo lên đỉnh đầu sát chiêu.

Tức Mặc ngó chừng kia bốn trăm có bát con đạo súc tích, nhìn bọn họ không ngừng lưu chuyển, lưu lại một tấm Quang Hoa tàn ảnh, nhìn hoa cả mắt.

Tức Mặc không ngừng tính toán này bốn trăm có bát con đạo súc tích vận hành quỹ tích, trên trán mồ hôi hột không ngừng lăn xuống, gương mặt cũng từ từ trở nên tái nhợt vô sắc, này thôi diễn đạo súc tích quá lãng phí tâm thần, nếu như không phải là « Tàng Đế Kinh » trên có liên quan đến này tam sinh thuật, Cửu Biến chi để ý, Tức Mặc căn bản là vô tòng hạ thủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một khắc đồng hồ, canh ba chung, một canh giờ...

Tức Mặc mới bắt đầu sắc mặt tái nhợt, sau sắc mặt trực tiếp biến thành xám trắng, hiện đầy tử khí.

Tức Mặc thân thể cũng đang không ngừng run rẩy, mồ hôi chảy không ngừng.

Bốn trăm có bát con đạo súc tích vận chuyển nhưng diễn sinh chín chín tám mươi mốt chủng bất đồng biến hóa, những biến hóa này trộn lẫn ở bốn trăm có bát con đạo súc tích ở bên trong, chính là ba vạn ba ngày lẻ bốn mươi tám chủng biến hóa.

Tức Mặc muốn bằng tính nhẩm nhất nhất thôi diễn, sau nữa ghi nhớ những biến hóa này ở giữa lần lượt biến quy luật, thật sự là không nhỏ khảo nghiệm.

"Lách tách!"

Có nữa một giọt mồ hôi rơi xuống, đánh rớt sắp tới mực trước người mồ hôi hội tụ Tiểu trong đầm nước, phát ra rất nhỏ sờ vang.

Tức Mặc chợt mở hai mắt ra, xám trắng trên mặt không có chút huyết sắc nào. Thần hồn kịch liệt trầm xuống, rơi xuống đan điền, bao vây ở Vấn Tâm Kích trên.

Linh khí mênh mông, nhấc lên khổng lồ bọt sóng, vỗ vào ở Vấn Tâm Kích trên, mơ hồ có tiên âm lưu chuyển, đại thế tiệm lên.

"Đích Trần, ngươi hay là quân cờ sai một chiêu, chú ý rồi Cửu Biến chi để ý, cũng là quên mất tam sinh số lượng."

"Tính ra vậy. Thuật vậy."

"Này tím bầm Tỏa Tử Giáp, đem không cách nào nữa khống ở ta Tức Mặc."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Chỉ mành treo chuông

Này Tử Kim Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích biến hóa lại là lấy Cửu Biến làm chủ, nhưng không để mắt đến tam sinh tầm quan trọng. Mặc dù này sẽ không có quá lớn ảnh hưởng, dù sao Tử Kim Tỏa Tử Giáp đã là thượng đẳng pháp khí, cho dù đem tam sinh Cửu Biến hoàn toàn kích thích, kia tăng phúc cũng sẽ không quá lớn.

Nghĩ đến chế tạo này Tử Kim Tỏa Tử Giáp người cũng là có cái ý nghĩ này.

Bất quá này trùng hợp vì Tử Kim Tỏa Tử Giáp trên đạo súc tích lưu lại một khổng lồ thiếu sót, Tức Mặc cơ hồ cuối cùng thần hồn lực, rốt cục đem điều này thiếu sót tính toán đi ra ngoài.

Này thiếu sót chính là quên tam sinh số lượng.

Nếu như có thể đem diễn biến chi sơ ba đường đạo súc tích một kích đâm rách, hoàn toàn tiêu hủy, kia còn dư lại bốn trăm có năm con đạo súc tích, thì sẽ giống như không có nền phòng ốc, tự nhiên sụp đổ.

Tức Mặc thông qua một phen tính toán theo công thức, rốt cuộc tìm được diễn biến chi sơ ba đường đạo súc tích, kia ba đường đạo súc tích chính là Tức Mặc lúc trước không có có một lần giải quyết cái kia ba đường đạo súc tích.

Này ba đường đạo súc tích núp tất cả đạo súc tích chỗ sâu nhất, kia vận hành tốc độ ngược lại là chậm nhất.

Tức Mặc trải qua đại lượng phức tạp tính toán, những thứ này đạo súc tích có nữa ba trăm lần lưu chuyển, kia diễn biến chi sơ ba đường đạo súc tích sẽ gặp có một lần hội tụ, dồn lúc ba đường đạo súc tích liền tại một cái tuyến trên, đúng là tốt nhất xuất thủ thời cơ.

Linh khí hội tụ, Vấn Tâm Kích cao dương, Tức Mặc hết sức chăm chú, vô hỉ vô bi.

Nhất định phải một kích mà ở bên trong, nếu không lần sau biến hóa chính là ba vạn ba ngày lẻ bốn mươi tám chi cho ba vạn ba ngày lẻ bốn mươi tám, gần mười một ức biến hóa, Tức Mặc không có có lòng tin có thể đem những biến hóa này nhất nhất ghi nhớ, đoán ra thời gian xuất thủ.

Hơn nữa giờ phút này thời gian khẩn trương, cho dù những thứ này đạo súc tích biến hóa lưu chuyển nhanh chóng, nghĩ muốn tiến hành hoàn gần mười một ức lần đích diễn biến, không có trên trăm năm, căn bản không thể nào, Tức Mặc nhưng không có thời gian hao tổn trên trăm năm.

...

Vĩnh Dạ Thành.

Đích Trần đầy mặt tươi cười nhìn treo trên không trung ngọc bài, kia trên ngọc bài có bốn trăm có bát con đạo súc tích không ngừng lưu chuyển.

Đích Trần khóe miệng khẽ cong lên, này Tử Kim Tỏa Tử Giáp Đích Trần nhận được đã có chút thời gian, cùng một cùng lấy được những bảo vật khác so sánh với, này Tử Kim Tỏa Tử Giáp quả thật coi là không cái gì, thiếu chút nữa bị Đích Trần bỏ qua, nhưng lại không nghĩ lần này này Tử Kim Tỏa Tử Giáp nhưng muốn xây công lớn.

"Tức Mặc, ngươi hẳn là cảm thấy may mắn, ngươi hay là ta Đích Trần quyết định để đối phó đệ nhất nhân."

Đích Trần có đại khí vận, thiên phú tuyệt đỉnh, tùy thời có thể bước vào Thiên Khất cảnh, vẫn như cũ áp chế cảnh giới. Nếu như không phải là Yên Nhiên, Tức Mặc loại lũ tiểu nhân này vật nhất định sẽ không bước vào Đích Trần thế giới.

Đáng tiếc cái này đại khí vận gia thân công tử văn nhã, nhưng cuối cùng chạy không thoát nhân tính nhược điểm trong đích hẹp, dối trá, tự phụ.

...

Lại nói Xi Minh thấy Tức Mặc ra khỏi hỏa mộ, vi làm suy tư, nghĩ đến bây giờ còn không nhất định có thể bắt lại Tức Mặc, kia sương mù xám mặc dù để cho Tức Mặc sợ hãi, nhưng Xi Minh chuyện của mình thì mình tự biết, huống chi cũng không nỡ để cho kia sương mù xám lại đi tổn thất.

Nghĩ đến hắn có kia ngọc bài có thể tùy thời quản chế Tức Mặc vị trí, tự có nắm giữ đại cục cảm giác, liền tựu ra rồi hỏa mộ, hướng một cái ngã ba đi tới, thông qua kia sương mù xám mang đến trí nhớ, Xi Minh biết được một chút yêu tộc may mắn bí.

Này sơn động trung khắp nơi đều trong bảo khố, Xi Minh nếu là tìm đắc, thực lực chắc chắn khôi phục rất nhiều.

Xi Minh có so đo, ở trong vòng một canh giờ cướp sạch rồi mấy chỗ yêu động, dược thảo trân bảo thu hoạch rất nhiều.

Rồi hãy nói hắn có thu hoạch, liền đem kia ngọc bài thả ra, muốn xem nhìn Tức Mặc người ở chỗ nào.

Lại không nghĩ đem linh khí đưa vào ngọc bài, Xi Minh sắc mặt liền thay đổi, chỉ thấy trên ngọc bài tím chút một mảnh mơ hồ, chỉ có thể mơ hồ nhưng để xác định đại khái phương vị, nhưng muốn xác định chính xác vị trí, chút nào không có khả năng.

"Chẳng lẽ Tức Mặc đã xem kia Tử Kim Tỏa Tử Giáp phá hủy không được ?"

"Không được, đắc đi xem một chút."

"Tức Mặc kia khối thịt thân, vứt bỏ quá mức đáng tiếc, hơn nữa Tức Mặc còn hủy ta thần hồn, đoạt ta Thiên Niên Địa Mẫu Dịch, hận này đã tội lỗi chồng chất."

...

"Còn có hai trăm lần đạo súc tích lưu chuyển!"

Mồ hôi lần nữa từ chóp mũi rơi xuống, Tức Mặc tinh thần càng ngày càng khẩn trương.

Một trăm lần đạo súc tích lưu chuyển!

Năm mươi lần đạo súc tích lưu chuyển!

Hai mươi lăm lần đạo súc tích lưu chuyển!

Mồ hôi đã gắn bó một cái dây nhỏ, không ngừng rơi hội tụ. Tức Mặc toàn thân ướt át, đã bị mồ hôi bao vây.

Mười lăm lần ...

"Lách tách!"

"Lách tách!"

"Lách tách!"

Thư trì hoãn tiếng bước chân rõ ràng lọt vào tai, Tức Mặc thần hồn run lên, trong đan điền Vấn Tâm Kích rung động, suýt nữa dời rồi vị trí.

Ở nơi này Thiên Quân Nhất Phát Chi Tế, lại có người đến!

Tiếng bước chân rõ ràng lọt vào tai, càng ngày càng gần, không ngừng hướng Tức Mặc đi tới, Tức Mặc có khí phách trực giác, người này đúng là hướng hắn đi tới.

...

Xi Minh nhìn trên tay ngọc bài, phát giác vị trí của hắn đã cùng kia mơ hồ tím chút trùng hợp, biết đi đối phương hướng, khóe miệng của hắn vung lên một tia giễu cợt.

Xi Minh phỏng đoán, hắn cùng với Tức Mặc cách xa nhau không nên chân ba mươi trượng. Này không dài cũng không khoảng cách ngắn, lại bị một đạo thạch bích che dấu.

...

Hai lần đạo súc tích lưu chuyển!

Hai mươi trượng!

Một lần đạo súc tích lưu chuyển!

Mười trượng!

"Lách tách!"

Trong suốt trong sáng mồ hôi hột từ lúc mực chóp mũi rơi, rơi tiến thân hạ mồ hôi hội tụ trong ao nhỏ.

"Một lần cuối cùng đạo súc tích lưu chuyển..."

"Đâm!"

Trong đan điền, thần hồn niệm chú Lữ xà có tiếng, Vấn Tâm Kích trong nháy mắt đâm rách đạo súc tích, một đường về phía trước, không biết xông phá bao nhiêu tầng đạo súc tích, cùng kia sắp gắn bó một cái tuyến ba đường đạo súc tích còn sót lại một đường chi cách.

Một trượng!

Mau a!

Tức Mặc trong lòng reo hò.

Ở nơi này phong hỏa mộ ở bên trong, người tự nhiên là địch không phải bạn. Tức Mặc vì phá đạo này súc tích, không nói đến thần hồn hao tổn bao nhiêu, bây giờ là bực nào mỏi mệt , chính là hiện trong đan điền linh khí đã sắp thấy đáy, chỉ còn lại có này một kích cuối cùng, nếu là lại đến địch nhân, Tức Mặc căn bản vô lực ứng với hạ, hơn nữa nhất định sẽ quấy rầy hắn đánh vỡ kia diễn biến chi sơ ba đường đạo súc tích.

Dồn lúc thành bại dị chuyển, Tức Mặc nếu nữa rơi vào kẻ địch nhân thủ, chỉ có thể cuối cùng nuốt hận.

"Đâm!"

Tức Mặc thần hồn hét giận dữ, không hề nữa để ý tới ngoại vật, không hề nữa để ý đã nhanh đến bên cạnh tiếng bước chân.

"Oành!"

Một con đường súc tích nứt vỡ, hóa thành vô số đạo súc tích ấn ký, rồi sau đó lại bị linh khí bao vây, trực tiếp bị Vấn Tâm Kích đâm trúng mất đi.

"Lách tách!"

Người chưa đầy bảy thước.

"Oành!"

Có nữa một con đường súc tích phá toái, người chưa đầy bốn thước!

"Oành!"

Một điều cuối cùng đạo súc tích phá toái, vô số tản ra đạo súc tích ấn ký bị linh khí bao vây, lại bị Vấn Tâm Kích đâm trúng tan rã...

...

"Người đâu?"

Xi Minh chậm rãi dậm chân, chung quanh quét nhìn, song chung quanh nhưng không có một bóng người."Không thể nào, ta lúc trước đoán, Tức Mặc tuyệt đối ở chỗ này, chẳng lẻ hắn cảm giác đến ta đến, nói trước đào tẩu."

Dứt lời, Xi Minh cau mày phủi, kia mai ngọc bài phi trên không trung, ngọc bài khiết hoàn mỹ, trong suốt trong sáng. Xuyên thấu qua ngọc bài ngắm quá, chút nào không tỳ vết.

Nhưng ngọc này bài nhưng cô đơn thiếu kia mai tím chút cùng với tím chút chung quanh hình vẻ.

Xi Minh trong lòng vừa động, một loại không khỏi là không tường nổi lên trái tim. Hắn hướng kia ngọc bài bên trong rót vào linh khí, chẳng qua là kia ngọc bài không có chút nào biến hóa.

Xi Minh trong lòng không cam lòng, gia tăng linh khí thâu xuất, mênh mông linh khí tràn vào ngọc bài, ngọc bài như cũ hoàn toàn không có biến hóa.

"Oành!"

Rốt cục kia ngọc bài không chịu nổi gánh nặng, bị mênh mông linh khí chống nổ tung, toái làm một đống , rơi mặt đất.

...

Vĩnh Dạ Thành trung.

Đích Trần sắc mặt âm trầm nhìn bắt tay vào làm trung trống rỗng ngọc bài, chậm rãi đem kia ngọc bài ở trong tay siết chặc.

Ngọc bài vỡ vụn, hóa thành vô số bụi bay từ Đích Trần ngón giữa lấy xuống, phiêu tán không thấy.

...

Một giọt mồ hôi lạnh từ lúc mực trên trán chảy xuống, Tức Mặc trong lòng căng thẳng, vội vàng giơ tay lên đem kia giọt mồ hôi lạnh tiếp được.

Ngẩng đầu nhìn sưu tầm không có kết quả, dần dần tức giận rời xa Xi Minh, Tức Mặc như cũ điên cuồng vận chuyển Yểm Tức Quyết.

Quá mức mạo hiểm, một bước chi sai. Nếu như Xi Minh mau lên một bước, tuyệt đối có thể đụng vào Tức Mặc.

Chính là một bước, cứu Tức Mặc tánh mạng.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Cướp sạch trân bảo (1)

Đợi đến Xi Minh xa xa rời đi, Tức Mặc mới từ hang đính đoan người nhẹ nhàng rơi xuống, quét mắt Xi Minh rời đi phương hướng, Tức Mặc lòng có so đo, xoay người rời đi. Tìm một chỗ yên lặng chỗ ở, vận chuyển « Tàng Đế Kinh » khôi phục linh khí.

Giờ phút này đã xem Tử Kim Tỏa Tử Giáp trên tam sinh đạo súc tích bị phá huỷ, những khác còn dư lại bốn trăm có năm con đạo súc tích Cửu Biến đạo súc tích trực tiếp băng tuyết tan rã.

Tử Kim Tỏa Tử Giáp coi như là phế đi, mặc dù còn từ trong đan điền không cách nào lấy ra, nhưng đã đối với Tức Mặc không có uy hiếp.

Canh ba sau, Tức Mặc mở mắt phun ra trong lồng ngực trọc khí, phất tay đánh ra một quyền, chỉ thấy không khí nổ đùng, trực tiếp bị này quyền lao ra một cái dũng đạo.

Thần hồn như cũ có chút suy yếu, dù sao ứng đối những thứ kia tinh vi phức tạp tính toán, thật sự không phải là chuyện dễ, hao tổn quá nhiều thần hồn, chính là thái độ bình thường.

Tức Mặc đứng dậy rời đi nơi này, nơi đây không nên ở lâu.

Hiện tại là tối trọng yếu chính là dò thăm rõ ràng núi Thiên Lang trạng huống, rồi sau đó trở lại Vĩnh Dạ Thành. Đã làm trễ nãi quá nhiều thời gian, Tức Mặc không dám nữa hao phí chốc lát.

Ở núi Thiên Lang loại này đại yêu tụ tập đất, mỗi đi một bước cũng muốn cẩn thận, Tức Mặc không dám khinh thường.

Núi Thiên Lang trên khải huyền cửu trọng thiên đại yêu tuyệt đối có mười mấy, nếu như hơn nữa tiểu bí cảnh ngoài yêu tộc cường giả, khải huyền cửu trọng thiên đại yêu số lượng liền không dưới hai mươi số lượng, về phần Thiên Khất cảnh đại yêu...

Này sơn động trung chi làm ra rất nhiều, bờ ruộng dọc ngang tung hoành, Tức Mặc không biết nên tới đâu, hơn nữa này sơn động trung lại vô yêu binh gác, quả thật quái tai.

Tức Mặc không biết, có thể trên được rồi núi Thiên Lang có mấy người, mà có thể đi vào rồi phong hỏa mộ lại có mấy người. Không phải là mỗi người đều có hắn số mệnh, Xi Minh thực lực.

Yêu tộc dù sao binh lực có hạn, không thể nào chu đáo, có thể đem trọng yếu nơi bảo vệ cho, liền chính là vạn hạnh.

Hơn nữa núi Thiên Lang trên yêu tộc mặc dù để cho tiểu bí cảnh ngoài yêu lên trời Lang Sơn, liền tựu thật không có chút nào phòng bị?

Xài nửa khắc thời gian, Tức Mặc đi mười mấy con tuyến đường chính, không có chút nào thu hoạch, ngay cả yêu ảnh cũng không gặp.

Tức Mặc không biết hắn đi tới nơi nào, chỉ đành phải dựa vào trực giác tìm tuyến đường chính, hướng phía trước đi vào.

Lại qua nửa thời gian uống cạn chun trà, Tức Mặc phát giác hai mắt tỏa sáng, phía trước lại có ánh sáng.

Tức Mặc chậm dần cước bộ, vận chuyển Yểm Tức Quyết, hướng kia ánh sáng nơi đi tới, chuyển quá mấy khúc quanh, chỉ thấy trước mắt đột nhiên trống trải, phía trước là cái cự đại cửa đá, cao chừng bốn trượng, chiều rộng gần một trượng, cửa đá mặt ngoài hiện đầy đạo súc tích, những thứ kia đạo súc tích tuy là đơn giản, nhưng thắng ở số lượng rất nhiều.

Cửa là vô số tán ánh huỳnh quang tảng đá, những thứ kia tảng đá chiếu sáng không gian chung quanh, cửa có mười mấy yêu tu gác, trong đó có một yêu tu thực lực lại đã đạt tới khải huyền thất trọng thiên, những khác yêu tu thực lực đã ở khải huyền ngũ trọng thiên.

Tức Mặc lặng lẽ nhích tới gần, mượn ánh đèn tử giác cùng với Chỉ Xích Thiên Nhai cực nhanh, lắc mình đi tới Thạch dưới cửa.

Có núi Thiên Lang chín đạo trạm kiểm soát trên đạo súc tích báo động trước dạy dỗ, Tức Mặc tự nhiên không dám đi đụng vào trên cửa đá đạo súc tích.

"Ôi chao, làm sao lạnh lẽo, thật giống như thổi qua một trận gió mát."

"Một tên đại ngốc, ngươi tối hôm qua chưa tỉnh ngủ sao! Dược liệu này thất sâu ở lòng núi, quanh mình bịt kín, ở đâu ra gió a."

"Cũng không muốn nói chuyện, hảo hảo đang làm nhiệm vụ, dược liệu này thất chính là tộc ta trọng địa, phải tu cẩn thận, không thể khinh thường chút nào."

Kia khải huyền thất trọng ngày đích yêu tu lên tiếng quát bảo ngưng lại.

"Oành!"

" trán!"

Kia yêu tu ngôn ngữ mà tẫn, đột nhiên nhất thanh muộn hưởng từ kia yêu tu phần gáy truyền ra, nhưng ngay sau đó kia yêu tu phiên cá bạch nhãn, trong miệng phát ra một tiếng rù rì, mềm nhũn té trên mặt đất.

"Người nào?"

Yêu tu bối rối, rối rít bưng lên vũ khí, cảnh giác quét mắt bốn phía.

"Oành!"

Lại có yêu xụi lơ trên mặt đất, phiếm xem thường.

"Oành!"

"Oành!"

Trầm muộn tiếng vang trồng liền vụ một mảnh, mỗi lần tiếng vang sau khi, tất có yêu té xuống.

Bất quá ba bốn tức thời gian, mười mấy yêu đều bị Tức Mặc đánh trúng cổ, hoàn toàn cáo biệt nhân thế, chính là khải huyền thất trọng ngày đích yêu tu đều không thể may mắn thoát khỏi.

Tức Mặc hiện tại thân thể cường độ có thể bằng vào thân thể cứng rắn hung hãn pháp khí, hơn nữa hai vạn cân sức lực, một kích rơi tại thân thể chỗ yếu nhất, nếu là còn đánh nữa thôi chết những thứ kia yêu tu, Tức Mặc cũng muốn kinh ngạc.

"A!"

Có một yêu tu hoảng sợ thét chói tai, đồng bạn đảo mắt liên tiếp chết đi, để cho hắn lâm vào hoảng sợ.

Một ... khác yêu nhìn từ từ từ trong âm u đi ra Tức Mặc, chậm rãi lui về phía sau, hướng kia cửa đá tới gần, trên tay mơ hồ có ánh sáng hoa lóe lên, đột nhiên kia yêu xoay người hướng trên cửa đá đạo súc tích theo như đi.

"Xoẹt !"

Vấn Tâm Kích phá vỡ không khí, đảo mắt đi tới kia chỉ yêu bên người, mũi kích đâm thủng kia yêu thân thể.

Kia yêu khuôn mặt không cam lòng, nhăn nhó đến cực hạn, cuối cùng vẫn là mang theo mặt tràn đầy oán hận, thân thể từ Vấn Tâm Kích trên trợt xuống, bổ nhào té trên mặt đất, máu tươi chảy xuôi thành một cái dây nhỏ.

Cuối cùng kia chỉ yêu liều mạng vuốt thẻ ở cổ giống như kìm sắt một loại trắng nõn bàn tay, trong mắt tràn đầy oán hận.

Tức Mặc một tay nhắc tới Vấn Tâm Kích, nghiêng đầu nhìn bị hắn nói ở trong tay cái kia chỉ hồ yêu, nhẹ nói nói, "Ngươi nói cho ta biết từ nơi này lòng núi đi ra lộ tuyến, hơn nữa cho mở ra dược liệu thất, ta liền thả ngươi một con đường sống, cho ngươi chạy trối chết cơ hội, như thế nào?"

Kia hồ yêu trong mắt oán độc không giảm, im miệng không nói, trên mặt hiện lên một tia khinh thường.

"Thật đúng là không phối hợp!"

Tức Mặc bất đắc dĩ lắc đầu, tiện tay đem trên tay hồ yêu vứt trên mặt đất, xoay người nhìn huy dưới ánh sáng khổng lồ cửa đá.

"Ngươi cho rằng không mở miệng ta liền không có biện pháp? Đạo súc tích đều có kia vận chuyển quy luật, thôi diễn những thứ này quy luật cũng bất quá là phí chút thời gian thôi."

"Hiện tại ta lùi một bước, ngươi nói cho ta biết như thế nào mở ra này cửa đá, ta liền cho ngươi một con đường sống, ta tuyệt đối nói được là làm được."

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn rục rịch hồ yêu, lần nữa nghiêng đầu, nói, "Không nên nghĩ tới đánh lén ta, thực lực của ngươi còn chưa đủ, ở ngươi đánh lén của ta trong nháy mắt, ta có thể giết ngươi hai mươi lần."

"Cơ hội đã cho ngươi, ngươi làm lựa chọn như thế nào."

Kia hồ yêu con ngươi hơi đổi, "Ngươi nói là thật tâm nói, thật thả ta rời đi."

"Tự nhiên! Ta tuyệt không giết ngươi." Tức Mặc khóe miệng khẽ nhếch, vì kia hồ yêu tránh ra trước người con đường, dùng tay ra dấu mời.

Kia hồ yêu mặt không chút thay đổi, chậm rãi đi tới trước cửa đá, giơ tay lên phách về phía đạo súc tích.

"Không nên vọng tưởng gây ra báo động, đạo này súc tích vận chuyển quy luật ta còn là có thể thấy vậy hiểu. Lần đầu tiên đụng vào hẳn là hạ ba đường đạo súc tích sao!" Tức Mặc nhìn hồ yêu bóng lưng, trầm giọng nói.

Kia hồ yêu sắc mặt đổi đổi, giơ lên đích tay do dự dừng trên không trung, cuối cùng vẫn là thở dài một tiếng, mang tay đè chặt hạ ba đường một quả đạo súc tích.

Trên cửa đá đạo súc tích vận chuyển quy luật trong nháy mắt thay đổi, diễn biến bước phát triển mới quy luật.

Tức Mặc như cũ mặt mỉm cười, bất quá sắc mặt nhưng có rồi chút ít tái nhợt, này trên cửa đá đạo súc tích mặc dù cùng Tử Kim Tỏa Tử Giáp trên tam sinh Cửu Biến đạo súc tích không có chút nào có thể sánh bằng tính, nhưng phải nhớ thôi diễn đi ra ngoài, tuyệt không phải chuyện dễ, không có nửa canh giờ, rất khó làm được. Huống chi ở thôi diễn tam sinh Cửu Biến đạo súc tích, Tức Mặc liền tiêu hao đại lượng thần hồn, giờ phút này thật sự không nên cường thịnh trở lại được thôi diễn.

"Chẳng lẻ muốn ta cho ngươi biết là bên phải thứ bảy được đệ ngũ nhóm đạo súc tích sao?" Tức Mặc nhìn đưa tay mang trên không trung, nhưng chậm chạp không rơi xuống hồ yêu, nhẹ giọng quát lên.

Kia hồ yêu thân thể run rẩy, cuối cùng vẫn là theo lời theo như trung Tức Mặc điểm ra cái kia mai đạo súc tích.

Nhìn diễn biến ra khỏi mới quy luật, không ngừng biến ảo cái kia chút ít đạo súc tích, như cũ không ngừng đưa tay giơ lên, vừa lần nữa để xuống hồ yêu.

Tức Mặc xoẹt nói, "Chẳng lẽ còn muốn ta cho ngươi biết? Ta đây muốn ngươi là dụng ý gì?" Dứt lời trên người sát khí xông ra, mới vừa giết mười mấy chỉ yêu, Tức Mặc giờ phút này khí thế đang thịnh.

Kia hồ yêu thân thể run rẩy, không dám làm tiếp do dự, ngón tay tung bay, không ngừng chút lên những thứ kia đạo súc tích.

Hồ yêu ka có của mình tính toán, nếu gây ra báo động không được , kia liền chạy trốn đi mật báo, cho dù cái biện pháp này cũng không thể thực hiện được, liền trì hoãn thời gian, đợi chờ tiếp theo ba đối lại đáng đích yêu tu đến.

Đều nói hồ là xảo trá hạng người, lời ấy quả phải không giả.

"Bịch!"

Làm kia hồ yêu giải khai tất cả đạo súc tích, cửa đá lại tự mình run rẩy, hé ra một đạo hai người rộng đích khe hở.

Cửa đá sau lưng một mảnh đen nhánh, không biết ẩn tàng vật gì.

Tức Mặc giơ tay lên đem kia hồ yêu đẩy đi vào, kia hồ yêu mới vừa vào nhà, bên trong nhà liền sáng lên một mảnh nhu hòa Quang Hoa.

Tức Mặc một cái quét qua, nhìn thấy thì ra là những thứ này Quang Hoa ngọn nguồn là bị đạo súc tích điêu khắc thạch bích, nhất thời cảm thán núi Thiên Lang yêu tộc gia đại nghiệp đại.

Bị Tức Mặc hủy diệt Tẩy Huyết Trì Nhất Tuyến Hạp cùng núi Thiên Lang so với, thật đúng là một cái dưới đất, một cái trên trời.

Tức Mặc thu hồi ánh mắt, đi vào dược liệu thất, nhất thời ngây người.

Chỉ thấy dược liệu này thất rộng rãi vô cùng, trong đó bày đầy dùng Ngọc Thạch điêu khắc tủ thuốc, tủ thuốc trung là phân loại cất kỹ dược liệu.

Rực rỡ muôn màu, này vô số dược liệu lại cũng bị phân chia thật chỉnh tề, những dược liệu này quý liêm đều có, chủng loại bề bộn. Càng vào trong đi, dược liệu liền càng trân quý, Tức Mặc thậm chí cảm thấy kia chỗ sâu nhất dược thảo trên mênh mông linh khí ba động.

Núi Thiên Lang yêu tộc trên trăm năm tích lũy, toàn số cho hấp thụ ánh sáng sắp tới mực trước mắt.

Kia hồ yêu ánh mắt lóe lên, trong lòng âm thầm thống hận.

Dược liệu này thất chính là núi Thiên Lang trọng yếu nhất, chính là ẩn sâu lòng núi, cũng còn phái mười mấy yêu trung cao thủ tiến hành gác, có thể tưởng tượng kia tầm quan trọng.

Vốn là lấy những thứ kia thủ vệ yêu tu thực lực, chính là đến khải huyền bát trọng ngày đích cao thủ, cũng có cơ hội kéo, về phần khải huyền cửu trọng thiên cao thủ, không nói trước tiểu bí cảnh trung sẽ có bao nhiêu, chính là những thứ kia đứng ở đỉnh tồn tại, còn thật không có mấy người kéo hạ mặt tới trộm lấy dược liệu.

Hơn nữa dược liệu này thất chính là núi Thiên Lang mật địa, biết được người rất ít, chính là trời Lang Sơn cao tầng, cũng có thật nhiều không biết dược liệu này thất tồn tại.

Nhưng nhưng bây giờ là gặp Tức Mặc này cái đồ biến thái, gõ hơn mười lần cổ, liền đem những thứ kia yêu tu mọi người giải quyết.

Hồ yêu cúi đầu nhìn những thứ kia khổng lồ tủ thuốc, con ngươi bay lộn.

"Ngươi đã nói muốn thả ta rời đi."

Tức Mặc đè nén xuống nội tâm rung động cùng vui sướng, xoay người nhìn phía sau hồ yêu, cười nói, "Ta chỉ đã nói lưu ngươi một con đường sống, khi nào đã nói thả ngươi rời đi?"

Kia hồ yêu sắc mặt đổi đổi, "Nói chuyện với ngươi không tính toán gì hết."

"Sai sai sai, ta khi nào nói chuyện không tính toán gì hết, nói không giết ngươi, liền không giết ngươi."

Tức Mặc một tay nhắc tới kia hồ yêu, ngăn chặn ở trước người, chậm rãi hướng dược liệu là chỗ sâu đi tới.

Dược liệu thất chỗ sâu để đắc dược liệu mới là nơi này quý giá nhất. Tức Mặc cũng muốn dược liệu này thất tận diệt rồi, đáng tiếc có lòng không đủ lực, chỉ có đi trộm này chút ít trân quý nhất dược liệu.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương thứ 55: Cướp sạch trân bảo (2)

Bất quá đi vài bước, Tức Mặc liền trú ở cước bộ khó hơn nữa đi lại. Nơi này dược liệu phẩm tính đã là thật tốt, rất nhiều dược liệu lại càng ít trân, ban đầu lão Mạc cầm dược thảo vì Tức Mặc ngâm chế dược dịch, Tức Mặc ở lão Mạc bên cạnh biết hạ rất nhiều dược thảo.

Cổ Ngữ đạo bệnh lâu thành y, Tức Mặc chính là lâu cua thuốc đàn, mà biết thuốc chi dược tính, đối với rất nhiều trân quý dược liệu cũng là trí nhớ càng sâu.

Song những thứ này để cho Tức Mặc nghỉ chân lưu luyến trân quý dược thảo cũng bất quá là bày ở này đông đảo dược thảo dọc theo.

Tức Mặc thúc dục đạo pháp, lấy tay bắt được một dược thảo cái hộp, lấy ra trong hộp một buội dược thảo, đặt ở dưới mũi nhẹ ngửi.

"Ngọc bích Roland."

Tức Mặc nhẹ giọng rù rì, "Bực này dược liệu cũng bất quá chẳng qua là bày ở nhất dọc theo mà thôi."

Nhưng ngay sau đó lấy tay lần nữa nắm lên bên cạnh tủ thuốc trong đích một cây hỏa hồng sắc cỏ linh chi, "Hỏa phượng cỏ linh chi."

Tức Mặc thầm nghĩ tự mình kiến thức thiển cận, hiện tại coi như là mở rộng tầm mắt, đem lửa kia phượng cỏ linh chi cẩn thận thả lại tủ thuốc.

Quay đầu liếc nhìn đem bỉ di thật sâu giấu ở đáy mắt hồ yêu, Tức Mặc khóe miệng giơ giơ lên, một tay nhắc tới hồ yêu, hướng dược liệu thất phía sau đi tới.

Kỳ trân quá nhiều, không kịp nhìn.

Hằng hà tủ thuốc, hơn có vô số dược liệu, trong đó trân quý dược liệu không có ở đây số ít.

Quá nhiều dược liệu Tức Mặc căn bản không nhận ra, nhìn rực rỡ muôn màu tủ thuốc, Tức Mặc trong lòng trừ rung động, chính là nồng hậu ghen tỵ với, sau chính là may mắn.

Chính là không muốn làm tặc người, thấy nhiều như vậy trân bảo sợ rằng cũng sẽ không nhịn được xuất thủ; nếu nói người khiêm tốn, thấy nhiều như vậy bảo vật chỉ sợ cũng sẽ nửa bước khó đi.

Dược liệu thất quá lớn, lớn đến nhìn bên trong có vô số kỳ trân, Tức Mặc cuối cùng đã nhìn chết lặng.

Mới đầu lễ tạ thần nghỉ chân , đem vài món tự mình nhận biết 'Trân bảo' thu vào đan điền, dâng chi˙ dụng, về sau, Tức Mặc nhìn những thứ kia kỳ trân dị bảo, đã không có cái loại nầy ý nghĩ.

Nhiều quá, một tái quá một, thật sự không biết hẳn là lấy đi kia vật.

Tức Mặc thậm chí muốn này cả dược liệu thất hoàn toàn ném vào đan điền, chỉ tiếc có lòng không đủ lực.

Túc túc một chiếc trà thời gian, Tức Mặc mới từ dược liệu thất phía trước đi hướng phía sau, Tức Mặc thậm chí hoài nghi, núi Thiên Lang yêu tướng này núi Thiên Lang lòng núi từ núi mặt này đào được rồi núi cái kia mặt.

Nơi này dược liệu đã sớm vượt qua Tức Mặc biết, Tức Mặc căn bản không cách nào gọi trên tên họ, nhưng nhất định là kỳ trân.

Từng cái tủ thuốc trên cũng khắc có câu súc tích, Quang Hoa lưu chuyển, linh khí rối rít từ ngoại bộ tràn vào tủ thuốc. Tức Mặc nhìn thấy có một tủ thuốc trong đích một buội không biết tên tiên thảo như cũ thanh Thúy Dục Tích, linh khí ngưng tụ mà thành Lộ Châu ở tiên thảo lá trên ngọn trong suốt trong sáng.

Có một tủ thuốc ăn mặc kiểu Trung Quốc rồi một con màu sắc rực rỡ hạt tử, kia đuôi bò cạp cao dương, gục ở tủ thuốc trung thật là hưởng thụ, đầy mặt thích ý.

Như thế kỳ trân, vẻn vẹn là dõi mắt đều là, Tức Mặc âm thầm chắc lưỡi hít hà, những thuốc này trong quầy dược vật cũng vẫn duy trì lúc ban đầu hoạt tính, thậm chí có chút còn ở chỗ này hấp thu đại lượng linh khí, do đó phẩm cấp nâng cao một bước.

Không trung tỏ khắp nồng nặc linh khí, Tức Mặc nhìn thấy những thứ kia không có khắc đạo súc tích tủ thuốc trong đích dược thảo linh khí từ từ tỏ khắp ở không trung, bị những thứ này trân quý nhất dược thảo hấp thu.

"Yêu tộc hảo đại thủ bút, lại lấy thuốc nuôi thuốc, dài như vậy lần này đi xuống, những thuốc này thảo phẩm cấp sẽ càng ngày càng cao."

"Những thứ này đại yêu là muốn đào tạo ra trong dược vương giả."

Tức Mặc quét qua những thuốc kia thảo, không hề nữa suy nghĩ nhiều, trực tiếp ném vào đan điền.

Kia hồ yêu nhìn thấy Tức Mặc như thế qua loa liền đem những thuốc kia thảo tính tủ thuốc cùng nhau ném vào đan điền, cúi đầu khẽ mỉm cười, trong mắt hiện lên một tia không dễ dàng phát giác giễu cợt.

Chỉ tiếc Tức Mặc cũng không nhìn thấy này tia tiếu ý, hắn khi nào gặp qua nhiều như vậy bảo vật, kia còn có tâm tư nói nữa những khác.

Tức Mặc đan điền diện tích rất rộng quảng, đột nhiên mà như vậy đối với bình thường khải huyền ngũ trọng thiên tu sĩ ba mươi lần đan điền, trừ bỏ bị thần bí kia hạt châu chiếm cứ đại lượng diện tích ra, còn dư lại địa phương cũng bất quá là ném mấy tủ thuốc mà thôi.

Tức Mặc phất tay nhìn dược liệu thất, trong lòng cảm thán, khi nào cảm thấy bảo vật nhiều cũng là một loại buồn rầu, làm làm một người kẻ trộm, hiện tại sợ lại không thể không bảo vật, mà là bảo vật quá nhiều.

Không nỡ, cầm không đi. Quá thống khổ.

Tức Mặc bất đắc dĩ quay đầu, nhìn khóe miệng mang theo mịt mờ giễu cợt hồ yêu, trong lòng đột nhiên cảm thấy có chút không ổn, vội vã quay đầu nhìn những thuốc kia cửa hàng đạo súc tích, cẩn thận tính toán theo công thức một phen, sắc mặt chợt biến đổi, lại là báo động trước đạo súc tích.

Những thứ này đạo súc tích thiết trí xảo diệu, các không giống nhau, toàn đều có được của mình vận chuyển quy luật, hơn nữa những thứ này báo động trước đạo súc tích hơi thở bí mật, núp những khác đạo súc tích ở bên trong, lúc này mới đem Tức Mặc hồ lộng qua.

Tức Mặc thầm hô một tiếng hỏng bét, vội vã đem ném vào đan điền tất cả tủ thuốc ném đi ra ngoài, lấy ra Vấn Tâm Kích, một bữa bùm bùm, đem những thuốc kia tủ tất cả đều đảo lạn, nhặt lên tủ thuốc trong đích dược thảo, nữa vung Vấn Tâm Kích, một đường đánh nát mấy chục tủ thuốc, vừa thu rất nhiều dược thảo.

Núi Thiên Lang yêu tộc thức sự quá xảo trá, lại ở dược liệu cửa hàng cũng khắc có báo động trước đạo súc tích, Tức Mặc biết chuyện này không ổn, những thứ kia yêu tộc giờ phút này khẳng định đang hướng dược liệu thất chạy tới.

Âm thầm báo cho tự mình cảnh giác quá thấp, Tức Mặc vội vã thu những thứ kia trân quý nhất dược thảo, một chưởng chụp chết hồ yêu, tung người hướng dược liệu bên ngoài chạy tới.

Bên trong đan điền nhồi vào dược thảo, Tức Mặc cũng không biết cũng đút bao nhiêu chủng, chẳng qua là biết lần này hắn chơi nổi rồi, giờ phút này nếu là không trốn nữa, liền tựu đợi đến bị yêu tộc bắt được rút ra kinh lột da.

Lần này thu hoạch đã vượt qua dự liệu, nhận được không biết bao nhiêu trân quý dược thảo, Tức Mặc không hề nữa lưu luyến.

Vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, thoáng qua liền ra khỏi dược liệu thất, đi thông dược liệu này thất lối đi chỉ có một cái, phía trước quẹo cua.

Ra khỏi dược liệu thất, tiếng bước chân dồn dập liền truyền vào Tức Mặc trong tai, Tức Mặc thầm hô không ổn, vận chuyển Yểm Tức Quyết, tung người nhảy, ghé vào đỉnh.

Mấy chục yêu tu từ kia loan đạo nơi bay nhanh mà đến, những thứ kia yêu tu khí thế khổng lồ, trong đó lại có khải huyền cửu trọng thiên đại yêu, những khác yêu tu thực lực thấp nhất cũng là khải huyền thất trọng thiên.

Kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu sắc mặt âm trầm đứng ở Tức Mặc phía dưới, nhìn sáng ngời dược liệu thất, trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

"Vô sỉ kẻ trộm, không biết sống chết."

Kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu xoay người hướng về phía phía sau những khác yêu tu nói, "Lần này tặc được phép nhân tộc tu sĩ, có thể đi vào rồi núi Thiên Lang, tìm được dược liệu thất, kỳ thực lực không thể khinh thường. Bọn ngươi chớ khinh thường, để cho chạy tặc nhân."

Kia đại yêu chỉ vào mười mấy yêu tu, nói, "Các ngươi theo ta tiến vào dược liệu thất."

Nhưng ngay sau đó kia đại yêu rồi hướng những khác yêu tu nói, "Các ngươi ở dược liệu bên ngoài cẩn thận chờ chực, định phải đề phòng kia tặc nhân chạy trốn, chúng ta đi trong hũ bắt con ba ba, đem kia tặc nhân hoàn toàn giải quyết."

Kia đại yêu trên tay văng một đèn hình dáng pháp khí, mang theo phía sau mười mấy yêu tu cẩn thận tiến vào dược liệu thất, còn dư lại mấy chục yêu tu dàn trận tản ra , không chớp mắt nhìn chăm chú vào dược liệu thất.

Còn có yêu tu qua trong động quẹo cua, ngăn ngừa đường đi.

Những thứ kia yêu tu không phải là tay cầm vũ khí, chính là tay vê pháp khí, cảnh giác mười phần.

Đỉnh Tức Mặc âm thầm kêu khổ, hiện tại thật là muốn tới trong hũ bắt con ba ba rồi.

Bị vây ở chỗ này, phía dưới là mấy chục đại yêu, Tức Mặc chính là thân thể cường hãn nữa, mấy chục vũ khí, mười mấy vật pháp khí rơi vào thân thượng, khẳng định cũng chịu không nổi.

Nghiêng đầu liếc nhìn vào dược liệu thất đại yêu, Tức Mặc trèo ở đỉnh, vận chuyển Yểm Tức Quyết, thật cẩn thận dọc theo đỉnh hướng ra phía ngoài bò đi.

Giờ phút này không đi, đợi kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu đi ra ngoài, Tức Mặc liền đắc chết hơn thế.

Tức Mặc gục ở đỉnh, chậm rãi về phía trước rút vào, không dám làm ra nửa điểm tiếng vang, Yểm Tức Quyết đã vận chuyển tới cực hạn.

Phía dưới cái kia có chút lớn yêu người không phải là cảm giác bén nhạy hạng người, Tức Mặc không thật cẩn thận, thật đúng là không thể thực hiện được.

Cũng may những thứ kia đại yêu lực chú ý tạm thời cũng bị dược liệu bên trong phòng chính là cái kia 'Kẻ trộm' hấp dẫn, Tức Mặc phương mới có cơ hội dọc theo động này đỉnh hướng ra phía ngoài leo ra.

Này không dài khoảng cách thật sự coi là không được có xa lắm không, Tức Mặc thật cẩn thận, nhưng đi mười mấy tức thời gian.

Kia đại yêu vào dược liệu thất liền không có động tĩnh, nghĩ đến là ở chung quanh sưu tầm cái kia cái gọi là kẻ trộm.

Cúi đầu nhìn phía dưới yêu tu, Tức Mặc vi thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng đã tới này quẹo cua nơi, chỉ cần qua này quẹo cua, mọi chuyện đều tốt nói.

"A!"

Thê lương tiếng rống giận dử đâm thủng dược liệu thất, rõ ràng rơi vào Tức Mặc trong tai, Tức Mặc biết, kia đại yêu xác nhận đi tới dược liệu thất tối hậu phương, bầy đặt trân quý dược liệu cái kia trong.

Nghĩ đến một ít Địa Lang tạ, Tức Mặc thật sự không nên cười.

Phía dưới cái kia có chút lớn yêu sắc mặt hơi đổi, rối rít không tự chủ được xông về dược liệu thất đại môn.

"Chính là hiện tại."

Tức Mặc trong lòng mặc niệm, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, lưu lại một nhảy điên cuồng gió, không có vào quẹo cua sau.

"Tặc nhân ở chỗ này."

Những thứ kia đại yêu không hỗ cảm giác bén nhạy, cho dù một lòng thất ở dược liệu thất, nhưng ở Tức Mặc làm ra một tia động tĩnh sau, như cũ có thể rất nhanh phát giác.

Kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu chỉ là một trong nháy mắt, liền rơi vào dược liệu cửa phòng, kia đại yêu trên người yêu vân cuồn cuộn, sát cơ lẫm lẫm.

"Các ngươi cũng là làm ăn cái gì không biết, kia đạo tặc ra khỏi dược liệu thất, trong các ngươi lại không có một người nào phát hiện..."

"Ghê tởm, đợi đến bắt được kia đạo tặc sau, ta mới hảo hảo tìm các ngươi tính sổ."

"Còn không mau đuổi theo cho ta."

Kia mấy chục yêu tu nào dám có câu oán hận, vội vã xoay người, vòng vây hướng cái kia quẹo cua.

Tức Mặc người nhẹ nhàng từ đỉnh rơi xuống, một chưởng chụp chết rồi ngăn chặn dưới thân thể tại hạ một yêu tu, rơi xuống đất hóa thành một đạo tàn ảnh.

Quay đầu nhìn thấy phía sau đã vọt tới mười mấy yêu tu, kia mười mấy yêu tu rối rít tay vê đạo pháp, trong miệng nói lẩm bẩm.

Hơn mười đạo Quang Hoa đâm rách không khí, đánh về phía Tức Mặc phía sau lưng, có các loại Thủ Ấn, còn có các loại linh khí ngưng tụ vũ khí, trong đó thậm chí còn có một chuyện pháp khí.

Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, lưu lại một đạo thật dài tàn ảnh, đã biến mất.

Tiếp xúc hắn không dám tuyển dụng, môt khi bị kia mười mấy yêu tu kéo, kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu liền có thể xuất thủ đối phó hắn.

"Tiểu tặc chạy đi đâu."

Kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu dưới chân giẫm phải pháp khí, từ lũ yêu trên đầu bay qua, theo sát Tức Mặc phía sau, trên tay lại là mấy cường đại đạo pháp ném ra.

Linh khí mênh mông cuồn cuộn, quay cuồng không ngừng, liền giống như là nấu mở đích nước sôi, đại yêu hoàn toàn tức giận.

Kia mấy chục yêu tu không dám chần chờ, rối rít theo sát phía sau, có yêu tu dưới chân giẫm phải pháp khí, đi theo kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu phía sau, cực nhanh hướng Tức Mặc đuổi theo.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Đánh cắp cơ mật (1)

"Giết!"

Kia đại yêu ném ra pháp khí, pháp khí đón gió mà trướng, đâm rách không gian, chợt xuất hiện ở Tức Mặc trước người.

Linh khí giống như phong duệ lưỡi đao, từ không trung giáng xuống, xé rách Tức Mặc trên người áo bào xanh.

Đèn hình dáng pháp khí ứng với là một trung đẳng pháp khí, thật sự cường hãn, thậm chí so với kia bị Tức Mặc giết chết Mộ Dung Thiên Xích sở chấp mất hồn thước mạnh hơn mấy phần.

Tức Mặc cảm thụ được trong cơ thể cực nhanh tiêu hao linh khí, biết chắc là quá mức lãng phí thời gian, nhất định phải đi mau cho phải, thực lực của hắn mặc dù miễn cưỡng có thể ứng phó khải huyền cửu trọng thiên tu sĩ, nhưng không chịu nổi mấy chục đại yêu.

Nghiêng đầu về phía sau một kích đâm ra, ngay giữa đèn hình dáng pháp khí, mượn lực phản chấn, Tức Mặc tốc độ mau hơn nữa nửa phần.

Kia đại yêu con mắt tỳ tẫn rách, lửa giận hừng hực, Tức Mặc cầm đi dược liệu thất trân quý nhất những dược liệu kia, liền tương đương với đem dược liệu thất làm hỏng, làm sao có thể không để cho hắn tức giận.

Người khác không biết dược liệu thất tầm quan trọng, song hắn nhưng biết được một chút. Chính là biết được điểm này, hắn giờ phút này liền muốn đem Tức Mặc thiên đao vạn quả.

Kia đại yêu một đường xa xa vượt lên đầu, đem mặt khác yêu tu xa xa vứt ở phía sau, trong miệng hắn đọc động pháp quyết, trên tay đạo ấn tung bay, đèn hình dáng pháp khí thật chặc rót tại Tức Mặc phía sau, đuổi tận cùng không buông.

"Hô!"

Kia đèn hình dáng pháp khí bấc đèn đột nhiên tỏa sáng, một cái hơn trượng lớn lên ngọn lửa chợt từ bấc đèn trên phun ra, hướng về phía Tức Mặc phóng đi.

Cực nóng ngọn lửa trong nháy mắt xâm nhập tới, ngọn lửa kia nhiệt độ quá cao, nơi đi qua, lại đem động bích hòa tan, có thể tưởng tượng ngọn lửa này nhiệt độ cao.

Ngọn lửa toát ra mờ ảo, Tức Mặc mặt không chút thay đổi, không thèm để ý chút nào kia nhào vào trên lưng ngọn lửa, nghĩ Tức Mặc chính là ngay cả hỏa mộ trong đích dung nham đều không sợ, càng sẽ không sợ này bấc đèn ngọn lửa, chẳng qua là đáng tiếc y phục trên người.

Hiện tại Tức Mặc vấn đề lớn nhất không tại ở ứng phó những thứ kia pháp khí, Tức Mặc chỉ cần tránh thoát mấy cái uy lực khổng lồ pháp khí là được, những thứ khác một mực có thể ngạnh kháng.

Tức Mặc giờ phút này gặp phải vấn đề lớn nhất liền là linh khí khô kiệt, ngắn ngủn mấy chục tức, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai liền tựu tiêu hao gần như bảy thành linh khí.

Nghiêng đầu nhìn phía sau kia khải huyền cửu trọng thiên đại yêu bất quá chẳng qua là xê xích một trượng nhiều mà thôi, những thứ khác yêu tu xa xa bị ném ở phía sau, tạm thời có thể không cần suy nghĩ.

Hiện tại là tối trọng yếu liền đem này đại yêu bỏ rơi.

Đánh nhất định là không thể đánh, nhưng nghĩ bỏ rơi, cũng tuyệt không phải chuyện dễ.

Kia đại yêu dưới chân giẫm phải pháp khí, tốc độ so sánh với Tức Mặc cũng muốn hơi mau một tia.

Vội vàng từ trong đan điền lấy ra một buội dược liệu, Tức Mặc nhìn kia thanh Thúy Dục Tích hành lá, thật sự không biết nên ăn hay là không ăn.

Đồ chơi này căn bản không nhận ra, ăn đi ai biết có phải hay không độc vật.

Nghiêng đầu liếc nhìn phía sau kia đại yêu, Tức Mặc dưới chân tốc độ không giảm, nhìn lại trong tay dược liệu, đột nhiên kế chạy lên não.

Từ trong đan điền lấy ra một thanh dược liệu, Tức Mặc cũng không quản bắt trúng những, giơ tay hướng phía sau kia đại yêu ném đi.

"Tiểu gia đem những thuốc này thảo trả lại ngươi, cần phải đón tốt lắm, nếu là rơi trên mặt đất phá hủy dược thảo, tiểu gia chỉ có thể đối với ngươi nói tiếng tiếc nuối."

Cùng nhồi vào đan điền dược liệu so sánh với, ném xuống vài cọng thật sự không đáng giá nhắc tới, cùng tánh mạng so sánh với, thuốc này thảo cũng không phải là không thể bỏ qua vật.

Kia đại yêu quả nhiên một bữa, vội vàng giơ tay lên chém ra một đạo linh khí, đem Tức Mặc sái ra ba bốn gốc cây dược thảo cẩn thận bắt được, để đan điền.

Chính là bửa tiệc này thời gian, Tức Mặc liền sẽ tiếp tục lao ra ba bốn trượng xa.

Tức Mặc khẽ mừng rỡ, biết coi như là thành công rồi, lần nữa ném ra một buội phẩm cùng không tệ dược thảo, giơ tay bắn ra một ngón tay , một đạo linh khí ngưng tụ phát sáng ban nháy mắt liền vọt đến kia dược thảo phía sau.

"Oành!"

Kia dược thảo bị ánh sáng đánh trúng, thình thịch một tiếng trên không trung nổ tung, hóa thành cơ hồ đọng lại là thật chất linh khí.

Kia đại yêu đầu tiên là sửng sốt, sau đó liền thê lương kêu lên, "Tiểu tặc, ngươi lại dám phá hủy nó, ngươi có biết những thứ này kỳ trân giá trị."

Tức Mặc khóe miệng mỉm cười nói giương, "Không bằng chúng ta ngồi xuống gấp rút đầu gối trường nói, thương lượng giải quyết phương pháp." Dứt lời, lần nữa tát ra bốn năm gốc cây dược thảo, phủi mười mấy điểm linh khí Quang Hoa đánh hướng những thuốc kia thảo.

Kia đại yêu sắc mặt đổi đổi, "Tiểu tặc, ngươi quá hung hăng ngang ngược."

Tức Mặc quay đầu lại không hề nữa lên tiếng, dưới chân giẫm phải Chỉ Xích Thiên Nhai, tốc độ lần nữa kéo lên, chỉ tiếc này nhất định không cách nào lâu dài.

Trong cơ thể linh khí kịch liệt tiêu hao, mấy hơi sau khi, bất quá khó khăn lắm còn dư lại hai thành.

Kia đại yêu luống cuống tay chân đánh nát ánh sáng, tiếp được vứt trên không trung dược thảo, nhìn kỹ mấy lần, phát hiện những thuốc này thảo bình yên vô sự, mới khẽ thư thái, đem những thuốc này thảo thu hồi đan điền.

Ngẩng đầu quét về phía Tức Mặc, phát giác Tức Mặc đã ở ba mươi trượng có hơn.

Này sơn động bên trong chi làm ra rất nhiều, bờ ruộng dọc ngang tung hoành, Tức Mặc trước người liền lại là quẹo cua, Tức Mặc quét mắt xa ở phía sau đại yêu, từ trong đan điền lần nữa móc ra vài cọng dược thảo sái trên mặt đất.

Lắc mình không có vào quẹo cua, phía trước lại là vô số đường rẽ, Tức Mặc mừng rỡ, nhảy vào một ngã ba động.

Lại nói kia đại yêu thấy Tức Mặc đem dược thảo ném xuống đất, không có vào quẹo cua biến mất không thấy gì nữa, sắc mặt nhất thời đổi đổi, cũng chẳng quan tâm lại đi thập trên mặt đất những thuốc kia thảo, phất tay quét qua, bắt được vài cọng, còn dư lại liền bị vứt bỏ ở trên mặt đất.

Kia đại yêu qua quẹo cua, nhìn vừa nhìn vô tận, Hắc Ám trời mênh mông mật tê dại tuyến đường chính, sắc mặt biến đổi lớn, "Ta như thế nào đem chỗ này địa phương đem quên đi."

Kia đại yêu bị lửa giận choáng váng đầu óc, lại là một đường bay nhanh, căn bản không có để ý đi tới chỗ nào, giờ phút này mới vừa kịp phản ứng, nhưng hết thảy đã tối.

Kia đại yêu biết Tức Mặc vứt tát dược thảo bất quá là kế hoãn binh, một chút tiểu kĩ lượng , hắn cũng không để ý chút nào, nhưng giờ phút này qua này loan nói, liền chịu không được hắn không hề nữa vô ý rồi.

Không nói trước trong chuyện này có mấy cái tuyến đường chính tầm quan trọng, chính là Tức Mặc vào kia con tuyến đường chính, chính là vấn đề.

Kia đại yêu sắc mặt âm trầm xoay người, giơ tay lên nắm lên sái rơi trên mặt đất dược thảo, sắc mặt âm trầm cùng đợi phía sau những thứ kia khoan thai tới chậm yêu tu.

Lại nói Tức Mặc vào tuyến đường chính, trong cơ thể linh khí đã thấy đáy, nhưng không biết phía sau kia đại yêu có hay không đuổi theo, cũng không dám ngừng nghỉ, chỉ đành phải rớt xuống tốc độ, dựa vào thân thể một đường chạy như điên.

Tức Mặc mượn kia tuyến đường chính ưu thế, tự nhiên có thể làm nhiễu kia đại yêu, vì kia đại yêu đuổi bắt mang đến khó khăn.

Chạy như điên rồi thời gian một chén trà công phu, vừa vòng mười mấy tuyến đường chính, Tức Mặc phát hiện trước mắt có chói mắt ánh sáng, lại đến cửa động, ra khỏi núi Thiên Lang sơn động.

Giờ Tuất vào núi Thiên Lang, không nghĩ tới giờ phút này đã mặt trời lên cao trung can.

Tức Mặc thật cẩn thận nhích tới gần cửa động, phát giác cửa động có đại lượng yêu binh bồi hồi, từ cửa động dõi mắt nhìn lại, là một mảnh khổng lồ đất bằng phẳng, kia trên đất bằng trồng vô số hoa cỏ, Lạc Anh rực rỡ, Vũ Điệp chỉ có, có phòng bỏ nghiễm nhiên trong đó, bị những thứ kia giống như Cầu Long loại cổ thụ che dấu.

Có muôn hồng nghìn tía đóa hoa, còn có sáng rỡ sáng rỡ tùy ý vứt sái, trúc bỏ trên lầu cao đạo súc tích tắt đèn chuyển cảnh, một mảnh tường hòa.

Nơi này giống như tiên cảnh, khiến cho trong sơn động buồn bực rồi một đêm Tức Mặc trong nháy mắt mở rộng tầm mắt.

Cửa động có yêu binh dàn trận nghiễm nhiên, thời khắc tuần tra, Tức Mặc không dám hành động thiếu suy nghĩ, xoay người lại đi tới trong động.

Trong lòng âm thầm so đo những thứ kia yêu tu nhất thời nửa khắc vẫn không thể đuổi theo, Tức Mặc liền tựu ngồi trên chiếu, buông ra cảm giác, cẩn thận vận chuyển « Tàng Đế Kinh » tu luyện.

Tức Mặc không dám vung lên quá lớn linh khí ba động, nơi này bố trí ngay ngắn, lại có đại lượng yêu binh gác, hiển nhiên là yêu tộc trọng địa, trong đó chắc chắn có yêu tộc đại yêu.

Tức Mặc hiện tại đã chọc một thân phiền toái, kia còn dám lại đi trêu chọc những thứ kia đại yêu.

« Tàng Đế Kinh » bực nào thần kỳ, song Tức Mặc tu luyện canh ba chung, trong cơ thể linh khí cũng bất quá mới khôi phục rồi bảy thành nhiều một chút. Nếu ở thường, Tức Mặc đã sớm khôi phục linh khí, giờ phút này mọi sự cũng cần thật cẩn thận, Tức Mặc bị bó buộc dừng tay chân, tốc độ chậm quá nhiều.

Tức Mặc thầm than một tiếng, buông tha cho tu luyện, đứng dậy vận chuyển Yểm Tức Quyết, cẩn thận hướng cửa động tới gần.

Tức Mặc đứng ở trong bóng tối quan sát những thứ kia yêu binh chút thời gian, phát hiện những thứ kia yêu binh ở trong mười hơi thở có trải qua một lớp, Tức Mặc cẩn thận tính toán theo công thức, phát hiện chỉ cần vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai cùng Yểm Tức Quyết, cẩn thận làm việc, hoàn toàn có thể từ nơi này trong động lao ra.

Nhưng là hết thảy còn phải cẩn thận, hắn cũng không dám khinh thường, lo lắng ngoài động thay mặt rồi một cái lớn yêu, hắn làm như vậy vừa lúc đưa vào miệng cọp.

Lẳng lặng nhìn một đội yêu binh dàn trận đi qua, Tức Mặc ánh mắt híp lại, thầm nghĩ cơ hội, dưới chân giẫm phải Chỉ Xích Thiên Nhai, mang theo một trận gió nhẹ, rơi vào ngoài động.

Quỳ gối đứng lên, Tức Mặc nghiêng đầu quét nhìn bốn phía, nhìn một ... khác đội yêu binh đã chấp nhất vũ khí từ xa phương đi tới.

Tức Mặc ngẩng đầu quét nhìn, phát hiện nơi này đã nhanh đến đỉnh núi, âm thầm so đo chẳng lẻ nơi này chính là yêu tộc đại bản doanh.

Này trên đất trống có rất nhiều phòng xá, che dấu cho cổ thụ trong, những thứ này hoa cỏ cây cối hiển nhiên là yêu tu dời trồng mà đến, bất quá rơi vào núi này đỉnh, đã có khí hậu.

Tức Mặc phi thân nhảy lên, rơi vào một đám lùm cây, đợi đến đi qua cái kia đội yêu binh rời đi, hắn mới bắt đầu cẩn thận, hướng cách hắn không xa một chỗ trúc lâu bay đi.

Lần nữa tránh thoát mấy ba yêu binh, Tức Mặc từ kia trúc lâu bên cổ thụ trên bay xuống ở trúc trên lầu.

Vận chuyển Yểm Tức Quyết che dấu hơi thở, Tức Mặc trèo lên thang lầu, đến gần ban công.

Này trúc trên lầu lại vô yêu binh gác, Tức Mặc hơi sửng sốt, càng thêm cẩn thận rồi.

Lên giỏ trúc, là ba gian phòng trúc, Tức Mặc gục ở dưới lan can, cẩn thận dọc theo phòng xá vận động.

Mới vừa đi vài bước, một chuỗi trầm thấp nói chuyện với nhau liền rơi lọt vào trong tai, kia nói chuyện với nhau thanh tuy bị đạo súc tích che dấu đi rất nhiều, nhưng như cũ một không lầm rơi vào Tức Mặc trong tai.

Chỉ nghe có một hơi thanh âm tức giận nói, "Các ngươi thật là quá đáng, sẽ làm cho thủ hạ như vậy đi chịu chết, bọn ngươi nhưng thờ ơ lạnh nhạt."

"Chớ quên, chúng ta là ở hợp tác."

Một thanh âm khác mạn điều tư lý, làm như trí châu nắm, "Lang Vương, lời này của ngươi có chút nói quá sự thật, không nói đến ông trời của chúng ta mới xích yêu minh ngã xuống cho Vĩnh Dạ Thành ở bên trong, chính là ba ngày trước đêm đó ngươi để cho ta chờ tùy tiện xuất binh Vĩnh Dạ Thành, chúng ta liền tổn thất bao nhiêu tu sĩ?"

"Giữa chúng ta đúng là hợp tác, nhưng hợp tác cũng muốn có một điểm mấu chốt, các ngươi đã sớm đã hợp tác ước nguyện ban đầu."

"Phượng công tử, nói đến ước nguyện ban đầu, các ngươi có từng giúp ta bắt lại Vĩnh Dạ Thành? Ngày đó hợp tác ước hẹn trên rõ ràng viết những thứ này khuôn sáo, chẳng lẻ phượng công tử ỷ vào thực lực cường đại, liền muốn vi ước không được ."

"Nội chiến sao?" Tức Mặc trầm ngâm, ngồi chồm hổm ở nơi đâu lắng nghe bên trong nhà hai người nói chuyện với nhau.

Hiển nhiên này phượng công tử xác nhận đại biểu đến từ tiểu bí cảnh ngoài yêu tộc, mà kia cái gọi là Lang Vương, chính là núi Thiên Lang thủ hiệu lão Đại...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Đánh cắp cơ mật (2)

Kia Phượng Công Tử thanh âm hơi âm nhu, mạn điều tư lý nói, "Lang Vương cho Bổn công tử khấu trừ rồi một thật to cái mũ, Bổn công tử khi nào đã nói muốn vi ước, chẳng lẽ là Lang Vương ngươi có lần này ý nghĩ."

"Chúng ta giúp ngươi bắt lại Vĩnh Dạ Thành, giúp yêu hợp điện rời đi tiểu bí cảnh, mà các ngươi cho tìm kiếm dễ dàng huyền cung, nhận được dễ dàng huyền cung thìa. Vốn là công bình giao dịch."

Lang Vương xoẹt cười nói, "Kia vì sao ta núi Thiên Lang vì ngươi chờ vứt sái nhiệt huyết, các ngươi nhưng chậm chạp không ra tay bắt lại Vĩnh Dạ Thành."

"Không không không." Phượng Công Tử nói, "Trước có ta Phương Thiên mới xích yêu minh ngã xuống Vĩnh Dạ Thành, sau có phe ta đại lượng tinh nhuệ chết ở Vĩnh Dạ Thành ngoài, gì có chậm chạp không ra tay chi để ý?"

"Huống hồ ta vốn có cái kế hoạch, chẳng qua là giờ phút này có lẽ không có rồi hãy nói đắc ý nghĩa."

Kia Lang Vương trầm mặc chốc lát, chuyện này quá mức rõ ràng, chính là kia Phượng Công Tử muốn gia tăng trù mã mà thôi.

"Phượng Công Tử không nên công phu sư tử ngoạm, ta núi Thiên Lang nguyện ra một buội Thiên Niên Huyết Sâm." Lang Vương châm chước nói.

Phượng Công Tử chê cười, "Lang Vương quá mức khách khí, một buội Thiên Niên Huyết Sâm giá trị liên thành, ta sao dám nhận lấy. Bất quá này Huyết Nhân Sâm tuy là kỳ trân, nhưng Bổn công tử nghe nói Thiên Lang có một dược liệu thất, trong đó trân quý dược liệu không có ở đây số ít."

Lang Vương cắn răng nhẹ giọng nói, "Năm gốc cây Huyết Nhân Sâm, không thể nhiều hơn nữa rồi."

Kia Phượng Công Tử không hề nữa ngôn ngữ , phòng trúc bên trong nhưng truyền đến đứng dậy chuyển đắng thanh âm.

Tức Mặc trong lòng run lên, vội vàng trên mặt đất nhảy, cẩn thận trèo ở dưới xà nhà. Bất quá cũng là cười lạnh, bọn họ làm này nếu nói dược liệu làm ăn, sợ rằng còn không biết dược liệu thất cơ hồ hủy ở Tức Mặc trên tay.

"Lang Vương quá lớn phương, ta sao dám đón này lễ vật. Không bằng sau này liền tựu các được nhất phương, các được mình chuyện, như thế tốt lắm."

"Những này qua tới quấy rầy Lang Vương, hôm nay Bổn công tử liền liền rời đi núi Thiên Lang."

Lang Vương vội vàng đứng dậy, nói, "Kia Phượng Công Tử ngươi mở giới, chúng ta đi thêm thương thảo."

"Một ngụm giới, dược liệu trong phòng dược liệu chúng ta hai tám phần, ngươi hai ta bát."

"Không thể nào!" Lang Vương phủi vỗ án, "Phượng Công Tử đang nói đùa."

"Hừ!" Kia Phượng Công Tử hừ lạnh một tiếng, "Ngu không ai bằng."

"Ta giúp ngươi diệt Vĩnh Dạ Thành, yêu hợp điện cuối cùng có cả tộc thối lui khỏi tiểu bí cảnh, mà Nhất Tuyến Hạp hiện tại bị bị thương nặng, ngươi núi Thiên Lang, không phải chính là tiểu bí cảnh trung danh phù kỳ thực bá chủ."

"Còn có một thứ hai thành." Lang Vương hừ lạnh một tiếng, nhưng hiển nhiên hắn đã tim đập thình thịch.

Cùng Phượng Công Tử bảo hổ lột da, gì không phải là vì tiểu bí cảnh này bá chủ vị.

"Chỉ cần ngươi có thể giao ra đầy đủ thật nhiều, tiêu diệt hết thứ hai thành, cũng không là không thể nào." Phượng Công Tử nhẹ giọng chậm ngữ.

Lang Vương do dự một chút, cắn răng nói, "Chia 4:6, ta sáu ngươi bốn."

"Xem ra Lang Vương cũng không thích này bá chủ vị rồi, thật sự tiếc nuối, Bổn công tử vốn định chắp tay đem này bá chủ vị tặng cho ngươi, đáng tiếc ngươi cánh không nhìn trúng mắt."

Vừa nói kia Phượng Công Tử đã chậm rãi đi về phía cửa phòng.

Tức Mặc biết này Phượng Công Tử bất quá chẳng qua là diễn trò mà thôi, nhưng cũng không dám khinh thường, nhập vào thân dán tại trên xà nhà, vận chuyển Yểm Tức Quyết.

"Ngũ ngũ, tuyệt không có thể ít hơn nữa rồi."

Phượng Công Tử bất đắc dĩ thán thanh lắc đầu, trực tiếp đi về phía cửa phòng, không ngừng lại.

"Ngươi sáu ta bốn." Lang Vương nghiến răng cắn ra mấy chữ mắt, hiển nhiên này bá chủ vị đối với hắn hấp dẫn thật rất lớn. Dù sao thành danh phù kỳ thực bá chủ, còn không phải là muốn gió có gió, muốn mưa có mưa, tới lúc giờ phút này sở bỏ qua trân bảo, còn không phải là muốn toàn bộ tìm.

"Tam thất, ngươi tam ta bảy, Bổn công tử đã làm ra nhượng bộ, Lang Vương nếu như thật sự không thích này bá chủ vị..."

Phượng Công Tử như cũ không ngừng thân, chẳng qua là bước nhanh chóng chậm dần, "Bổn công tử vừa không phải là không có gặp qua bảo vật, thật cho là ta tham luyến ngươi những thuốc kia thảo."

Lang Vương tức thanh âm, tạm không ngôn ngữ, yên lặng nhìn đột nhiên đi tới cửa Phượng Công Tử.

"Ngươi nói trước đi kế hoạch của ngươi, nếu là có thể đủ đả động Bổn vương, liền tựu tam thất."

Kia Phượng Công Tử khóe miệng loan rồi loan, xoay người nhìn Lang Vương, "Tộc ta lần này vẻn vẹn là khải huyền cửu trọng thiên cao thủ liền tựu có vài chục bát, hơn nữa Bổn công tử cùng hạc lão đồng chúc Thiên Khất nhất trọng ngày đích thực lực."

"Trừ lần đó ra, Bổn công tử trên tay còn có nửa vật đạo binh."

"Bổn công tử kế hoạch rất đơn giản, phe ta xuất thủ, hai mươi vị cao thủ, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, nhanh chóng diệt Vĩnh Dạ Thành cao tầng, đến Trảm Thủ hành động."

Cái kế hoạch này hoàn toàn căn cứ vào thực lực, nửa vật đạo binh, hai mươi cao thủ, quả thật có thể xuất kỳ bất ý, đến chém đầu.

Tức Mặc phía sau lưng thoáng lạnh, nếu thật như thế, kia Vĩnh Dạ Thành còn dư lại cấp thấp tu sĩ thật đúng là thành cái thớt gỗ trên thịt cá, về phần những người phàm tụckia...

"Phượng Công Tử kế hoạch mặc dù hảo, nhưng là ngươi cũng không làm gốc Vương diệt Vĩnh Dạ Thành, chẳng qua là chém giết những thứ kia cao cấp tu sĩ, Vĩnh Dạ Thành như cũ tồn tại."

Kia Phượng Công Tử trầm ngâm chốc lát, nói, "Ta lại đem này trên tay nửa vật đạo binh mượn dư ngươi một canh giờ, bất quá công phá Vĩnh Dạ Thành sau, Vĩnh Dạ Thành bảo vật ta muốn hai thành, như thế nào?"

Lang Vương cẩn thận tính toán, chỉ chốc lát sau vỗ án hoà âm, "Bổn vương liền theo Phượng Công Tử chơi tràng lớn, tới lúc xuất thủ, ta núi Thiên Lang cũng ra lặn một Thiên Khất cảnh cao thủ, năm khải huyền cửu trọng thiên tu sĩ, nhất định phải nhất cử bắt lại Vĩnh Dạ Thành."

"Chẳng qua là không biết Phượng Công Tử khi nào xuất thủ."

"Lang Vương khi nào cùng ta phân ra dược liệu, ta liền khi nào xuất thủ."

Dứt lời, kia Phượng Công Tử liền đưa tay mở cửa phòng, đi về phía ngoài phòng.

Tức Mặc trong lòng run lên, điên cuồng vận chuyển Yểm Tức Quyết, dính sát vào nhau ở xà nhà âm u góc, đem hơi thở che đến thấp nhất, này Phượng Công Tử chính là Thiên Khất cảnh đại yêu, thực lực so sánh với Tức Mặc không biết mạnh bao nhiêu, Tức Mặc thật sự không biết có hay không sẽ bị kia Phượng Công Tử phát giác.

Giờ phút này chính là vách đá trên xiếc đi dây, không cẩn thận, sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng.

Kia Lang Vương theo sát phía sau, cũng ra khỏi cửa phòng.

Hai Thiên Khất cảnh đại yêu đứng ở Tức Mặc phía dưới, áp lực vô hình đập vào mặt, cơ hồ hóa thành thực chất, đặc biệt là kia Lang Vương, không chút nào thu liễm khí thế, bàng bạc linh khí kịch liệt rung động, Tức Mặc cảm thấy phía dưới tựa như hai cái cự đại nước xoáy.

Tức Mặc lặng lẽ ngẩng đầu nhìn hướng hai yêu, chỉ thấy kia Lang Vương sinh khôi ngô, trên người, đỉnh Lang Đầu, nhe răng trợn mắt, trên người sói mao (lông) không gió mà bay, cánh cùng kia Nhất Tuyến Hạp chết đi cái kia con sói yêu có mấy phần tương tự.

Kia Phượng Công Tử để cho Tức Mặc kinh ngạc, hoàn toàn là người khuông nhân dạng, trên đầu sơ đạo quan, diện mục trắng nõn tinh sảo, phấn thần ngọc mâu, trên người phi mặc một bộ màu đỏ áo choàng, hẳn là có mấy phần âm nhu.

Chẳng lẽ là vừa một người giống Hoa Bất Khuyết người như vậy yêu không được .

Đột nhiên lầu dưới truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, chỉ thấy một khải huyền thất trọng ngày đích yêu tu trực tiếp vội vã đi tới Lang Vương bên cạnh, cẩn thận liếc nhìn Phượng Công Tử, không biết làm sao.

Lang Vương quét mắt Phượng Công Tử, kia Phượng Công Tử cũng thức thời, trực tiếp hướng Lang Vương hành lễ nói đừng, đạp không bay lên, ra khỏi trúc lâu, hướng về phương xa.

Kia yêu tu nhìn Phượng Công Tử đi xa, mới vừa nhỏ giọng nói, "Lang Vương, việc lớn không tốt, có người tộc tu sĩ lên trời Lang Sơn, chém giết chín đạo trạm kiểm soát trên thủ vệ, mấy chục đang lúc động phủ bị trộm, thậm chí còn trộm rồi dược liệu thất, dược liệu trong phòng trân quý nhất dược liệu kể hết mất, Ngũ trưởng lão một đường truy tung, nhưng tiểu tặc kia..."

"Phế vật!"

Lang Vương quay đầu hướng về phía kia yêu tu giận quát một tiếng, mênh mông khí thế trong nháy mắt bộc phát, linh khí quay cuồng , kia yêu tu trực tiếp bị oành một tiếng hướng phi.

"Các ngươi cũng là làm ăn cái gì không biết, có người tộc tu sĩ lên ta núi Thiên Lang, lại chút nào không biết được, còn làm cho người ta trộm rồi dược liệu thất."

Kia yêu tu run rẩy từ trên mặt đất bò dậy, cúi đầu e sợ vừa nói nói, "Bởi vì phải đề phòng Phượng Công Tử một ít hỏa, chúng ta đại lượng binh lực đặt ở ngăn được trên người bọn họ..."

Lang Vương cắn răng, trong mắt xẹt qua hàn quang từng đạo, cuối cùng chợt đứng dậy, hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở chỗ này.

Kia yêu tu sống sót sau tai nạn sờ rụng trên trán mồ hôi lạnh, vội vã xuống trúc lâu.

Tức Mặc đợi đến mấy yêu đều đã rời xa, mới vừa người nhẹ nhàng rơi vào trúc trên lầu.

Xem ra đã khiến cho Lang Vương chú ý, hết thảy nhất định phải tăng nhanh tiết tấu.

Bất quá lần này nghe được Lang Vương cùng kia Phượng Công Tử rất đúng nói, cũng là biết rồi quá nhiều tin tức.

Hiện tại dược liệu thất tuy bị Tức Mặc trộm rồi trân quý nhất dược liệu, nhưng này chút ít còn dư lại dược liệu giá trị như cũ không thể đo lường, dựa vào những thuốc kia thảo, Lang Vương hoàn toàn có thể mời được Phượng Công Tử xuất thủ, tất phải mau sớm chạy về Vĩnh Dạ Thành, đem tin tức này báo cho Tàn Bán Khuyết.

Còn có chính là kia cái gọi là hợp tác xem ra cũng không phải là như vậy vững chắc, Lang Vương như cũ có chỗ cố kỵ, kia Phượng Công Tử sở đại biểu nhất phương thế lực toan tính không nhỏ.

Trừ lần đó ra, thứ hai thành, yêu hợp điện, dễ dàng huyền cung...

Tức Mặc thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía cửa phòng mở rộng ra phòng trúc, đã mất một đạo linh khí đi vào, phát giác cũng không dị thường, liền cẩn thận tiến vào phòng trúc.

Trong phòng bầy đặt đại khí xa hoa, hoàn toàn chính là nhân tộc gian phòng trang sức, sau tấm bình phong lại mở có một trương mềm giường.

Tức Mặc trong lòng một bữa, nơi này lại là kia Lang Vương phòng ngủ.

Thiên Khất cảnh tu sĩ mặc dù có thể lấy mấy chục ngày không cần ngủ, nhưng tu luyện vốn hay là muốn có cái địa phương.

Tức Mặc cẩn thận tiến vào phòng ngủ, cảnh giác bốn phía quét nhìn, kia trong phòng ngủ khắc đầy đạo súc tích, Quang Hoa lưu chuyển.

Trừ xem ra mềm giường, này cánh là một việc trống trải phòng ngủ.

Tức Mặc chân mày nhíu lại, này phòng ngủ tuyệt đối sẽ không giống như mặt ngoài nhìn qua như thế đơn giản, nếu thật là như vậy đơn giản, Lang Vương liền sẽ không khắc lên nhiều như vậy đạo súc tích.

Này trong phòng ngủ tuyệt đối giấu diếm có bí mật, Lang Vương hiện tại đi ra ngoài nắm trong tay đại cục, nhất thời nửa khắc tự nhiên sẽ không trở về, nhưng Tức Mặc cũng không dám khinh thường.

Núi Thiên Lang yêu tộc nhất điển hình chính là báo động trước đạo súc tích, thật sự là khó lòng phòng bị, Tức Mặc phải thật cẩn thận.

Chậm rãi đi tới mềm bên giường, bưng Vấn Tâm Kích vén lên đệm chăn, cũng không dị thường.

Chậm rãi thu hồi Vấn Tâm Kích, một chút rất nhỏ tiếng vang đột nhiên truyền vào Tức Mặc trong tai.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Bố trí binh trận đồ

"Lang Vương phòng ngủ, hẳn là có thể tìm được chút ít vật hữu dụng." Người nọ nhẹ giọng rù rì.

Đối chiều ở trên xà nhà Tức Mặc hơi sửng sờ, trên mặt xẹt qua một tia phức tạp, "Vô Danh Vô Tính!"

Tung mình từ trên xà nhà rơi xuống, Tức Mặc nhìn đầu tiên là hoảng sợ sau vừa sợ khoe Vô Danh Vô Tính.

"Tức Mặc, ngươi không có chết."

"Ngươi liền nghĩ như vậy để cho ta chết." Tức Mặc khóe miệng giơ giơ lên, Vô Danh Vô Tính người này cố thủ Nho đạo, chẳng qua là bị buộc vì Đích Trần hiệu lực, bản tính cũng không xấu.

"Tức Mặc, ngươi chẳng lẽ còn không chịu tha thứ ta." Vô Danh Vô Tính thu hồi đáy mắt cái kia ti mừng rỡ, khóe miệng nổi lên một tia khổ sở.

"Ngươi nếu không chịu tha thứ ta, kia đợi đến ta đem Khiếu Phong Thạch Lan mang về, chữa trị hảo mẫu thân, từ nay về sau liền tới chịu đòn nhận tội,

muốn giết muốn đánh, tùy ngươi..."

Tức Mặc nghiêng đầu nhìn Vô Danh Vô Tính, nói, "Không phải là ta không tha thứ ngươi, mà là ngươi không chịu tha thứ tự mình."

"Nếu không làm được chuyện xấu, vậy tại sao còn phải bắt buộc tự mình."

Vô Danh Vô Tính há mồm không nói gì, biết Tức Mặc đã đem hắn tha thứ, bất đắc dĩ gật đầu.

"Không nên cho giải thích, nếu có cái kia nhàn hạ thoải mái, còn không bằng cẩn thận tìm kiếm Lang Vương phòng ngủ, tìm được chút ít có vật giá trị, sau đó mau rời đi núi Thiên Lang."

Dứt lời, Tức Mặc cẩn thận quét nhìn gian phòng này đơn giản đến cực hạn phòng ngủ, lúc trước đã cẩn thận kiểm tra, nhưng mà lại hào vô sở hoạch.

Nhưng là vật cực tất phản, còn đây là thái độ bình thường, Tức Mặc vẫn tin chắc đạo lý này, nơi đây phòng ngủ xác nhận ẩn tàng một chút may mắn bí, chẳng qua là Tức Mặc còn chưa phát giác.

Vô Danh Vô Tính chậm rãi đi tới Tức Mặc trước người, "Không có phát hiện."

Tức Mặc lắc đầu, "Này phòng ngủ quá mức sạch sẻ."

Này phòng ngủ trừ trên vách tường mãn khắc đạo súc tích, liền chính là một tờ mềm giường, trừ lần đó ra, hơn vô những khác quá nhiều trang phục.

Tức Mặc nhìn những thứ kia đạo súc tích, không biết trong đó hay không còn có báo động trước đạo súc tích, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, đạo súc tích thiên biến vạn hóa, chỉ cần không thay đổi kia căn bản, kia tính chất liền không thay đổi.

Tức Mặc thật sự không có bao nhiêu suy tính đạo súc tích bản lãnh, hơn nữa lúc trước vì ứng phó tam sinh Cửu Biến đạo súc tích, thần hồn đã tiêu hao quá độ.

Vô Danh Vô Tính chậm rãi đi tới mềm bên giường, cẩn thận nhắc tới chăn, lộ ra bị che đậy sàng phô.

Tức Mặc chậm rãi đi tới bên giường, cẩn thận ở đây trên giường gõ tìm kiếm, vô thu hoạch.

Tức Mặc cau mày đi tới bên cửa sổ, ngẩng đầu nhìn xa ngoài cửa sổ cổ thụ, xuyên thấu qua cổ thụ chạc, mơ mơ hồ hồ có thể nhìn thấy bị ngăn chặn loang lổ sáng rỡ.

Tức Mặc minh tư khổ tưởng, vô thu hoạch, quay đầu cho đến rời đi, lại phát hiện những thứ kia xuyên thấu qua bóng cây chiếu xuống sáng rỡ đến cửa sổ lại biến mất không thấy gì nữa, song Tức Mặc quay đầu lại, lại phát hiện ở phía sau phòng trúc trên vách tường nhưng vứt tát thưa thớt vết lốm đốm, là những thứ kia ánh mặt trời.

Đây là đạo súc tích, chiết xạ rồi quang góc độ, che dấu rồi quang đi vào lộ tuyến.

Nói cách khác, gian phòng này trong phòng ngủ, khắc có thay đổi ánh sáng đạo súc tích.

Như thế nói đến, xác nhận đạo kia súc tích thay đổi ánh sáng đường nhỏ, do đó để cho này phòng ngủ nhìn vô cùng trống trải, thật ra thì này trong phòng ngủ nhất định giấu diếm có cái gì.

Nghĩ đến đây, Tức Mặc trở tay đóng kín cửa sổ, bên trong nhà ánh sáng trong nháy mắt ngầm hạ, chỉ còn lại có những thứ kia vĩnh không ngừng nghỉ lưu chuyển đạo súc tích trên sở đeo lờ mờ Quang Hoa.

Tức Mặc nhìn kỹ phòng ngủ, như cũ trống trải, không chỗ nào phát hiện, "Chẳng lẽ là ta nghĩ lầm rồi?"

Giơ tay lên từ từ mở ra cửa sổ, bỏ vào một tia ánh sáng.

"Tức Mặc, ngươi nhìn đây là cái gì?"

Tức Mặc trong lòng chấn động, theo Vô Danh Vô Tính chỗ ngón tay chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở phòng ngủ trong góc có một con màu đen tuyến điều, trừ lần đó ra còn có một mơ hồ đường viền, nhìn kỹ, lại là cái bàn.

Này vẫn chưa xong, Tức Mặc trên ánh mắt giương, ở đây trên bàn vô ích lại phát hiện treo một tấm bản đồ.

Kia trên bản đồ có vài chục từng đạo súc tích lưu chuyển, Quang Hoa dấu diếm, ánh sáng rơi vào những thứ kia đạo súc tích trên, trong nháy mắt liền thay đổi chiếu xạ phương hướng.

Tức Mặc thay đổi cửa sổ đóng cửa phương thức, khiến cho ánh sáng rơi vào góc độ phát sinh thay đổi, một tờ đầy đủ bản đồ từ từ hiện ra ở trước mắt.

Chỉ thấy kia bản đồ dài rộng gần ba thước, trên của hắn viết "Núi Thiên Lang binh lực phân bộ phòng ngự mưu đồ" thập chữ to. Những thứ này chữ to hạ là chi chít tuyến điều dấu hiệu, cùng với văn tự chú giải.

Những thứ kia tuyến điều buộc vòng quanh núi Thiên Lang toàn thân bố cục cùng với binh lực phân bộ. Văn tự chú giải trên nhớ có đi vào chú giải, binh lực nhiều Thiếu

Này một tờ nho nhỏ bản đồ, lại đem cả núi Thiên Lang bao quát trong đó, kia chú giải chi tường bị, giống như có người ngay mặt tự thuật.

Tức Mặc quét nhìn một cái, phát hiện phong hỏa mộ dấu hiệu, chỉ thấy kia dấu hiệu trên viết "Truyền tống" hai chữ.

Vô Danh Vô Tính chậm rãi về phía trước, đem kia bản đồ hái.

Tức Mặc ý muốn ngăn lại, nhưng nghĩ đến nếu hành tung đã bại lộ, còn không bằng trực tiếp đem bản đồ này hái đi, nếu không cho dù nhìn bản đồ này, cũng chỗ dùng không lớn.

Lấy Tức Mặc thần hồn cường độ, thật sự khó có thể đem trên bản đồ này mỗi một chút tường nơi nhất nhất ghi nhớ.

Vô Danh Vô Tính đem bản đồ cuồn cuộn nổi lên đưa cho Tức Mặc, Tức Mặc hơi sửng sốt, "Này là ý gì."

"Tức Mặc, đây là ngươi phát hiện đồ, hơn nữa ra khỏi núi Thiên Lang, ta cũng vậy tính toán trực tiếp trở về thứ hai thành đi chiếu cố mẫu thân, muốn bản đồ này cũng không hề có tác dụng."

Tức Mặc há hốc mồm, trong lòng xẹt qua một đạo dòng nước ấm, cũng không từ chối, đem bản đồ này thu hồi.

Vô Danh Vô Tính đem công lao này tặng cho Tức Mặc, chủ yếu hay là còn trong lúc này cứu tình.

Thu bản đồ, Tức Mặc ở đây trên bàn tìm chốc lát, cũng không thu hoạch, bất quá cũng đã biết chân, có núi Thiên Lang binh lực phân bộ phòng ngự mưu đồ, tựu tương đương với nắm giữ cả núi Thiên Lang bố cục. Chỉ cần mau mau đem bản đồ này đuổi Vĩnh Dạ Thành, sau đó lập tức đem binh, Lang Vương tuyệt không quá nhiều thời gian thay đổi binh lực phòng bố trí.

Dù sao muốn thay đổi cả núi Thiên Lang núi non binh lực phòng bố trí, tuyệt không phải chuyện dễ, không có có vài chục ngày đích thời gian, rất khó làm được.

Rồi hãy nói Lang Vương cùng kia Phượng Công Tử vốn là mưu kế Vĩnh Dạ Thành, những thứ này vô cùng tin tức trọng yếu, phải tu nhanh chóng mang về Vĩnh Dạ Thành.

Hiện tại trộm núi Thiên Lang binh lực phân bộ phòng ngự mưu đồ, vừa trộm rồi dược liệu thất cao cấp dược liệu, một khi kia Lang Vương chó cùng rứt giậu, tổn thất tựu quá lớn.

Tức Mặc tung người ra khỏi trúc lâu, Vô Danh Vô Tính giẫm phải pháp khí theo sát phía sau.

Chẳng qua là ở trong trúc lâu làm trễ nãi này thời gian một chén trà công phu, trúc lâu ngoài đã đại biến bộ dáng, vô số yêu binh chung quanh sưu tầm, quả thực là đào ba thước đất. Không khí bị đè nén đến cực hạn.

Còn có đại yêu tự mình đạp trên pháp khí, trên không trung tìm chung quanh.

Tức Mặc cùng Vô Danh Vô Tính vội vã rơi trên mặt đất, trốn vào một đám trong bụi cỏ, chẳng qua là phương trốn vào đi, liền thì yêu binh sưu tầm tới, những thứ kia yêu binh sưu tầm cẩn thận, căn bản sẽ không bỏ qua bất kỳ một tấc nghi điểm.

Tức Mặc hai người mặt sắc mặt ngưng trọng, biết chuyện này khó làm, hiện tại vô luận trốn ở nơi nào, sớm muộn cũng sẽ bị yêu binh phát hiện.

Giờ phút này núi Thiên Lang loạn thành bộ dáng như vậy, không biết Xi Minh đi nơi nào.

Không tha Tức Mặc suy nghĩ nhiều, hai yêu binh đã đi tới lùm cây bên, cầm lấy trong tay giáo đâm vào lùm cây.

Loại phương pháp này đơn giản dễ dàng, Vô Danh Vô Tính sắc mặt hơi đổi.

"Giết bọn họ."

Chỉ ở trong nháy mắt, Tức Mặc liền đem hai yêu binh kéo vào lùm cây, bẻ gảy rồi hai người này yêu binh cổ.

"Hiện tại chỉ có giả trang thành yêu binh bộ dáng, tìm cơ hội chạy đi."

"Nhưng là những thứ này yêu binh lớn lên người khuông thú dạng, muốn giả trang thành hình dạng của bọn hắn, thật sự không dễ dàng."

Tức Mặc nhắm mắt trầm tư, chỉ chốc lát sau đột nhiên nghĩ đến một yêu, Phượng Công Tử.

"Có thể hay không có yêu gặp qua diện mục thật của ngươi."

Vô Danh Vô Tính cẩn thận suy tư chốc lát, "Còn còn không có."

"Như vậy là tốt rồi, chúng ta có thể..."

Tức Mặc ghé vào Vô Danh Vô Tính bên tai nhẹ giọng giảng thuật kế hoạch của mình.

"Này có chút quá mức mạo hiểm."

"Thay vì bị vây chết ở chỗ này, còn không bằng đi thử thử."

Dứt lời, Tức Mặc liền ngông nghênh từ trong bụi cỏ đi ra, Vô Danh Vô Tính sắc mặt biến ảo, cuối cùng vẫn là đi theo Tức Mặc phía sau, ra khỏi lùm cây.

"Tùy ý một chút."

Tức Mặc nhìn có chút lo lắng Vô Danh Vô Tính, thật ra thì trong tim của hắn cũng tràn đầy lo lắng, bất quá thay vì co đầu rút cổ ở chỗ này cuối cùng bị những thứ kia yêu binh phát hiện, còn không bằng đánh bạc một thanh.

Hai người nghênh ngang hướng vách núi bên cạnh Thạch đường đi tới, bọn họ muốn từ nơi này trực tiếp xuống núi.

"Loài người, đứng lại "

Hai người phương thứ mấy bước, liền có hai ba yêu binh vây lên, đem hai người vây quanh.

"Loài người? Chúng ta chính là một phần của Phượng Công Tử, làm sao, ngươi cũng muốn ngăn trở. Làm Lang Vương khách quý, thật giống như còn chưa tới phiên các ngươi tới quản."

Tức Mặc trong mắt lóe lên hàn quang, cố gắng làm bộ như cao ngạo, mắt lé những thứ kia yêu binh.

"Một phần của Phượng Công Tử? Đối với ngươi chưa từng thấy qua hai người các ngươi."

Kia yêu lệ xích một tiếng, bất quá nhưng trong lòng có chút thấp thỏm, kia Phượng Công Tử có cổ quái ham mê, yêu thích hóa thành nhân dạng, kia bên cạnh cái kia chút ít Hóa Hình yêu tu, mọi người vì đón ý nói hùa Phượng Công Tử trong lòng, tự nhiên cũng là hóa thành hình người xuất hiện, những thứ này yêu binh đã sớm thấy nhưng không thể trách.

Chẳng qua là hiện tại có người tộc tu sĩ lên trời Lang Sơn...

Thật ra thì Tức Mặc cũng không biết Phượng Công Tử ham mê, chỉ là thấy kia Phượng Công Tử hóa thành nhân dạng, liền liền nghĩ đến trực tiếp giả mạo Phượng Công Tử thuộc hạ, vấn đề có nên không quá lớn.

"Chúng ta là là có thể Hóa Hình yêu tộc thiên tài, kia là các ngươi những thiên phú này thấp kém yêu tu có thể tưởng tượng, ta nghĩ hóa làm cái gì bộ dáng, còn ai cần ngươi lo?"

Vô Danh Vô Tính tay cầm chiết phiến, phong lưu phóng khoáng, trên thực tế mồ hôi lạnh đã từ trên sống lưng rơi xuống.

Tức Mặc đè nén trong lòng khẩn trương, cố gắng giữ vững tự nhiên, "Làm sao, các ngươi nghĩ ngăn ta?"

"Này là ý của các ngươi, hay là Lang Vương ý tứ , chẳng lẽ bọn ngươi liền như vậy coi rẻ công tử?"

Kia ba yêu binh hai mặt nhìn nhau, sắc mặt chuyển đổi, cuối cùng vẫn là vì Tức Mặc hai người tránh ra con đường.

Tức Mặc hừ lạnh một tiếng, "Coi như ngươi có chút tự biết rõ."

Nhưng ngay sau đó cùng Vô Danh Vô Tính chậm rãi hướng bên vách núi Thạch đường đi tới, mồ hôi lạnh đã ướt nhẹp Tức Mặc áo, hiện tại chịu không được xuất hiện nửa điểm vấn đề, nếu không sẽ cả bàn đều thua.

Kia ba yêu binh yên lặng nhìn chăm chú vào đã tiệm hướng phương xa đi, nhưng đi tư kỳ lạ hai người, trong có một yêu đạo, "Đi báo cho Ô Vũ trưởng lão, chuyện này chúng ta không làm được quyết định, nhưng vạn nhất là người tộc thám tử giả mạo Phượng Công Tử thuộc hạ bộ dáng, chúng ta chính là đồng lõa."

"Dạ!"

...

Quỳ cất dấu, van xin khen thưởng, ô ô ~

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tóc trắng mối hận

Hai người trên đường mặc dù gặp mấy lần ngăn trở, nhưng cũng bị Tức Mặc hai người lấy Phượng Công Tử thuộc hạ danh nghĩa đuổi.

Lúc đầu hai người còn đi thấp thỏm, nhưng về sau, cũng đi lẽ thẳng khí hùng rồi.

Không lâu liền đến đó xuống núi Thạch ven đường, Thạch con đường miệng có tòa chòi nghỉ mát, đình đài Tiểu tạ, vách đá mà đeo, cũng có mấy phần xuất trần cảm giác.

Hai người đi tới kia tiểu đình bên cạnh, đang muốn theo Thạch dưới đường núi, Tức Mặc đột nhiên cảm thấy một cổ sát khí gặp thể, chợt cả kinh, lắc mình nhảy qua, chỉ thấy Tức Mặc lúc trước đứng yên địa phương đã sáp dựng lên mấy chục cái Ô Nha vũ mao.

Không tha Tức Mặc đứng vững thân thể, lại là mấy chục cái vũ mao từ trên trời giáng xuống, hàn quang lóe lên, kia vũ mao giống như phong duệ lợi mũi tên, đâm rách không gian, nháy mắt liền tới đến Tức Mặc trước người.

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc chìm quát một tiếng, vung quyền đánh tới hướng kia mấy chục mai vũ mao pháp khí, thiết quyền xen lẫn không khí nổ đùng, trong nháy mắt cùng kia pháp khí đụng vào nhau.

"Oành."

Những thứ kia vũ mao pháp khí toái một nửa, trực tiếp hóa thành vô số tàn phiến, còn dư lại vũ mao pháp khí cũng phần lớn tổn hại, cơ hồ bị phế bỏ.

Tức Mặc thu quyền chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, ngẩng đầu nhìn tiểu đình đính đoan đứng vững trong quần áo đen năm đại yêu, chỉ thấy kia yêu trường điểu đỉnh đầu, vác trên lưng một đôi màu đen cánh chim, cánh chim vỗ, mang theo lên trận trận cuồng phong.

Vô số vũ mao pháp khí treo ở kia đại yêu phía sau, tựa như vô số mũi tên, nhắm thẳng vào Tức Mặc, sát khí cơ hồ đọng lại là thật chất.

"Ô Vũ."

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, xoay người bắt được Vô Danh Vô Tính, "Đi!"

Vô Danh Vô Tính hãy còn không kịp phản ứng, liền bị Tức Mặc dẫn cổ áo đạp không bay về phía núi Thiên Lang đỉnh núi.

Tức Mặc phi thân không trung, nhất thời khiến cho vô số đại yêu chú ý, những thứ kia đại yêu hoặc là ném ra pháp khí, hoặc là ném ra vũ khí, thẳng đến không trung Tức Mặc hai người.

Ô Vũ là Nhất Tuyến Hạp số một cường giả, cùng Lang Vương có quá mạng giao tình, hiện tại Nhất Tuyến Hạp tuy bị hủy, Ô Vũ cũng chạy trốn tới núi Thiên Lang, nhưng này không có nghĩa là Ô Vũ sẽ gặp giá trị con người rụng trên bao nhiêu.

Ô Vũ muốn giết người, những thứ này đại yêu nhất định toàn lực tương trợ , không nói đến Ô Vũ nhờ ơn, chính là nhận được Ô Vũ ưu ái, là được khiến cái này đại yêu phía sau tiếp trước.

"Cũng lùi cho ta, ta muốn chính tay đâm tiểu tặc này."

Ô Vũ hét giận dữ, vung cánh lên không trung, chỉ là một cái thoáng, liền đã xuất hiện ở Tức Mặc bầu trời, sau đó một cước đạp sắp tới mực trên người.

"Oanh!"

Tro bụi tràn ngập, đá vụn gạn đục khơi trong, chính là lấy Tức Mặc thân thể cường độ, cũng cảm thấy khẽ làm đau, chẳng qua là khổ rồi Vô Danh Vô Tính, cùng Tức Mặc cùng nhau rơi trên mặt đất, đã bị té thất điên bát đảo.

Tức Mặc phủi ném mở Vô Danh Vô Tính, tay cầm Vấn Tâm Kích, đã hóa thành một đạo lưu quang hướng hướng lên bầu trời Ô Vũ.

"Phệ Tàn!"

Linh khí Thanh Long giương nanh múa vuốt, tựa như Hóa Hình thực chất, gắp dắt gào thét cơn lốc vọt tới Ô Vũ.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Ô Vũ trong mắt sát cơ lẫm lẫm, ngày đó Tức Mặc sinh xé Ô Các hai cánh, chém giết Ô Các, không khác oản đi Ô Vũ trong lòng chi thịt, tóc trắng đưa tóc đen, trong lúc thống khổ, lại có mấy người biết được.

"Oanh!"

Thanh Long vỡ vụn, nổ thành vô số linh khí toái phiến, bị cuồng phong gào thét gắp mang theo thổi lên, cuốn vào không trung, hoàn toàn tỏ khắp.

"Chết!"

Chẳng qua là một ít trong nháy mắt, Ô Vũ đã xông phá Thanh Long, đi tới Tức Mặc bên cạnh, một tay nhéo ở Tức Mặc cổ, đem Tức Mặc giơ lên cao cao.

"Thương!"

Vấn Tâm Kích sắp tới mực trên tay vừa chuyển , hàn quang hiện lên, hướng Ô Vũ eo cắt đi.

"Hừ!"

Ô Vũ quát lạnh một tiếng, trên tay chợt dùng sức, hung hăng nhéo ở Tức Mặc yết hầu.

Thực lực xê xích quá lớn, Tức Mặc bất quá chẳng qua là khải huyền ngũ trọng ngày mà thôi, mà Ô Vũ cũng là Thiên Khất nhất trọng thiên. Này trong đó có một cái không thể vượt qua hồng câu.

Vấn Tâm Kích đã dán tại Ô Vũ ngang hông, cũng rốt cuộc khó có thể hướng vào phía trong cắt vào chút nào.

"Chết!"

Ô Vũ trên tay lần nữa dùng sức, Tức Mặc sắc mặt đã ngưng tụ thành màu đỏ tím sắc, nồng đậm hít thở không thông cảm xâm nhập đại não, trên người khí lực từ từ bị trừu không.

Theo Ô Vũ trên tay khí lực không ngừng gia tăng, Tức Mặc thân thể cũng đã nhức mỏi, sắc mặt từ từ biến thành đen nhánh.

Tức Mặc thịt mặc dù thân là cường hãn, nhưng này không có nghĩa là Tức Mặc là có thể không cần hô hấp, là có thể cứng rắn hung hãn Thiên Khất cảnh Ô Vũ.

Cổ vốn là loài người nhược điểm một trong, hơn nữa Ô Vũ ôm ý quyết giết, Tức Mặc há có thể bình yên.

Vấn Tâm Kích từ không trung rơi xuống, rụng rơi trên mặt đất.

"Bịch!"

Diễm dương cao theo, vô số yêu binh từ bốn phương tám hướng vọt tới, có đại yêu đạp trên pháp khí đứng trên không trung, còn có đại yêu trên tay đạo pháp bay múa, mọi người cường đại đạo pháp bị không ngừng ngưng tụ thành.

"Thú vị!"

Có một tập Hồng Y đạp không mà lên, ngăn trở diễm dương, phía sau tia sáng vạn trượng, kim quang sái hướng mặt đất, trong tay của hắn vê lên một bó hoa cành, đặt ở dưới mũi nhẹ ngửi.

Lang Vương từ xa phương đạp không mà đến, xông phá không khí, thoáng qua đã rơi vào cách Ô Vũ không xa địa phương, hắn không giận mà uy, ánh mắt bình tĩnh.

"Nhị đệ, này là ý gì."

"Người này giết con ta, ta tất sẽ không cho hắn một tốt kết quả."

Ô Vũ nghiêng đầu nhìn đã hấp hối Tức Mặc, trong mắt hiện lên nồng đậm sát ý, tang tử chi đau, diệt tộc mối hận, Ô Vũ đối với Tức Mặc hận ý, đã không đơn thuần có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Tức Mặc rốt cục vẫn phải tứ chi xụi lơ xuống tới, đại não nghiêm trọng thiếu dưỡng, đã khiến cho hắn thần chí không rõ, Ô Vũ kia chỉ thiết thủ tựa như một cự kìm, đem Tức Mặc xương cổ thiếu chút nữa nắm nát bấy.

"Sưu!"

Chiết phiến xức Ô Vũ khuôn mặt cắt quá, cắt xuống Ô Vũ trên mặt vô số vũ mao, nhưng ngay sau đó kia chiết phiến thế vừa chuyển , quay về cắt về phía Ô Vũ tay phải.

Kia chiết phiến tốc độ quá nhanh, cũng quá sắc bén, làm pháp khí nó phẩm cấp đã leo lên các loại..., tuyệt đối không thể so với Tử Kim Tỏa Tử Giáp phẩm cấp kém hơn bao nhiêu.

"Đương đương đương..."

Chiết phiến toàn chuyển cắt xuống, chặt đứt vô số vũ mao pháp khí, không trung nhất thời rơi xuống một mảnh đen nhánh vũ mao toái phiến.

Ô Vũ trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, vừa có vô số vũ mao pháp khí nảy lên ngăn trở kia toàn chuyển cắt tới chiết phiến.

Lang Vương trong mắt hàn quang chợt lóe, một cái cự đại đích tay ấn lao ra, muốn bắt trúng cái kia chiết phiến.

"Đại ca, ngươi sờ nhúng tay."

Trên mặt đất Vô Danh Vô Tính không ngừng nhớ tới pháp quyết, Thủ Ấn nối thành một mảnh hư ảnh, sắc mặt tái nhợt không có chút huyết sắc nào, khống chế cái kia chiết phiến pháp khí không ngừng hướng Ô Vũ triển khai công kích.

Vô Danh Vô Tính vẫn cảm thấy thiếu Tức Mặc nhân tình, hắn bổn tu Nho đạo, tuân thủ nghiêm ngặt chánh nghĩa, có bản tâm cố chấp. Giờ phút này Tức Mặc gặp rủi ro, hắn cũng không suy nghĩ nhiều, liền tựu ra tay.

Chi chít yêu binh từ bốn phía vọt tới, tạo thành từng vòng thịt tường, đem Vô Danh Vô Tính bao trùm.

Bầu trời Phượng Công Tử trên mặt hiện lên một tia hí tưu, khóe miệng vi hàm không khỏi nụ cười, lãnh mắt thấy sự thái phát triển, một xứng chức nhìn khách.

"Thú vị, thú vị, thật sự thú vị."

Làm như cảm nhận được Vô Danh Vô Tính ở khống chế chiết phiến pháp khí không ngừng để hắn tranh thủ sinh cơ, Tức Mặc đại não khôi phục một tia thanh minh, mở mắt mông lung nhìn trước mắt một mảnh mơ hồ Ô Vũ.

Vô lực giơ lên hai cánh tay, Tức Mặc bắt được Ô Vũ cánh tay, trên người hai vạn cân sức lực chợt bộc phát.

"Oành!"

Theo Tức Mặc dùng sức nắm được Ô Vũ cánh tay, Ô Vũ cũng gia tăng trên tay khí lực, nắm Tức Mặc không cách nào thở dốc.

"Báo!"

Có một khải huyền bát trọng ngày đích đại yêu giẫm phải pháp khí đạp không rơi vào Lang Vương bên cạnh, ghé vào Lang Vương bên tai bàn luận xôn xao.

Lang Vương nghe vậy sắc mặt biến đổi lớn, khó hơn nữa giữ vững làm bộ bình tĩnh, hơn mười đạo khí cơ từ trên trời giáng xuống, khóa mấy chục đại yêu.

"Các ngươi đi theo ta."

Bầu trời hiện lên hơn mười đạo chảy hết, nhưng ngay sau đó rối rít rơi xuống đất, đi theo Lang Vương tràn vào Tức Mặc ra tới núi Thiên Lang lòng núi.

Phượng Công Tử trên mặt xẹt qua khẽ vẻ kinh dị, lần nữa cúi đầu hít sâu một cái mùi hoa, rơi đang ở một chỗ trong lầu các, biến mất không thấy gì nữa.

Ô Vũ sắc mặt âm trầm phất tay chỉ trên mặt đất Vô Danh Vô Tính, chỉ thấy vô số vũ mao pháp khí giống như chi chít Ô Nha đột nhiên phi làm một đoàn, trên không trung tạo thành một cây khổng lồ mủi tên.

Kia mủi tên vượt qua hiện lên bầu trời, che đậy mặt trời, tựa như một đóa khổng lồ mây đen, trên của hắn sát cơ tùy ý, khí cơ xé rách không khí, cắt đứt vô số hoa hoa thảo thảo, chặt đứt khổng lồ cổ thụ, có yêu binh lại càng bất hạnh lâm nạn.

Vô Danh Vô Tính sắc mặt biến đổi lớn, bầu trời chiết phiến pháp khí run lên, xức Ô Vũ đích cổ tay xẹt qua.

"A!"

Tức Mặc giận quát một tiếng, mượn pháp khí phá vỡ Ô Vũ cổ tay cơ hội, Chỉ Xích Thiên Nhai bộc phát, chợt từ gấp rút phòng không kịp Ô Vũ trong tay tránh thoát.

"Oanh!"

Vô số vũ mao tạo thành mủi tên đụng trên mặt đất, vung lên cuồn cuộn khói dầy đặc, che đậy mặt trời.

Mãnh liệt khí lãng trực tiếp tung bay không biết bao nhiêu yêu binh, trong nháy mắt kêu thảm thiết không dứt, những thực lực này thấp kém yêu binh có

chút trực tiếp bị tức sóng giết chết, có chút bị vũ mao mủi tên khí cơ xé thành mảnh nhỏ, Ô Vũ động chân chính sát cơ, đối với Tức Mặc phải giết, cùng với đối với nhiều lần quấy nhiễu hắn Vô Danh Vô Tính tức giận, toàn bộ tùy này một mủi tên bộc phát.

Ô Vũ đã quên địch ta, tóc trắng mối hận, há lại dùng đơn sơ ngôn ngữ có thể hình dung, bất kỳ điên cuồng cũng không quá đáng.

Tức Mặc ở bầu trời vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy trên mặt đất bụi mù cuồn cuộn, phi trên không trung chiết phiến pháp khí mất đi dựa vào, cong vẹo từ không trung rơi xuống hướng mặt đất.

Vô Danh Vô Tính thân ảnh bỗng nhiên sắp tới mực trong đầu xẹt qua, Tức Mặc trong lòng chấn động, vọt vào bụi mù, lại chỉ phát hiện Vấn Tâm Kích.

Vô Danh Vô Tính lúc trước đứng yên địa phương, chỉ còn lại có chiếm hết tro bụi tàn toái bạch y, những thứ khác cái gì cũng không còn dư lại, đại khái huyết nhục đã sớm hôi phi yên diệt.

Tức Mặc rơi xuống đất, mang theo gió nhẹ thổi lên tán rơi trên mặt đất tàn toái bạch y, một đóa dính đầy bụi đất ngón cái loại lớn nhỏ bằng đá hoa lan xuất hiện ở Tức Mặc trước mắt.

Khiếu Phong Thạch Lan.

Ban đầu Vô Danh Vô Tính vì như vậy một đóa nho nhỏ tự nhiên chi hoa đem chính hắn bán đứng cho Đích Trần, đáp ứng tới giết Tức Mặc, bất quá chỉ là vì cứu mẹ ruột của hắn.

Mà bây giờ cái kia tuân thủ nghiêm ngặt Nho đạo bạch y công tử vứt tát một quả pháp khí, lại bị vô số pháp khí đánh trúng, chỉ còn lại có vài miếng tàn toái bạch y.

Còn có đóa hoa này Khiếu Phong Thạch Lan.

Kia nguyên nhân hoặc nhiều hoặc ít cũng có thể quy kết ở nơi này dạng một đóa Thạch hoa trên.

Tức Mặc ngơ ngác đứng ngay tại chỗ, bị vô số tro bụi bao trùm, trong lòng không biết cũng là cái gì tư vị, trong đầu ý niệm trong đầu muôn vàn vận chuyển, lại chỉ phía dưới rồi hỗn loạn một đống đay rối.

Trên cái thế giới này thật sự có người có thể quên mình vì người, chẳng qua là lý do là cái gì?

Khom lưng nhặt lên kia đóa lẳng lặng nằm trên mặt đất trên Khiếu Phong Thạch Lan, bàn tay nhấc lên, Vấn Tâm Kích đã nhảy ở lòng bàn tay.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh, xông phá tro bụi, hướng lúc đầu tới cái sơn động kia phóng đi.

Vô Danh Vô Tính...

Nói như thế nào cũng là vì hắn Tức Mặc, Tức Mặc không cách nào cùng Ô Vũ liều mạng vì Vô Danh Vô Tính đòi công đạo, cũng chỉ có thể mang về Khiếu Phong Thạch Lan, tròn cái kia hiếu tử chấp niệm.

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Trong núi mộ

"Muốn đi!"

Ô Vũ đạp không đi xuống, cánh chim vỗ, vũ mao pháp khí vòn quanh kia thân, khí cơ cường thịnh, xé rách không khí, chặt đứt cổ thụ, thậm chí ở nham bích trên đã lưu lại rồi nhợt nhạt khắc vết.

Tức Mặc không hề nữa quay đầu lại, cũng không quản trên người kia bị tức cơ cắt thành nhè nhẹ từng sợi áo xanh.

Giờ phút này không đi, nếu bị Ô Vũ gần người liền thật không có cơ hội. Vào sơn động, Ô Vũ hành động tự nhiên bị ngăn trở, thực lực phát huy chắc chắn thật to được trở ngại, tới lúc Tức Mặc sẽ gặp tăng lớn mấy thành chạy trối chết cơ hội.

Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, cũng không bay lên không trung, bay lên không trung sắp sửa chính diện Ô Vũ, kia là chịu chết tiết tấu.

Tức Mặc cùng Ô Vũ ở giữa chênh lệch rốt cuộc có bao nhiêu, Tức Mặc lòng dạ biết rõ.

Một đường đấu đá lung tung, Tức Mặc mượn thân thể cường hãn, không thèm để ý chút nào vọt tới bên cạnh yêu binh, cũng không quản rơi vào thân thượng vũ khí, thập tức sau, đã xa thấy kia cửa sơn động.

Trên đường đánh bay mấy đại yêu, Tức Mặc ngạnh kháng rồi không biết bao nhiêu vũ mao pháp khí ám tập, chính là lấy Tức Mặc thân thể cường độ, cũng đã bị thương, trên lưng máu tươi buồn thiu, vết thương sâu thấy xương .

Đột nhiên cuồng phong từ trên trời giáng xuống, đeo phong trần, sát cơ ngã xuống, khí cơ mãnh liệt.

Ô Vũ tốc độ quá nhanh, vốn là Thiên Khất cảnh đại yêu, hơn nữa trời sanh phi hành thiên phú, Tức Mặc cho dù điên cuồng vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, nhưng sao có thể cùng Ô Vũ so sánh với.

"Cút ngay!"

Tức Mặc chìm quát một tiếng, Vấn Tâm Kích trên hàn quang lưu chuyển, đã dán Ô Vũ thân thể đã đâm, chẳng qua là Ô Vũ tốc độ quá nhanh, Tức Mặc một kích thất bại, không có chút nào kiến thụ.

"Oành!"

Ô Vũ chợt xuất hiện ở Tức Mặc trước người, một quyền đánh tới hướng Tức Mặc gương mặt, Tức Mặc khóe miệng giương lên, Vấn Tâm Kích biến mất trong tay, cho dù Ô Vũ là Thiên Khất cảnh đại yêu, nhưng nếu thật muốn vật lộn, Tức Mặc thật đúng là sẽ không sợ rồi Ô Vũ.

Tức Mặc thân thể giống như sắt cứng, sự mềm dẻo tỉ mỉ, có thể chống cự ở hỏa mộ trung nham tương cháy, lại càng mượn hỏa mộ trong đích nham tương tới một lần tân sinh, tự nhiên sẽ không sợ rồi Ô Vũ.

Mà Ô Vũ chính là Thiên Khất cảnh cường giả, hơn là có thêm yêu thân, trời sanh thể chất liền rất cường đại, thân thể mạnh mẽ, mặc dù cùng Tức Mặc so sánh với còn có một ti chênh lệch, nhưng dựa vào tốc độ áp chế, Tức Mặc còn là đang ở hạ phong.

"Không được, đắc nhanh lên vào sơn động, ở đây sơn động chẳng những có thể lấy hạn chế Ô Vũ tốc độ, còn có thể để cho những thứ kia truy binh hành động bị ngăn trở."

Tức Mặc hiện tại đã không còn kịp suy tư nữa vào sơn động nên như thế nào đi ra ngoài, không vào sơn động chắc chắn bị Ô Vũ bắt, song vào sơn động, sẽ bằng thêm rất nhiều biến số, đây đều là cơ hội.

Ngạnh kháng ở Ô Vũ thiết quyền, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, lắc mình chuyển tới Ô Vũ phía sau, hướng sơn động chạy như điên.

Ô Vũ hừ lạnh một tiếng, xoay người bắt Tức Mặc, muốn đem Tức Mặc giữ ở bên người, hoàn toàn đánh chết.

Giờ phút này hắn rơi trên mặt đất, ngược lại còn bất lợi với vũ mao pháp khí thi triển, nếu là nữa để cho Tức Mặc vào sơn động, thì càng bất lợi với vũ mao pháp khí thi triển, cũng sẽ trở ngại Ô Vũ tốc độ, khiến cho hắn lực chiến đấu trên diện rộng giảm xuống, chuyện này Ô Vũ trăm triệu không thể nhẫn nhịn bị.

"Uống....uố...ng!"

Tức Mặc quát khẽ, hai vạn cân sức lực bộc phát, hơn nữa Chỉ Xích Thiên Nhai trong nháy mắt chạy nước rút, cuối cùng từ Ô Vũ thiết thủ trung tránh thoát, trên mặt đất lưu lại một tấm tàn ảnh, vứt sái một chuỗi nhiệt huyết.

Ô Vũ thiết trảo lại xé rách Tức Mặc da thịt, lưu lại thật sâu rãnh máu.

Ô Vũ đem linh khí bám vào ở trên tay, có thể mặc kim đá vụn, uy lực vô cùng cường đại.

Tức Mặc nháy mắt liền vọt tới cửa động, nhưng cảm thấy phía sau linh khí rung động, chấn động bất an, tựa hồ ngay cả không gian đều ở run rẩy, Tức Mặc còn còn không có cơ hội làm ra phản ứng, liền bị một cái cự đại linh khí bàn tay phách trung.

"Oành!"

Tức Mặc thân thể giống như một lao ra đạn pháo, trong miệng phun máu tươi, bị kia bàn tay trực tiếp phách vào sơn động, đụng vào trên vách động, ném đi hạ thành từng mảnh đá vụn.

Mấy chục mai vũ mao pháp khí theo sát phía sau, đâm rách không gian, trong nháy mắt rơi vào Tức Mặc bên cạnh.

Chỉ Xích Thiên Nhai ——

Tức Mặc quét mắt đã rơi vào sơn động, cách hắn cũng bất quá hơn mười trượng Ô Vũ, không chần chờ nữa, hóa thành một cái tàn ảnh, hướng bên trong sơn động chạy như điên.

Tức Mặc giờ phút này không dám phi hành, tốc độ phi hành mặc dù phải nhanh hơn mấy lần, nhưng linh khí nhưng đạt đến mười mấy lần tiêu hao, thật sự không thể làm.

Chỉ có một bằng tốc độ bây giờ, Tức Mặc rất nhanh sẽ gặp bị Ô Vũ bắt được.

Sơn động quanh co khúc chiết, chi làm ra rất nhiều, Tức Mặc không ngừng chuyển đổi phương hướng, phía sau yêu binh sớm bị bỏ rơi, chỉ còn lại rồi Ô Vũ.

Mối thù giết con, Ô Vũ thề định phải trả, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Tức Mặc.

Phía sau Ô Vũ cách Tức Mặc khoảng cách càng ngày càng gần, sát cơ gặp thể, vũ mao pháp khí chen chúc tới.

Tức Mặc không rảnh hắn chú ý, mượn trong sơn động loan đạo ngăn cản, hiện tượng nguy hiểm thay nhau sinh.

Trốn được nửa chung trà, Tức Mặc mặt liền biến sắc, lại loạn xông vào "Những kẻ trộm", chỉ thấy phía trước là mấy chục đại yêu, thậm chí còn có đại yêu tay cầm pháp khí.

Tức Mặc nào dám nữa xông về trước, vội vàng xoay người, hướng một ... khác con ngã ba động bỏ chạy, những thứ kia đại yêu nhìn thấy Tức Mặc, trong đó có yêu giận dữ hét, "Bắt được cả nhân loạikia, là lần này tặc trộm rồi dược liệu thất."

Tức Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng, phía sau truy kích yêu tu đang không ngừng tiến hành sàng chọn, những thực lựckia thấp xuống yêu binh sớm bị vứt ở phía sau, song còn dư lại cũng là yêu tộc trong đích cường giả.

Trừ Ô Vũ ở ngoài, thậm chí còn có một khải huyền cửu trọng thiên đại yêu, lần này yêu chính là ở dược liệu trong phòng một đường đuổi theo Tức Mặc chính là cái kia đại yêu.

Cừu nhân gặp mặt, hết sức ngắm nghía.

Tức Mặc hoảng hốt chạy bừa, tìm đường rẽ liền vào trong chui vào, cũng không biết chạy tới đó.

Đột nhiên có một thanh hét giận dữ từ một cái ngã ba truyền đến, lại là Lang Vương thanh âm, Tức Mặc sắc mặt nữa biến, hiện ở phía sau đã có một con Thiên Khất cảnh đại yêu làm theo đuôi, nếu là lại đến Lang Vương...

"Hô!"

Một đạo Khiếu Phong xức Tức Mặc thân thể cuốn quá, Tức Mặc ngẩng đầu, lại là Xi Minh, Xi Minh hiện tại cũng có chút chật vật, sắc mặt tái nhợt, quần áo lam lũ, nhưng trong mắt nhưng đấu diếm hung quang.

"Oành!"

Xi Minh một quyền vọt tới Tức Mặc bụng, Tức Mặc ánh mắt hơi co lại, vung quyền đánh tới hướng Xi Minh đánh tới đích tay chưởng, thân thể có chút dừng lại, tiếp tục hướng trước bỏ chạy.

Xi Minh lại vào thời khắc này cũng không quên hãm hại Tức Mặc một lần, quả thật là bản tính khó sửa đổi.

Xi Minh quét mắt đã rơi thân nơi xa Tức Mặc, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, theo sát Tức Mặc phía sau, cùng Tức Mặc hướng giống nhau phương hướng bỏ chạy.

Nhưng ngay sau đó sắc mặt hàn nếu băng Thiết Lang Vương liền xuất hiện hơn thế, "Loài người, ngươi trộm ta yêu tộc trọng địa, đào ta yêu tộc tổ tiên phần mộ, hiện tại còn muốn chạy sao?"

Hiển nhiên lời ấy là đúng Xi Minh mà nói, Tức Mặc trong đầu bay lộn, không nghĩ tới Xi Minh hảo đại thủ bút, hắn Tức Mặc cũng bất quá phải đi trộm rồi một chút dược liệu thất trân quý dược liệu mà thôi, nhưng Xi Minh nhưng trực tiếp đi đào Lang Vương tổ tiên phần mộ.

"Xá!"

Lang Vương trực tiếp tế ra pháp khí, mạnh mẽ gia nhập truy kích hàng ngũ, giờ phút này đã có hai Thiên Khất cảnh đại yêu đuổi theo Tức Mặc, Lang Vương tuy là đuổi theo Xi Minh, nhưng Tức Mặc tin tưởng, một khi hắn rơi vào Lang Vương trong tay, tuyệt đối không có gì tốt kết quả.

Hai Thiên Khất cảnh đại yêu xa xa vượt lên đầu, mấy chục khải huyền cảnh cao cấp yêu tu theo sát phía sau, đây tuyệt đối không phải là cái gì đáng giá huyền diệu bản lãnh.

Tức Mặc trong cơ thể linh khí đã dốc hết suy kiệt, chẳng qua là này truy kích như cũ còn chưa ngừng nghỉ.

Xi Minh đụng tới Tức Mặc thân thể thoáng qua rồi biến mất, đem Tức Mặc xa xa vứt ở phía sau, nháy mắt liền mất đi tung tích.

Tức Mặc ánh mắt ngưng tụ, Xi Minh thực lực lại tăng lên.

"Tức Mặc, hảo hảo hưởng thụ phần này đại lễ, nếu là ngươi có thể sống được, ta tất tới lấy ngươi thân thể."

Xi Minh mặc dù mê luyến Tức Mặc thân thể, nhưng hắn hơn tiếc mạng, đây là một không có bao nhiêu phong độ tiếc mạng cường giả.

"Đáng chết!"

Tức Mặc thầm mắng một tiếng, Lang Vương pháp khí đã vượt qua Ô Vũ vũ mao pháp khí, rơi vào Tức Mặc trên thân thể vô ích.

Này là một thanh khổng lồ khai sơn đao, nếu như không phải là bên trong động không gian thật sự có hạn, tin tưởng này khai sơn đao còn có thể lớn lên lớn hơn nữa.

Lang Vương vào giờ khắc này lại bỏ qua rồi Xi Minh, qua tay đối phó Tức Mặc.

Pháp khí từ không trung đè, lực lớn vô cùng, có băng núi đá vụn uy lực, động bích trực tiếp bị pháp khí này bóp thành phấn vụn, Tức Mặc thân thể băng liệt, máu tươi vứt sái.

Đây cũng là Thiên Khất cảnh đại yêu thực lực, pháp khí rơi ở trên tay bọn họ, uy lực của nó mới gọi vô cùng.

Khải huyền cảnh đại yêu sử dụng pháp khí, thật ra thì ngay cả pháp khí uy lực một thành cũng không phát huy ra.

Lang Vương cái này khai sơn đao pháp khí vốn là không tầm thường, hơn nữa chính là từ thân luyện chế, sử dụng thuận buồm xuôi gió, uy lực vô cùng cường đại.

Cho dù ngay cả Tức Mặc cường hãn thân thể, đều không thể thừa nhận pháp khí này một kích.

"Keng!"

Vấn Tâm Kích run rẩy, thiếu chút nữa từ lúc mực trong tay nhảy ra, cũng mới khó khăn ngăn cản cái thanh này khai sơn đao.

Tức Mặc mà đi mà chiến, bất quá bảy tám tức thời gian, trên người đã là vết thương chồng chất, nhiệt huyết vứt sái, vết thương trắng thấy tới xương.

Chính là ngay cả cứng rắn xương, cũng xuất hiện sợi tóc loại vết rách, hai Thiên Khất cảnh đại yêu xuất thủ, há lại đơn giản.

Tức Mặc bất quá khó khăn lắm bị hai đánh, cũng đã trọng thương.

Tức Mặc cũng không biết đi tới chỗ nào, tạp nát mấy mai vũ mao pháp khí, cảm thấy phía trước gió cảm càng ngày càng mạnh, vừa đi chừng mười trượng, kia gió uy lực đã không dưới hơn ngàn cân.

Đuổi theo đại yêu rất nhiều cũng bị gió này ngăn trở, trong nháy mắt đuổi theo đội ngũ ngắn rất nhiều.

Xi Minh sắp tới mực phía trước chạy trốn, đã không biết trốn tới chỗ nào, không thấy tung tích.

Tức Mặc không dám suy nghĩ nhiều, nơi này lại không có đường rẽ, phía sau lại là đại yêu truy kích, Tức Mặc chỉ có thể dọc theo gió này động ngược gió đi về phía trước.

Kia Lang Vương từ từ dừng lại, mặt sắc mặt ngưng trọng giơ tay lên ngăn trở Ô Vũ, "Chớ để nữa đuổi theo, kia tặc tử chạy đến gió mộ, ta và ngươi nếu là đuổi theo, sẽ gặp vùi lấp ở gió mộ trong."

"Phong hỏa hai mộ, chính là tụ thiên địa chi uy thế ra đời, không là chúng ta có thể chống cự."

"Kia tặc tử hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Cho tới giờ khắc này, Lang Vương cũng còn còn không biết là Tức Mặc trộm rồi hắn dược liệu.

Ô Vũ sắc mặt biến ảo, cắn răng trong mắt hàn quang từng sợi, rốt cục vẫn phải thở dài một tiếng, thu hồi vũ mao pháp khí, "Đáng hận ta lại không cách nào chính tay đâm lần này tặc, cho mà báo thù."

Lại nói Tức Mặc vào gió mộ, trong đó cuồng gió gào thét, đá vụn bay múa, sức gió đạt tới hơn vạn cân, Tức Mặc từng bước khó khăn, nhưng cũng không dám quay đầu lại, phía sau có Ô Vũ cùng Lang Vương, đi tuyệt đối là chịu chết.

Những thứ kia lớn nhỏ không đều đá vụn mọi người có nghìn cân sức lực, đánh vào Tức Mặc trên người tuy là chỉ có thể đánh vỡ da, nhưng vô số đá vụn rơi vào thân thượng, cái loại nầy tư vị há lại dễ chịu.

Trong gió sự khó thở, đi vào duy gian, Tức Mặc vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai, mượn trong cơ thể vì số không nhiều linh khí giẫm hướng gió chết đi

giác, chẳng qua là gió này tỉ mỉ vô cùng, Tức Mặc cơ hồ là ở làm vô dụng công.

Bất quá cũng may Tức Mặc mượn hỏa mộ luyện thể tân sinh, gió này mộ uy lực mặc dù khổng lồ, nhưng còn chưa vượt qua Tức Mặc thân thể thừa nhận phạm vi.

Khó khăn đi vào rồi nửa khắc, chỉ thấy trước mắt phạm vi nhìn từ từ trống trải...

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 61: Thiên ý tối tăm

Tức Mặc đẩy lấy cuồng phong, khó khăn ngẩng đầu nhìn hướng tiền phương.

Chỉ thấy phía trước là một chỗ khổng lồ mà trống trải cửa động, những thứ kia cuồng phong bắt đầu từ động này miệng không ngừng tuôn ra vào sơn động.

Kia trong sơn động hôi mông mông một mảnh, là những thứ kia cuồng phong cách trở rồi phạm vi nhìn, khiến cho cảnh tượng trước mắt trở nên mơ hồ.

Tức Mặc dán thạch bích đi về phía trước, chỉ cảm thấy trên tay tựa hồ chạm được chuyện gì vật, nghiêng đầu vừa nhìn, thần sắc hơi chậm lại.

Khiếu Phong Thạch Lan.

Chỉ thấy này trên vách động rất thưa thớt trường nước cờ đóa Khiếu Phong Thạch Lan, những thứ này Khiếu Phong Thạch Lan mỗi đóa cũng là quyền đầu lớn nhỏ, bằng đá hoa trên mặt lại có vầng sáng lưu chuyển, phiếm xanh ngọc.

Nếu không phải này tam đóa Khiếu Phong Thạch Lan đặc điểm quá mức rõ ràng, Tức Mặc tuyệt khó khăn biết ra đây cũng là Khiếu Phong Thạch Lan.

Tức Mặc vi hút lãnh khí, này tam đóa Khiếu Phong Thạch Lan lại có chứa đạo súc tích, thiên nhiên đạo súc tích. Mặc dù mỗi một đóa Khiếu Phong Thạch Lan trên đạo súc tích cũng bất quá là một hai điều, nhưng đây cũng là thật thật tại tại tự mình có chứa đạo súc tích, trời sanh tạo.

Tức Mặc trộm rồi dược liệu thất, trong đó trân quý dược liệu khó có thể đếm hết, Tức Mặc cũng không từng phát hiện kia gốc cây dược liệu trên sẽ có thiên nhiên đạo súc tích.

Bằng đá trời sanh, trong thiên địa dựng dục bảo bối.

Nhìn những thứ này Khiếu Phong Thạch Lan, Vô Danh Vô Tính bộ dáng đột nhiên xuất hiện ở Tức Mặc đầu óc, Tức Mặc nhắm mắt bất đắc dĩ thở dài một tiếng, giờ phút này phát hiện như thế chí bảo, lại không rồi dùng bảo vật người.

Tạo hóa trêu ngươi.

Tức Mặc giơ tay lên thật cẩn thận hái kia tam đóa Khiếu Phong Thạch Lan, kia Khiếu Phong Thạch Lan mặc cho cụ gió gào thét, như thế nào diễn tấu cũng không động chút nào, song tiếp xúc Tức Mặc bàn tay, cũng là dễ dàng liền rớt xuống.

Đem Khiếu Phong Thạch Lan thu vào đan điền, Tức Mặc trong lòng yên lặng suy nghĩ, ra khỏi núi Thiên Lang, đem kia bức núi Thiên Lang binh lực phân bộ phòng ngự mưu đồ giao cho Tàn Bán Khuyết trên tay, liền phải đi thứ hai thành, tìm kiếm Vô Danh Vô Tính mẫu thân...

Tu chân như thế tàn khốc, sinh sinh tử tử, bất quá trong nháy mắt; đi đi Ly Ly, lại càng giây lát chốc lát.

Này tàn khốc sau lưng căn bản không có bao nhiêu cái gọi là chánh nghĩa cùng không phải là chánh nghĩa, chỉ có cướp đoạt cùng bị lược đoạt.

Tài nguyên, nếu như không đi tranh thủ, vĩnh viễn không thuộc về mình.

Nhiều tam đóa Khiếu Phong Thạch Lan, nhưng hơn nhiều hơn rất nhiều phiền muộn.

Không suy nghĩ thêm nữa Vô Danh Vô Tính, Tức Mặc sợ còn muốn có thật cảm thấy đau lòng, hắn chậm chạp niếp bước về phía trước, hướng cửa

động từ từ đi tới.

Này ngắn khoảng cách ngắn lại tìm thời gian nửa nén hương.

Rốt cục đi tới kia cửa động, Tức Mặc trương mắt quét nhìn ngoài động, phất tay lau khóe mắt nước mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Chỉ thấy bầu trời hôi mông mông một mảnh, cuồng phong loạn vũ, đá vụn gạn đục khơi trong, khổng lồ phong nhãn cắn nuốt hết thảy.

Nơi này Tức Mặc như thế quen thuộc, lại là Tức Mặc ban đầu trên núi Thiên Lang lúc sở rơi vào cái kia trong, mà Tức Mặc giờ phút này chỗ đứng đứng thẳng cửa động, lại là ban đầu Tức Mặc liều mạng cũng muốn chui vào cái sơn động kia.

Vận mệnh ăn ở, tới cũng nơi này, đi cũng nơi này. Tới là một loại tâm tình, đi lại là một ... khác lần tâm tình.

Tức Mặc tung người nhảy lên, đánh về phía cơn lốc, giống như một mảnh hồng mao cuốn vào trong gió, không chỗ nào dựa vào, phiêu vô định.

Lấy Tức Mặc hiện tại thân thể cường độ, đối với này cơn lốc đã không có bao nhiêu sợ hãi, những thứ này cơn lốc mặc dù như cũ xé rách thân thể, lại khó khăn đối với Tức Mặc tạo thành vết thương trí mệnh hại.

Hi lý hồ đồ từ gió mộ vào hỏa mộ, ngắn ngủn một đêm, Tức Mặc hoàn toàn đại biến bộ dáng.

Hai mươi mốt lôi đài đứng đầu, giờ phút này nhưng chỉ còn lại có Tức Mặc côi cút một người, những khác mười tám người bị Xi Minh giết chết, mà Xi Minh giờ phút này vừa không biết đi nơi nào, về phần Vô Danh Vô Tính...

Tức Mặc vô ích bỏ ra một tiếng thở dài, mượn sức gió, vận chuyển Chỉ Xích Thiên Nhai không ngừng giẫm hướng gió chết đi giác, mấy chục bước sau, đã từ phía trên vô ích đạp, rơi trên mặt đất.

Tức Mặc không dám dừng lại, giờ phút này Lang Vương cùng kia Ô Vũ cũng còn trong sơn động, Tức Mặc nếu không mượn cơ hội này rời đi, từ nay về sau nếu nữa muốn rời đi, chỉ biết càng thêm khó khăn.

Bên trong đan điền linh khí đã hoàn toàn khô kiệt, móc ra một buội thanh sâu kín dược thảo, Tức Mặc đặt ở trước mắt do dự hồi lâu, hay là hái một mảnh nho nhỏ hành lá ném vào trong miệng.

Kia hành lá cửa vào tiếp xúc hòa, hóa thành linh khí dọc theo Tức Mặc cơ hồ sắp làm ra kiệt kinh mạch một đường chảy xuôi, cuối cùng lọt vào đan điền.

Tức Mặc vận chuyển « Tàng Đế Kinh » phát hiện cũng không dị dạng, mới đưa này gốc cây dược thảo trực tiếp ném vào trong miệng, vô số linh khí theo kinh mạch tiến vào đan điền, trơn bóng Tức Mặc cơ hồ làm ra kiệt đan điền.

Này một buội nho nhỏ dược thảo, lại bỏ thêm vào Tức Mặc trong đan điền gần bốn thành linh khí.

Tức Mặc mà được mà vận chuyển « Tàng Đế Kinh » , thân thể trên mặt đất xẹt qua từng đạo tàn ảnh, không ngừng hướng lên trời Lang Sơn mạch ngoài mau chóng đuổi theo.

Trên đường chọn lật mấy chục chặn đường Tiểu Yêu, Tức Mặc xông phá ba tầng trạm kiểm soát, rốt cục ra khỏi núi Thiên Lang mạch.

Không hề nữa dừng lại, Tức Mặc cũng không dám dừng lại, hiện tại những thứ kia đại yêu cũng còn ở núi Thiên Lang trong lòng núi, Tức Mặc không đi còn đợi khi nào.

Từ núi Thiên Lang một đường hướng nam, tốn hao hai canh giờ, chỉ thấy Vĩnh Dạ Thành đã xa xa mong muốn.

Đoạn đường này trừ đánh bay mấy cái không có mắt dã thú, cũng là thật yên lặng, đại khái là ứng câu kia nếu nói đại nạn không chết Cổ Ngữ.

Lần nữa rơi đang ở kia phong cách cổ xưa dưới tường thành, Tức Mặc lại sinh ra một loại tái thế làm cảm giác. Ở núi Thiên Lang mấy lần suýt nữa vứt bỏ tánh mạng, hiện tại nữa đứng ở nơi này phong cách cổ xưa dưới thành tường, thêm vài phần thành thục cùng quyết tuyệt.

Chậm rãi đi tới cửa thành, kia hai binh sĩ phương muốn muốn ngăn cản, nhưng trong nháy mắt nhận ra là Tức Mặc.

Giờ phút này Tức Mặc trên người chiếm hết bụi đất, máu tươi tắm thể, áo từng sợi, chật vật không chịu nổi, cũng thiếu Tức Mặc bây giờ đang ở Vĩnh Dạ Thành trung cũng coi như là mọi người đầu biết, cũng rất nhanh bị kia hai binh sĩ nhận ra được.

Mang theo tôn kính vì Tức Mặc tránh ra con đường, kia hai binh sĩ nghiêm nghị mà đứng, yên lặng nhìn chăm chú vào nhìn chậm rãi đi vào Vĩnh Dạ Thành Tức Mặc.

Tức Mặc khẽ xoa chân mày, trên mặt đất hóa thành một đạo lưu quang, nháy mắt biến mất.

Lần nữa rơi xuống đất, đã đến khách sạn.

Lúc này mực lấy bộ dạng này tôn vinh vào khách sạn, lại là một mảnh xôn xao, bất quá có người biết ra Tức Mặc, ồ lên thanh cũng là tiêu tịch đi xuống.

Trực tiếp hướng Tàn Bán Khuyết ở gian phòng đi, nếu là ở trong ngày thường, Tư Dao hoàn toàn là Tàn Bán Khuyết theo đuôi, cho nên Tức Mặc thật cũng không dùng suy nghĩ Tư Dao.

Đứng ở ngoài phòng Tức Mặc chậm rãi giơ tay lên, còn chưa gõ cửa, bên trong nhà liền truyền đến Tàn Bán Khuyết thanh âm lạnh lùng, "Đi vào."

Đẩy cửa đi, chỉ thấy Tàn Bán Khuyết đang lẳng lặng ngồi ở trên giường nhắm mắt tu luyện, Tư Dao quả nhiên đã ở, bất quá cũng là...

Tàn Bán Khuyết chậm rãi trợn mắt thấy Tức Mặc, trong mắt hiện lên một tia không dễ dàng phát giác khác thường.

Tư Dao hướng Tức Mặc ngoắt ngoắt tay, trên mặt treo cười tà, trong mắt cái kia bôi lo lắng từ từ tiêu tán, nói, "Tiểu Mặc mực, tỷ tỷ ta còn tưởng rằng ngươi giắt núi Thiên Lang rồi sao? Không nghĩ tới ngươi lại còn sống trở về rồi."

"Trở lại cho giỏi!" Tàn Bán Khuyết chậm rãi nhắm mắt, trong miệng rù rì, hẳn là nhìn thoáng qua, lần nữa lâm vào trong khi tu luyện.

Tức Mặc chậm rãi đóng cửa nhìn Tàn Bán Khuyết cùng Tư Dao hai người, "Tàn sư huynh, Tư Dao sư tỷ, ta có việc muốn. Lần này đi núi Thiên Lang..."

Tàn Bán Khuyết trợn mắt thấy đỉnh đầu, mắt lộ ra vẻ vẻ kinh dị, nháy mắt đã đứng ở Tức Mặc trước người, hô động gió nhẹ từ từ dừng lại, Tàn Bán Khuyết quay đầu liếc nhìn Tư Dao, bỗng nhiên đại duỗi tay ra, đã xem Tư Dao tề thắt lưng ôm lấy, nhưng ngay sau đó đan tay mang theo Tức Mặc, chuyển mắt không thấy.

"Oành!"

Đại thuê phòng môn như cũ ở chi chi rung động, cánh cửa không ngừng chuyển động, mà có người trong nhà nhưng đã biến mất không thấy gì nữa.

Tức Mặc bất đắc dĩ cái chăn Tàn Bán Khuyết dẫn cổ áo, thật ra thì hắn thật muốn nói, 'Tàn sư huynh, thật ra thì ta cũng vậy có thể bay tới.'

Chẳng qua là đảo mắt, Tàn Bán Khuyết đã mang theo Tức Mặc rơi vào trong thành chủ phủ, phủi bỏ lại Tức Mặc, nhẹ nhàng đem Tư Dao để trên mặt đất, Tàn Bán Khuyết nháy mắt đã biến mất trên mặt đất.

"Đi theo Tư Dao."

Dư âm chậm rãi tiêu tán, Tàn Bán Khuyết bổn tôn đã không ở chỗ này.

Tư Dao mang trên mặt ngưng trọng, nhìn Tức Mặc chân thành nói, "Đợi không muốn có vẻ chiếu cố, ta cùng với Tiểu Tàn Tàn nhất định sẽ vẫn đứng ở phía sau của ngươi."

Tức Mặc trong lòng xẹt qua một đạo loạn lưu, không hề nữa ngôn ngữ , hắn thiếu Tàn Bán Khuyết cùng Tư Dao nhân tình càng ngày càng sâu rồi.

Hiện tại Tàn Bán Khuyết, rất giống một người...

"Đông..."

"Đông..."

"Đông..."

Chung cổ ngao ba tiếng, vang dội toàn thành.

Hai mươi mấy tên cường giả giẫm phải pháp khí từ trên trời giáng xuống, lại tất cả đều là khải huyền cửu trọng thiên tu sĩ.

Thậm chí còn có một xa lạ đích thiên xin cảnh cường giả trực tiếp đạp không xuống.

Tức Mặc khẽ cau mày, tràng diện này có phải hay không có chút thật là quá đáng, chẳng lẽ còn có những chuyện khác không được ?

Bỗng nhiên có một tập tử y từ trên trời giáng xuống, khóe môi nhếch lên ôn văn nhĩ nhã mỉm cười, Đích Trần lại không hề nữa giẫm phải kia la bàn pháp khí, mà là trực tiếp đạp không đi xuống.

Mắt mang không khỏi nụ cười liếc nhìn Tức Mặc, Đích Trần hóa thành một đạo vi phong, xuy phất Dương Liễu, nháy mắt mắt không thấy.

"Cái này ngụy quân tử rốt cục không hề nữa áp chế cảnh giới, trực tiếp bước chân vào Thiên Khất cảnh, nước chảy thành sông."

Tức Mặc nghe bên tai Tư Dao đây này lẩm bẩm, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng. Đích Trần nhất định là cuộc đời này đại địch.

Bỗng nhiên bầu trời truyền đến một tiếng phượng minh, vang dội phía chân trời, bách điểu tề quá, tranh nhau gáy kêu.

Một con khổng lồ Phượng Hoàng đeo cuồng phong, từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đất hóa thành một mảnh vũ mao, bị kia trận làn gió thơm mang theo lên.

Tức Mặc giơ tay lên tiếp được kia tấm mềm nhẹ nhung vũ, ngẩng đầu vui mừng nhìn Y Nhân.

"Yên Nhiên sư tỷ."

Yên Nhiên chậm rãi gật đầu, xức Tức Mặc thân thể xẹt qua, thoáng qua biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại đầy đất tàn hương cùng với một mảnh thật mỏng nhung vũ.

Tức Mặc còn chưa từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, liền lại có cường giả đạp không từ phía trên trên đi xuống, là một người trung niên văn sĩ, màu trắng áo bào, vẻ đơn giản râu mép, đơn giản lưu loát.

Đây cũng là một Thiên Khất cảnh cường giả, kia cường giả kinh ngạc liếc nhìn Tức Mặc, biến mất không thấy gì nữa.

"Ngay cả Yên Nhiên cùng thôi không có lỗi gì cũng tới."

Tư Dao thấp giọng rù rì, trên người khí thế bộc phát, lại mơ hồ đến gần Thiên Khất cảnh, như muốn vũ hóa thành rồng, trực tiếp phá vỡ mà vào Thiên Khất.

Bất quá chỉ là một trong nháy mắt, Tư Dao hơi thở hơi chậm lại, lại dừng lại sắp đột phá khí thế, cả người khí thế trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Tiểu Mặc mực, đi theo tỷ tỷ phía sau."

...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Phệ Càn Khôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.